ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಸಮಗ್ರ
ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ

ಪದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

೩೧

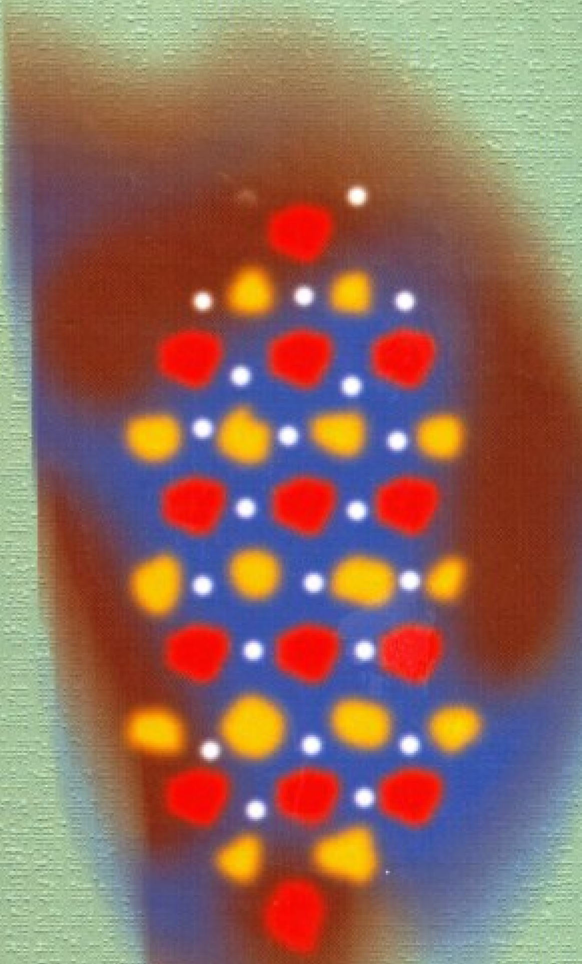

ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು

ಸಂ. ಡಾ. ಎಂ. ಜೆ. ಬಿರಾದಾರ
ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ಕೋಟ್ಯಾಳ

ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ – ೫೬

ಪದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ – ೩೧

ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು

ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ಎಂ.ಜಿ. ಬಿರಾದಾರ

ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಕೋಟ್ಯಾಳ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಬೆಂಗಳೂರು – ೫೬೦ ೦೦೨

Krishna Teerada Gee Gee Padagalu Edited by **Dr. M.G. Biradara & Dr. B.S. Kotyala,** Published by K.A. Dayananda, Director, Dept. of Kannada and Culture, Kannada Bhavana, J.C.Road, Bangalore-560002.

© ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದೆ

ಆವೃತ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು : ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ
ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೧೪
ಪುಟಗಳು : lviii + ೩೧೦ = ೩೬೮
ಪ್ರತಿಗಳು : ೧೦೦೦
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ಬೆಲೆ : ರೂ. ೫೦/-
Print : 2014
Pages : lviii + 310 = 368
Copies : 1000
Price : Rs. 50/-

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ
ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎ. ದಯಾನಂದ, ಕ.ಆ.ಸೇ. ಅವರಿಂದ ಪ್ರಕಟಿತ
ಸಹಕಾರ : ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್. ಪರಡ್ಡಿ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಯೋಜಕರು : **ಡಾ. ಚಕ್ಕೆರೆ ಶಿವಶಂಕರ್**

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ : **ಪ. ಸ. ಕುಮಾರ್**

ಮುದ್ರಕರು :
ಗೀತಾಂಜಲಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್
ನಂ. ಬಿ–71, ನ್ಯೂ ನಂ. 84, ಕೆ.ಎಸ್.ಎಸ್.ಐ.ಡಿ.ಸಿ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್, 6ನೇ ಬಡಾವಣೆ, ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು – 560 010.
ದೂರವಾಣಿ : 23404232

ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ

ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಪ್ರೊ. ಹಿ.ಶಿ. ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡ

ಸದಸ್ಯರು

ಡಾ. ಸೋಮಶೇಖರ ಇಮ್ರಾಪುರ

ಡಾ. ಎಚ್.ಜೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡ

ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ

ಡಾ. ತೀ.ನಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಿನಾಯಕ

ಡಾ. ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ

ಡಾ. ಮ.ಗು. ಬಿರಾದಾರ

ಪ್ರೊ. ಎ.ವಿ. ನಾವಡ

ಡಾ. ವೆಂಕಟೇಶ ಇಂದ್ವಾಡಿ

ಸದಸ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎ. ದಯಾನಂದ, ಕ.ಆ.ಸೇ.,

ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಪದನಿಮಿತ್ತ ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಪಿಚ್ಚಳ್ಳಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ನಾಡೋಜ ಬೆಳಗಲ್ಲು ವೀರಣ್ಣ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಟಿ. ತಿಮ್ಮೇಗೌಡ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಚಾರಿ, ಭಾ.ಆ.ಸೇ.,
ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಸದಸ್ಯರು
ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎ. ದಯಾನಂದ, ಕ.ಆ.ಸೇ.,
ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಶ್ರೀ ಪಿಚ್ಚಳ್ಳಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಸಂಚಾಲಕರು
ಶ್ರೀ ವಿ.ಎನ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ
ಜಂಟಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು (ಆಡಳಿತ)

ಶ್ರೀ ಬಲವಂತರಾವ್ ಪಾಟೀಲ್
ಜಂಟಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು (ಸು.ಕ.)

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್. ಪರಡ್ಡಿ
ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್
ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹರಿಕುಮಾರ್
ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ವಿಧಾನ ಸೌಧ
ಬೆಂಗಳೂರು – ೫೬೦ ೦೦೧

ಸಿಎಂ/ಪಿಎಸ್/೨೮/೨೦೧೪

ದಿನಾಂಕ : ೦೪-೦೨-೨೦೧೪

ಸಂದೇಶ

ಸಮಾಜ ನಿಂತ ನೀರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಭೌಗೋಳಿಕ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಆಗುವಂಥದ್ದೇನಲ್ಲ. ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಚಲನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಇಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. **ಬದಲಾವಣೆ ಜಗದ ನಿಯಮ** ಎಂಬ ಮಾತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸೃಜನಶೀಲ ಕಲೆಗಳೂ ಆಯಾ ಕಾಲದೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಸಮುದಾಯದ ಹಿತವನ್ನೇ ತನ್ನೊಡಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಚಲನಶೀಲತೆ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಯಾಕಾಲದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಲ್ಲದ್ದು ಮರೆಯಾಗಿ ಅದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸದು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮೌಲಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಕಣಜವಾಗಿರುವ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ **ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ**ಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಆಕಾಡೆಮಿಯು ಹೊರತರುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕುರಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಣತ ಮತಿಗಳ್ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತಿತರ ಸಂಗತಿಗಳ ಸಾರವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನೆಲ, ಜಲ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿರಾಟ್ ದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುವ ಈ ಸಂಪುಟಗಳು

ನಿಜಕ್ಕೂ ನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿವೆ. **ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ** ಯೋಜನೆಯ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾಡಿನ ಜನ ಸಮುದಾಯ ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನ್ನದು.

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಹೊರತರಲು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಯೋಜನೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಯೋಜನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಪ್ರೊ. ಹಿ.ಶಿ. ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡ ಹಾಗೂ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನೂರು ಸಂಪುಟಗಳ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ೩೬ ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಇನ್ನೂ ೬೪ ಸಂಪುಟಗಳು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಲಿವೆ. ಈ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ನಮನಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

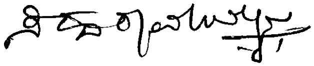

ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ

ಉಮಾಶ್ರೀ
ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ,
ವಿಕಲಚೇತನರ ಮತ್ತು
ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರ ಸಬಲೀಕರಣ,
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಚಿವರು

ದೂರವಾಣಿ : ಕಛೇರಿ :
೨೨೨೫೫೨೮೨, ೨೨೦೩೩೪೬೯

ಕೊಠಡಿ ಸಂಖ್ಯೆ : ೨೫೨, ೨ನೇ ಮಹಡಿ
ವಿಧಾನಸೌಧ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂ. ಮಮಕಸಂಸ/೨೮೨/೨೦೧೪

ದಿನಾಂಕ: ೨೮-೦೧-೨೦೧೪

ಸಂದೇಶ

ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ, ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಕ್ರಿಯಾಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲಾಖೆ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿದೆ. ಈಗ **"ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ"** ಎಂಬ ಬೃಹತ್ತಾದ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿ ಜಾನಪದವನ್ನು ತನ್ನ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಜಾನಪದ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಕೆಲವು ಅಪರೂಪದ ಮಾಹಿತಿಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಮಾದರಿಗಳು ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಅಭಿಜಾತ ಕಲಾವಿದ ಹಾಡಿದಂಥ ರೂಪ ಮತ್ತು ಶೈಲಿಯನ್ನು ಆತನ ಸಂತತಿಯೇ ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಅನನ್ಯತೆ ಅವರಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಅಪರೂಪದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಮತ್ತು ತೌಲನಿಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ದಾಖಲೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಾನಪದ ಬದುಕಿನ ಅನಂತ ಮುಖಗಳನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ವ್ಯಾಪಕ ಕ್ಷೇತ್ರ. ನಂಬಿಕೆ, ನಡವಳಿಕೆ, ಆಚರಣೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿರುವುದನ್ನು

ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅದು ದಾಖಲೀಕರಣಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮೌಲ್ಯ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಜನ ಚಿಂತಕರು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅದನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ **"ವೇದ ಸುಳ್ಳಾದರೂ ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾಗದು"** ಎಂಬ ಮಾತು ಬಂದಿರುವುದು.

ಇಂತಹ ಅಪರೂಪದ ಮಾಹಿತಿಯ ಜಾನಪದವನ್ನು ಅಕ್ಷರರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಚ್ಚಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ, ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಾ ವಿದ್ವತ್‌ವಲಯ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉಮಾಶ್ರೀ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಂಡಾರವಾದ ಜಾನಪದವು ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳನ್ನು ಅದರ ಸಹಜ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ವ್ಯಾಪಕ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆವಿಷ್ಕಾರಗೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ, ವಿವಿಧ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ವಿಚಾರಗಳ ಮೂಲ ಹೊಳಹು ಜಾನಪದದಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದು. ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಸಾವಿನವರೆಗೂ ತಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತವಾದುದು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾದುದು. ಕರ್ನಾಟಕವು ಇಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಜಾನಪದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಗರವಾಗಿದೆ.

ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಇಂದು ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆಗಳಂತಹ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂದಿಗ್ಧ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಮೃದ್ಧ–ಸಮಗ್ರ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಒಂದೆಡೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಪ್ರೊ.ಹಿ.ಶಿ.ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಡಾ. ಸೋಮಶೇಖರ ಇಮ್ರಾಪುರ, ಡಾ.ಎಚ್.ಜೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡ, ಡಾ. ತೀ.ನಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ, ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಿನಾಯಕ, ಡಾ.ಎಂ.ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ, ಡಾ. ಮ.ಗು.ಬಿರಾದಾರ, ಪ್ರೊ. ಎ.ವಿ. ನಾವಡ, ಡಾ. ವೆಂಕಟೇಶ ಇಂದ್ವಾಡಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ 'ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಪ್ರಕಟಣಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಾಗೂ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನದು, ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ವಾರ್ತಾ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಚಾರಿ ಆಯಾ ಸಂಪುಟಗಳ ಸಂಪಾದಕರು, ಪರಿಶೀಲಕರು ಮತ್ತು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಡಾ. ಚಕ್ಕೆರೆ ಶಿವಶಂಕರ್ ಅವರ ಸಲಹೆ-ಸಹಕಾರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುವು. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬರಲು ನೆರವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಪಿಚ್ಚಳ್ಳಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮತ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್. ಪರಡ್ಡಿ ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ ರೂಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ಪ.ಸ. ಕುಮಾರ್ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ನೆನಕೆಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ **'ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ'**ಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಕೆ.ಎ. ದಯಾನಂದ, ಕ.ಆ.ಸೇ.,
ನಿರ್ದೇಶಕರು
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನುಡಿ

ಜಾನಪದವೇ ಜಗತ್ತಿನ ಆದಿಮ ಉಸಿರು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಕಲೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವು ಕೂಡ ಜಾನಪದ ಮೂಲದ್ದೇ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಇಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರವಾಹದ ಎಲ್ಲ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಕಲೆ-ಧರ್ಮಗಳು ಕುಡಿಯೊಡೆದಿದ್ದು ಸಹ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನ ಜಾನಪದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ದುರಂತವೇನೆಂದರೆ ಜಾನಪದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿನ ಅಲಿಪಿ ಮತ್ತು ಘೋಂಡಿ ಲಕ್ಷಣದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಜಾನಪದದ ಅನೇಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೂಲದ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳು, ಆಚರಣಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲೂ ದಾಖಲಾಗದೇ ಹೋದದ್ದು. ಇದು ಕೇವಲ ಜಾನಪದ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರಿಗೂ ಆಗಿರುವ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತುಂಬಲಾರದಂತಹ ಬಹುದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಪಾಯ ಈ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ ಯಲ್ಲದೇ ಇಂದಿನ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕತೆಯ ವೇಗ ಮತ್ತು ಧಾವಂತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಳಿದುಳಿದ ಮತ್ತೆಷ್ಟೋ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಆಧುನಿಕತೆಯ ವೇಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ವೇಗದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಜಾನಪದ ವಲಯದ ಎದುರಿರುವ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಂದಿಗ್ಧ ಮತ್ತು ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ವರ್ತಮಾನದ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದೀಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಖಲಿಸಿಡುವುದರ ಮೂಲಕವೇ ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಿ, ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೆ ದಾಟಿಸಬೇಕಾದ ತುರ್ತು ಇದೆ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಅಲಿಪಿ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಲಿಪಿಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾಪಿಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜಾನಪದದ ಬಹುತೇಕ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಲಿಪಿಬದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗದಂತಹವು. ಅವು ಬಹುತೇಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತಿಕೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಅಂತಹ

ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸನೊಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡು ವಿವರಿಸಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿದ್ವಾಂಸನೊಬ್ಬನ ಗ್ರಹಿಕೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆತನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಮಿತಿಯೊಳಗಿನವೇ ಆಗಿರಬಲ್ಲವೇ ಹೊರತು ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯವಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಜಾನಪದ ಆಚರಣೆಯೊಂದನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಭಿನ್ನವೂ ಆಗಿರಬಲ್ಲವು. ಹಾಗಾಗಿ ಆಯಾಯಾ ಕಾಲದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಸಕ್ತ ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ತನಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಎನಿಸುವ ಆಚರಣೆ, ಕಲೆಯಂತಹ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿ ಬರೆದಿಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಗಮನಿಸಿರುವಂತೆ ಅನೇಕ ಅನನ್ಯವೆಂಬಂತಹ ಜಾನಪದೀಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಅನ್ಯಾಕ್ರಮಣಶೀಲತೆಯಿಂದಾಗಿ ನೆನಪುಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಸಿ ಹೋಗುವಷ್ಟು ವಿನಾಶದ ಹಾಗೂ ಅಳಿವಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿವೆ. ಕೆಲವು ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಶಿಬಿರಗಳ ಮೂಲಕ ಆಸಕ್ತ ಯುವಕ/ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಮುಂದುವರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವಷ್ಟೇ ಮಂದುವರೆಯಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯಾದರೂ ಯಾವುದು? ಉದಾಹರಣೆಗೆ; ಈ ನೆಲದ ಆದಿಮ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಉಸುರುವ ಜೇನುಕುರುಬರ ಕೊಂಟು ಪೂಜೆಯ ಆಚರಣೆ, ದಕ್ಕಲರು, ಮಾಸ್ತೀಕರು ಮತ್ತು ಸಿಂಧ್‌ಮಾದಿಗರ ತಂಗಡಿ ದ್ಯಾವ್ರದ ಆಚರಣೆ, ಮೋಡಿ ಹಾಕುವವರ ತಂತ್ರಗಳು, ಮೇರರ ಕಾಡ್ಯಾನಾಟ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅಪರೂಪವಾಗುತ್ತಿವೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೊಂಟು ಪೂಜೆ, ತಂಗಡಿ ದ್ಯಾವ್ರದಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ, ಮಹತ್ವದವೂ ಆದ ಆಚರಣೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹುದೇ ಮತ್ತೆಷ್ಟೋ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹತ್ವದ ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗೆಗಂತೂ ಮಾಹಿತಿ ಕೂಡ ಸಿಗದಂತಾಗಿದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ನಾವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡುಂಡ ಅನೇಕ ಕಲಾತ್ಮಕ ಜಾನಪದೀಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಇಂದು ನಮ್ಮ ನಂತರದ ಪೀಳಿಗೆಯವರ ಪಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವಲ್ಲ? ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅಳಿವಿನ ಅಂಚಲ್ಲಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂಲದ ಕೆಲವಾದರೂ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು

ಈ ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಜಾನಪದದ ಅಳಿವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ನೆರವಿನಿಂದಲೇ ದೃಶ್ಯೀಕರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರ ಪಾಲಿಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿಡಬೇಕಾದ ತುರ್ತು ಮತ್ತು ಒತ್ತಡವೇರ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ತೋರಿರುವ ಕಾಳಜಿಯನ್ನೇ ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಜಾನಪದ ಆಚರಣೆಗಳ ದೃಶ್ಯ ದಾಖಲಾತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ವಿನಮ್ರ ಮನವಿ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಜಾನಪದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಡುವ ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕೂಡ ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆಯಲ್ಲದೇ ಅದರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ನಗಣ್ಯವಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಾಂತ್ರಿಕಾವಿಷ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜಾನಪದೀಯ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆ, ಕಲಾವಿದರು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ದೃಶ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ದಾಖಲಿಸಿಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇರುವುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಜ್ಞ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇನ್ನಾದರೂ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ **'ಸಮಗ್ರ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ'** ಎಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಈ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯ ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿ, ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಯೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ, ಭೌಗೋಳಿಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಪುಟಗಳ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಡಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಜಾನಪದ ತಜ್ಞರು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ತಮ್ಮ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸೃಜನಶೀಲ ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ

ಸಂದ ಅನನ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಪರೂಪದ ಕೊಡುಗೆಗಳೆಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಗುಮಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲಾಗಿ ನಿಂತು ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಅಕಾಡೆಮಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಹಿ.ಶಿ. ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡ ಅವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲಲೇಬೇಕು.

ತಮ್ಮ ಉಚಿತವೂ, ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ನುಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪುಟಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಲಿನಿ ರಜನೀಶ್, ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎ. ದಯಾನಂದ, ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಶ್ರೀ ವಿ.ಎನ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಯೋಜನೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಇಡೀ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜಾನಪದ ಜಗತ್ತು ಋಣಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್. ಪರಡ್ಡಿ ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ನೆನಕೆಗಳು.

ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರು ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧ ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಬಲ್ಲ ಈ **'ಸಮಗ್ರ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆ'** ಅಕ್ಷರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಆಶಯವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿದೆಯೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಪಿಚ್ಚಳ್ಳಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿ
ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು
ಪೂರ್ವಾಪರ

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಹಾಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಒಂದು ಪ್ರಭುತ್ವವೂ, ಹೊಸಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಸ್ತು ವಿನ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಆವಿಷ್ಕಾರವೂ ಆಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾವು, ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಮಗೆ ಈ ಕಂಪನ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ತಲ್ಲಣವನ್ನೂ, ಹಲವರಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯ ತರಂಗಗಳನ್ನೂ ತಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಮಿಸುಕುವ, ಮೀರುವ ಅಥವಾ ಸುಧಾರಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಆಗಿನ ಭಾರತೀಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. 'ಒಪ್ಪಿಕೊ ಇಲ್ಲವೆ ಹಿಂದೆಸರಿ' ಎಂಬ ಕೊನೆಯ ಆದೇಶವದು. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮೀರಿದರೆ ಹೊಸಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿಹೋಗುವ, ಹೊಸಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ವಿರೋಧಿಸಿದರೆ ಜೀವನ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವ ಅಪಾಯದ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತು ಬಡವ ಇಬ್ಬರೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರು. ಅಂಥ ವಿಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು.

ಆ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಭಾರತೀಯ ಪಂಡಿತರು ಅದರೊಂದಿಗೆ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಹೇಗೋ ಸೋಲಿಸಿ ಓಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಆಯುಧವಾಗಿಯೂ, ಆಸೆಯಾಗಿಯೂ ಮೂಡಿಬಂದಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಬಡತನವನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದಿತ್ತೆ ! ನಮ್ಮ ಆ ಕಾಲದ, ದೇಶದ ಬಡತನ ಅಂಥ ವಸ್ತುಜ್ಞಾನದ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗಿತು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಡತನವನ್ನೂ ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡಿತಲ್ಲ ! ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪತನದ ಹಾದಿ ತೆರೆಯಿತು. ಈ ಸೋಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳವಳಿಗೆ ಸ್ವರಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿತು. 'ಸಾಮಗ್ರಿ ಆಧುನಿಕತೆ'ಯನ್ನು ಎತ್ತಕಡೆಯಿಂದ ಬೇಕಾದರೂ ತರಬಹುದು 'ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆಧುನಿಕತೆ' ಎಂಬುದು ಹಾಗೆ ಬೇರೆ

ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೆಲದೊಡಲ ಫಲವತ್ತತೆಯಿಂದಲೇ ಪುನರ್‌ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅನ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನುಸಂಧಾನ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಿಗಳೂ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳೂ ಆದ ಕನ್ನಡ ಕವಿ ಚಿಂತಕರು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾಂಕ್ಷೆ.

ಈ ಮೊದಲೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಅದು ಅವರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಎರಡನೆ ಚಲನೆಯ ಹುನ್ನಾರು. ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಜಾನಪದ ಕಚ್ಚಾಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ವಿಕ್ರಮದ ಮುಂದುವರಿದ ಕಥಾನಕ. ಈ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಅವರು ನಮಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ವಿಜ್ಞಾನದಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಮಂತ್ರ ಮಾಯಾ ಲೋಕದ ಭಾರತೀಯ ಪುರಾತನರು ಹೇಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ ಪ್ರಭುವಿನ ಖುಷಿ ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ; ಪ್ರಭುಗಳೆ ಹಾಗೆ! ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನ ಸಂಪತ್ತು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ – ಇವೆಲ್ಲ ಅಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಹಳೆಯವು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಅದು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತತ್ವದ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನ ಅನಭಿವೃದ್ಧಿ ಮನೋಧರ್ಮದ ಸಮರ್ಥನೆ. ಅದು ಆಗಿನ ಭಾರತದಲ್ಲೂ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೂ ಚನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆಯಿತು.

ಆ ಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಜ್ಞಾನ 'ಆಧುನಿಕ', ನಮ್ಮದೆಂಬುದು 'ಪುರಾತನ' ಎಂದು ಮನಸೋತು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತು ಮತ್ತು ಹಳತು ಎಂಬ ವಿಭಜಿತ ಧೋರಣೆ ಎಲ್ಲರ ಮನದೊಳಗೆ ದಾಖಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣದ ಮೇಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ಹಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತವಾದ ಸ್ಪಂದನ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಣಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಅಂತಹ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಪ್ತತೆಗಾಗಿ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ಚಾಚಿದರು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಆಸೆಪಟ್ಟರು,

ಅದನ್ನು ಕೊಡುವ ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಬೇಡಿದರು, ಅವರ ಸೃಷ್ಟಿಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಶಿಷ್ಟತೆಯ ಸ್ಥಾನ – ಮಾನ, ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ಜನಪದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುವ, ಒಡನಾಡುವ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಮೆರೆದರು.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಗ್ರಹದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದ ಬಗೆಗಿನ ವ್ಯಾಮೋಹ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿದ್ದ 'ಆಧುನಿಕ'ವೆಂಬ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ಇದರೊಳಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಚೇತರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಖಂಡ ಭಾರತವನ್ನು ಪುನರ್‌ಸಂಘಟಿಸುವ ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಇತ್ತು. ಹೀಗೆ ಒಂದು 'ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ' ಮತ್ತು 'ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಭಾರತ'ವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹೊತ್ತರು. ಇದನ್ನು ಸಾಹಿತಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳವಳಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇವರಿಗೆ ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲವೂ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೂ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸ್ತ್ರವೂ ಆಯಿತು. ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕವಿ ಮುದ್ದಣನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಲುಗಡೆಗೆ ತಲುಪಿದ್ದು, ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹೊಸ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿತ್ತು. ಹದಿನೆಂಟು ಮತ್ತು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೆಲವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಪುನರ್‌ಸಂಘಟಿಸುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದವು. ಅದು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತಿ–ಚಿಂತಕರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆದ್ದಾರಿಯಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದಿಂದ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯಲು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿತು. ಫಿನ್ಲೆಂಡ್ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಮತ್ತು ಸ್ವದೇಶವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ನಾಯಕರನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೀರರನ್ನಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿತು. ಜರ್ಮನಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಭದ್ರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರಿ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿತು. ರಷ್ಯಾ ಕಾರ್ಮಿಕ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಘೋಷಣೆಯ ಮೂಲಕ, ದುಡಿಯುವ ಜನರ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜನರ ದನಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಥದೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ಸ್ವದೇಶಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ನವೋದಯ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯವನ್ನು ಪೌರ್ವಾತ್ಯದಿಂದ ಸರಿಗಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾದರೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿಯ ಒಳ್ಳೆಯದರ ಆಯ್ಕೆ ಅವರ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಲೇ ಆ ಮಟ್ಟಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಸರಿಯಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡರು. ಆ ಮೂಲಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಅನನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೋಪಜ್ಞತೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬುದು: 'ಗೊರವರ ಡುಂಡುಚಿ ಬೀದಿವರೆಯ ಬೀರನಕತೆ' ಎಂಬ ಹಿಂದಿನ ಅವಹೇಳನಕಾರಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ೧೯೨೧ರ ಸುಮಾರಿನಿಂದಲೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನಪದಗೀತ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸತೊಡಗಿದರು, ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಪಡಿ ನುಡಿದರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಬದ್ಧತೆ ಅವರು ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಗತಿಯೂ ಹೌದು. ಇಂಥ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ರಾಜಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಈಗ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ನಾವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಿದೆ.

– ೨ –

ಮಾತಿನ ಸರಣಿ : ಮುತ್ತಿನ ಬೆಲೆ

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

'ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಾಲ ಒದಗಿರುವಾಗ, ಕನ್ನಡ ಕವಿತೆ ತನ್ನ ಅಳತೆಯನ್ನೆ ಅಲ್ಲ, ಆಳವನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸಂಸ್ಕೃತ–ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ, ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ, ಸರಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರೌಢಸಾಹಿತ್ಯದ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಜೊತೆಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಪರಾಮರ್ಶಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ. ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ಹೊಡೆತದಲ್ಲಿ, ಪ್ರೌಢಸಾಹಿತ್ಯದ ತಿರಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಜನಪದ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಳಿಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಾಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ದೇಶವತ್ಸಲರೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಾಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಗೂಡಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕೋಶವಾಗುವುದು'. **(ಗರತಿಯ ಹಾಡು ೧೯೩೧)**

ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

'.........ತಾಯಿ, ಅಕ್ಕಗಳಿರಾ ! ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಾಡುಗಳ, ಹಳೆಯ ಹಾಡುಗಳ ಹೊಳೆಯನ್ನು ಇಂಗಗೊಡಬೇಡಿ. ಮತ್ತೆ ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಹಳ್ಳವಾಗಲಿ, ಹಳ್ಳ ಹಳ್ಳ ಕೂಡಿ ಹೊಳೆಯಾಗಲಿ. ಈ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡತಿಯರು ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಡರೆ ?

'ಕರ್ನಾಟಕದೊಳಗಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗದವರು ಹೀಗೆ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಕನ್ನಡದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದರೂ ಸಾಲದು !. **(ಗರತಿಯ ಹಾಡು ೧೯೩೧)**

ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

'ಜನದ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಬಯಸುವವರೆಲ್ಲ ಈ ಕವಿತೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು, ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ನಮಗೆ ಈ ಕವಿತೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ'. **(ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ೧೯೫೬)**

ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ

'ಹೊಸಕಾಲದ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ ಹೃದಯಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವವೇನು?.. ಇದ್ದೇ ಇರುವವು. ಇವು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಳಿಯಲೇಬೇಕು, ಉಳಿದೇ ಉಳಿಯುವುದು. ನಾವೀಗ ಅದನ್ನು ಅಳಿಯದಂತೆ ಉಳಿಸಿ, ಹೊಸ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ'. **(ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ. ಮೂರನೆಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಸಮ್ಮೇಳನ ೧೯೭೧)**

ಬಿ. ಎಸ್. ಗದ್ಗೀಮಠ

'ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ನಿಜವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ 'ವಿಶ್ವಕೋಶ'ವೇ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು'. **(ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ೧೯೬೩)**

ದೇ. ಜವರೇಗೌಡ

'ಈ ತನಕ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ; ಆದರೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸರ್ಕಾರವೊ, ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವು ಪಡೆದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ'. **(ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ – ಜೀಶಂಪ ೧೯೬೭).**

ಎಚ್. ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡ

'ಹಣಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ಆದರೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಶರಾವತಿಯನ್ನು ಈಗ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಶರಾವತಿ ಒಮ್ಮೆ ಬತ್ತಿದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹರಿಯಲಾರಳು'. **(ಹೊನ್ನ ಬಿತ್ತೇವು ಹೊಲಕೆಲ್ಲ ೧೯೬೩)**

ಜೀ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ

'ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೇಶದ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಲ್ಲೊಂದು, ಅದನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪತ್ತು ಎಂಬಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು'. **(ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ ೧೯೬೭)**

– ೩ –

ಕಟ್ಟುವ ಕನಸು ; ನೆಟ್ಟ ಸಸಿ

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹದ ಮಾತು ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮುಗಿಯದು. ಆ ಸಂಗ್ರಹದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಾಂಕ್ಷೆ, ಎಂದರೆ ಜೀವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹುಡುಕಾಟ, ಬದುಕುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಯಕೆ. ಸಹಜ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಭೋಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಡುವಿನ ಈ

ಸಂಘರ್ಷ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಗಮನ ಕಾಲದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಶಿಷ್ಟ ಜನಪದವೆಂಬ ಸಹಜ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಿರಂತರ ಅನುಸಂಧಾನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮುಗಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟ – ಜನಪದ – ವಸಾಹತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷ ಮತ್ತು ಅನುಸಂಧಾನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅಂತಹ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಗಳು ನಮಗೆ ಕಂಡಿವೆ :

೧ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ

೨ ಜನತಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಶೋಧಕ್ಕಾಗಿ

೩ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ

೪ ಪರ್ಯಾಯ ಜ್ಞಾನ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಯಾಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಜನತಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೇ ಹಿರಿಯುರು ಅತ್ಯಂತ ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ನಡೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವುಡು ಅವರ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: ‘ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಕುಲಕುಲಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಮಾನ್ಯವಾದುವು: ಹಾರುವರೆಂದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ, ಹೊಲೆಯರೆಂದು ಕಡೆಯಿಲ್ಲ; ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ, ಕನ್ನಡಿಗರು ನಾವು ಎಂದು ಅಭಿಮಾನಪಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಲವೂ ನಮಗೆ ಮಾನ್ಯವು. ಈ ಕನ್ನಡ ಕುಲಕುಲಗಳ ವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಷ್ಟಿ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹುಡುಕಾಡುವುದು ಈ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ (ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ೧೯೩೫). ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಅವರೂ ಇದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ: “ಇದು ದಲಿತರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಕಾಲ; ದುಡಿಮೆಗಾರರು ರಾಜ್ಯ ಶಾಸಕರಾಗುವ ಕಾಲ; ಒಕ್ಕಲಿಗನು ನೇಗಿಲಯೋಗಿಯೆನಿಸುವ ಕಾಲ, ನಿರಕ್ಷರರು ಸಾಕ್ಷರರಾಗುವ ಕಾಲ; ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಸುಖ ಬಯಸುವ ಕಾಲ; (ಜನಾಂಗದ ಜೀವಾಳ ೧೯೩೪).

ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂಬುದು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನವೆ ಆಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 'ಜಾನಪದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಬೆಳಸಿದವರೆ ಸಾಹಿತಿಗಳು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಿದ್ವಾಂಸ ಜಾನ್ ಲೇಡನ್ (೧೮೦೩) ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ಕೂಡ ತುಂಬ ಹಿಂದಿನದು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇರಿದಂತೆ ಜನಪದರ ಏನೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟುವಳಿಗಳನ್ನು ಜಾನಪದವೆಂಬ ಸಮಗ್ರ ವಿಷಯದೊಳಗೆ ತಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದು ೧೯೬೬ ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರೇರಕರೆಂದರೆ ದೇ. ಜವರೇಗೌಡ. ಇವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವರೆಂದರೆ, ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಜೀ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಎಂ.ಎ ತರಗತಿಗೆ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಎರಡು ಜಾನಪದ ಸಂಬಂಧಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು (೧೯೬೬). ಆನಂತರ ೧೯೭೪ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಎಂ.ಎ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕದ, ಏಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಜಾನಪದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಜೀ.ಶಂ.ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದ ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ ಅವರು 'ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ' (೧೯೬೬) ಕುರಿತು ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ರಾಜಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲದರ ಪ್ರೇರಣಾಶಕ್ತಿಯಾದ ದೇ.ಜವರೇಗೌಡರ ನುಡಿ ಇದು: 'ಜಾನಪದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಒಂದು ಜನಸಮುದಾಯದ ಸಮಷ್ಟಿ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಸಂಕೇತ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತಾಯಿ ಬೇರು; ಅದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಶ್ರುತಿಯೂ ಅಹುದು, ಸ್ಮೃತಿಯೂ ಅಹುದು.... ಭಾರತೀಯತ್ವದ ಅಥವಾ ದೇಶೀಯತೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಜಾನಪದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.....ಜಾನಪದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪುನಶ್ಚೇತನದಿಂದ ದಾಸ್ಯ ಮನೋಭಾವ ತೊಲಗಿ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹುರುಪು ಹುಮ್ಮಸ್ಸುಗಳು ಚಿಗುರಿ, ಆತ್ಮಪ್ರಜ್ಞೆ ಕೊನರಿ, ಕೆಚ್ಚುನೆಚ್ಚುಗಳು ಮೂಡಿ, ಹೊಸ ಚೇತನ ಮುಕ್ಕಳಿಸುತ್ತದೆ (ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ – ಜೀಶಂಪ; ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ೧೯೬೭).

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಆರಂಭಿಸಿದ ಈ ಜಾನಪದ ಪ್ರಸ್ಥಾನ, ಇದೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಹುಬೇಗನೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ದೇಜಗೌ, ಹಾಮಾನಾ, ಜೀಶಂಪ ಅವರು ಈ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಮಾದರಿಗಳಾದರು. ಈ ಹಿಂದೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ಈಗದು ಅಧ್ಯಯನದ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವ – ಓದುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅದನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುವತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯಿತು. ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಹಲವರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಲೂ, ಅದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೂ ಹೋದರು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಅನೇಕರು ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೊಂದು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ವಾತಾವರಣವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ರಾಷ್ಟೀಯವಾದಿಗಳಾದ ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ – ಜಾನಪದವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಶಿಸ್ತನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಯೆ ತೀರುವ ಹಠವನ್ನು ಹೊತ್ತವರು ದೇ.ಜವರೇಗೌಡರು. ಜಾನಪದ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ, ಜಾನಪದ ಎಂ.ಎ ತೆರೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನೇ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತರಲು ಕ್ಯಾತನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ, ಟಿ.ಎಸ್.ರಾಜಪ್ಪ, ಅಂಬಳಿಕೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಇವರ ನಂತರ ಮೈಲಹಳ್ಳಿ ರೇವಣ್ಣ ಮತ್ತು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೀತಾಪುರ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನೂ ದೇ.ಜ.ಗೌ. ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಈ ಸಾಹಸ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು. ಈ ಮೂರು ಹಂತದ; ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಗ್ರಹ ಹಾಗೂ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡವು.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಲಯವು ಈಗಾಗಲೇ ಎಸ್. ಕೆ. ಕರೀಂಖಾನ್, ಕೆ. ಆರ್. ಲಿಂಗಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಮತ್ತಿತರರ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ, ಮತಿಘಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರ ಸಮೃದ್ಧ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ದಾಖಲೆ ಮತ್ತು ತರೀಕೆರೆಯ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಿಂದ ಮೈನೆರೆದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಈ ವಲಯದಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂಗ್ರಹ, ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಪ್ರಸರಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅವರೆಂದರೆ: ಮತಿಘಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಪಿ.ಆರ್. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ, ಸಿ. ಪಿ. ಕೆ., ರಾಗೌ, ಸುಧಾಕರ, ನಂ.ತಪಸ್ವೀ ಕುಮಾರ್, ಹ. ಕ. ರಾಜೇಗೌಡ, ಡಿ.ಕೆ.ರಾಜೇಂದ್ರ ಹಿ.ಶಿ.ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡ, ಜಿ. ವಿ. ದಾಸೇಗೌಡ, ವೈ.ಸಿ. ಭಾನುಮತಿ, ನಲ್ಲೂರು ಪ್ರಸಾದ್, ಮೇಟಿಕೆರೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ, ಚಂದ್ರು ಕಾಳೇನಹಳ್ಳಿ, ವಿ. ಎನ್. ಶಿವರಾಮು ಮುಂತಾದವರು.

ತಾವು ಬೇರೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕುವೆಂಪು ಹಾಗೂ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯುಗಳು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯುದ ವಿಸ್ತರಿತ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಾದ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿ–ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ತೋರಿದ ಆಸಕ್ತಿ ಅನನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಚ್.ಜೆ.ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡ, ತೀ.ನಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ, ಶ್ರೀಕಂಠ ಕೂಡಿಗೆ, ಬಸವರಾಜ ನೆಲ್ಲೀಸರ, ಎಂ. ಜಿ. ಈಶ್ವರಪ್ಪ, ಮೀರಾಸಾಬಿಹಳ್ಳಿ ಶಿವಣ್ಣ, ಮುಂತಾದವರು ಹಾಗೂ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಲಯದಿಂದ ಗುಂಡ್ಮಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಐತಾಳ, ಅಮೃತ ಸೋಮೇಶ್ವರ, ಬಿ.ಎ.ವಿವೇಕ ರೈ, ಕೆ. ಚಿನ್ನಪ್ಪಗೌಡ, ಬಿ. ಶಿವರಾಮಶೆಟ್ಟಿ, ಅಭಯಕುಮಾರ್, ಎಸ್.ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ, ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ, ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಷಿ, ಪಾಲ್ತಾಡಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಚಾರ್, ರಾಘವನ್ ನಂಬಿಯಾರ್ ಈ ಮಂತಾದವರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲದೆ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಂದಿನ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠರು, ದೇ. ಜವರೇಗೌಡರು ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ಮೂರು ಹಂತದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ- ಜಾನಪದ ಕ್ರಿಯಾಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಇವರ ನಾಯಕತ್ವದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲಶ್ರುತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ "ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದರ್ಶನ" ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬಂದವು. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ, ಎಂ ಟಿ. ಧೂಪದ, ಸೋಮಶೇಖರ ಇಮ್ರಾಪುರ, ಎಂ. ಎಸ್. ವೃಷಭೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿ, ದೇವೇಂದ್ರಕುಮಾರ ಹಕಾರಿ, ಎಂ. ಬಿ. ನೇಗಿನಹಾಳ, ಎಂ. ಬಿ. ಕೊಟ್ರಶೆಟ್ಟಿ, ಸಿ. ಸಿ. ಎ. ಪೈ, ಎಲ್. ಆರ್. ಹೆಗಡೆ, ಎನ್. ಆರ್. ನಾಯಕ, ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಿನಾಯಕ, ಎಂ.ಎಂ.ಪಡಶೆಟ್ಟಿ, ಜ್ಯೋತಿ ಹೊಸೂರ, ನಿಂಗಣ್ಣ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿ, ಶ್ರೀರಾಮ ಇಟ್ಟಣ್ಣನವರ, ವಿಲಿಯಂಮಾಡ್ತ, ಎಂ. ಎನ್. ವಾಲಿ, ಬಿ. ವಿ. ಮಲ್ಲಾಪುರ, ಎಚ್. ಎಂ. ಮಹೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಕೆ. ಆರ್. ದುರ್ಗಾದಾಸ್, ಸೈಯದ್ ಜಮೀರುಲ್ಲಾ ಷರೀಫ್, ಶಾಲಿನಿ ರಘುನಾಥ, ಸಿ. ಕೆ. ನಾವಲಗಿ ಮುಂತಾದವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಿಂದೆ ಹಿರಿಯ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಬಿ. ಎಸ್. ಗದ್ದಗೀಮಠರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಪಾರ ಸೇವೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಬಹುದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ - ಕಿರಿಯ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಯೆ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿ. ಬಿ. ಹೆಂಡಿ, ಎಂ. ಎಸ್. ಲಠ್ಠೆ, ಮ. ಗು. ಬಿರಾದಾರ, ವೀರಣ್ಣ ದಂಡೆ, ಪಿ.ಕೆ. ಖಂಡೋಬಾ, ಡಿ. ಬಿ. ನಾಯಕ ಮುಖ್ಯರು.

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ತನ್ನ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೆ ಗಣನೀಯ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿ. ಚಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎ. ವಿ. ನಾವಡ, ಗಾಯತ್ರಿ ನಾವಡ ದಾಖಲೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ, ಎಸ್. ಸಿ. ರಮೇಶ, ಮೊಗಳ್ಳಿ ಗಣೇಶ, ವೆಂಕಟೇಶ ಇಂದುವಾಡಿ, ವೀರೇಶ ಬಡಿಗೇರ ಇವರು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಕೆಲಸ

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.. ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಬಸವರಾಜ ಮಲಶೆಟ್ಟರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ – ಬಯಲಾಟ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆಯವರು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರು.

ರಾಜಧಾನಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ವಲಯದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ, ಕಾಳೇಗೌಡ ನಾಗವಾರ, ಸಿದ್ಧಗಂಗಯ್ಯ ಕಂಬಾಳು, ಡಿ.ಲಿಂಗಯ್ಯ, ಜಿ.ಆರ್.ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ, ರಂಗಾರೆಡ್ಡಿ ಕೋಡಿರಾಂಪುರ, ಕೆ. ಆರ್. ಸಂಧ್ಯಾರೆಡ್ಡಿ, ಧವಳಶ್ರೀ, ಸಿ. ವೀರಣ್ಣ, ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ, ಎಸ್.ಪಿ. ಪದ್ಮಪ್ರಸಾದ್, ಟಿ.ಗೋವಿಂದರಾಜು, ರಾಜೇಗೌಡ ಹೊಸಹಳ್ಳಿ, ಎಂ. ಬೈರೇಗೌಡ, ಚಕ್ಕೆರೆ ಶಿವಶಂಕರ್, ಬೈರಮಂಗಲ ರಾಮೇಗೌಡ, ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು, ಟಿ.ಎಸ್.ಸತ್ಯನಾಥ್, ಅಂದನೂರು ಶೋಭ, ಕುರುವ ಬಸವರಾಜ ಅವರಂಥ ಅನೇಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಾಧಕರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಲಯದ ಮಹಾ ಪ್ರೇರಣೆಗಳೆಂದರೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ ಮತ್ತು ಎಚ್.ಎಲ್.ನಾಗೇಗೌಡರು. ನಾಗೇಗೌಡರಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂಪಾದನೆ, ಪ್ರಕಟಣೆ, ಪ್ರಚಾರ, ಪ್ರಸಾರ, ವಿವರಣೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸಮರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಟುವಟಿಕೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿತು ಎಂದರೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿಸುವ ಪರ್ಯಾಯ ಚಿಂತನೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆ ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ತೋರಿದ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆರಂಭಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೌಷ್ಟವವನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹುಟ್ಟಿದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಪ್ರೇಮ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಏಳನೆಯ ದಶಕದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಎದ್ದುನಿಂತಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ೧೯೭೭ರಲ್ಲಿ ತರೀಕೆರೆಯಲ್ಲಿ, ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ೧೯೭೧ ರಲ್ಲಿ ನಾಗಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಮೊದಲ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನವಕೋಗಿಲೆ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದ ಕೆ.ಆರ್.ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಉಳಿದೆರಡು ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ

ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರೂ ಆದ ಎಚ್.ಎಲ್.ನಾಗೇಗೌಡರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ದೊಡ್ಡಪ್ರಮಾಣದ ಇಂತಹ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ನಡೆದವು.

ಇಂತಹ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾಡಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರು ನಿಂತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಂಥ ಹಿರಿಯ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸಕರು ತಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಘನತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕವಿ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸಕರಾದ ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸಿ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ಸ್ಮರಣೀಯವಾದುದು. ಸಿ. ಪಿ. ಕೆ. ಯವರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಯಾಹೊತ್ತೂ ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಹಟಹಿಡಿದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯದ ಕ್ರಮದಂತೆ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸಾ ಪರಿಧಿಗೆ ತರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ವೀರಣ್ಣ ದಂಡೆಯವರು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜು ಅವರ 'ಜನಪದ ಗೀತೆ' ಕೃತಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೇಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿತು. ಈ ಬರಹಕ್ಕೆ ಸಿಪಿಕೆಯವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ, ರಾಗೌ ಮತ್ತು ಹಿ. ಶಿ. ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡ ಅವರ ನಿಲುವು 'ಪ್ರಕಾರನ್ಯಾಯ'ದ ನೆಲೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಖಂಡ ಜಾನಪದದ 'ಉಪ ಉತ್ಪನ್ನ' ಎಂದು ಕಂಬಾರರು ಹೇಳಿದರೆ; ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನನ್ಯತೆಯೆ ಬೇರೆ ಎಂದು ರಾಗೌ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಹಿ. ಶಿ. ರಾಮಚಂದ್ರೇ ಗೌಡ ಅವರ 'ಪ್ರಕಾರನ್ಯಾಯ' ಮತ್ತು 'ಪ್ರಕಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವ' ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜನಪದ

ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಗ್ಗಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಿಂತಕರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪರ್ಯಾಯದ ಬೆಲೆ : ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ನೆಲೆ

ಈಗ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಪರ್ಯಾಯ ಜ್ಞಾನದ ಹುಡುಕಾಟ ತುಂಬ ತುರ್ತಿನ ಕೆಲಸವೆಂಬಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳು ಇರುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ಜ್ಞಾನದ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು 'ಪ್ರಭುರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರಭುತ್ವ ವಿಜ್ಞಾನ'ಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೇಶದ 'ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮಾದರಿ'ಗಳನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ದೇಸಿಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದೂ, ಜಾನಪದವನ್ನು ದೇಶಿಜ್ಞಾನವೆಂದೂ ಹೆಸರಿಸಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಜಾನಪದ ಚಿಂತಕ ಜಾನಪದವನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಜ್ಞಾನ – ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ವಚಿಸಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹಿ. ಶಿ. ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡರು ಗಮನಿಸಿ;

> 'ಪುರದಪುಣ್ಯಂ ಪುರುಷರೂಪಿಂದೆ ಪೋಗುತಿದೆ
> ಪರಿಜನದ ಭಾಗ್ಯವಡವಿಗೆ ನಡೆಯುತಿದೆ.'
>
> **– ರಾಘವಾಂಕ**

"ವಿಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಜನತೆಯ ಜ್ಞಾನ ಸೊರಗಿ ಸೋತುಹೋಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಂದಲೆ ಬಡವರ ಸೋಲು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳೀಯ ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳು ಕೈಚೆಲ್ಲಿದರು. ಆ ಮೂಲಕ ಬಹುಜನರ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ತಟಸ್ಥವಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಜ್ಞಾನ ಅವನತಿಯ ಹಾದಿಹಿಡಿಯಿತು. ಇದೆ ಜಾನಪದ ; ಜನರ ಜ್ಞಾನ–ವಿಜ್ಞಾನ. ಒಂದು ದೇಶ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ, ಬಹುಜನರು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಯುಗಶೀಲವಾದ ಜಾನಪದ ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಬೇಕು. ಧುತ್ತನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಬಡವರ ಹಾಗೂ ಬಹುಜನರ

ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶ್ರಮವನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದ ಆಧುನಿಕತೆ ನಿಶ್ಯಸ್ತ್ರೀಕರಣಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಮೆರಿಕ ಕಾಡಿದಂತೆ, ಅಮೆರಿಕವನ್ನು ಬಿನ್ ಲಾಡೆನ್ ಕಾಡಿದಂತೆ ನವ ಆಧುನಿಕತೆ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರಂತರ ಭಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ" (ಪುರದ ಪುಣ್ಯ ೬೧.೯೦೪).

ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹ, ಅಧ್ಯಯನ ತಲುಪಬೇಕಾದ ಗುರಿ ಇದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪರ್ಯಾಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರಳವಾದುದಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಭದ್ರತೆಯ ಹುಡುಕಾಟ. ಜಾಗತೀಕರಣವೆಂಬ ವಸ್ತುರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಇಡೀ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಸ್ತುಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲೆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಜೀವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಶಯಗಳಾದ ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಗಾಳಿ, ಆಹಾರ ಕಲುಷಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಜೀವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದ ಹೆಣ್ಣು, ಕಲಾವಿದರು, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳು ಶಕ್ತಿಗುಂದುತ್ತಿವೆ. ಜೀವನ ಸಮತೋಲನಕ್ಕೆ ಒಡನಾಡಬೇಕಾದ ಅಂಚಿಗೆ ಸರಿದವರು, ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಎಟುಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಕಿರುಸಮುದಾಯಗಳು, ತಳ – ಕೆಳವರ್ಗದವರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೊಂದು ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತೂ ದಕ್ಕದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಭಾರತವನ್ನು ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ. ಜಾನಪದ ಜೀವನ ಚಿಂತನೆ ಹೇಳುವ; 'ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ' ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಡುವುದು. ಅರ್ಥಾತ್, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲರ ಸೊತ್ತು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯಾಗುವಂತೆ ನೊಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಅಂಥ ಹೊಸದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕಿರಿದಾಗಿ ನಿರ್ವಚಿಸಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ನೋಡುವ ಮನೋಧರ್ಮ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ವರ್ಗಶಾಹಿ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಜ್ಞಾನ ಮಾದರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಸಮಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಎರಡು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೂಲ ಸಂಪತ್ತಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮೊದಲನೆಯದು. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದುದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಆದಕಾರಣ 'ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬ ಸಾಮಗ್ರಿಗೆ' ಅವರು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟರು. ಅದರ ಉತ್ಪಾದಕರು, ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ನೆಲೆ–ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂದರ್ಭದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರಾಧನೆಯಂತೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆರಾಧನೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಯೆ ಆಯಿತು. ಆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ, ಪ್ರೇಮಿಸುವ ಮತ್ತು ಕೊಂಡಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ತುಂಬು ಹೊಳೆಯಂತೆ ಹರಿಯಿತು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಒಂದು ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಸಂಗ್ರಹವಾಯಿತು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಜಂಗಮರು ತಾವಿರುವ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಈ ಸಂಗ್ರಹಯಾತ್ರೆ, ಅದನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಚಾರವೂ ಪ್ರಶಂಸೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅದು ಅಗತ್ಯ ಭೂಮಿಕೆಯೂ ಆಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಜಾನಪದ ಎಂಬುದು ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವೂ ಆಯಿತೊ ಆಗ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಶಿಸ್ತು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ಭರಾಟೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಇದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಆಯಿತೊ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರೇಮದ ವಿವಾಹ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆದಂತಾಯಿತು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತಗುಲಿದ ಪೆಟ್ಟು ಎನಿಸಿದರೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಂತರಂಗ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ಅಭಿಮಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಿ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಸುಲಭದ್ದಲ್ಲ. ಮೂಲತಃ ಅದು ಸಂಗ್ರಾಹಕನ ಅನುಭವ, ಬದ್ಧತೆ, ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು

ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಾಹಕರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಿಕ ಬಡತನವಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ಪರಿವೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹಾಡಿ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿತು. ಇದೊಂದು ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವಾದ ತಕ್ಷಣದಿಂದ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಉದ್ಯಮದ ಸ್ವರೂಪ ಉಂಟಾಯಿತು. ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ಪರಿವೆ ಸಂಗ್ರಾಹಕನನ್ನು ಕಾಡಹತ್ತಿತು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬೀದಿಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಕಾಸು ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು, ಪ್ರಕಾಶಕರೆಂಬುವವರು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಅಕೆಡೆಮಿಷಿಯನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರೆಂಬ ಉದ್ಯಮ ಆಧಾರಿತ ದಣಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೊಸ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಓದು ಮತ್ತು ವಿದ್ವತ್ತು ಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಸಹಜವಾಗಿ ಹವ್ಯಾಸಿ, ಭಾಷಾಪ್ರೇಮಿ ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರು ಹಿಂದೆ ಸರಿದರು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು, ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದರ ಸತ್ವ ಮತ್ತು ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಧರ್ಮ ಉಂಟಾಯಿತು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಹಿಂದೆ ಸರಿದುದಕ್ಕೆ ಅದು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟುದಷ್ಟೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕವೆಂಬ ವಸ್ತುಪ್ರಧಾನ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಪಾರಂಪರಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯವೆಂಬ ಎಲ್ಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಜನಬಳಕೆಯಿಂದ ದೂರಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದ್ದು ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸೀಮಿತ ವರ್ಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಬರಹದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಮತ್ತು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ವರ್ಗಾತೀತವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿ, ಪಂಗಡದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಬರಹಗಾರರು ಬರೆದದ್ದು ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ದೃಢವಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿವೃತ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಡನೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲೆ ಓದು

ಮಾತ್ರ ಅರ್ಹತೆ, 'ಓದಿಲ್ಲದ್ದು' ಅನರ್ಹತೆ ಎಂಬ ಜೀವನ ತತ್ವ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂತು. ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಪುಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಗುರುತುಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಕಾರಣ ವಿಸ್ಮೃತಿಗೆ ತುತ್ತಾಯಿತು. ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲತೆ ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿಧಾನ ಹಾಗೂ ನಿಶ್ಚಿತಚಲನೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿತು. ಇದು ನಿಶ್ಚಿತ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ನಿರಂತರ ಅಭಿರುಚಿ ಒಡ್ಡಿದ ಸವಾಲುಕೂಡ ಹೌದು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ 'ಅಧಿಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ'ವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯಸ್ಯಸತ್ಯವೂ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇನ್ನಿತರ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳೊಡನೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸದೆ ಹಿಂದೆ ಬೀಳಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಉದ್ಯಮ, ಉದ್ಯೋಗ, ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಧುನಿಕ ತತ್ತ್ವವಾದ 'ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಗೆಲ್ಲು' ಸಮರದಲ್ಲಿ ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸತ್ವ ಮತ್ತು ಸಾತತ್ಯ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಹೆಳವತನ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಬೇಕಿತ್ತೆ? ನವೋದಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ, ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ, ಮಧುರಚೆನ್ನ– ಈ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ಸತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆದು, ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೈದುಂಬಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಂದ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಿಂತಕರಾಗಲೀ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರಾಗಲಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೆಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದು ಅವರ ಬರಹದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆಯೆ ಹೊರತು ಅವರ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೊರಗಿನ ಸರಕು, ಕನಸು, ಅಪೇಕ್ಷೆ, ತುಡಿತ, ಆಕರ್ಷಣೆ ಆಗಿದೆಯೆ ಹೊರತು ಜೀವನ ಬಂಧ, ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಬದುಕೇ ಆಗಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲ, ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ; ಹಾಗೆ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೊ ಅಂದಿನಿಂದ ಜನಪದ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಳಕೊಂಡರು. ಪ್ರಭುಕೇಂದ್ರಿತ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಕೇಂದ್ರಿತ ರಾಜಸತ್ತೆ ಇದ್ದಾಗ ಜನಪದಜೀವನ ಸತ್ವವನ್ನು ಆಗಾಗ ಪಡೆಯುತ್ತ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಗ್ಗಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರಭುವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಮಹಾಕವಿ ಪಂಪ ತನ್ನ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಾದ ಬನವಾಸಿ ದೇಶವನ್ನು ನೆನೆದು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಗ್ಗಲಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರಭು ಕೇಂದ್ರಿತ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಬದುಕನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದುದು ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬ ಜನಪದ ಜೀವನ ತತ್ತ್ವದೊಳಗೆ ಇದ್ದರೂ ಬದುಕುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರ 'ಆಧುನಿಕ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ' ದಲ್ಲಿ. ಸತ್ತಲ್ಲದೆ ಬದುಕಲಾರೆವು ಎಂಬ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಶಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ದುರವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವಿಂದು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾವ್ಯಾರು ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಜನಪದ ಬದುಕಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ; ಚಿಗುರಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾರ
ಸರ್ಕಾರ ನಿಂತಕಡೆ ಜನಪದಗಳು ಚಲಿಸಬೇಕು

ಜನಪದಗಳು ತಾಟಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿವೆ ಎಂದ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಚಲಿಸಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಇಂತಹ ಚಲನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ತಳ-ಕೆಳವರ್ಗಗಳು ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿ ಸ್ತಬ್ಧತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡ ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸು ಅವರ ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಪೋಷಿಸಿ ಮುಖ್ಯಧಾರೆಗೆ ಅಭಿಮುಖೀಕರಿಸಿದರು. ಭಾಷೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಅನ್ಯತೆಗೆ ಸೋಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನತೆ ಗೋಕಾಕ್ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಮನೆಲೆಗೆ ತಂದರು. ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಇಂಥದೊಂದು ಚಲನೆ ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ

ಸೂಚನೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಲು ಜನತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರ ಹೊಸಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಸನಾದ ಗೆಜ್ಜೆ ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 'ಕನ್ನಡ ಸಮಗ್ರ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ' ಗಳನ್ನು ಹೊರತರಲು ಹೊರಟಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಾಲಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಅಂತಹ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದೆ.

ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಹಾಗೂ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಈ ದಿಸೆಯ ಕೆಲಸ ಆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಸಾಧನೆಯ ಮೊದಲ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ ನಿಜ ನೆಲದಿಂದ ಬಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಾಹಿತಿಗಳು. ನೆಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಾಡಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಬಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರ ಪಾತ್ರ ಈ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸತ್ವಯುತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಬದ್ಧತೆಯನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತಿನಂತಹ ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜಾನಪದ ಪುನರುದ್ಧಾರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಕಾರಣ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ದೂರವಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಜಾನಪದ ನಮ್ಮದೆಂದು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಭಾರತದ ಬೇರಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬದ್ಧ ರಾಜ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪನ್ನವಾದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೇರಣೆ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅಪಾರವಾದುದು. ತಾನೇ ನೇರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮೂಲಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತನೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ. ಜನಪದ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನ, ಕಲಾವಿದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುನ್ನತ

'ಜಾನಪದ ಶ್ರೀ' ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಲಾವಿದರ ಪುನಶ್ಚೇತನ, ಗುರು–ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಮೂಲಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ, ಜನಪದ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ವಾದ್ಯೋಪಕರಣಗಳ ಸಹಾಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ರಾಜ್ಯದ ಇನ್ನಾವುದೇ ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮಸಮಕ್ಕೆ ತಂದು ಅವರ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನು, ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದೆ.

ಇದೀಗ ಇದೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಐದುನೂರು ಪುಟಗಳ ನೂರು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಪರ್ವ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸ ಭಾರತದ ಮತ್ತಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಂತರದ ಮೂರನೆಯ ಬೃಹತ್ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆ ಇದು. ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂತಸಪಡಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ನಿರಂತರವಾದ ನಾಡ ಚಳವಳಿ ಇದ್ದಂತೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಮಸ್ತ 'ಜನಶ್ರೀ' ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಋಣ ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೆರೆಯ ನೀರನು ಕೆರೆಗೆ ಬಿಡಿ ಎಂಬಂತೆ ಜನತೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸ, ನಿಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ, ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಜನರಿಂದ ಜನರಿಗಾಗಿ ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಇರುವ ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಇಂತಹ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ ಗೌರವ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಗಿಯದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಜನರ ಜೀವನದ ಜೊತೆಗೇ ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜಾನಪದ ವಾತಾವರಣ ಇದನ್ನು ಆಗು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಸಂಪುಟ ಸಮಿತಿ ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ಸಂಪುಟ ಸಮಿತಿ ತುಂಬು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೆ ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನವು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅದೆ ಅಂಶಗಳು ಪದೇಪದೇ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರುಕ್ತಿಗೊಂಡಿವೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕಟಣ ಸಮಿತಿಯು ಇರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಆಶಯದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಒಂದು ಹಾಡು, ಕಥೆ, ಕಥನಗೀತೆ, ಗಾದೆ, ಒಗಟು, ಒಡಪು, ನುಡಿಗಟ್ಟು..... ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಠವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪಾಠವನ್ನು ಶಿಷ್ಟ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕ್ರಮ ಬಹುಜನರಿಂದ, ಬಹುಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಹುಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಭಾಷಿಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಮುಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆಗತ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪದಕೋಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಭಾವಬೀರುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಈ ಹೊತ್ತು ಭಾರಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಜನಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀರುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಡುವೆ 'ಮಧ್ಯಮ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಇದೆ, ಬರಹದಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಇದು ಜನಪದದ ಮಧ್ಯೆಯೇ ಪ್ರಚುರಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಜನ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತತ್ವಪದಗಳು ಮತ್ತು ಭಜನೆಯ ಪದಗಳು ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು

ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಗೂ ಜಾನಪದೀಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿತವಾದುದೆಲ್ಲವೂ ಜಾನಪದ ಎಂದು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವ ಪರಂಪರೆಯ ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಂಥ ಸಮೃದ್ಧ ಜಾನಪದ ಜೀವನವನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜನ ತಮ್ಮ ಅಂತಃಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಟ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಜಾನಪದೀಯಗೊಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನೇಕ ಹಾಡುಗಳು, ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರಂಥ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಡುವಿನ ತತ್ವಚಿಂತಕರ ಹಾಡುಗಳು ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜಾನಪದೀಯವಾಗಿವೆ. ವಚನ ಚಳವಳಿಯ ಮುಖ್ಯ ಧಾರೆಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಶರಣ ಕವಿಗಳ ಹಾಡುಗಳು ಭಜನೆಯ ಪದಗಳಾಗಿ ಹಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಪಾಠ ಎಲ್ಲ ಜನಪದಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಪ್ರಕಾರದೊಳಗಿನ ಉಪಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಂತರವಾಗುವ ರೂಢಿಯೂ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಅಡ್ಡ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಭಾವ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಾಗ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಇಡೀ ದಾಸರ ಪದಗಳನ್ನು ಕರುಣಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆಂದು ಮರಣಗೀತೆಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಹಾಡುಗಾರರು ದಾಸರ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಔಚಿತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾರ ವಿಸ್ತೃತಗೊಂಡು ಆಧುನಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಾನಪದ ವಿದ್ಯಾಂಸರು 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜಾನಪದ' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬರುತ್ತಿರುವ ಟಿ.ವಿ, ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಎಂಬ ನಡುಮಧ್ಯದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ತಾಳುವ ಭಿನ್ನ ಉಪಪ್ರಕಾರಗಳ ಚಲನೆಯನ್ನು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 'ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ ಪ್ರಕಟಣ ಯೋಜನೆ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದರೊಳಗೆ ಬಯಲಾಟ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಧ್ಯೆ ಜನಪರವಾಗಿ ಬೆಳೆದುನಿಂತಿರುವ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅವಗಣಿಸಿರುವಂತೆ ವಿವಿಧ ಬಯಲಾಟ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಪ್ರಸಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಿದೆ. ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆದ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರತಿಭಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಪುರಸ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ ಸಮಿತಿ ತುಂಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದಲೆ ಈ ಬೆಳೆದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ.

ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಆರಿಸಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯಾವಾಗದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈಗಾಗಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸದೆನಿಸಿದುದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಮೂರನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಕೆಡೆದು ಬಿದ್ದಿರುವ ಅಪೂರ್ವವೂ, ಅಮೂಲ್ಯವೂ ಆದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ – ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರು 'ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುರಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿರಿ, (ಅರ್ಚಕ ಬಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ: ಹುಟ್ಟಿದ ಹಳ್ಳಿ, ಹಳ್ಳಿಯ ಹಾಡು; ೧೯೩೩) ಎಂಬ ಕಳಕಳಿಯ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ದಿನಾಂಕ ೧೦–೦೨–೨೦೦೪ರಂದು ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ ಯೋಜನೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಾನಪದ ತಜ್ಞರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಬಹಳ ಕಾಲದ ಕನಸೊಂದು ನನಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಸಂತಸಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ನಾಡಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸೇವೆಯ ಕೆಲಸವೆಂಬಂತೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾನಾ ಕಡೆ ಬಹಳಕಾಲದಿಂದ ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನುರಿತಿರುವ ನೂರೈವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂಪುಟಗಳ ಸಂಪಾದಕರಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾಡ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಅಪಾರವಾದುದು. ಅವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪುಟ ಸಮಿತಿ ಅವರನ್ನು ತುಂಬುಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಂದಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬರುವಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನ ಶ್ಲಾಘನೀಯ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ನಿವೃತ್ತ ಜಂಟಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕಾ.ತ.ಚಿಕ್ಕಣ್ಣರವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಸಂಪುಟ ಸಮಿತಿಯ ಜೊತೆಗಿದ್ದು ಅವರ ಅಪಾರ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸಂಪುಟಗಳು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಹೊರಬರಲು ಜಾನಪದ ತಜ್ಞರಾದ ಡಾ. ಚಕ್ಕೆರೆ ಶಿವಶಂಕರ್ ಅವರ ಅವಿರತ ಶ್ರಮ ನೆರವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್. ಪರಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಅಕಾಡೆಮಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ನನ್ನ ಗೌರವಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಪ್ರೊ. ಹಿ. ಶಿ. ರಾಮಚಂದ್ರೇಗೌಡ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಮತ್ತು
ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ ಸಮಿತಿ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ 'ಗೀಗೀ' ಪದಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಪುಟ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ, ೨೦೧೧ರಲ್ಲೇ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಇದು ಈ ಭಾಗದ ಈರ್ವರು 'ಹರದೇಶಿ-ನಾಗೇಶಿ' ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಮುಖ ಗೀಗೀಕಾರರ ಪದಗಳ ಸಂಪಾದನೆ.

೧) ಬೀಬೀ ಇಂಗಳಗಿ ಹಸನ ಸಾಹೇಬನ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು

೨) ಬೀಬೀ ಇಂಗಳಗಿ ಪರಿಸರದ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು

೩) ಕೃಷ್ಣಾತೀರದ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು

೪) ಗುಡುಗಾಲ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಪ್ಪ ಅವರ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು.

ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಜಾನಪದ ಅಕಾಡಮಿ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿದೆ. ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳು ಈಗ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು ಹೊರಬರುವ ಹಂತದಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಮೂರನೆಯ ಸಂಪುಟ ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೊರಬರುವ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮದು.

ಇದನ್ನುಳಿದ ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳ ಪದಗಳು ವಿಜಾಪುರದ ಪೂರ್ವಭಾಗದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿತವಾದವು. ಆದರೆ ವಿಜಾಪುರದ ಪಶ್ಚಿಮ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ, ಅಂದರೆ ಇಂದು ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವು ಊರುಗಳು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೇರದಾಳ, ಜಮಖಂಡಿ ಮದರಖಂಡಿ ಮೊದಲಾದವು ಒಮ್ಮೆ 'ಲಾವಣಿ' ಪದಗಳ ಗಣಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಡಾ. ಸಂಗಮೇಶ ಬಿರಾದಾರ ಅವರು 'ಚಾಪಹಾಕತೇವ ಡಪ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲ' ಹೆಸರಿನ ಎರಡು ಲಾವಣಿ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಗದ 'ಗೀಗೀ' ಪದಗಳಲ್ಲದೆ, ನೆರೆಯ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಥಣಿ ತಾಲೂಕಿನ ತಾಂವಸಿ,

ಬಾಳೀಗೇರಿ ಪರಮಾನಹಟ್ಟಿ ಎಂಕಂಚಿ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಊರುಗಳು 'ಗೀಗೀ' ಪದಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದ್ದವು. ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ 'ಗೀಗೀ' ಪದಗಳು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳು.

'ಸಾಗಿ ನಿನ್ನ ತೌರಮನಿ ಜಮಖಂಡಿ
ತೇರದಾಳ ತುಕಾರಾಮನ ಇಟಗೊಂಡಿ'

ಮೊದಲಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೂರ ದನಕಾಯುವ ಹುಡುಗರು ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಬೆಳಗೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹಗಲೆಲ್ಲ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಅದಕ್ಕೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿದವನೆ.

ವಿಜಾಪುರದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಬೀಬೀ ಇಂಗಳಗಿ 'ಗೀಗೀ' ಪದಗಳ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನವಾಗಿ, ಹಸನಸಾಹೇಬ ಆ ಕೇಂದ್ರದ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದಂತೆ, ವಿಜಾಪುರದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿರುವ ತೇರದಾಳ ಲಾವಣಿ 'ಗೀಗೀ' ಹಾಡಿನ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ತುಕಾರಾಮ, ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಆ ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದರು.

'ಚತುರ ತುಕಾರಾಮ, ಅಪ್ಪೋಜಿ ಧೋಂಡಿ
ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಾರ ಹಾಡಿನ ಕುಲಮಿ
ರಾಮ ರಾಯಣ್ಣ ಪರಸು ಧರ್ಮಣ್ಣ ಹಾಡೂದ
ಭಾಳ ಅವರ ಕುಮಕುಮಿ'

ತುಕಾರಾಮ ಅಪ್ಪೋಜಿ ಧೋಂಡಿ ಹಾಡಿನ ಕುಲುಮಿಯನ್ನೇ ಹಾಕಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ,

'ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಗಟಮುಟ್ಟ
ತುರಾಯಿ ಹಚ್ಯಾರ ಫೇಟ
ಎಂಕ ಅಣ್ಣಾರಾಯ ಮಾಧು ಘುಲಾರಾಮ
ಪುಂಡರೆ ನಿಸ್ಯಾರ ಮಾಡಿ ತತ್ವಸಾರ'.

ಇಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಹಾಡುಗಾರರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ತುರಾಯಿ ಹಚ್ಚಿ ಹಾಡಿದ್ದು, ತತ್ವಸಾರ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗೋಪಾಳ, ದುರದುಂಡಿ ತುಕಾರಾಮನ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ಗುರುವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರು ಹೇಳುವ ಮಾತು, ತುಕಾರಾಮನ ಘನತೆ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

'ತುಕಾರಾಮ ತುಂಬಿದ ಸಾಗರ । ಹೂವಿನ ಆಗರ
ಮುಡದಂಗ ಮಲ್ಲಿಗಿ ದವನಾ । ಹಡದ ಹೆಸರಿಡಬೇಕ್ರಿ ಅವನ ॥

ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಗುರುವಾದವ ತುಳಜಾರಾಮ. ಇವನ ಹಾಡುಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿದ್ದವೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿದ್ದರು, ನಮಗೆ ಉಪಲಬ್ದವಾಗಿಲ್ಲ.

'ತುಳಜಾರಾಮ ವಸ್ತಾದ ಹಿರ‍್ಯಾಂದ ನಮಗ
ಐತಿ ಕೇಳೋ ಆತನ ಒಲುಮೀ'

– ಹೀಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಹಾಡುಗಾರ ಕವಿಗಳು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಹಾಡಿನ ಆಕರಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ.

ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪದಕಟ್ಟುವವರಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹಾಡಿಕೆಯನ್ನೇ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡ 'ಗೀಗೀ' ಮೇಳಗಳೂ ಕೇಳುಗರಿಲ್ಲದೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಜಾತ್ರೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ 'ಗೀಗೀ' ಪದಗಳ ಸದ್ದು ಅಡಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಮಾಧ್ಯಮದ ಪ್ರಭುತ್ವಾತೀರೇಖದಲ್ಲಿ ಲಾವಣಿ, ಗೀಗಿ, ಬಯಲಾಟ ಮೊದಲಾದ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು ಸತ್ತುಹೋದುದಂತೂ ಸತ್ಯ. ಇದನ್ನನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡು, ನಾಳೆ ಜಾನಪದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸೊತ್ತಾದರೂ ಆದೀತೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರಿಸರದ ಬಹುತೇಕ ಗೀಗಿ ಪದಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದೊಂದು ಸಮರ್ಥ, ಸಮರ್ಪಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಧೈರ್ಯಮಾಡಲಾರೆವಾದರೂ, ಇದೊಂದು ಸಾರ್ಥಕ ಪ್ರಯೋಜನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಕೆಲವರಾದರೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮದು.

ಈ ಸಂಪುಟವನ್ನು 'ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದ ಗೀಗೀ ಪದಗಳೆಂದು' ಹೆಸರಿಸಿದ್ದರ ಔಚಿತ್ಯ ಕುರುತಂತೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿದವರು, ಹಳೆಯ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ (ಇಂದು ಬಾಗಲಕೋಟೆ) ಮತ್ತು ಬೆಳಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಈ ಊರುಗಳು ನದಿ ಕೃಷ್ಣೆ ಗೆತೀರ ಹತ್ತಿರ. ಈಗ ಅವರಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ವ್ಯಕ್ತ್ಯಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ಬಂದ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಾರರು ವಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡವರಾದ ಕಾರಣ, ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾಡುಗರು ಕೃಷ್ಣಾನದಿಗೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರದವರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ

ಈ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವುದು ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವೆನಿಸಿತು. ಇದು ಕೊನೆಯ ಸಂಪುಟವೆಂದಾಗ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯವರನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯ್ತು.

ಇಲ್ಲಿಯ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು ಅಳಿದುಳಿದು ಹಾಡುಗಾರರಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದಂಥವು. ಮೂಲದ ಹಾಡು, ಈ ಮೂರ್‍ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರಿನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹಾಡುಗಾರರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯ ನಾಗೇಶಿ ಹಾಡುಗಾರರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಿರುವುದೊಂದು ವಿಶೇಷ. ತಾಂವಸಿಯ ಶಿವಗೊಂಡ ಎನ್ನುವ ಹಾಡುಗಾರ ಈ ನಾಗೇಶಿ ಹಾಡುಗಾರ ಊರುಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನೇ, ತನ್ನ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಶಿವಗೊಂಡ ಹರದೇಶಿ ಹಾಡುಗಾರ. ನಾಗೇಶಿಯವರನ್ನು ವಿಡಂಬಿಸಿ ಹಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಖ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಗದ ಊರೂರಿನ ನಾಗೇಶಿ ಹಾಡುಗಾರರನ್ನು ಹೆಸರಿಸದೆ ಅವರವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಹೀಗಳೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಖ್ಯಾಲಿ

ಕಾಳ ಕರೀತ ಹುಡಗಿ ನೀ ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕಿ
ಗಂಟ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಘಂಟ ಹೇಳಿ ನೀ ಹೊಂಟ ಹೋಗಾಕಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಕಂಠದಲ್ಲಿ ನಾದವಿಲ್ಲದೆ ಕವಿಯ ಮಾಡಕ್ಕಿ
ಬಾಯಿಗಿ ಬಂದಾಂಗ ಬಗಳತಾಳೊ ಬಾಳಿಗೇರ್‍ಯಾಕಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಊಳಗ ರಂಡಿ ಉಡಾಳ ಬಾಳೊ 'ಉಮ್ರಾಣಿ'ಯಕ್ಕಿ
ಮ್ಯಾಳಿಗಿ ಏರಿ ನೋಡತಾಳೊ 'ಮಾನೇಪುರ'ದಕ್ಕಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಾನಕ ಅಂಜಿ ಮನಿಗಿ ಹ್ವಾದಾಳೊ 'ಮದರಖಂಡಿ'ಯಕ್ಕಿ
ಹುಚ್ಚ ಹತ್ತಿ ತಿರಗತಾಳೊ 'ಹುಲಗಬಾಳೆ'ಕ್ಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಡತನದಾಗ ಬಡಿವಾರ ಮಾಡತಾಳ 'ಬಾಡಗಿ' ಊರಕ್ಕಿ
'ಕಲಮಡಿ' ದುರಗ್ಯಾನ ಕರಕೊಂಡತಾನ ಹೊರಗ ಮಲಗಕ್ಕಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಾಟಹಾಕಿ ಮುಕಾಟ ಬಂದಾಳ 'ತಿಕ್ಕೋಟಿ' ಊರಕ್ಕಿ
ಗೆಣಿಯಾನ ಕರಕೊಂಡ ಗೈಮಾಳಿ ಆದಾಳೊ ಗೆಣ್ಣೂರ ಊರಕ್ಕೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಈ ನಾಗೇಶಿಯವರಿಗಿ ಹಾಕತಾವ ಹಣಿಕಿ
ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ ಶಿವಗೊಂಡ ಹೇಳತಾನ ವದಿ ಅವರ ಟೊಂಕಿಗಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕಾಳಕರೀತ ಹುಡಗಿ ನೀ ನನ್ನ ಕೈಮಾಗ ಸಿಕ್ಕಿ॥"

ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡ ಊರುಗಳ ಮೇಳಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಡುಗಾರರಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರು ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಮೇಳಗಳೂ ನಾಗೇಶಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಹಾಡುಗಾರರೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ, ನಾವು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಕೆಲವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೊಟ್ಟಲಗಿಯ ಲಚ್ಚವ್ವ, ತಿಕೋಟಾದ ಗೌರವ್ವ, ತೊದಲಬಾಗಿಯ ಶಾಂತವ್ವ, ಒಬಲೇಶ್ವರದ ಬಂಗಾರೆವ್ವ, ಕಲಮಡಿ ಬೌರವ್ವ ವಂದಾಲದ ಭೀಮವ್ವ, ಉತ್ನಾಳದ ಸಂಗವ್ವ ಗೆಣ್ಣೂರ ಲಚ್ಚವ್ವ ವಿಜಾಪುರದ ಸಿದ್ದವ್ವ, ಧನ್ಯಾಳದ ದುರುಗವ್ವ ಮತ್ತು ಮಡನಳ್ಳಿ ಬಸವ್ವ ಮುಂತಾದವರು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಸಹಕರಿಸಿದವರು ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮುಪ್ಪು, ಹಲವರಿಗೆ ಸಾವು. ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಪ್ಪು ಹಿಡಿದು ಅಟ್ಟವೇರಿದ ಮಹಿಳಾ ಹಾಡುಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದು. ನಮಗೆ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಒಂದೆರಡು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳೂ ಉಪಲಬ್ದವಾದವು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ಈ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾಗೇಶಿಗಿಂತ ಹರದೇಶಿ ಹಾಡುಗಳು। ಹಾಡುಗಾರರದೇ ಆಧಿಕ್ಯ. ಹರದೇಶಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಹಾಡಿದವರು ಪ್ರಮುಖರಾಗಿ ತೇರದಾಳದವರು, ತಾಂವಸಿ, ಮಲಾಬಾದಿ, ಬಿದರಿಯ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಈ ಗೀಗೀ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು, ಹಾಡಿದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದುಗಳು. ತೇರದಾಳದ ಗೋಪಾಳ–ದುರದುಂಡಿ, ತುಳಜಾರಾಮ ತುಕಾರಾಮ ಇವರು ಪ್ರಮುಖ ಗೀಗೀ ರಚನೆಯ ಕವಿಗಳು, ಇವರು ಬರೆದು ಹಾಡಿದ್ದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಾಡುಗಳು. ಆದರೆ ಈಗ ಉಪಲಬ್ದಸಿದ ಗುರುಗಳೂ ಅಹುದು, ರಾಯ–ರಾಮಣ್ಣ, ಪರಸು–ಧರ್ಮಣ್ಣ, ಅಪ್ಪೋಜಿದೋಂಢಿ, ಎಂಕ–ಮಾಧು ಘುಲಾರಾಮ ಮತ್ತು ಅಣ್ಣಾರಾಯ ಇವರೆಲ್ಲ ಜೋಡಿ ಹಾಡುಗಾರರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಆರ್ಯಾರು; ಅಂದರೆ ಮರಾಠರು, ಅನಂತರ ಈ

ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಹೊಸ ಮೇಳಗಳು ಹಾಡುತ್ತ ಬಂದವು. ನಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು ಬದುಕುಳಿದ ತೀರ ಇತ್ತೀಚಿನವರಿಂದ.

ತಾಂವಸಿಯ ಊರಿನ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಹಾಡುಗಳು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಶಿವಗೊಂಡನೆ ಬರೆದು ಹಾಡಿದ ಪ್ರಮುಖ. ಸಂಗಯ್ಯ ಹಣಮ, ಭೀಮರು ಇವನ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಾಡಿನ ಅಂತರ್ಯಾವಲೋಕನ ದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಮಲಾಬಾದಿಯ ಏಳೆಂಟು ಹಾಡುಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೆಯಾಗಿವೆ. ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಕವಿ ಮತ್ತು ಹಾಡುಗಾರ ಎರಡೂ ಆಗಿದ್ದು ಇವನು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಸಂಗಯ್ಯ, ಮೋದೀನ ಸಾಹೇಬ ಇವನ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಈ ಭಾಗದ ವೀರ ಪರಾಕ್ರಮಿ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಹಾಡು, ಇದನ್ನು ಲಾವಣಿ ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಹೊಳೆ ದಂಡೆಯ ಬಿದರಿ ಗ್ರಾಮದ ಪರಪ್ಪ ಬರೆದು ಹಾಡಿದ್ದು, ಇದು ಬಹಳ ಜನಜನಿತವಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಅವನ ಶಿಷ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈವರೆಗೂ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ. ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹದ ಕೊನೆಯ ಸಂಪುಟವಾದ್ದರಿಂದ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿರೇಸಾವಳಗಿಯ ಮಹಮ್ಮದ ಸಾಹೇಬನ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯ್ತು. ಹಿರೇಸಾವಳಗಿ ಭೀಮಾತೀರದ ಊರೆಂದರೂ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಇವನೊಬ್ಬನೇ ಮುಸ್ಲಿಂ ಕವಿ ಹಾಡುಗಾರ. ಇವನೊಬ್ಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮನುಭವಿ. ವೀರಶೈವ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸಾವಳಗಿಯ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಂಡವ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇವನ ಪೂರ್ವಜರು, ಒಂಬತ್ತು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಈ ಮಠದ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು. ಈ ಗೀಗೀ ಹಾಡಿನ ಪರಂಪರೆಯೂ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಬಂದದ್ದಂತೆ ! ಬೀಬೀ ಇಂಗಳಗಿ ಹಸನ ಸಾಹೇಬನ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇವನ ಮೇಲಿದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಜೊತೆ ಅಶ್ಲೀಲವೂ ಇವನ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣಿಕಿಕ್ಕಿದೆ. ಇವನ ಕಂಠಸಿರಿ ಇರಲಿಲ್ಲವಂತೆ, ಆದರೆ ಗೀಗೀ ಪದದ ರಚನೆ, ಹಾಡಿನ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವನು ನಿಷ್ಣಾತ ಇವನ ಈ ಹರದೇಶಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಗುಲಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಾಡುಗಾರರು ಈವರೆಗೂ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಲ್ಲಿ ನಾಗೇಶಿ ಹಾಡುಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ. ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜಮಖಂಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಮದರಖಂಡಿ, ಬೆಳಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಥಣಿ ತಾಲೂಕಿನ ಬಾಳಿಗೇರಿ ಊರುಗಳ ಕವಿ/ಹಾಡುಗಾರರವು. ಮದರಖಂಡಿಯ ಎಲ್ಲಪ್ಪ ಕವಿ/ಹಾಡುಗಾರನೂ ಅಹುದು. ಇವನ ಮೇಳದಲ್ಲಿದ್ದು ಹಾಡಿದವರು ಮೋದೀನ ಸಾಹೇಬ ಮತ್ತು ಹಸನ ಸಾಹೇಬ. ಇವನ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತೇರದಾಳದ ಅಣ್ಣಾರಾಯ ಮತ್ತು ನೆನಸಿಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರೂ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ! ಅನಂತರ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಡುತ್ತ ಬಂದ ಮೇಳಗಳು ಅನೇಕ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಾಗೇಶಿ ಕವಿ/ಹಾಡುಗಾರ ಬಾಳಿಗೇರಿಯ ಸಿದ್ಧರಾಮಭೈರಿ ಇವನೊಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಗೀಗೀಕಾರ. ಇವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಹಾಡಿದವರು, ಅಪ್ಪಣ್ಣ, ಸಾತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಅಲ್ಲಿದೆ ಮೋದಿನ ಸಾಹೇಬ, ಹಸನ ಸಾಹೇಬರು.

ನಮಗೆ ಉಪಲಬ್ಧವಿದ್ದ ಹಲವಾರು ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಮುಂದೆ ಗೀಗೀ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ತರುಣ ಶೋಧಕರಿಗೆ, ಕಣ್‌ಸನ್ನೆಯೋ ತೋರುಬೆರಳಿನ ಸಂಕೇತವೊ ಆಗಲೆಂಬ ಸದಿಚ್ಛೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಈ ಸಂಪುಟದ ಬಹುತೇಕ ಗೀಗೀ ಕವಿ/ಹಾಡುಗಾರರು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬದುಕಿದವರು. ಇವರ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು ವಿಷಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆ, ಅನನ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ನಾಟಕೀಯ ಮನರಂಜನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಜನಪದರ ಮನಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೊಂದು ವಿಶೇಷ.

(೨)

ಜಾನಪದವೆಂದರೆ ಮೂಗಿಲ್ಲದವರೂ ಮೂಗು ಮುರಿಯುವ ಕಾಲ ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ ದಿ॥ ಎ.ಕೆ. ರಾಮಾನುಜನ್‌ರಂಥ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನುಳಿದರೆ ವಿದ್ವಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವಾದರಗಳು ಮೂಡದಿರುವುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತಂತೆ ಅದರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು. ಇದನ್ನನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಮುಂಬರುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಭಾಷಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಮಾನವಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲ ಈ ವಿಪುಲ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಡುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆವು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಅಪ್ರಬುದ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ತೀರ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಿಕೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು, ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಬೆನ್ನೆಲುಬೂ ಇರದೆ, ಬರಿಯ ಸ್ವಾನುಭವದ ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪ್ರಕಾಶಕರಾರೂ ಅಂಥ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಗೊಡವೆಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಹಲಸಂಗಿ ಗೆಳೆಯರ ಬಳಗದ ಮೂರು ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬಂದೊಡನೆ ಅವುಗಳ ಮೌಲಿಕತೆಯ ಅರಿವಾಗ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಅವು ಮಧುರಚೆನ್ನ, ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ ಹೊಸಗನ್ನಡ, ಪ್ರಭಾವಲಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದವು. ಆದರೂ ಜಾನಪದವನ್ನು, ಪಂಡಿತವರ್ಗದ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಿಸ್ತಾಗಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿರುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪ್ರೊ. ಕೆ.ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು, ಡಾ. ಗದ್ದಗಿಮಠ ಅವರ ಪ್ರಬಂಧದ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಂದಿನಿಂದ, ಜಾನಪದ ಬಳ್ಳಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿ ಹಂದರವೇರಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ನಿರಂತರ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಜಾನಪದ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿ, ಹಲವರಿಗೆ 'ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸ' ಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಪಾರ ಜಾನಪದ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಕ್ಷರವಾಗಿಸಿತು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಈ ನಿಟ್ಟಿನ ಕೊಡುಗೆ ಸಣ್ಣದೇನಲ್ಲ. ಬರಬರುತ್ತ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಗಳು ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಜಾನಪದಕ್ಕೇ ಅಧಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹಳಗನ್ನಡ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯಾಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಿಂಜರಿಕೆಯಾಗುವುದಿರಲಿ, ಜಾನಪದವೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು 'ಕನ್ನಡ'ಕ್ಕೂ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಜಾನಪದಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ಇವುಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಾತ್ಮಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಾದುನೋಡಬೇಕಿದೆ.

ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳೆನ್ನಿಸುವ ಕೆಲವರು ಈ ಸಂಪಾದನೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದು ಉಂಟು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಗೀಗೀ' ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಕೇವಲ ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಅದರ ಧ್ವನಿ, ಧಾಟಿ, ಆಲಾಪ, ಸ್ವರಮೇಳ ವಾದ್ಯಗಳ ಸಂಯೋಜನಾತ್ಮಕ ನಿನಾದ, ಇವೆಲ್ಲದರ ಕಲಾತ್ಮಕ ಸೊಗಸುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದಿಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ 'ಸಿಡಿ'ಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದಿಡುವುದು ಈಗ ತೀರ ಸುಲಭ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ಅದೊಂದು ಧೂಳುತಿಂದು ಹಾಳಾಗುವ ದಾಖಲಾತಿ

ಮಾತ್ರ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇದೆ. ಪಂಪ ರನ್ನರ ಕಾವ್ಯಗಳು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವರಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಆಸ್ವಾದಿಸುವವರಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವೆಲ್ಲ ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಳೆದಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು? ಕನ್ನಡದ ಮಹಾಕವಿಗಳೇ ಈಗ ಅಪ್ರಸ್ತುತವೆನ್ನುವ ಕಾಲವಿದು. ಅವರ ಕಾವ್ಯಭಾಗಗಳೇ ಪಠ್ಯವೂ ಆಗದೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಂದಾಚೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಗೀಗೀ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಆ ಕಾಲದ ಭಾಷೆ ಸಂಷಸ್ಕೃತಿ ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತ ಕಲೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಕರವಾಗಿ ಉಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ, ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಈ ಸಂಪಾದನೆಗಳು; ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ.

(೩)

ಲಾವಣಿ ಬಹುಜನ ಶೃತ–ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ, ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ. ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ ಕಥಾವಸ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯೇ ಅದರ ಪ್ರಧಾನವಸ್ತು. ಏಕವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ 'ಚಿಟಿಕೆ' ತಾಳಕ್ಕೊಂದು ಸಾಧನೆ. ಒಂಟಿ ಲಾವಣಿ, ಬಯಲು ಲಾವಣಿ ಮೇಳ ಲಾವಣಿಯಾಗಿ ಅದು ಬೆಳೆದ ಹಂತಗಳು ಇದರ ಮುಂದಿನ ಹಂತವೇ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡ 'ಗೀಗೀ' ಪದಗಳು. ಜನಪದರಲ್ಲಿ ಗೀಗೀ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ. ಕಲೆಮಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕ ಜನಾಕರ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಲು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳು. ಇದು ಮೇಳದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೇಳ ಕೂಡಿ ಮೂರುಜನ. ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಮೂರು ವಾದ್ಯಗಳು. ಮುಮ್ಮೇಳದ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಡುಗಾರ 'ಡಪ್ಪು' ನುಡಿಸುತ್ತ ತಾಳ–ಲಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಏರು–ಇಳುವು, ಅದಕ್ಕನುಗುಣವೆನಿಸುವ ಹಾವಭಾವದೊಂದಿಗೆ 'ಜನಾಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, 'ಡಪ್ಪು' ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವಾದ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಇವುಗಳನ್ನು 'ಡಪ್ಪಿನ ಪದ'ಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಮ್ಮೇಳದ ಈರ್ವರು ತಮ್ಮ 'ತಾಳ', 'ತುಂತುಣಿ' ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತ 'ಗಿಯಗೀಯಗೀ ಗಿಯಗಿಯಗೀ' ಎಂದು ಆಲಾಪ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಡುನಡವೆ ವಿಶೇಷ ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕ ಮಾತಿನ ಚಟಾಕಿ ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಡಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ, ಆಂಗಿಕಾಭಿನಯದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ನಗೆಗಡಲಿಗಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಪರವಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಶಬ್ಬಾಶ್‌ಗಿರಿ, ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಈ ಧ್ವನಿ ಧಾಟಿ ಸಂಗೀತಾಕರ್ಷಣೆ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಹಾಡಿನ ವಿಮರ್ಶೆ, ವ್ಯಂಗೋಕ್ತಿಯ ಹಾಸ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ. ಇದಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ವಾದ್ಯಮೇಳದ ನಿನದ, ಕೇಳುಗರ ಚಿತ್ತ ಚಲಿಸದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ

ಗೀಗೀ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಜನಪದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಯಾಗಿ ಜನಮನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿತು. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಕುಟುಂಬ, ಸಮಾಜದ ಪ್ರಮುಖ ಶಕ್ತಿಗಳಾದ ಹೆಣ್ಣು–ಗಂಡಿನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಪ್ರದರ್ಶನದ–ಸವಾಲ್–ಜವಾಬ–ಪರ–ವಿರೋಧದ ವೈಚಾರಿಕ ಜಾಣ್ಮೆ, 'ಗೀಗೀ' ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಅಟ್ಟ ಏರಿಸಿ, ಕೈಗೆಡಪ್ಪುಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರಮುಖ ಹಾಡುಗಾರರನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದು. 'ಗೀಗೀ'ಗೆ ಜನ ಮನಸೋತು ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳುವಂತಾಯ್ತು! ಗೀಗೀ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮನರಂಜನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಮಾಧ್ಯಮವಾಯ್ತು.

ಈ ಗೀಗೀ ಪದಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಚಿಗೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಲಗೆಗಳ ಅಟ್ಟಹಾಕಿ, ಮೂರೂ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕೂಡ್ರಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ, ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರು, ತಟ್ಟು, ಚಾಪೆ, ಕೌದಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಡೀ ಊರಿಗೆ ಊರೇಬಂದು ಡೇರೆ ಹಾಕಿತೆಂದರೆ, ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಹೊತ್ತಿಗೇ ಗೂಳೇ ಕೀಳಬೇಕು. ಮಹಿಳಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ. ಬೆಳಕಿಗಾಗಿ ಮೊದ ಮೊದಲು ಕೊಬ್ಬರಿಯ ಕಕ್ಕಡ ಉರಿಸಿದರೆ, ಬರಬರುತ್ತ ಎಣ್ಣೆಯ ಹಿಲಾಲ, ಅನಂತರ ಪೆಟ್ರೊಮ್ಯಾಕ್ಸ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದವು.

ಈ 'ಗೀಗೀ' ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆ, ಗಾಂಧೀ ಚಳುವಳಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನಮನವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಮಹತ್ತರ ಕಾರ್ಯ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಳಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಆಂಗ್ಲ ವಿರೋಧಿ, ಅಸಹಕಾರ ಅಲೆಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಹೊಸಶಕ್ತಿ ತುಂಬಿ ಚಳುವಳಿಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾದುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಊರೂರಿಗೆ ಗಾಂಧೀವಾದಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದೇಶಾಭಿಮಾನ, ಸಮಾನತೆ, ಸಹಬಾಳ್ವೆ, ಸಹಕಾರ, ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಜನಮನದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರವೂ, ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿಷೇದ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮೊದಲಾದ, ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣದ ವೈಚಾರಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ನೆಲೆ ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ 'ಗೀಗೀ' ಪದ, 'ಗೀಗೀ'ಕಾರರು ಗಣನೀಯ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹುಲಕುಂದದ ಭೀಮಕವಿ, ದೊಡ್ಡವಾಡದ ಸೋಮಣ್ಣನಂಥ ಹಲವಾರು ಹಾಡುಗಾರರು ಬರೀ ಹಾಡಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ; ಗಾಂಧೀ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಯೂ ತೋರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕು ತೀರ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯ, ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿವೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಲಯ

ವಿಶಾಲವಾದಂತೆ, 'ಗೀಗೀ' ಮನರಂಜನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ಕೇವಲ ಹಣಮಾಡುವ ಹವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತ, ಪ್ರದರ್ಶನದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಲಾವೈಭವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುದೊಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ದುರಂತ. ಗೀಗೀ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ಕೇಳುಗರಿಲ್ಲದೆ, ಹಾಡುಗರಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತೇ ಹೋಗಿದೆ ! ಚುನಾವಣೆಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಪಕ್ಷ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೋ, ಸಮಾರಂಭಗಳ ಶೋಭೆಗೋ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ವಿರೂಪಗೊಂಡ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಕಾಣದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಈ ಗೀಗೀ ಪದಗಳನ್ನು ಡೊಳ್ಳಿನ ಹಾಡುಗಾರರು, ಡೊಳ್ಳಿನ 'ಕೈಪಟ'ದೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಗತ್ತು ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಡೊಳ್ಳಿನ ಹಾಡುಗಳು ಕುರುಬರದೈವ ಬೀರಪ್ಪ–ಮಾಳಿಂಗರಾಯ ಮತ್ತು ಆ ಜನಾಂಗದ ಸೀಮಿತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇರುವ ಕೆಲವೇ ಹಾಡುಗಳು, ಪುನರುಕ್ತಿಗೊಂಡು ಕೇಳುಗರ ಆಸಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಗೀಗೀ ಪದ, ಅವುಗಳ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಡೊಳ್ಳಿನ ಹಾಡಿಗೆ ಹೊಸಶಕ್ತಿ ತುಂಬುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದಾದಂತಿದೆ. ಜಾನಪದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಇದೂ ಒಂದು ಉದಾರಣೆಯಾಗುವಂತಿದೆ.

(೪)

ಲಾವಣಿ ಮತ್ತು ಗೀಗೀ ಪದಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೋಷ್ಠಿ, ಚರ್ಚೆ, ವಾದ, ವಿಚಾರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳು ಕಳೆದ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನದಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆದುದುಂಟು, ಆದರೂ ಒಂದು ಖಚಿತ ನಿರ್ಣಾಯಿಕ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿ 'ಇದಮಿಥ್ಥಂ' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬದುಕು, ಜನಾಭಿರುಚಿ ಬದಲಾದಂತೆ ಜನಪದ ಕಲಾಸ್ವರೂಪವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಗತಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ತಟ್ಟನೆ ಬರುವಂಥದಲ್ಲ. ಲಾವಣಿ ಗೀಗೀಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನಗೊಂಡುದಂತೂ ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ ಯಾವಾಗ ಹೇಗೆ ಆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಭೂಮಿಯ ಸತ್ವ, ಏರಿಳಿತಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ಹರಿವ ಪ್ರವಾಹದ ಸ್ವರೂಪ, ಬೆಳೆಯ ಪ್ರಭೇದ ಬದಲಾದಂತೆ ಇದೂ. ಇದನ್ನನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಈ ಎರಡೂ ಪ್ರಕಾರದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ. ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೧) ಲಾವಣಿ ಹಾಡಿನ ರೀತಿ, ಧಾಟಿಗಿಂತ, ಗೀಗೀ ಮೇಳದ ಸ್ವರ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಗೀಗೀ ಚಾಲವೇ ಬೇರೆ.

೨) ಹಿಮ್ಮೇಳದವರ ನೆರವಿನಿಂದಾಗಿ ಗೀಗೀಯ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಡುಗಾರನಿಗೆ, ಉಸುರ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ, ಮುಂದಿನ ಹಾಡನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ದೊರೆಯಿತು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಡಪ್ಪುನುಡಿಸಿ ಜನಮನ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಗೀಗೀ ಪದಗಳನ್ನು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಕೇಳಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಯ್ತು.

೩) ಹಿಮ್ಮೇಳದವರ ಗೀಗೀಯ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವರಾಲಾಪ, ಮಾತಿನ ವ್ಯಂಗ್ಯ-ವಿಡಂಬನೆ, ಆಂಗಿಕಾಭಿನಯದ ಹಾಸ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಗೀಗೀ ಅಧಿಕ ರಂಜನೀಯವೆನಿಸಿತು. 'ಈ' 'ಗೀ' 'ಜೀ' ಎಳೆವ ವಿಧಾನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇವು ಗೀಗೀ ಪದಗಳಾದವು. ಡಪ್ಪು ಪ್ರಮುಖವಾದ್ಯವಾದ ಕಾರಣ, ಇವುಗಳನ್ನು ಮೊದ ಮೊದಲು ಡಪ್ಪಿನ ಹಾಡುಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

೪) ಲಾವಣಿ-ಗೀಗೀ ಪದಗಳ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದುದು ಅವುಗಳ ಹಾಡಿನ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ. ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ವೀರರಸ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಪೌರಾಣಿಕ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಪ್ರಧಾನ ವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದರೆ, ಗೀಗೀ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡಿನ ಮೇಲು-ಕೀಳುನ್ನಳಿದ ಸಾಮರಸ್ಯದ ವಿಚಾರ ವಸ್ತುವಾಯ್ತು. ಲಾವಣಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ ಆದರ್ಶವಾದಕ್ಕಿಂತ, ಗೀಗೀ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಸಮಾಜಮುಖಿ ವಾಸ್ತವತೆ ಜನಮನವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಸಮಕಾಲೀನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಗೀಗೀ ತನ್ನ ತೋಳ್ತೆಕ್ಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಭೂಮಂಡಲದ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಜನಜೀವ ಸಂಬಂಧ ಕುರಿತಾದ ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಚಿಂತನಶೀಲ ಹಾಡುಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಗೀಗೀಯಲ್ಲಿ ನೇರನೀತಿ, ಬದುಕಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ದೈವಭಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶಸ್ತೆ ದೊರೆಯಿತು.

ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡಿನ ಪರ-ವಿರೋಧವಾದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಸವಾಲ್-ಜವಾಬ್ ವಿಧಾನದ ಅಳವಡಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಗೀಗೀ ಅಧಿಕ ಗುಣಾತ್ಮಕವೆನಿಸಿತು.

೬) ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಡಪ್ಪು ಹಿಡಿದು ಅಟ್ಟವೇರಿ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಡುಗಾರರಾದದ್ದು, ಗೀಗೀಯ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ವಿಶೇಷ ಘಟ್ಟ. ಆದರೆ ಅವರು ಗೀಗೀ ಹಾಡು ಬರೆದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವರೆಲ್ಲ ಸಮಾಜದ ಕೆಳವರ್ಗದವರು.

೭) ಗೀಗೀ ಹಾಡಿದ ಪುರುಷವರ್ಗ ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಯ ಕೂಲಿಕಾರರು.

೮) ಹಾಡಿಕೆಗಾಗಿ ಅಟ್ಟವೇರಿದ ಈ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ಸಣ್ಣಾಟ, ಡಪ್ಪಿನಾಟಗಳಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡುದನ್ನು ಹಲವು ಕಡೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಕೋಲೆ ಹರಿದು ಹೊರಬಂದು ದಿಟ್ಟತನ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮರಿವರು. ಇಂದಿನ ನಾಟ್ಯಲೋಕ, ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಬೀಜರೂಪರು.

೯) ಲಾವಣಿ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ದೈವೀಸ್ತುತಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ದೈವೀ ಸ್ತುತಿಯಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗೀಗೀ ಹಾಡುಗರೂ ಮೊದಮೊದಲು ಇದನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ, ಬರಬರುತ್ತ 'ಸಖೀ' ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಂಭಮಾಡಿ, 'ಖ್ಯಾಲಿ' ಪದ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಗೀಗೀ ಹಾಡುಗಾರರು ಎರಡು, ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು 'ಸಖಿ' ಪದ್ಯಗಳನ್ನು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ 'ಖ್ಯಾಲಿ' ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

೧೦) ಈ 'ಸಖಿ' 'ಖ್ಯಾಲಿ' ಪದಗಳ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. 'ಸಖಿ' 'ಗೆಳತಿ' ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ, ತಿವಿದು ಹಿಯಾಳಿಸುವ ಪದ್ಯಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಇನ್ನು 'ಖ್ಯಾಲಿ' ಉರ್ದುವಿನ 'ಖಯಾಲಿ' ಇಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೈತಿಕ ಬದಲಾಣೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಫ್ಯಾಶನ್ನು, ಹಾದರ, ಕುಡಿತ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಹೇಳುವ ವಿಚಾರಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾದುದೂ ಹೆಚ್ಚು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾಗೇಶಿ ಹಾಡುಗಾರರನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ 'ಖ್ಯಾಲಿ' ಪದ್ಯಗಳೂ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ.

ಇನ್ನು ಪಲ್ಲ, ಕೂಡುಪಲ್ಲ, ಚೌಕ, ದುಮಾಲಿ, ಏರು, ಇಳುವು ಮೊದಲಾದ, ಪದರಚನಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪದಗಳು, ಹಾಡುಗಾರನಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಲು ಲಾವಣಿ ಮತ್ತು ಗೀಗೀ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಇವೆ.

(೫)

ಈ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದ ಚಿತ್ರ, ಗೌರವಾನ್ವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಒಡಮೂಡಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳು ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಘಟನಾವಳಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಕೋಪದ ವಿಪರೀತ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಯಥಾವತ್ತಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಾದ ಜನಾಂಗೀಯ ಕ್ರೌರ್ಯ, ಮಾರಣಹೋಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಬರೆದ ಹಲವಾರು ಗೀಗೀ ಪದಗಳು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಉಪಲಬ್ಧವಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಂತಿ ಕಲಕಬಾರದಲ್ಲವೇ?

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಬೀದರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೋರಟಾ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅದು ರಜಾಕಾರರ ಹಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ಇಂದೂ ಜನಜನಿತ ವಿಷಯ. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗೀಗೀ ಕವಿ, ಹಾಡುಗಾರ ಹಲವಾರು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸಿದ. ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಅವನು ಹಾಡಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಮಂತ್ರ ಮುಗ್ಧನನ್ನಾಗಿಸಿದವು.

ಹಳಿಹುಣ್ಣ ಕೆದರಿ ಕೆದರಿ ಹೊಸಾ ಗಾಯ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ।
ನಂಜೇರಿ ಮತ್ತ ಮಂದಿ ಸತ್ತಗಿತ್ತಾರು ।
ಶಿವಾ ಕುಡದ ವಿಷಾ ಎಲ್ಲಾ, ಅಲ್ಲೆ ಇರ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಬಿಡ್ರಿ
ಉಗಳಿದರ ಲೋಕ ಸುಟ್ಟ ಬೂದ್ಯಾದೀತು ।

– ಎಂದು ಹಾಡಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟ! ಅವನ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಅನುಭವದ ಪರಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ, ಅವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಯ ಮಾನವೀಯ ಕಾವ್ಯಮನಸ್ಸು, ಮಹಾಕವಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂತು !

ಸುದೀರ್ಘಕಾಲ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೆದುರಿಸುತ್ತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ, ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೀಗೀ ಪದಗಳ ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಅಕಾಡಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಸಮಗ್ರ 'ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟಗಳ ಮಂಡಳಿ'ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಸರ್ವಸದಸ್ಯರಿಗೂ ನಮ್ಮ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ವಿಭಜನಾಪೂರ್ವ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ 'ಗೀಗೀ' ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಾಲ್ಕೂ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಾರ್ಹರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿದಷ್ಟನ್ನು, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದಷ್ಟನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು. ಅದರಂತೆ ತಮ್ಮವರಾರೋ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಡಿನ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದ ಜಾನಪದ ಪ್ರಿಯರಿಗೂ ನಮ್ಮ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

– ಸಂಪಾದಕರು

ಪರಿವಿಡಿ

೧. ಮದರ ಖಂಡಿ ೧

ಮಕ್ಕಳ ಮಮತೆ ೩

ಬಂದಿಕಾನ್ಯಾಗ ವಸುದೇವ – ದೇವಕಿಯರು ೫

ಎದ್ದ ಹೋದರ ಹದ್ದ ಬಡದಂಗ ೯

ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ೧೪

ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಒದರತೈತಿ ಗಂಡಸಾ ೧೬

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಭಕ್ತಿ ೧೯

ಕಲಿಯುಗದೊಳಗ ನಡದ ವಿಸ್ತಾರ ೨೨

ಬೃಗುರಾಜ ೨೫

ಕತ್ತಲೆಂಬುದೊಂದ ಹೆಣ್ಣೈತಿ ೩೨

ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಹೊಲಾ ಬಿತ್ತಬೇಕು ೩೪

೨. ಬಾಳಿಗೇರಿ ೩೭

ಗೈಯಾಳಿಯಂತೆ ವೈಯಾರ ಮಾಡತಿ ೩೮

ಸತ್ಯವತಿಯ ಮಹಾತ್ಮೆ ೪೦

ರೇಣುಕಾ ನುಂಗ್ಯಾಳ ಯಾವ ಋಷಿನ್ನ ೪೭

ಚಹಾ ಕುಡಸತಾರ ಅಮೃತಿದ್ದಾಂಗ ೫೦

ಬೀಸೂನು ಬರ್‍ರೆ ಹಾಡ್ಯಾಡಿ ೫೫

ಶಕ್ತಿ ವರ್ಣನಾ ೫೭

ಕತ್ಗೇಡಿ ಎತ್ತ ಒದರ್‍ತಿ ೬೦

ಮುಚ್ಚೆ ಅರಿದವ ಹುಚ್ಚನಾದಿನೊ ೬೩

ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊಮಾರಾಯಾ ೬೫

೩. ಬಿದರಿ ೬೭

ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ೬೮

೪. ಅಥಣಿ ೭೭

ತಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ನ್ಯಾಯ ಹಚ್ಚಿದಿ ೭೮

ಪತಿ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಸತಿ ೮೧

ಹೆಣ್ಣಿನ ದುರ್ಗುಣ ೮೫

ಶ್ರೀ ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ ೮೮

೫. ತೇರದಾಳ ೯೫

ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ೯೬

ಆದಿ ಸೋಯಂಬಾ ಆದಿತೊ ಬಿಂಬಾ ೧೦೨

ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಣ್ಣ ಗಂಟ ಬಿತ್ತೊ ಅವಗ ೧೦೪

ತಿಳದ ಹೋಗಲಿ ನಿಂದು ನಿನ್ನ ಗುರುವಿಂದು ೧೦೫

ಪದ್ಮಾವತಿ ೧೦೬

ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲ ೧೦೯

ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡ ಆದಾರೊ ಮಸ್ತಾ ೧೧೬

ಕೇಳೋ ಶಾವೀರು ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ ೧೧೮

ಸತರಾಜರ ಕೀರ್ತಿ ೧೨೦

ಶಂಕರನ ನೆನುವತೀನ ಮದಲಾ ೧೨೫

ಚಹಾ ದೋಸೆಯ ಮಹಿಮಾ ೧೨೬

ಬಿತ್ತಿದವನ್ಯಾರ ಬೆಳೆದವನ ಪರಬಾರ ೧೨೮

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಹತ್ತು ಅವತಾರ ೧೩೧

ಹರದೇಶಿ ಹಾಡುಗಳು ಹನ್ನೆರಡ ದೇವರಗಿ ಹರಕಿ ಹೊತ್ತ ೧೩೯

ಹೆಚ್ಚನ್ನುವ ಬಡಿವಾರ ನಿನಗ್ಯಾಕ ೧೪೪

ಅಗಣಿತ ಮಾತ ಗಣಿತಕ ಹಚ್ಚಿದರ ೧೪೭

ಅನಂತನಾಮ ಅನಂತ-ರೂಪ ೧೪೯

ಪ್ರಥಮವಿತ್ತೊ ಬೈಲಿಗಿ ಬೈಲಾ ೧೫೧

	ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂದೆ ಆದಾಳೊ ಉತ್ಪತ್ತಿ	೧೫೩
	ಬೆಳಕಿನ ಪದಾ	೧೫೫
	ಗಮಜಿಲೆ ಮಾತಾಡಬ್ಯಾಡಾ	೧೫೮
	ಕೃಷ್ಣ–ಗಯ	೧೬೦
	ರಾಮನಕಿಂತಾ ಸೀತಾ ದೊಡ್ಡಕ್ಕಿ ಹೆಂಗ	೧೬೫
	ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ	೧೬೭
	ಶಕ್ತಿ ಕೇಳತಾಳ ಸಾಂಬಗ ಮಾತಾ	೧೭೦
	ಸುಖಕ ದುಃಖಿಲ್ಲ ದುಃಖಕ್ಕ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲಾ	೧೭೨
	ಅನುಭವ ಪದಾ	೧೭೪
	ಸಾಧು ಆದಾಂವ ಸಜೀವ ಬಲಾ	೧೭೬
	ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರ ಗಂಡಾ	೧೭೮
	ಗಂಡ–ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ	೧೮೦
	ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಪದಾ	೧೮೩
	ನಿರ್ಮಲ ವಾಕ್ಯ ನಾ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುದಿಲ್ಲ	೧೮೮
	ಗಂಡ ಹೆಚ್ಚಿಂದಲ್ಲ	೧೯೧
	ಅಯ್ಯೋದ್ಯಾಪುರದರಸ	೧೯೩
	ಗಂಡ ಹುಟ್ಟ ಬಂದ ನಂತರ ಹೆಣ್ಣ ಹುಟ್ಟೈತಿ	೧೯೯
	ಡಂಬರಾಟಿನಂಗ ಪ್ರಪಂಚದಾಟ	೨೦೧
	ಗುರುವೆಂಬ ಗಣಿಯ ನಡಿಸಿ	೨೦೨
	ತಾಳ ತಿಳಿಯದ ತಾಳ ಕೇಳತೀರಿ	೨೦೩
	ನಾರಿ ಅಂತಾ ದಾರೀಗೆ ತಿಳಿಯದು	೨೦೫
೬.	**ತಾಂವಸಿ, ಮೀರಜ**	೨೧೧
	ಭವರಿ ಹೆಣ್ಣ ಹಗನ ಗಿತ್ತಿ	೨೧೨
	ಕೈಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಸಬೆರ್ನ ಹೋಗಬೇಕ	೨೧೪
	ಹಾದರದ ಸತಿ	೨೧೮
	ಕುಂಟಲಗಿತ್ತಿ ಕೆಂಚವ್ವಾ	೨೨೪
	ಬಡವನ ಸಿಟ್ಟು ದವಡಿಗೆ ಮೂಲ	೨೩೧
	ನೋಡಕೊಂಡ ಬಿಡಬೇಕ ಮುಂದ ಹಾದರ ಮಾಡುದು	೨೩೪

೭.	**ಮೈಗೂರ**	೨೩೭
	ಕೆಡಸತೈತಿ ಮನಾ	೨೩೮
	ನಿನ್ನಂಗ ಸತ್ತ ಹೋದು ಒದರ್‍ಯಾಡಿ	೨೪೦
	ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೊ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ	೨೪೧
	ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡ ಆದಾರೊ ಮಸ್ತಾ	೨೪೩
	ಭಾವಾನ ಟಗರಾ	೨೪೫
	ಉಚ್ಚಿ ಒಗದೀವ ಹಾಡಿನ ಪಾಸಿ	೨೪೭
	ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗೋಕೋ ನಿನ್ನಡಪ್ಪಾ	೨೪೮
	ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳ್ಸಂದ ಬಡ್ಡಿ ಬೇದಾ	೨೫೦
	ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸಾಂಬನ ಸರಿಯಲ್ಲ	೨೫೩
	ಸಿಟ್ಟ ಗಿಟ್ಟ ಮಾಡಿ	೨೫೪
೮.	**ಮಲಾಬಾದಿ**	೨೫೭
	ಸದ್ಗುರುವಿಗಿ ಶರಣ ಮಾಡೂನು	೨೫೮
	ಧ್ಯಾನ ಕೊಡು ಸದ್ಗುರು	೨೫೯
	ಕತ್ತಲು–ಬೆಳಕು	೨೬೦
	ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜಾತಿಯ ವರ್ಣನೆ	೨೬೨
	ಸುಳ್ಳ ಯ್ಯಾಕ ಬೆಳತಾನಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟತಿ	೨೬೬
	ಖರೇ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೀತಿ	೨೬೯
	ಮೇದಾರ ಕ್ಯಾತಯ್ಯ	೨೭೨
	ದಿನ ದಿನಕ ಕರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ ನಡದಾವ	೨೭೭
೯.	**ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ**	೨೭೯
	ಬೈಲನೊಳಗ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ನಾಗಿ	೨೮೦
	ಮುತ್ತಿನಂತ ಮಾತಿಗಿ	೨೮೪
	ಪಂಚಮುಖದ ಪರಮೇಶ್ವರದ	೨೮೮
	ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿ	೨೯೩
	ಸರು ಸಂಪತ್ತ ಉಳ್ಳ ಶಿವನಿಗಿ	೨೯೯

* * *

ಮೊದಲ ಖಂಡಿ

ಮಕ್ಕಳ ಮಮತೆ
ಪದಾ

ಕಲಿಯುಗ ದೊಳಗಿನ ಕಥೆಯ ಹೇಳುವೆ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಜನರಾ
ನಾನೇನ ಅಷ್ಟು ಶಾಣ್ಯಾನಲ್ಲ ತಿಳದಷ್ಟು ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಬೇಕರಿ
ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಒಂದ ಊರೊಳಗ ಇದ್ದರು ಗಂಡಹೆಂಡರ ಇಬ್ಬರಾ।
ಗಂಡ ಇದ್ದ ಬಾಳ ದೊಡ್ಡ ನೌಕರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅವನಿಗೆ ರೊಕ್ಕ ಇತ್ತೊ ಭಯಂಕರಾ।
ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಇತ್ತು ಭರಪೂರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲಾಗ ಚಿಂತಿಮಾಡತಿದ್ದ ಅವ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಾ ।
ಹೇಳತಾನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕುಶಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲಾ ಅಂತಾರ ಹಿರಿಯರಾ ।
ನಾವು ಬಾಳೆ ಮಾಡಿ ಏನು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು ಈ ಸಂಸಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಹೆಂಡತಿ ಅಂತಾಳೋ ಮಕ್ಕಳ ಕಾಳಜಿ ಬಿಡರಿ।
ಕೇಳತಿನಿ ನಾನು ದೇವರರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲಾಗ ಆಗಿ ಹೋಗಲಿ ನನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾ ವಿಚಾರಾ ।
ಬಿಡಬೇಕರಿ ನೀವು ಇದರ ಚಿಂತಿ ಪೂರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಮಾಡತಾಳೊ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಾ ದೇವರ ಧ್ಯಾನವನಾ
ಕೊಡಬೇಕು ನನಗ ಗಂಡು-ಸಂತಾನಾ
ಕೂ.ಪ : ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಿನ ಕಥೆಯ ಹೇಳುವೆ ಕುಂತಕೇಳರಿ ಜನರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಕೊಡಬೇಕು ನೀನು ನನಗೆ ಗಂಡುಸಂತಾನಾ।
ಯೋಗಿ ಅಂತಾನೋ ನಿನ್ನಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿನಿ ನಾನಾ।
ಕೊಟ್ಟೀನಿ ನೋಡು ನಿನಗೆ ಗಂಡು ಸಂತಾನಾ।
ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾದನು ತಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಗಂಡನ ಮುಂದ ಹೇಳತಾಳೋ ಆ ಕ್ಷಣಕಾ ।
ನನ್ನ ಪತಿವ್ರತ ಮಹಿಮೆಯ ನೋಡು ಈ ಕ್ಷಣಕಾ ।
ಗರ್ಭ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು ಪಿಂಡಾಂಡದೊಳಗ ।
ಪಿಂಡ ಬಲಿತು ನವಮಾಸ ತುಂಬಿದವುಬೇಗ ।
ಹಡದಾಳು ಗಂಡು ಪುತ್ರಗಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಎಂಬನಾಮವ ಇಟ್ಟುರು ಆಗ ।
ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಖುಷಿ ಆದರು ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ।
ಗಂಡು ಪುತ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ದೇವರಧ್ಯಾನ ।
ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಳು ಮಗನ ಉಮೇದಿಯೊಳಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ದೇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು ಆಗ ।
ಇವಳ ಸೊಕ್ಕ ಮುರಿಯ ಬೇಕು ಬೇಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪುತ್ರನ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಕಿದನೋ ಒಂದುರೋಗ ।
ಬಾಲಿ ಮಾಡತಾಳೋ ದೇವರ ಧ್ಯಾನ ಆಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನನ್ನ ಪುತ್ರಗ ಎಂಥಾ ಬ್ಯಾನಿ ತಂದ್ಯೋ ಬೇಗಾ ।
ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೋ ನೀ ಈಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟ ಬ್ಯಾರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಗತಿ ನನಗ ।
ಚಿಂತಿ ಮಾಡುತ ನೋಡುತ ಕುಂತಾಳೋ ಪುತ್ರಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು :
ಬಂದರೋಗ ಸರಿಯಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣ ಹೋಯಿತು ಅದರಾಗ
ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗ ದೇವರು ಯೋಗಿಯ ವೇಷಧರಿಸಿಬಂದನೋ ಆಕ್ಷಣಕ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಿನ ಕಥೆಯ ಹೇಳುವೆ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಜನರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಬಾಲಿ ನಿನ್ನ ಮನಿಯೊಳಗ ಇದು ಏನು ಗದ್ದಲಾ ।
ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕೊ ನೀನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಕುಂತನೋ ಯೋಗಿಯು ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಲಿಹೇಳಿದಳು ಪುತ್ರನ ಹಕ್ಕಿ ಕಥೆಯನೆಲ್ಲಾ ।
ಯೋಗಿಯು ಮಾಡಿದನು ಒಂದು ಸವಾಲಾ ।
ಆಶ್ರಮದ ಮೇಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಲಿಗೆ ಹೇಳತಾನೋ ತಗೆದು ಕೊಂಡುಬಾ ಹಾಲಾ ।
ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಹಾಕು ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನ ಮೇಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಂತ್ರಿಸಿದ ಹಾಲು ಒಯ್ದು ಸಿಡಿಸಿದಳು ಕೂಸಿನ ಮ್ಯಾಲಾ ।
ಕೂಸು ಎದ್ದು ಕುಂತಿತು ಕುಂತ ಜನರ ನೋಡಿದರೆಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಷ್ಟಾಗುದೊರಳಗ ಯೋಗಿಯು ಮಾಯವಾದನಲ್ಲಾ ॥
ಕುಂತ ಜನರು ಯೋಗಿಯ ನೋಡ್ತಾರ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಈ ಮಾತು ಆ ಬಾಲಿಗೊಬ್ಬಾಕಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ ।
ಬಾಲಿ ಹೇಳತಾಳೋ ಯೋಗಿ ಅಂದರೆ ಯೋಗಿಯಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೇವರು ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟು ಹೋದನಲ್ಲಾ ।
ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪತಿ ವ್ರತಾ ಧರ್ಮವು ದೊಡ್ಡದೈತಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೇಶದೊಳು ಮದರಖಂಡಿ ಊರ ಜಾಹೀರಾ ಇರುವುದಲ್ಲಾ ।
ಕವಿಮಾಡಿ ಹೋಳತಾನ ಮೋದಿನ ಸಾಹೇಬ ಪತಿವ್ರತದ
ಧರ್ಮದ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇವರ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ದಯಾ ಇರುವುದಲ್ಲಾ
ಕೂ.ಪ. : ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಿನ ಕಥೆಯ ಹೇಳುವೆ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಜನರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಬಂದಿಕಾನ್ಯಾಗ ವಸುದೇವ – ದೇವಕಿಯರು

ಪದಾ

ಮೊದಲ ದ್ವಾಪಾರಕ ಕೃಷ್ಣ ಹುಟ್ಟತಾನ ಎಂಟನೆ ಅವತಾರಕ ।
ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿ ಮಾಡತಿದ್ದಾರ ದುಃಖ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನುಡಿ : ಕಂಸಾಸುರ ಗೋಕುಲದೊಳಗ ಮಹಾ ಪುಂಡ ಪಳಿಂಕಾರಾ ।
ದಂಡ ದಣಿದೌಲತ್ತ ಆತಗ ಯಾರ್‍ಯಾರಿಲ್ಲ ಇದಿರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಂಗಿ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ವೈರಿ ಹುಟ್ಟಿ ವಧಾ ಮಾಡತಾನ ತಾರಾ ।
ಹಿಂತಾ ಭವಿಷ್ಯಗಳ ಮುಂದ ಕಂಸಗ ಹೊಯ್ಕು ತಿಳಿತ ಪೂರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೂರ ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭ ಹೊಟ್ಯಾಗ ಕೃಷ್ಣ ಮೂಡತಿದ್ದ ಜರಾ ॥
ಕರುವತಾನ ತಂಗಿ ಹೊಟ್ಟಿ ಸೀಳಲಾಕ ನಿಂತ ಕಂಸಾಸುರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಬಳಲತಾಳ ದೇವಕಿ ಆವಾಗ ।
ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಭೋಗ
ದಿಕ್ಕ ಇಲ್ಲ ಎನಗ ಕೊಲ್ಲಬ್ಯಾಡೊ ಈಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗುರುಗಳು ಹೇಳ್ಯಾರ ಕಂಸಗ ।
ಹೆಣ್ಣ ಮಗಳ ನಿನಗ ।
ಕೊಂದಪಾಪ ನಿನ್ನ ಪದರಾಗಕಟ್ಟಿತೊ ಈಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನವಮಾಸ ತುಂಬಲಿ ಹೊಟ್ಯಾಗ ।
ಮುಂದ ಹಡದ ಮ್ಯಾಗ
ಕೂಸ ತಂದ ಕೊಡತಾರ ಕೈಯಾಗ ।
ಕೊಲ್ಲ ಬೇಕಾದಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಯೇರಿ : ಬಾಳ ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ಇಟ್ಟಾರ ನೆಲಮನ್ಯಾಗ।
ಹಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಂಗ ಆಯ್ತು ಬಲಿಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹಗಲ ಇರುಳ ಹಿಂಗ ಹಲಬತಾಳ
ಬಿಡಸವರಿಲ್ಲರಿ ದಿಕ್ಕಾ ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿ
ಮಾಡತಿದ್ದಾರ ದುಃಖ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ನುಡಿ : ದಿನಕ ಒಂದ ತರ ಆಗತಾಗತ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಳದಾ ।
ನವಮಾಸ ಎಂಬುದು ತುಂಬುತ ಬಂತು
ಕಠಿಣ ಹೊತ್ತಗಳದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಪಟದಿಂದ ಕೊರವಾದ ಕೃಷ್ಣತಾ ಬಂದ ಮನಿಗೆ ಹೋದಾ ।
ತೆಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಡ್ಡ ಸೆರಗ ಬುಟ್ಟಿ ಕಯ್ಯಾಗ ಬಾರಿಗಿ ಹಿಡದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಾಸುದೇವ ಕೇಳತಾನ ಕೊರವಿ ನೀ ಬಂದದಿ ಎಲ್ಲಿಂದಾ ।
ಹೇಳತಾಳ ಅವರಿಗೆ ಬಂದದಿನ ನಾ ಸತ್ಯ ಲೋಕದಿಂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೋಟ ಹೇಳತಾನ ಕೃಷ್ಣ ತಾಯಿ ನಡುವಿನ ಬೆರಳ ಹಿಡದಾ ।
ಕೇಳತಾಳ ದೇವಕಿ ದುಃಖ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೀರ ತಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹಿಂಡ ದೈತ್ಯರ ಗಂಡ ವಜ್ಜರಾ ।
ಹುಟ್ಟತಾನ ಧೀರಾ ।
ನಿನ್ನ ಪುತ್ತರಾ ನಿನಗಯಾಕ ಘೋರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚತುರ್ಭುಜಾ ವಿಷ್ಣುನ ಅವತಾರಾ ।
ಶಂಖ ಪದ್ಮ ಚಕ್ರಾ
ಥಡಿಇಲ್ಲದ ಕುದರಿ ಸಂಹಾರಾ
ಕಲಂಕಿ ದೂರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಾಂವ ಕಂಸನ ಹೊಡದು ಕರಾರಾ ।
ತಿಳಿಯ ಮನಕ ಪೂರಾ ।
ರಾಮರಾಮ ರಾಮನವತಾರಾ ಪುರುಷನವತಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಯೇರಿ : ಹಿಂಗ ಕೇಳುತ ಕುಂತಾಳ ಹರುಷದಿಂದ ।
ಹಿಂಗ ಹೇಳುತ ಮನಿಯೊಳಗ ಮಾಯನಾದ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕನಸ ಬಿದ್ದ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ತೆರುದರಾಗ ತೋರಿಹೋದ ।
ಹೊಯ್ಕು ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿ ಮಾಡತಿದ್ದಾರ ದುಃಖ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನುಡಿ : ಬಂದಿಕಾನಿ ಮನಿಸುತ್ತ ಕಾವಲಾ– ಸುರಳಿ ಹಾಕಿತ ಸರ್ಪ ।
ನೆಲದ ಮ್ಯಾಲ ಹರದಾಡಿ ಬಂದರ ನುಂಗಿ ಬಿಡುದು ಸಾಪಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿರದ ಕತ್ತಿಗಳು ನೆವರಿ ನಿಂತಾವು ಸುತ್ತ ಏಳು ತರ್ಪಾ ।
ಬಾರಾತುಬಾಕಿ ಕಂದಕ ದೂರದಾಗ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟಾವ ತೋಪಾ ॥
ಏಳು ದರ್ವಾಜಾ ಹೋಗುವಂಗ ಇಲ್ಲ – ಬಂದ ಕೋಲಿ ಕುಲುಪಾ
ಇದರ ಒಳಗ ಇನ್ನ ಹ್ಯಾಂಗ ಹೋಗ ಬೇಕ–ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶ್ರಾವಣದ ಬಂದಿತ ತಿಂಗಳ ।
ಅಷ್ಟಮಿಯ ಕಾಳ ।
ಆರತಾಸ ರಾತ್ರಿ ಹುಟ್ಟಿದಾನ ನಿವಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮನಿಯೊಳಗ ಬಿದ್ದಾಂಗ ಬೆಳಕ–ರತ್ನದ ಹರಳ ।
ಮೂಗ ಮಾರಿ ಕಪ್ಪಗೊರಳ ತಾರಿಪ ಬಹಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಾಸುದೇವ ದೇವಕಿ ಜೀವಾಳ–ನೋಡಿಕೃಷ್ಣ ಬೆರಳ ।
ದೇವಕಿ ಅಳತಾಳ ಗಳಗಳಾ ಹ್ಯಾಂಗ ಕೊಡುವನು ಬಾಳ ॥ಜೀಜೀ॥

ದುಯೇರಿ : ತನ್ನ ವಿದಿಗೆ ಅಮಚಿಕೊಂಡ ವಾಸುದೇವ ।
ಬಂದಿ ಕೀಲಿ ತೆರದಾವ ಕಾದ ಶಿವಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಇಂಥಾ ಪಾರೇದಾಗ ಹೊರಗ ಬರುದರಾಗ ಉಳದಿತ ಕಣ್ಣನಸಕಾ
ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ॥
ಕೂ.ಪ. : ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿ–ಮಾಡತಿದ್ದಾರ ದುಃಖ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ನುಡಿ : ಯಮುನಾ ನದಿಯಾಗ ನಡದ ವಾಸುದೇವ ।
ಹೆಂತಾದ ವನದೇಸಾ ।
ಹೊಳಿಯ ತುಂಬಿ ಉಕ್ಕೇರಿತ ಮ್ಯಾಲಕ–ನೆಗವಿಹಿಡದಾ ಕೂಸಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೃಷ್ಣನ ಉಂಗಟ–ಮುಟ್ಟಿ ಭಾಗೀರಥಿ–ದರ್ಶನ ಉಪದೇಶಾ ।
ಜರ್ರನ ಜರದಾಳು ಜ್ಯಾರಿಬಿದ್ದ ಮುಂದ ಹಾದಿ ಆತ ತಾಸಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಧುರಾ ಪೂರದಾಗ ಯಶೋದಾ ಹಡದಾಳ ಹೆಣ್ಣ ಅದಽ ದಿವಸಾ
ಬದಲ ಮಾಡಬೇಕಂತ ತಗೊಂಡಾರ ಎಲ್ಲಾರದೊಂದಽ ಮನಸಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಾಸುದೇವ ಹೆಣ್ಣಕೂಸ ತಗೊಂಡ ಬಂದ ಕೀಲಿ ಅದಾವ ಸರಸಾ ।
ಟ್ಯಾ ಅಂದಾಗ ಬಯಲವಾಣ್ಯಾಗ ಒದರಿತ ಕೈಲಾಸಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕಂಸಾಸೂರ ಹಿಡದಾನ ಬಾಗಲ ।
ತರ್ಪ ಗಟ್ಟಿ ಸಾಲ ।
ಕೂಸ ತಂದ ಕೊಡತಾರ ಕೈಯಾಗ ।
ನೆಗವಿದಾನ ಮ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಯ್ಯಾಂದ ಸಿಡದಿತೊ ಸಿಡಲ ।
ಮಿಂಚಿತೊ ಮ್ಯಾಲ ।
ನಿನ್ನ ವೈರಿ ಹುಟ್ಯಾನೊ ಗೋಪಾಲ ।
ನಮಗ ಯಾಕ ಮೂಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿಂಗ ಹೇಳಿ ಹೋದಿತ ಸೌಚಾಲ । ಕಂಸಗ ಮೂಲಾ ।
ಎಷ್ಟ ಚೌಕಿ ಪಾರಾ ಕಾವಲಾ ।
ವ್ಯರ್ಥ ಆತ ಎಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಯೇರಿ : ಜ್ಯಾಗಾ ಮದರಖಂಡಿ ಮಾರುತಿ ಬಲಭೀಮ
ಹುಸೇನಸಾಬ ವಸ್ತಾದ ಗುರುನಾಮ
ಏರು : ಹುಸೇನಸಾಬ ವಸ್ತಾದ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಕವಿಯಲ್ಲ ಪಕ್ಕಾ ॥
ಕೂ.ಪ. : ಬಂದಿನ್ಯಾಗ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿ ಮಾಡತಿದ್ದಾರ ದುಃಖಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಎದ್ದ ಹೋದರ ಹದ್ದ ಬಡದಂಗ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತಾ ಮೂರು ಮಂದಿಕೂಡಿ
ಬಿಟ್ಟ ಹೋದ್ರ ಅಯೋಧ್ಯಾಪೂರ ಕಾಡ ಸೇರಿ ।
ಅವರಿಗೆ ಹದಿನಾಕ ವರುಷ ವನವಾಸಿತ್ತ ಮುಂಚೆ ಪೂರ್ಮಿ ।
ಹೆಂತಾ ಕಾಡುಕಾಲ ಬಂತ ಅವರ ದೈವ ಕಡಿಮಿ ॥
ದ್ರೋಣ ಕಾಂಡವನದೊಳಗ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರವರು
ಎದ್ದಹೋದ್ರ ಹದ್ದಬಡದಂಗ ಭೂಮಿ ಬಾಳಾತ ಜುಲಮಿ ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನುಡಿ : ಕಲ್ನಾರ ಮಡಿಯನುಟ್ಟ ಹುಲ್ಲ ಹಾಂವ ಚೇಳಿನ್ಯಾಗ ಜಲ್ಲಹತ್ತಿ
ತಿರಗತಾರ ಬರಿಗಾಲ ।
ಮದಿ ಹುರಿ ತೆಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿದಾರ ಹಾಕಿ ಹೆಣೋಲ ।
ಮದಿ ಚರಿ ಬಡಉಡದಾರ ಕಟ್ಟಿದಾರ ಖುಷಿಡೌಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮದಿ ಚರಿ ಹೊಸದ ಮೈಯ್ಯಾಗ ಅಂಗಿ ಮಾಡಿ ತೊಟ್ಟಾರವರು
ಮದಿ ಹೊರತಾರ ಅಂಗಿ ಅರಿಬಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿಡದಾರ ಬಾಣಬಿಲ್ಲಾ ।
ಮದಿಸೀರಿ ಉಟ್ಟಾಳ ಸೀತಾ ಮದಿಕುಬಸಾ ತೊಟ್ಟಾಳಾಕಿ
ಮದಿಚರಿ ಕಯ್ಯಾಗ ಕಟ್ಯಾಳ ಬಳಿಯ ಇಲ್ಲಾ ।
ಕಟಗಿ ಗುಳದಾಳಿ ತನ್ನ ಎದಿಯಮ್ಯಾಲಾ
ಕಿಂವ್ಯಾಗ ವಾಲಿಜೋಡ ಇಟ್ಟಾಳಾಕೆ ಹೊಸದ ಹುಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮನಿಯಿಲ್ಲ ಮಾರಯಿಲ್ಲ ತೋಸಿಗೊಂಡ ಒಣಗಸತಾರ
ಆರತಿಂಗಳ ದಿನಾ ತಂಡಿ ಮಳಗಾಲಾ । ಬ್ಯಾಸಿಗಿಬಿಸಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಡ್ಡಿ ಗೆಣಸ ತಿಂದ ಅವರು ಗಿರಿಗುಡ್ಡವನದ ಒಳಗ ಗಿಡದ ಗಿಣ್ಣ
ತಿಂತಾರ ಹಸಿಯ ತಪ್ಪಲಾ ।
ಕಾರಿಬಾರಿಕಾಯಿ ಕವಳಿಕಾಯಿ ಹಣ್ಣ ಹಂಪಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅನ್ನ ಅನ್ನುವಂತ ಕೂನ ಪುನಃ ಅವರು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ
ದಿನಾಹಾಕತಾರ ಹೊತ್ತಮಾಡಿ ಮಜಲಾ । ಹಿಂಗ ಅನುಗಾಲಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಲಂಕಾದೊಳಗ ರಾವಣ ಅಬಟ ಅವನಗುಣಾ
ಮಾವ ಮಾರೀಚ ।
ಮೃಗ ಆಗಿ ಬಂದಾನ ಮುಂಚಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಐದ ವರ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹಕ್ಕಿ ನೋಡ್ಯಾಳ
ಜಾನಕಿ ಆದಳೋ ಹುಚ್ಚಿ ।
ದಂಗವರದ ಕುಂತಾಳೊ ಗಚ್ಚಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಾಮಚಂದ್ರಗ ಹೇಳತಾಳ ಸೀತಾ
ಕೇಳೊ ನನ್ನ ಕಾಂತ ಹಕ್ಕಿ ಹಿಡಿ ಗಚ್ಚಿ ।
ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಕುಡರಿ ಹಗ್ಗಾ ಹಚ್ಚಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಯೇರಿ : ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೇಳತಾನ ರೀತಿ । ಬ್ಯಾಡಸತಿ॥
ನಮಗ ಮುಂಚೆ ಯಾಳೆ ಹೆತ್ತೇತಿ । ಕಾಡತ್ತೈತಿ ॥
ಇದು ನಮಗ ವೈರಿ ಬಂದೈತಿ । ಬೆನ್ನಹತ್ತಿ ॥

ಏರು : ಬ್ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡ ನನ್ನ ಸತಿ ಕಮಲಮುಖಿ ಕಾಮಿನಿ
ಜೋಡ ಅಗಲತೀವ ಬಿಟ್ಟ ನೇಮಿ
ನಾ ಶಿರಬಾಗಿ ಚರಣ ಹಿಡದಿನ ಒಮ್ಮಿ
ನೀ ತರ್ಕ ಹಿಡಿ ಈ ಮಾತಿನ ಸಾಮಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ದ್ರೋಣ ಕಾಂಡದೊಳಗ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರವರು
ಎದ್ದಹೋದರ ಹದ್ದ ಬಡದಂಗ ಭೂಮಿ ಬಾಳಾತ ಜುಲಮಿ ।
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ನುಡಿ : ರಾಮ ಚಂದ್ರ ಹೊಂಟನಿಂತ ರಾಣಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೋಗತೀನ
ನಾರಿ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡ ಹೊರಳಿ ತಿರಗಿ ।
ನಾ ಬೆಟ್ಟಿ ಆಗುವಂತಾ ಕಾಲ ಬಿತ್ತ ಬಿರಿಗಿ ।
ನಾ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಹುಚ್ಚ ಹತ್ತಿ ಬಾಳ ಮರಗಿ ।
ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕಾವಲಿಟ್ಟ ನಿಷ್ಠುರ ಮಾತ ಹೇಳಿ ಹೋದ ಜೋಕಿ
ಮಾಡಕೊಂಡ ಇರೊಜಾನಕಿಗಿ
ಬಾಳ ಇಟ್ಟ ನಂಬಿಗಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಕ್ಕಿ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ ಹೋದ ಸಿಕ್ಕಿತಂತ ವನದೊಳಗ ಕೂಗತಾನ
ಬರತಾನ ಹಾಕಿ ಗುದಮುರಗಿ ।
ಅದು ಮಲು ಮಾಡಿ ಎಳದ ವೈಯ್ತು ದೂರ ಮರಿಗಿ ।
ನಿತ್ಯ ಬಾಣ ಹೊಡೆದ ಬಾಯ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಸಿಟ್ಟಿಗಿ ।
ಕಪಟ ರೂಪದಿಂದ ಅದು ಕರಗಿ ಹೋತಲಂಕಾದಾಗ
ರಾಮ ರಾಮ ಅಂತ ಬಿದ್ದ ಬಾಳ ಮರಗಿ । ಗೊತ್ತ ಇಲ್ಲ ಯಾರಿಗಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶಬ್ದಾತ ರಾಮನ ದನಿ
ಇಲ್ಲ ಅಂವ ದನಿಕೇಳಿದಾಳ ಸೀತಾ ।
ಬಡಕೊಂಡ ಎದಿಗಿ ತಿಳಿಯುತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ರಾಮನ್ನ ಹಕ್ಕಿ ಹೊಡದೀತ
ನನಗ ತಿಳದೀತ ಸ್ಮರಣಿ ಮಾಡುತ ।
ಬಿಡತಾನ ಪ್ರಾಣ ನನ್ನ ಕಾಂತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಯೇರಿ : ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಲಗುಹೋಗಿನ್ನ । ಅವನ ಬೆನ್ನ ॥
ಹ್ಯಾಂಗ ಬಿಟ್ಟ ನಿಂತ್ಯೊ ಆತನ್ನ । ನಿನ್ನ ಮನಾ ॥
ಅವನಿನಗ ಮಾಡಿದಾನ ಏನ । ಹೇಳಕೂನಾ ॥

ಏರು : ಕಾಂತ ಮಡದ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಸಂತೋಷ ಏನೊ ನಿನ್ನ ಮನಕ
ನನ್ನ ಗೂಡ ಇರಬೇಕಂತಿ ಬಲ್ಮಾಜಲ್ಮಿ ।
ಹಿಂಗ ಏಸದಿನ ಭಾವಿಸ ತಿದ್ಯೊ ಬಾಳ ಧರ್ಮಿ ।
ನಾ ಕೈವಶ ಆದಿನೇನೊ ನಿನಗ ಬಾಳ ಬಲಿಮಿ

ಕೂ.ಪ. : ದ್ರೋಣ ಕಾಂಡ ವನದೊಳಗ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರವರು
ಎದ್ದ ಹೋದರ ಹದ್ದ ಬಡದಂಗ ಭೂಮಿ ಬಾಳಾತ ಜುಲುಮಿ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನುಡಿ : ಸೀತಾನ ಮಾತ ಕೇಳಿದಾಗ ಸೋತ ಬಾಣ ಬಡದಂಗಾತ
ಅಳಕೋತ ಬಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಧರಣಿಮ್ಯಾಗ ।
ಹೆಂತಾ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಮಾತನಾಡಿದೆವ್ವಾ ನನಗ ।
ನಾ ಶಿರಾ ಕೊಯ್ಕೋಳ್ಳೇನ ನಿನ್ನ ಮುಂದ ಈಗ ।
ಬಿಟ್ಟ ಹೋಗತೀನ ಇರ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರಿ ನೋಡೂದಿಲ್ಲ
ಪಟ್ಟ ಹಚ್ಚಿದೆವ್ವ ನನ್ನ ದೇಹದಾಗ
ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ ನಿನಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏಳು ಮಂಡಲ ಬರದಿಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೇಳಿ ಜ್ಯಾನಕಿಗಿ
ಗಾಳಿ ಪರಿ ಆಗಿ ಹೋದ ವನದೊಳಗ ।
ರಾಮರಾಮ ಎಂಬು ಶಬ್ದ ಹಿಡಿದ ಬಾಯಿಯೊಳಗ ।
ಲಕ್ಷಯೋಜನಕ ಹೋಗಿ ಕೂಡಿದಾನ ರಾಮಚಂದ್ರಗ ।
ಹತ್ತ ತಲಿ ಭುಜಗಳು ಗುಪ್ತ ಮಾಡಿ ರಾವಣೇಶ್ವರ ಬಡವಾಗಿ
ಬಳಲತಾನ ನಿತ್ತ ಹೊರಗ । ದಯಾ ಮಾಡನನಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಪಟ ರೂಪ ತಿಳದ ಸೀತಾ ಅಗಟಿನಿಂತ ಕೇಳತಾಳ
ಬಗಟಿ ಏಳು ಮಂಡಲ ದಾಟಿ ಬರಲಿ ಇನ್ಯಾಂಗ ।
ನಾ ನೀಡಬಾರದಂಬು ಬುದ್ದಿ ಇಲ್ಲೊನಿನಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನನ್ನ ಜೋಡಿನ ಪುರುಷರು ಹೋಗ್ಯಾರ ಇಲ್ಲೊ ಸನಿದಾಗ ।
ಹೇಳತಾನ ರಾವಣೇಶ್ವರ ಏಳು ಮಂಡಲದಾಟಿ ನೀಡಿದರ
ಕೋಟಿ ಪುಣ್ಯ ಆಯ್ತು ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗ । ಮಾಯಾ ಸೀತಾನಿನಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇಷ್ಟ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಖುಷಿಯಾಲ
ಏಳು ಮಂಡಲ ದಾಟಿ ಬಂದಾಳು ।
ರಾವಣನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕಾಳು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹತ್ತ ತೆಲಿಯ ತಗದ ಅರಭಾಟ ।
ನೋಡ್ಯಾಳ ಕಣ್ಮುಟ್ಟ । ಬೊಬ್ಬಿ ಹೊಡದಾಳು ।
ನೆಲ ಬಗಟಿ ಭೂಮ್ಯಾಗ ಹೋಗತಾಳು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಯೇರಿ : ಅಯ್ಯೊ ಕಾಂತ ಹ್ವಾದ್ಯೊ ಯಾವಕಡಿ । ಘಾತಮಾಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಡಕೊಂಡ ಎದಿಗಿ ಭೋರ್‍ಯಾಡಿ । ಹೊರಳ್ಯಾಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅಬ್ಬರದಿಂದ ರಾವಣೇಶ್ವರ ಜಬರ ಮಾಡಿ ಜಾನಕಿನ ತೀವ್ರದಿಂದ
ರಥದಾಗ ಹಾಕ್ಯಾನ ಹೆಂತಾ ಇಸಮಿ
ಹೆಂತಾ ಮೂಗಾವುದ ರಥಾ ಹೋತ ಅವನ ಮಾತಾಮಿ
ಅಲ್ಲಿ ಜಟಾಪಕ್ಷಿ ಗಂಟ ಬಿತ್ತ ನೋಡ ಬಾತಮಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ದ್ರೋಣ ಕಾಂಡ ವನದೊಳಗ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರವರು
ಎದ್ದ ಹೋದರ ಹದ್ದ ಬಡದಂಗ ಭೂಮಿ ಬಾಳಾತ ಜುಲಮಿ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ನುಡಿ : ಪಕ್ಷಿ ಮಾತ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಮರಣ ಕೇಳಿ
ಅಂವ ರಾಕ್ಷಿ ದೈತ ರೆಕ್ಕಿಕಿತ್ತ ಮುರದ ಗೋಣ ।
ಅಲ್ಲಿ ಜಟಾ ಪಕ್ಷಿ ನೆಲಕ್ಕ ಬಿದ್ದ ಆದ ಹೈರಾಣ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೇಶವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ರಥಾ ಹೊಡದಾ ನೋಡ ರಾವಣ ।
ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಸೀತಾ ಹೆಣ್ಣ ಬಳಲತಾಳ ತನ್ನ ವಸ್ತೆಲ್ಲಾ
ಬಿಚ್ಚಿ ಒಗದ ವೈದರಾವಣ ॥ ಮುಂದಾತ ಕಠಿಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಒಂದ ಸಮುದ್ರ ದಾಟಿ ಯುಗತ್ಕಾಂಡ ಲಂಕಾದಾಗ
ಅಶೋಕೆಂಬ ಬನದೊಳಗ ಇಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣ ।
ಕಾವಲ ಬಂದುಬಸ್ತ ಹಿರದ ಕತ್ತಿ ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣಾ ।
ರಾಜ ಹಂಸ ಬಂದಿ ಹಾಕಿದಾಂಗ ಬಿತ್ತ ಕಠಿಣ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಾಮಚಂದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತಿರಗಿ ಬಂದ ನೋಡತಾರ
ಸೀತಾ ಇಲ್ಲ ನೋಡಿ ಹಾರಿತ ಹಲ್ಲಣ । ಗುಡ್ಡ ಅಡವಿ ಆರ್‍ಯಾಣ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಘಾತಾತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಸೀತಾ ಇಲ್ಲ ಕುಟಿರೊಳಗ
ರಾಮಚಂದ್ರ ನೆಲಕ ಬಿದ್ದ ಆದೋ ಹೈರಾಣಾ ।
ಅಯ್ಯೋ ಸೀತಾ ಸೀತಾ ಆಗಲೆಂದೊ ನನಗ ಮರಣ ।
ಜೀವ ಹುಲ್ಲಸರಿ ಕಲ್ಲಪಡಿಗೆ ಹಾದ ನಾರಾಯಣ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತೆಕ್ಕಿ ಹಾದ ಎದಿಗೆ ಅಮಚಿಕೊಂಡ
ದುಃಖ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳತಾನ ಮಾತ ಕೇಳೊ ಅಣ್ಣಾ
ಆತ ನಿರ್ವಾಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಬರೆದ ರಾಮಾಯಣ
ಪೂರ್ವ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ ಹಿಂಗ ಆಗೂದು ।
ಇದು ನಮಗ ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪದು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಃಖ ನುಂಗಿ ಹೊಟ್ಯಾಗಿನ ಉರಿ
ಸೀತಾನ ಮರಿ ಮುಂದ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದ ।
ಹಣಿ ಹಚ್ಚಿ ಚರಣ ಹಿಡದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಣ್ಣೀರ ಒರಸಿ ಹಿಂಗ ಹೇಳಿ ಮಾರಿ ಇನ್ನ ತೊಳಿ
ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ ।
ನಿನ್ನ ಸೇವಾ ಮಾಡತೀನ ಸದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಯೇರಿ: ಕವಿ ಎಲ್ಲ ಮದರಖಂಡಿ ಊರ । ಜ್ಯಾಗೀರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಬಲಭೀಮ ಸೈನ ದೇವರ । ವಜ್ಜರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಹುಸೇನ ಸಾಬ ವಸ್ತಾದ ಶಾಹೀರ । ಗಂಭೀರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕವಿ ಎಲ್ಲ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಕಲ್ಗಿ ಒಳಗ ಬೇಡಿ ಬಂದ ಕವಿತಕ್ಕ
ಸದ್ಗುರು ಆದ ವಲ್ಮಿ ।
ಬರದ ಭಾಗವತ ಹರಿಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಒಲಿಮಿ
ಈ ಪದಾ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಐತಿ ಬಾಳ ಪೋಲ್ಮಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ದ್ರೋಣ ಕಾಂಡ ವನದೊಳಗ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರವರು
ಎದ್ದ ಹೋದರ ಹದ್ದ ಬಡದಂಗ ಭೂಮಿ ಬಾಳಾತ ಜುಲಮಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಿಲ್ಲ

ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕಡೆತನಕ
ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ನೇಮ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇದಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು :
ತರ್ಕ ಮಾಡಿ ವ್ಯರ್ಥ ಸಾಯತೈತಿ ಮೂಳಾ ಈಗ
ಕಡೀಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿಬಿಡುವೆನು ಇವನನ್ನ ಪಕ್ಕಕಿತ್ತ ಹಕ್ಕಿಹಂಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಸ್ತಿ ಎಂದ ಕರೆಕರದರ ಬಡತ ಯಾಕ ಬರತ್ತಿತ್ತು ಡೊಂಬಗ ।
ಸುಶೀಲ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಹೆಣ್ಣ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದರ ತಿಳಿಯಬೇಕೇನು
ಅದಕ ಮಜಕೂರ ಷಂಢಗ ।
ತಾನು ಹೋಗಿ ಬೀಳತೈತಿ ರಾತ್ರಿಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಊರಮುಂದಿನ ಗುಡಿಯಾಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಂಗ್ಯಾನ ಕೈಯಾಗ ಮಾಣಿಕ ಕೊಟ್ರ ಅದರ ಕಿಮ್ಮತ್ತೇನ ಗೊತ್ತು ಆ ಮೂಳಗs
ಕೋಗಿಲ ಹಿಂಡಿನ್ಯಾಗ ಕಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿದರ ಅದು ಕೋಗಿಲೆ ಆಗಬಹುದೇನಾ ।
ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಓಡಿ ಹೋಗತೀದಿನೀನೀಗ ।
ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತು ಆಲಿದುಕೊಂಡು ಸುಶೀಲನಾಗು ಈ ಕ್ಷಣದಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಸೋದ್ಯಾನ ಸಂಗಡ ಬಾಳ್ವೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರುದಿಲ್ಲಾ ।
ಸಂಗತಿ ದೋಷಕಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾತು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೇ ಮೂಳಾ ಹೆಣ್ಣಿನ ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ಪಾಪಬಿಡುದಿಲ್ಲಾ ।
ಸಭಾದೊಳಗ ಬಂದು ನೀನು ಹಾಂಗ ಹೀಂಗ ಮಾತಾಡಿದರ
ಉಳಿಯಾಕಿಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ನೀನು ಬುದ್ಧಿವಂತರಕೂಡ
ವಾದಿಸಿದರೆ ಆದಿಯೋ ನೀನು ಕಲ್ಲಾ ಬಿಲ್ಲಿ ।
ಯಾವ ಮಾತಿನ ತರ್ಕಮಾಡಿ
ಗೆದ್ದು ಹೋಗತೀದಿ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ । ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕುರುಡನ ಕೈಯೊಳು ಕನ್ನಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾರಿ ಕಾಣುವುದು ಅವನಿಗೇನಾ ।
ಕೂ.ಪ. : ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕಡೆತನಕ
ಶಾಸ್ತ್ರ ದೊಳಗಿನ ನೇಮ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇದಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು :

ಕಿವುಡನ ಮುಂದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಿದರ ಅದರ ಸವಿ ಏನಾಗತೈತಿ ಮೂಳಾಕೇಳುವದು
ಕತ್ತಿ ಮುಂದ ಹತ್ತಿಕಾಳ ಇಟ್ಟರ ಅದರ ಸವಿ ಅದಕೇನು ತಿಳಿಯಾದು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಾಡ್ಯಾಗ ಲಗ್ನಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಏನು ಹೆಂಡತಿ ಆಳುವದಾ ।
ಸಂಗದೋಷ ಸಂಗಗುಣದಿಂದ ಇರುವುದು ಮಾನ ಹೋಗುವದು ।
ನಾಯಿಯ ಬಾಲಾ ಲಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಏನು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವದಾ ।
ಇಂಥಾ ಮಾತ ನೂರಾರ ಹೇಳತೀನಿ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಕೊ ಎಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾವ ಬಂದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬರಿಕೊಟ್ಟರೇನು
ಮೈಯಾನ ರೋಗ ಹೋಗುವುದೇ
ಸಜ್ಜನ ಸಂಗತಿ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡಿದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನ ಬರಬಹುದು ।
ತನ್ನ ಮನದೊಳಗ ತಿಳಕೊಂಡು ತಾನು ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡಬಹುದು ।
ಪಾಪವೆಂಬುದು ಪರಿಹಾರವಾದಿತು ಜನ್ಮ ಸ್ವರ್ಗದ ಹಾದಿಕಾಣುವದು
ಜೋಗಿ ಜಂಗಮ ಫಕೀರಗಳಿಗೆ ಧಾನಧರ್ಮ ಮಾಡಬಹುದು

ಇಳುವು : ಇದರಂತೆ ತುರ್ತ ತಿಳಕೊಂಡು ಹಾಡಬಹುದು ।
ತಿಳಿಯದಿದ್ದರ ಕಡಿಗೆ ನೀನು ಶ್ವಾನನಾಗಬಹುದು ।
ಎತ್ತ ಬೇಕ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಒದರಿ ಹೋಗಬಹುದು ।
ತಿಳಿಗೇಡಿ ತನದಿಂದ ನೀ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕಡಿಗೆ ನೀ
ನರಕಕ್ಕೆ ಬೀಳ ಬಹುದು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಿ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ
ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತ ಜ್ಞಾನ ಹೀನ ನಾಗಬಹುದು ।
ಮರ್ಮವೆಂಬುವ ಮಾತು ತಗೆದು
ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಸರಳತನದಿಂದ ಇರಬಹುದು ।
ನಾವು ನೀವು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ
ಇನ್ನ ನಡಕೊಂಡ ಹೋಗಬಹುದು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮದರಖಂಡಿ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ
ಕವಿಮಾಡಿ ಹೇಳತಾನ ಸಾರಾ ಸಾರಾ ವಿಚಾರಾ
ತೋಡಿಗೆ ತೋಡಿ ಪದಾ ಹೇಳವರು
ಕೂತು ಕೇಳು ನೀನು ಚತುರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಾ ಹೆಚ್ಚು ನೀ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಬುವ ಮಾತಿನ ವಿಸ್ತಾರ
ಹೇಳೀನಿ ಭರಪೂರಾ ।
ಹೆಮ್ಮಿಗ್ಹೋಗಿ ಹರ ಬ್ರಹ್ಮರು ಕೆಟ್ಟರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿದರ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕಡೆತನಕ ।
ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ನೇಮ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇದಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಒದರತೈತಿ ಗಂಡಸಾ

ಮಜಲಿನೊಳಗ ನಿಂತು ಮುಜರಿಹೊಡೆದು ಹೇಳುವೆ ನಾನು ।
ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಒದರತೈತಿ ಗಂಡಸು ಅದಕಿಲ್ಲರಿ ನಾಚಿಕಿ ಇನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು :
ವೇದದ ಮರ್ಮ ತಿಳಿಲಾರದ ವಾದಮಾಡಾಂವ ನೀನು ।
ನಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತ ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಆದೀತೋ ಅಪಮಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೆಳದಿ ಅದನ್ನು ನೀನು ಮೊದಲು ತಿಳಿ ಕೂನಾ ।
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಹೆಂಗ ಬರತಿದ್ದಿ ನೀನಾ ।
ದೇಶದೊಳಗ ಕೂಗತೈತಿ ವೇದದೊಳಗೆ ಬರದೈತಿ ಇದನ್ನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಾಯಿಗಿಂತಾ ಬಂಧುವಿಲ್ಲ ಉಪ್ಪಿಗಿಂತ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನಾ ।
ಒಂಬತ್ತ ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭದೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಘಾಸಿಯಾಗದಂತೆ
ನೋಡಿದರ್‍ಯಾರನಿನ್ನಾ ।
ಪದರಿನ ಮೇಲೆ ಪದರು ಒಂಬತ್ತು ಪದರ ಆರಿವೆಯ ಹೊಚ್ಚಿ
ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ನಿನ್ನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಇದನೆಲ್ಲಾ ನೀ ತಿಳಿದು ಮಾಡಬೇಕವಾದವನಾ ।
ತಿಳಿಯದೆ ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾನಭಂಗ ವಾದೀತು ಬೇಮಾನಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಬಂದು ಕೇಳು ನನ್ನ ಗುರುವಿನಾ ।
ಅಂದಿಗೆ ಆಗುದು ನಿನಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕೂನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳವಳಿಕೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳೋ ನೀನಾ ।
ಲಂಕಾಧಿಪತಿ ರಾವಣಾ ಎತ್ತಿ ಒಯ್ದಾ ಸೀತಾನ್ನ ।
ಆವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿತ್ತು ರಾಮನ ಗಂಡಸ್ತನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ದೇಶದೇಶ ಹುಡುಕಲು ಕಳಿಸಿದ ಮಾರುತಿನಾ ।
ಸ್ವಲ್ಪದಿವಸದಲ್ಲಿ ನಡದೀತು ಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ಕದನಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಒದರತೈತಿ ಗಂಡಸು ಅದಕಿಲ್ಲರಿನಾಚಿಕಿ ಇನಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು :

ರಾಮಗ ಆಗಲಿಲ್ಲರಿ ಹೊಡೆಯಲು ರಾವಣನಾ ।
ಆಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿತ್ತರಿ ರಾಮನ ಗಂಡಸ್ತನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಾಯಯೇ ಮಾತೆ ಮಾಯಯೇ ಪಿತಾ ಮಾಯೆಯೇ ಸತಿಸುತ ಹೌದಣ್ಣಾ ।
ಹಡೆದ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಒಡಹುಟ್ಟದವರ ಯಾತರಿಂದಣ್ಣಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಲ್ಲವರು ತನಗೆ ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತಣ್ಣಾ ।
ತನ್ನ ಬಾಯಿ ತನ್ನ ತುಟಿಯು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಎನ್ನುತಿಹನು ಮುಕ್ಕಣಾ ।
ತನ್ನ ದೇಹವು ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುವುದು ಮಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣಾ ।
ಮಣ್ಣಿಗಿಮಣ್ಣ ಕೂಡಿ ನೀರಿಗೆ ರಕ್ತ ಕೂಡಿ ಅಗ್ನಿ ದೇವತೆಗಾಗತಾವಣ್ಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಸೋಸಿ ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳೊ
ಕಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಮಂತ್ರಾ ।
ಅದಕೆ ಮೀರಿದವನೆ ಗುರುನಾಥಾ ।
ಗುರುಪುತ್ರ ಓದಿಕೊಂಡರೆ
ಹೋದಾವು ಎರಡು ಹಸ್ತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಓದಿಕೊಂಡು ತಾ ಖಂಡ ಅಖಂಡ ಪ್ರಚಂಡ ವಿಖ್ಯಾತ
ಆದವಗ ಅನ್ನ ಬೇಕು ಸಾಂಬಶಿವಾ ॥

ಕೂ.ಪ : ನಾಹೆಚ್ಚೆಂದು ಒದರತೈತಿ ಗಂಡಸು ಅದಕಿಲ್ಲರಿ ನಾಚಿಕಿ ಇನಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು :

ನಾಭಿ ಕಮಲದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದರೊಳಗೆ ಇನ್ನೂರ ಹದಿಮೂರ
ಮೇಲೆರಡು ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಓಣಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ನೀನೀಗ ಕೆಡಬೇಡ ।
ಹೋಗಬೇಡ ಸಿಗಬೇಡ ನೀನು ಹುಚ್ಚನಾಗಬೇಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ನಿಂತು
ತಿಳಿಯದ ಮಾತಿಗೆ ಹಲ್ಲ ಕಿಸಿಯ ಬೇಡ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ಓದಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ನಬೇಕು ಬೀಜಗಿಡಾ ।
ತರ್ಕದಿಂದ ತಗೆತಗೆದು ಹೇಳುವೆನು ಮನಸಿನೊಳಗೆ ಒಂದಿತ್ತು ದೃಢಾ ।
ತಪ್ಪಿದಾಗಲೆ ನೆನಪು ಕೊಟ್ಟೆನಪ್ಪ ಸೌದೆಗಾರನ ಸಾಕ್ಷಿತಕ್ಕೋ ಜೋಡಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಶಿವಾಶಿವಾ ನಮ್ಮ ಕುಲವು ಕೇಳಣ್ಣಾ ।
ಗುರುವಿಲ್ಲದಾ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲಣ್ಣಾ ।
ಗುರುವೆಂಬುವನೆ ತಾ ಬಲ್ಲಣ್ಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬಲ್ಲ ಜೀನಸು ಕುಸುವಾದರೆ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ ಯಾವ್ಯಾವಾ ।
ಕೂ.ಪ. : ನಾ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಒದರತೈತಿ ಗಂಡಸು ಅದಕಿಲ್ಲರಿ ನಾಚಿಕಿ ಇನಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು :
ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಮಾತು ಬಿಕ್ಕಟಲೆ ಹಾಡುವೆನು ತಿಳಿಯಬಾರದಂತೆ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೂ
ತಿಳಿದ ನೋಡಿಕೊ ನಿನ್ನ ಮನಕ ಗುರುವಿನ ಪಾದ ಹಿಡಿಯೋ ನೀನ ಬೇಗಿ ಬೆಳಗ
ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿ ಹೋಗೋ ಬೇಮಾನಾ ಲಗು ಈಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿಟ್ಟುಸುರ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಹುಚ್ಚನಂಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತರೆ ಕೈಯೊಳು ಬಳಿ ಇಟ್ಟಂಗ ।
ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚಿನವನೆಂದ ಹಾರ್‍ಯಾಡಿ ಹಾಡತಿ ಈ ಸಭಾದೊಳಗೆ ।
ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಲಗುಮಾಡಿ ಈಗ ।
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಕರುಣದಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿನಿ ನಿನಗೀಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ತಿಳಿಯದಿದ್ದರ ಕೇಳಬೇಕು ಈಗ ।
ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೀಗ ನಾಲ್ಕ ಮಂದ್ಯಾಗ
ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಾ
ಅರ್ಥ ಬಹಳ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾ ।
ನಾನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ।
ತಿಳಿತಿದ್ದರ ಈ ಅರ್ಥದ ಗುಟ್ಟಾ ।
ಸುಳ್ಳವಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ನೀನರೆ ಆಗುವುದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವನ ನೆನಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ಮಜಕಟ್ಟ
ದೇಶದೊಳಗ ಮದರ ಖಂಡಿ ಬಹಳ ಹಸಕಟ್ಟ
ಸೋಸಿ ನೋಡಿ ಮಾಡಿದ ಪದ ಬಹಳ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾ
ಮನಸಿಗಿ ಬಂದಂಗ ಒದರ್‍ಯಾಡಿದರ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ಇದರ ಗುಟ್ಟ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ : ಮಜಲಿನೊಳಗ ನಿಂತು ಮುಜರಿ ಹೊಡೆದು ಹೇಳುವೆ ನಾನು
ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದ ಒದರತೈತಿ ಗಂಡಸು ಅದಕಿಲ್ಲರಿ ನಾಚಿಕೆ ಇನಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಭಕ್ತಿ

ಸಖಿ

ಶಾರದಾದೇವಿ ಶರದಿಂದುಸುಂದರಿ ।
ಬಾಲಚಂಪಕ ನಾಶಿಕಽ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನೀಲವೇಣಿ ವಿನೋದವಾಣೀ ।
ಲೋಲ ಫಲದಾ ಚೂಳಕೆ ॥ಜೀಜೀ॥
ವಲ್ಲಕೀ ಮೃದುವಿಂದ ಮೋಹಿತ
ಪಲ್ಲವ ಧಾರೆ ಸನ್ನುತ ।
ಚಲ್ಸಿ ಘನ ಕುಚಲವಾಧರೆ ।
ಚಲ್ವೆ ನಾರದ ಸನ್ನುತ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವರ್ಣ ರೂಪಿಣಿ ವರ್ಣಭಾಷಿಣಿ ।
ವರ್ಣ ಮಂಗಳ ಭೂಷಿಣಿ ।
ನಿರ್ನಯಾಮೃತ ಸಾರಣ ಶುಭಕರೆ ।
ವರ್ಣ ಮಂಗಳ ಭೂಷಿಣಿ । ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಂದುಸುಂದರ ಕಾಂತಿ ಕೋಮಲೆ ।
ಕುಂದ ಸಮತನು ಪಲ್ಲವೆ ।
ವಂದಿಸುವೆ ವರಧೇನು ಪುರದೊಳು ।
ನಿಂದು ಪಾಲಿಪ ದೇವಿಯೇ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪದಾ

ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡತೆ ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳರಿ ಸಜ್ಜನಾ
ಕಲಿಯುಗ ದೊಳಗಿನ ಮಹಿಮಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಸತಿ ಪತಿಯರಿದ್ದರು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಸಂಸಾರವನಾ ।
ಬಡವರಾಗಿ ಬಹು ಭಕ್ತಿಲಿಂದ ಈಶನ ಸ್ತುತಿಸುತಾ ದಿನದಿನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಹೋಗುತಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿ ಬಿಟ್ಟ ದುಡಿಯುವದು ಕಂತನಾ ।
ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳಾ ಬಾಲಿ ಪತಿಸೇವೆನಾನಾ ।
ಎಂದಿಗೂ ಮೀರಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲೋ ಆಕಿ ಗಂಡನ ವಚನಾ ।
ಗಂಡನ ವಾಕ್ಯ ವೆಂದರೆ ವೇದವಾಕ್ಯ ವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು ತಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸದಾಕಾಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳೊ ಮನದಾಗ ಗಂಡನ ಧ್ಯಾನಾ ।
ಹಿಂಗ ನಡದಿತ್ತರಿ ಅವರ ಪ್ರಪಂಚ ಬಹಳ ಹಸನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿಂಗ ಇದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬಯೋಗಿ ಭಿಕ್ಷಾಕನೀಡಿರೆಂದು ಬಂದಾನಾ ।
ಅಂತಾನ ಭಿಕ್ಷಾ ನೀಡರಿ ನನಗ ಅಕ್ಕಿ ಹಿಟ್ಟನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಅದೇ ವ್ಯಾಳದಾಗ
ಗಂಡ ಬಂದಿದ್ದ ದುಡಿದು ಮನೆಗೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಗಂಡನ ಸೇವೆ ನಡದಿತ್ತು ಭರಪೂರಾ ।
ಪುರಸೋತ್ತು ಇದ್ದಿದಿಲ್ಲರಿ ಆ ಬಾಲಿಗೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಬಚ್ಚಲದೊಳಗ ನೀರಿಟ್ಟು ಜಳಕ ಮಾಡಿಸುತಿದ್ದಳವನಾ ।
ಕೂ.ಪ. : ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡತೆ ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳರಿ ಸಜ್ಜನಾ
ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಿನ ಮಹಿಮಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು :
ಯೋಗಿ ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಿರೆಂದು ಒದರುತ್ತಿದ್ದ ಬಹಳಾ ।
ಲಗು ತರಲಿಲ್ಲ ಭಿಕ್ಷವನು ಅವಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಯೋಗಿಗೆ ಸಿಟ್ಟ ಬಂತು ಬಹಳಾ ।
ಯೋಗಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದದ್ದು ಮನದೊಳಗೆ ತಿಳಿದಾಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡಗ ಜಳಕ ಮಾಡಿಸಿ ನೀಡಾಕ ಬಂದಾಳಾ ।
ಯೋಗಿ ಗಟ್ಟ್ಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಯೋಗಿಗೆ ತಪಸ್ಸನ ಬಲಾ ಬಹಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಪಸ್ಸಿನ ಬಲದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಡವಿಯೊಳಗೊಂದಹಕ್ಕಿಯನಾ ।
ಅಹಂಕಾರ ತುಂಬಿತ್ತು ಸಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಬಂದಿತ್ತು ಈ ಯೋಗಿಗಿನ್ನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಆ ಬಾಲಿಗೆ ನೋಡಿ ಅಂತಾನಾ ।
ನಿನ್ನ ಭಿಕ್ಷಕ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಲಿ ಶಾಪಕೊಟ್ಟಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸತ್ತ ಹೊಗ ನೀನು ಈ ಕ್ಷಣಾ ।
ಮತಿವಂತಿ ಬಾರಿ ಅಂತಾಳ ಯೋಗಿಗೆನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಯೋಗಿ ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನ ಬಲಾ ಮುರಿದ ಹೋಗಲಿನ್ನಾ ।
ಕೊಟ್ಟಾಳೋ ತಾನೂ ಶಾಪ ಯೋಗಿಗೆನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಯೋಗಿಗೆ ಅಂತಾಳ ನಿನ್ನ ಶಾಪದಿಂದ ಸಾಯವಳಲ್ಲ ನಾನಾ ।
ಸಾಯುದಕ ಅಡವಿ ಹಕ್ಕಿಯಲ್ಲ ನಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ತಪಸ್ಸು ಹಾಳಾಗುವದೆಂದು ನಾಚಿ ವಿನಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತಾನಾ ।
ಯೋಗಿ ನಾಚಿಕೊಂಡು ಬಾಲಿಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಾನಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುದಿಲ್ಲ ಇಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನಾ ।
ದಯವಿಟ್ಟು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡು ನೀನಾ ।
ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಳ ಯೋಗಿನಾ
ಹೀಗೆ ಇರುವುದು ಪತಿ ಭಕ್ತಿ ಮಹಿಮೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ : ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡತೆ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗಿನ ಮಹಿಮಾ
ನಿತ್ಯ ಮದರ ಖಂಡಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಕರುಣ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಕಲಿಯುಗದೊಳಗ ನಡದ ವಿಸ್ತಾರ

ಪದಾ

ಕಲಿಯುಗದೊಳಗ ನಡದ ವಿಸ್ತಾರ ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳೋ ನೀ ಚತುರಾ ।
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಚ್ಚೆಂಬ ಮಾತು ನೆಡದೈತಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಣಗಂಡ ಹೇಳುವೆನು ನಾನು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಹೆಣ್ಣಿನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವದು ಗಂಡಸು ಕೇಳೋ ಷಂಢಾ ನೀನು ।
ಮೊದಲಿಗೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಎರಡು ತತ್ತಿಯನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಡೆಯ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತತ್ತಿಯ ಮಾಡಿಟ್ಟನು ಶಿವನು ।
ಸ್ವಲ್ಪು ದಿವಸ ಹೋದನಂತರ ತತ್ತಿಯ ಒಡೆದು ನೋಡಿದನು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಮೊದಲು ಬಂದಿತು ಭೂಮಿಯೆಂಬ ಕಾಂತಿಯದು
ಎರಡನೆಯ ಹೊಳಿಕೆಯ ನೋಡಲು ಗಂಡಿನ ಹೆಸರು ನೋಡಿದಾ ।
ಮೊದಲಿನ ಹೆಸರು ಹೆಣ್ಣಿಂದಾ ।
ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿತೆಂದ ಬಲು ಕುಸಿಯಾದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯದೆನಾ ।
ನೀ ಯಾಕ ಒದರುದಾ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೇನ ಅಪಮಾನಾ ॥
ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೇನ ಆ.

ಏರು : ಕಲಿಯುಗದೊಳಗನ ನಡದ ವಿಸ್ತಾರ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳೋ ನಿಚತುರಾ ।
ಕೂ.ಪ. :
ಹೆಣ್ಣಿ ಹೆಚ್ಚೆಂಬ ಮಾತು ನಡದೈತಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಣಗಂಡು ಹೇಳುವೆನು ನಾನು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಹೆಣ್ಣಿನಕಿಂತ ಯಾವುದು ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯಪ್ಪಾ ।
ಗಂಡಸಿನ ಜ್ಯಾತಿ ಮೇಲ ಮಾಡಿ ಹೇಳತಿದಿ ನಿನಗೇನ ತಿಳಿಯಿತು ಅತಿ ಅಲ್ಪಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೆಣ್ಣು ಅಂಬುದು ದೇವತೆ ಸಮಾನ ತಿಳಿಯಪ್ಪ ।
ಧರ್ಮ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ನೀತಿವಂತಳಾಗಿ ವಂಶ ಉದ್ದಾರ ಮಾಡ್ಯಾಳಪ್ಪ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೇಣ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡು ನೀನು ಸಂಸಾರಾ ।
ಅಂದರ ಉದ್ದಾರಾಗುವದು ತಿಳದೀತಪ್ಪಾ ।
ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚುವದು ದೇಶದೊಳಗಿನ ದೀಪಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ನೀನು ಇದನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯೊ ಮನದಟ್ಟಾ ।
ಅವಿವೇಕಿ ಹಂಗ ಮಾಡಬ್ಯಾಡೊ ಪುಟ್ಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿನ್ನ ತಲೆಯೊಳು ತುಂಬೈತಿ ಹೊಟ್ಟಾ ।
ನನ್ನ ತಡವಿದರ ಆದೀ ಕೆಟ್ಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ತರ್ಕಮಾಡಿದರೆ ಹರಕು ಮಾಡಿ ಚೆಲ್ಲುವೆನು
ನಿನ್ನ ಚಿಪ್ಪಾಟಿ ।

ಕೂ.ಪ. : ಹೆಣ್ಣು ಹೆಚ್ಚೆಂಬ ಮಾತು ನಡದೈತಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಣಗಂಡು
ಹೇಳುವೆನು ನಾನು ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಆದಿಗೆ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟೈತಿ ಓಂಕಾರ ಅಕ್ಷರದ ನಾದಾ ।
ಮನಸಿಗೆ ಬಲ್ಲಂಗ ಒದರಿ ದಣಿಯ ಬ್ಯಾಡೊ ನೀನು ಇಂದಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಸರಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ದಾಟಿ ಹೋಗಲು
ನೀನು ನನಮುಂದಾ ।
ಎಷ್ಟು ಪದಗಳು ಬೇಕು ನಿನಗೆ ಕೇಳು ಹೇಳುವೆನು
ಒಂದೊಂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತುರಾಯಿದವರ ಗಂಡ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಗುರುವಿನ
ಕೇಳೋ ತಮ್ಮಾ ।
ಲಗು ಮಾಡಿ ಪಾದ ಹಿಡಿಯೊ ನಮ್ಮ ಗುರುವಿಂದಾ
ಅದರಂತೆ ತಿಳಿಯುವದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕಲಿಯುಗದೊಳಗ ನಡದ ವಿಸ್ತಾರ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳೊ ನೀ ಚತುರಾ
ಹೆಣ್ಣಿ ಹೆಚ್ಚೆಂಬ ಮಾತು ನಡದೈತಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಣಗಂಡು ಹೇಳುವೆನು ನಾನು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಶರೀರ ದೊಳಗಿನ ಆರುಗುಣಾ

ಖ್ಯಾಲಿ

ಶರೀರದೊಳಗ ಆರು ಗುಣಗಳು ಒಂದೇ ಸಮಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಸರಳಾ ।
ದೇವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಟ್ಟಾನ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವೇಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣ ಓದಿ ಹೇಳತೀರಿ ಬಾಯಿಲೆ ಬಾಳಬಾಳ ।
ಆರು ಗುಣಗಳ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೋ ಹಿಡಿಯೊ ಅದರ ಕಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿನ್ನ ಹಸ್ತದಾಗ ಸಮಾ ಅದವೇನ ನೋಡಿಕೊ ಐದು ಬೆರಳಾ ।
ನೋಡಾಕ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕೆಲಸಾ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸರಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳತೈತಿ ಬುದ್ಧಿ ನೀನು ಜಿಗದಾಡ ಬ್ಯಾಡೊ ಮೂಳಾ ।
ಸಂಸಾರದಾಗ ಸಿಟ್ಟು ಇದ್ದರ ಬರುವುದು ಬಹುಗೋಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಕ್ತಿಗೆ ಯುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಏನು ಮಾಡತೈತಿ ಗೊಳ್ಳಾ ।
ಸುಳ್ಳs ವಜ್ಜಿ ಹೊತ್ತು ಸಾಯತೈತಿ ಉಪಜೀ ವನಕ್ಕೆ ಗೋಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸುಳ್ಳ ಕಳ್ಳತನ ಬೇಕಾಗತಾವ ಅವು ಕತ್ತಲಕಾಳಾ ।
ಹಸನಾದ ಹೊಲದ ಹತ್ತರ ಫಾಯಿದೆ ಬೇಕಾದರೆ ಇರಬೇಕು ಜೋಳಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇದರ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಗುಣಾ ಬಹಳ ಬೆರ್ಕಿ ಬೇಡತೈತಿ ಶೆವಿ ಶೆವಿಗಳಾ ।
ಕಡ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಕೆರಕೋತೈತಿ ಜಿಂದಗಾನಿ ಹಾಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಲ್ಲಾದರಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆರ್ಕಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮೂಳಾ ।
ಹರೇಕ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಹಲ್ಲ ಕಿಸಿಯತೈತಿ ಪಳ್ಳಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಾ ಕೂಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ನುಡಿಯತೈತಿ ತಾಳಾ ।
ಸಂಸಾರ ವೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಂಗ ಐತಿ ನೀರೊಳಗಿನ ನೆರಳಾ ।
ಈ ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಆರು ಗುಣಗಳು ಒಂದೇ ಸಮಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಸರಳಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೃಗುರಾಜ

ಸತ್ಯಲೋಕದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಭಾದಾಗ ಕೂಡ್ಯಾರ
ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರಾ ।
ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರು ಷರ ಗಾಯಕರಾ ।
ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವಾದಿ ದೇವತೇಯರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹಂತಾ ಸಭಾದಾಗ ನಿಂತ ನೋಡತಾರ ಬೃಗುರಾಜ
ಬ್ರಗ್ಮನ ಪುತ್ರಾ ತನ್ನ ಹಣಿಭಾರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏನ ಬರದಿದ್ದಿ ಹೇಳ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸುತರಲಾ ।
ನಿನ್ನದು ಗಟ್ಟಿ ಹಿಡದಿನ ಕಾಲಾ ।
ಬ್ರಹ್ಮ ಹೇಳತಾನ ಅದರೊಳಗಿನ ಕುಶಲಾ ।
ಮಗಾ ಆಗುದು ಇದು ಎಲ್ಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚನ್ನ ಹೊಲ್ಯಾನ ಮಗಳ ಲಗ್ನ ಆಗಬೇಕ ಹನ್ನೆರಡ ವರುಷದಲ್ಲಿ ।
ದುಂಬಾಲ ಬಿದ್ದೊ ದುಂಬಾಲಾ ।
ಲಗ್ನ ಆದ ವರುಷ ತುಂಬುವದೊರಳಗ
ನಿನ್ನಿಂದ ಆಗತೈತಿ ಹೆಣ್ಣ ಫಲಾ ।
ನಿನ್ನ ಭೋಗ ಮಗಳಕೂಡ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ।
ಸುಳ್ಳಂದರ ಹೋಗಿ ಕೇಳ ಸರಸ್ವತೀನ ದಾಖಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಲಿಖಿತ ಅದು ಎಂದೂ ತಪ್ಪುದಿಲ್ಲಾ
ಇರಬಿ ಎಂಬತ್ತ ಕೋಟಿಗಿ ಮೊದಲಾ ಬಲ್ಲಾವ ಬಲ್ಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಸಿಟ್ಟಾದ ಬೃಗುರಾಜ
ಲಗು ಹ್ವಾದ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂದರ ಲಿಲ್ಲಾ ।
ನಮ್ಮ ತಂಗಿ ಕೆಡಿಸಿಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕುಲಾ ।
ಲಗ್ನ ಆಗದಿದ್ದರ ಆಗುದು ಹೆಂಗ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ॥
ಇದನ್ನ ತಪಿಸುದು ನನ್ನ ಕೈಯಾಗೈತಿ ಹನ್ನೆರಡ ವರುಷೇನದೂರಿಲ್ಲಾ
ಹೆಚ್ಚಿನದಲ್ಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸತ್ಯಲೋಕ ಬಿಟ್ಟ ನಡದಾನ ತಿರುಗುತ
ಹೊಂಟಾನ ನಾಡನಾಡಾSS।
ನಾಲ್ಕು ವರುಷಾದು ಇಲ್ಲ ತಡಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಎಂಟು ವರುಷ ಉಳಿತ ಅಂದ
ತಪಸುದು ಕಂಡುಕೊಂಡ ।
ಮನದಾಗ ದುಃಖದ ಮಡಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚಂದ್ರಶೇನ ರಾಜನ ಪುರಾ
ಇತ್ತ ದೊಡ್ಡ ಶಹರ ಮನಗಂಡಾ।
ನದಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕುಂತಗೊಂಡಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಚನ್ನಹೊಲ್ಯಾರ ಮಗಳ ನೀರಿಗಿ ಬಂದಾಳ
ವಸ್ತ್ರಾ ಇಟ್ಟಿದಾಳ ಅಲಂಕಾರ ।
ಆಕಿ ಉಟ್ಟಿದ್ದಾಳ ಜರದ ಪಿತಾಂಬರಾ ।
ಕೊರಳಾಗ ಇತ್ತ ನೋಡ ಶಿವದಾರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವಾದಿದೇವತೆಯರಾ ।
ಹಂತಾಸಭಾದಾಗ ನಿಂತ ನೋಡತಾರ ಬೃಗುರಾಜರನಾ ।
ಬ್ರಹ್ಮನಪುತ್ರಾ ತನ್ನ ಹಣೆಬಾರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಬೃಗರಾಜ ಆಕಿನ ಕಂಡು ಬಹಳ ಬ್ರಮಿಗೊಂಡಾ
ಆಕಿನ ನೋಡಿದಾಗ ಅವನ ಮನಸ ಹೋತು
ಈಕಿ ಲಿಂಗಾಯತ ಜ್ಯಾತಿಯಕ್ಕಿ ಅದಾಳಂದಾ ಖಚಿತಾ ।
ಈಕೀನ ಲಗ್ನಾದರ ತಪ್ಪತೈತಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಲಿಖಿತಾ ।
ನೀರಕೊಡಾ ತುಂಬಿ ಹೊರಸಲಾಕ ಕರದಾಳ ಇಬ್ಬರದು ಕೂಡಿತ್ತ ।
ಏಕಲಾತ ಮನಮನಸ ಸರತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಅವರು ಮನಿಗಿ ಬಂದಾರು
ಆಕೆ ತಾಯಿತಂದಿ ಕೇಳ್ತಾರ ಇಂವ ಯಾರಂತಾ ।
ಅವನ ರೂಪಕಂಡು ನಿಂತಾರ ಬೆರತ ।
ನಾ ಲಗ್ನ ಆಗುದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಳ ಇವನ ಹೊರ್ತಾ ॥
ಬಂಧು ಬಳಗ ಕೂಡಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದಾರ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ
ಒಂದ ಘಳಿಗಿ ಹೊತ್ತಾ । ಆನಂದ ಭರಿತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸದಾ ಒಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಆಗತಿತ್ತ ಹಿಂಗ ವೃತ್ತಾಂತಾ ।
ಆಕಿ ತಂದಿ ಇದ್ದ ಬಸವೇಶ್ವರ ಭಕ್ತಾ ॥ಗೀಗೀ॥
ಇದನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಮನಸಿನ್ಯಾಗಾದ ಶಾಂತಾ ॥ಗೀಗೀ॥
ವರುಷ ತುಂಬುವದರೊಳಗ ಹೆಣ್ಣ ಹುಟ್ಟಿತೊ ।
ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಸಂಶೆ ಪೂರ್ತಾ
ಆದ ಚಿಂತಾ ಕ್ರಾಂತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನಗನಗತ ಹೆಂಡತಿಗಂದ ।
ಕೇಳ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಪಂಥ ॥
ಯಾವದು ನಿನ್ನ ಕುಲಾ ।
ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳ ಸರ್ವೆಲ್ಲಾ ॥
ಚೆನ್ನ ಹೊಲೇರದ ನನ್ನ ತಂದಿ
ಶಿವಭಕ್ತರ ರೀತಿ ಕರೆಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ
ದನದ ಮಾಂಸ ನಾವು ತಿನ್ನುದಿಲ್ಲಾ
ಇಷ್ಟಕೇಳಿ ದರುಣಿಗಿಳಿದಾನ
ನನ್ನ ದೈವಾನ ಬರದದ್ದು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲಾ ।
ಬ್ರಹ್ಮ ಬರೆದ ಲಿಖಿತ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಇದು ಒಂದು ಆಗಿ ಹೋತ
ಇನ್ನೊಂದುಳದೀತ ಬಹಳ ಬಂದ ಇಟ್ಟೀತ
ಗೋರಾ ಮಗಳಗುಡಾ ಭೋಗ ಹೆಂಗ ಆದೀತ
ಕೂಸಿನ ಕೊಂದ ಹಾಕಬೇಕ ಅಂತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವಾದಿ ದೇವತೇಯರಾ ।
ಹಂತಾ ಸಭಾದಾಗ ನಿಂತ ನೋಡತಾರ ಬೃಗುರಾಜರಾ
ಬ್ರಹ್ಮನ ಪುತ್ರಾ ತನ್ನ ಹಣಿಭಾರ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಐದಾರು ವರುಷದ ಕೂಸ ಇದ್ದೀತ
ಮಾತಾಡತಿತ್ತs ಅರಗಿಳಿ ಹಂಗ ।
ಆಕಿ ರೂಪಕ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗ
ಅವ ಪಂಥ ಮಾಡಿ ಕರಕೊಂಡ ಹೋದ ಊರ ಹೊರಗ

ಹಾದಿ ಬಿಟ್ಟ ಅವ ಅಡದಾರಿ ಹಿಡದಾನೊ ಕರಕೊಂಡ
ಹೋಗ್ಯಾನ ಅರಣ್ಯದಾಗ ಅರಣ್ಯದಾಗ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂಸ ಬಿಸಲ ಬಡದ ಘಾಸಿಯಾಗಿ ಅಂತೈತಿ
ಅಪ್ಪಾ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕಿ ಆಗ್ಯಾವ ನನಗ ।
ಅವ್ವಾ ಹಾದಿನೋಡತಿದ್ದಾಳ ಮನಿಯಾಗ ।
ಎಲ್ಲಿ ಅವ್ವಾ ಎಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾ ಅಂದನೊ ಕೊಂದಹಾಕುದು ಅವನ ಮನದಾಗ
ಇದ್ದಿತ್ತಽ ಹೀಂಗ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೈಕಾಲ ಒತ್ತಿ ಹಿಡದ ಕಟ್ಟುವ್ಯಾಳೆದಾಗ
ಕೂಸ ಅತ್ತಽತ್ತಽ ಬೀಳತೈತಿ ಅವನ ಪಾದದ ಮ್ಯಾಗ ।
ನನ್ನ ಜೀವದಾನ ಬಿಟ್ಟ ಬಿಡಪ್ಪಽ ಈಗ
ಕೂಸಾ ದುಃಖ ಮಾಡುದ ಕಂಡ ಪಕ್ಷಗಳ ಅಳತಾವ
ಕಠಿಣ ಕಾಲ ಕಂದನ ಮ್ಯಾಗ ಕರುಣಿಲ್ಲ ಇವಗ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಲಗುಮಾಡತಾನ ಗಡಿಬಿಡಿ ॥ ತಗೊಂಡ ಕೊಂದ ಹಾಕ್ಯಾನ ತಲಿಮ್ಯಾಲ ।
ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿ ಹೋತ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕಂದ ಹೋದನೊ ಹೊಂಟ ಅಲ್ಲೆ
ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟ ಕುಶಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಸಂಶಯ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನಮ್ಯಾಲ
ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕೂಡಿದಾವು ಇತ್ತ
ತಂದಾವ ಅಮೃತ ಹಾಕ್ಯಾವ ಬಾಯಲ್ಲಿ ।
ಕೂಸ ಎದ್ದ ಕುಳಿತಿತ್ತಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಬಡವ ಒಬ್ಬ ಬ್ಯಾಟಿಕಾರ ಬಂದನೊ

ಅಂತರ ಫಲಾ ಕೊಟ್ಟ ಅಂದ ದೇವರಾ ।

ಅವ ಒಯ್ದು ಮಾಡಿದಾನ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಸಾವಿರಾ ।

ಕೂಸ ಜ್ವಾಕಿ ಮಾಡತಾರ ಪಾತರದವರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಯರಾ
ಹಂತಾ ಸಭಾದಾಗ ನಿಂತ ನೋಡತಾರ ಭೃಗುರಾಜರ
ಬ್ರಹ್ಮನ ಪುತ್ರಾ ತನ್ನ ಹಣಿಭಾರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಪಾತರದವರ ಮನಿಯಾಗ ಪ್ರಾಯಶ ಬಂದಮ್ಯಾಲ
ನಾಚರಂಗ ನಡೆಯುದು ಸದಾರಾಗರಸಾ
ಗಾಯನ ನಡೆಯುದ ಚಂದಾ
ಜನಾ ಕೂಡೂದು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಂದಾ ।
ಅದೇ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಭಾಯಿತ್ತಽ
ಭೃಗುರಾಜ ಅಲ್ಲಿಗಿ ಬಂದಾ ಈಕಿ ಯಾರಂದಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಪಾತರ ದಕ್ಕಿ ಅದಾಳ ಖರೆ ಪರ ಪುರುಷರ
ಸಂಘ ಮಾಡುದಿಲ್ಲ ಯಾರ‍್ಯಾರದಾ
ಪಕ್ಕಾ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮ ಆಕಿದಿರುವದಾ ।
ಮಹಾದೇವ ಆಕಿಗಿ ಹಿಂಗ ನಡಿಸಿದಾ ।
ದಿಕ್ಕ ಇಲ್ಲದೇ ಹಿಂಗ ರೊಕ್ಕ ಸುಲೂತಾಳ
ಮರುಳ ಮಾಡಿ ಮಂದೀನ ಕರದಾ
ಹೀಂಗ ಲೆಖ್ಖ ವಿಲ್ಲದ್ದಽ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಪಾತರದಕ್ಕಿ ಆದರ ಪಾಡಾತಂತಾನೊ
ಗೊತ್ತಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ಮಗಳಂಬುದಾ ।
ಪುರಸೊತ್ತು ಅವಳಿಗೇನ ಇಲ್ಲಂದಾ ।
ಆಕಿ ಖರ್ಚಿಗಿ ಕೇಳತಾನ ದರ್ಜವಿಲ್ಲದಾ ।
ಇಷ್ಟದಿವಸ ಹಿಂಗ ಯಾರು ಕೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ
ಧೈರ್ಯ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬರದಾ ।
ಗಟ್ಟಿ ಎದಿ ನಿಂದಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕೈ ಹಿಡಿದ ಕರಕೊಂಡ ಹೋದಾಳ ।
ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡ್ಯಾಳ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಬಾರೋ ನನ ಕಾಂತಾ ।
ಉಣಸ್ಯಾಳ ಪಂಚಾಮೃತ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಎಲಿ ಅಡಿಕೆ ಮಂಚ ಮೇಲಿ
ತಿಂದ ಅಬೀರ ಅಷ್ಟ ಗಂಧ ನಡೀತ ಗಮ್ಮಲಾ
ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡ್ಯಾರ ಏಕಲಾ ।
ವರುಷ ಆರ ತಿಂಗಳ ನಿಂದ್ರುತಾ ।
ಪುತ್ರ ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ।
ಸರ್ವ ಎಲ್ಲಾನು ಮರೆಯುತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಬಾಲಿ ಹೇಳತಾಳ ಹೇಳರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಏನ ದೂರ ಅದರಿ
ನಿಮ್ಮ ಠಿಕಾಣಿ ಭೃಗು ಹೇಳತಾನ ಬಾಳ ಐತಿ ನಮ್ಮ ಊರಂದಾ ।
ಅಷ್ಟ ನೋಡುದರೊಳಗ ತೆಲಿಮೇಲಿನ ಕಚ್ಚನೋಡಿ
ಹುಚ್ಚನಾದನೋ ಸಂಶ ಬಂದೀತ ಅವನ ಮನದಾಗ

ಕೂ.ಪ. : ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವಾದಿ ದೇವತೇಯರಾ
ಹಂತಾ ಸಭಾದಾಗ ನಿಂತ ನೋಡತಾರ ಭೃಗುರಾಜರ
ಬ್ರಹ್ಮನ ಪುತ್ರಾ ತನ್ನ ಹಣಿಭಾರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಏರು : ಇಷ್ಟ ಕಚ್ಚ್ಯಾಕ ಅಂತಾನ ನಿನ್ನ ತಲಿಮ್ಯಾಲ
ಮನಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳ ಈ ಕ್ಷಣದಾಗ ।
ಹಿಂತಾ ಗಾಯ ಹಿಂಗ ಆಗುಕಾರಣೇನ
ಇಂದ ಕಂಡಿದಿನಿ ಕಣ್ಣೇಲೆ ತಿಳಿಗೊಡವಲ್ಲಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ನಾ ಐದಾರು ವರುಷ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಿ
ನಮ್ಮ ತಂದಿ ಕರಕೊಂಡ ಹೋದ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ।
ಕೈಕಾಲ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಲಬೇಕಂತ ದೊಡ್ಡ ಪಡಿಯ ತಂದ ಒಗದ ತಲಿಮ್ಯಾಲಿ ।
ಹೋದ ಯಾವಲ್ಲಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಪಕ್ಷಿ ನಾಲ್ಕು ಕೂಡಿ ಜೀವಾ ಕೊಟ್ಟಿದಾವೊ
ಬಡವ ತಂದು ಮಾರ್‍ಯಾನ ಇಲ್ಲಿ
ಮಗಳಂತ ತೆಕ್ಕಿಗಿ ಬಿದ್ದ ಅಳತಾನಲ್ಲಿ ।
ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಕೂಸು ಎದ್ದಿತ ತೊಟ್ಲದಲ್ಲಿ
ಮಗಾ ಬಾ ಮೊಮ್ಮಗ ಬಾರೊ ಕರ್ಮಕ ಹುಟ್ಟಿದಿ
ಅನ್ನುತಾ ತೊಟ್ಲಾ ತೂಗುತಲ್ಲಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೊಂಟ ಹೋದ ಸತ್ಯಲೋಕಕ
ಕೈ ಮುಗದಾನು
ನೀ ಹೇಳಿದಂಗಾತ ಎಲ್ಲಾನು ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೈ ಹಿಡದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾನು
ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೊ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನು
ಪೂರ್ವದ ಮೈಲಿಗಿ ಹೋತ ಅಂದಾನು ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮದರಖಂಡಿ ಊರ ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಗೇಶವರ
ಮೆಟ್ಟ ಇರುಸ್ಥಾನವನು
ನಾ ಅಂದಾವ ಪಾರಾಗಿಲ್ಲ ಯಾವನು ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಚತುರ ಎಲ್ಲಣ್ಣ ನಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ
ವೈರಿ ಮ್ಯಾಗ ಕೋದ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರಾ
ಇದಕೇಳಿ ನಾಚಿ ಹೋದರೊ ಹರದಾಸ ರಾಸೀಕ
ಹುಸೇನಸಾಬನ ಆಧಾರ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಪೂರಾ ॥ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ : ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವಾದಿ ದೇವತೇರಾ
ಹಂತಾ ಸಭಾದಾಗ ನಿಂತ ನೋಡತಾರ
ಭೃಗುರಾಜ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪುತ್ರಾತನ್ನ ಹಣಿಬಾರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಕತ್ತಲೆಂಬುದೊಂದ ಹೆಣ್ಣೈತಿ

ಸಖಿ

ಆನಂದ ಎಂದೂ ಅತ್ತಿಲ್ಲಾ
ಅಖಂಡ ಯಾರಿಗಿ ಎತ್ತಿಲ್ಲಾ ।
ಆತ್ಮ ಎಂದೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲಾ । ಶರೀರ ಯಾವ ಮಂಡೈತಿ ।
ನರದೇಹಕ ಉಣಿಸಿ ಕುಣಿಸುದು ಗಂಡೈತಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಬೈಲ ಯಾರೂ ಅಳದಿಲ್ಲಾ । ಶುಚಿರಗ ಯಾರೂ ತೊಳದಿಲ್ಲಾ ।
ಅಸ್ಥಿರ ಎಂದೂ ಉಳದಿಲ್ಲಾ । ಖರೆಕಣ್ಣ ಗಂಡೈತಿ ।
ನನಗ ಬಿಟ್ರ ನಿನ್ನಲ್ಲೇನು ಚೆಂದೈತಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಪದಾ

ಕತ್ತಲಿಕಾಳಿಂಬ್ರ ಮಾತ ಹೇಳತೇನು
ಕತ್ತಲೆಂಬುದೊಂದು ಹೆಣ್ಣೈತಿ ।
ಆಕಾರದಾಗ ಬಂದಕೇರಿ ತನ್ನ ಗುರ್ತಾತಾನೆ ತೋರಿ
ಸುಳ್ಳೆಯಾಕ ಬೆಳತಾನಾ ಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟುತಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಅಂಧಕಾರ ಧುಂದಕಾರ ಭಯಂಕಾರ ಅದರೊಳಗ
ನಿನ್ನ ರೂಪ ಎಲ್ಲಿ ಐತಿ ।
ರೂಪಿಗಿ ರೂಪಿಲ್ಲಾ ಬೈಲ ಬಿತ್ತ ಸುಸ್ತೆಲ್ಲಾ
ವೇದಾಂತದಾಗ ಹಿಂಗ ಬರದೈತಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ವೇದಾಂತ ಸಿದ್ದಾಂತ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಬಿಟ್ಟ ಹೇಳ ಬ್ಯಾಡ ನಿನ್ನ ವ್ಯರ್ತ ಕಥಿ ।
ಹೇಳಿದರ ಕೇಳಾಂಗಿಲ್ಲ ನಿನಗ ತಿಳ್ಯಾಂಗಿಲ್ಲ ತಿಳದಾಂವ ಹೇಳ ಬೇಕ ಇಂಥಾರೀತಿ
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅರ್ಧ ಶೂನ್ಯ ಚತುರ ಶೂನ್ಯ ಮಹಾಶೂನ್ಯದs ಚ್ಚಿಕಡಿ
ಅದರೊಳಗ ನಿನ್ನ ರೂಪ ಎಲ್ಲೈತಿ
ರೂಪಿಗಿ ರೂಪಿಲ್ಲಾ ಬೈಲ ಬಿತ್ತ ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ
ಸಾಕ್ಷಾತ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ತೋರತೈತಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಆಗಿತ್ತs ನೋಡ ಓಂಕಾರಾ ।
ಒಬ್ಬನೆ ಶಂಕರಾ ।
ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾಯಾರಾ । ಹಾರತಿತ್ತ ಬಿಳಿಯ ರುಮ್ಮಾಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಆಗ ಆಲದೆಲಿಯ ಮ್ಯಾಲ । ಒಬ್ಬನೇ ಗೋಪಾಲಾ ।
ಮಲಗಿದ್ದ ಶಾಹೀರಾ । ಆ ಮ್ಯಾಲ ಆತೋ ನೀರ ನೀರಾಗಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ನಾಶಾಗುವಂಥ ದೇಹಾ ಸೋಸಿ ನಾನು ಹೇಳತೀನಿ ।
ಸುಳ್ಳೇ ಯಾಕ ನಿನ್ನ ದೇಹ ಬೆಳಿಸಿಡತಿ ॥ಗೀಗೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಆಕಾರಾದಾಗ ಬಂದಕೇರಿ ತನ್ನ ಗುರ್ತಾ ತಾನೆ ತೋರಿ
ಸುಳ್ಳೆಯಾಕ ಬೆಳತಾನ ಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟತಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಆಲದೆಲಿಮ್ಯಾಲ ಯಾಕ ಮಲಗ್ಯಾನಂತ ಕೇಳತಿ ।
ಹೇಳತೀನಿ ನಾ ನಿನಗಾ ಬುದ್ಧಿಯಮಾತಾ ।
ಪೃಥ್ವಿ ಮ್ಯಾಲ ಜೀವರಾಶಿ ಹುಟ್ಟಶ್ಯಾನ ಪುರಮಾನಸಿ
ಮನಸಿನೊಳಗ ಮಾಡಿದ ಬೇತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹೆಣ್ಣಿನೊಳಗ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಗಂಡಿನೊಳಗ ಗಂಡಾಗಿ
ಎಲ್ಲರೊಳಗ ಇರತಾನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತ ।
ಹೆಣ್ಣಗಂಡ ಎರಡು ಬಿಟ್ಟು ಬೈಲವಾಶಿ ಕೂಡತಾನೊ
ರಕ್ತ ಮಾಂಸ ಅಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು ಹಲ್ಲಕಿಸ್ತ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮೂರುವರೆ ಮಳದ ದೇಹಾ ಕಾಂತಿ ತೊಟ್ಟ ತಿರಗತಾನ
ಅವಸರಲೆ ನಡಸತಾನೊ ಹೂಡಿ ರಥಾ
ರಥಾ ಹಳಿದಾದ ಮೇಲೆ ಮುರದ ಮೂಲಿಗೊತ್ತಾನೊ
ಬ್ಯಾರೆ ಆಗಿ ಕೂಡ್ತಾನೊ ಮೋಜ ನೋಡುತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕತ್ತಲಿ ಕಾಳಿಂಬ್ರ ಮಾತ ಹೇಳತೇನು
ಕತ್ತಲೆಂಬುದೊಂದು ಹೆಣ್ಣೈತಿ
ಆಕಾರದಾಗ ಬಂದಕೇರಿ ತನ್ನ ಗುರ್ತಾ ತಾನೆ ತೋರಿ
ಸುಳ್ಳ ಯಾಕ ಬೆಳತಾನಾ ಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟಲಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಹೊಲಾ ಬಿತ್ತಬೇಕು

ಪದಾ

ಬಿತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರ ಸತ್ಯ ಹೇಳತೀನ ಚಿತ್ತ ವಿಟ್ಟು ಕೇಳರಿ ಸರ್ವರೆಲ್ಲಾ ।
ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಹೊಲಾ ಬಿತ್ತ ಬೇಕ ಶುಭಾಸಂಪೂರ್ಣ ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲಾ।
ಇದು ಸುಳ್ಳ ಅಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಹಸ್ತ ಚಿತ್ತ ಸ್ವಾತಿ ಮಘಾ ತಿಳಿಯಬೇಕರಿ ಬಲ್ಲವರಾ ।
ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಸಭಾ ಸಂಪನ್ನ ಸರ್ವರಾ ।
ತಿಳಿರಿ ಬಿತ್ತವರನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ರೋಣಿ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಹೊಲಾ ಬಿತ್ತಬೇಕ ಬೆಳಿಯ ಬೆಳಿತೈತಿ ಬರಪೂರಾ
ಕೆಂಪ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ಬಿತ್ತ ಬೇಕರಿ
ಬಿತ್ತುವಂತವರ ಬಲ್ಲವರಾಗಿರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಿತ್ತುವಂತವ ಹರಿಯಾಗೆದ್ದು ನೆನಿಸಿದೇವರಾ
ಮನಸ ಶುದ್ಧ ಮೈಲಿಗಿ ತೋರಿಸ ಬೇಕ ಒಂದೇ ಭಾವ ಶುದ್ದ ಹಿಡದರಾ
ನೆನಿ ಗುರುಹರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೋಗತಾರ ಯಾರ ಬಿತ್ತಲಾಕ ।
ತುಪ್ಪನ್ನ ಅವರುಣ್ಣಬೇಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಟೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಒಂದ ತರಬೇಕಾ ॥
ಮನಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೊರಗ ಬರಬೇಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕಿವಿ ಹರಕ ಎತ್ತ ಕೂರಗಿ ಹೊಡಬಾರದ ನೆಟ್ಟಗ ಬೆಳಿ ಬರುದಿಲ್ಲಾ
ಕೂ.ಪ. : ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಹೊಲಾ ಬಿತ್ತಬೇಕ ಶುಭಾ ಸಂಪೂರ್ಣ
ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಮೊದಲ ಭೂಮಿಗಿ ಕುರುಬ ಕೂರಿಗಿಗಿ ಹೋಗಬೇಕ
ಆ ವರುಷ ಸುಕಾಲಾ
ಬಿತ್ತಿ ನೋಡರಿ ಕರೆ ಸುಳ್ಳೆಂಬುದು ತಿಳಿತೈತಿ ಹಾಸಿಲಾ ।
ಇದು ಅಲ್ಲಾ ಮೇಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೀಜದ ಹೆಡಿಗಿ ತೆಲಿ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಗೊಂಡ ಮನಿಬಿಟ್ಟ ಹೊರಗ ಬಂದಮೇಲಾ
ಶುಭಾ ಶುಭಾ ನೋಡಲೆ ಬೇಕಾ ।
ಬಿತ್ತಲಾಕ ಹೋಗ ವರೆಲ್ಲಾ ಇದು ಸುಳ್ಳ ಅಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಗುದ್ದಲಿ ಸನಿಕಿ ಇದರಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ।
ಬಿತ್ತಾವ ಬೆಳಿ ಉಣುದಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬರಿಹೆಡಗಿ ಇದರಿಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ।
ಆ ವರುಷ ಕೇಳರಿ ಬರಗಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತುಂಬಿದ ಹೆಡಿಗಿ ಇದರಿಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ
ಹೊಲಾ ಬೆಳೆತೈತಿ ಕುಸಿಯಲ್ಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇಷ್ಟ ಶುಭಗಳು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕ
ಕೆಟ್ಟ ಚೆಲುವ ಕೇಳ ಇವೆಲ್ಲಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಹೊಲಾ ಬಿತ್ತಬೇಕ
ಶುಭಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇದು ಸುಳ್ಳ ಅಲ್ಲಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಹೊಲಕ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿ
ಒಂದ ಟೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತಗೋಬೇಕಾ ।
ಹೊಂದಿಸಿದಾದ ಕೂರಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿಗಿ ಒಗಿಯಬೇಕ
ಶುಭಾ ನೋಡಬೇಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚರಗ ಒಗದ ಅನ್ನಕ ಕಾಗಿ ಬಂದು ತಾತ್ಕಾಲ ಅನ್ನತಿನ್ನಬೇಕ
ಆ ವರುಷ ಹೊಲಾ ಬೆಳಿಯುವದು ಸಂಶೆಯಿಲ್ಲರಿ ಹುಕ್ಕಿಹುಳಕಾ
ಹಿಂಗೈತಿ ಲೆಖ್ಖಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶುಕ್ರವಾರ ದಿವಸ ಹೊಲಾ ಬಿತ್ತಿದರ ಬಿಳಿ ಎತ್ತ ಇರಬೇಕ ಬಲಕಾ
ಮಂಗಳಾರ ಬಿತ್ತಿದರ ಕೆಂಪ ಎತ್ತ ಬಲಕ ಇದ್ದರ
ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಇರವಿ ಕೂಡಿತ ನಕ್ಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಎಡೆಕ ಯಾವ ಎತ್ತ ಇದ್ದರನಾ ।
ಚಿಂತಿಲ್ಲ ಅದಕ ಮುನ್ನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಲಕಿನೆತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳ ಹರಕೋಬಾರದ ಮುನ್ನಾ ।
ಬೆಳಿ ಬರುದು ಕೇಳರಿ ಅನುಮಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ತಾಳ ಮುರದಿದ್ದರ ಗೋಳಾಗತೈತಿ ಆ ವರುಷಾ
ಏನೂ ಬೆಳಿ ಬರುದಿಲ್ಲಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಹೊಲಾಬಿತ್ತ ಬೇಕ
ಶುಭಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲಾ । ಇದುಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಅಂದಂಗ ಬಲಕೀನ ಎತ್ತ ಹೆಂಡಿ ಹಾಕಬೇಕ ಬಲಶುದ್ದಾ ।
ಆ ವರುಷ ಹೊಲಾ ಬೆಳೆಯುವದು ನೋಡ ಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಹಿಂದ ಮುಂದಾ
ಅದಕ ಅಳತಿಲ್ಲದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಿಂವಿಹರಕ ಎತ್ತ ಬಲಕ ಇದ್ದರ ಭಾಟ ಆಗತೈತಿ ಆ ಹೊಲದ್ದಾ
ಆ ವರುಷ ಹೊಲಾ ಬೆಳಿಯುದಿಲ್ಲ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ಖಾತ್ರಿದಿಂದಾ
ನೋಡರಿ ಮುಂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿಂತಾ ಮೋರ್ತಗುಡಾ ಹೊಲಾ ಬಿತ್ತಿದರ ಭಯಾ ಇಲ್ಲ ಯಾತರದಾ

ತುಡಗದಿಂದ ಕೇಡ ಅನುದಿಲ್ಲ ನೋಡರಿ ನೀವು ಯಾತರದಾ ।
ಇಷ್ಟ ತಿಳಿದಿಂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇಷ್ಟ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬಲ್ಲವರಾ ।
ಸಂಸಾರ ಅವರಿಗೇನ ಘೋರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಕ್ಷತ್ರ ಕೇಳ ಬಲ್ಲವರಾ ।
ಸಂಸಾರಕ ವಿಸ್ತಾರ ಬರದಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಮದರ ಖಂಡ್ಯಾಗ ಎಲ್ಲಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ಇದನೆಲ್ಲಾ ॥
ಕೂ.ಪ. : ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಹೊಲಾಬಿತ್ತ ಬೇಕ
ಶುಬಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಬಾಳಿಗೇರಿ

ಗೈಯಾಳಿಯಂತೆ ವೈಯಾರ ಮಾಡತಿ

ಪದಾ

ನಾವು ನೀವು ಕೂಡೀವಿ ಇಂದಿನ ದಿನಾ ಬಹು ಹಸನಾ ।
ಗೈಯಾಳಿಯಂತೆ ವೈಯಾರ ಮಾಡತೀದಿ ವರ್ಮ ಬೆಳಸಾಕ ನೀನಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನಾ ಹೆಚ್ಚು ನೀ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ನುವಿರಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇನು ಸ್ವಾದ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ।
ಒಂದ ಹಾಡಿಗಿ ನಾನು ಒಂಬತ್ತು ಹಾಡ ಹೇಳಿದರೆ ಕಿಸಿಯ ತಿದಿ ಹಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸೊನ್ನಿಗೇಡಿ ನನ್ನ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತ ಬ್ಯಾಡ ಅಂದರ ನಿನ್ನ ವಾದ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ।
ಕಲ್ಗಿ ಪದಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯದೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿ ಹುದಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಿಳಕೊಂಡು ನೀನು ಉಳದ ಹೋಗು ಶಾಹೀರಾ ಕೈಯಾಗ ಕೊಟ್ಟೇನು ಬೆಲ್ಲಾ ।
ಮೂರು ಹಾಡಿನ ಮುರುಕ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ತಗದ ಕೊಟ್ಟೇನು ಕಪಾಳ ಮೇಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು ಪುರಮಾನಸಿ ।
ಬಂದು ಬೀಳಬೇಡಾ ಹೇಸಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಒಳಿತಾಗಿ ತಿಳಿದು ನೋಡು ಸೋಸಿ ।
ನೀ ಕೆಳಗ ಬಿದ್ದು ಆದಿಯೋ ಘಾಸಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸೊಕ್ಕಿಲಿಂದ ನನ್ನ ಕುಸ್ತಿಗಿ ಕರಿತೀದಿ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೋನಿನಗ
ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದರ ಹಲ್ಲು ಉದರ್‍ಯಾವ ಪಾಮರಾ ।
ಸೊಕ್ಕ ಇಳಿಸೇನ ಇನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಬೇಸಿ ಕಾಣುದಿಲ್ಲಾ ಹೇಸಿ ನಿನ್ನ ಹಾಡಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗೈಯಾಳಿಯಂತೆ ವೈಯಾರ ಮಾಡತೀದಿ ವರ್ಮ ಬೆಳಸಾಕ ನೀನಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಹಸ್ತಾ ತಿರುವತೀದಿ ನೀನು ಲಾಲ್ಯಾನಂತೆ ಝಳಝಳಾ ।
ಅರಿವಿ ತೊಟ್ಟ ಜಳಕ ಮಾಡತೀದಿ ನಿನಗ ಇರುವದು ಆಶೆ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೀನು ಮಾಡುವದು ಶಿಸ್ತು ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ನನಗ ।
ಲಗು ಮಾಡಿ ಓಡಿ ಹಿಡಿ ಗುರುವಿನ ಪಾದ ಬೇಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕ್ವಾಣ ಸೂಳೆ ಮಗ ಪದಾ ಹಾಡತಿ । ಕತ್ತಿ ಹಂಗ ಕಾಣತಿದಿ ನಮಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾವು ನೀವು ಕೂಡೀವಿ ಜ್ಯಾಣಾ ।
ಹಾಡಂದರ ಹಾಡತಿದಿ ಹಗರಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಷ್ಟ ಐತಿ ನೋಡತೀನಿ ನಿನ್ನ ತ್ರಾಣ ।
ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಮರಾಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಾ ಅಂತ ಅಂದರ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವಿಯಣ್ಣಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿಯೋ
ನೀನು ಗುರುವಿನ ಚರಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗೈಯಾಳಿಯಂತೆ ವೈಯಾರ ಮಾಡತಿದಿ ವರ್ಮ ಬೆಳಸಾಕ ನೀನು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು :
ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದೆ ವಾದ ಮಾಡ ಬ್ಯಾಡ ಜಗದೀಶನ ಮರತಿರ ಬೇಡಾ
ತರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧಿ ಗೇಡಿಯಾಗಬೇಡ ಬೆರಗ ಹ್ಯಾಗಾದಿತೋ ಜನಾ ।
ನಿರ್ತ ಹಾಡದೆ ನೀ ಹರಕ ಹಾಡಿದರೆ ಛೀಮಾರಿ ಮಾಡಿಬಿಡುವೆನು ನಿನ್ನ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಮೂಳಾ ನೀನು ಕಾಗಿ ಹ್ಯಾಂಗ ಆದಿತೊ ಕೋಗಿಲ ಸಮಾನಾ ॥
ಶುದ್ದ ಹಾಡ ಎರಕ ಹೊಯ್ದಂತೆ ಕೋರಿ ಹರಕ ಆದಿಯೋ ನೀನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹರಕ ಪದಾ ತಂದು ಹಾಡಿದರೆ ಆದಿಯೋ ಸಭಾದಾಗ ಅಪಮಾನಾ ।
ತೋಡಿಗೆ ತೋಡಿ ಪ್ರಾಸಿಗೆ ಪ್ರಾಸಾ ಅರ್ಥಕ ಅರ್ಥಾ ಆಗುವ
ಪದಾ ಹೇಳೋ ನೀನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಲಗು ಮಾಡಿ ಹಿಡಿ
ನಿನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಕೊಡತೀನಿ ಕಸಬರಗಿ ಹಿಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನಮ್ಮ ಗುರು ಸಿದ್ರಾಮ ಭೈರಿ ಪಾದಾಹಿಡಿ ।
ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರ ಮೂಗಿನ್ಯಾಗ ಪೋಣಿಸ್ಯಾರೊ ಕವಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸಭಾದೊಳಗಿನ ಸಾವಿರ ಮಂದ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೇನು ನಿನ್ನ ಭಂಡಾ ।
ಕೂ.ಪ. : ನಾವು ನೀವು ಕೂಡೀವಿ ಇಂದಿನ ದಿನಾ ಬಹು ಹಸನಾ ।
ಗೈಯಾಳಿಯಂತೆ ವೈಯಾರ ಮಾಡತಿದಿ ವರ್ಮ ಬೆಳಸಾಕನೀನಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಸತ್ಯವತಿಯ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಪದಾ

ದೇಶಕೊಬ್ಬ ದೇವರು ಇರತಾನು ಸಾವಿರಕೊಬ್ಬ ಸಾಧು ಇರತಾನು ।
ನೂರಕ್ಕೊಬ್ಬಾಕಿ ಇರತಾಳ ಪತಿವ್ರತಾ ।
ಸತ್ಯವತಿದ ಕೇಳರಿ ಚರಿತ್ರಾರ್ತಾ ।
ಆಕಿ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟ ಹೊಲ್ಯಾ ಆದ ಕೃತಾರ್ತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಲೆಯಾಳ ದೇಶದ ದೊರಿ । ರಾಜಕೇಶರಿ ಅಂಬವಾ ಇದ್ದ ಶೂರ ।
ಅವನ ಮಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಾ । ಸತ್ಯವತಿ ಅಂಬುದು ಆಕಿ ಹೆಸರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ದರದಿನಾ ಓದತಿದ್ದಳ ವೇದಾಂತಾ ಅನುಭವದ ಸಾರಾ ।
ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯದ ಮ್ಯಾಲ ಇಲ್ಲ ಮನಸಾ । ಬ್ರಹ್ಮ ಚಿಂತನ ಮಾಡುವಳು ಅಹೋರಾತ್ರಿ
ಬಡವರಿಗೆ ಮಾಡುವಳು ಉಪಕಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಸದವರಿಗೆ ಹಾಕುವವಳು ಅನ್ನನೀರಾ ।
ಸಾಧು ಸಂತರ ಮನಿಗೆ ಬಂದರೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಮಾಡುವಳು ಉಪಚಾರಾ ।
ಸತ್ಯವತಿ ಹಿಂಗ ಇರ ಇರತ ಬಂತ ಅನರ್ಥಕಾಲ ಸುಮಾರಾ ।
ಚಿತ್ತಿಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ಎಲ್ಲಾರು । ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಸುತ್ತ ಬಾಳ ಘೋರಾ ।
ದರದಿನ ಹುಡುಗತಿದ್ದಳ ಆಕಿ ಪಾಯಿಖಾನಿ ಹಲಾಲ ಕೋರ ತಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಒಂದ ದಿನಾ ಬಂದಾವ ಕೆಟ್ಟ ಉರಿ
ಹಲಾಲಕೋರ ತಾರಾ ಬಿದ್ದಾಳ ನೆಲಪಟ್ಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಕಿ ಮಗಾ ತಕ್ಕೊಂಡ ಕೇರಸೂಣಿ
ಅರಸರ ಪಾಯಿಖಾನಿ ಹುಡುಗುದಕ ಹೊಂಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೂತ್ರಿಗಿ ಹೋಗಿ ಬರತಿದ್ದಳ ಸತ್ಯವತಿ
ಹೊಲ್ಯಾ ಆಕಿ ಮುಖಾ ನೋಡ್ಯಾನ ಕಣ್ಮುಟ್ಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಕಿ ಚಲುವಿಕೆ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ।
ಗುರಿ ಆದಾನ ಕಾಮನ ಬಾಣಕ।
ಹೊಲ್ಯಾ ಮೂರ್ಚೆ ಬಂದ ಬಿದ್ದ ನೆಲಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸೇದು ಬಾವಿ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಾರೆ ನಾಯಿ ಮರಾ ಮರಾ ಮರಗಿದಂಗ ವ್ಯರ್ಥ
ಸತ್ಯವತಿನ ನೋಡಿ ಮರುಗುತ್ತಾ ಉಸಿರ ಹಾಕುತ್ತಾ ಮನಿಗೆ ಹೋದ
ಪರತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. :

ಆಕಿ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟ ಹೊಲ್ಯಾ ಆದ ಕೃತಾರ್ತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಆಕಿನ ನೆನಸಿ ಬಿಟ್ಟಾನ ಕೂಳಾ ನೀರಾ । ಹುಟ್ಯಾವ ಕಾಮ ಜ್ವರಾ ಹಾಸಿಗಿ ಹಿಡಿದಾ ।
ಯರ‍್ಯಾರ ಕೂಡಾ ಮಾತನಾಡದಾ । ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಾನ ಗಪ್ಪಗಡದಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹಡದ ತಾಯಿ ಅಂತಾಳ ನಿನಗ ಹೆಂತಾ ಬ್ಯಾನಿ ಬಂತೋ ಕಂದಾ ।
ಬ್ಯಾಡಂದರ ಹ್ವಾದಿ ಅರಗಿಳಿ ಅರಸನ ಪಾಯಿಖಾನಿ ಹುಡುಗದಸಿಂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೆವ್ವ ಬಡಿತೇನೋ ಪಾಯಿಖಾನ್ಯಾಗಿಂದಾ । ನೆಟ್ಟಗ ಮಾತಾಡಲೊಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾ ।
ಹಡದ ತಾಯಿ ಮುಂದ ಕುಂತ ಹಲಬತೀನಿ । ನೋಡವಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣ ತೆರದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏನ ಬೇಡತೈತಿ ಹೇಳೋ ನಿನ್ನ ಜೀವಾ । ಪಾರಮಾಡಲಿ ಶಿವಾ ನಿನ್ನ ಇದರಾಗಿಂದಾ ।
ಏನ ಬೇಡಿದ್ದ ಕೊಡುವೆನೊ ತಂದಾ ಒಡದ ಹೇಳೋ ಚಿಂತಿ ಹೊಟ್ಯಾಗಿಂದಾ ।
ಹುಲಿ ಗಿಣ್ಣಾ ತಂದ ಹಾಕುದಕ ಬಿಡುದಿಲ್ಲ ಹಿಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಹೊಲ್ಯಾ ಅಂದಾನ ತಾಯವ್ವಾ ಕೇಳ ನೀನು ।
ಕಾಮ ನನ್ನ ಮಾಡ್ಯಾನ ಈಗಲೆ
ಪಾಯಿಖಾನಿ ಹುಡಗಾಕ ಹೋದಾಗ
ಮೂತ್ರಿಗಿ ಹೋಗಿ ಹೊರಗ ಬಂದಾಳ ಸತ್ಯವತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಕಿನ ಕಂಡ ಹಾರಿತ ನನ್ನ ಎದಿಬಡತ ।
ಬಡದಂಗಾತ ದೆವ್ವ ಬಿದ್ದಿನಿ ಬವಳಿಕಿ ಹತ್ತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಟ ಹಾಕಿಕೊಡು ನನಗ ಆಕಿನಾ ।
ಅವಳ ಲಗ್ನ ಆ ಗುವೆ ನಾನಾ ।
ಕೊಲ್ಲುದು ಕಾಯುದ ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಆಕಿ ಬರದಿದ್ರ ಇಡುದಿಲ್ಲ ಜೀಂವಾ ।
ನನಗ ಒಂದ ಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಪುರಸೊತ್ತಾ ।
ತಾಳಲಾರೆನು ಈಗ ಹೋಗ ತುರ್ತಾ ಸತ್ಯವತಿನ ಹೋಗಿ
ಲಗುಕರೆತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. :

ಆಕಿ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟ ಹೊಲ್ಯಾ ಆದ ಕೃತಾರ್ತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥
ಅಂವಗ ತಾಯಿ ಹೇಳ್ಯಾಳ ಸನ್ಮಂತಾ । ಇದ್ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಮಾತಾಕಾಳಜಿ ಬಿಡೋ ನೀನಾ ।
ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಐತಿ ಆಹೆಣ್ಣಾ । ಗಂಟ ಹಾಕುದು ನನ್ನ ಸ್ವಾದೇನಾ ।
ಇನ್ನ ತಿಂಗಳದಾಗ ನಿನಗ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವೆನ ಅಕಿನಾ ।
ಇನ್ನ ಬಿಟ್ಟ ಬಿಡು ಹಳಹಳಿ ಮುದಕಿ ಅಂವಗಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಾ ।
ಮಾಡಿ ಉಣಸಾಕ ಹತ್ಯಾಳ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಾ ಉಂಡದಪ್ಪಾದ ದುರ್ಗಣ್ಣಾ

ಮರುದಿನ ಮುದಕಿ ತಗದಾಳ ಮತ್ತೊಂದು ಕಲ್ಪನಾ
ಸತ್ಯವತಿನ ಒಲಸ ಬೇಕಂತ ನಸಿಕಿನ್ಯಾಗ ಹೋಗತಿದ್ದಳು ದಿನಾ ।
ಕಸ್ತೂರಿ ನೀರಿನಿಂದ ತಾನs ಪಾಯಿಖಾನಿ ತೊಳದ ಮಾಡಿಹಸನಾ ।
ಒಳಗ ಹೊರಗ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಂದ ಭಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು :
ಗಂಧೆಣ್ಣಿ ಸಿಡಿಸಿ ಮೊದಲs ನಾಲ್ಕ ಮೂಲಿಗಿ ನಾಲ್ಕ ಚುಚ್ಚುವಳ ಉದಕಡ್ಡಿ ।
ನಾನಾ ಜ್ಯಾತಿ ಹೂವ ಏರಿಸಿ ಕುಂಕುಮಧರಿಸಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿ ॥
ಆ ತಾರಾ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಾ ಭಾರ ವಾದಿತ ಕೊನಿಕಡೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಒಮ್ಮೆ ಸರವತ್ತಿನ್ಯಾಗ ಸತ್ಯವತಿ ಪಾಯಿಖಾನೆಕ ಇಟ್ಟಾಳ ಪಾಳತಿ ।
ಆಗ ಪೂಜೇಕ ಹೋಗಿದ್ದಳು ಹೊಲತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸತ್ಯವತಿ ಅಂತಾಳ ಹೊಲತಿಗಿ ಯಾತರ ಸಲುವಾಗಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ಪೂಜಿ ವ್ರತಾ ।
ಏನ ಬೇಡತಿ ಬೇಡ ಜೀವದ ಹೊರತಾ ।
ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವೆನು ಮನೋರತಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. :
ಆಕಿ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸಿಟ್ಟ ಹೊಲ್ಯಾ ಆದ ಕೃತಾರ್ತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಆಗ ತಾರಾ ಅಂದಾಳ ಆವಾಗ ಗಟ್ಟಿಮಾತ ಅಭಯ ಕೊಡ ನೀನಾ ।
ನಾ ಬೇಡುದಕ ಅಂಜುವೆನು ತ್ರಿಕರ್ಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೀನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮುಂಚೆ ವಚನ ಕೊಡವ್ವಾ ಆಮೇಲೆ ಬೇಡುದು ಬೇಡುವೆನಾ ।
ಸತ್ಯವತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಅನುಮಾನ । ಕೊಟ್ಟಾಳ ವಚನಾ ಮಾಡಿ ಪಂಥವನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಾರಾ ಅಂತಾಳ ತಾಯವ್ವಾ ಕೇಳ ನೀನಾ । ಇನ್ನ ನಾಚಿಕಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೇಳುವೆನಾ ।
ನನ್ನ ಮಗಾ ಆಗ್ಯಾನ ಹೋಳಿ ಕಾಮಾ ದುರ್ಗ್ಯಾ ಅಂಬವನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿನ್ನಮ್ಯಾಗ ಇಟ್ಟಿದಾನ ಮನಾ । ದಯಮಾಡಿ ಆತನಲಗ್ನ ಆಗ ನೀನಾ ।
ನೀ ಬಂದರೆ ಅವನು ಉಳಿಯುವನಾ । ಬರದಿದ್ದರ ವ್ಯರ್ಥ ಸಾಯುವನಾ ।
ಜೀವದಾನ ಕೊಟ್ಟ ಜಗದೊಳಗ ಪಡಿಯವ್ವಾ ಕೀರ್ತಿಯನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಸತ್ಯವತಿ ಅಂದಾಳ ತಾರಾಗ ।
ನಾನು ಹೇಳಿದಂಗ ಅವನು ಕೇಳಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಊರ ಹೊರಗ ರಾಮದೇವರಾ ।
ಜ್ಯಾನಕಿ ವರಾ ನೆನದಾನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಮೂರ್ತಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತಾ ।
ಅಗಲಿಸಲಾರದೆ ಚಿತ್ತಾ ಇದರಿಗೆ ಕೂಡ್ರಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅವನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿ ದುರ್ಗಣ್ಣಾ।
ನಾಲವತ್ತೆರಡು ದಿನ ಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅವನ ದಿವಸ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ
ನಾ ಹೋಗುವೆನು ಅವನ ಬಲ್ಲೇಕ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅಂವಗ ತಿಳಿಸಹೋಗ।
ಲಗು ಕಳಿಸಹೋಗ ಗುಡಿಗೆ ಅವನ ತುರ್ತಾ।
ನಿಷ್ಠಾ ಕೆಟ್ಟರ ಆದಿತೋ ಅನರ್ಥಾ। ರಾಮದೇವರ ಎಲ್ಲಾರೊಳಗ ಇರತಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಆಕಿ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸಿಟ್ಟ ದುರ್ಗುಣ್ಣಾದ ಕೃತಾರ್ತ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಹಲಾಲ ಕೊರತಿ ಹೋಗಿ ಆಗಿಂದಾಗ ಹೇಳ್ಯಾಳ ತನ ಮಗ್ಗ ಸರ್ವ ಮಜಕೂರಾ।
ದುರ್ಗುಣ್ಣಾದ ತಯ್ಯಾರಾ।
ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಉಟ್ಟ ಮಡಿಧೋತರಾ।
ಬರೀ ಮೈಯಿಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂತಾನ ರಾಮದೇವರ ಇದಿರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸತ್ಯವತಿ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇಟ್ಟಾಳ ಬಂದೋಬಸ್ತಾ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ ಪಾರಾ।
ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದರ ಆ ಕ್ರೂರಾ। ಕಡದ ಹಾರಿಸರೆಂದಾಳ ಅವನ ಶಿರಾ।
ಕಣ್ಣ ಪಿಳಿಕಿಸಿದರ ಕೊಲ್ಲರಿಯಂತ ಹುಕುಮ ಮಾಡಿದಾಳ ಜೋರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭಯಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತ ಹೊಲ್ಯಾಗ। ಬಂತ ಜೀವದ ಮ್ಯಾಗ ಆದ ನಿಷ್ಠುರಾ।
ದೇವರ ನೋಡುತ ಕೂತಾನ ಅಹೋರಾತ್ರಿ। ಕಣ್ಣ ಪಿಳಕಿಸಲಿಲ್ಲಾ ಒಂದಜರಾ।
ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿವಸಕ ಆದಿತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು :

ಸಾಕ್ಷಾತ ರಾಮಚಿದ್ಘನಾ ಮಾಡ್ಯಾನ ಆತನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ।
ಆಕಿಗೇನ ಗೊತ್ತ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಾ ಸದಾಭಕ್ತಿಯಲಿ।
ಆಕಿ ಮ್ಯಾಗಿಂದ ತಗದ ಮನಸಾ। ಇಟ್ಟಾನ ನಿದಿದ್ಯಾಸಾ ರಾಮಚಂದ್ರನಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಷ್ಟಾದಾವ ವಿಷಯ ವಾಸನಾ।
ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡ ದಿವಸ ತುಂಬಿದಾವ ಪೂರ್ತಾ।
ದುರ್ಗುಣ್ಣಾ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಚಿರತಾ। ರಾಜಪುತ್ರಿಗಿ ತಿಳಿದೀತ ವಾರ್ತಾ

ಕೂ.ಪ. : ಆಕಿ ಮ್ಯಾಲ ಮನಸಿಟ್ಟಾ ದುರ್ಗಣ್ಣಾದ ಕೃತಾರ್ತ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಸತ್ಯವತಿ ಆದಾಳ ತಯಾರಾ । ಹೊಂಟಾಳ ಸ್ವತಾ ದುರ್ಗಣನ ನೋಡುದಕ ।
ದಂಡ ದರ್ಭಾರ ತಗೊಂಡಾಳ ಕುಮಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೋಗಿ ನಿಂತಾಳ ದುರ್ಗಣ್ಣ ಹಂತ್ಯಾಕ ।
ಹೊರಳಿ ನೋಡ ಅಂತಾಳ ನಾ ಬಂದೇನ ನಿನ್ನ ವರಿಸುದಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುರಗಣ್ಣಾ ಅಂತಾನ ತಾಯವ್ವಾ ಮಾಡಕ್ಷಮಾ
ಹೋಯಿತೆನ್ನ ಭ್ರಮೆ ನಿನ್ನ ಉಪದೇಶಕ ।
ಸುಳ್ಳ ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಸಾಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಈ ಕೊಳಕ ದೇಹಕ ಮದಿವಿಯಾಕ ।
ಆತ್ಮದೊಳಗ ಲಗ್ನ ಮಾಡವ್ವಾ ಜೀವ ಸೇವಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸತ್ಯವತಿ ಅಂತಾಳ ಪಾಮರಾ ಆದಿ ಉದ್ಧಾರಾ ।
ನನ್ನ ಬಯಸಿದಕ ಇನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೊ ಇಂದ್ರಿ ಪಾಮರಕ
ಹತ್ತಿ ಹೋಗೊ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನಕ ।
ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿನಗ ಒಲಿಯಲಿ ಹೋಗೋ ವೈಕುಂಟಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹಿಂಗ ಹರಕಿ ಕೊಟ್ಟ ಸತ್ಯವತಿ ।
ಪುಣ್ಯ ಪತಿವ್ರತಿ ಹೋದಾಳತಿರುಗಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇದ್ದರ ಇರಬೇಕ ಇಂತಾತಾಯಿ ।
ಮಾಡುವರು ಸಹಾಯ ಪರಹಿತಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪತಿ ಸೇವಾಮಾಡಿ ಸತ್ಯವತಿ ಪಡದಾಳ ಕೀರ್ತಿ ।
ಬಂದಾಳ ಹೆಸರಿಗಿ ಪತಿವ್ರತಾ ಶ್ರೇಣಿಗಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಇದ್ದರ ಮಹಾಪತಿವ್ರತಿ ।
ಇಲ್ಲದಕಿಕಿಗಿ ಅಂತಾರ ಜೋಗತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಳಿಗೇರಿ ಊರ ಬಾಳ ಚಡತಿ ।
ಸಿದ್ರಾಮ ಭೈರಿ ಗುರುವು ನಡಸ್ಯಾನ ಬಡತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶಿಷ್ಯ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಮಾಡಿದರೋ ಕವಿ । ಬಲ್ಲವ ಸವಿ ।
ಉಂಡಾಂಗ ಅಮೃತಾ । ಇದ ಆಗಮದಾಗಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಾ ।
ಓದಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿದೀತ ಇದರ ಅಂತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಆಕಿಮ್ಯಾಲ ಮನಸಿಟ್ಟ ದುರ್ಗಣ್ಣನಾದೊ ಕೃತಾರ್ತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೬ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೆಳ್ಳೈಯ್ಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಡರ ಗುಂಪ ಕಟ್ಟಿರುವರು ಅಲ್ಲಿ
ಬ್ಯಾಟಿ ಆಡತಿದ್ರು ಹೊತ್ತ ಹೊಂಟ ದಿನಾ
ಮಾಂಸದ ಆಹಾರ ಅಡಗಿ ಉಂಬುವರಯ್ಯಾ
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೇಳಯ್ಯಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭಾಣ ಬತ್ತುಣಕಿ ಹಿಡದ್ರೊ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಬ್ಯಾಟಿ ಯಾಡುತ ಹೋದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಗುಡಗಿಚೊಣ್ಣ ಗೊಂಡೆ ಬಿಗದ ನಡಕಟ್ಟಾ
ಗೋಲ ಹಳದಿನಾಮ ಧರಿಸಿದನಯ್ಯಾ
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೇಳಯ್ಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಡ್ಯಾಡ ತಿದ್ದ ಕಾಡ ಅಡವಿ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ।
ಶಿವಾಲಯಕ ಲಿಂಗೊಂದಿತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ।
ಲಿಂಗ ನೋಡಿ ಹರುಷವಾದ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ
ಸತ್ವದಿಂದ ಶಿವನೊಲಿಸಿದನಯ್ಯಾ ।
ಭಕ್ತಿ ಭಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೇಳಯ್ಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೂವಾ ಪತ್ರಿ ಇವು ಲಿಂಗದ ಮ್ಯಾಲಿ
ಕಾಲಿಲೆ ಒಗದ ಕಡಿಯ್ಯಾಕದಲ್ಲಿ ।
ಚಿಂತಿ ಮಾಡತಾನ ದೇವರ ಹಸ್ತಾನೆಂದು
ಮುಖಾ ಹಿಡಿದು ಮುದ್ದಾಡಿದನಯ್ಯಾ ।
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೇಳಯ್ಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಲಾ ಬಡದ ಸುಟ್ಟ ತಂದ ಆದೇಕೈಯಲ್ಲಿ ।
ಕಂಡದ ನೈವದ್ಯ ಹಿಡದ ಲಿಂಗದ ಬಲ್ಲಿ
ಕೊಲಿಗಡಕ ನನ್ನ ಕುಲಾಕೆಡಿಸ್ಯಾನೆಂದು
ನೆಲಾಬಡಿದು ಶಿವಾ ಅಳತಾನ್ಯೆಯ್ಯಾ
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೇಳಯ್ಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಿಂಗದ ಕಣ್ಣಾಗಿನ ನೀರ ಬರುವತಲಿ
ಕಣ್ಣಯ್ಯ ನೋಡಿ, ಹುಚ್ಚ ಹಿಡಿದು ನಿಂತ ಅಲ್ಲಿ
ನೀರ ಬರುವ ಕಣ್ಣ ಯ್ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿ ಕೊಟ್ಟಾ
ಮೂರ ಲೋಕದ ಮುಖ್ವಣ್ಣಗ್ಯೆಯ್ಯಾನ
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೇಳಯ್ಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಂಶೆ ಬಂದಿತ ಕಣ್ಣಯ್ಯನಲ್ಲಿ
ಹುಣ್ಣ ಹುಟ್ಟ್ಯಾವ ಲಿಂಗ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಎರಡು ಕಣ್ಣಾ ಲಿಂಗಕ ಕೊಡಬೇಕಂತಾ ನಿಷ್ಟುರ ಭಕ್ತಿಲೆ ನಿಂತಯ್ಯಾ
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೇಳಯ್ಯಾ
ಬಲಗಾಲ ಇಟ್ಟ ಲಿಂಗದ ಮ್ಯಾಲಿ
ಕಣ್ಣಾಗ ಹೊಡಕೊಂಡ ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಾಗ ಬಲಿ
ತನ್ನ ಎರಡು ಕಣ್ಣಾ ಲಿಂಗಕ ಜೋಡಿಸಿ

ಕುರುಡನಾಗಿನಿಂತ ಕಡಾ
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದೇಳಯ್ಯಾ
ಹೆಂತಾ ಶೂರ ಭಕ್ತಿ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತಿಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವಾ ಬಂದ ಅವನ ಬದಿಲಿ
ಕನಡಿಯಂಗ ಅವನ ಕಣ್ಣ ತಳಕ ಮಾಡಿ
ಕಣ್ಣಯ್ಯನ ಕೈಲಾಸಕ ವೈದಾನಯ್ಯ
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದಾ ನಯ್ಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸತ್ಯ ಶರಣರೆಲ್ಲಾ ನುಡಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಾರ ಬಾಳಿಗೇರಿಯಲ್ಲಿ
ಮಂದ ಮತಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಕವಿಮಾಡಿ
ಶರಣರಲೀಲಾ ಸಾರಿ ದಾನಯ್ಯ
ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡದಾ ನಯ್ಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರೇಣುಕಾ ನುಂಗ್ಯಾಳ ಯಾವ ಋಷಿನ್ನ

ಕುಣದಾಡಿ ಹಾಡಬ್ಯಾಡ ಕುರಸಾಲ್ಯಾನ ಮಗನೇ
ಗಂಟ ಬಿದ್ದೀನಿ ಬಾಳ ದಿನಕಾ ।
ರೇಣುಕಾ ನುಂಗ್ಯಾಳೋ ಯಾವ ಋಷಿನ ಹೇಳಿ ಹಾಡ ನೀ ಸಾವುತನಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹದಿನೆಂಟ ಪುರಾಣ ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿ ನೋಡಿದಂವಗ
ತೊಡಕಿಲ್ಲ ಇದು ಹೇಳುದಕಾ ।
ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ ನಾರದಗ ಏನಕಾರಣಾ ತೋಕಪ್ಪಿ ಮುಖಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಷ್ಟ ದಿವಸ ಹಿಂಗ ತಿರಗಿದ ನಾರದಗ
ಅವನ ಜಲ್ಮ ಹೇಳೋ ಹಿಂಗ್ಯಾಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಥಕೋಟಿ ರಾಮಾಯಣಿ ಬರದ ವಾಲ್ಮೀಕಾ
ಆಡಿನ ಮುಖಾ ಆತ ಅಂವಗ ಯ್ಯಾಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹಂತಾದೇನ ಮಾಡಿದ ವಾಲ್ಮೀಕಾ ।
ರಾಮಗ ತೋರಸಿಲಿಲ್ಲಯ್ಯಾಕಮುಖಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಂಬೂರಿ ಮಹಾದೇವನ ಸೇವಕಾ ।
ಅಂವಗ ಯ್ಯಾಕ ಆತು ಕುದರಿ ಮುಖಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಭೃಂಗಿ ಋಷಿಗಿ ಕೈಕಾಲ ಇಲ್ಲ ಯಾಕ
ಶೃಂಗಿ ಋಷಿಗಿ ಕೋಡಗಳ್ಯಾಕ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಗಪ್ಪ ಕುಂಡ್ರ ಬ್ಯಾಡ ಅಪ್ಪ ಹುಟ್ಟಿದರ ಹೇಳೋಡಪ್ಪ ಇಡಸಿ ನೀ ನೆಲಕಾ ॥
ಕೂ.ಪ. : ರೇಣುಕಾ ನುಂಗ್ಯಾಳೋ ಯಾವ ಋಷಿನ
ಹೇಳಿ ಹಾಡೊ ನೀ ಸಾವು ತನಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಹೊಡದ ದಶಮುಖರಾವಣಗ
ಅವನ ಜಲ್ಮ ಹೇಳೊ ಹಿಂಗ್ಯಾಕೊ ।
ಧಶರಥ ರಾಜ್ಯಾಗ ನಾಲ್ಕ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳ ಒಬ್ಬರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ
ಅಂವಗ ದಿಕ್ಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೆಣ್ಣ ಇದ್ದರ ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚಂದ ಕಾಣುದ ನಿನ್ನ ಮನಿತಾನಾ ।
ಹೆಣ್ಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಭಾವಾ ಅಂಥಾರೊ ಭಾವಾಸೂಳಿ ಮಗನ
ಜಲ್ಮವೇನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಿನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಭೀಜ ಆದರ ಇಟಗೊಂಡ ಕುಂಡ್ರೊ ನಿನ್ನ ಹಂತ್ಯಾಕ ।
ಅದಕ ಜ್ಯಾಗಾ ತೋರಿಸೊ ಭಿತ್ತಲಾಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಈ ಭೂಮಿ ಹೊರ್ತ ಜ್ಯಾಗ ಎಲಿತ್ತೊ ನಿಂದರಲಾಕ ।
ಐತಿ ಅಂದಾವನ ಮೂರ ದೀನೋ ಸೊಕ್ಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿರಾಶಕ್ತಿ ಭೂಮಿಯ ಶಕ್ತಿ ನೀರ ಕುಡದ ರಾಣಿ
ಗುರವಿಂದಾ ಗಂಡ ಹೆಚ್ಚಾ ।
ಒಂಬತ್ತ ತಿಂಗಳ ಹೊತ್ತ ಹಡದಂತಾ ತಾಯಿಮ್ಯಾಲ
ಅದೊ ಬೇಮಾನಾ
ತಾಯಿಗಿನಿಂದಾ ಮಾಡಿ ತಂದಿ ಹೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ತಂದಿಬುಲ್ಲಿ
ಸೀಪಿ ದೊಡ್ಡಾಂವ ಆದೇನೋ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪೈಲೆ ತ್ರಿನೇತ್ರಾ ಯಾರದಿತ್ತೊ ಕೇಳಿ ಬಾರೊ ನಿನ್ನ ವಸ್ತಾದನ್ನಾ
ಪೈಲೆ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಮಹಾದೇವಗ ಕೊಟ್ಟವರ್‍ಯಾರ
ಓದಿನೋಡೋ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನಿನ್ನ ಮನಕ ನೀ ದೊಡ್ಡಾಂವಂತಾ ಬಾಳ ಹಿಡದನ ಅಭಿಮಾನಾ ।
ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ನಿನಗ ಕೇಳತೀನಿ ।
ಮಹಾದೇವನ ತಂದಿ ಹೇಸರೇನೊ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶ್ರೀ ಚೆರಿತ್ರ ಹೆಚ್ಚಂತ ಸಸಿಯ ಕಾಲಾ ।
ವಿಕ್ರಮಗ ಸೊಡ್ಡೇನ ಆಗಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶ್ರೀ ಚರಿತ್ರ ಹೆಚ್ಚಂತ ಮಹಾದೇವ ತನ್ನ ತಲಿಮ್ಯಾಲಾ ।
ಜಡಿಯಾಗ ಗಂಗಾನ್ನ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶ್ರೀ ಚರಿತ್ರಾ ಹೆಚ್ಚಂತ ಶ್ರೀ ಬರೆಯಬೇಕೊ ಮೊದಲಾ ।
ಶಕ್ತಿ ಹೊರ್ತ ಯ್ಯಾರ್‍ಯಾರಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನೀರ ಶೆಕ್ತಿ ಭೂಮಿಯ ಶಕ್ತಿ ನೀರಕುಡದ
ಕುಣದ್ಯಾಡಿ ಹಾಡಬ್ಯಾಡ ಕುರಸಾಲ್ಯಾನ ಮಗನೇ
ಗಂಟ ಬಿದ್ದೀನಿ ಬಾಳೆ ದಿನಕ ।

ಕೂ.ಪ. : ರೇಣುಕಾ ನುಂಗ್ಯಾಳ ಯಾವ ಋಷಿನ ಹೇಳಿ ಹಾಡ ನೀ ಸಾವುತನಕಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಶಕ್ತಿ ಮಂತ್ರಾ ಶಕ್ತಿ ಮಕ್ಕಳು ಹರದೇಶವರ ಗಂಡ ನಾಗೇಶಿವರಾ ।
ಹೆಣ್ಣಿಗಿ ಗಂಡ ಅಂದಿ ಗಂಡಿಗಿ ಹೆಣ್ಣ ಅಂದಿ ಹಲ್ಲ
ಮುರಸಿಕೊಂಡಿಯೊ ಹದನಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ ಸಿಡ್ಲ ಮಿಂಚುದು ಮುಂದಾಗುದು ಮಳಿಮಾರಾ ।
ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಹೆಣದ ಸಮಾನಾ ।
ಗಂಡಸ ಹೆಂಗ ಹೇಳು ಮುಡದಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರ ಸಭಾದಾಗ ತಗದ ಹಾಡೋ ನಿನ್ನ ದನಿ ।
ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಏನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ನಿನ್ನ ಹ್ಯಾಣತಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ಹಾನಿ ।
ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ ಏಳುದು ನಿನ್ನ ಬುನ್ನಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ವಸ್ತಾದ ಸಿದ್ರಾಮ ಭೈರಿ ತಗದ ಮಾಡಿದ ಹಾಡನ್ನ
ಬಂದ ವೈರಿಗೆ ಹಾಕತಾರ ಸೊನ್ನಿ ।
ಶಿವಣ್ಣಾ ಸಿದ್ರಾಮ ಹಿಂಗ ಹಾಡಾ ಮಾಡ್ಯಾನು ।
ಉತ್ತರಾ ತಗೋರಿ ನಿಮ್ಮ ಹಾಡಿಂದಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ಕುಣದ್ಯಾಡಿ ಹಾಡ ಬ್ಯಾಡೊ ಕುರಸಾಲ್ಯಾನ ಮಗನೆ
ಗಂಟ ಬಿದ್ದೀನಿ ಬಾಳದಿವಸಕಾ ।
ರೇಣೂಕಾ ನುಂಗ್ಯಾಳೋ ಯಾವ ಋಷಿನ್ನ ಹೇಳಿ
ಹಾಡನೀ ಸಾವುತನಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಚಹಾ ಕುಡಸತಾರ ಅಮೃತಿದ್ದಾಂಗ

ಕೆಟ್ಟ ಕಲಿಯುಗದಾನ ಮಾತ ಎಷ್ಟಂತ ಹೇಳಲಿ ನಾನು
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯದುಷ್ಟ ಮಂದಿ ಬಾಳ ಆದೀತು ।
ಕುಲಾಹದಿನೆಂಟು ಜ್ಯಾತಿ ಕೂಡಿ ಏಕ ನಡದೀತು ।
ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಅಣ್ಣಗಳಿರ್‍ಯಾ ಕಸುಹೆಂಗ ಬರಬೇಕ ನಿಮಗ ।
ಹಸು ಅಂಬುದು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತ ವ್ಯಸ ನದ ಕಾಲಾಗ ।
ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿಗಾದ್ರ ಚಹಾ ಕುಡಸತಾರ ಅಂಬ್ರುತ ಇದ್ದಂಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೆಂಗಸರ ಗಂಡಸರ ಈಗಿನ ಕಲಿಯುಗದಾಗ ವಾದಿಗಿಬಿದ್ದಂಗ ।
ಮಾಡತಾರು ಮುದ್ದಾಮ ಸಕ್ಕರಿ ತರಸತಾರ ತಮ್ಮ ಚಹಾದ ಸಲುವಾಗಿ ।
ಪಾವಡದ ಪುಡಿಕಿ ತಂದ ಇಡಸ್ಯಾರ ಸಧ್ಯೆ ಅಡಗಿಮನಿಯಾಗ ।
ಹೆಂಗಸರ ಬೀಸು ಚಿಂತಿ ಬಿಡಸ್ಯಾರ ಸರಕಾರ ಸಧ್ಯೆ ನಾಡಾಗ ।
ಎರಡು ಕೊಟ್ಟಿ ಬಡದು ಇವರು ಗಪ್ಪಗಡದ ಮಲಗತಾರು
ಯಾವುದೇನ ಎಚ್ಚರ ಇಲ್ಲರಿ ಇವರ ಮನದಾಗ ।
ಜಗ್ಗಾಲ ಜೀಟಕೊಟ್ಟ ಮನಗತಾರ ಮೈಯ್ಯಾಗ ಜಡ್ಡ ಬಂದಂಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಸರ ಹೆಂಗ್ಸರಹಂಗ ಇವರು ಉಸುರ ಹಾಕಿ ಏಳತಾರು
ಬ್ಯಾಸರಾತು ತಾಯಿ ಆಗವಲ್ಲದು ಬೆಳಗಾ ।
ಸೊಕ್ಕಿದ ಹುಲಿಹಂಗ ಎದ್ದಕುತ್ತಾರ ಹಾಸಿಗಿ ಮ್ಯಾಗ ।
ಈಗ ಅಕ್ಕನವರು ಚೆರಿಗಿ ತಗೊಂಡ ಹೊಂಟ್ರೋ ಕೈಯಾಗೆ ।
ಹೋಗಿ ಪುರಾಣ ಗಂಟಾ ಬಿಚ್ಚತಾರ ಹೇಲೂ ಕೇರಿಯಾಗ ।
ಏನೂ ದಾದ ಇಲ್ಲದಂಗ ಮಾತಾಡತಾರ ಬಾಯಿಗಿ ಬಲ್ಲಂಗ ।
ಬೈಲಕಡಿಗಿ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಕಸಾಮುಸರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ
ಚಿಮಣಾದ ಎಣ್ಣಿ ಸುರುವಿ ಕೇಳ್ರಿ ಕುಳ್ಳಿನ ಮ್ಯಾಗ ।
ವಲಿಪುಟಾ ಮಾಡಿ ಚಹಾಕ ನೀರ ಇಡತಾರ ವಲಿಮ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹರೇವತ್ತ ಎದ್ದ ಅಣ್ಣನವರು ಹೋಗತಾರ ಹೊಟೇಲದಾಗ ।
ಚಹಾ ಕುಡಿತಾರ ಪದರಿಂದ ದುಡ್ಡಕೊಟ್ಟಾ ।

ಹರಿವತ್ತಿನ್ಯಾಗ ನ್ಯಾರಿ ಮಾಡುದ ಬಿಟ್ಟಾ ।
ಮೀಸಿ ಬೋಳಸ್ತಾರ ದಾಸರಂಗ ತಲಿಮ್ಯಾಗಕಾವತಾರ ಜುಟ್ಟಾ
ಉಡು ಧೋತ್ರ ಮಲಮಲ ಮ್ಯಾಂಚಿಷ್ಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಿಸೆದಾಗ ಹಾಕತಾರ ಒಂದ ಬೀಡಿಯಕಟ್ಟಾ ।
ಹೆಂಕರ್ಚಿಪ ಕೈಯಾಗ ಅರ್ಭಾಟಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಕೆಟ್ಟ ಕಲಿಯುಗದಾನ ಮಾತ ಎಷ್ಟಂತ ಹೇಳಲಿ ನಾನು
ಸೃಷ್ಟಿ ಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ಮಂದಿ ಬಾಳ ಆದೀತು
ಕುಲಾಹದಿನೆಂಟ ಜ್ಯಾತಿ ಕೂಡಿ ಬಳಕಿ ಏಕ ನಡದೀತು
ಬಿಸಿನೀರ ಕುಡು ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ ಕಸು ಹೆಂಗ ಬರ ಬೇಕ ನಿಮಗ
ಹಸು ಅಂಬುದು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ವ್ಯಸನದ ಕಾಲಾಗ ।

ಕೂ.ಪ. : ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿಗಾದರು ಚಹಾ ಕುಡಸತಾರ ಅಂಬ್ರುತ ಇದ್ದಂಗಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಹುಚ್ಚನ ಕಂಡರ ಈಗಿನ ಜನರು ಚುಚ್ಚಿ ಮಜಾನೋಡತಾರು
ಗೊತ್ತಿಗಿ ಹಾಕಿ ಬಿಡತಾರ ಈಗಿನ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಾವರಾ ।
ಹೆಬ್ಬಟ್ಟ ಊರವರೆಲ್ಲಾ ಕಛೇರಿಯೊಳಗಿನ ಹೇಳವರಾ
ಹಿರಿತಾ ಲುಚ್ಚ್ಯಾ ಮಂದಿ ದೇಶಕೆಲ್ಲಾ ಹಾವಳಿ ತಂದವರಾ
ಒಳೇ ಬರೋಸ ಕೊಟ್ಟ ಬಂದ ಬಾಜು ಧೈರೆ ಹೇಳಾವರಾ
ಮುಕಳಿಗಿ ಬಿಸಿ ಹತ್ತಾನ ವಾರಿಯಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗವರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮನಿತಾನ ನಡಿಬೇಕಾದ್ರ ಜ್ಯಾಣತನಾ ಬೇಕ ಹೆಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರ ಸಾಗತೈತಿ ಸಂಸಾರಾ ।
ನಾವು ಕಳು ಮಾಡಿದರ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಡಗರಾ ।
ಮಾಸ್ತರ ನಿತ್ತ ಉಚ್ಚಿ ಹೊಯ್ದರ ಹುಡುಗರು ಓಡ್ಯಾಡಿಹೊಯ್ಯವರಾ ।
ಹಿಂತಾ ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ದಿ ಕೊಟ್ಟಾಂವ ಯಾರೋ ನೀನೇ ಶಂಕರಾ ।
ನೀವು ನಡಿಯಲಿಲ್ರಿ ಗುರು ಹಿರಿಯರಾ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚಹಾದ ವ್ಯಸನ ಬಾಳ ಕೆಟ್ಟ ಕಡಿಗೆ ಆಗಿದ್ದಾತು ಕೆಟ್ಟ ರೋಗಾಗಿ
ಕಪಾಚಾರಿ ಸೇರಿ ಮೈಯಾಗ ಬೀಡಿ ಸೇದಿ ಕೆಮ್ಮತಾರಿವರು ಮುದುಕರಂಗ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎರಡ ದ್ರಾಮ ಧಾರು ಬೇಕಾತ ಇವರ ಕೆಮ್ಮಿನ ಸಲುವಾಗಿ
ನಿನ್ನ ಜ್ಯಾತ್ರಿ ಕೂಡತೈತಿ ಕೇಳ್ರಿ ದವಾಖಾನ್ಯಾಗ ।
ಯಾಕ ಬರತಾವ ಮೂರ ಮೂರ ದಿನಕ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಬರಾಪ್ಲೇಗ
ಮಾರ್ಕಾಬ್ಯಾನಿ ಸಾತಿ ರೋಗ ಇಪ್ಲಂಜೇರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸತ್ತ ಹೆಣಾ ದವಾಖಾನಿಗೆ ವೈಯರಿವರೆಲ್ಲಾ ।
ಮಂದಿಗಿ ಆಚ್ಯಾರ ಹರುದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಸ್ತಬಂದ ತಿಂದಿನಂದ್ರ ತನ್ನ ಬುಟ್ಯಾಗ ರೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ।
ದೊಡ್ಡಸ್ತಾನದ ಮಾತ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಗಿಲ್ದಾಗ ಕರಕರ ಮುಂಡ್ಯಾ ಒದರಿ ಸತ್ರ ದುಡ್ಡಕೊಡುದಿಲ್ಲಾ ।
ಸರಕಾರಕ ರೊಖ್ಖ ಕೊಟ್ಟ ಹಿಡಿತಾರ ಕಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ತನ್ನ ಮನಿಯಾಗ ಚಟ್ನಿ ಭಕ್ರಿ ಇರುದಿಲ್ಲ
ಊಟಕ ಮಂದಿಮನಿಗಿ ಹೋದ್ರ ಎಷ್ಟಡೌಲ ಇವರದೀಗ ।
ಉಣುದಿಲ್ಲಂತ ಹೇಳತಾರ ತುಪ್ಪದ ಹೊರ್ತಾಗಿ ।

ಕೂ.ಪ. : ಬಿಸಿ ನೀರ ಕುಡಿಯುವ ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ ಕಸು ಹೆಂಗಬರಬೇಕನಿಮಗ ।
ಹಸು ಅಂಬುದು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ವ್ಯಸನದ ಕಾಲಾಗ ।
ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿಗಾದ್ರು ಚಹಾ ಕುಡಸತಾರ ಅಮೃತಿದ್ದಂಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಪ್ಯಾನ್ಸಿ ಬಾಜಿ ಹೆಂಗ್ಸರ ಡೌಲಾ ಕೇಳ್ರಿ ನಮ್ಮ ನಾಡವಳಗ ।
ಒಂದ ಗುಂಜಿ ಬಂಗಾರಿಲ್ಲ ಇವರ ಮೈಯಾಗ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾವ ಭಾವ ಶೃಂಗಾರ ಇವರ ಕೂದಲ್ದಾಗ
ಹಿಕ್ಕಿ ತಿಕ್ಕಿ ವಾಸ್ಲೇನ ಬ್ಲೌಜ ಏರಿಸಿ ನೋಡ್ತಾರ ಮೈಯಾಗ,
ಕನ್ನಡಿಯಂತು ಕಟ್ಟಿತಾರ ಪಡಸಾಲ್ಯಾಗ
ನೋಡಿ ಮುಗುಳ ನಗಿ ನಕ್ಕು ಕುಂಕುಮ ಮರ್ಯ್ಯಾಕ ಹಚ್ಚತಾರ ಹಣಿಮ್ಯಾಗ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎತ್ತಗೋಳಿದ್ದವರು ಬಾಡ್ಗಿ ಮಾಡ್ಲಾಕ ಹೋಗತಾರು ಸಾವಕಾರನಲ್ಲಿ ।
ಕುಂಟಿ ಹೊಡದಮ್ಯಾಗ ನಿಂದರತಾರ ಬಾಡಿಗಿ ಹೊಲದಾಗ ।
ಮೇಳಿಮ್ಯಾಗ ಕೈ ಇಡುದಿಲ್ಲ ಬಡವರ ಹೊಲದಾಗ ।
ತಂಬಾಕ ಸೇದುದಂದ್ರ ತಾಸಿಗೊಮ್ಮಿ ಮಂದಿಹೊಲದಾಗ ।

ತೋದ ಅಳ್ಳಿ ಮಾಡಿ ಒಂದ ವಾದಿಗಿ ಬಿದ್ದಂಗ ಕಟಿತಾರ
ಜಂಗೇರಿದ ಗಟಿ ಕಿಡಿ ಹಾರ ಬೇಕೆಂಗ ।
ಹಿಂತಾ ಲುಚ್ಚ್ಯಾಗಳಿಗೆ ಹೆಂಡರ್ಥೆಂಗ ಇರಬೇಕ ಮನಿಯಾಗ ।
ಕೂಲಿ ಮಾಡಲಾಕ ಹೋಗತಾರ ಸಾವಕಾರನಲ್ಲಿ
ಮೂರ ಹೆಂಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಗುದ್ಲಿ ವಗುವತಾರ ಮುಂದಿನ ಪಡದಾಗ ।
ಮದಲ ಮಂಡ ಹಳ್ಳಾ ಹಾಕಿರತಾರ ಚಕಮುಕ್ಯಾಗ ।
ಜ್ಯಾಡಿಸಿ ಹಾಕಿನಂದ್ರ ತಂಬಾಕಿಲ್ಲ ಇವರ ಪದರಾಗ ।
ಠಕ್ಕ ಮಂದಿ ಕೂಲಿ ಹೋಗಿ ನಕ್ಕ ವ್ಯಾಳೆ ಗಳಿತಾರು
ಸುಳ್ಳ ಸುಳ್ಳ ಹರಾಮ ಕೂಲಿ ತಗೋಬಾರದಿಂಗ ।
ಹಿಂಗ ದುಡದ ಮ್ಯಾಗ ದೇವರ ಅನ್ನಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಾರುರ ಗುಜ್ಜರನಡಾವಳಿ ಕಂಡ ಮೋಜ ನಮಗ ಅನಿಸಿತು
ತುಂಟ ಜಗಳಾ ತಂಟೆ ಇಲ್ಲ ಅವರ ಮಂದ್ಯಾಗ ।
ಮಿತ್ರ ಹಾರುರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಂಗ
ಅವರು ತಪಾ ಇರುವುದ ಕೇಳ್ರಿ ಶಿಕ್ಷಣದಮ್ಯಾಗ ।
ಗುಜ್ಜರು ಮಾರ್ವಾಡ್ಯಾರ ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೊ ವ್ಯಾಪಾರದಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವ್ಯಾಪಾರದಾ ರೊಕ್ಕಾಗಳಿಸಿ ತಿರಗಿ ಕೊಟ್ಟಿವಂದ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಇವರ ಮೈಯಾಗ
ಹಿರ್ಯಾರ ಗಳಿಸಿದಂತಾ ಭೂಮಿ ಸೀಮಿ ಹಾರುರ ಪದರಾಗ ।
ಹಾರು ಉಂಡ ಉಳದ ಗೊಂಡೆಕಾಳ ರೈತನ ಪದರಾಗ ।
ದೌಳವರ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ಹುಟ್ಟಿ ಜೋಳಗಿ ಬಂದು ಎಲ್ಲಾರ ಕೈಯಾಗ ।
ದೇಶ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಶಿಖ್ಖಿ ಹಾರುರ ಕೈಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪ್ಯಾನ್ಸಿ ಬಾಜಿ ಅಣ್ಣಗಳ ಡೌಲ ಕದರಿನಂಗ ಕಾಲಾ
ಹೊಳಿತಾವ ಕೇಳ್ರಿ ಮ್ಯಾಲಾ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊಳು ತಾವ ಕೇಳ್ರಿ ಮ್ಯಾಲಮ್ಯಾಲ ಅದಕದಾದಿಲ್ಲಾ
ಶಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಧರ್ಮ ಏನೂ ಉಳಿಲಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ :

ಹರೆವತ್ತ ಎದ್ದ ಆ ನಾರಿ ಗಂಡಗ ಆಚ್ಯಾರಿ
ಬುಟ್ಯಾಗ ರೊಟ್ಟಿಲ್ಲಾ । ಬೀಸಿ ತರಬಾರದೇನೊ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಷ್ಟಕೇಳಿ ಗಂಡ ಆತ ಘಾಬರಿ ಜ್ವಾಳಾ ಕುಡ ತೂರಿಬುಟ್ಟಿತೆಲಿಮ್ಯಾಲಾ ।
ಗಳಸಿದ ಗಂಟಿಗಿ ನೀರನೆ ವರಪಾಲಾ ।

ಏರು :

ಬಾಳಿಗೇರಿ ಊರ ಶಿಸ್ತ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ಮಾತ
ಸಾತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಹಿಂಗ ಹೇಳಿದಾರ ಕವಿತಾ ।
ಸ್ಮರಣಿಮಾಡಿ ಹೇಳ್ತೀನ್ರಿ ಸಭಾದಾಗ ನಿಂತಾ ।

ಕೂ.ಪ. :

ಕೆಟ್ಟ ಕಲಿಯುಗದಾನ ಮಾತ ಎಷ್ಟಂತ ಹೇಳಲಿ ನಾನು
ಸೃಷ್ಠಿ ಯಲ್ಲಿಯದು ದುಷ್ಟಮಂದಿ ಬಾಳ ಆದೀತು
ಕುಲಾ ಹದನೆಂಟ ಜ್ಯಾತಿ ಕೂಡಿ ಬಳಕಿ ಏಕ ನಡದಿತ್ತು
ಬಿಸನೀರ ಕೂಡಿವ ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ ಕಸುಹೆಂಗ ಬರಬೇಕ ನಿಮಗ ।
ಹಸು ಅಂಬುದು ಹಾರಿ ಹೋದಿತ ವ್ಯಸನದ ಕಾಲಾಗಾ
ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿಗಾದ್ರು ಚಹಾ ಕುಡಸತಾರ ಅಮೃತ ಇದ್ದಂಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಬೀಸೂನು ಬರ್ರೆ ಹಾಡ್ಯಾಡಿ

ಖ್ಯಾಲಿ

ಏಸೂರ ತಿರಗಿದರು ಬೀಸೂದು ಬಿಡದವ್ವಾ ।
ಬೀಸೂನ ಬರ್‍ರೆ ಹಾಡ್ಯಾಡಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಹಸ್ತೀನಿ ಚಿತ್ತಿಣಿ ಶಂಖಿನಿ ಕರಿತಾಳ ಬಾರವ್ವಾ ಪದ್ಮಿನಿಕೂಡಿ ॥
ದೇಹವೆಂಬ ಬಿಸುಕಲ್ಲು ಶಿವಪುರದಾಗ ನೋಡಿ ।
ಉಪ್ಪಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಿಸಿ ಮಾರಿ ಮಸಡಿ ಕೆಟ್ಟು॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮೇಲಿನ ಪಾಳ್ಯೇಕ ನಡುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಯ ತಗಿಸಿ ।
ಕೆಳಗಿನ ಪಾಳ್ಯೆಕ ಮಲಮೂತ್ರ ವರಸುದಕ ।
ಆಸ ಒಲ್ಲಾದೆಂದು ತೂತ ತಗಿಸಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕಾಯಿ ಪುರದಡಿ ವ್ಯಾಗಿನ ಸಾಗವಾನಿ ಕಟಿಗಿತರಿಸಿ
ಕೆಳಗೆ ಮೇಲಿನ ಕೂಟಕ್ಕಳತಿಯನು ಮಾಡುವಂಥ ಬ್ರಹ್ಮೆಂಬ
ಬಡಗಿಯ ಕರಸಿ ಸಾವಿರಾರು ವರುಷ ಬಾಳ್ವಂಥ ಗೂಟಕ್ಕ
ಮೇಲೆಂದು ಅಣಸ ಜಡಿಸಿ ।
ನಾಬೇಕಾಗಿ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ತರಸಿದ್ದೀನಿ ।
ಸೂತ್ರವೆಂಬುವ ।
ಚಿತ್ರವದಕ ತಗಸಿದ್ದೇನೆ ।
ವಾಯು ದೇಹವೆಂಬ ಪಿರಕಿಯ ಜೋಡಿಸಿದ್ದೀನಿ ।
ಇಂಥಾ ಕಲ್ಲು ಸಮತೋಲು
ಮಾಸಿನೀ ಜಗವೆಂಬ ಜ್ಯಾಗದೊಳು ನಡಿಸೀನಿ ।
ತಾಯಿ ಮಾಯಿ ಕಾಳವ್ವ ಕರಿತಾಳ ನಡಿರೆವ್ವ ಅಡಿಗಿ ಮಾಡ್ರಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಷಡ್ಗುಣವೆಂಬುವ ಗೋದಿ ಕಡ್ಲಿಯತಂದು
ತನುವೆಂಬು ತಸ್ತದೊಳ್ ತೊಯಿಸಿ
ಅರುವಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ತಿಳಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸುಜ್ಞಾನೆಂಬುದು ಸೂಸು ಗುಣಗಳಿಂದ
ಹಳ್ಳು ಮಣ್ಣುಗಳು ಹಸನ ಮಾಡಿಸಿ
ಅಜ್ಞಾನ ವೆಂಬುವ ಧೂಳ ಧೂಮ್ಮವಕೇರಿ ।
ಬುದ್ದೆಂಬೋ ಪುಟ್ಯಾಗ ತುಂಬಿಸಿ ।
ಧರ್ಮವೆಂಬುವ ಬಲಗೈಯಲೆ ರತಿ ತಿರಿವಿ ಮುಕ್ಕಾನು ಸಣ್ಣಾಗಿ ನುಗಿಸಿ ।

ತ್ರೀಗುಣವೆಂಬ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಗೂಡ್ಸಿದ್ದೇನೆ ।
ಆರು ಗುಣಾವೆಂಬ ಕಬ್ಬಟ್ಟು ಕೊಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ ।
ಒಂಬತ್ತು ತೂತಿನ ಸಾಣ್ಣಿಲೆ ಚಾಣ್ಸಿದ್ದೇನೆ ।
ಅಂಥ ಹಿಟ್ಟು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ।
ಆತ್ಮವೆಂಬುವ ಅಮೃತದಡಿಗ್ಯಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟದ್ದೀನಿ । ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಏಸೂರು ತಿರಗಿದರ ಬೀಸೂದು ಬಿಡದವ್ವಾ
ಬೀಸೂನ ಬರ್‍ರೆ ಹಾಡ್ಯಾಡಿ । ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥
ಅನುಭವ ತನುಭವ ಚಿನುಮಯವೆಂಬುದು ಮೂರು ವಲಿಯ
ಗುಂಡು ಹೂಡಿ ।
ಕರ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳೆಂಬೊ ಕಾಷ್ಟ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸುಟ್ಟು ಆಗ ವಲಿ ಪುಟಮಾಡಿ ।
ಪಂಚ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಪಕ್ವಾನ್ನ ಮಾಡೀನಿ ।
ಗಡಿಗಿ ಒಡೆದು ಪಟ್ವಾತೀಡಿ ।
ಸಪ್ತ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಗುಪ್ತ ಕಂಗಳ ಮಾಡಿ
ಹೊಲ ಅನ್ನವ ನೀಡಿ । ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅನ್ನವ ತೀರಿತ । ಗಡಿಗಿ ಒಡೆಯಿತು ।
ಒಲೆ ಗುಂಡು ಬಿತ್ತೊಂದು ಕಡಿ । ॥ ಗೀಗೀ ॥
ಕಾಳು ಕಡಿಗಾದೀತು ಕಲ್ಲು ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದೀತು
ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬಂತವ್ವಾ ಭೂಮಿ ಕೂಡಿ । ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕಾಳು ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಳ್ಯೆಗಳೆದು ಫೀಳ್ಯಾದೇನು
ಸಾಧುಗಳ ಪಾದ ಧೂಳದಿಂದ ।
ವ್ಯಾಳ್ಯೆಗಳೆದೆನೆ । ಸುಳ್ಳುಸಂಸಾರ ದೊಳು ನಾನು ಮುಳಿಗಿದ್ದೇನೆ ।

ಕೂ.ಪ. : ಏಸೂರ ತಿರಗಿದರೂ ಬೀಸೂದು ಬಿಡದು
ಬೀಸೂನ ಬರ್‍ರೆ ಹಾಡ್ಯಾಡಿ । ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಶಕ್ತಿ ವರ್ಣನಾ

ಜೋಗ್ಯಾ ಸೀರಿ ಉಟ್ಟಯಾಕ ಕಳದೊ ಗಂಡಸರ ಮಾನಾ ।
ಕೈಯಾಗ ಹಡ್ಲಗಿ ಹಿಡದ ತಿರಗತಿರೊ ದೇಶಪಾಲನಾ । ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಗಂಡಿನ ಜನ್ಮ ಇರ್ಲಾಕಾಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜಲ್ಮ ಯಾಕ ಬೇಡಿದನಾ ।
ಜೋಗ್ಯಾ ಸೀರಿ ಉಟ್ಟ ಹೋಗಿ ಕೂಡಿದ ಹೆಂಗಸನಾ ।
ಈಗ ಯಾರ ಬಡ್ಡ್ಯಾಗ ಡೊಗ್ಗಸ್ತಿರಿ ಗಂಡ ಹಾಡವನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕಲಿಯುಗದಾಗ ಬಂದ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ ಕಂಡರ ಕರೆ ಹೇಳ
ಹೆಂಗಸ ಕುತ್ತ ಯಾವಕ್ಕಿ ತೊಟ್ಟಾಳ
ಗಂಡಾಭರಣಾ
ಸುಳ್ಳs ಹೆಚ್ಚಂತ ವಾದ ಹಾಕತಿ
ಕತ್ತಿ ಸಮಾನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಜೋಗ್ಯಾ ಸೀರಿ ಉಟ್ಟಯಾಕ ಕಳದೊ ಗಂಡಸರ ಮಾನಾ ।
ಕೂ.ಪ. : ಕೈಯಾಗ ಹಡ್ಲಗಿ ಹಿಡದ ತಿರಗತಿರೊ ದೇಶಪಾಲನಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಮತಾ ಬೆಳಸಿ ಹಾಡಾವರೆಲ್ಲಾ ಮಾಯಿ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ಹುಟ್ಟಬಾರದ
ತಾಯಿಗಿ ನಿಂದೆ ಆಡಿದರ ತಪ್ಪುದಿಲ್ಲೊ ನರಕ ಭೋಜನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮಹಾದೇವ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನ ಯಾಕಿಟಗೊಂಡ ಜಟದಾಗ ಗಂಗಾನಾ ।
ಶಕ್ತಿ ಸೀರಿ ಉಟ್ಟ ವಿಷ್ಣು ಕೊಂದೊ ಬಸ್ಮಾಸುರನಾ । ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸೋಳಾ ಸಾವಿರ ಗೋಪ್ಯಾರ್ನಾಳಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಅನಿಸಿದ ಮ್ಯಾಗ
ಕೃಷ್ಣ ಸೀರಿ ಉಟ್ಟ ಕೊರವಂಜ್ಯಾದ ಮಾತ ಸುಳ್ಳೇನಾ ।
ಆಗ ನಿಮಕ್ಕಿಂತ ದೇವರಭಿಮಾನ ಕಮ್ಮಿತ್ತೇನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಮಗಾ ಸುಕಮುನಿ
ಪಾಪ ಹೆಣ್ಣ ನೋಡ ಬಾರದಂತ
ತಪಾ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದಾ
ಅಡವಿ ಆರ್ಣ್ಯಾಣಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮಗನ ಸತ್ವ ತಗೊಳಕ್ಕೆ
ಅಪ್ಪ ತಗೊಂಡ ದತ್ತಿ ಧಾರಾಣಾ ।
ಹನ್ನೆರಡ ವರುಷದ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ
ಹ್ವಾದ ಒಂದಿನಾ ।
ಹೆಣ್ಣ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕ
ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪಗಾದು ಅವನು
ಜಪಾ ತಪಾ ಬಿಟ್ಟ ತೆಕ್ಕಿಗಿ ಹಾದ ತಂದೀನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಸ್ತ್ರೀ ಧಾರಣ ತಗದ ವ್ಯಾಸಮುನಿ
ಸುಕ ಮುನಿಗಿ ಚೈತನಾ
ಹೆಣ್ಣ ಹೊನ್ನ ಮಣ್ಣ ಮೂರು ಯಾರಿಗಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲೊಬೆನ್ನಾ
ಇಂದ್ರ ಬಗಸಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಾಲಾಗಾದ ಅಪಮಾನಾ ।
ನಮ್ಮ ತಾರಾಮತಿಗಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಸೋತಿಲ್ಲೇನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಜೋಗ್ಯಾ ಉಟ್ಟ ಯಾಕ ಕಳದೊ ಗಂಡಸರ ಮಾನಾ ।
ಕೈಯಾಗ ಹಡ್ಲಗಿ ಹಿಡದ ತಿರಗತಿರೊ ದೇಶಪಾಲನಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಮಹಾದೇವನ ಮನಸ ಕೆಟ್ಟ ಮದನ ಬಾಣಸಿಡಸಿದ ಹೋತ ।
ಅಗ್ನಿಯೊಳಗ ಬಿದ್ರ । ಸುಟ್ಟಿತ ಕಾಮ ಚೈತನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮಹಾದೇವ ಶಂಖಾ ಹಚ್ಚಿ ಒದರತಿದ್ದೋ ಪಾರ್ವತಿನಾ ।
ನನ್ನ ಕಾಮ ಸುಟ್ಟೈತಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಆಗುದುತ್ವನ್ನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮಹಾದೇವನ ಕಾಮ ಸುಟ್ಟಿತಂತ ಪಾರ್ವತಿಗಿ ಚಿಂತಿಬಿತ್ತ
ಸುಟ್ಟ ಕಾಮನ ಬೂದಿ ಒಗದಾಳೊ ಆತ ಚೈತನ್ಯ
ಪಾರ್ವತಿಲಿಂದ ಮಹಾದೇವಗ ಆತ ಗಂಡಸ್ಥಾನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹಾಡಿಗಿ ಹಾಡ ಕಡ ಕೊಟ್ಟ ಕೋಡ ಮುರದ ಬಿಟ್ಟ
ಇದು ಸುಳ್ಳಾದ್ರ ಕೇಳಿ ಬಾರೊ ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಿನ್ನಾ ।
ನಮ್ಮ ದುರ್ಗಾದೇವಿಗಿ ಯ್ಯಾಕಾಗಿಲ್ಲೋ ಗಂಡಿನ ಸೊದ್ದ್ಯಾನಾ
ಕರ್ಮ ಹುರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ತೆರದ ನಿಂತಾಳುಗ್ಗರಗಣ್ಣಾ
ದೇವ ದೇವತೇರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ದೇಶ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ
ದೇವರಿಗಾದ್ರು ಮಾಯಿ ಕಾಟ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲೊ ಬೆನ್ನಾ ।
ಆಕಿ ಗಜ್ಜಿನ್ಯಾಗ ಪಾರಾದರು ಹೋಗವರು ಒಂದಿನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿತನಕಾ ಶಿವಾ ಶಕ್ತಿ ಇಬ್ಬರು ಜೋಡ
ಹೆಣ್ಣ ಕಮ್ಮಿಯಂದ್ರ ಹಲ್ಲ ಮುರದೀನ ಇಲ್ಲ ಅನುಮಾನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ವಸ್ತಾದ ಸಿದ್ರಾಮಭೈರಿ
ಮತಿಕೊಟ್ಟೊ ಪತಿ ಪೂರ್ಣಾ ।
ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಓದಿ ಕೊಂಡ ಸಾಧನ ಮಾಡಿದ
ದೇವಿ ಪುರಾಣಾ ।
ವೈರಿ ಕೇಳಿ ನಿಂದ್ರಲಿಲ್ಲೊ ಹೋದಾ ದುಸ ಮಾನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸಾತಯ್ಯ ಅಲಗೊಂಡ ಸಾರಿ ಹೇಳತಾರ
ಓದಿ ಕೊಂಡವಗ ಆಗುದು ಗುರ್ತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಬಾಳಿಗೇರಿ ಇರುವುದು ಇರುವ ಠಿಕಾಣಾ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪ್ರಾಸಕೊಂದ ಪದಾ ಮಾಡಿ ತಗದಕಲ್ಪನಾ ।
ಇದರಾಗ ಎಷ್ಟುಹೇಳಿದ್ರು ತೀರುದಿಲ್ಲೊ ಶಕ್ತಿ ವರ್ಣನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಜೋಗ್ಯಾ ಸೀರಿ ಉಟ್ಟಯಾಕ ಕಳದೊ ಗಂಡಸರ ಮಾನಾ ।
ಕೈಯಾಗ ಹಡ್ಲಿಗಿ ಹಿಡದ ತಿರಗತೀರೋ ದೇಶ ಪಾಲನಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಕತ್ಗೇಡಿ ಎತ್ತ ಒದರ್ತಿ

ಪದಾ

ಜಗದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ತಂದ ಜನರ ಮುಂದ ಹೇಳಬ್ಯಾಡ
ಕತ್ಗೇಡಿ ಎತ್ತ ಒದರ್ತಿ ಬಾಯಿಗಿ ಬಂದಂಗ ।
ಉಟ್ಟ ನೀಚಂತಾ ಆಡಿ ಆಡಿ ತೋರಸ್ತೀರಿ ನೋಡಿ ಬಂದಂಗ ।
ನಿನ್ನ ಜೋಲಿ ಹೊಡದ ಕೇಳ ತೀನ ಕೂಡಿದ ಮಂದ್ಯಾಗ ।
ದೇವರ ಹೊಟ್ಟೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದಿರೇನೊ ದೇವರ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳ್ತೀರಿ ಬಂದ
ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಏನ ಕೊಟ್ಟ್ಯಾನೇನೊ ವೈಕುಂಟದಾಗ ।
ಹಿಂತಾ ಗಂಟಿ ಚೋಡ್ಯಾರ ಎಷ್ಟ ಮಂದಿ ಹುಟ್ಟಿರಿ ನಾಡದಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೊಳಾ ಹುಳುಕ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಮಂದಿ ಮಳಾಹಾಕತಿ ಪಟಿಂಗತಾನ
ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ನಿಮ್ಮ ಮನಿಯಾಗ ಮಂದಿಗಿ ನಿಂದೆ ಆಡಿ
ಕುಂದ ಹಚ್ಚತೀರಿ ಕೂಡಿದ ಸಭಾದಾಗ ।
ಅವರ ಹಾದರ ಮಾಡಿದರ ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಗಂಟೇನ ಹೋತ ಅದರಾಗ ॥
ಮಾಡಿದವರ ಪಾಪ ತಂದ ಆಡಿತೋರಸ್ತಿ ಜನದ ಮುಂದ ।
ತೀರಲಾರದ ಪಾಪಾ ಕಟಕೊಂಡಿ ನಿನ್ನ ಪದರಾಗ
ಅದನ ವರೀಗಿ ಹಚ್ಚಾಂವ ಮರಿಗಿ ಇರತಾನ ಒರಿಗಲ್ಲಿನಂಗ
ಹೆಂಗಸರ್ಧಿಂಗ ಮಾಡಿ ಸುಟ್ಟರು ಗಂಡಸರ್ಧಂಗ ಮಾಡಿಕೆಟ್ಟರಂತ
ಹಿಂತಾ ಹುಸಿ ಮಂತ್ರಾ ಕಲ್ತ ಬಂದಿದಿಯಾವ ಸಾಲ್ಯಾಗ ।
ಕರ್ಮದ ಮರ್ಮ ತಿಳಿಯದೆ ಬಟ್ಟ ಇಟ್ಟಿದಿ ಘಟಿಂಗರ ಮ್ಯಾಗ
ಅವರಿಂದ ಕಮ್ಮ ಆಗ್ಯಾವಂತಿ ಮಳಿ ಬೆಳಿ ನಾಡಾಗ ।
ನಿಂದ ನೀನು ವಿಚಾರ ಮಾಡ । ಮಂದಿ ಹೆಸರಲೆ ಹೊಯ್ಕೋ ಬೇಡಾ
ನಾಚೀಕಿ ಅಂಬುದು ನಾಜೂಕೈತಿ ಎಲ್ಲಾದ್ರಾಗ ಅದನಾ
ಬ್ಯಾಡಂದ್ರ ಆಡಿ ತೋರಸ್ತಿ ಕೂಡಿದ ಮಂದ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹಸುವಾದರ ಉಂಡುಲ್ಲಾಸ ಯಾರ ಮನಸ ಯಾರಿಗಿ ತಿಳದೈತಿ ।
ಹಸಿ ಬಿಸಿದು ಮಿಸಳ ಮಾಡಿ ನೀನು ಸುಡತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅನೇಕ ತರದ ಕರ್ಮದ ಹಾದಿನೋಡಿಕೊ ಓದಿನಿನಗೇನ ತಿಳಿದೈತಿ
ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರದಾಗ ಬರದೈತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಗಂಡ ಸತ್ತ ರಂಡಿಮುಂಡ್ಯಾರ ಮಾಡ್ಯಾರಂತಿ ।
ಹಾದರ ತಟ್ಟ ತೈತಿ ಕರ್ಮದವರಿಗೈತಿ ॥
ಶೃತಿ ನೇಮಾ ಹಿಂಗ ಸಾರತೈತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ದಶೇಂದ್ರಿ ಸಪ್ತಧಾತು ಮದನ ಬಾಣಾಂಬುದುನ ।
ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತೈತಿ । ಮನಷ್ಯಾನ ಮಸ್ತಕದಾಗ ।
ಧಾತು ತುಕುಡಿ ಪುಷ್ಪಾಗತೈತಿ ಮಣಿಪುರದಾಗ ।
ಜೀವಕ ಜೋಡಿ ಮಿತ್ರ ಕಾಮ ತಿಳಿಯರಿ ಎಲ್ಲಾತ್ರಾಗ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹಿಂತಾ ಗಂಟಿ ಚೋಡ್ಯಾರ ಎಷ್ಟ ಮಂದಿ ಹುಟ್ಯಾರಿ ನಾಡದಾಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಅರ್ತ ಆಡು ಮಾತಲ್ಲ ಶೃತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ
ಎದ್ದೆಣಿಸುದ ಅಲ್ಲಿದನ ಬುದ್ಧಿ ಬಲ್ಲವರು
ಪಕ್ಕಾ ಘಟಿಂಗಂತಾ ಹೇಳತೀರಿ ಈಗಿನ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡವರಾ
ಲೋಕ ಕೆಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾರಂತಿ ಈಗಿನ ಸಣ್ಣ ದೊಡವರಾ
ಸ್ವರ್ಗದಾನ ಸುದ್ದಿ ತಂದ ಸವಣ ಮುಂದ ಹೇಳಬ್ಯಾಡ
ಮರ್ಮಗೇಡಿಗಿ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಯಾರಕಲಿಸ್ಯಾರು
ತಮ್ಮದು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮಂದಿ ಸಾಚೇಕ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳವರು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪ್ರಥವದಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಕ್ಕಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡುದಿತ್ತ
ನಮ್ಮ ಮುಂದ ಅತ್ತಽರ ಯಾರ ಕೇಳವರು ।
ಮಹಾದೇವ ಮಾನಂದಿ ಸೂಳಿಕೂಡಾ
ಯ್ಯಾಕ ಕೆಟ್ಟಾರು ಇವರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೇಳಿ ಶ್ಯಾಪ ಉಕುತ್ತ ಹಿರಿವಲು
ತೊಗಲ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮುಗಲಸುದ್ದಿ ಹೇಳತಾರ
ಅವನ ಮುಂಗೈ ಹಿಡದ ಕೇಳುದಿತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳವರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಈ ಮಾತ ವರಿಗಿ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡ
ಹೆಣ್ಣ ಗಂಡೆರಡು ಕೂಡಿದಾಗ ।
ಹೊಡದ್ಯಾಡ ಬಾರದಪ್ಪ ನೋಡಿ ಹೋಗಿ ಮಂದ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಾಮಧೇನು ಬಂತ ಬೇದಿ ಮಾಡಿದ ಹೋರಿ
ಕೂಡಿ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ ಬಂದಂಗ
ಪಾರ್ವತಿ ಆಶ್ಚರ್‍ರಾಗಿ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಾಳ ಮನದಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗೋಹತ್ಯೆ ಶ್ರಾಪರಿ ಹತ್ತಿ ಮುಂದ ಆತಗೊತ್ತಾಗಿ
ಕಡಿದಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಲಗ್ನಾದಾಳ ದ್ವಾಪಾರ ಯುಗದಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಮಾಡಿದವರ ಪಾಪ ತಂದ ಆಡಿತೋರಸ್ತಿ ಜನದ ಮುಂದ
ಜಮಾಖರ್ಚ ಸಿಗತೈತಿ ನಿನ್ನ ಪದರಾಗ
ಶಬ್ಬಾಶ್ ಅಂದನೌಕ ಉಬ್ಬಿ ಬರೀತೀರಿ ಉಡಾಉಬ್ಬಿ ದಂಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಸುಳ್ಳೆ ಕೈಹಾಕಿ ಕಾಲೆಯಾತ ಕಲ್ತ ಹಾಡಾವಗ ।

ಕೂ.ಪ. : ಹಿಂತಾ ಗಂಟಿ ಚೋಡ್ಯಾರ ಎಷ್ಟ ಮಂದಿ ಹುಟ್ಯಾರಿ ನಾಡದಾಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಜ ಮುತ್ಯಾನ ಹಿಡದ ನಿಮಗ ಕಲ್ಮಿ ಯಾವ ಕಲಸಿಲ್ಲ
ಮಂದಿ ಗೋಜ ಕಟಿಯುದ ಕೊಳೆಮ್ಮಿ ನಿನಗೇನ ಬಿದ್ದಿತು
ಅವರ ಕುಂಟಲತಾನ ಖಾತೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿದ್ದಾಂಗಾದೀತು
ಹುಚ್ಚ ಹಡಸಿಗಂಡಾ ಹಾದ್ರಾ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಹೋಗಬೇಕ
ಸ್ವರ್ಗದಾಗ ನಾಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪದವಿ ದೊರದೀತು
ಈಗ ಕಳದ ಮಾತ ಮುಂದ ಕೈಯಾಗ ಹೆಂಗ ಸಿಕ್ಕೀತು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರದದ್ದು ಯಾರಿಗಾದ್ರು ತಪ್ಪಿಲಾ
ಹಾದರ ಮಾಡುವ ಭಾಗೊಂದು ಬ್ಯಾರೆ ಉಳದೀತು
ಅವರ ಪ್ರಾರಬ್ಧಗೆರಿ ನಿನಗೇನ ತಿಳದೀತು
ಜ್ಯಾತಿ ನೀತಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೋಗು ಕೊಳಮ್ಮೇನ ಬಿದ್ದೀತು
ಹೆಂಡರ ಮಕ್ಕಳನ ಬಿಟ್ಟು ರಂಡ್ಯಾರ ಮನಿಸೇರ್ಯಾರಂತಿ
ಅವರಿಗಿ ಆಡು ಮಾತ ನಿನ್ನಕಡಿ ತಪ್ಪಾದೀತು ।
ಓಣಿ ಹುಡುಗ ಅಂವಗ ಊರ ಕೆಲಸ ಹೆಂಗ ನೀಗಿತು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕಲಿಯುಗದ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಬರದಿಟ್ಟಿ
ಹೋದರೊ ಹೊಂಟ ಯಾರಿಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲಾ
ಮೂರು ಲೋಕ ಬಿತ್ತ ಮಸ್ಕಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿನಗ ಹೇಳಿಹೇಳಿ ಅತ್ತsತ್ತ ಹೋದರೊ
ಸತ್ತ ಯಾರಿಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲಾ ।
ನೀರ ಇಲ್ಲದ ಹೊಳಿಗಿ ನೆಲಿ ಇಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೆಳಗಾಂವಿ ಜಿಲ್ಲಾದಾಗ ಜಾಹೀರಾ
ಬಾಳಿಗೇರಿ ಹೆಸರ ನಾಡಮೇಲಾ ।
ಗುರು ಸಿದ್ರಾ ಮಬ್ಬೈರಿ ಸಿಕ್ಕಾ ಹೊಡಸ್ಯಾರ
ಶಾವಿರಕಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸಾತಯ್ಯ ಅಲಗೊಂಡ ಸಾರಿ ಹೇಳತಾರ
ಬೇಕಾದರ ನೋಡೂನಂತಾರ
ದೂರ ನಿಂದ್ರು ಅಂದರು ನಿಮ್ಮ ಸೂರ ಹಿಡಿಯಂವಗ
ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಅಸಲ ಪಲ್ಲ ಇಟ್ಟ ಪದಾ ಮಾಡುವದಿನ್ನಾ ಹರಿಯಾಗ
ಚದುರ ನಾಲಗಿ ಮದುರ ಬಾಳ ಮಲ್ಲಿಗಿ ಹೂವಿನಂಗ

ಕೂ.ಪ. : ಹಿಂತಾ ಗಂಟ್ಟೆ ಚೋಡ್ಯಾರ ಎಷ್ಟ ಮಂದಿ ಹುಟ್ಯಾರಿ ನಾಡದಾಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಮುಚ್ಚೆ ಅರಿದವ ಹುಚ್ಚನಾದಿನೊ

ಪದಾ

ಮುಚ್ಚೆ ಅರಿದವ ಹುಚ್ಚನಾದಿನೊ ನಿತ್ತ ನೋಡತಾನ ತಳಾಬುಡಾ ।
ಮೂಡಲ ಹಿಡಕೊಂಡ ಮುಳುಗುತನಕಾ ಎಷ್ಟ ಅಡ್ಡಾಗಲಿತ್ತೊ ಗಿಡಾ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಕಡಿ ಗೊತ್ತ ಮಾಡಿ ಹಿಡದಾ ನುಲಿ ।
ಎತ್ತ ನೋಡಿದರ ಇತ್ತಪ್ಪಾಗಲಾ ।
ಹೆಂತಾದರೆ ಇತ್ತೊ ಈ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾಲ್ಕು ಗಿಡಾವಿದ್ದವೋ ಕಡಿಸಿ ಹಾಕ್ತಾರ ಚಂದರಸಾಲಿ
ಹಂತಾದ ಗಿಡದೊಳಗ ಕೊರಿಸಿದ ಗದರ
ಮತ್ತ ಲಕ್ಷ ಹೊಂಟಾವೊ ತೊಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾವೊ ಏಸ ಟೊಂಗಿ ಹೆಂತಾಕಾಯಿ ಹೆಂತಾವೊಎಲಿ ।
ಅದರ ಹೆಸರೇನಂತ ಇಟ್ಟಾರ ಏನಂತೈತಿ ಈ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕೂಡ್ಯಾಳ ವಿರತತಿ ತಿಳಿದ ನೋಡಿಕೊ ಜಲ್ದ ಹೇಳಿನ್ಯಾಕ ತಡಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮೂಡಲ ಹಿಡಕೊಂಡ ಮುಳುಗುತನಕಾ ಎಷ್ಟ ಅಡ್ಡಾಗಲಿತ್ತೊಗಿಡಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಕುಪಿಂದ್ರನಲ್ಲಾ ಈ ಪಿಂಡದೊಳಗ ಹೇಳತೀನ ಮತ್ತೊಂದಕಳಾ
ನಡುವ ಪದರ ಇಲ್ಲ ಉದ್ದ ಅಖಂಡಾ ಎಲುವ ಇತ್ತೊ ಹದಿನಾರ ಮೊಳಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ತೊಗಲ ಕಂಡ ಸುತ್ತತಿಲ್ಲ ಲಾಡಿಗಳ ನೋಡಿ ಹಿಡದಾವ ಸಂದಗಳಾ ।
ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರ ಇತ್ತ ಅಡ್ಡಗಲಾ ಹೆಂತಾ ಜಾಗಯಾವ ಮೆಟ್ಟ ತಳಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶಾಣೆ ಶಾಣಾ ಅಂದ್ರ ಒಬ್ಬನೆ ಅಲ್ಲಾ ನಿನಕಿಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚಡತಾ ॥
ಕೂ.ಪ. : ಮೂಡಲ ಹಿಡಕೊಂಡ ಮುಳುಗುತನಕಾ ಎಷ್ಟ ಅಡ್ಡಾಗಲಿತ್ತೊ ಗಿಡಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಎರಡಾದುವೊ ಮೂರನೆ ತಪಸೀಲಾ
ಕೆರಿಯೊಳಗ ಕರಿಕಲ್ಲ ಹೂಡಿ
ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯ ಅಗಸ ಒಗಿತಾನ
ನಿತ್ಯ ನೇಮ ಪಿತಾಂಬರ ಮಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇದ್ದರೆ ಹೇಳ ಬೇಕ ಈರಸೆ ಬಿಡಬಾರದು
ಇದರಿಗಿ ನಿತ್ತದಿ ತಾ ತಗಡಿ
ಇಲ್ಲಾಂದ್ರ ಏನು ಜುಲ್ಮಿ ಮಾಡುದಿಲ್ಲಾ ಬಾಕಿ ಉಳಿತೈತಿ ನಿಮ್ಮಕಡಿ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅಥಣಿ ಪೀರಾನ ದರ್ಗಾ ದೊಳಗ ಸಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ನುಡಿ
ಮಕ ಬುಲಸಾಮೋದಿನ ಸಾಬಾ ಹಿಂಗ ಹೇಳತಾರ ಮಿಗಿಲಾದ ನುಡಿ

ಕೂ.ಪ. : ಸಿದ್ರಾಮಬೈರಿ ಗರೀಬ ಭೀಮನ ಸಾವಾಲಾ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಇಲ್ಲೊ ಜಡಾ।
ಮೂಡಲಹಿಡಕೊಂಡ ಮುಳುಗುತನಕಾ ಎಷ್ಟ ಅಡ್ಡ ಅಗಲಿತ್ತೊ ಗಿಡಾ।
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊಮಾರಾಯಾ

ಖ್ಯಾಲಿ

ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊ ಮಾರಾಯಾ ।
ನಾಮುಗುವತೀನ ಕೈಯಾ ।
ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೋ ಮಾರಾಯಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು : ಹರೇದ ಪೋರಿ ಮ್ಯಾಲ ಹಂಬಲಿಡ ಬ್ಯಾಡ ।
ಗಂಡುಳ್ಳಕ್ಕಿನ ಹೋಗಿ ನೀ ರಂಪ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಂಡಿ ಮುಂಡಿ ಮ್ಯಾಲ ನೆದರ ಇಡಬ್ಯಾಡ ।
ಮಂಡಲ ದೊಳು ನೀ ಷಂಡಾಗ ಬ್ಯಾಡ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊ ಮಾರಾಯಾ । ನಾ ಮುಗುವತೀನ ಕೈಯಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಾರ್‍ಯಾರನ ನೋಡಿ ಬೋರ್‍ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡ ।
ಬಣ್ಣದ ಸೀರಿಗಿ ಮರುಳಾಗ ಬ್ಯಾಡಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚಿಕ್ಕಿ ಬಳೀಗಿ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಸ ಬ್ಯಾಡಾ ।
ಗಳಿಸಿದ ರೊಕ್ಕ ಕಕ್ಕಸ ಬೇಡಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊ ಮಾರಾಯಾ । ನಾ ಮುಗುವತೀನ ಕೈಯಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೋಹಕ ಮೋಹಿಸಬೇಡಾ ।
ಹದಕ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಎದಿ ಹಿಡಿಯಬೇಡಾ ।
ಕಂಡಾ ನೋಡಿ ಕುಂಡಿ ಹಿಡದವರಂಗ ಕುದಿಯ ಬಂದ
ಒಳೆಕುಣಿದಾಡಬೇಡಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊ ಮಾರಾಯಾ । ನಾ ಮುಗುವತೀನ ಕೈಯಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ರಂಡಿ ಚಪಲ್ಯಾನ ಚೇಳಾಗ ಬೇಡಾ ।
ಅಂಗದೊಳಗ ಸಾದುರ ಸಂಘ ಮಾಡದೆ ನೀ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊ ಮಾರಾಯಾ । ನಾ ಮುಗುವತಿನ ಕೈಯಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶೇಗುಣಸಿ ಕೊಮಣು ಮರುಳಾಗ ಬೇಡಾ ।
ಹಮ್ಮಿದ್ದವನ ಭೋಗ ಕೂಡಾಕಿ ಗುಡಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆನಂದಾಗಿ ತಿಳಿ ಅಳದಾರೂಢ ।
ಮೋಜ ಮಾಡ ಕುಂತ ಮುಕ್ತಾಂಗಿ ಗುಡಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊ ಮಾರಾಯಾ । ನಾ ಮುಗುವ ತೀನ ಕೈಯಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಗುರು ಸಿದ್ರಾಮ ಭೈರಿ ತಾ ತಿಳಕೊಂಡಾ ।
ಶಕ್ತಿ ಸೇವಾ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡಕೊಂಡಾ ।
ಬಾಳಿಗೇರಿ ಪದಾ ಹಾಡಬೇಕ ಕಲಕೊಂಡಾ
ಕಂದ ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಪದಾ ಹಿಡಕೊಂಡಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ರಂಡಿನೊಂದ ಇಟಕೊ ಮಾರಾಯಾ । ನಾ ಮುಗುವತೀನ ಕೈಯಾ ।
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಬಿದಿರಿ

ಸಿಂಧೂರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ

ಸಖಿ

ಏಸುಕಾಲ ಬಾಳಿ ಬದುಕಿರೇನೊ।
ಕಾಳಕೋಟಿ ವಿಷಾ ಸವಿದರೇನೋ।
ಸ್ಮಸ್ಯಾನ ಸ್ವರ್ಗ ಹರದಾರಿಗೆ ಹೋಗುದು ಬಿಡಿಸ್ಯಾರೇನೊ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಲ್ಲಿಗಿ ಬಾನಾ ಮಾಡಿದರೇನೊ।
ವಲಿಗಿ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿದರೇನೊ
ನಲ್ಲೆರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ನೆಲ್ಲಕ್ಕಿ ಬಾನಾ ಮಾಡಿದರೇನೋ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಂವ

ಪದಾ

ಪರಗಣಿ ಜತ್ತಿ ಉಮ್ರಾಣಿ ದೇಶಕವಾಹಿನೀ ರಾಜ್ಯಕ
ಆಳುವ ಧನಿ ಡವಳೇಶ್ವರ ಸರಕಾರಾ।
ಜತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪೈಕಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ ಸಿಂಧೂರ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಿಂದೂರಾಗ ಲಕ್ಷ್ಯಾ ಹುಟ್ಯಾನ ಭಂಟ ಅನಶ್ಯಾನ
ಕೊಟ್ಟ ವಚನ ತಪ್ಪಸಲಿಲ್ಲಾ।
ಘಟಾ ಹೋಗುವ ತನಕಾ ಹಿಡಿದ ಹಟಾ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ।
ಪಾಂಡವರೊಳಗ ಇದ್ದಾಂಗ ಭೀಮಾ ಚಲುವ ಚಂದ್ರಾಮಾ
ಶುದ್ಧ ಹೋಳಿ ಕಾಮಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಡೌಲಾ।
ಹ್ಯಾಂಗ ತಾಯಿ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ಹುಟ್ಟಿ ಆದ ಪ್ರಬಲಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸರಕಾರ ನೌಕರಿ ಮಾಡತಿದ್ದಾ ದರೋಡಿ ಹಾಕತಿದ್ದಾ।
ಓಡುವಾಗ ಮುಂದ ಹಿಡಿಯತಿದ್ದ ಮಲಾ।
ಗುರಿ ಹಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ಒಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಬಾಜಿನವರನ ಕಾಲಾಗ ಕದನದ ಬಿತ್ರಿ
ಹಾಕಿದಾನ ಶರ್ತಾ ಆತ ವಿಪರೀತಾ ಸಾರಿ ಹೇಳ್ಯಾನಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಒಂದಿನಾ ಲಕ್ಷ್ಯಾ ತಳ್ಳಿ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಜಿನವರನ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಊರ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹೊಲಗೇರಿ ಉಂಟು ಬರದಾರ ರಿಪೋರ್ಟ
ಬಂದ ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರ ತಡಾ ಮಾಡಲಿಲ್ಲಾ ಕತ್ತಿ ಬಂದೂಕ ಜೋಡಪಿಸ್ತೂಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ: ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಸಿಂಧೂರಿಗೆ ಹೋದಾ।
ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಯಾನ ಹಿಡಿದಾನ
ಬೇಡಿ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಅವಾ ಹೋದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಎದ್ದ ನಿಂತಿದ್ದಾ।
ಬಾಳ ಹುಷಾರಿಂದ ಬಾ ಅಂದಾ।
ಏನ ಆಗುದಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇಷ್ಟ ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಜಿಗದಾನ ಓಡಿ ನಡದಾನ
ಅಡವಿ ಸೇರ್ಯಾನ ಊರ ಬಿಟ್ಟ ದೂರಾ ॥

ಕೂಡಪಲ್ಲ :
ಪರಗಣಿ ಜತ್ತಿ ಉಮ್ರಾಣಿ ದೇಶಕ ವಾಹಿನೀ
ರಾಜ್ಯಕ ಆಳುವ ಧನೀ
ಡಪಳೆ ಸರಕಾರ ಜತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪೈಕಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ ಸಿಂಧೂರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಲಕ್ಷ್ಯಾನಕಿಂತ ಮುಂದ ಅಂವಸರ ಮಾಡಿ ಹೋದ
ಬರ್ಚಿಲೆ ಒಗದ ಅವನ ತೊಡಿಯಾಗ।
ರಾಮ ರಾಮ ಅಂತಾ ಲಕ್ಷ್ಯಾ ಬಿದ್ದಾನ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದವಾಖಾನ್ಯಾಗ ವೈದ ಹಾಕ್ಯಾರ ಬಂದ ಡಾಕ್ಟರ ನೆಟ್ಟಗ ಮಾಡ್ಯಾರ ಎಂಟದಿನದಾಗ।

ಮುಂದ ಖಟ್ಟಲೆ ನಡಿಸಿದಾರ ಇಟ್ಟ ತುರಂಗದೊಳಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಾಯಬ್ಯಾ ಗೋಪಾಳ್ಯಾ ಇಬ್ಬರು ಅಳಿಯರು
ನರಸ್ಯಾ ಮೂವರು ಕಲ್ತ ಮಾತಾಡ್ಯಾರೊ ತಮ್ಮ ಮನಿಯಾಗ
ನಾಳೆ ತುರಂಗ ಮುರದ ತರಬೇಕಂತಾರ ಮಾವಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮರದಿವಸ ಜತ್ತಿಗಿ ಬಂದಾರ ತುರಂಗ ಮುರದಾರ
ಸಾರಿ ಹೊಂಟಾರ ನಡ ಊರ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ
ಯಾಂವ ಗಂಡಸಿದ್ದರ ಹಿಡಿಯಬೇಕ ನಮಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಹತೇಚೆ ಮರ್ದ ಸ್ವಾರಾ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ಗುಡ್ಡವೊಳಗ ।
ಅವರ ಮಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೂತ್ರೋ ಗುಡ್ಡದ ವಾರ್‍ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅವರ ಮ್ಯಾಲ ಬಂದ್ರ ಕುದರಿ ಸವ್ವಾರಿ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳ್ಯಾರ
ಎದ್ದ ನಿಂತಾರ ಚಿಗರಿ ಬೆದರಿದಂಗ
ಸರದ ನಿಂತ ಮನಸ್ಯಾಗೊಂದ ಕಲ್ಲ ತಗೊಂಡ ಕಯ್ಯಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕವಣ್ಯಾಗ ಹಾಕಿದಾರ ಕಲ್ಲಾ ಕುದರಿ ಮ್ಯಾಗ ಒಗದ ಮುರದಾರ ಕಾಲ ।
ಗುರಿ ಇಟ್ಟಂಗ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ ಲಘುಮಾಡಿ ತಿರವ್ಯಾನ ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಆಗ ಅಂತಾನ ನಾಳೆ ಬರತೀನ ಹುಷಾರ ಇರೋ ನೀನು ಗುಡ್ಡದೊಳಗ ।

ನಿನ್ನ ಹಿಡಿದಿದ್ರ ನಾನು ಸೀರಿ ಉಟ್ಟಂಗ ।
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅಂತಾನ ರಾತ್ರಿ ಬರತೀನಿ ಹುಷ್ಯಾರ ಇರೋ ನೀನು ಚಾವಡಿವೊಳಗ ।
ಈ ಮಾತ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಗಂಟ ಹಾಕೋ ಪದರಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಚ್ಯಾವಡ್ಯಾಗ ಎಲ್ಲ ಪೋಲಿಸರ । ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರ ಸಹಿತ ಮನಗ್ಯಾರ ।
ಸಾಬ್ಯಾ ಗೋಪಾಳ್ಯಾ ನರಸ್ಯಾ ಸುದ್ದಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಸ್ಯೆತ ಬಂದಾರ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರನ ಜಗ್ಗಿ ಎಬಸ್ಯಾರ ।
ಜಮಾದಾರನ ಹಲ್ಲ ಮುರದಾರ ।
ವಾಲಿಕಾರಗ ಎರಡ ಒದ್ದಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕುದರಿ ಬಾಲಾ ಕೊಯ್ದಾರ ।
ಕೊಡಲಿ ಕತ್ತಿ ಬಂದೂಕ ಬರ್ಚಿ ವೈದಾರ ।
ಪರಾರಿ ಆಗ್ಯಾರ ಸಿಂಧೂರ ಬಿಟ್ಟಾರ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಅವರಾ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಪರಗಣಿ ಜತ್ತಿ ಉಮ್ರಾಣಿ ದೇಶಕ ವಾಹಿನೀ
ರಾಜ್ಯಕ ಆಳುವ ಧಣಿ ।

ಕೂಡಪಲ್ಲ :

ಡಪಳೇ ಸರಕಾರ ಜತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪೈಕಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ ಸಿಂಧೂರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನಿಡೋಣಿ ದುಂಡ್ಯಾ ಹೊಲೇರಾಂವಾ ಬಸ್ಯಾ ರಡರಟ್ಟಿಯಂವಾ
ಒಳೆ ಚಲೋ ಜೇಂವಾ ಬಂದ ಕೂಡ್ಯಾರಾ।
ತಿಗಣಿ ಬಿದರಿ ಊರ ದರೋಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅವರ ಹೊಂಟಾರ।
ಬಬಲೇಶ್ವರ ಮಾಡಿದಾರ ಠಾವಾ। ಅಲ್ಲಿ ಕರವೀರ ಅಂಬಾಂವ ಒಳೆ ಬಲ್ಲಾಂವ
ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರಾ।
ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರಗ ತಿಳಿಯಗುಡದೆ ಎಂಟ ದಿವಸ ಇದ್ದಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೊಬ್ಬಾಟಾತ ಅಲ್ಲಿ ಈತರಾ ಹೊಂಟ ನಡದಾರ ಕಾಖಂಡಕಿ ಊರ
ಮೆಟ್ಟ ಮಾಡಿದಾರ।
ಬಿಜಾಪುರ ಪೋಲಿಸರ ಹಿಡಿಯಲಾಕ ಬಂದರಾ
ಆ ದಿನಾ ಊರಾಗ ಅಡ್ಡ್ಯಾಡ್ಯಾರ ಬೇಕಾದ್ದ ಉಂಡಾರ
ಹಲ್ಲಿಗೆ ಬಂಗಾರ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಹಲ್ಲ ಮುರಿದೀತ
ತೋಟದೊಳಗ ಮಲಗಿಕೊಂಡಾರ ಉಂಡ
ಪೋಲಿಸರ ದಂಡ ಹಾರಸತಾರ ಗುಂಡ
ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿದಾಗ ಉಳಿಕಿಯವರ ಜಿಗದ ಹೋದಾರ ನರಸ್ಯಾಗ
ಹಿಡಿದಾರ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಳಿ ಸುರದಂಗ ಹಾರತಾವ ಗುಂಡಾ ಹೊಡತ ಅನಘಾಡಾ ।
ಬಾಳಿಯ ಫಡಾ ನಾಶ ಮಾಡಿದಾರಾ।
ಪೋಲಿಸರು ಇಬ್ಬರ ಹೊಲೆಯರನ ಹೊಡದ ಕೊಂದಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾಕ ಅಂಕಣ ಬಾವಿ ಅಡ್ಡಗಲಾ ಫೌಜಿ ಬೆನ್ನಮ್ಯಾಲಾ ಜಿಗದ ಗೋಪಾಳ್ಯಾ ಹಾರಿಹೋದರಾ
ಘಾಬರ್‍ಯಾಗಿ ಪೋಲಿಸರ ಅಲ್ಲಿದಲ್ಲೆ ನಿಂತಾರ
ದುಂಡ್ಯಾಗ ಸಿಟ್ಟ ಬಂದಿತಲಾ ಕವಣ್ಯಾಗ ಹಾಕಿ ಕಲ್ಲಾ
ಒಗದ ಮುರದ ಕಾಲಾ ಜೀವಕ ಹೆದರ್‍ಯಾರಾ
ಕಲ್ಲಿನ ಹೊಡತಿಗಿ ಊರ ಜನಾ, ಕದಾ ಹಾಕಿದರಾ
ನರಸ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಯಾರ ತುರಂಗ ಬೆಳಗಾವಿ ಜೇಲದಾಗ
ಚಿಂತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದಿಕ್ಕ ಇಲ್ಲ ಯಾರಾ
ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಬ್ಯಾ ಗೋಪಾಳ್ಯಾ ಬಂದ ಕೂಡಿದಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಅಳಲ್ಲಾ।
ಎತ್ತ ಹೋದ್ಯೋ ನರಸ್ಯಾ ಕೋಮಲಾ।
ನಿತ್ಯ ತಿನ್ನವಾ ಖೊಬ್ಬರಿ ಬೆಲ್ಲಾ

ನಿನಗಾಗಿ ಕುಡತಾನೊ ಹಾಲಾ
ಸಾಬ್ಯಾ ಗೋಪಾಳ್ಯಾ ಮಾತಾಡತರಲ್ಲಾ
ಮೂರ ಮಂದಿ ಇದ್ದ ಏನ ಫಲಾ
ಕೊರಳಿಗಿ ಹಗ್ಗಾ ಒಗದ ಜಗ್ಗಿ ಜೋಲಿ ಹೊಡದ ನೆಲಕ ಕೆಡವ್ಯಾನೊ
ಕುಡಗೋಲ ತಗೊಂಡ ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟರನ ಕುತಗಿ ಕೊಯ್ದಾನೊ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತೆಲಿ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಲೊಳ್ಯಾಗ
ಇಟಗೊಂಡ ಕುಂತಾರ ಚಾವಡ್ಯಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜತ್ತಿಗೆ ಬಂದಾರ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗ
ತೆಲಿ ಕಟ್ಟಿದಾರೊ ಅಗಸ್ಯಾಗ
ಫೌಜಬತ್ತೊ ಅವರ ಬೆನ್ನಮ್ಯಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಪರಗಣಿ ಜತ್ತಿ ಉಮ್ರಾಣಿ ದೇಶಕ ವಾಹಿನಿ
ರಾಜಕ ಆಳುವ ಧಣಿ ಡವಳೆ ಸರಕಾರಾ

ಕೂಡಪಲ್ಲ :

ಜತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪೈಕಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ ಸಿಂದೂರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಧನ್ಯಾಳ ದಾಶ್ಯಾಳ ಹರನಾಳ ಕೋಟ್ಯಾಳ ಹೊಸಟ್ಟಿ ತೊನಶ್ಯಾಳ
ಪೋಲಿಸರ ದಂಡ ಬಹಳಾ ಡೋಣಿ ದಾಟಿದಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಂದಾರ ಕಣಮುಚನಾಳ ಕಾತ್ರಾಳ ನಂದ್ಯಾಳ ತಾಲೂಕ
ಗುಣದಾಳ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಹಾಯದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿರಿಹೊಳಿ ದಾಟಿದರ ಬಬಲಾದಿಯ ಮುಂದಾ
ಮುಂಡಗನೂರ ಹಂಚನಾಳ ರಬಕವಿ ಚೌಡಾಪುರ ಗಲಗಲಿ ಊರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಫೌಜ ಬೆನ್ನಿಂದ ಗಲಗಲಿ ಊರ ನೋಡ್ಯಾರ ಗುಡ್ಡದ ಮ್ಯಾಗಿಂದ।
ಬಳ್ಳೂರ ಬ್ಯಾಡಗಿ ಬೂದ್ಯಾಳ ತೆಗ್ಗಿ ಸನೇಕ ಗುಡ್ಡ ಒಳೆ ನಿವಳಾ ಬಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಬಂದ

ಗೆಳತಾನ ಕಟ್ಟಾರ ಅಲ್ಲಿ ತೆಗ್ಗಿ ಗೌಡಂದ
ಗಲಗಲಿ ಮಸಿಮನಾಳ ಡೋಣಿ ಸಾವುಕಾರನ ಮನಿಕೇಳಿ ವಾಹಿನಿ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾರ ಬಾಪುಚಂದ ಗುಜ್ಜನ ಮನಿ ಹಗಲ ದರೋಡಿ ಹಾಕಿದಾರ
ರೋಖ ರೂಪಾಯಿ ಐವತ ಸಾವಿರಗಂಟ ಎಬಸ್ಯಾರ
ಸ್ಟಾಂಪ ಹರದಾರ ಒಂದು ಉಳಿಲಿಲ್ಲ ಗುಡ್ಡದ ಹಾದಿ ಹಾದಿಗ

ರೂಪಾಯಿ ಚಲ್ಲಿದಾರೋ ಹೊರಲಾರದಾ
ತೆಗ್ಗಿ ಗೌಡಗ ತಂದ ಕೊಟ್ಟಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ
ಖಡೆ ಕಂಠಿ ಸರಾ ನಾನಾ ತರ ತರದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸರಕಾರ ತಪಾಸ ಇಟ್ಟಾರ ।
ತೆಗ್ಗಿ ಸಿದ್ದಾಪೂರ ನೋಡ್ಯಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಐನೂರ ಮಂದಿ ಪೋಲಿಸರಾ ।
ಬಿಡದೆ ಎಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡ ಹುಡಕ್ಯಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟಾರ ।
ಇರಕಲ ಗುಡ್ಡ ಸೇರ್‍ಯಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೆನ್ನ ಹಿಂದ ಇತ್ತ ಲಸ್ಕರ ।
ಬಿಟ್ಟ ಅಮೀನ ಗಡಕ ಬಂದಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಗಾರಮನ್ ಸಾಹೇಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ
ಹುಡಿಕಿ ನೋಡಿದಾ ಗುಡ್ಡ ಕಾಂತಾರಾ ।

ಕೂಡಪಲ್ಲ :
ಪರಗಣಿ ಜತ್ತಿ ಉಮ್ರಾಣಿ ದೇಶಕ ವಾಹಿನೀ
ರಾಜಕ ಆಳುವ ಧಣಿ ಡವಳೆ ಸರಕಾರಾ
ಜತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪೈಕಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ ಸಿಂದೂರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಸಾಹೇಬಗ ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೊಂಟಾರ ಮೊಗಲಾಯಿ ಸೇರ್‍ಯಾರ
ಶಾಬಾದಿ ಊರಾ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಸನಿದಾಗ ।
ಗುಪ್ತದಿಂದ ಹೋಗಿ ನಿಂತಾರ ಪೂಜಾರಿ ಮನಿಯಾಗ
ಮನಿ ಸುತ್ತ ಹಾಕಿದಾರ ಘೇರಾ ನಾಯಿಕ ಹವಾಲ್ದಾರ ಗುಂಡ ಒಗುತಾರ
ಸಾಕಲಿಕಡಂಗಾ ಉಳಿಕಿಯವರು ಜಿಗದ ಹೋದಾರ
ಬಸ್ಯಾಗ ಕೊಂದಾರ ಅವರ ಮ್ಯಾಲ ಮುನದ ದೇವರ
ಕಾಡು ಹೂಗಾರ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ, ಆತ ಬಿಡದಂದಾ
ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದಾರ ತೋಳಮಟ್ಟಿ ಗುಡ್ಡದಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಾರಮನ್ ಸಾಹೇಬ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ ಮೋಟಾರದಾಗಿಂದಾ ಫೌಜ ಬೆನ್ನಿಂದ
ಬಿಗುಲೆ ಮ್ಯಾಗ ಮ್ಯಾಗ ಗಾಬಾರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಿಂತಾನ ಗುಡ್ಡದ ಮ್ಯಾಗ

ಜಮಖಂಡಿ ಸರಕಾರ ಬಂದುಕಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಹಂತ್ಯಾಕ
ಅನಮಾನ ಇನ್ನ್ಯಾಕ ತಗೊಂಡ ಕೈಯಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಹತ್ತಿತೊ ಲಢಾಯಿ ಸಾಹೇಬಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸಾಹೇಬ ಕುಂತಾನ ಮೋಟ್ಯಾರ ಮ್ಯಾಲಾ।
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಒಗದ ರಾಯಫಲ್॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಟೊಪಗಿಗಿ ಗುಂಡ ಬಡಿತಲ್ಲಾ।
ಸಿಡದ ಬಿತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಾಹೇಬ ತಿಂತಾನ ಕರಾಕರಾ ಹಲ್ಲಾ।
ತೆಗ್ಗಿ ಗೌಡಗ ಹಾಕ್ಯಾರ ಜಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಲಕ್ಷ್ಯಾಗ ಹಿಡದ ಕುಡತಿಯೋ ಏನಿಲ್ಲಾ।
ನಿನ್ನ ವಗತಾನ ಮಾಡತೀನ ಬುಡಮೇಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ತೆಗ್ಗಿ ಗೌಡಗ ಜೋಗಿ ತಂದಾರ ಎಲ್ಲಾರು ಕೂಡ್ಯಾರ ಕಬೂಲ
ಮಾಡಸ್ಯಾರ ಹೊಡಿಲಾಕ ತಾರಾ॥

ಕೂ.ಪ.: ಪರಗಣಿ ಜತ್ತಿ ಉಮ್ರಾಣಿ ದೇಶಕ ವಾಹಿನೀ
ರಾಜಕ ಆಳುವ ಧನೀ ಡವಳೆ-ಸರಕಾರಾ।
ಜತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪೈಕಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ ಸಿಂದೂರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೫॥

ಏರು : ಸರಕಾರಕ ಇಲ್ಲದಂಗಾತ ಸೌಡಾ ತೆಗ್ಗಿ ಗೌಡ ಲಕ್ಷ್ಯಾಗ ದೌಡ ಕರಸಿಕೊಂಡಾನ
ಗಣಶೂರ ಲಕ್ಷ್ಯಾಗ ಕರಕೊಂಡ ಬಂದಿತ ಮರಣ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗುಡ್ಡದಾಗ ದೇವರಿಗಿ ಮಾಡ್ಯಾರ ಕುರಿಕೊಯ್ದಾರ ಅಡಗಿ ತಯ್ಯಾರಾ
ಕೂಡಿತ ಜನಾ ಬಂದ ಮಂದಿಗಿ ಉಣಿಸಿ ಗೌಡ ಕಳವಿದಾನ ಎಲ್ಲಾರನಾ
॥ಜೀಜೀ॥

ಹಿಂದ ಉಳದವರಾಗ ಗೌಡ ಲಕ್ಷ್ಯಾಗ ಕಂದೀಲ ಕೈಯ್ಯಾಗ ಕೊಟ್ಟ ಬೇಮಾನಾ।
ಆ ಕಂದೀಲ ಮಸಲಿತ ಮೊದಲೆ ಆಗಿತ್ತ ಸೂಚನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಫೌಜದಾರ ಗುಂಡಬಿಟ್ಟ ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಯಾನ ಮ್ಯಾಗ ಬಡಿತ ಹಣಿಮ್ಯಾಗ
ಹಾರಿ ಹೋಯಿತೊ ಪ್ರಾಣಾ ಗಂಡೆರಳಿ ಹಾರಿದಂಗ ಲಕ್ಷ್ಯಾ ಜಿಗದ
ಬಿದ್ದಾನ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ರಣಶೂರ ಬಿದ್ದ ರಣದಾಗ ಹಾಕ್ಯಾರ ಗಾಡ್ಯಾಗ ಬೀಳಗಿ ಊರಾಗ
ಕೊಟ್ಟರ ಮಣ್ಣಾ।
ಮುಳ್ಳುಕಿತ್ತಿ ಹೋಯಿತಂತ ಸಾಹೇಬ ಖುಷಿಯ ಆಗ್ಯಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲಾ: ಸಾಬ್ಯಾ ಗೋಪಾಳ್ಯಾಗ ಹಿಡದಾರ।
ಜಮಖಂಡ್ಯಾಗ ಫಾಸೀ ಹಾಕ್ಯಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಂಡ್ಯಾಗ ತಪಾಸ ಇಟ್ಟಾರ।
ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ ಕಡದ ಹಾಕ್ಯಾರ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮರಿಗುದ್ಯಾಗ ನರಸ್ಯಾಗ ಹಿಡದಾರ।
ಯರವಡೆ ಜೇಲದಾಗ ಇಟ್ಟಾರ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹುಟ್ಟಬೇಕೊ ಲಕ್ಷ್ಯಾನ ಹಂತವರಾ।
ಮರ್ದ ಅನಿಸಿಕೊಂಡೋ ರಣಶೂರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೇಶದೊಳಗ ಬಿದರಿ ಊರಾ।
ಬಂಢಿರಂಗ ಜ್ಞಾನ ದೇವರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ತುರಾ ಹಚ್ಚಿ ಬೆಳದವನ ಕೀರ್ತಿ ಹಚ್ಚಿ ಹೊಸಾಧರ್ತಿ ಸಾರಿದಾನ
ವಾರ್ತಿ ಪ್ರಭು ಕವಿಗಾರಾ.

ಕೂ.ಪ.: ಪರಗಣಿ ಜತ್ತಿ ಉಮ್ರಾಣಿ ದೇಶಕ ವಾಹಿನೀ
ರಾಜಕ ಆಳುವ ಧನೀ ಡಪಳೇ ಸರಕಾರಾ।
ಜತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪೈಕಿ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ ಸಿಂಧೂರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೭ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಹಗರ ಕಾಲವು ಜನಕ ಬತ್ತಣ್ಣಾ।
ಕೊಪವು ಜಗದ ಪ್ರಾಣಿ ಮೇಲೆ ಅಣ್ಣಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜನಕ ಜನಿನೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲಾ
ಮನಕ ನಾಚಿಕೆ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲಾ
ಕನಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಸ್ವಾನಿನಂತೆ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತುವದನ್ನಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಂಜುವ ಜನರಿಗೆ ಸುಖವು ಇಲ್ಲಣ್ಣಾ।
ಸೆರೆ ಗಾಂಜಿ ಕಾನದೆ ಮುಂದೆ ಮನಿ ಮನಿ ತಿರುಗುವತಾರನ್ನಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮುಂಜು ಮಳೆಯ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಂಜಿನಾದಳೋ ಭೂಮಿತಾಯಿ।
ಎಂಜಲ ಪತ್ರೋಳಿ ಗಾಳಿಗಿ ಹಾರಿದಂತೆ ಈ ಜಗವು ಹಾರುವದಣ್ಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಕಲ್ಲ ಕೋಳಿಯ ಕೂಗುತದನ್ನಾ।
ಬಲ್ಲಿದ ಶರಣರ ಉಳವಿ ಬಿಟ್ಟಿನ್ನ ಓಡುತಾರನ್ನಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಚನ್ನಬಸವ ಕಲ್ಲತೇರ ಎಳಸ್ಯಾನ।

ಅಲ್ಲಿಬಾದಿ ಬಂಡಾರ ಒಡೆದು ಎಲ್ಲ ರಾಜರು ಮಡಿಯುವರನ್ನಾ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹಿಂದಿನ ಸುಖವ ಮುಂದ ಇಲ್ಲಣ್ಣಾ।
ವಂದಾನ ದಿನಗಳ ಬಂದು ನಿಮಗಿನ್ನು ಒದಗುವತಾವಣ್ಣಾ
ಎಂದು ಏನು ಅನ್ನಬೇಡಿರಿ ಕಂದ ಚಿಕ್ಕನ ದ್ಯಾನ ಮಾಡಿರಿ
ತಂದಿ ಸದಾಶಿವನ ಹೊಂದಿದವಂಗೆ ಮುಂದೆ ಮೋಕ್ಷ
ದೊರೆಯುವದನ್ನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ.: ಹಗರ ಕಾಲವು ಜನಕ ಬತ್ತಣ್ಣಾ।
ಅಘುಹರನ ಕೋಪವು ಜಗದ ಪ್ರಾಣಿ ಮೇಲಣ್ಣಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅರ್ಪಣೆ

ತಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ನ್ಯಾಯ ಹಚ್ಚಿದಿ

ಪದಾ

ತಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ನ್ಯಾಯ ಹಚ್ಚಿದಿ ।
ತಂದಿ ಇಲ್ದ ಹುಟ್ಟಿ ಹೆಂಗ ಬಂದಿ ।
ಗುಂಡ ಗುಳದಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ತಾಯಿನ ಬಂಧಿನೊಳಗ ಇಟ್ಟಾಂವತಂದಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನಿರಂಕಾರದಾಗ ನೀರಿತ್ತು ಆಕಾರದಾಗ ಭೂಮಿ ಹುಟ್ಟೈತಿ
ನೀರಾತ ಗಂಡಾ ಹೊಳಿ ಆತ ಹೆಣ್ಣಾ
ನೀರಿನಿಂದಾಗೈತಿ ಹೊಳಿ ಚಡತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ನೀರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯಾರ ಕೇಳತಾರ ಹೆಚ್ಚ ಹೆಂಗಂತಿ ನಿನ್ನ ಭಾಗಿರಥಿ ।
ಶಿವನಿಂದ ಶಕ್ತಿ ಮಾಡತಾಳ ಭಕ್ತಿ ಸೇವಕಾಗಿ ನಿಂತಾಳ ಪಾರ್ವತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಅನುಸೂಯಾ ಚ್ಯಾಂಗುಣಿ ನೀಲಲೋಚನಾ ಪತಿವ್ರತಾ
ಅನಿಸ್ಯಾರ ತಾರಾಮತಿ ಶಿವನ ಸೇವಾ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ವತಿ
ಆದಾಳ ಶೈಲೇಂದ್ರಿ ಅಂಬಾಕಿ ದ್ರೌಪತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮಗಂಡಂದಾ
ಮಂಗಳಸೂತ್ರ ಮಾನಗುಳದಾಳಿ ಐತಿ ಗಂಡಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡಂದ ಮಾಡಿದ ಶೃಂಗಾರ ಬಳಿಯ ಕಾಲುಂಗರಾ
ವಂಕಿ ಬಾಜು ಬಂದಾ ।
ಹಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಂಕುಮ ಗಂಡಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಸಾ ॥

ಏರು : ಪತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಆಹುತಿ ಹ್ವಾದಾಳ ಸತಿವಂತ ಸಾಂಬನ ಮಡದಿ ॥

ಕೂಡಪಲ್ಲ :

ಗುಂಡ ಗುಳದಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ತಾಯಿನ ಬಂಧಿನೊಳಗ ಇಟ್ಟಾಂವತಂದಿ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಗಂಡ ದೇವರಾ ಹೆಣ್ತೀಗಿ ಆಧಾರಾ ಕಸರಿಲ್ಲ ತೊಳದಂಗ ಮುತ್ಯಾ
ಲಿಂಗ ಮಹಾದೇವ ಇಭತ್ತಿ ಬಸವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ ಪಾರ್ವತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದಂಡಕ ವನದಾಗ ಮಂಡಲ ಕೊರದು ಗಂಡ ಶಿಕಾರಿಗಿ ಹೋದ ರಘುನಾಥ ।
ಮಂಡಲ ಧಾಟಿ ಆತ ಉಪರಾಟಿ ಅಳತ ಕುಂತಾಳ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗೌತುಮ ಮಹಾಮುನಿ ಅಂತಃಕರುಣಿ ಶ್ರ್ಯಾಪ ಕೊಟ್ಟಿದಾರ ಬೇಕಂತಾ।
ಶ್ರ್ಯಾಪ ತಗೊಂಡ ವಿಶ್ರ್ಯಾಪ ಬೇಡತಾಳ ಮಡದಿ ಕೈಯ ಜೋಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಾ॥

॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಎಲ್ಲಮ್ಮದ ಕಟ್ಟಿದ ತಾಳಿ ಅಂತೀಯ ಮಾಂಕಾಳಿ
ಬೆಳಿಸಿ ಇಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ
ಆಹಿಲ್ ಅಂದ ಅಡಗಿ ತೋಸಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗೌತುಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿದಾನ ಶ್ರ್ಯಾಪ ಹತ್ತಿತಾಗ ಪಾಪ
ಮಡದಿ ಆದಾಳೋ ಕಲ್ಲಾ।
ಎಲ್ಲಮ್ಮಗ ಸತಿ ಹಾವುದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಮಡದಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ಹುಡದಿ ಹಚ್ಚಿದಿ।
ಬಡದ ಕಲಸ್ತೀನ ನಿನಗ ಬುದ್ದಿ ॥

ಕೂಡಪಲ್ಲ :
ಗುಂಡ ಗುಳದಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ತಾಯಿನ ಬಂಧಿನೊಳಗ ಇಟ್ಟಾಂವ ತಂದಿ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಗಂಡಸನ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಮಾಡುದಿಲ್ಲ ಹೆಂಗಸನ ಮ್ಯಾಲ ಮಾಡತಾರ ಗಟ್ಟಿ।
ಪಾತಿಕೊಟ್ಟ ಪಚ್ಚ್ಯಾನ ಮಗಳ ತೊತ್ತಾಗಿ ದುಡದಾಳ ನಡಗಟ್ಟಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ತಂದ ಮೇಲೆ। ಬೀಸಿ ಬಡದ ಹಾಕಕ್ಕಿರೊಟ್ಟಿ।
ಗಂಡ ಕೂಲಿಗೇ ಹೋಗದಿದ್ದರ ಕಾಲೆ ಬೀಳುದು ನಿನ್ನ ರೊಟ್ಟಿ ಬುಟ್ಟಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತಂದಿದಿಂದ ಕೂಸಿಗಿ ಮಲಿ ಹಾಲ ಆತ
ತಂದಿ ಗಳಿಸಿ ಮನಿಯ ಒಳಗೆಟ್ಟ ಹುಂಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಲ್ಲಾ ತಿಂದ ಮಾಡಿದಿ ನಾಶ ಬೆಂಡ ಬತ್ತಾಸ
ಬುಂದೇವ ಉಂಡಿ।
ತಂದಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರ ಏನ ತಿತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಗೆಂಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹುಟ್ಟಿ ಹೆಂಗ ಬಂದಿ ನಿನ್ನ ಯಾಂವ ತಗದಾನ
ನೆಟ್ಟಗ ಕೇಳತೀನ ಹೇಳ ಜಲ್ದಿ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗುಂಡ ಗುಳಿದಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ತಾಯಿನ ಬಂಧಿನೊಳಗ ಇಟ್ಟಾಂವ ತಂದಿ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಜೋಗತಿ ಎಲ್ಲಾರ ಸಂಗಾಟ ಹೋಗಕ್ಕಿ
ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡವರಿಗ ಸರಿ ಸಂಗಾಟಾ।
ಕಾಮ ಇಲ್ದ ಕೆರಿಯಾಗ ನಾಯಿ ಸುದ್ದಾ ಅದರಾಗ ಎದ್ದಕೊಂಡ
ಹೋಗತೈತಿ ದುಡ್ಡ ಕೊಟ್ಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧರ್ಮ ಸಾಲ್ಯಾಗ ಒಳಗ ಹತ್ತಿ ಬಂದ ಮಂದಿ ಕುಟ್ಟತೈತಿ
ಕಂಡವರ ಸುರುವತಾರ ಹಾಕಿ ಪೆಟ್ಟಾ।
ಹಗಲಿಗಿ ತಂದಿಯಿಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಗಿ ತಾಯಿಯಿಲ್ಲ ಜೋಗ್ತಿ ಮಗಾ
ಅಂವಾಕನಗೆಟ್ಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಂದಿ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿದಾಂವ ತಂದಿ ಭೀಜಿನಾಂವಲ್ಲಾ ಹಾದರ ಭೀಜ
ಅಂತಾನ ಸೃಷ್ಟಿ।
ಹಿಂಗ ಶಿವಲೀಲಾಅಮೃತ ಪುರಾಣದಾಗ ಬರದ ಇಟ್ಟಿದಾರ
ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡ ಪುರಾಣ ಗಂಟಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸೇವಾ ಮಾಡಿದಾನ ರುವಿದಾಸ ಕಂಡಾನ ಕೈಲಾಸ ತುಕಾರಾಮ ಭಕ್ತಾ।
ಕಭೀರ ಕಮಾಲಾಗಿದಾರ ಮುಕ್ತಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹರಿಹರಾ ಅಂದ ವಿಠ್ಠಲ ಹರದಾಸ ಮಲ್ಲ ಮಾಡಿದ ಹಂತಾಕ ಕವಿತಾ।
ಕೇಳಿ ನಾಗಿ ನಿಂತಾಳ ಬೆರ್ತ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಪಾವಡ ನಾಗಿ ಚೆಡಾವಲೆ ಬಡಿತೀನಿ
ತಡಾ ಮಾಡದೆ ಜಲ್ದಿ।

ಕೂ.ಪ. : ಗುಂಡ ಗುಳದಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ತಾಯಿನ ಬಂದಿನೊಳಗ ಇಟ್ಟಾಂವ ತಂದಿ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಪತಿ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಸತಿ

ಪದಾ

ಪತಿ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಸತಿಯಳ ಮಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೋ ಉರಿ।
ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೀಗ ಹೇಳತಾರೊ ತಪ್ಪದು ನರಕದ ದಾರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಪತಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಲಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಚ್ಛದಾರಿ।
ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿದ ಶಿಷ್ಯಾಂದು ನೋಡಬಾರದ ಮಾರಿ।
ಪಾಪವು ತುಂಬಿ ತುಳುಕತೈತಿ ಹಿರದಂಗ ಕತ್ತಿಯ ವರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಮಾತು ಮೀರಿದ ಪಾಪಿ ಆದಾ ವೈರಿ।
ಅನ್ನ ಸಿಗದೆ ತಾವು ಹೋಗುವರು ನಿಜವೈತಿ ಈ ದಾರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಯುಗ ನಡೆಯುವ ರೀತಿ ಕೇಳರಿ।
ಏನು ಹೇಳಲಿ ಸೂರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೆಂಡರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಿರಿತಾನ ಮಾಡತಾರೊ।
ನೋಡುತ ಹೆಂಡರ ಮಾರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಗಿ ಹುಲಿ ಮರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹೆಂಡತಿ ಕಲಸ್ತಾಳೊ ಗಂಡಗ ರೀತಿ ದಿನಾ ಒಂದಕ್ಕೆ ಭಾರಿ।

ಕೂಡಪಲ್ಲ :
ಪತಿ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಸತಿಯಳ ಮಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚೋ ಉರಿ।
ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೀಂಗ ಹೇಳತಾರೊ ತಪ್ಪದು ನರಕದ ದಾರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಹಟಾ ಬಾಳ ನಾನು ಉಳಿಯೋದಿಲ್ಲರಿ।
ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಸಿಟ್ಟು ಬಾಳ ನನ್ನ ಕಂಡರ ಉಗಳತಾನೋ ಉರಿಕಾರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮರು ಅಗದಿ ಹೆದರುದಿಲ್ಲಾ ಸರಿಯುದಿಲ್ಲಾ ವಾರಿ।
ನೀವು ಇಲ್ಲದಾಗ ಮೈಮೇಲೆ ಬರತಾರೋ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಹೆದರತೀರಿ ನಿಮಗೇನು ಬಂದೈತಿ ಅಂತಾಳ ಕೊಯ್ಯೋ ಹುರಿ।
ಏಕಾಂತಾದಾಗ ಪ್ರೀತೀಲೆ ಕುಂತಾಗ ಹೇಳತಾಳೊ ಪೋರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಬ್ಯಾರೆ ಆಗುದಕ ಸುಳ್ಳ ನ್ಯಾಯ ತಗಿಯೋ ಕಾಲಕೆದರಿ।
ಮಡದೀಯ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಜೋಕಮಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊಡಿಯತಾನೋ ಮಡದಿಗರಿ।
ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ತಂದಿ ತಾಯಿ ಹೊಟ್ಟ್ಯಾಗ ಕೆಡವ್ಯಾನಉರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಅಂತಾರೊ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರು
ಹ್ಯಾಂಗ ಅಗಲಬೇಕರಿ।
ಇಂಥಾ ತುಂಡ ರಂಡ್ಯಾರಿಂದ ಮನಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಏನೂ
ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲರಿ। ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಚೂರು ಚ್ಯಾರು ಚೂಜಿ ಮುರ್ಕತಗೊಂಡ್ರು
ಬರೋಬ್ಬರಿ ಬ್ಯಾರ್ಯಾದ ಮೂರ ದಿನಕ ಕಲಾಹೋಗಿ ಅವನ ಮಾರಿ
ಒಣಗಿ ಹೋತರಿ।

ಕೂಡಪಲ್ಲ :
ಪತಿ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಸತಿಯಳ ಮಾರಿಗಿ ಹಚ್ಚೋ ಉರಿ
ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೀಗ ಹೇಳತಾರೊ ತಪ್ಪದು ನರಕದ ದಾರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಬ್ಯಾಸತ್ತು ಮಡದಿ ಬೇತ ತಗದಾಳೊ ಬೀಸಾಕ ಹಿಡಿ ಬರ್ರಿ।
ಹಿಟ್ಟು ತುಂಬಾಕ ಹಚ್ಚಿ ಹಿರೇತನ ಮಾಡತಾಳೊ ಯಾರು ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಸರಿ ॥
ಸಂತೆ ಬಂದರೆ ಯಾಕ ಚಿಂತೆ ಮಾಡತಿ ಆಗಬ್ಯಾಡ ಗಾಬರಿ ॥
ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಂತರ ನಾನು ವೆಚ್ಚಾತರತೀನಿ ಬರೋ ಬರಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮತ್ತೊಂದು ಬೇತು ಯುಕ್ತಿಲೆ ತಗದಾಳೊ ಒಗಿಯಾಕ ಕೊಟ್ಟಾಳೊ
ಮೈಲಿಗಿ ಸೀರಿ।
ಹಸನಾಗಿ ಒಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದರ ಮಸರ ನೀಡತೀನಿ
ಸಬಕಾರ ಹಚ್ಚಿ ಸೀರಿ ಹಸನಾಗಿ ಒಕ್ಕೊಂಡ ಮನೆಗೆ ಹಿಡಿದ ದಾರಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಗಿಲದಾಗ ಗಂಟು ಇಳುವತಾನೋ ಬಿತ್ತು ಕೈ ಜಾರಿ
ಅದನ್ನು ನಾರಿ ನೋಡಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಹೊಡದಾಳ ಮಾರಿ ಮಾರಿ
ಮೂರು ದಿನದ ಹುಳಿ ಮಜ್ಜಿಗಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಒಡೆವಳು ಮಜ್ಜಿಗಿ ಸ್ವಾರಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಬ್ಯಾರೆ ಆದವರದ ಇಷ್ಟ ಗತಿ
ಆಗತೈತಿ ಕೂತ ಕೇಳರಿ ಸೂರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಈ ತರದ ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದವರು।
ಆಗಿ ನಿಂತರೋ ಫಾಬರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಈ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗ ನಡದೈತಿ ಈ ಪರಿ।
ತಾಳ ತಂಬೂರಿ ಡಪ್ಪಿನ ಒಳಗ ಸಂಪು ನುಡಿಯತಾವರಿ॥

ಕೂ.ಪ. : ಪತಿಯ ನಿಂದ್ಯೆ ಮಾಡುವ ಸತಿಯಳ ಮಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚೊ ಉರಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಮಾರಿ ಮ್ಯಾಲ ಕೂದಲು ಇಲ್ಲದ ಹಂಗಸ
ನೀನು ಸಭಾಕ ಬರಬ್ಯಾಡ।
ಆಳಾಗಿ ನೀನು ಕಸಾ ಹೊಡಿಯುವಾಕಿ
ಬಂದು ಆಗತಿದಿ ಎಡಾ।
ನೀನು ಹಾಡುವ ಪದಾ ಯಾರದು ತಂದಿದಿ ಕಡಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಟ್ಯಾಗಿ ನಿಂತು ಘರ್ಜನೆ ಮಾಡತೀನಿ ಬೆದರಿ ಹೋದಿತ ನಿನ್ನ ಬುಡಾ।
ಗಂಡಸಿನ ಶರೀರದ ಮ್ಯಾಲ ಕಳಸ ಚಂದ ಇರುವುದ ಪಾವಡಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೀನು ರಂಡಿಯಾದ ಮ್ಯಾಲ ಬಣಾ ಬಣಾ ಅಂತೈತಿ
ನಿನ್ನ ಮಾರಿ ವೈದು ಸುಡು।

ಹೆಂಗಸಿನ ಬುದ್ಧಿ ಮೊಳಕಾಲ ಕೆಳಗಂತ ಜವಾಬ ಕೊಡದಿದ್ದರ
ಫಡಾನ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡಿ ಅನಬ್ಯಾಡೊ ಬಡಾ ಬಡಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೊದಲಿಗೆ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಗಂಡಸು ಇರತಾನ ಗೌಡಾ।
ಹೆಂಗಸರು ಜರಾ ಕಾರಭಾರ ನಡಸಿದರ ಅವರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಂತೋ
ಕೋರ್ಡಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಗಂಡಸನಲಿ ಜ್ಞಾನವ ಬಹಳ ಇರುವುದು
ಅಮೃತದ ಕೊಡಾ।
ಕಲಿಯುಗದೊಳಗ ನಿನ್ನ ಬಡಾಯಿ ನಡಿಯುದಿಲ್ಲ
ದೂಡಿ ಕೆಡುವುದು ಏನ ತಡಾ।
ತಿಳಿದ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಸವಾಲಿಗೆ ಜವಾಬ ಕೊಡು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅಥಣಿ ಊರ ದೊಡ್ಡ ಶಹರಾ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ದಯದಿಂದ
ಗುರು ಸಂತರಾಮ ಮಾಡಿದಾನೆ ಚಾಜಾ ಶಿಷ್ಯ ಮುರಲಿಧರ
ಮಾಡಿದ ಹಾಡಾ ಅವನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕರ ಹಾರೀತೋ ನಿನ್ನ ತೌಡಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಪತಿ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಸತಿಯಳ ಮಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚೋ ಉರಿ
ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹಿಂಗ ಹೇಳತಾರೊ ತಪ್ಪದು ನರಕದ ದಾರಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಹೆಣ್ಣಿನ ದುರ್ಗುಣ

ಸರಳ ಮಾತೊಂದು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿರಿ ದೈವವೆಲ್ಲಾ।
ಹೆಣ್ಣಿನ ದುರ್ಗುಣಾ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ತಿಂದು ತಿರುಗಿ ಬೀಳುವ ಮನಸ ಹೆಂಗಸರದು।
ತಿಳಿರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರ ಬರೀ ಮನಿ ಆಗತದೋ ಇಲ್ಲದಾಂಗ ಮಂದಿ।
ಹೆಣ್ಣರಂಡಿ ಆದರ ತವರ ಮನಿಗೆ ಬಂದು ಆಗತಾಳೋ ಇದೀ॥
ಪೈಟು ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತು ಮಾತು ಹೇಳಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕಳಿತಾಳೋ ಮನಿಮರ್ಯಾದಿ।
ವಯಸಕ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಚ್ಛ ತಿರಗತಾಳೋ ಒಬ್ಬಾಕಿ ಆಕಿ ಹಟವಾದಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗಂಡನ ಮನಿಯನು ತಳವರಿಸಿ ತಾ ಹಿಡದಾಳೋ ತವರೂರ ಹಾದಿ।
ಒಳಗ ಹೊರಗ ಮೂರಾಬಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ಆಕಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಧಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ತಾಯಿ ತಂದಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮರನೆಲ್ಲರನ ನೀಗಿದಿ।
ತಮ್ಮನ ಹೇಣ್ತಿ ತಮ್ಮಗ ನ್ಯಾಯ ಹಚ್ಚಿ ಮೋಜ ನೋಡಿದಿ॥ಜೀಜೀ॥

ತಮ್ಮನ ಮಗ ಒಬ್ಬ ಅಳಿಯ ಇದ್ದನು ಅವಗ ಗುರಿ ಹೊಡಿದಿ।
ಅವಗ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ಮಾವ ಆಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದತಂದಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಗಂಡನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಾನಗೇಡಿ ನೀನಾಗತೀದಿ
ಮಳ್ಳ ಜನಾ ನೋಡಿ ನಿಜ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿಯತೀದಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹೆಣ್ಣಿನ ದುರ್ಗುಣಾ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ಸುಳ್ಳು ಮಾತನು ಸಾವಿರಾರು ಹೇಳಿ ಗಂಡನ್ನ ಮಳ್ಳ ಮಾಡತೀದಿ।
ಚಲೋ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ಕಾಲಕ ಕಡಬಿಡಕಿ ಹೆಣ್ಣು ನೀನು
ಗಂಡನ ಮನೆ ಒಡಿಸಿ ಇಡತೀದಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬ್ಯಾಡಾಗಿ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡು ಮುಂದ ನೀನು ಹಂಗಾಮದ
ಹುಡುಗರನ್ನು ನೋಡತೀದಿ।
ಮನಸಿಗೆ ಬಲ್ಲಾಂಗ ಗಂಡನ್ನ ಮಳ್ಳಮಾಡಿ ಹಾದರ ಮಾಡತೀದಿ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಹೆಣ್ಣಿನ ನೆಲೀ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುದಿಲ್ಲಾ।
ಈ ಮಾತು ಆಡಿ ಪೀರ ಮೋದೀನನ ಬೇಧವ ತಿಳಿಯದೆ
ಅವನ ಕೂಡ ನೀ ವಾದ ಮಾಡತೀದಿ॥ ಅಥಣಿ ಗುರುಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ
ಕರುಣವಿರುವತನಕ ನಡೆಯುದಿಲ್ಲ ನಿಂತ ಕೇಳ್ತಿನಿ ಇದ್ದಿ ॥ಹಾ ಜೀ ಜೀ॥

ಏರು : ಸರಳ ಮಾತಿದು ಒಂದು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳತೀದಿ ಕೇಳರಿನವೆಲ್ಲಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹೆಣ್ಣಿನ ದುರ್ಗುಣ ವರ್ಣನೆ ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೨॥

ಖ್ಯಾಲಿ

॥ಈಗಿನ ಕಲಿಯುಗ ಬಲು ಬೆರ್ಕಿ॥

ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನಡಿಯೋ ಜ್ವಾಕಿ।
ಈಗನ ಕಲಿಯುಗ ಬಲು ಬೆರ್ಕಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಹೆದರಿ ನಡದರೆ ಮಾಡತಾರೊ ಧಮಕಿ।
ಸರಕಾರದಾಗ ಸುಳ್ಳು ನಡಿಯತೈತಿ ಮ್ಯಾಲ ಖರೇ ತೋಕಿ।
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಾಣ್ಯಾರು ಗಂಟ ತಿನ್ನತಾರೊ ಖಟ್ಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿ।
ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತಾರ ಗುದ್ಯಾಟ ಬಾಳ ಮುಸಕಿನಾಂಗ ಹೊಡಿತಾರೊ ಕ್ಯಾಕಿ।
ಮಳ್ಳಾಗಿ ರೈತರು ಹೊಲಾಮನಿ ಓದು ವತ್ತಿಯ ಹಾಕಿ।
ದೇಶ ಆಳುವರು ಒಳ್ಳೇ ಯುಕ್ತಿ ತಗದಾರೊ ಒಳ ಸಂಚಿಕೆ।
ಕರ್ಭಾರ ಜನರನ್ನು ಮ್ಯಾಲ ಮಾಡತಾರೊ ಬಾದ್ದೂರ ಬಿಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ।
ಪುರುಷರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸರಸಾಗಿ ಮೆರಿತಾರೋ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವೇಷ ಹಾಕಿ
ತಪ್ಪದಂಗ ನಿತ್ಯ ಮೀಸಿ ಬೋಳಸತಾರ ತುಪ್ಪಳ ತೆರೆದ ಹಕ್ಕಿ
ಕೋಟು ಜಾಕೀಟು ಮಕ್ಕಷ್ಟು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಟವೆಲ್ಲು ಕೊಳ್ಳಾಗ ಹಾಕಿ
ವಾಚು ಕಿಸಿದಾಗ ಪಟ್ಟಿಯ ಚೀಲ ಕುಚ ನೋಡು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ
ರಂಡಿ ದರ್ಬಾರದಾಗ ಬಂದು ಆಗತಾರೋ ಬರಲಿಲ್ಲೋ ನಾಚಿಕಿ
ಬೆಳತನಕ ತಿಕ್ಕಿ ಅವರು ಅಕ್ಕಾ ಅಂತಾರೊ ತೊಡಿಯ ಮೇಲೆ ತೊಡಿ ಹಾಕಿ
ಕಡಿವಾಣ ಪಟ್ಟಿ ಕಡೆಗಾದ ಬೈತಲಿ ಕೊಳ್ಳಾಗ ಗುಂಡಿನ ಟೀಕಿ।
ಹುಬ್ಬ ಹಾರಿಸಿ ಖಬರಿಲ್ಲದೆ ತಿರಗತಾಳೊ ಕಡಬಡಿಕಿ।
ಆಕಿ ತೊಂಬತ್ತೈದು ವರ್ಷದಾಕಿ
ಎಳೆ ಎಳೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಾಳೊ ತೆಕ್ಕಿ
ಗಂಡುಳ್ಳ ಬಾಲೇರು ಬಲು ಖಡಕ

ತಿರಗತಾರೋ ಗುಳದಾಳಿ ಹರದ ಹಾಕಿ
ಈಗಿನ ಖಾಯ್ದೆ ಬಾಳ ನಾಜೂಕ
ಯಾರದೇನು ಅಂಜಿಕಿ
ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಗಂಡ ಪಟ್ಟನ ಬಡದರ ಬಿಗಸ್ಯಾರೊ ಮುಸಕಿ
ಚಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರು ಅರ್ಜಿ ಕೊಡತಾರೊ ಗೆಣೆಯರಸ್ಯೆ ಹಾಕಿ
ಗಂಡಸತ್ತ ಬಾಲ್ಯಾರ ಹೊಡಿಯತಾರೊ ಗುಮುಕಿ
ಹಿರಿಯರ ಹಿರ್‍ಯಾರ ಹೆದರಿಕಿ ಇಲ್ಲ ಹಚ್ಚತಾರೊ ಬೆಂಕಿ
ಸ್ವಂತ ಸೂಳ್ಯಾರ ಉಪವಾಸ ಸಾಯತಾರೊ ಈಗ ಒಡಕಬೋಕಿ
ಹ್ಯಾಂಗ ಮಾಡುನವ್ವ ಯಾರ ಕೊಡತಾರ ಉಡಾಕ ಹಳಿ ಫಡಿಕಿ
ಪುಣ್ಯವೆಂಬುದು ನಾಚಿ ಹೋಯಿತ ಕುಂತಿತು ಉಸುರ ಹಾಕಿ
ಪಾಪವೆಂಬುದಕ ಇನ್ಯಾಕ ಹೆದರಿಕಿ
ಹೊಡಿಯತೈತಿ ಡುರಕಿ
ಹೇ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನಡಿಯೋ ಜ್ವಾಕಿ ॥

ಶ್ರೀ ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ

ಪದಾ

ಅಯೋಧಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅರಸಕಿ ಮಾಡತ್ತಿದ್ದ ದಶರಥ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸ್ವತಾ।
ಅವರ ಗುರು ವಸಿಷ್ಠ ಅರುಂಧತಿ ಕಾಂತಾ।
ಸಭಾ ಕೂಡಿತ್ತ ಅಷ್ಟ ಪ್ರಧಾನ ಮಂಡಳೀ ಸಹಿತಾ।
ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾತ ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬಡದಂಗ ನಿರತಾ।
ಮುಂದ ಕೇಳ್ರಿ ಕಥಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಪಲ್ಲ॥

ನುಡಿ : ಕರದ ಅನುಜನ ಹೇಳಿದ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕೇಳ ತಮ್ಮಾ ಸೌಮಿತ್ರ ನೀನು
ನಿನಗೊಂದ ಮಾತನಾ ಹೇಳುವೆನು
ನಮ್ಮ ವಂಶಕ ಬಂದದ ಇಂದ ಕುಂದವನು।
ಅಡವಿಗೆ ಒಯ್ದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕೊಂದ ಬಾರೊ
ಮುಂಚೆ ಸೀತೆಯನು।
ಯಾಕೆ ಚಿಂತೆಯನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಸಿ ಮಾಡತಾನ ಅತಿ ಶೋಕವನು।
ನೆಲಾ ಒಗಟಿ ಕಚ್ಚತಾನ ಮಣ್ಣವನು।
ಅಣ್ಣಗ ಅಂತಾನ ಬಡದದೇನೊ ಭೂತವನು।
ತಿರಗಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೇಳಿದ ಆತಗ ಸೀತಾನ ಇಂದ ಕೊಲ್ಲದಿದ್ರ
ನೀನು ಪ್ರಾಣ ಕೊಡತಿಯೇನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನನಗ ಹತ್ಯಾದೋಷ ನಿನಗ ತಟ್ಟೀತು ಹೋಗಲಾರದ ಕರ್ಮವದು
ಅಘೋರ ನರಕ ನಿನಗ ತಪ್ಪಿತೇನು
ಕುಂದ ಬಂದ ಜೀವಿಸಿ ಫಲವೇನು
ಕರುಣ ಇಲ್ಲದ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಸಿದ್ದಮಾಡಿದಾಗ ರಥವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟ ಬಂದಾನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ ೧ : ಸೀತಾ ಇದ್ದಾಳ ಆಗ ಬಸವಂತಿ
ಅಯ್ಯೋ ದೈವಗತಿ। ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮಾ।
ಏನ ಲಿಖಿತ ಬರೆದ ತಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಖರೆ ಇದ್ದಾಳ ಸೀತಾ ರಾಜ ಪಿಂಡಾ।
ಅದಾಳ ಈಗ ಭಂಡಾ ಕಾಲಚಕ್ರ ಮಹಿಮಾ।
ಹತ್ತಲಾರದ ನೆಲಿ ಬಹಳ ಗುಮ್ಮಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಿಟ್ಟ ಹೋಗೊ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನೋಡಿ
ಕರಳಂದ್ರ ಖೋಡಿ। ಅಂತಾಳ ಯಾತರ ಜಲ್ಮಾ
ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದಾಳ ಭೂಮಿಗಿ ಭೇಪಾಮಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ ೨: ತಂಪಗಾಳಿಗಿ ಕೂತಾಳ ಎಚ್ಚತ್ತಾ।
ಪಾಪದ ರಾಶಿ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಜಲ್ಮವ್ಯರ್ಥಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅನಾಥ ಬಾಲಿದ ದುಃಖ ವಿಪರೀತಾ।
ಹಾ ರಾಮಾ ಬಿಟ್ಟೆನೊ ನನ್ನ ಮರತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪಶು ಪಕ್ಷಿ ಕೂಡ್ಯಾವ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಾ।
ನಿರಹಾರ ನಿಂತಾವು ಮರಗುತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಅಕಸ್ಮಾತಾಗಿ ಬಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕೇಳತಾನ ಸರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತಾ।
ಯತಿ ಧರ್ಮದಂತೆ ಕರುಳ ಕರುಗುತಾ।
ಆಶ್ರಮಕ ಅಂದಿನ ಹೊತ್ತಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾತ
ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬಡದಂಗಾ ನಿರತಾ
ಮುಂದ ಕೇಳಿ ಕಥಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಸಿದಾನ ಜೋರ।
ಒಳಗಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾರಾ। ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಏನೇನಾ॥
ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತಾ ಪೂರ್ಣ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ ೨: ಕುಶಲವರು ವಾಲ್ಮೀಕನ ದಯದಿಂದಾ।
ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದಾರು ಉಂಡು ತಿಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಯಜ್ಞ ಹೂಡಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಶ್ವಮೇಧಾ।
ಅಯೋಧ್ಯಾದಿಂದ ಅಶ್ವ ಬಿಟ್ಟೆದ್ದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತಿರುಗುತ ಮುಟ್ಟಿತೊ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ।
ಲವ ತಾನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಬಂದ ಅಶ್ವ ಇದು ಯಾರದೇನೊ ಅಂತ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ತರಬಿ ನಿಂತಾ
ಫಣಿ ಫಲಕ ಓದಿ ಆದಾನ ತಪ್ತಾ।
ಇಲ್ಲಿ ಬರಲಿ ಅಂದಾ ಕೌಶಲ್ಯಾಸುತ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾತ ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬಡದಂಗ
ನಿರತಾ। ಮುಂದ ಕೇಳ್ರಿ ಕಥಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ನುಡಿ : ಎಂಥಾ ರಾಮ ಅವನ ನೋಡಬೇಕಂತ ಅಂಬುದು ಮನಸಿನ ಉಮೇದ್ವಾರಿ।

ವೀರ ಬಾಹು ತಟ್ಟತಾನ ಬೆಂಕಿಕಾರಿ
ಪಂಥ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟತಾನ ಆ ಕುದರಿ
ಯಾರ ಬಂದ ನನಗ ಏನ ಮಾಡವರಂತ ಬಾಣಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಝುಜಣತ್ಕಾರಿ। ಒಳೆ ಶೋಧ ಏರಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಷ್ಟ ಅಂದ ಅಂವಾ ನಿಂದ್ರುದರೊಳಗ ವೀರಭಟರ ಬಂದಾರ ಸಾರಿ
ಅವರೊಳು ಶತ್ರುಘ್ನ ಮಹಾಪುಂಡ ಅವರ ದೊರಿ।
ಲವ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಹೆದರಿ
ಬಂದ ದಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದಕ ಬಡಸಿದಾನ ಬಾಣಿನಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಶರಸೂರಿ ಸಿಂಹನ ಮರಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ರಥಾ ರೂಢನಾಗಿ ಬಂದ ಶತ್ರುಘ್ನ ಬಾಣ ಒಗದ ಹೂಡಿ ಗುರಿ।
ಲವ ಬಿದ್ದ ಧರಣಿಗಿ ಖಬರಹಾರಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ದನುರ್ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಸಿದಾನ ಜೋರ
ಒಳಗಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾರಾ।
ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ಏನೇನಾ।
ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತಾ ಪೂರ್ಣಾ
ಕುಶಲವರು ವಾಲ್ಮೀಕನ ದಯದಿಂದಾ।
ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದಾರು ಉಂಡು ತಿಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಯಜ್ಞ ಹೂಡಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಶ್ವಮೇದಾ।
ಅಯೋಧ್ಯಾದಿಂದ ಅಶ್ವ ಬಿಟ್ಟಿದಾ
ತಿರುಗತ ಮುಟ್ಟಿತೊ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಲವ ತಾನು ದೂರಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಾ॥

ಏರು : ಬಂದ ಅಶ್ವ ಇದು ಯಾರದೇನೋ ಅಂತ
ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ತರುಬಿ ನಿಂತಾ।

ಫಣಿ ಫಲಕ ಓದಿ ಆದಾನ ತಪ್ತಾ।
ಇಲ್ಲಿ ಬರಲಿ ಅಂದ ಕೌಸಲ್ಯಾಸುತ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾತ
ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬಡದಾಂಗ ನಿರತಾ।
ಮುಂದ ಕೇಳ್ರಿ ಕಥಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ನುಡಿ : ಎಂಥಾ ರಾಮ ಅವನ ನೋಡಬೇಕಂತ
ಅಂಬುದು ಮನಸೀನ ಉಮೇದ್ವಾರಾ
ವೀರಬಾಹು ತಟ್ಟತಾ ಬೆಂಕಿಕಾರಿ
ಪಂಥ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟತಾನ ಆ ಕುದರಿ
ಯಾರ ಬಂದ ನನಗ ಏನ ಮಾಡವರಂತ
ಬಾಣಿಂದ ಮಾಡಿದ ಝುಣತ್ಕಾರ

ನುಡಿ : ಪರ್ಣ ಶಾಲೆಯೊಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ
ಪರಭಾರೆ ಇರಸಿದಾ ಅಲ್ಲಿ॥
ಮಗಳಂತ ತಿಳದ ಭಾಗ್ಯ ಮನದಲ್ಲಿ।
ಮತ್ತ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಾಂವ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಮ್ಯಾಲಿ
ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಹಡೆಯುವೆ ಮಗಳೆ ನನ್ನ ಮಾತ
ಆಶೀರ್ವದಿಸುತಲಿ ಆಗದ ಖಾಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ವಾಲ್ಮೀಕಿ ವಚನದಂತೆ ಹಡೆದಾಳ ಸೀತಾ ನವಮಾಸ
ಆಗ ಪೂರ್ಣ ತುಂಬುತಲಿ।
ಶುಭ ತಿಥಿ ವಾರ ಶುಭ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ
ಋಷಿ ಜನ ಪತ್ನಿಯರ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಕೂಡಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಾರ ಏನೋ
ಅನ್ನುವಂತೆ ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲಿ। ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶುಭ ಮಹೋರ್ತ ನೋಡಿ ತೊಟ್ಟಿಲಾ ಕಟ್ಟಿ
ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಜೋಗಳಾ ಹಾಡುತಲಿ।
ಕುಶಲವರೆಂಬ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತಲಿ।
ಋಷಿಪತ್ನಿಯರು ಆರುತಿ ಬೆಳಗುತಲಿ।
ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳಂತ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿ
ಅವರ ಬಾಲಲೀಲಾ ನೋಡುತಲಿ।
ಕಾಲಕಳಿಯುತಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವನು ಮಾಡಿಸಿ।
ಉಪನಯನ ತೀರಿಸಿ।
ಇಚ್ಛಾ ಭೋಜನಾ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಸ್ತದಕ್ಷಿಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ರಾಜ ಧರ್ಮವನು ತಿಳಿಸಿ।
ತಾಳ ಮೇಳ ಕಲಿಸಿ
ಸಾಮವೇದ ಗಾಯನಾ
ವೀಣಾ ಹಿಡದ ಹಾಡುವರು ರಾಮಾಯಣ
ಮೋಡ ಮುಸುಕಿ ಪ್ರಕಾಶ ಆದಾಂಗ ಆತ ಮಾರಿ
ಕಟ್ಟಿದ ಕುದುರಿ ಅವರು ಬಿಚಗೊಂಡ ಹೋದಾರು
ಲವನ ಸಹಿತ ರಥದಲ್ಲಿ ಹೇರಿ। ಇಲ್ಲ ಅದೇನು ಬಿರಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸೀತಾಗ ಮುಟ್ಟಿತ ಈ ಸುದ್ದಿ।
ಬಂದಾಳಾಗ ಜಲ್ದಿ।
ಬಾಯಿ ಬಿಡುವುತಾ।
ಹೊರಳಿ ಮರಳಿ ಧರಣಿಗೆ ಬೀಳೂತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪ್ರೀತಿ ಮಗನ ಗುಣಗಳ ನೆನಸಿ।
ಹಲುಬಿ ಹಂಬಲಸಿ। ಮಾಡ್ಯಾಳ ಅಕ್ರಾಂತಾ।
ಆಯಿತೇನೋ ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ಘಾತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಕುಶ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ।
ನಿಂತಾ ತಾಯಿ ಮುಂದಾ।
ಕೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತಾ।
ಚಿಂತಿಯ್ಯಾತಕ ತಾಯಿ ಇದೇನಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಮಾತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ ೨ : ಸೂರಿ ಮಾಡಿ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣಾ।
ತಿರಿಗಿ ತರುವೆ ತಾಯಿ ತಮ್ಮನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹರ ಹರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಲೋಕವನ್ನಾ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವೆ ಅದಕ ಬ್ಯಾಡ ಕ್ಷಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಉಳದ ಮಂದೀದ ನನಗ ಪಾಡ ಐನಾ।
ಬೇಗ ತಾರವ್ವಾ ಬತ್ತಳಿ ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣಗಳ ಸಾಕಷ್ಟ ತಕೊಂಡ ಹೊರಟಾನ
ತಮ್ಮನ ಹುಡುಕೂತ
ಮುಂಗಾರಿ ಸಿಡ್ಲಿನಂಗ ಗುಡುಗುತಾ।
ಅವರ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದಾನಾಗ ಜಿಕ್ಕೋತಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾಗ ಎದಿಗಿ
ಬಾಣ ಬಡದಂಗ ನಿರತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೪॥

ನುಡಿ : ತಂದಿ ಮಕ್ಕಳಂಬು ಗುರುತ ಹತ್ತದೆ
ಸಿದ್ದಾಗಿ ನಿಂತಾರ ಸಂಗ್ರಾಮಕ
ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ದರಕಾರಕ।
ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದಾನ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಥದಿಂದ ನೆಲಕ।
ವೀರಾದಿ ವೀರರೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಾರ ಧರಣಿಗೆ
ಘೋಳಸ್ಯಾಡಿತ ಕೈಲಾಸ ಬೀಳುದಕ।
ಅವನ ದರ್ಪಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಂದ ರಾಮಚಂದ್ರ ನೋಡಿ ದುರದಶಾ ಅಯ್ಯೋ ಅಂದ
ಮಾಡತಾನ ಶೋಕ
ಇದೇನಾತ ಅಂದ ಮಹಾ ಕೌತೂಕಾ।
ಹ್ಯಾಗ ಮಾರಿ ತೋರಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಜಾಜನಕ।
ತಾಯಿ ಸಮಿತ್ರಾಗ ಏನ ಹೇಳಲಿ ಅಪವಾದ ತಂದ ಇಟ್ಟ ನನ್ನ
ಪಾಲಕ। ತಮ್ಮ ಕಡಿತನಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೋಪಾರೂಢನಾಗಿ ನಿಂತ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ ಒಂದ ಕೈಲಾಕ।
ಮುರದ ವಗದಾರ ಕುಶ–ಲವ ನಡಬರಕ್ಕ।
ಮೂರ್ಚಾ ಬಂದ ಬಿದ್ದ ರಾಮಚಂದ್ರ ನೆಲಕ।
ವಾಲ್ಮೀಕನ ದಯದಿಂದ ಎದ್ದಾರ ಎಲ್ಲಾರು ಶಿರಬಾಗಿ
ಅವನ ಪಾದಕ। ಹೊಂಟಾರ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ರಾಮ ಸೀತಾ ಮಕ್ಕಳನ ಕೂಡಿಸಿ
ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿ ಮಾಡಿದ ಆಶೀರ್ವಾದ।
ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಆಳಿರೆಂದ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಜನಮೇಜಯನ ಅಶ್ವಮೇಧ ತರಸಿ।
ವೋದ ಪರಮಾನಸಿ।
ತಿಳಿಯತ್ತೈತಿ ಭೇದಾ
ನೋಡುನು ಹಾಡು ಮುಂದಿನ ಸಂದ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶತಕೋಟಿ ರಾಮಾಯಣ ಕೆಲಸ।
ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಹುಲಸ। ಆಗುವದು ಮುಂದಾ॥
ಮುಂದ ಬೇಕಾದ ನೋಡುನು ಅಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ ೨: ನಮ್ಮದು ಕೇಳ ಇರುವುದು ಅಥಣಿ ವಾಸಾ।
ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ನೆನದಾನು ಅಲ್ಲಿ ಖಾಸಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲ ಪೌಳಿ ಅದಾವ ಅರಸಾ।
ನೋಡಿ ಮನಸಿಗೆ ಆಗೂದು ಉಲ್ಲಾಸಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಸೌದಾಗಾರ ಸುರಸಿದೊ ಕರುಣರಸಾ।
ಗುರು ನಾಡಿಗೆ ಒಪ್ಪುವರಾಜ ಹಂಸಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಬಾಲ ತುಕಾರಾಮ ತಿಳಿಸಿದಂಥ ಕಲಮು
ನಿತ್ಯ ಓದುವರ ಶ್ರೀ ರಾಮ ಕಥಾ।
ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವರದು ಬಹಳ ಸ್ವತಾ।
ವಸ್ತಾದ ಮುರಲಿಧರನ ಕವಿ ಪ್ರಕಾಶಿಕಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾತ
ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬಡದಂಗ ನಿರತಾ
ಮುಂದ ಕೇಳ್ರಿ ಕಥಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೫॥

ತೇರದಾಳ

ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ

ಪದಾ

ಹೇಳುವೆ ಕೇಳರಿ ಸರ್ವಜನಾ। ಪಾಂಡವರ ಚರಿತ್ರದ ಸಾರ ವನಾ।
ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ ಸಲುಹಿದನು ಮುರಲಿಧರನು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಅರ್ಜುನ ಅಂತಾನೋ ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚಿನವಾ ನನ್ನ ಹೊರ್ತ ಯಾರಿಲ್ಲ ನಾನು ಮಹಾಪುಂಡ
ಮೂರುಲೋಕದ ಗಂಡ ಗಂಭೀರೆಂಬುವ ಬಿರುದು ನನ್ನದು।
ಇಂದ್ರನು ರಚಿಸಿದ ಪಾಂಡವ ವನವನು ದಹನ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಶಬರ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದ ಶಿವನ ಕೂಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದೆ ಇಂದ್ರಕೀಲದಲ್ಲಿ
ಮೆಚ್ಚಿ ಜಗದೀಶಾ ಪಾಶು ಪತಾಸ್ತ್ರವ ಕರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪರಮ ಹರುಷದಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಿರಾಟ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆವು ವಾಸುವಾದೇವು ಗುಪ್ತರೂಪದಲಿ
ಉತ್ತರ ಕುಮಾರನ ಸಾರಥಿಯಾದೇನು ಕಂಡು ಧರ್ಮರಾಜನು ಕೇಳಿದನು
ನಿನ್ನದೇನು ತಿಳಿಸು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಮೂರಲೋಕ ಜನಬಂದರೂ ಕೂಡಾ ಮಹಾಘೋರಾ।
ಈ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಏರುವರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೆಗಲ ಮೇಲಿನ ಸರ್ಪ ತೋರಿಸಿದರೆ ನೆಗುವಲಿಲ್ಲಾ ಯಾರ್‍ಯಾರಾ।
ಗರಡಿಮನಿ ತಾಲೀಮದವರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಂದ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಭೀಮಸ್ಯೆನಗ ಬಂದಿತ ಅಹಂಕಾರಾ।
ನನಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನರ್‍ಯಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ತಡೆಯಲಾರದೆ ಭೀಮ ನೆಗುವಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸರ್ಪವನು
ಕೂ.ಪ. : ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ ಸಲುಹಿದನು
ಮುರಲೀಧರನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಬಾಹು ಸತ್ವದಿಂದ ಎತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೀರಿ ಹೋಯಿತು ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲ।
ನಾನು ವೀರ ಕರ್ಣನ್ನ ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿದೆನು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಮಹಾವೀರ ಪಾರ್ಥಾ ರಣಶೂರ ಎಂಬ ನಾಮ।
ಕೇಳಿರಿ ನನಗ ಬಂದೀತು ಹೀಗ।
ಹೀಗಂತ ಬಿರದ ಸಾರತ್ಯೆತಿ।

ಗೀತಬೋಧ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿ ಆಗಿನಿಂತ ನನಗ ಸಾರಥಿ।
ಭೀಷ್ಮನ ಶಿರ ಹರಿದೋಯ್ತು
ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ ಕೌರವನ ಬಲ ಮುರಿದ್ಹೋಯ್ತು॥
ವಶವಾಯ್ತು ಹಸ್ತಿನಾವತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನನ್ನಿಂದ ಭೂಮಿ ನನ್ನಿಂದ ಶೀಮಿ ನನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ್ಯಾವನು ॥

ಕೂ.ಪ. : ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ ಸಲುಹಿದನು
ಮುರಲೀಧರನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಅರ್ಜುನನಾಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಭೀಮಸೇನಗಾಗ।
ಪುಂಡ ಪ್ರಚಂಡ ಮಾತನಾಡತಾನ ಸುಳ್ಳS ಕೋತಿಹಾಂಗ
ಕೃಷ್ಣ ಸಾರಥಿ ಆಗದಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಯತಿತ್ತೋ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಾಗ
ನಿನ್ಹಾಂತ್ಯಾಕ ಬಾಣ ಹೊಡೆದನು ಕರ್ಣಾ ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು ಕೊನ್ನರದಾಗ
ನನ್ನ ಕಸರತ್ತು ಕೇಳು ಫಲ್ಗುಣಾ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಹೇಳುವೆನೀಗ।
ವಿಶ್ವಘಾತಕ ಬಕಾಸುರನ ಕೊಂದೆ ಏಕಚಕ್ರವೆಂಬ ಪುರದೊಳಗೆ
ಮಗದ ದೇಶದ ಭೂಪತಿ ಜರಾಸಂದನ ಸೀಳಿ ಬಿಟ್ಟೆ ದರ್ಜಿಲ್ಲ ನನಗ
ದುಷ್ಟ ಕೀಚಕ ಇಟ್ಟ ಮನಸ ಆ ನಿಷ್ಟೆಯುಳ್ಳ ದ್ರೌಪತಿ ಮ್ಯಾಗ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಶೋಕ ಮಾಡಿ ದ್ರೌಪತಿ ತಡಿಯಲಾರದೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು ನಿಮಗೆ
ಹಾಕಿದಿರಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮ್ಯಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅತಿ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ನನಗೆ
ಹೋಗಿ ಕುಂತೆ ಗರಡಿ ಮನಿಯಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಮಲಮುಖಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೀಚಕ ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟ ಎದಿಮ್ಯಾಗ।
ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧ ನಡದೀತಾವಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿ ನಾ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಆಗ ಶೀಳಿ ಮಾಡಿದೆ ಎರಡು ಭಾಗ।
ಕೂ.ಪ. : ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ ಸಲುಹಿದನು
ಮುರಲೀಧರನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಭೀಮಾರ್ಜುನಗ ಗರ್ವ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ತಿಳಿದು ಬಂತು ಕೃಷ್ಣನ ಮನಕ
ಇವರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡದಿದ್ದರ ಉದ್ಘಾಟವಾದೀತು ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ
ಕಪಟ ನಾಟಕೀ ಕೃಷ್ಣ ಗಾರುಡಿ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಆಗಿನ ಕ್ಷಣಕ।
ಮಾಯಾ ವಿಕಾರದ ಕುದರೆ ಮಾಡಿದಾನು ಕಾಣತಿತ್ತು ಬಹಳ ನಾಜೂಕ।
ಕಪಟ ಭಾವದ ಸರ್ಪ ಮಾಡಿದಾನು ಇತ್ತ ಮೂರು ಲೋಕದ ತೂಕ।

ಕುದರಿ ಸರ್ಪವೆರಡು ತಂದು ಗಾರುಡಿ ಬಂದು ನಿಂತಾ

ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯನು ತಿರುಗಿ ಹೊಕ್ಕನು
ಧರ್ಮರಾಜನ ಓಲಗದ ಬುಡಕೆ ಹಾಕಿದನು ಸರ್ಪವನು
ಹಾಕಿದಾಕ್ಷಣ ಮೂರು ಲೋಕದ ಭಾರಾತಾಳಿ ನಿಂತು ಆ ವ್ಯಾಳ್ಯಕೆ।
ಎತ್ತುವದಂತು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ ಅವನ ಹಸ್ತ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕಡ್ಯಾಕ।
ಗರ್ವ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಗರುಡವಾಹನನ ಸ್ಮರಿಸಿದನು ಆಗಿನ ಕ್ಷಣಕ।
ಅಂಜಿ ಅಂದ ಮುಕ್ಕುಂದ ಮುರಾರಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ।
ಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮಿ ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನಾದರೆ ಕರುಣಿಸು ಎನಗನುಮಾನವೇಕೆ।
ಇವನ ಗರ್ವಭಂಗವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮನಕೆ।
ಕಪಟ ಗಾರುಡಿಗ ಹಿಡಿದು ಸರ್ಪವನು ತೂರಿನಿಂತ ಗಗನಕ್ಕೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಭೀಮಸ್ಯೆನ ಅಂಜಿ ನಡುಗಿದ
ಹರಿಯ ಸ್ಮರಿಸಿದ ಆದನು ಬಹಳ ಸಣ್ಣ।
ಇವನ ಫಜೀತಿ ಬಲ್ಲಾ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅರ್ಜುನ ಬಂದು ಗಾರುಡಿಗ ಅಂತಾನೋ
ಅಶ್ವ ಎಂಥಾದ್ದು ನೋಡೋಣ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಗುತ ಗಾರುಡಿ ಅಶ್ವಕ ಜೀನು ಹಾಕಿ ತಂದು ನಿಂತ ಧಾಣಾ ಧಾಣಾ।
ಫಲ್ಗುಣ ಹತ್ತಿದಾ ಕಾಣಾ ಕಾಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಪಂಚಸೂತ್ರಗಳ ಹರದಾಂಗಾತು ಹಿಡಿದು ನಡೀತು ಗಗನಮಾರ್ಗವನು

ಕೂ.ಪ. : ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ ಸಲುಹಿದನು
ಮುರಲಿಧರನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗಕೆ ಕುದುರೆ ನಡೀತು ದಿಕ್ಕುಗಳ ಚದುರಿಸುತಾ।
ಒಯ್ದು ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವನ ಉರುಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಬೇಕಂತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭಕ್ತರ ರಕ್ಷಣ ಮಾಡುದಕ ಓಡಿಬಂದ ಹರಿ ಅಲ್ಲಿ ತುರ್ತಾ।
ಅದೇ ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದ ಮಾಯದ ಮರ ಮಾಡಿದ ತುತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ದಾರಿ ತಿಳಿಯದೆ ಬರಲಾರದೆ ಬಿದ್ದನು ತಪ್ಪುದಿಲ್ಲರಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಲಿಖಿತಾ।
ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಅರ್ಜುನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹರಿ ಸ್ಮರಿಸುತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಡಮಾಡದೆ ಗಿಡದ ಟೊಂಗಿಯನು ಹಿಡಿದು ಬಿದ್ದು ಜೋತಾಡುತ್ತಾ।
ನೀರಾಗ ಮೊಸಳಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಿತ್ತು ಬಿದ್ದರ ಇವನನ್ನು ತಿನಬೇಕಂತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಅರ್ಜುನ ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ
ಕಂಗೆಟ್ಟು ನೀರ ತಂದ ಕಣ್ಣೀಗೆ।
ಮರಣ ಒದಗಿ ಬಂತು ಇಲ್ಲೀಗೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಣುರೇಣು ತೃಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ
ಕರುಣ ಸಾಗರ ಕಾಯೋ ಇಂದೀಗೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದಯಮಾಡು ನಂಬಿದ ಭಕ್ತಗೆ
ಬಹಳ ಶೋಕ ಮಾಡಿ ಅಂತಾನ
ಸಂತಾಪ ಇನ್ಯಾರಿಗ್ಹೇಳಲಿ
ಅರುವಾಯಿತ ಅರ್ಜುನನ ಮನಸೀಗೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ರಾಕ್ಷಸಿ ರೂಪ ತಾಳಿದ ಶ್ರೀಹರಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಕೇಶವನು।

ಕೂ.ಪ. : ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ
ಸಲುಹಿದನು ಮುರಲೀಧರನು॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಏರು : ಸಮುದ್ರ ದಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸಿ ನಿಂತ ಕೇಳತ್ಯೆತಿ ಅರ್ಜುನನ।
ಯಾರೋ ನೀನು ಇಲ್ಲ್ಯಾತಕ ಬಂದಿ ಯಾವ ವಸ್ತು ಬೇಕು ಹೇಳೋ ನಿನಗ।
ವಸ್ತುವಿಗೆ ಮಾರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲೆ ಪಾರಾಗುವ ಬಗಿ ಇನ್ಹ್ಯಾಂಗ
ಆಡಿದ ನುಡಿಗಳನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಹೇಳತದ ಪಾರು ಮಾಡುವೆನು ನಿನ್ನ ಈಗ।
ಮದುವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ತುಂಬಿ ಹೋದವು ನನಗ।
ನನ್ನ ತಕ್ಕವರೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳದಾಗ।
ಮಾರನಾಟಕ್ಕೆ ಮನೋಹರ ಕಾಣತಿ ಮದಲಲಿ ಮಾಡಿಕೋ ನೀ ಎನಗ।
ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದೆ ಪಾರ್ಥ ವಚನಕೊಟ್ಟ ರಾಕ್ಷಸಿಗಾಗ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಅದ್ಭೂತ ಆಕಾರ ಆಗಿ ರಾಕ್ಷಸಿ ಚ್ಯಾಚಿ ಬಿಟ್ಟಳು ಕೈಯನು।
ಅರ್ಜುನ ಅಂಜಿ ನಡಿಗ್ಯಾನ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಲಿ ತಿಂದುಬಿಡತ್ಯೆತಿ ನನ್ನನ್ನು।
ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಬೆನು॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಾಕ್ಷಸಿ ಹೇಳತ್ಯೆತಿ ಬೆದರಬ್ಯಾಡೋ ಪ್ರಿಯಾ ಯಾಕ ಅಂಜತೀ ನೀನು।
ನಿನಗೇನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ ನಾನು॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿತು ಇವನನ್ನು।

ಕೂ.ಪ. : ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ ಸಲುಹಿದನು
ಮುರಲೀಧರನು॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೬ ॥

ಏರು : ವಚನ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊ ತಡ ಮಾಡುವದು ಇನ್ಯಾಕೆ।
ಆಗ ಎಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರ ಕರಸಿಕೊಂಡು ಲಗ್ನ ಮಾಡುದಕ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿ ಸೇರಿಸಿ ಜ್ವಾಲಿನಿ ಎಂಬ ಪಿಶಾಚರು ಆ ಕ್ಷಣಕ।
ಬಂದು ಕೂಡಿದರು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದಾರು ಏನು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ ಒಂದಕ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಹೊಂದಿಕಿ ಆರು ಗರ್ಭ ನಿಂತಿತು ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ।
ಬಸರಿನ ವಿಸ್ತಾರ ಕೂತ ಕೇಳರಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ದ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಂದಕ ಬೆಳೆದು ಹೆಚ್ಚಿತು ಮೇರು ಪರ್ವತಕ ಸರಿತೂಕ।
ಕುಂಡಿ ತಿಗಾ ದೊಡ್ಡವಾದವು ಹೊಟ್ಟಿ ಜೋಲಿಯನು ಹಿಡಿಯುದಕ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಎರಡು ಕುಚದ ನಡುವಿನ ಸಂದ ಅದಕದಕ್ಕೊಂದು ಅರವತ್ತು ಮೊಳಾ।
ಈ ರೀತಿ ಬಸುರಿನ ಕಳಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನವಮಾಸ ತುಂಬಿ ರಕ್ಕಸಿಗೆ ಬ್ಯಾನಿಗಳು ಬತ್ತಿ ಬಂದವು ಬಹಳಾ।
ಅರ್ಜುನಗೆ ಆತು ಘೋಳಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಸ್ತವೂರಿ ಕೂತಳಾಗ ಕೂಸು ಇಳಿಯಿತು ಸಳಾ ಸಳಾ।
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೋತ್ರಿ ಭೂತಳಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ದಿನಾವಂದರಂತೆ ಹಡೆಯುತ ನಡದಾಳು ಮೂರು ವರುಷವನಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ ಸಲುಹಿದನು
ಮುರಲೀಧರನು॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೭ ॥

ಏರು : ತೊಡಯಲಿಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ನೀರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ಜುನ ನದಿಗೆ।
ಕೊಡಾ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತ ಹೆಗಲ ಗಂಟು ಆತು ಬೇಡಿಕೊಂತಾನ
ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೀರಿಗೆ ಒಂದಿನ ಬಂದಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ।
ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ವದರ್ಯಾಡಿ ಎಬ್ಬಿಸತಾಳ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಹಿರೇಕೆರೇ ಮರಿಗಳನೆತ್ತಿ ಅವಚಿಕೊಂಡಳು ಎದಿಗೆ।
ವಾಯು ವೇಗದಂತೆ ಬೇಗನೆ ಜಿಗಿಯುತ ಓಡಿಬಂದಾಳು ಗಜಪುರಿಗೆ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧರ್ಮರಾಜನ ಚರಣಕೆ ಎರಗಿ ಅಂತಾಳೋ ತೋರಿಸಿಕೊಡ್ರಿ ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ।
ಅವಳು ಕಂಡು ಭಂಡು ಆದ ಅರ್ಜುನಾ ನೀರ ತಂದ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಗರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿ ಹೋದಾಳು ಮಾಯದ ರಾಕ್ಷಸಿ ಆದಾಳು ಮರಿ।
ಅರ್ಜುನ ಕುಂತ ಖಬರಹಾರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಾಕ್ಷಾತ ವಿಠೋಬಾ ಆಗಿ ನಿಂತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಕಾಂತ ಶ್ರೀಹರಿ।
ದಯ ಕರುಣವುಳ್ಳ ಮುರಾರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪಚ್ಚದ ತೆನಿಯನು ಬಿಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟಾಂಗ ಪದ ಇರುವುದು ಕೇಳರಿಜನರಾ।
ಹಿರದ ತಗದ್ಹಾಂಗ ಕತ್ತೀವರಿ ಒಳಗಿಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕೋಲ್ಮಿಂಚ ಹೊಡದಂಗ ಇರುವುದು ಪದಾ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ
ವೆಂಕು ಅಣ್ಣಾರಾಮ ನಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ ತುಕಾರಾಮ ತೋಡೇದಗಡಿ
ಗುರು ಹಿರಿಯರು ದಯಮಾಡಿ ಕೇಳರಿ ಕೈ ಮುಗದ ಹೇಳತೀನ
ಶರಣು ಮಾಡಿ।
ಕರುಣದಿ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳರಿ ಸರ್ವಜನಾ।
ಪಾಂಡವ ಚರಿತ್ರದ ಸಾರವನಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡೆ ಪುನಃ ಸಲುಹಿದನು
ಮುರಲೀಧರನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೮ ॥

ಆದಿ ಸೋಯಂಬಾ ಆದಿತೊ ಬಿಂಬಾ

ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ನಾಗೇಶವರ ಕರ್ಮಾ ಆದಿ ಸೋಯಾಂಬಾ।
ಆದಿತೊ ಬಿಂಬಾ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರ ನಮ್ಮ ಸಾಂಬಾ
ವಿಚಿತ್ರದಿಂದ ಬಾ ಇದೇ ನೋಡು ಈಚಿಕಡಿ ತಿಳಗಂಬಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಅವಲ ಬ್ರಹ್ಮ ನೋಡೋ ಶಕ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅವನ ಗುರತಾ।
ಮಾಯಾ ಸ್ವರೂಪ ಮಣ್ಣಪಾಲ ಆಗೂದ ಈಚಿಕಡಿ ಮಾತಾ।
ಸೋಹಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನೋಡೋ ಶಕ್ತೀ ಈಚಿಕಡಿ ಕಡಿ ಇರತಾ।
ಅವನ ರೂಪಕೇನ ಅಳತಿಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಿಯಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಬಣ್ಣದ ಗುರತಾ।
ಉದ್ದಿಲ್ಲಾ ಕಿರದಿಲ್ಲಾ ಹಮ್ಮಿಲ್ಲಾ ದಮ್ಮಿಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯದ ಅವನತಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಮೊದಲ ತತ್ವ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ।
ಗಾಳಿ ಬೆಂಕಿ ಮದಲ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ।
ಒಟ್ಟ ಬತ್ತಿಸ ಗೋಪಾಲ।
ಕುಂತ ಕೇಳಿರಿ ಸರ್ವರೆಲ್ಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನನ್ನ ಜೀವದ ಮ್ಯಾಲ ಬಡಾಯಿ।
ಏನ ಹೇಳತಿ ಕಲ್ಗಿ ವಿಚಿತ್ರ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆಕಾರ ಧರಣಿ ಅವನಿಂದ ಆಗುದು
ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮರ ಶಕ್ತಿ
ಅವನ ಇಚ್ಛಾದಿಂದ ಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಯಾಳೊ
ಹಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರ ನೇಮಾ ಶಿವನ ಆಚಿಕಡಿ ಶಕ್ತಿ ಅನಬ್ಯಾಡಾ
ಈಚಿಕಡಿ ತಿಳಿ ತಮ್ಮಾ।
ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಆಟಾ ಮುರದ ಅನ್ಯವ್ವಾ ಇದೊ ಸೋಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆತ್ಮರಾಮನ ಮುಂದ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳಸತಿ ಹೆಂತಾ ಕುಗ್ರಾಮಾ।
ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಆಟಾ ನಿನಗ ತಾವಿಕಿಲ್ಲ ತಿಳದನೋಡೊ ತಮ್ಮಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಆತ್ಮರಾಮ ಹೋದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಹೋದ ಬಳಿಕ
ಹೊಡುವತಾಳೊ ಶಂಖಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಬಿದ್ದಾಳೊ ನೆಲಕ ಕೂಡಿಬಂದಾರೊ ನಾಲ್ಕಾ
ಎತ್ತ್ಯಾರೋ ಮಣ್ಣ ಕುಡಲಾಕ।
ಮಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಮಾಡಿದಾರೊ ಜಳಕಾ।

ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮ್ಯಾಲ ಶಕ್ತಿ ಬಡಾಯಿನ ಹೇಳತಿ ಕುರಬಾ।
ಸ್ಥಿರವೇ ಹರಿಸ್ತುತಿ ನಾಚಿಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಮರತಿ।
ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕ ನಿನ್ನ ಜೋತೀ।
ಬರಸಿಲಿಂದ ತುಕಾರಾಮ ಬಂದ ಸಭಾದಾಗ ಹಿಡದನಾಗಿ ತುರಬಾ।

ಏರು : ಆದಿ ಸೊಯಂಬಾ ಆದಿತೊ ಬಿಂಬಾ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರ ನಮ್ಮ ಸಾಂಬಾ।

ಕೂ.ಪ. : ವಿಚಿತ್ರದಿಂದ ಬಾ ಇದೇ ನೋಡು ಈಚಿಕಡಿ ತಿಳಗಂಬಾ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಣ್ಣ ಗಂಟ ಬಿತ್ತೊ ಅವಗ

ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಿಂದ ಸ್ವಾರ ಸಿಪಾಯಿ ಹೊಂಟಾನೋ ದೇವರಗ ।
ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡ ಹೆಣ್ಣ ಬಂದ ಗಂಟ ಬಿತ್ತೊ ಅವಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಯಾವ ದೇಶದ ಸಾರ ಸಿಪಾಯಿ ಜರಾ ಮಾತಾಡಿನ್ನಾ ।
ವೀಣಾ ಮೃದಂಗ ಕಂಚನ ಪಾಸ ಹೈ ಮುಜೆ ಹೋನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊನ್ನ ಬೇಡತಿರಿ ಕೊಡತಿನ ನಡಿಯೋ ಇಳಸ ಕುದರಿ ಜೀನಾ ।
ಮೇರಾ ಜೀನ ನಿಕಲ್ನೆವಾಲಿತು ಕಿಸ್ಕೀ ಮೇಏನಾ ।
ಮಾವ ಮೈದುನಾ ಇಲ್ಲ ಮನಿಯಾಗ ಒಬ್ಬಳೆ ಇದ್ದಿನ ಜಿರಿನಾನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸೀದಾ ಜಾನೇಕು ತೇರಾ ಘರಕು ಆಯಾನಹಿ ಐಸಾಕರನಾ ।
ಕರಣಾ ಬರಲಾಕ್ಕ ಅಂಥಾದ್ದೇನೋ ಮಾಡಿನೋನಾ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗುನ್ಹೆಗಾರ ಮೈ ಹೆಂವು ಅಲ್ಲಾಕಾ ತುಜೆ ಕೈಕು ಹೋನಾ ।
ಒಬ್ಬರ ಮಾತಾ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಯೊಣಿಲ್ಲದೋ ನನ್ನ ಕುಲಗದೋಷಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ರಕ್ಷೆ ವಾಲೆತು ಕೆಂವು ಆಡತಿ ಜಬರದಸ್ತಿ ತೇರಿ
ತಿರುಗಿ ಯಾವಾಗ ಬರತಿ ಹೇಳೋ ನನ್ನ ಗಿಳಿಮರಿ
ಮರಣೇಕು ತೆರಿ ಘರಮೇ ತುಜೆ ನಯಿಗೆ ಚೋರಿ
ಹಸದಿದ್ದರ ಚುರಮುರಿ ಬೇಡತಿ ತರತೀನ ಖಜೂರಿ
ಕಡೋ ರಹಿತೊ ಶಮ್ಮಾರಿ ।
ಬಾಟ ಜೋಡಗೆ ಮೇರಿ ।
ಎಂದಿಗಿ ನಿಮಗ ಮರಿಲಾಕಿಲ್ಲಾ ತಗೊಂಡ ನಡಿ ಕುದರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕಂದಲಗೇಡಿ ತೇರಿ ಬಾಪ ಹೋವುಂಗಾ ಕ್ಯಾಕರತೆ ಸತ್ತಾ ।
ಸತ್ತ ಹೋಗ ಬ್ಯಾಡ ಇರಾಕೊ ನನ್ನ ರತ್ನದಾಗಿನ ಮುತ್ತಾ ।
ಮಾತ ಆಯೀತೊ ಆಂಗಪರ ಮಾತಲೆ ಮಾರುಂಗಾ ಜೂತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜೋಗತಿ ಅಲ್ಲ ನಾನು ಗಂಡುಳ್ಳಾಕಿ ಇದ್ದೀನಿ ಪತಿವ್ರತಾ ।
ಸತೀ ಪಾಲನಾ ತೇರಾ ಮೇರಾ ಸೋಡನೇ ನತಿಬಾತಾ ।
ನನಗ ಖಾತ್ರೀ ಐತಿ ಅಂತ ಕರುವತೀನ ನಿಂತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕರಕೊಂಡ ವೈದಾಳ ತನ್ನ ಮನಿಯಾಗ
ಆದಾಳ ಖುಶಿಯಾಲಾ।
ಎಲಿ ಅಡಿಕಿ ಬೇಕಾದರ ಇಟ್ಟಿನ ನೋಡ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲ।
ಮಾಲ ತೇಲಿ ಮೈನ ವೆಸನಾಗಿ
ಜ್ಯಾತ ಕಾಹುಂ ಅಸಲಿ।
ಅಸಲದೊಳಗಿನ ಕುಶಲ ಹೇಳತೀನ ಹಿಡಿಯಾಕೋ ನನ್ನ ಮಲಿ।

ಏರು : ಶೇಕ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಹೋವುಂ ಕರೇತೊ ತೀನಚಾರ ಬಾಸಿಂಗಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡ ಹೆಣ್ಣ ಬಂದ ಗಂಟ ಬಿತ್ತೊ ಅವಗ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ತಿಳದ ಹೋಗಲಿ ನಿಂದು ನಿನ್ನ ಗುರುವಿಂದು

ಪದಾ

ಬಾಳ ದೇಶ ತಿರುಗಿ ಶೋಧ ಮಾಡತಿದ್ದೆ ನಿಂದ।
ದೊರಕಿದೆ ಇಂದಾ।
ತಿಳದ ಹೋಗಲಿ ನಿಂದು ನಿನ್ನ ಗುರುವಿಂದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹದಿನೆಂಟ ಊರ ಹಾಡಾ ಹಾಡಬ್ಯಾಡ ನನ್ನ ಮುಂದಾ।
ಕೊಂಡ ನೀ ತಂದ ಮಂದಿ ಕೀರ್ತಿ ಬೊಗಳಿ ಫಲಾ ಏನ ನಿನಗ ಇದರಿಂದಾ।
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಚರಣ ಹಿಡಬೇಕ ನಮ್ಮ ಗುರುವಿಂದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲಾ : ಬಿಡಬಾರದು ಎಂದೆಂದು।
ಜಮಾ ಆಗಿ ಅದಿನೀ ಶಾವಿರ ಒಳಗ ಬಂದು
ನಾಗೇಶಿ ಖೂನ ಗಂಡ ಬಿಟ್ಟ ಗಯ್ಯಾಳಿ ಅದ
ನಾಯಿ ಹಾಂಗ ತಿರಗುದಾ
ಗಂಡ ಬಿಟ್ಟ ಮುಂಡರ ಗುಡಾ ತಿರುಗುದಾ
ಶಿವನ ಕಂಡ ಹುಚ್ಚ ಸೇರತಂತ ಗುದ್ದಾ
ಅಂಜಿ ಎದಿಯ ಒಡದ ನನ್ನ ಗುಡಾ ಹಾಡುದು ಅಲ್ಲ ತಮ್ಮಾನಿಂದಾ

ಏರು : ಸಭಾದಾಗ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡತೀವು ನಮ್ಮ ಗುರುವಿಂದಾ
ತುಳಜಾರಾಮಂದ ವೀರಭದ್ರ ರಾಮಣ್ಣ ತುರಾಯಿ ಹಚ್ಯಾರ
ತಾಲ ದುಂದಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ತಿಳದ ಹೋಗಲಿ ನಿಂದು ನಿನ್ನ ಗುರುವಿಂದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಪದ್ಮಾವತಿ

ಮನ್ಮಥನ ಪಿತಾ ಅನಂತರೂಪಾ ಶ್ರೀಪತಿ।
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಕಾಮದಿಂದ ಹೊರಳ್ಯಾಳ ಪದ್ಮಾವತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನುಡಿ : ಗೆಳತ್ಯಾರ ಕೂಡಿ ಹೋಗುವಾಗ ಅರಸಿ ವನದಲ್ಲಿ।
ನಾನಾ ತರದ ವಜ್ರ ರತ್ನದ ಹಾರಗಳ ಇಟ್ಟ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ತ್ರಯೋದಶಿ ವೀಳ್ಯೆ ಮಡಮಡಚಿ ಹಿಡದ ಮುಖದಲ್ಲಿ।
ಎಡ ಬಲಕ ಹಸ್ತ ಕೊಟ್ಟಾಳ ದೂತ್ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಜ್ಯಾಜಿ ಸಂಪಿಗಿ ಹಾರಾ ಬಿಗದ ತನ್ನ ಹೆರಳಲ್ಲಿ।
ಸುಗಂದ ಪುಷ್ಪ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಅರಸಿ ನಗಿಯಲ್ಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೋ ಸಖಿ ಯಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪುತಾ।
ವನಜಾಕ್ಷತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಬಹು ಹರುಷದಿ ಲೋಲಾಡಿ ಮುಡಿಗಳ ತೀಡುತಾ।
ಮುಂದಕ್ಕೋಡುತ್ತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಕಾಶೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಂತೆ ಹುಬ್ಬಗಳೇರಿಸಿ ನೋಡುತಾ।
ನಲ್ಲಾಡುತ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಬಂದಾನ ವನದಲ್ಲಿ ಚಂದ ಅಶ್ವವು ಮುಂದಕ ಚ್ಯಾಚುತಲೆ ಮುಕುಂದನು
ಆನಂದದಿ ವನದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದನು।
ನೋಡಿ ಆನಂದ ಮನದಲ್ಲಿ ಮುಕುಂದನು।
ಎಂದು ಕಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡಿಲ್ಲ
ಇಂಥಾ ಮೇಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ವೃಂದದಿ ಸುರರಂತೆ ತ್ರಿಜಗಕಾಂತಿ।
ಮಲ್ಲಿಗೆ ದುಂಡ ಮಲ್ಲಿಗೆ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಏನ ಮಾಡಿದರಿವಳು ಎನಗಾದಾಳ ಪ್ರಾಣ ಸತಿ।
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಕಾಮದಿಂದ ಹೊರಳ್ಯಾಳ ಪದ್ಮಾವತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ನುಡಿ : ಪದ್ಮಾವತೀನ ಕರದ ಹರಿ ಅಂದಾ ಪದ್ಮಲೋಚನೆ।
ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದಿ ಯಾರs ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ತಾಯಿ ಧರಣಿದೇವಿ ತಂದಿ ಆಕಾಶ ರಾಜನ।
ದೊರಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಗಳ ನನ್ನ ಕೆಣಕದ್ಹೋಗೊ ಸುಮ್ಮನೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಕೇಳ ಜ್ಯಾಣಿ ನಿನ್ನ ರೂಪಕ್ಕ ಭ್ರಮಿಗೊಂಡೀನೆ।
ಒಪ್ಪುವಂತಾ ತೊಡಗಿ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಆಗಬಾರ್ದೇನ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಸರಿಬಾರ್ದ ಮಾತ ಮಾತಾಡಿದರ ಬೇಡಿ ತರಸಿ ಜಡಿಸೀನ।
ನಮ್ಮ ತಂದಿಗ್ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ ಜೀವದಿಂದ ಕೊಂದ ಹಾಕ್ಸೀನ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೋ ಏಣಿ ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಹರುಷಾಗಿ।
ಬಾರಽ ಎದುರಿಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿನ್ನ ಕಡಿನೋಟ ಬೇಡಿ ಕಡೀದಾಂಗ ಹಾಕಿದಿ ಕಾಲಿಗಿ।
ನಡಿ ಮಾಲೀಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕುಡ ವಚನ ಗಡದಿಂದ ತಡಾಮಾಡಿ ಅನಬ್ಯಾಡ ನಾಳೀಗಿ।
ಪ್ರಾಣ ತಗಿಬಿಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ವೆಂಕಟೇಶನ ಮಾತ ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಿ
ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೋಪವ ಮಾಡುತಲಿ।
ಬಹು ಬಿಂಕದಿ ಸಖಿಯರು ಕೂಡುತಲಿ।
ಅಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಕಲ್ಲೀಲೆ ದೂಡತಲಿ।
ಎಲ್ಲಾ ಗೆಳತ್ಯಾರ ಎಲ್ಲಾ ಗೆಳೆತ್ಯಾರ ಕೂಡಿ
ಕಲ್ಲಲಿ ಒಗದಾರ ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಿದ್ದಿತ ಧರಿಗೆ।
ಮಲ್ಲಿಗೆ–ದುಂಡ ಮಲ್ಲಿಗೆ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಆ ಕುದರಿ ಬಿಟ್ಟ ಉರಗನ ಏರಿದ ಶ್ರೀಪತಿ।
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಕಾಮದಿಂದ ಹೊರಳ್ಯಾಳ ಪದ್ಮಾವತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನುಡಿ : ಮಾರ ಪಿತನ ರೂಪಕ್ಕ ಹಾತೋರಿ ಧರಣಿಕುಮಾರಿ।
ಎರಡು ಜಂಗ ನಡಗುತ ರೋಮ ನಿಂತಾವ ನಿಗರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಕುಚ ಉಬ್ಬಿ ಕಂಚುಕಿ ಸಡಲಿ ಆದಾಳ ಗಾಬರಿ।
ಸರ್ವಾಂಗ ಕಪ್ಪ ಆಗಿ ಧರಿಗಿ ಬಿದ್ದಾಳ ಸುಂದರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿ ಭಾಷಣಿಲ್ದ ಸಖಿಯರೆಲ್ಲಾ ಹೌಹಾರಿ।
ರಾಣಿ ವಾಸದಲ್ಲಿ ತಂದ ಹಾಕ್ಯಾರಾಕಿನ ಹಾತೋರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಅನ್ನ ಉದಕ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಕಾಮ ತಾಪ ಏರಿ।
ಎಡ ಬಲಕ ತಾಯಿ ತಂದಿ ಹಲಬತಾರ ಪರಿ ಪರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೪ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೋ ತೆಕ್ಕಿಯೊಳಗ ಬಿಗದರಪ್ಪಾ
ದುಃಖ ಮಾಡ್ಯಾರು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳಿಗಿ ಯಾಕೆಂಥಾ ಕಾಲ ಒದಗಿ ತಂದಾರು।
ನೀರ ತಂದಾರು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತನ್ನ ದೇಶದೊಳಗ ಇರುವಂತಾ ಮಂತ್ರಗಾರನ ಕರದ ತಂದಾರು।
ಹೇಳಂದಾರು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕಂಜನಾಭನ ಮುಂದೆ ಕೊರವಂಜಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಜಾಕ್ಷಿ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ಬರುತ್ತಿದ್ದನು।

ಗುಲಗಂಜಿ ಹಾರ ಕಂಠಕ ಹಾಕಿದನು।
ಬಾರಸಿ ಕೋಲು ಕೋಲು ಎಂಬುವನು।
ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳೂತ ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳೂತ ಅರಸಿ ತಾ ಭರದಿಂದ ಬಂದಾಳ
ಇದು ಏನು ಧ್ವನಿಯೆಂದು ಅರಮನಿ ಹೊರಗ।
ಮಲ್ಲಿಗೆ–ದುಂಡ ಮಲ್ಲಿಗೆ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹರಿ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಕೊರವಿ ಮ್ಯಾಲ ಆದ್ಳು ಬಹು ಪ್ರೀತಿ।
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಕಾಮದಿಂದ ಹೊರಳ್ಯಾಳ ಪದ್ಮಾವತಿ ॥ಜೀಜೀ॥ಚೌ ೩॥

ನುಡಿ : ಪದ್ಮಾವತಿಯ ತಾಯಿ ಕೈ ಮುಗದ ಕೊರವಿಗಿ ಅಂತಾಳು।
ನನ್ನ ಮಗಳಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಗಳ ನೋಡಿ ಕರೆ ಹೇಳು॥ ॥ಜೀಜೀ॥೧॥

ಅರಸಿ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಕೊರವಿ ಮುಂದು ಸರದ ಕೂತಾಳು।
ಬೆತ್ತಾ ಮ್ಯಾಲಕ ಎತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಶಕುನ ನುಡದಾಳು॥ ॥ಜೀಜೀ॥೨॥

ಕೇಳಮ್ಮಾ ಅರಸಿ ವನದಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಇವಳು।
ಒಬ್ಬ ಪರಮ ಪುರುಷನ ರೂಪ ಕಂಡ ಬೆರತಾಳು॥ ॥ಜೀಜೀ॥೩॥

ಕಲ್ಲ ಕಲ್ಲಿಲೆ ಒಗದ ಅವನ ಕುದಿರಿ ಕೊಂದಾಳು।
ಆ ಮದನ ಶರಕ ಮಾತಾಡದದ ಇಲ್ಲೆ ಮಲಗ್ಯಾಳು॥ ॥ಜೀಜೀ॥೪॥

ಸುಳ್ಳ ಖರೆ ಅಂಬುದು ಇಲ್ಲೆ ಕೂತಾಳ ನೀ ಕೇಳು।
ಅರ್ಪಿಸು ಅಂವಗ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಿ ಸುಖಾ ಪಟ್ಟಾಳು॥ ॥ಜೀಜೀ॥೫॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೋ ಮಂದಗಮನಿಗೆ ಅಂವ ಒಪ್ಪ್ಯಾನು
ಬಿಗದಪ್ಪ್ಯಾನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತನ್ನ ಮಗಳನ ಕೇಳತಾಳು ಕೊರವಿ ಮಾತ ಇದ ಖರೆ ಏನು।
ಹುಸಿ ಅಲ್ಲೇನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೇಳಿ ಕೊರವಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಅರಸಿ ತಾ ಅಂತಾಳ ಕೊಡುವೇನು।
ಅಂವಗ ಇಡುವೇನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಇನ್ಯಾವ ಪತಿಯಿಲ್ಲ ಭುನವದೊಳಗ ತವಕದಿಂದ ನೀಡವಗೆ।
ಪ್ರಾಣ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಕೊಡುವೆನವಗೆ।
ಜಗಜ್ಜೀವನು ಅನಸಿದ ಜಗದೊಳಗೆ।
ಒಂದು ಭಾವದಿ ಒಂದು ಭಾವದಿ
ಅರ್ಪಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಅಂವಗ। ದೇವಾದಿದೇವ ಅನಸಿದ ಹರಿಗೆ।
ಮಲ್ಲಿಗೆ ದುಂಡ ಮಲ್ಲಿಗೆ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಾಲ ತುಕಾರಾಮ ಅಂತಾನ ಮುಂದ ಲಗ್ನದ ಕತಿ।
ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಕಾಮದಿಂದ ಹೊರಳ್ಯಾಳ ಪದ್ಮಾವತಿ ॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೪॥

ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲ

ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳರಿ ಹೇಳತೀನ ಕೈ ಮುಗದ।
ಮಾಯಾ ಬಹಳ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನುಡಿ : ಮಾಡಿದ ಬದಕ ಮನಿಯಾಗ ಏನು ಫಲ ಇದ್ದಾ।
ಮಾರಿ ನೋಡಿದರಂತ ಜನರ ಹಿಂಗ ಅನ್ನೂದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಧರಣಿ ಅಂತಾಳ ಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ಕೇಳರಿ ನಂದಾ।
ಇನ್ನ ಹ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಬೇಕ ಕಾಸಿಗೆ ಹೋಗುದು ಮುಂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ೨ ॥

ಕೈಲೆ ದಾನ ಮಾಡರಿ ಆನಿ ಒಂಟಿ ಮುಂದಾ।
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಭೋಗಾ ಏನ ಉಪಾಯಕ ಆಗೂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ದಾನ ಮಾಡರಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ಮುತ್ತು–ರತ್ನ ಮನಿಯಮಾರ ಎಲ್ಲಾ ಲೂಟಿ
ಮಡದಿ ಹೇಳತಾಳ ಕೇಶವರಾಯಗ ಗಟ್ಟಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮನಾ ಒಂದಽ ಆದರ–ಏಕ ಜೀವಾ ಇದ್ದರ ಬ್ಯಾಡ ಕೊಟ್ಟಿ
ಮಾಡಿದ ಬದಕ ಆಗಲಿ ಲೂಟಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದಾನಾ ಮಾಡುದು ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ
ತಾನು ನಿಂತ ನಿರದಾರಾ ಸಂಬ ಹರಹರಾ।
ಅವರು ದಾರಿ ಹಿಡಿದಾರು ಕಾಶಿ ರಾಮೇಶ್ವರ
ಮಕ್ಕಳ ಬೇಡತಾರ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ವನವಾಸದ ಮಾತಾ ಇನ್ನ ಕೇಳರಿ ಮುಂದಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾ ಬಹಳ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ನುಡಿ : ಬಾಣ ಬಿಲ್ಲ ತಗೊಂಡ ಕೇಶವರಾಯ ಕೈಯಾಗ।
ಒಂದ ಸರ್ಪ ಬಂದ ನಿಂತಿತ ಹಾದಿಯ ಮ್ಯಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧರಣಿ ಅಂತಾಳ ನಮಗ ಶಕುನ ಯಾಕ ಆತ ಹಿಂಗ।
ಹೊಡಿಬಾಣ ಹೆಡಿಮ್ಯಾಗ ಕಡದ ಬೀಳಲಿ ತೆಳಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೆದಿ ಏರಿಸಿ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ ಸರ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಗ।
ಸಾವ ಇತ್ತ ಶೇಷಂದ ಕೇಶವರಾಯನ ಕೈಯಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಲಗು ಮಾಡಿ ಕಿತ್ತ್ಯಾರೊ ಬಾಣಾ।
ಬಾಳ ಹತ್ಯೆ ಆದಿತೊ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನೀವು ಬಂದ ಮಾಡಿದಿರು ಮರಣಾ।
ಶಾಪ ತಗೋರಿ ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಾನ ಆವಾಗ। ಅವರ ಉಡಿಯಾಗ।
ಕೇಶವರಾಯಗ ಸಂಬಹರಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶೇಷ ಬಿದ್ದ ಕೇಳ್ರಿ ಆವಾಗ। ಭೂಮಿ ಮ್ಯಾಗ।
ದೋಷ ಅವರಿಗ ಸಂಬಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಕೆಡಗಾಲ ಹ್ವಾರೆ ಕಾಡುದ ಬಂದಿತ ಮುಂದಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ॥

॥ಜೀಜೀ॥ ೨॥

ನುಡಿ : ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಜಲ್ಮ ಯಾತಕ ಬೇಕರಿ ಜೋಡಾ
ಮನಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡತಾಳ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯನ ಗುಡಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅವರ ಮಾತಿಗಿ ಚಿಗರಿ ಬಂದ ಹಾದಿತ ಅಡ್ಡ।
ಸಿಟ್ಟ ಆದಾಳ ಧರಣಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಲೆ ಕಂಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಜೀವ ಬಾಣ ಹೊಡೀರಿ ಗೋಣ ಹಾರಲಿ ರುಂಡಾ।
ಭರ ಭರಾ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡಿದ ಎರಡ ತುಂಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಬಳಲಿಸಿ ಬಿದ್ದಿತೊ ಮರಿಗಿ।
ಸರಾಪ ಕೊಟ್ಟಿತ ಅವರೀಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮುಂದ ಶ್ರವಣ ಹುಟ್ಟುವ ಧರಣಿಗಿ।
ನನ್ನಂಗ ಬಾಣ ಬಿಡಲಿ ಅವನ ಎದಿಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇದ ಒಂದ ಶಾಪ ನಿನಗ।
ಚಿಗರಿಯ ಶಾಪ ತಟ್ಟಿ ಪದರಾಗ। ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಾಯಿ ಕಚ್ಚಿತ ಕಪಕಪಾ।
ಪ್ರಾಣ ಹೋತ ಗಪ್ಪಾ
ಅವರ ಕೈಯಾಗ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ದೋಷಕ ಗುರಿ ಆದಾರು ಎರಡು ಜೀವಗಳ ಹೊಡದಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲಿ ಧರಣಿ
ಕೇಶವರಾಯಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ನುಡಿ : ಮಾತಾಡುತ ಹೋದಾರು ಗಿಡದ ನೆರಳವ ನೋಡಿ।
ಮಂಗ್ಯಾ ಮಗನ ಆಡಸ್ತಿತ್ತ ಟೊಂಗಿ ಮ್ಯಾಗ ಜಿಗದಾಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮನಕ ಹರುಷ ಆದಾಳು ಧರಣಿ ಆವಾಗ ನೋಡಿ।
ಆ ಮಂಗ್ಯಾನ ಕಡಿಂದ ಕೂಸಿನ ತಗೋರಿ ಈ ಕಡೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸರ್ಪ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟಾನು ಕೂಸಿನ ತಾಯಿಯ ಕಡೆ।
ಕೂಸಿನ ಅಡ್ಡ ಹಿಡದಿತೋ ಅವನ ಕಡೆ ಮಾಡಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನನ್ನ ಮಲಿ ಉಣ್ಣತಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಾ।
ಬಂದ ಬಾಣ ಬಡಿತಾದ ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಣ್ಣಗಾದು ಕೂಸಿನ ಕೈಕಾಲಾ।
ತಾಯಿ ಬಿದ್ದ ಅಳತಾಳ ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನನ್ನ ಮಗಂದ ಹೋತ ಪ್ರಾಣಾ
ಬಿದ್ದಿತ ಹೆಣಾ। ಅಳತಾಳ ಗಳ ಗಳಾ। ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾ ಶಾಪ ಕೊಡತೀನ ಕೇಳ ಅಣ್ಣಾ
ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾಗಲಿ ಕಂಗಾಲಾ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಊರ ದೂರ ಮಹಾದೇವನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋದಾರು ಮುಂದಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ॥

॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ನುಡಿ : ಮುಕ್ಕಾಮ ಮಾಡಿದಾರ ಮಹಾದೇವನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ।
ಕೈ ಕಾಲ ಹೋದಾವ ಕಣ್ಣ ಗೊಂಬಿ ಮತ್ತ ತಿರಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಳ ದುಃಖ ಮಾಡತಾಳ ನಸೀಬ ಕಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿಗಿ।
ಮಹಾರಾಜನ ಪೂಜಿಗಿ ಗೊರವ ಬಂದಾನ ಅಲ್ಲಿಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗಿ ಒಳಗ ಹೇಸಿಕಿ ಹೊರಕಡಿಗಿ।
ಗೊರವ ಸಿಟ್ಟ ಮಾಡತಾನ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಾವ ಗುಡಿಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಧರಣಿ ಹೇಳತಾಳ ಕೇಶವರಾಯಗ।
ಕಾಲ ಇದ್ರ ಹೋಗತಿದ್ದೀವ ಹೊರಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಳಕಳಿ ಬಂದಿತ ಆ ಗೊರವಗ।
ಯಾರವ್ವ ತಾಯಿ ನೀ ಹೇಳ ನಮಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಧರಣಿ ಹೇಳ್ಯಾಳ ಗೊರವನ ಮುಂದ।
ಆಗ ಬಾಯಿ ತೆರದ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆಗ ಹಾಸಿಗಿ ತಗದ ತೊಳದ।
ಬಳದ ಮನಿಗಿ ಹೋದ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಅಡಿಗಿ ದಿಡಗ ಮಾಡಿ ನೈವೇದ್ಯ ತಗೊಂಡ ಬಂದಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ॥

॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೫॥

ನುಡಿ : ಬಸವಂತಿ ಆದಾಳು ಧರಣಿ ಕಣ್ಣ ಹೋದಿಂದ।
ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ತುಂಬಿ ಹಡದಾಳು ಅಂದ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೈಯಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ ಕೇಶವರಾಯಾ ಕಣ್ಣಿಗಿ ನೀರ ತಂದಾ।
ಮಗಾ ಎಂಥಾವ ಹುಟ್ಯಾನ ಮಾರಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಅವಂದಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬೆಳಗಿನ ಕಾಸ ರಾತ್ರಿ ಗೊರವ ಎದ್ದು ಬಂದಾ।
ಇದ ಏನ ಸೋಜಿಗ ಅಂತ ಕೈ ಮುಗದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನೀರ ಇಟ್ಟ ಎರದಾನು ಮಗನಾ।
ಗುಡಿ ಸಾರಿಸಿ ಸಾಹಿತ ಮಾಡಿ ತಾನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೇಶವರಾಯ ಕರದಾನ ಗೊರವನಾ।
ಜೋಕಿ ಮಾಡಂದ ತನ್ನ ಮಗನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅಂಥ್ರ ಫಲಾ ದೇವ್ರ ಕೊಟ್ಟಾನ ಗೊರವ ಓದಾನ
ತನ್ನ ಮನೀಗಿ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ।
ಗೊರವಗ ಇದ್ರ ಇಬ್ಬರ ಹೆಂಡಿರ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರ
ನಿಂತ್ರ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಗೊಂಡ್ರ ಅವರ ಕಯಾದಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ
ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೬॥

ನುಡಿ : ಹೊತ್ಗಿ ತಗಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೆಸರ ಇಟ್ಟಾರ ಶ್ರವಣಾ।
ಹೋಲಿಕಿ ನೋಡಿದರ ಚಲುವಿಕಿ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಒಂಬತ್ತ ವರ್ಷ ತುಂಬಿ ಹರೆ ಬಂದಿತೊ ಬಣ್ಣಾ।
ಹಡದ ತಾಯಿ ತಂದಿದ ಗೊತ್ತ ಇಲ್ಲ ಶ್ರವಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗೊರವ ಹೇಳತಾನ ಹೆಂಡತಿಗಿ ತಗದ ಒಂದ ಕಲ್ಪನಾ।
ಗುಡಿಗಿ ಹಚಗುಡಬ್ಯಾಡ ಗುಲಾಮ ಬಾಳ ಶ್ರವಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇಷ್ಟ ಹೇಳಿ ಹೋದ ಊರಿಗಿ।
ಹೆಂಡತಿ ಹೂ ತಂದಾಳ ದೇವರಿಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶ್ರವಣ ಬಂದಾನ ಇದರೀಗಿ।
ತಾರವ್ವಾ ಹೋಗತೀನ ಗುಡಿಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತಾನಾಗಿ ದೇವರಗಿ ಹೋದ
ಗುಡ್ಯಾಗ ನೀವ್ಯಾರಂದಾ। ನೋಡಿ ಸಿಟ್ಟಾದ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥

॥ಜೀಜೀ॥

ಕಾಲ ಹಿಡದ ಎಳದ ಒಗದಾ।
ಪೂಜಿ ಮಾಡಿದ ತಿರಗಿ ತಾ ಬಂದಾ। ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಗೊರವ ಬಂದ ಕೇಳತಾನ ಪೂಜಿಗಿ ಯಾರ ಹೋಗಿದ್ರಿ ಇಂದಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ॥

॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೭॥

ನುಡಿ : ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಗೊರವ ತಿರಗಿ ಬಂದಾನ ಹೊರಳಿ।
ಬ್ಯಾಸಿಗಿ ಬಿಸಲ ಆರತಾಸ ಮಧ್ಯಾನ ವ್ಯಾಳಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತೆಕ್ಕಿಲೆ ಹಾದ ಓದಾನ ಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದಾವ ಗುರಳಿ।
ನೀರ ಕುಡಿಸಿ ಇಬ್ಬರಿಗಿ ಬೀಸತಾನ ಆಗ ಗಾಳಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅವನ ಬಿಟ್ಟ ಬಂದ ಮನ್ಯಾಗ ಮಡದಿಯರಿಗಿ ಹೇಳಿ।
ಹಡದವರನ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮನೇನ ನೋಡತಾನ ನಾಳಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶ್ರವಣ ತಂದಾನ ಕಣ್ಣೀಗಿ ನೀರ।
ಯಾರವ್ವ ನನ್ನ ಹಡದವರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಾವು ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹಡದವರಾ।
ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದಿ ನೋಡ ಅವರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆವಾಗ ಕಾವಡಿ ಮಾಡಿ–ತಾಯಿ ತಂದಿನ ಕೂಡಿ।
ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತಾಯಿ ತಂದಿಗಿ ನೀರಡಿಕಿ। ಕಾವಡಿ ಗಿಡಕ ಹಾಕಿ।
ನೀರಿಗೆ ಹೋದಾ ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಹುಡಿಕಿ ಗಂಟ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೂನ ಮಾಡಿದ್ದಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ॥

॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೮॥

ನುಡಿ : ನೀರ ತುಂಬತಿದ್ದ ಬಾಣ ಒಗದ ದಸರಥ ನೋಡಿ।
ರಾಮ ಅಂಬು ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಮತ್ತ ಬಂದಾನ ಓಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮರಣ ಹೊಂದೀನ ಮಾವಾ ಮಾತ ಕೇಳ ಒಂದ ನುಡಿ।
ನಮ್ಮ ತಾಯಿ–ತಂದೀಗಿ ನೀರ ವ್ಯೆಯ್ಯ ಲಗು ಮಾಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಾತಾಡದ ನೀರ ವ್ಯೆದ ಬಾಯಿಗಿ ಹಚ್ಯಾನ ಗಿಂಡಿ।
ನೀರ ಕುಡಸತಿಯಲ್ಲಪ್ಪ ಯಾಕ ಬ್ಯಾಸರಕಿ ಮಾಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲಾ : ನಾ ಮಗಾ ಅಲ್ಲವ್ವಾ ನಾನು ದಶರಥ।
ಶ್ರವಣಗ ಬಾಣ ಬಡದಿತ್ತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕಾವಡಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೆಗಲ ಮ್ಯಾಗ ಹೊತ್ತಾ।
ಶ್ರವಣನ ಹಂತೇಲಿ ಇಳಿಸಿದ ಮತ್ತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶ್ರವಣ ಕೇಳಿದ ಆವಾಗ।
ಸುಡುಗಾಡ ಇಲ್ಲದ ಜ್ಯಾಗ।
ಕಿಚ್ಚ ಕುಡು ಅಂದಾ। ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಾಣ ಕಿತ್ತಿ ಇಟ್ಟ ತೆಳಗ।
ಸುಡುಗಾಡ ಇಲ್ಲದ ಜ್ಯಾಗ
ದಶರಥ ತಿರಗಿ ತಾ ಬಂದಾ। ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ತನ್ನ ಅಂಗೈಯೊಳಗ ಶರಗ ಒಡ್ಡ್ಯಾನು ತಂದಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾ ಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ॥

॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೯॥

ನುಡಿ : ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿದ ದಶರಥ ತನ್ನ ಅಂಗೈಯಂದಾ।
ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ರಾಮಾಯಣ ಆಗೂದು ಮುಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಲ್ಲವರ ಕೇಳರಿ ನೀವು ತೇರದಾಳಕ ಬಂದಾ।
ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ ಜ್ಯಾತರಿ ಕಡಿ ಸೋಮವಾರ ಆಗೂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ವಸ್ತಾದ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟಾನು ಚಂದಾ ।
ಬಸಲಿಂಗ ಹೇಳ್ಯಾನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣನ ಸಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕೇಶವ ದಶರಥನ ಅಂದ ಒಂದ ನುಡಿ ।
ಮಗಾ ಅಂದ ಸತ್ತಿಯೊ ನೆನಪ ಮಾಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಿರ ತಿರಗಿ ಹುಡುಗುರದ ನೋಡಿ ।
ನಾಗರ ಹಾಂವ ಬಂದಂಗ ಭೋರ್‍ಯಾಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಿವಲಿಂಗ ಚನ್ನನ ಅಕ್ಷರಾ । ಅವರ ವಿಸ್ತಾರಾ ।
ಸೋಸಿದ ಸಾರಾ । ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪ್ರಭು ಮಾಡಿದ ಹೊಸತರಾ । ಹಾಡ ತರ ತರಾ ।
ಚೊಕ್ಕ ಬಂಗಾರಾ । ಸಂಬ ಹರ ಹರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹರತ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಹಾಡೂದ ಕೇಳ್ರಿ ಒಳೇ ಚಂದಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮಾಯಾಬಾಳ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಧರಣಿ ಕೇಶವರಾಯಂದಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧೦ ॥

ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡ ಆದಾರೊ ಮಸ್ತಾ

ಸಖಿ

ಗುರು ನನಗ ಬೋದ್ನಾ ಕೊಟ್ಟಾ।
ಅರ್ಥ ಒಂದ ಹೇಳ್ಯಾನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಗನs ಊರಾಗ ಹೋಗೋ।
ಸ್ವಲ್ಪ ರೊಟ್ಟಿ ಬೇಡಿ ತರ ಹೋಗೋ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಂಗಳ ತಾಜಾ ತರಬ್ಯಾಡಾ।
ತರಲ್ದ ಹಾಗೇ ಬರಬ್ಯಾಡಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಗನs ತರಹೋಗೋ ತುಂಬಿ ನೀರ ಕೊಡಾ।
ಬಾವಿ ಕೆರಿದ ತರಬ್ಯಾಡಾ।
ಹಳ್ಳs ಹೊಳೀದ ನೀರ ಬ್ಯಾಡಾ।
ತರಲ್ದ ಹಾಗೇ ಬರಬ್ಯಾಡ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಗನs ಅಡಿವ್ಯಾಗ ಹೋಗೋ।
ಸ್ವಲ್ಪ ಉರಲ ತರಹೋಗೋ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಸೀದ ಏನಾದರು ತರಬ್ಯಾಡಾ।
ತರಲ್ದ ಹಾಗೇ ಬರಬ್ಯಾಡಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಸದಾ ಮಾಡಿ।
ಶ್ಯಾವೀರಾ ಕೊಡೋ ಇದರ ತೋಡಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತೋಡಿ ನೀನು ಕೊಡಬ್ಯಾಡಾ।
ಕೊಡಲ್ದ ಹಾಡ ಹಾಡಬ್ಯಾಡಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪದಾ

ಶಾಸ್ತ್ರದಾಗ ಇಲ್ಲ ಪುರಾಣದಾಗಿಲ್ಲ ಹಂತಾ ಮಾತಿಂದ ಕೇಳ ತಿಗುರತಾ।
ಗಂಡಿಗಿ ಗಂಡ ಹಿಂಡ ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡಾದಾರೋ ಮಸ್ತಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನನ್ನ ಮತದಿಂದ ಹಣೆದಿಂದಾ ರುದ್ರಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗೈತಿ।
ಮತ್ತ ಹೇಳತಿ ಕೇಳರಿ ವಿಷ್ಣುಂದ ಭೀಜದಿಂದ ಆಗೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊಂಕಳದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರದುತ್ಪತ್ತಿ ಆಗ್ಯೆತಿ
ದಕ್ಷ ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ನಾರದ ಋಷಿಗಳ ತೊಡಿದಿಂದ ಆಗ್ಯೆತೀ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಹೊಕ್ಕುಳದಿಂದ ಯಾರದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗ್ಯೆತಿ। ಹೇಳಕೋ ಅಡಜ್ಯಾತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶಕ್ತಿ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ಶಿವಾ ಹುಟ್ಯಾನಂತ। ಏಷ್ಟನಿಂದ ಮಂದ ಮತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಶಾಸ್ತ್ರ ಬುದ್ಧಿಮಾತ ಹೇಳಿ ಮತ್ತs। ಅಡವಿಯಾಕ ತುಳಿತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರ ಕುತ್ತಿದಾರ ಹೇಳಬೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾತಾ।

ಕೂಡಪಲ್ಲ :
ಗಂಡಿಗ ಗಂಡ ಹಿಂಡ ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡೆ ಅದಾರೊ ಮಸ್ತಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ತೆಳ್ಯಾಕಿನ ಹೊತ್ತಾ ಮ್ಯಾಲಕ ಉದಯಯಾಗಿ ಹೆಂಗ ಬಂದಿತ ಮ್ಯಾಗ।
ಕುಬಂಡ ಮಾತೊಂದ ಅ ಬಂಡ ಹೇಳತೀರಿ ಬಾಯಿಲೆ ಬಲ್ಲಂಗಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಪ್ಪ ಇಲ್ಲದ ಮಗಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಈ ನಾಡಾಗ।
ನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಂಶೆ ಬರತ್ಯೆತಿ ತಂದಿ ಅದಾನಿಲ್ಲೊ ನಿನಗಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಂದಿ ಇಲ್ದ ತಾಯಿ ಬಸರ ಹೆಂಗ ಆದಾಳ ಸಂಶಯ ಬಡದ್ಯೆತಿ ನನಗ।
ಹತ್ತೆಂಟ ಮಂದಿ ಹೆಂಗಸರ ಕೂಡಿ ಮಾಡಿರೇನೊ ರತಿ ಸಂಭೋಗಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶಾಸ್ತ್ರದಾನ ಮಾತ ಹುಡಿಕಿ ಹೇಳಬೇಕ ಹೇಳಬಾರದ ಅಡ್ನಾಡ ಮಾತಾ।

ಕೂಡಪಲ್ಲ :
ಗಂಡಿಗ ಗಂಡ ಹಿಂಡ ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡ ಅದರೊ ಮಸ್ತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌ೨ ॥

ಕಲಿಗಿ ತಾಯಿ, ತುರಾಯಿ ತಂದಿ ಹಿಂಗ ಶಾಸ್ತ್ರದಾಗ ಬರದ್ಯೆತಿ।
ಹಿಂತಾ ಮಾತಗಳಾಡಿದೆಂದರ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಕ ಧಕ್ಕಿ ತರತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸರಕಾರದಾಗ ಖಾತೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಸರ ಯಾರದ ಹೇಳತಿ।
ತಂದಿ ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟ ತಾಯಿ ಹೆಸರ ಹೆಂಗ ಹೇಳತಿ ಹೇಳಾಕೊ ಅಡಜ್ಯಾತಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಜ್ಜ ಆರತೆಲಿ ಮುತ್ತ್ಯಾ ಮೂರತೆಲಿ ಹಿಂಗ ನಡಕೊಂಡ ಬಂದ್ಯೆತಿ।
ತಂದಿ ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟ ತಾಯಿ ಹೆಸರ ಹೇಳುದು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರದಾಗ್ಯೆತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಶಿಷ್ಯಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಹೇಳಿದಾನ ಮಾಡಿ ಕವಿತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಕೇಳೋ ಶಾಹೀರು ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ

ಪದಾ

ಆರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟ ಪುರಾಣ ಅರ್ಥ ಐತಿ ಗುಮ್ಮಾ।
ನಾ ನೀ ಅಂತ ವಾದ ಹಾಕುದ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲಾ ವರಮಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ನಮಗ ನಿನಗ ಒಂದ ಹಾಡಿನ ಮ್ಯಾಗ ಬೇಕ ಜ್ಯಾಣಾ
ನಾಲ್ಕು ಎಂಟಹತ್ತ ಇಪ್ಪತ್ತು ಹಾಡಿ ಫಲಾ ಏನs
ಪಂಚಮುಖ ಪರಮೇಶ್ವರ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೋ ಜ್ಞಾನಾ।
ಚಿತ್ತಿಟ್ಟ ನೀವು ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಇಟ್ಟ ಒಂದs ಧ್ಯಾನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹೆಣ್ಣ ಹೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಹಾಡತಿ ತಮ್ಮಾ ಶಾವಕಿಲ್ಲ ಏನಾ
ಹುಣ್ಣಿವಿ ಅಮಾಸಿ ಈ ಎರಡು ಗಂಡಾ ಯಾವಲ್ಲಿ ಐತಿಹೆಣ್ಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನನಗೊಂದ ಕನಸ ಬಿದ್ದಿತೋ ತಮ್ಮಾ ಮೊನ್ನಿನ ರಾತ್ರ್ಯಾಗ
ಅಗಡದತ್ತ ದೆವ್ವ ಕುಣಿತಿತ್ತೊ ನನ್ನ ಮುಂದ ಬಂದಾ
ಎಣಿಸಿ ಚಪ್ಪನ್ನ ತೆಲಿ ಇದ್ದಾವೊ ಎಣಿಸಿನೊ ಒಂದೊಂದಾ।
(ಒಂದನೂರಾ ಐವತ್ತಾರು) (ಏಕಸೆ ಚಪ್ಪನ್ನ) (೧೫೬)
ನಾಲಿಗಿ ತಮ್ಮಾ ಮಾತಾಡುದು ಚಂದಾ
ಮತ್ತ ಎರಡಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ ಸಾವಿರ ಎಂಟನೂರ ಹಲ್ಲ ಸುದ್ದಾ
ತಿರವ್ಯಾ ಹತ್ತರ ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ ಸಾವಿರ ತುಟಿ ಮುಂದ ತಮ್ಮಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಹಲ್ಲಾ ತುಟಿ ಮೊಳಾ ತೆಲಿ ನಾಲಿಗಿ ಅರ್ಥ ಐತಿ ಗುಮ್ಮಾ।

ಕೂ.ಪ. : ನಾ ನೀ ಅಂತ ವಾದ ಹಾಕತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲೊ ವರಮಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೧॥

ದೆವ್ವಿನ ಮಾತ ಹೇಳಿದರ ತಮ್ಮಾ ಆದಿ ಕುಬಂಡಾ ಮಾತಾ
ಅಲ್ಲೊ ತಮ್ಮಾ ನಾ ಕೇಳತೀನ ಗಂಡಾ
ಹೆಸರ ಹಳದೀ ಕೆಂಪ ಕರಿ ದೆವ್ವಾ।
ಇಷ್ಟ ವರ್ತಮಾನ ಎಂದಾಗ್ಯಾವ ಹೇಳ ನೀ ಯಾವ ಕಾಲಕಾ।
ಬರಕೋ ಈ ಜವಾಬ ಆಗದಿದ್ದರ ನಿಂತ ಹೊಡಿಯೊ ಸಭಾದಾಗ ಶಂಕಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಈ ಮಾತ ನಿಮಗ ಈಡಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಕಾ।
ತುದಿ ನಾಲಗಿ ಮ್ಯಾಲ ಜವಾಬ ಕೊಡೊ ತೆಡಕಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶ್ಯಾನ್ಯಾನಂತ ಮಾಡಬ್ಯಾಡೊ ಕೊಳಕಾ
ಆಗಿ ನೀ ಗರಕಾ ಬಿಡೋ ದಿಮಾಕಾ ಮುರದಿನ ಸೊಣಕಾ।
ಜೋರಾಪುರ ಪ್ಯಾಟಿ ಗಂಡ ಮೆಟ್ಟಾ
ಹರದಾಸರಿಗ ತಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಯಾರ ಆಟ ನಡಿಯುದಲ್ಲಾ ಸೋಕಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ವಸ್ತಾದ ತುಕಾರಾಮ ಗುರುಹಾನೊ ಪೂರ್ತಾ
ಹೋಗಿ ಹಿಡಿಯೋ ಅವನ ಹಸ್ತಾ

ಕೂ.ಪ. : ನಾಽ ನೀಽ ಅಂಥ ವಾದ ಹಾಕುದ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲೊ ವರಮಾ
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಕೇಳೊ ಶಾವಿರಾ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ ಹೇಳತೀನೋ
ತಾನು ಹಿಂಗ ಗೋಣ ಹಾರಿಸಬೇಡಾ ಮಂಗ್ಯಾನಹಂಗ
ಅಲ್ಲ ಆದರ ಹಲ್ಲ ಕಿತ್ತಿನೋ ನೆರದ ಸಭಾದಾಗ
ಹೆಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣ ಅಂತ ಕೂಗಿ ಹಾಡತೀರಿ ತಂದು ಬಹಿರಂಗಕ
ಗಂಡ ಬೇಡತಿ ಅಡಿಚ ಕಣ್ಣಿನವಗ
ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಉಂಡ ಹೋಗ ಅಂತಾ ಹೇಳತಿ ನನಗ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏನ ಸಿಗಲಾರದ ಗಂಡನ ಬೇಡತಿ ಹುಡಿಕಿ ತಂದಿವೋ ಅವಗ
ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ಕೇಳ ನೀನು ಈಗ
ನಿನ್ನ ಜಲ್ಮದ ಹೆಸರ ಹೇಳತೀನಿ ನೀ ತಿಳಿಯ ಮನಸಿನ್ಯಾಗ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೂನಾ ಹೇಳತೀನ ಶಾವೀರಾ।
ಭೂಮಿ ಆತ ತಿಳಿಯೋ ಅದರ ಹೆಸರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗಂಡನ ಹೆಸರಾ ನಮ್ಮ ಮುಡಕೇಸುರಾ।
ಚತುರಾ ಈಕಿಯ ಮ್ಯಾಲ ಆತನ ಅಧಿಕಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ವಿಜಾಪುರದೊಳಗ ಜೋರಾಪುರ ಪ್ಯಾಟಿ ಸಮುದರಾ।
ಅಲ್ಲಿ ನೆನದಾನ ಮೌಲಾನ ಪೀರಾ। ವಸ್ತಾದ ತುಳಜಾರಾಮಾ
ತಗದ ಕಲ್ಮ ತೋರಸ್ಯಾರೊ ನಮಗ
ಜವಾಬ ಕೇಳವರೀ ಮಾರಿ ತೆಳಗಾ।
ಅಲ್ಲ ಅಂದರ ಹಲ್ಲ ಕಿತ್ತಿನೊ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಆರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟ ಪುರಾಣ ಅರ್ಥ ಐತಿ ಗುಮ್ಮಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ನಾ ನೀ ಅಂತ ವಾದ ಹಾಕುದ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲಾ ವರಮಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಸತರಾಜರ ಕೀರ್ತಿ

ಪದಾ

ಐದಪುರ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅರಸಕಿ ಮಾಡತಾನು
ಸತರಾಜರ ಕೀರ್ತಿ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲಿ।
ಮುಂದು ದಸರಥ ಹುಟ್ಟಿ ತಪಕ ನಿಂತ ಕೆರೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ
ರಾಮಚಂದ್ರ ದೇವರ ಹುಟ್ಟಲೆಂದು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ।
ಬ್ರಹ್ಮ ಪಾಳೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣ ತಗದಾರ ಹೋಗಿ ಲಗ್ನ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ನಿಂತ್ರು ಬಾಳ ಹರುಷದಲಿ ಮುಂದ ಕೇಳ ದಾಖಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಭವಿಷ್ಯಕಾಲ ಹೇಳುವಂತಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕರಸಿ ಕೇಳತಾನು
ರಾವಣಾಸುರ ಕುಂತ ತನ್ನ ರಾಜಮಂದಿರದಲ್ಲಿ।
ನನ್ನಂಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಂದ ಭೂಮಿ ಮ್ಯಾಲಿ
ಈ ಚೆತ್ತಿಸ ಕೋಟಿ ದೇವರಲ್ಲಾ ಬಂಧಿ ಹಾಕಿನೋ ಇಲ್ಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ದಮ್ಮ ದಮ್ಮ ದೈತರೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮಿ ತುಳದ ಬಿಟ್ಟೆನಂದರ
ನಷ್ಟಾಗಿ ಹೋಗತಾವೊ ಎಲ್ಲಾ ದಾರಿಲಿ ನಾ ಮೆಟ್ಟ ಹಚ್ಚಿ
ತೂರತಿನೊ ನಿಂತ ಗಾಳಿಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಹೇಳತಾನ ಬ್ಯಾಡ ಹಿಂತಾ ಹಂಕಾರ ಮಾತ
ಕಾಡುಕಾಲ ಬತ್ತ ನಿನಗ ಯಾಕ ತಿಳಿವಲ್ಲಿ
ಮುಂದ ರಾಮಚಂದ್ರ ಹುಟ್ಟತಾನ ದಸರಥನ ಹೊಟ್ಟೀಲಿ
ನಿಂದ ಪ್ರಾಣವಧಾ ಮಾಡತಾನ ಒಂದಗಳಿಗೀಲಿ
ರಾವಣಾಸುರ ಕೇಳತಾನ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ
ಹೆಂತಾ ಮಾತ ಆಡ್ತಿರೆಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಲಿ।
ಲಗ್ನ ಆಗದಿದ್ದರ ರಾಮ ಹುಟ್ಟತಾನ ಯಾವಲ್ಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ರಾವಣ ಗಾಬರಿ ಆದಾನೊ।
ಋಷಿಗಳನ ಕರದ ಕೇಳತಾನೊ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಥಾಟಗಿತ್ತಿ ತಂಗಿ ಇದ್ದೇನೊ।
ಬಿಡ ಕಾಳಜಿ ಹೆಣ್ಣ ತರತಿನೊ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ತಾಡಗಿತ್ತಿ ಕೂನಾ ತಪ್ಪಿಸಿ ಮರದಿವಸ ಹೋದಳಲ್ಲಿ
ಅರಿಷಿಣ ಹಚ್ಚಿ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ಕೌಶಲಿ ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ
ಮೇಲ ಮಂಟಪ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಕಾಳಿ ಕರಡಿ ಮಜಲ ನುಡಸಿದಾರ ಬಾಳ ಮೋಜೀಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬ್ರಹ್ಮ ಪಾಳೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣ ತಗದಾರ ಹೋಗಿ ಲಗ್ನ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ನಿಂತ್ರು ಬಾಳ ಹರುಷದಲಿ। ಮುಂದ ಕೇಳ ದಾಖಲಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ತಾಡಗಿತ್ತಿ ಕೂನಾ ತಪ್ಪಿಸಿ ಮರದಿವಸ ಹೋದಾಳಲ್ಲಿ
ಜೋಡಿದವರ ಕೂಡಿ ಅವರ ಹಿಂಬಾಲಾ।
ಮ್ಯಾಲಿ ಮಂಜಿಲದೊಳಗ ತಿರಗತಾಳು ಅಂಜಿಕಿಲ್ಲಾ।
ಮುಸುಕು ಹಾಕಿದಂಗ ನಗರಕೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಿತ್ತರಿ ಜ್ಯಾಲಾ।
ಸಾಧನದಿಂದ ಲಂಕಾಪುರ ಸನೀಯ ಮಾಡಿ ಕೌಶಲ್ಯನ ಎಬ್ಬಿಸಿ
ತಂದ ಕೊಟ್ಲ ಆಗ ಯಾರು ಬರಲಿಲ್ಲಾ।
ಸಿಟ್ಟ ಕೋಪ ತಾಳಿ ರಾವಣಾಸುರಾ ತಿಂತಾನೋ ಹಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಾಜಮಂದಿರದೊಳಗ ಕುಂತ ರಾವಣಾಸುರ ಹೇಳತಾನ
ಚೆಂಡಿ ಚಿವುಟಿತೀನ ನಾನು ಬಿಡುದಿಲ್ಲಾ।
ಇದನ ಬಿಟ್ರ ಕೆಡತೈತಿ ಬರದ ಬ್ರಹ್ಮಲೀಲಾ।
ಇಷ್ಟ ಮಾಡಿದರ ಮನಸಿನೊಳಗ ಸಂಶೆ ಏನೇನಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಹೇಳತಾನ ಈಗ ಚೆಂಡಿ ಚಿವಟಿದರ।
ರಕ್ತದೊಳಗ ರಾಮ ಹುಟ್ಟತಾನೊ ಮ್ಯಾಲ ಹಿಂಗೈತಿ ಕಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಂದ ಮಾತ ರಾವಣಾಸುರ ಎದ್ದ ಕೇಳಿ ಮ್ಯಾಲ ಮಂದಿರೊಳ ಹೋಗಿ
ಸಂದಕದಾಗ ಹಾಕಿ ಕೀಲಿ ಬಂದ ಮಾಡ್ಯಾನಲ್ಲಾ।
ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಸತಿ ಅಣ್ಣನ ಬದಲಿ ಇಟ್ಟ ಕಾವಲಾ।
ಸಂದಕ ಬಾಯಿಯೊಳಗ ಹಿಡಕೊಂಡ ನೀರಾಗ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಾ
ಸಂದಕ ಮ್ಯಾಲಿಟ್ಟ ಮೆಲ್ಲಕ ಹ್ವಾದಾನಲ್ಲಿ
ತೆರಿ ಬಂದ ಎಳಕೊಂಡ ಹೋತ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ।
ಗಾಬರಿಯಾದನಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸಂದಕ ಎಳದ ಹ್ವಾದೀತು।
ಧರಿ ಬೆಟ್ಟಕ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಿತು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಸಳೇಸುರ ಚಿಂತಿ ಮಾಡಿತು।
ಹ್ವಾದಾನ ಸಮುದ್ರ ಹುಡುಕುತ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ದರ್ಜಿಲ್ಲ ರಾವಣಾಸುರ ಕರದ ಅವರಿಗಿ ಹೇಳತಾನ
ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಕುಂಡ್ರುನು ಬ್ರಹ್ಮಪಾಳಿ ದಾರಿಮ್ಯಾಲಿ।
ದಂಡ ದಾಟಿ ಹೋಗತೈತಿ ಕುಂತ ಹಡಗದಲ್ಲಿ।
ಜಾಂಜ ಒಡದ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುನಂತಾನ ಇಲ್ಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬ್ರಹ್ಮ ಪಾಳೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣ ತಗದಾರ ಹೋಗಿ ಲಗ್ನ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ನಿಂತ್ರು ಬಾಳ ಹರುಷದಲಿ। ಮುಂದ ಕೇಳ ದಾಖಲಿ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಏರು : ದಸರಥ ರಾಜಾ ಹೇಳತಾನ ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾಕೀತ ಮಾಡಿ
ಗ್ವಾಡಿಗಿ ಹುಡಿ ಸಾರಸರಿ ಹಚ್ಚಿ ಸುಣ್ಣ ಕ್ಯಾಮಣ್ಣಾ।
ತನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಮಂದಿರೊಳಗ ಮುತ್ತಿನ ಗಿಲಾಯಿ ಬಣ್ಣಾ।
ಚೆತ್ತಿ ಬಿಲ್ವಾರ ಹಂಡೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿದಾರ ಅರಿಷಿಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಊರ ಐಸಿರಿ ಇನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೂರ ದಿವಸ ಒಂದೇ ಸವನಾ।
ನಡಿತ ಗಾಯನಾ ಬಾಳ ಹರುಷದಿಂದ ಕೈಯಾಗ ಅವರ
ಹಿಡದಾರೊ ಬಾಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಿಜ್ಜಲ ಬಾಜಿ ವಾಜಿ ನುಡಿಸಿ ದಂಡ ಕೂಡಿಸಿ ದಸರಥ ರಾಜಾ
ತಯ್ಯಾರಾಗಿ ನಡದಾನ ಮುಂದ ರಥಾ ಸಾಗಾಣಾ।
ಭೂಮಿ ಹಿಡಸಲಾರದೆ ದಂಡ ಹೊಂಟಿತ ಗುಣಿತ ಇಲ್ಲಾ
ಚಡಿ ಚೋಪದಾರ ಮುಂದ ಬಿರದ ಸಾರಿ ಗಾಯನಾ।
ಲಕ್ಷ ಇವರ ಜನಾ ಹಾದಿದಾಟಿ ಸಮುದ್ರಕ ನಡದಾರ
ಮುಂದ ಡಂಕೆ ನುಡಿಸಿದಾರೊ ಝುಣನಾ।
ಆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಹುಷ್ಯಾರಾಗಿ ನಿಂತೊ ರಾವಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಹೇಳತಾನ ರಾವಣಾಸುರ ರಾಜಪತಿ ತಪ್ಪುದಿಲ್ಲ
ಬ್ರಹ್ಮ ಹೇಳಿದ ಮಾತ ಪ್ರಮಾಣಾ।
ನೀ ಮಾಡುವಂತಾ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುದ ಬಂತು ಕಾರಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮರದಿವಸ ಹಡಗ ಸಾಗಿ ಮುಂದ ನಡದಾರ
ಜ್ಯಾಂಜ ಒಡದ ಮಾಡಿದಾರೊ ಎಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣಾ
ದಂಡ ಎಳದ ಹೋಗಿ ಮುಳುಗಿ ಮುಚ್ಚಿದಾವೊ ಕಣ್ಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲಾ : ದಸರಥ ಮುಣಗಿ ಎದ್ದಾನೊ।
ನೀರ ಮ್ಯಾಲಿ ತೇಲುತ ನಡದಾನೊ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಂದಕ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹತ್ತ್ಯಾನೊ।
ಕೈ ಹಚ್ಚಿ ಕೀಲಿ ತಗದಾನೊ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೌಶಲ್ಯಾನ ಕೂನಾ ಹಿಡದಾನೊ
ದಸರಥ ನಾನೇ ಅಂದಾನೋ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸಂದಕದಾಗ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಸಾಮಧೋಮ ಲಗ್ನವಾಗಿ
ಕಲಿ ಕೃಪಾ ಆತ ಅವರಿಬ್ಬರ ಜೋಡಿಲಿ
ಈ ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುದು ಯಾವಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮನ ಪಾರ ಮಾಡುವಂತಾ ದಾತಾ ಕೇಳವರ್ಯ್ಯಾರಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬ್ರಹ್ಮ ಪಾಳೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣ ತಗಬಾರ ಹೋಗಿ ಲಗ್ನ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ।
ಹೋಗಿ ನಿಂತ್ರು ಬಾಳ ಹರುಷದಲಿ। ಮುಂದ ಕೇಳ ದಾಖಲಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಹೇಳತಾನ ರಾವಣಾಸುರಾ ರಾಜಪತಿ
ದಸರಥ ರಾಜ್ಯಾನ ಲಗ್ನಾತ ಈಗ ತುರತಾ।
ಆಗ ರಾವಣಾಸುರ ಕೇಳತಾನ ಅದು ಹೆಂಗ ಆದಿತೋ ಅಂತಾ।
ನಾನು ಹೆಣ್ಣ ಇಟ್ಟದಿನ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಬಸ್ತಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಸಳೆಸುರಕರದ ಆಗ ರಾವಣಾಸುರ ಕೇಳತಾನ
ಸಂದಕ ತಾರೋ ನೋಡತಿನ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಮಾತಾ
ಆಗ ಮಸಳಾಸುರ ಹೇಳತಾನ ಸಂದಕಿಲ್ಲಂತ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜಭರದಿಂದ ಆಭ್ರ ಮಾಡಿ ರಾವಣಾಸುರ ಕೇಳತಾನ
ಸಂದಕ ತರದಿದ್ದರ ನಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಹೊಡಿತೀನಂತಾ।
ಆಗ ಮಸಳಾಸುರ ಸಂದಕ ಹುಡಕ್ಯಾಡಿ ತಂದಿಟ್ಟ ಕುಂತಾ।
ಕೀಲಿ ತಗದ ನೋಡಿ ರಾವಣ ಅಂತಾನ ಘಾತಾದಿತೊ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಬ್ಬರು ಸಿಕ್ಕರ ಬಿಡುದಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣ ನಾನು ಹೊಡಿತೀನಂತಾ।
ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳತಾನ ತನ್ನ ಏಕಾಂತಾ।
ತನ್ನ ಮನಸಿನೊಳಗ ತಾ ಅದಾನೊ ಶಾಂತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಹೇಳತಾನ ಅರ್ಧಾಕೋಟಿ ಆಯುಷ್ಯನಿಂದು
ಮರಣಕಾಲ ದೂರ ಐತಿ ತಿಳದ ಮಾಡಿಕೊರೊ ಗುರುತಾ।
ಈಗ ಸದ್ಯೇಕ ಹೊಡದರ ರಕ್ತದೊಳಗ ರಾಮಹುಟ್ಟುತ।
ಇನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಯ್ಯಾಕ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡತಿ ಬೇಕಾಂತ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಾವಣಾಸುರ ತಿಳದ ನೊಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟ ಮತ್ತ
ಹೋಗಿ ಕೈಕೆಯಾನ ಲಗ್ನಾಗಂತ।
ಮತ್ತ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಅಯ್ಯೋದ್ಯಾ ಪುರುಗಾದಿ ಆಗಿ ಕುಂತ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಈ ಸಂಧಿ ಇಲ್ಲಿಗಿ ಮುಗಸ್ಯಾನೊ
ಮುಂದಿನ ಸಂಧಿಗಿ ರಾಮನೊ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹುಟ್ಟಿ ಲಂಕಾಪುರಕ ಹೋಗತಾನೊ।
ತೇರದಾಳ ಪ್ರಭುಂದ ಮಾಡಧ್ಯಾನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಬಸಲಿಂಗಂದ ಹಿಡಿಕೂನಾ।
ಪ್ರಭು ಚನ್ನಕವಿ ಮಾಡ್ಯಾನ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಮಲ್ಲಸರ್ಜನ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ಬಾಳವಾಡಿ
ಬಿರದ ಹಚ್ಚಿ ತಿರಗತೀವ ಡಪ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲಿ।
ಕುಂತ ಜನಾ ಕೇಳಿ ದೈವ ಕುಶಿಯಾತ ಮನದಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿ ನಾಗೇಶಿಯವರ ನಿಂದರಲಿಲ್ಲ ಹ್ವಾದರ‍್ಯಾವಲ್ಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬ್ರಹ್ಮಪಾಳೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣ ತಗದಾರ ಹೋಗಿ ಲಗ್ನ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ನಿಂತ್ರು ಬಾಳ ಹರುಷದಲಿ। ಮುಂದ ಕೇಳ ದಾಖಲಿ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೪॥

ಶಂಕರನ ನೆನುವತೀನ ಮದಲಾ

ಸಖಿ

ನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಗುಣಾ ಬಾಳ ಕೆಟ್ಟಾ।
ಮುಕಳ್ಯಾಗ ಸಿಗಸಿರಿ ಬಟ್ಟಾ ಲಟ್ಟಾ।
ಮೂರ ದಿನೊ ಮುಕಳಿ ಗಂಟಾ।
ತುಳಜಾರಾಮ ವಸ್ತಾದ ಹಾ ಬಂಟಾ।
ನಿನಗ ಅವನು ಮಣಿವುದಿಲ್ಲ ಶಂಟಾ।

ಪದಾ

ಶಂಕರನ ನೆನುವತೀನ ಮದಲಾ।
ಮಸ್ತಕ ಇಡತೀನ ಚರಣ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿಮ್ಮ ಹೊರತ ನಮಗ ನಿರವಾ ಇಲ್ಲಾ।
ಅಂತಃಕರಣ ಇರಲಿ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿನ್ನಿಂದೆ ತ್ರೈಲೋಕೆಲ್ಲಾ
ನಿನ್ನ ಮಹಿಮಾ ದಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಲ್ಲಾ।
ಇಛ್ಛಾ ಇದ್ದಂಗ ತೋರತಾವ ತಾತ್ಕಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪಾರ್ವತಿ ಮ್ಯಾಲ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲಾ।
ಗಣಪತಿ ಸಣ್ಣಾವ ನಿನ್ನ ಬಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆದಲ್ಲಿ ಆದ ಮಿಗಿಲಾ।
ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಡ ಸುಳ್ಳ ಅಲ್ಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಡ ಅಲ್ಲ ಅಂದರ ಕಿತ್ತೀನೊ ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲಾ।
ಜೋರಾಪೂರ ಪ್ಯಾಟಿ ಐತಿ ಮಿಗಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತುಳಜಾರಾಮ ವಸ್ತಾದ ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲಾ।
ದನ್ಯಾಳದವರು ತುರಾಯಿ ಹಚ್ಯಾರಲ್ಲಾ
ನಾಗೀಗಿ ಹಾಕತಾರ ಸವಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚಹಾ ದೋಸೆಯ ಮಹಿಮಾ

ಪದಾ

ಸಭಾದೊಳಗ ನಿಂತು ಸರ್ವದೈವಕ್ಕ ಕೈ ಮುಗಿದು ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳರಿ।
ಚಹಾ ದೋಸೆಯ ಮಹಿಮವನು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಕಾಣಸ್ತೈತಿರಭರಪೂರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು : ಸುಳ್ಳ ಪಳ್ಳ ಮಾತಲ್ಲ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಜನರು ಅರಸನಂತ ಧಂದೆಬಿಟ್ಟು
ಹೋಟೇಲ್ ಇಡತಾರ।
ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆದ್ದು ಸುಳ್ಳೆ ಸೆಂಗಾ ಬೆಣ್ಣಿಯೊಳಗ ಕರಿದು
ತುಪ್ಪದ್ವಾಸಿಯಂತ ಕೈಯಾಗ ಕೊಡತಾರ।
ಗೂದಿ ಹೊತ್ತ ರೈತರೆಲ್ಲಾ ತುಪ್ಪದದ್ವಾಸಿ ಅಂದ ಕೂಡಲೆ
ಬಾಯೊಳಗ ಜುಳು ಜುಳು ನೀರ ತರತಾರ
ಕೆಲಸ ಬಗಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ ಓಡಿ ಹೋಗತಾರ
ಹೊಟೆಲದಾವಗ ಹೇಳ್ತಾರ ಬಿರಸಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಬರಾಬರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎದ್ದಕೂಡ್ಲೆ ಮನಿ ಹೆಂಗಸರು ತುಪ್ಪ ಹಚ್ಚಿ ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟರ
ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಹೊಟೆಲ್ ಕಡೆಗೆ ನಡದ ಬಿಡತಾರ।
ಧೋತರದಾನ ಗಂಟಬಿಚ್ಚಿ ಆರು ಬಿಲ್ಲಿಗೊಂದರಂತೆ
ಮೂರು ತುತ್ತಿಗೆ ಆ ದ್ವಾಸಿ ನುಂಗಿ ಬಿಡತಾರ
ಹಸಿ ಬಿಸಿ ದ್ವಾಸಿ ತಿಂದು ಮ್ಯಾಲ ಸಿಂಗಲ್ ಚಹಾ ಕುಡಿದು
ಹೊಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟು ಅಳಕ ಬಳಕ ಹೇತಗೋತಾರ
ದಿವಸಗತ್ಲೆ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲ ಮನಿಮೂಲಿ ಹಿಡಿದು
ದೊಡ್ಡ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಕಬರಿಲ್ಲದೆ ಬೀಳತಾರ

ಇಳುವು : ಈಗ ನಡೆದದ್ದು ಹೇಳುವೆ ತಪಶೀಲಾ।
ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳಬ್ಯಾಡ್ರಿ ನನ್ನ ಮೇಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಮನಿ ಅಡಗಿ ಸವಿಬರಲಿಲ್ಲಾ ॥

ಏರು : ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ನಿಬ್ಬಣದೊಳಗ ಹುಗ್ಗಿ ಹೋಳಿಗಿ
ಉಣ್ಣುವಾಗ ಬಗ್ಗಿ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ ಚಹಾ ನೆನಸಿ ಬಿಡತಾರ।

ಕೂ.ಪ. : ಚಹಾ ದೋಸೆಯ ಮಹಿಮವನು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ
ಕಾಣಸತ್ತೈತಿ ಭರಪೂರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥
ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟ ಕೇಳೀ ನೀವು ಗ್ವಾತದಂಥ ಚಹಾನೆಚ್ಚಿ
ಅಮೃತದಂತ ಅಡಗಿಬಿಟ್ಟು ಮ್ಯಾಕ ಏಳತಾರ
ರೊಕ್ಕ ಪಕ್ಕಾ ಎಲ್ಲಾ ಓತು ಪುರಿಭಾಜಿಗಿ ರೊಕ್ಕ ಇಲ್ಲದಾತು
ಖಾರಾ ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಉದ್ರಿ ಹೇಳತಾರ ।
ಖಾತ್ರಿ ಇದ್ದವನಾದರ ಹೊಟೆಲ್‌ನವರು ಖಾತೆದೊಳಗೆ
ಬರಕೋತಾರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಮಂದಿಯೊಳಗ ಬೈದ ಬಿಡತಾರ ।
ನೂರಮಂದಿಯೊಳಗ ಮಾನಹಾನಿಯಾದರೂ ನಾಚಿಕಿಲ್ಲ
ಬಾಯಿ ಕಿಸ್ತು ನಾಳೆ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಅಂತಾ ಹೇಳತಾರ ।
ಮಾನ ಹೋತು ರೊಕ್ಕಾ ಹೋತು ಹಸಿವು ಕಟ್ಟಿ ತ್ರಾಣ ಹೋತು
ಬ್ಯಾನಿ ಬರುವಂತೆ ಜನಾ ಸೊರಗಿ ಬಿಡತಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಕಾಲಿಪಂಟ ಬಡಿತಾರೋ
ಚಹಾ ಕುಡಿದ ಮೇಲಾ ಅಂತರಂಗದ ಭೇದ ಈಶನೊಬ್ಬ ಬಲ್ಲಾ ।
ಪುರುಷತ್ವ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋತರಿ ಮೊದಲಾ ।
ಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲರಿ ಮಾನ ॥

ಏರು : ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಡ್ರಿ ಒಳಭೇದ ನಾನು ಹೇಳ್ತೀನಿ
ಮನಿ ಅಂದರೆ ಮನಸಿನೊಳಗೆ ಮುಳ್ಳ ಆವಿಗಿ ಆತರಿಭರಪೂರಾ ।
ಹಾಂಗ ಹಿಂಗ ಮಾಡಿ ಹೆಂಡರ ಮುಂದ ತಗಣಿ ಕಾಟದೆ
ನೆವಾ ಹೇಳಿ ಜಾಣ್ಯಾಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಬಂಕಾ ನೋಡಿ ಮಲಗಾಕ
ಹೋಗ್ತಾರ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಚಹಾ ದೋಸೆಯ ಮಹಿಮವನು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ
ಕಾಣಸ್ತೈತಿ ಭರಪೂರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಬಿತ್ತಿದವನ್ಯಾರ ಬೆಳೆದವನ ಪರಬಾರ

ಪದಾ

ಹೊಲಕಂತಿರಿ ಹೊಲಾ ನೆಲಕಂತೀರಿ ನೆಲಾ
ಹೊಲಾ ನೆಲಾ ಅವನ್ಯಾರಾ।
ಬಿತ್ತಿದವನ್ಯಾರ ಬೆಳದವನ್ಯಾರಾ।
ರಾಶಿ ಮಾಡಿದವನು ಪರಬಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮನಿಗಿ ಅಂತೀರಿ ಮನಿ ದನಕಂತೀರಿ ದನಾ
ದನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಹಿರಿಯರಾ।
ನೀವು ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲಿನ ಮನಿವೊ ನಿಮ್ಮ ಮನಿ ಐತಿ ಪರಬಾರಾ
ಮೂರುವರಿ ಮೊಳದ ಮನಿಕನಿ ಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟ ಬಂದಿ
ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಲಾಕ ವ್ಯಾಪಾರ।
ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ್ದವಂಗ ಅಪಾರ ಆಗುದ ಸುಮಾರ ತಿಳದಂವದ ಏನ ಪಾರ
ಮಾಡಾಂವ ಪರಮೇಶ್ವರಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚಾಲ : ನರದೇಹ ಮನಸ್ಯಾನ ಬಡ್ಡಿ ಹೊಂಕಳದ ಗಡ್ಡಿ ಹರಿದಾರ।
ಅದು ನಿನ್ನ ಕುಬಟಬೇರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಈ ಅಂಡದ ಒಳಗಿನ ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೆಸರಾ।
ಅಖಂಡ ಆಳತಿ ಅದ ದೂರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಬಲ್ಲವರ ತಿಳಿರಿ ಇದರ ಬೇಧ ಅರಿದಂವಗ ವಾದ ವೇದ ಶ್ಯಾಸ್ತ್ರ
ಓದಿ ಗೆದ್ದ ಗುರುಪುತ್ರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪರಬಾರ ಗುರುವಿನ ಹಿರಿಯರ ಅರುವುದ ನರ ಸಂಸಾರ ಸುಳ್ಳೆ ಶರೀರಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಿತ್ತಿದವನ್ಯಾರ ಬೆಳೆದವನ್ಯಾರ ರಾಶಿ ಮಾಡಿದವನ ಪರಬಾರಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ॥

ನಾಭಿ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ನಾದ ತಗದಕೇರಿ ಬೋಧ ಮಾಡಿ ಹಾಡುದ ಬಿರಿ
ಸಾಧುರ ಪಾದಕ ವೇದಕ್ಕೆ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಂದರ ಹಿಂದಕ ಹಚಗುಡರಿ
ಹಿಂದ ಹೆಂತಾದ ಇಲ್ಲ ಮುಂದ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮದ ಮಾರಿ
ಗುರುಯಿಲ್ಲ ಅರುವಿಲ್ಲ ಮಾಯದವಳಗ ಮುಳಗಿ ಏಳಬ್ಯಾಡರಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅನುಭವದ ತಳಾ ನಾದಬಿಂದು ಕಳಾ ಜೀವನ ಜೀವಾ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಕೋರಿ
ತಿಳಕೊಳ್ಳಿಕ ನೀವು ಹೊರಗ ಹೋಗಬ್ಯಾಡರಿ
ನಿಮ್ಮ ಒಳಗ ನೀವು ತಿಳಕೋರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಈ ಸ್ಥೂಲ ಜಲ್ಮಕ ಬಂದಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದಿ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ಹುಟ್ಟಿ
ಮುಯ್ಯ ಮಾಡ್ಯಾರ ಕೌದಿ ರಗಟಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಣ್ಣಿ ಬೆಣ್ಣಿ ನೀರ ನೀಡಿ ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದಾರ ಜ್ವಾಕಿ ಜೋಳಗಿ ಕಟ್ಟಿ
ಜೋಗುಳ ಹಾಡುದು ಒಂದೆ ಧಾಟಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ದೇಹ ಜೀವದ್ದು ನ್ಯಾಯ ನಡದಿತು ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡರಿ ಕೂತವರಾ ॥

ಕೂಡಪಲ್ಲ :
ಬಿತ್ತಿದವನಾರ ಬೆಳೆದವನ್ಯಾರ ರಾಶಿ ಮಾಡಿದವನ ಪರಭಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಮತಿವಂತ್ರು ಮಗಂದು ಮರತಿವಂತ ಬೈಲಿಗ ಹಿತಿವಂತ ತಗದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಕಲಾ
ಆರ ಮಂದಿ ಹಳಬರ ಮೂರ ಮಂದಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ದಳವಾಯಿ ದಾಟಿದ ಕಡಿಬಾಗಿ ॥ ಜೀ ॥

ಕೊಟಗೂನ ಕೊರವಾ ಅಟ್ಟಗುನ ಬಡದಾರೆ ಗುಣ ಹೊಲಿಯ್ಯಾಗ ಶೀಲಿಲ್ಲಾ।
ಮನಮತ್ತ ಮಾದಗ ಉನ್ಮತ ಇರತಾಗಿ ತನ್ನ ಮೈಸುಖಾ ಇಲ್ಲಾ ತಾಬಲ್ಲಾ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ದೇಹಾ ಅಂತೈತಿ ಜೀವಕ
ಕೇಳತೈತಿ ಸೋಸಿ ಇಲ್ಲ್ಯಾಕ ಬಂದಿ
ಬರುವಾಗ ನನ್ನ್ಯಾಕ ತಂದಿ
ತಂದೇ ನ ಮಾಡಿದೊ ಸುಮಕ
ಏಲೊ ಘಾತಕಾ ಕುತಗಿಕೋದಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯ್ಯಾಕ ಮುನದಿ।
ನೀಟಾಂಗಿ ಹೊಲಸಿಕೊಂಡ ತೊಟ್ಟಿ।
ಹರದ ಬಳಿಕ ಬಿಟ್ಟಿ
ಅದರ ಹಾದಿ ನಿಮಗಿಲ್ಲೊ ಭವಾಬಾದಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಭವಾಯಿಲ್ಲ ಬಾದಿ ಇಲ್ಲ ಜಲ್ಮಿಲ್ಲ ಮರಣಿಲ್ಲ
ಮರಣ ಮಾಯ ಮಾಡಿದಿಸೂರಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಿತ್ತಿದವನ್ಯಾರ ಬೆಳದವನ್ಯಾರ ರಾಶಿ ಮಾಡಿದವ ಪರಭಾರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಪುಗಸಾಟಿ ಪುರಾಣ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಗೈರಾಣ ಕೇಳಿದವಗ ಏನ ಸ್ವಾರ್ತಕಾ।
ಕಾಗದ ಮೇಲೆ ಬರದಷ್ಟ ಹೇಳತಾರ ಹೆಚ್ಚಿಂದಿಲ್ಲ ಇವರ ಹಂತ್ಯಾಕ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಲ್ತ ಹಾಡಿ ಕವಿ ಮಾಡಿದರ ತನಗ ಬೇಕ ಆತ್ಮದ ಶೇಕಾ ।
ಬರದ ಓದಿ ನೋಡಿದ್ದ ತಿಳ್ಯಾನಿಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಕೇಳೊ ಗುರುವಿನ ಹಂತ್ಯಾಕ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ತುಕಾರಾಮ ತುಂಬಿದ ಸಾಗರ ಹೂವಿನಾಗರ ಮಲಗಿದವನಾ ।
ಹಡದ ಹೆಸರ ಇಡಬೇಕೊ ಅವನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕವಿ ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಶಿಷ್ಯಾ ಚೊಕ್ಕಾದ ಮ್ಯಾಲ
ಧ್ಯಾಸ ಮಾಡುದು ಕವನಾ ।
ಗುರುಬೋಧ ಅವನ ಸ್ವಧ್ಯಾನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಂಕ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಘುಲಾರಾಮ ಭಜಿನಿಯೊಳಗ ಸದಾಬಾರಾ ।
ಕೂ.ಪ. : ಬಿತ್ತಿದವನ್ಯಾರ ಬೆಳೆದವನಾರ ರಾಶಿಮಾಡಿದವನ ಪರಭಾರಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಹತ್ತು ಅವತಾರ

ಹತ್ತ ಅವತಾರದ ಸವಾಲ ಕೇಳತಿ ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಶಾಹೀರ ನೀನಾ।
ತಗೊ ಈಗ ನಿನಗ ಜವಾಬ ಹೇಳತೀನಿ
ಬರಕೊಡ ನಿನ್ನ ಖಾತೆದ ಜಮೀನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಸರವತ್ತಿನ್ಯಾಗ ಸತ್ತಭಾಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
ಬಾಗಿಲ ತಗಿಯ ಅಂದಾನ ಕೃಷ್ಣಾ।
ಯಾರ ಅದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುತ ಹತ್ತವಲ್ದು
ಹೇಳ ಅಂದಾಳ ಅವತಾರದ ಕಾರಣಾ।
ಕೃಷ್ಣ ಅಂದಾನ ಕೇಳ ಸತ್ಯೆಭಾಮಿನಿ ನಾ ಆದಿ ವಿಷ್ಣು ನಿರ್ಗುಣಾ
ನನ್ನ ಬಿಂಬದೊಳಗ ಪ್ರಕೃತಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಸೃಷ್ಟಿ ಆದೀತು ನಿರ್ಮಾಣಾ।
ಕೃತಾಯುಗದೊಳಗ ಗೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ
ದೈತ್ಯರು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ಯಾರ ಸಂಹರಣಾ।
ದೈತ್ಯರ ಭಾರ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಪೃಥ್ವಿ ನನಗ ಬಂದಾಳ ಶರಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ದೊಡ್ಡ ಚ್ಯಾಲ : ಭೂ ಭಾರ ಇಳಿಸು ಸಲುವಾಗಿ
ತಾಳೀನ ಮೊದಲ ಮತ್ಸ್ಯ ಅವತಾರಾ।
ಆವಾಗ ಇತ್ತ ವಿಭವ ಸಂವತ್ಸರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ತೃತಿಯಾ ಇತ್ತ ಮಿತಿ
ಮೂಹರ್ತ ಇತ್ತ ರೇವತಿ ಶುಭಕರಾ।
ಇಷ್ಕಂಬ ಯೋಗ ಕಡತಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಾಗ
ಮಚಲಿ ಪಟ್ಟಣದಾಗ ತಕ್ಕೊಂಡೆ ಅವತಾರಾ
ಸತ್ಯವಂತ ತಂದೆಯ ಹೆಸರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು ಚ್ಯಾಲ : ತಾಯಿ ಶಂಖಾವತಿ ಪತಿವ್ರತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಮಚ್ಛ ಅವತಾರದ ಗುರು ಮಂದತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಶನಿವಾರ ಆಗ ಇತ್ತ ಸರ್ವತ್ತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಸಾಧ್ಯ ಯೋಗ ಇತ್ತ ಅಬಜೀತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಶಂಖಾ ಸೂರನ ಮಾಡಿದೇನ ಹತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ನಾಲ್ಕ ವೇದ ತನ್ನಿ ಪರತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಇನ್ನು ಕೇಳರಿ ದೇವಧಿಕರು ದೈತ್ಯರು ಕೂಡಿ
ಆ ಮಂದಾರ ಗಿರಿ ಕಡಗೋಲ ಮಾಡಿ
ಮಥನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ರು
ಸಮುದ್ರ ಜಡಾ ಆಗಿ ಕೆಳಗ ಇಳಿಯಾಕ ಹತ್ತಿತ್ತ ಗಿರಿ ಮಂದಾರ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆವಾಗ ಕೂರ್ಮಾವತಾರ ತಾಳಿ ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಗ ಹೊತ್ತೇನು
ಮಂದಾರ ಪರ್ವತದ ಭಾರಾ
ಆವಾಗ ಇತ್ತ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ ಬುಧವಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೂರು ಸಂಜೆ ವೇಳೆದಾಗ
ಕೂಡಿ ಬಂದಿತ್ತ ರೋಹಿಣಿ ನಕ್ಷತ್ರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಿಷ್ಕಿಂದಾ ನಗರದಲ್ಲಿ
ತಾಳೀನಿ ಕೂರ್ಮಾವತಾರಾ
ಕಶ್ಯಪ ನನ್ನ ಮಾತಾ ಪಿತರು
ವೀರಲೋಚನ ಅಂಬವ ನನ್ನ ಗುರುವರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇನ್ನು ಹೇಳತೇನ ಕೇಳ ಸತ್ಯಭಾಮಾ
ನಾ ವರಾಹ ಅವತಾರದ ಕಥನಾ ।

ಕೂಡಪಲ್ಲ : ತಗೊ ಈಗ ನಿನ್ನ ಜವಾಬ ಹೇಳತೇನ
ಬರಕೊಡ ನಿನ್ನ ಖಾತೇದ ಜಮೀನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು :
ಹಿರಣ್ಯಕಶಪು ಹುಟ್ಟಿ ಸುರ ಮಾನವರಿಗೆ ತ್ರಾಸ ಕೊಟ್ಟದಾನ ವಿಪರೀತಾ ।
ಹೆಮ್ಮಿನಿಂದ ಅವಾಭೂಮಿ ಸುರಳಿ ಮಾಡಿ ರಸಾಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒಯಾಕ ನಿಂತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೇವಾದಿಕರು ಋಷಿಗಳು ನನಗ ಶರಣ ಬಂದರು ಅಳಕೊತ ।
ಆ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ ವರಾಹ ಅವತಾರ ತಾಳಿ ಹಿರಣ್ಯಾ ಕಶಪನ ಕೊಲ್ಲಬೇಕಂತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶುಕ್ಲ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಾ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ತಿಥಿ ಅಶ್ವಿನಿ ನಕ್ಷತ್ರಾ
ರವಿವಾರ ದಿವಸ ಸಾಧ್ಯಯೋಗಿತ್ತ ಆರತಾಸ ಆಗಿತ್ತ ಹೊತ್ತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜನನಿಯು ಪದ್ಮಾ ಜನಕನೇ ತಂದಿ ದೇಶನೆ ಅಂಬಾವ ನನ್ನ ಗುರುನಾಥಾ
ನನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಇನ್ನೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಅದಮ್ಯ ನಾನು ಅನಂತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿರಿಯ ಚ್ಯಾಲಿ : ಹಿರಣ್ಯ ಕಶ್ಯಪನ ಮಾಡಿದೆ ಸಂಹಾರಾ ಮಂಗಳವಾರಾ ।
ಮೂರ ತಾಸ ಹೊತ್ತ ಏರಿ ಭೂದೇವಿನ ಬಿಡಿಸಿನಿ ಸೆರಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪ ಆಗಿ ಸಿಟ್ಟಾ ಪ್ರಲ್ಹಾದಗ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟಾನ ಪರಿ ಪರಿ ।
ಎಲ್ಲಿ ಅದಾನ ತೋರಿಸ ಅಂದನಿನ ಹರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು ಚ್ಯಾಲ : ಪ್ರಲ್ಹಾದ ಅಂದಾನ ತಂದಿ ಕೇಳು ।
ಹರಿಯ ವ್ಯಾಪಿಶಾನ ತೃಣಕಾಷ್ಟದೊಳು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅವಾ ಇಲ್ಲದೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಡ್ಡಿಗಳು ।
ಅಳಗಾಡುವದಿಲ್ಲ ಗಿಡದ ಎಲಿಗಳು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅವಾ ನನ್ನೊಳು ನಿನ್ನೊಳು ಸರ್ವರೊಳು ।
ಗೋವಿಂದ ಇದ್ದಾನು ದಯಾಳು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಾ ।
ಈ ಕಂಬದೊಳಗ ಅದಾನೇನೋ ನಿನ್ನ ಗೋವಿಂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜರ ಅಂವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಕೋದಿನ ನಿನ್ನ ಶಿರಾ ಖಡ್ಗದಿಂದಾ ।
ಅಪ್ಪನ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾನೊ ಪ್ರಲ್ಹಾದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆವಾಗ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪ ಕೋಪಿಗೆ ಬಂದಾನ ।
ಕಂಬಕ ಹಾರಿ ಒದ್ದಾ ನರಸಿಂಹ ಅವತಾರ ತಾಳಿ ಹೊರಗ ಬಂದೆ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆವಾಗ ಇತ್ತ ಅಂಗೀರಸ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಾ
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿ ಶನಿವಾರ ಸ್ವಾತಿ ನಕ್ಷತ್ರಾ
ಶುಭಯೋಗ ಇತ್ತ ಪಸಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಗಲ ಸೂರ್ಯ ಮೂವತ್ತ ಘಳಿಗಿ ಭೋಗಸತಿದ್ದಾ ।
ಹಂಸರಾಜನ ಗುವಿನ ದಯಾದಿಂದ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅದೇ ವ್ಯಾಳೆಕ ಅವನ ಮನಿ ಹೊಸ್ತಲ ಮ್ಯಾಲ
ಹೊಟ್ಟಿ ಹರದ ಕೊಂದೆ ಉಗುರದಿಂದ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇನ್ನ ಹೆಳತೀನಿ ಕೇಳ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ವಾಮನ ಅವತಾರದ ಕಾರಣ

ಕೂ.ಪ. : ತಗೋ ಈಗ ನಿನ್ನ ಜವಾಬ ಹೇಳತೀನಿ ಬರಕೋಡು ನಿನ್ನ
ಖಾತೆದ ಜಮೀನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು :

ಬಲಿ ರಾಜ ಅಂಬಾವ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದ ತೊಂಬತ್ತರ ಮ್ಯಾಲ ಒಂಬತ್ತ ।
ನೂರನೆಯ ಯಜ್ಞ ಅವ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದ ಇಂದ್ರ ಪದವಿ ತಗೋಬೇಕಂತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆವಾಗ ವಾಮನ ಅವತಾರ ತಾಳಿದೆ ಬಲಿಯ ಸತ್ವ ತಗೊಬೇಕಂತಾ।
ಮೂರ ಪಾದ ಭೂಮಿ ಧಾನ ಬೇಡಿ ಅವನ ಗರ್ವ ಮುರಿದೆ ಪೂರ್ತಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪಾದದಿಂದ ಪಾತಾಳಕ ಒತ್ತಿದೆ ಹಬ್ಬದ ಪಾಡ್ಯೆ ಇತ್ತ ಸ್ವಾತಿ ಮೂಹರ್ತಾ।
ವಾಮನ ಅವತಾರಕತಾಯಿ ಅದಿತಿ ಕಶ್ಯಪಋಷಿ ಅಂಬಾವ ತಾತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಿಜಯ ಪುರದೊಳಗ ಜನ್ಮ ಪಡೆದೆ ಕೃತಯುಗದಾಗ ಆದ ಮಾತಾ।
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ ಮಂಗಳವಾರ ಎರಡ ಪ್ರಹರಾ ಆಗಿತ್ತ ಹೊತ್ತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿರಿ ಚ್ಯಾಲ : ಧಾತುನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಿತ್ತು ಶ್ರಾವಣ ನಕ್ಷತ್ರ ಯೋಗಿತ್ತು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಾಮನ ಅವತಾರದ ಗುರು ಅಗಸ್ತಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ ಕೊಲ್ಲುವ ಸಲುವಾಗಿ
ಪರಶುರಾಮ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಸತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಾಯಿ ರೇಣುಕಾ ಮಹಾಪತಿವೃತಿ ಜಮದಗ್ನಿ ಅನ್ನಾವ ನನ್ನ ಪಿತಾ
ರೋಹಿಣಿ ಮೂಹರ್ತ ನನಗೆ ಹತ್ತೇತಿ ಮತಾಪುರದೊಳಗ
ಜನ್ಮ ಆಗೇತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು ಚ್ಯಾಲ : ಪ್ರಮಾದಿ ಇತ್ತ ಸಂವತ್ಸರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ವೈಖಾಖ ಶುದ್ಧ ತೃತಿಯಾ ಶನಿವಾರಾ। ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಹೊತ್ತು ಆಗಿತ್ತು ಎರಡು ಪ್ರಹರಾ। ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಶುಕ್ಲಯೋಗ ಕೂಡಿತ್ತ ಸುಖಕರಾ। ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಸಹಸ್ರ ಅರ್ಜುನನ ಕೊಂದೆ ರವಿವಾರಾ। ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಹೊತ್ತ ಆಗಿತ್ತ ಮೂರ ಪ್ರಹರಾ। ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನಕ್ಷತ್ರ ಮೂಡಿದಾನ ಶೂರಾ। ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನನ್ನ ಗುರು ವಶಿಷ್ಠರಾ। ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಇನ್ನ ಕೇಳ ರಾಮನ ಅವತಾರದ ಚರಿತ್ರಾ
ಸುರು ಆಗಿತ್ತು ತಾರಣ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಾ।
ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ನೇಮಿ ರವಿವಾರಾ।
ಶುಕ್ಲಯೋಗ ಇತ್ತ ಪುನರ್ವಸು ನಕ್ಷತ್ರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಗಲ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೇಕ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರದಾಗ।
ಪಡದೀನ ರಾಮಾವತಾರಾ। ತಾಯಿ ಕೌಶಲ್ಯ ತಂದಿ ದಶರಥ
ಕುಲಗುರುಗಳು ವಶಿಷ್ಠರಾ
ಅಶ್ವಿನಿ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ ಇತ್ತ ಶನಿವಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊತ್ತ ಏರಿತ್ತು ದೀಡ ಪ್ರಹರಾ।
ಅನುರಾಧಾ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಕುಂಬಕರ್ಣನ ಮಾಡೀನ ಸಂಹರಾ।
ಅಶ್ವಿನಿ ಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮಿ ಮಂಗಳವಾರಾ।
ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು ಮೂರು ಪ್ರಹರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪೂರ್ವಾಷಾಡ ಇತ್ತ ನಕ್ಷತ್ರಾ
ರಾವಣನ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿನ ಮಹಾನವಮಿ ದಿನಾ
ವಿಭಿಷಣಗ ಲಂಕಾದ ಪಟ್ಟ ಗಟ್ಟೀನ ಬುಧವಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆದು ಏಳು ಅವತಾರಾ ದ್ವಾಪಾರದಾಗ ಅನಿಸ್ಯಾನ ಕೃಷ್ಣಾ।

ಕೂಡಪಲ್ಲ : ತಗೊ ಈಗ ನಿನ್ನ ಜವಾಬಾ ಹೇಳತೀನಿ ಬರಕೊಡ ನಿನ್ನ
ಖಾತೇದ ಜಮೀನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಏರು :

ಕ್ರೂರ ದೈತ್ಯರರು ಮಹಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ತ್ರಾಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ದ್ವಾಪರದಾಗ।
ಎಂಟನೆ ಅವತಾರ ಆಗ ತಾಳಿದೆ ಭೂಭಾರ ಇಳಿಸು ಕಾಲಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶ್ರಾವಣ ವದ್ಯ ಅಷ್ಟಮಿ ಬುಧವಾರ ರೋಹಿಣಿ ಮೂರ್ತ ಇತ್ತ ವಜ್ರಯೋಗ
ದೇವಕಿ ಹೊಟ್ಟೀಲೆ ಜನ್ಮ ತಗೊಂಡೆ ರಾತ್ರಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಸರ್ವತ್ತಿನಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ವಸುದೇವ ತಂದೆ ಗುರು ಸಂದೀತಾ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಮಥುರಾದಾಗ।
ಇತ್ತ ವಿರೋಧಿನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಾ ಕೃಷ್ಣ ಅವತಾರ ತಾಳಿದೆನಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಛಪ್ಪನ ದೇಶದ ಅರಸರ ಕೂಡಿದ್ದರು ಧರ್ಮರಾಜನ ಯಜ್ಞದಾಗ।
ಶಿಶುಪಾಲ ಅಂಬಾವ ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿದಾ ಕಂಡಂಗಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹಿರಿ ಚ್ಯಾಲ :

ಮಾಘಶುದ್ಧ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶನಿವಾರಾ। ಹೊತ್ತ ದೀಡ ಪ್ರಹಾರ ಆಗಿತ್ತ ಹಗಲಿ।
ಶಿಶುಪಾಲಂದ ಹಾರಿಸೀನಿ ತಲಿ। ಶಿಶುಪಾಲನ ತಮ್ಮ ವಕ್ರದಂತ
ಲಡಾಯಿಗಿ ನಿಂತ ಅದ ವೇಶದಲಿ। ಅವನ ಕೊಂದೀನಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ವೈರತ್ವತಾಳಿ ಮೂಡಿದಾಗ ಪಾರದಾರ ಮೂರ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
ಜಯ ವಿಜಯ ಅವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು ಚ್ಯಾಲ : ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ ಬುಧವಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಕಂಸಾಸುರನ ಮಾಡೀನಿ ಸಂಹಾರಾ। ॥ಜೀಜೀ॥
ಹೊತ್ತ ಆಗಿತ್ತ ಮೂರ ಪ್ರಹಾರ। ॥ಜೀಜೀ॥
ತಾಳೀನ ಬೌದ್ಧ ಅವತಾರ। ॥ಜೀಜೀ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಇಂದ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಪದವಿ ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ
ನ್ಯಾಯ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದರ ದೈತ್ಯರಾ
ಅವರಿಗೆ ಶ್ರಾವಕ ಮತಾಧರ್ಮ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಸಿ
ಒಂದಗೂಡಿಸಿ ಶಾಪಾರಸುರನ ಮಾಡೀನಿ ಸಂಹಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೌದ್ಧ ಅವತಾರಕ ತಂದಿ ವತ್ಸ ತಾಯಿ ಸಾವಿತ್ರಿ
ಗುರು ಗೌತಮ ಮುನೇಶ್ವರಾ ಆವಾಗಿತ್ತ ಖರನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಾ
ಅಶ್ವಿನಿ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ ವಿಶಾಖಾ ನಕ್ಷತ್ರ
ಶುಕ್ಲಯೋಗ ಕೂಡಿಬಂದಿತ್ತ ರವಿವಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಗಲು ಮೂವತ್ತು ಘಳಿಗೆ ಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿಣ ಬುದ್ಧ ಅವತಾರಾ

ಇನ್ನು ಕೇಳ ಕಲಂಕಿ ಅವತಾರಕ ತಂದಿ ವಿಷ್ಣು ಏಸಾ ತಾಯಿ
ಸುಮತಿ ಪರಶುರಾಮನ ಗುರುವರಾ ।
ದುರ್ಮುಖಿನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಾ ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ ಪೂರ್ವಾಷಾಡಾ ನಕ್ಷತ್ರಾ
ಕರಿಯನ್ನ ನಾಶಮಾಡಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನಾ ಮಾಡುವದೋಸ್ಕರ
ಕಮಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ತಾಳನ ಕಲಂಕಿ ಅವತಾರ
ಬತ್ಲೆ ಕುದುರಿ ಮ್ಯಾಲ ಏರಿ ಕೈಯಾಗ ಹಿಡದೇನ ಹನ್ನೆರಡ ಮಳದ
ಹತಿಯಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು :
ಪಾಪಿಷ್ಠ ಜನರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ । ಜ್ವಾಕಿ ಮಾಡಿನ ಪುಣ್ಯವಂತರನಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ತಗೊ ಈಗ ನಿನ್ನ ಜವಾಬ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಬರಕೊಡ ನಿನ್ನ ಖಾತೇದ
ಜಮೀನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಏರು :
ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗಿ ನಾಚಿಕಿಲ್ಲಾ ವರ್ತಿಸ್ಯಾಳ ಮನಬಂದಂಗಾ
ಪರಶುರಾಮಗ ಮಲಿ ಕುಡಿಸ್ಯಾಳ । ಹೇಣ್ತಿ ಆಗ್ಯಾಳ ಮುಂದ ರಘುವೀರಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜೋಗತ್ಯಾರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪರಶುರಾಮಗಂಡಾ । ಮದವಿ ಆಗ್ತಾರ ಸದ್ಯ ಈಗ ॥
ಮಗಳಿಗೆ ಮಿಂಡನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ । ಭಾಂಚೋದ ಅಂತಾರ ಅವಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಿವನೇ ಬಸವಾ ಬಸವಾ ಶಿವನೇ ಬೇಧ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ನಿರ್ಗುಣದಾಗ ।
ಪೈಲೆ ಮಾಜಿ ನಂದೇಶ ಮಾಡಿದಾನ ನಿರ್ಗುಣರೂಪ ಶಿವ ತಾಳಿದ ಮ್ಯಾಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಘಂಟಾ ಕರ್ಣ ಘನ್ನ ತಫಾ ಮಾಡತಿದ್ದ ಶಸ್ತ್ರ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಕಿವಿಯೊಳಗ ।
ಅವನ ರುಂಡ ಶಿವಾ ಗಂಟಿ ಮಾಡಿ ಕಟಕೊಂಡ ತನ್ನ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿರಿ ಚ್ಯಾಲ : ಬಾಣಾಸುರನ ಹೇಣ್ತಿ ದಿನಂಪ್ರತಿ । ತಿಂದಾಳ ವಿಭೂತಿ ಬಂಕಿ ಹತ್ತಿದಾಗ ।
ದಿನಾ ತಿಂದಾಳ ಮೂರ ತೊಲಿ ಮೂರಗುಂಜಿ ಮ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮುವತ್ತ ಸೇರ ಏಳುವರೆ ತೊಲಿ ಆತ ಬರಾ ಬರಿ ।
ಎಂಟತಿಂಗಳದಾಗ ಹಿಂಗ ಬರದೈತಿ ಆಗಮದಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದಿವ್ಯ ಆಭರಣಾ ಮಾಡತಿದ್ದ ವಿಶ್ವ ಕರ್ಮಾ
ದೈತ್ಯರ ವರ್ಮಾ ತೊಟ್ಟಾರ ಅವನ ಮ್ಯಾಗ ।
ಲೂಟಿ ಮಾಡಾಕ ನಿಂತರ ಒಂದ ಕ್ಷಣದಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು ಚ್ಯಾಲ : ಅಡಗಲ್ಲಲೆ ಒಗದ ಢಣ ಢಣಾಣಾ ।
ಆಗಾಸುರಂಧ ಕೆಡವಿದಾನ ಹೆಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಕ್ಕಳಿಕಿಲೆ ಎದಿ ತಿಂವಿಯಾನಾ ।
ಕೂಳಾಸುರ ಬಿಟ್ಟಿದಾನ ಪ್ರಾಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸುತಿಗೀಲೆ ಬಡದ ತತಕ್ಷಣಾ ।
ವರಸೂರಗ ಕೊಟ್ಟಾನ ಮರಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಹೇಣ್ತಿ ಹಂತೇಲಿ ಗಂಡ ಹ್ವಾದ್ರ
ಗಂಡ ಯಾಕ ಹುಟ್ಟುದಿಲ್ಲ ಅಂತಾ ಕೇಳತೀರಿ
ಎಮ್ಮಿ ಕಾಯಾವರಂಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರತಿ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಗಟ್ಟಿದರೆ ತಾಯಿ ರಕ್ತ ಒಂದ ಪಾಲ
ತಂದಿಬಿಂದು ಎರಡ ಪಾಲ
ಆಗ ಗರ್ಭಗಟ್ಟಿದರೆ ಗಂಡಹುಟ್ಟುವದು ಸಿದ್ಧಾಂತಾ
ತಂದಿ ಬಿಂದು ಒಂದ ಪಾಲಾ ತಾಯಿರಕ್ತ ಎರಡ ಪಾಲಾಗಿ
ಗರ್ಭಗಟ್ಟಿದರೆ ಹೆಣ್ಣ ಹುಟ್ಟುವುದು ಖಚಿತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಂದಿ ಬಿಂದು ತಾಯಿ ರಕ್ತ ಸಮಾನವಾದರೆ ನಪುಂಸಕ
ಹುಟ್ಟುದು ಖಚಿತಾ ।
ಹೌದು ಅಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ ಹೌದು ಓದಿ ನೋಡಿ ಗರ್ಭದೊಳಗಿನ ಲಿಖಿತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಪಾಡ್ಯ ಬಂದೀತ ಅಕಸ್ಮಾತ । ಅದೇ ದಿವಸಕ
ಘಂಟಾಕರ್ಣನ ಶಿರಾ ಘಂಟಿ ಮಾಡಿ ।
ತನ್ನ ಇದಿರೀಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಾನ ಶಂಕರ ಬೋಳೇನಾಥ ।
ಆಗ ಘಂಟಾ ಕರ್ಣನ ದೇಹ ಶಿವಾ ಏನ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ ಹೇಳಿ
ಹೋಗೋ ಸಭಾದಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೇಳಿ ಹೋಗಬೇಕ ಪಂಡಿತ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ
ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ ವಸ್ತಾ
ಯಾವ ದಿವಸ ಯಾವ ದಾಗಿಣ ಮಾಡ್ಯಾನ
ಎಷ್ಟೆಷ್ಟ ತೂಕ ಇದ್ದು ಯಾವ ಯಾವ ಮೂಹರ್ತಾ
ಕರೆ ಗುರುವಿನ ಮಗಳಿದ್ದರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಹೋಗಬೇಕ।
ಸಭಾದವರನ್ನ ಸನಮಂತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇದನ್ನ ಹೇಳೂದಾಗದಿದ್ದರ ದಪ್ಪ ಇಟ್ಟ ಹೋಗ ಆಣಿಮಾಡಿ।
ಇನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಎಂದೆಂದೂ ಹಾಡುದಿಲ್ಲಾಂತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಲ್ಲಕಿಸಿದ ಬಂದ ಇಂಥಾ ಸವಾಲ ಕೇಳುದಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕಿಮ್ಮತ್ತಾ।
ನಿನ್ನ ಮದರಖಂಡಿ ಎಲ್ಲಪಾ ಇದಿದ್ದರ
ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಕೊಂಡ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನಮ್ಮ ಕವಿತಾ ತೇರದಾಳ ಊರಾಗ ಇನ್ನೂವರೆಗೆ ಉಳದೈತಿ ನಮ್ಮ ವಜನಾ।

ಏರು : ತುಕಾರಾಮನ ಹಾಡ ಕೇಳಿ ಕಲಿಗ್ಯಾವರದ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಏನೇನಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಹತ್ತ ಅವತಾರದ ಜವಾವ ಕೇಳತಿ
ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಶಾಹೀರಾ ನೀನಾ।
ತಗೋ ಈಗ ನಿನ್ನ ಜವಾಬ ಹೇಳತೇನ
ಬರಕೊಡ ನಿನ್ನ ಖಾತೇದ ಜಮೀನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಹರದೇಶಿ ಹಾಡುಗಳು

ಹನ್ನೆರಡ ದೇವರಗಿ ಹರಕಿ ಹೊತ್ತ

ಸಖಿ

ಮಾರಲಿಕ್ಕೆ ನೀನಃ ಬಂದಿ।
ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಕುಮಕ ಬಾಳಮಂದಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆರೇಳ ಹಟಗಾರ ಮಂದಿ।
ಆರೇಳಿಗೆ ಆರ ಶಾಸ್ತ್ರ ತಂದಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಂಡೀ ಜಗಳ ತಗೊಂಡ ಬಂದಿ।
ಜವಾಬ ಕೇಳಿ ಹಿಡದೆ ನೀನು ಸಂದೀ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತುಕಾರಾಮ ಗುರು ಹಾನ ತಂದಿ।
ನಾಗೀಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಾರ ಬಂಧಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪದಾ

ಒಂದು ಶಾರದಾಗ ಶೆಟ್ಟಿಕಾರ ನಿದ್ದಾ
ಅವರು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ರತಿ ಮುದ್ದಾ।
ಹನ್ನೆರಡ ದೇವರಗಿ ಹರಕಿ ಹೊತ್ತ
ಒಬ್ಬ ಮಗಾ ಅವರಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು : ಹುಡುಗಿದ್ದಾಗ ಬಹು ಸುದ್ದಾ। ಎಲ್ಲರಿಗಿ ಆಗಿದ್ದಃ ರತಿಮುದ್ದಾ।
ತೋಳ ತೊಡಿ ಎರಡು ಬಾಳಿ ದಿಂಡಿನಂಗ
ಎಳಿಯ ಕಾಮನಂಗ ಕಾಣಸ್ತಿದ್ದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಹೂವಿನಂಗಿ ಅಂವಾ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾ। ಧಡಿ ಧೋತರ ಇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾ।
ಝರದ ರುಂಬಾಲ ಬೆರಳಿಗಿ ಉಂಗುರಾ
ಧೊರಿಗೋಳ ತರಾ ಅಂವಾ ಇಳಸಿದ್ದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ನಡವೀಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಪ್ಪ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾ। ಸಾಲಿ ಹುಡುಗರ ಗುಡಾ
ಸಾಲಿಗಿ ಹ್ವಾದರ ಎಲ್ಲಾರ ಮನಸಿಗಿ ನಟ್ಟಿದ್ದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಅಂವಂದಿತ್ತ ಬಾಳ ಚೆಲುವಿಕೆ।
ಚಂದ್ರಾಮಗ ಮೂಡಿದಂಗ ಟೀಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಹಿಡದ ಬರುವತಿದ್ದ ಲೆಖ್ಖಣಿಕಿ।
ಚಣಾ ಚಣಾ ನುಡದಂಗ ಚ್ಯಾಣಕ್ಕೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಏಳು ವರುಷದ ಮಗಾ ಬಹು ಸುಖಿ।
ಯ್ಯಾವ ಯ್ಯಾವದು ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಧೋಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಏರು : ಸಿಟ್ಟಿಗೇರಿ ತನ್ನ ಇಟಗೊಂಡವನಿಗಾಗಿ।
ಹೊಟ್ಟಿ ಮಗನ ಕೊಂದಾಳ ಬೆರಿಕಿ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹನ್ನೆರಡ ದೇವರಿಗಿ ಹರಕಿ ಹೊತ್ತ ಒಬ್ಬ ಮಗಾ ಅವರೀಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಹೇಣತಿಗಿ ಹೇಳತಾನ ಆಕಿ ಗಂಡಾ
ಬರತೀನ ಬಡ್ಡಿ ನಾ ವಸೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ।
ನಾ ಬರೂತಾನ ಜತನ ಮಾಡಿರು ಕೂಸಿನ ಮನಿಮಾರ ಹಿಡಕೊಂಡಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಇಷ್ಟ ಹೇಳಿ ಸಾವಕಾರ ನಡದಾನ ಕುದುರಿ ಮ್ಯಾಲ ಕೂತಗೊಂಡು।
ಕಾಗಿ ಬಂದೀತ ಎಡವಟ್ಟಗೊಂಡ।
ಶಕುನ ನೋಡಲಿಲ್ಲಾ ಸಾವಕಾರ ನಡದಾನ ಹಳ್ಳಿಯ ದಾರಿ ಹಿಡಕೊಂಡಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಊರಿಗಿ ಹೋಗ್ಯಾನ ನನ್ನ ಗಂಡ ಕುತ್ತೀನ ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು।
ಯಾರದು ಅಂಜಿಕಿಲ್ಲ ಬಾ ಗೆಣಿಯಾ ಅಂತ
ಕರಕೊಂಡ ಹೋದಾಳ ಅವಳ ಬಳಿಯಾಕ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಕುಡಿತಾರಪ್ಪ ಸಂವನೆಲಕ ಉಲ್ಲಾಸ ಗಿಲ್ಲಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ।
ಸಾಲಿ ಬರದ ಮಗಾ ಮನಿಗಿ ಬಂದರ ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀಗಿಬ್ಬರ ಕಂಡಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ೪ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತಾಯಿss ಯ್ಯಾರ ಹೇಳ ನನಗ ಇಂವಾ।
ಇಂವಗ ಬಾಳ ಮಾಡತಿ ಮಾಂಯಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಇವರ ಮನಿಯಾಗ ಇಲ್ಲೇನ ಜ್ವಾಳಾ।
ನಿತ್ಯ ಬಂದ ತಿಂತಾನ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಳಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಮನಿ ಮಾರ ಮಾಡತಿಯ ಹಾಳಾ।
ತಂದಿ ಬರಾನಾ ಹೇಳತೀನ ಕೇಳಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಏರು : ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಮಗನ ಮ್ಯಾಲ ಹೊಡದಾಳ ಘರಕಿ ।

ಕೂ.ಪ. : ಹನ್ನೆರಡು ದೇವರಿಗಿ ಹರಕಿ ಹೊತ್ತ ಒಬ್ಬ ಮಗಾ ಅವರಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಬಾರೊ ನನ್ನ ಬಾಳಾ ಕುಡಿಯ ಬಾರೋ ಸಕ್ಕರಿ ಹಾಲಾ ।
ಯಾವದು ಅರಿಯದ ಮಗಾ
ನಿರಾಳದಿಂದ ಬಂದ ಕುಂತಾನ ತಾಯಿ ತೊಡಿಮ್ಯಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಿಡದ ಕಟ್ಟಿದಾಳ ಕೈಕಾಲಾ ಜಿಗದ ಕುತ್ತಾಳಪ್ಪಾ ಎದಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ।
ಅಂಜಿಸಿ ರಂಡಿ ಜಂಜರಿ ಬಿಟ್ಟಾಳ
ಕಣ್ಣ ಮಾಡಿದಾಳ ರಂಗಲಾಲ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೈಯಾಗ ತಗೊಂಡಾಳ ಹಿಡಿಗಲ್ಲಾ
ಜಜ್ಜಿ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ನುಗ್ಗಾ ।
ಬ್ಯಾನಿ ತಾಳಲಾರದ ಹೊರಳ್ಯಾಡು ಕೂಸಿನ
ಜೆಜ್ಜಿ ಮುರದಾಳ ಬಾಯಾನ ಹಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನೀರ ಹಾಕಿ ಹೊಡಿ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಾ ।
ಬಾಯ್ಯಾಗ ಹಾಕಿದಾಳೋ ಮಣ್ಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ತಿರುವ್ಯಾಳೊ ಗಂಟಲ ಗಾಣಾ ।
ಕಟಗಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕಳದಾಳ ಎರಡು ಕಣ್ಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ಮತ್ತ ಹುಶ್ಯಾರಾಗಿ ತಂತ್ರ ತನ್ನ ಮನದಾಗ
ಮಗನ ಮ್ಯಾಲ ಚೆಲ್ಯಾಕ ಬೆಂಕಿ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹನ್ನೆರಡ ದೇವರಗಿ ಹರಕಿ ಹೊತ್ತಾರ ಒಬ್ಬ ಮಗಾ ಅವರಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಹಡದ ತಂದಿಗಿ ಬಿದ್ದಿತರಿ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸಾ
ಏನಾತ ನನ್ನ ಕೂಸಿಗಿ ಮೋಸಾ ।
ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ತಾ ಊರಿಗಿ ಬಂದರ
ಹೊತ್ತ ಮುಣಗುದಕ ಉಳಿತ ಒಂದ ತಾಸಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಹೇಣತಿಗಿ ಬಿಡತಾನ ಅಡದೋಷಾ
ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ಯಾನ ನನ್ನ ರಾಜವಂಶಾ ।
ನಿಮ್ಮ ಗೂಡಾನಾs ಬಂದಿದ್ದಾನಂತ
ಹುಡಿಕಿ ಕುತ್ತೀನ್ರಿ ಮೂರ ತಾಸ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಎದಿ ವಡದ ಆತೋ ನೀರ ನೀರಾ।
ಹೊಕ್ಕ ಹುಡಕ್ಯಾನೋ ಅಂವಾ ಮನಿಮಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಗಾದಿ ಸುಳ್ಳಿಗಿ ಹತ್ತಿತೋ ನೆತ್ತರಾ।
ನಿತ್ತ ಲಬ್ಬಿ ಹೊಡದೊ ಶಾವೀರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸತ್ತ ಕೂಸಿನ ತೊಡಿಮ್ಯಾಲ ಹಾಕೊಂಡು
ಮಂದಿ ಕೂಡ್ಯೈತ್ರಿ ಬಾಳ ಬಾಳಾ
ಬಂದ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಕಂಡಂಗ ಬೈತಾರ
ಏನs ರಂಡಿ ಕೂಸಿನ ಕೊಂದಿ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹನ್ನೆರಡ ದೇವರಗಿ ಹರಕಿ ಹೊತ್ತರ ಒಬ್ಬ ಮಗಾ ಅವರಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಏರು : ರಿಪೋರ್ಟ ಮಾಡಿದಾರ ನಿಂಗಸೂರ ಗುಂದಗಿ ಸರಕಾರಾ।
ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಬೇಕರಿ ಬಂದಾ।
ತೆಳಗ ಇಳಿವಿ ಪಂಚರಾಮ ಮಾಡುವಾಗ
ಪೌಜದಾರ ಕಣ್ಣಿಗಿ ನೀರ ತಂದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಗೆಣ್ಯಾ ಗೆಣತಿನ ತಂದಾರ ಒಳಗಿಂದಾ
ಜವಾಬ ಕೇಳತಾನ ಸರದಾರಾ।
ಹೊಡದಿದ್ದ ಕರೇ ಐತಿ ತಿಳದಿದ್ದ ಮಾಡರಿ ಅಂತಾರಾ
ಹುಕುಮ ಕೊಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ನಿರ್ಧಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಆಕಿನೋದ ಬಿಟ್ಟಾರೊ ಕರಿ ನೀರಾ ಕಾಳಾ ಪಾನಿಗಿ।
ಅವನಗಿ ಹಾಕಿದಾರೊ ಗಲ್ಲಿಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ನಮ್ಮ ಧನ್ಯಾಳ ಊರ ಜಾಹೀರಾ।
ಅಲ್ಲಿ ನೆನದಾನೋ ಗಣಸೈದ ಪೀರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಧನ್ಯಾಳ ಮುಕ್ಕಾಂ ಪೋಷ್ಟ ತಾಜಪುರಾ।
ನಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ
ಅವರ ಹೆಸರ ರಾಜೇಕs ದೂರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಏರು : ಒಂದ ಶ್ಯಾರದಾಗ ಶೆಟ್ಟಿಕಾರನಿದ್ದಾನ ಅವರು ಗಂಡಾ ಹೇಣ್ತಿ ಮುದ್ದಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಹನ್ನೆರಡ ದೇವರಗಿ ಹರಕಿ ಹೊತ್ತರ ಒಬ್ಬ ಮಗಾ ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ೫ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಈಗಿನ ಹೆಂಗಸರ ಚ್ಯಾಲ ಚಲೋದಿಲ್ಲಾ।
ಸುಳ್ಳೆ ಮಾಡ್ತಾರ ಡೌಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲಾ॥

ಬೈತಾಲಿ ತಗೆಯುವದು ಮ್ಯಾಲಾ ಮ್ಯಾಲs
ಎಣ್ಣಿಯ ಖರ್ಚ ಹಿಡದೀತು ತೋಲಾ।
ಗಂಡಗಂದರs ಸೇರುದಿಲ್ಲಾ।
ಮಿಂಡನ ಮ್ಯಾಲ ಇವರು ಮಾಡ್ತಾರ ಖ್ಯಾಲ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೧॥

ಸಿನೇಮಾ ನಾಟಕ ನೋಡ್ತಾರಲ್ಲಾ
ಅದರ್ರೈಟಿ ಇವರು ಮಾಡ್ತಾರಲ್ಲಾ
ಮನಿಯ ಕೆಲಸಾ ಇವರು ಬಿಟ್ಟಾರಲ್ಲಾ
ಹೊತ್ತ ಹೊಂಡುತನಾ ಬೀಳತಾರಲ್ಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೨॥

ದೇಶದೊಳಗ ತೇರದಾಳ ಊರ ಮಿಗಿಲಾ।
ತುಕಾರಾಮ ಹಿಂಗ ಹೇಳತಾನಲ್ಲಾ।
ಎಷ್ಟ ಹೇಳಿದರ ನಾಚಿಕಿಲ್ಲಾ।
ಕೆಟ್ಟ ಚಲಾ ನೀವು ಬಿಟ್ಟ ಬಿಡರೆಲ್ಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೩॥

ಹೆಚ್ಚನ್ನುವ ಬಡಿವಾರ ನಿನಗ್ಯಾಕ

ಸಖಿ

ಗುಮ್ಮನ ಗುಸಿಕಿ ಗುದಗರಂಡಿ।
ಮಾತ ಹೊಡಿಯತಾಳ ಮಲ ಮಲಕಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೧॥

ಮಾತ ಕೇಳಿ ಈಗ ಬ್ಯಾಸರಕಿ ಬಂದಾದ।
ಜನಾ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಠೀಕಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೨॥

ನಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ ಚ್ಯಾತುರ ತುಕಾರಾಮ।
ಈಕಿನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಂದ ಬೆಳತನಕಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೩॥

ಪದಾ (ಸವಾಲ)

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟ ಯೋಗ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳತಾಳು
ನಿಂದ ನಿನಗ ಹತ್ತಿಲ್ಲ ಲೆಖ್ಖ
ಚಿಪ್ಪಟಿಗ್ಹಾಡು ಛೀಮಾರಿ ರಂಡಿ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡಿವಾರ ನಿನಗ್ಯಾಕ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಗಂಡಸನ ಕೂಡಾ ನೀನು ವಾದ ಹಾಕತೀದಿ
ಭರಮಂಡಿ ಮೈಯಾನ ಸೊಕ್ಕ।
ಉದ್ದಂಡ ರಂಡಿಗಿ ಬುದ್ದಿನೆ ಕಮ್ಮಾ
ಎಷ್ಟು ಬೈಯತಾಳು ಬೇಲಸೇಕಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನೀ ಹತ್ತ ಬೈದರ ನಾ ಒಂದೇ ಬೈಯತೀನಿ
ಸಭಾ ಆಗುದು ನೋಡ ಸವತೂಕ।
ಸಹಜ ಮಾತ ನಾ ನಿನಗ ಕೇಳತೀನಿ
ಬಾಳ ಮಾತಾ ಹೆಂಗಸರಿಗ್ಯಾಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ನಿನ್ನ ವಂಶಾವಳಿ ನೀನೇ ಹೇಳಬೇಕ।
ಕಲಿಯುಗದಾಗ ಆದಷ್ಟು ಲೆಖ್ಖ॥

ಕೂ.ಪ. : ಚಿಪ್ಪಾಟಿಗ್ಹಾಡು ಛೀಮಾರಿ ರಂಡಿ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡಿವಾರ ನಿನಗ್ಯಾಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ಏಸ ಮಂದಿ ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಸತ್ತಾರ
ಜಲ್ಮದ್ವೆಸರ ಹೇಳ ಇಲ್ಲಿ ತನಕಾ।
ಹುಟ್ಟಿ ನಿನಗ ಎಷ್ಟ ವರುಷಾದಾವು
ಹೇಳಬೇಕ ಮಿನಿಟಿನ ಲೆಕ್ಕಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ತಾಯಿ ಹಾಲ s ಏಸ ಸರತಿ ಕುಡದೀದಿ
ಎಂದ ಹಾಕತಿ ಅನ್ನಾ ಉಳ್ಳಾಕ s
ಎಣ್ಣಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದು ಎಷ್ಟ ಸೇರ ಪಾವಸೇರ
ಎಷ್ಟಿತ್ತ ಗಾಣಿಗ್ಯಾನ ಲೆಕ್ಕಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೀ ಹುಟ್ಟಿಬಂದು ಎಷ್ಟ ಅರವಿ ಖರ್ಚ ಮಾಡಿದಿ
ಹೇಳಬೇಕ ನೀನು ಪಕ್ಕಾ॥
ಬಡ್ಡಿ s ಗಿ ನೀನು ಎಷ್ಟನ್ನ ಉಂಡಿದಿ
ಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕ ನೀ ಲೆಕ್ಕಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನೀ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಎಷ್ಟ ಅರಿವಿ ಖರ್ಚ ಮಾಡಿದಿ
ಹೇಳಬೇಕು ನೀ ಲೆಕ್ಕಾ॥

ಏರು : ಉಪ್ಪ ಎಣ್ಣಿ ಖಾರಾ ನೀರಾ ಎಷ್ಟ ಹತ್ತೈತಿ
ಮಾಡಿ ಹೇಳ ಲೆಕ್ಕಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಚಿಪ್ಪಾಟಿಗ್ವಾಡು ಛೀಮಾರಿ ರಂಡಿ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡಿವಾರ ನಿನಗ್ಯಾಕ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಹುಟ್ಟಿದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹರದಾರಿ ನಡದಿದಿ
ಮಾಡಿ ಹೇಳೊ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಲೆಕ್ಕಾ।
ಹೋದಬಾರಿ ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಸಾಲಿಗ್ವಾಕ್ಯಾರು
ಎಷ್ಟು ವೇಳೆ ಬರದಿದಿ ಕಕಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶಿವನೂರ ಗೋವಿಂದಗೂಳಿ ನಿಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ
ಅವಗ ಆಗಲಿಲ್ಲಾ ಈ ಲೆಕ್ಕಾ।
ಚತುರ ತುಕಾರಾಮ ನಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ
ತುರಾಯಿ ಸಾರ್‍ಯಾನ ತೊಡಕಾ॥

ಏರು : ಶಿವನೂರ ಕೊಂಡಿ ಅಜಗೋಳ ರಂಡಿ
ಎಷ್ಟ ಬೈಯ್ದರು ತಾಳಬೇಲಸೇಕಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಚಿಪ್ಪಾಟಿಗ್ವಾಡು ಛೀಮಾರಿರಂಡಿ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡಿವಾರ ನಿನಗ್ಯಾಕ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಪೋರಿ ಕೇಳ ನಕರಿ ನಿಂದು ಚಲೋದಲ್ಲಿಗ ।
ಬಾಳಮಂದಿ ಕೂಡಿ ಕೆಟ್ಟು ಕಾಡಿದೆಲಗ ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಆರ ಮಂದಿ ಮನಸ ನೀನು ಒಡಿದೆಲಗ ।
ಮೂರ ಮಂದಿ ಬಡ್ಡ್ಯಾಗ ನೀನು ಡೊಗ್ಗಿದೆಲಗಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಅರುಹುಳಾ ಕಡಿದು ನೀನು ತಿರುಗಿದೆಲಗ ।
ಸೀರಿನಿಲಗಿ ಹಾರಿ ಹೊಡೆದು ಕುಣಿದೆಲಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಈಸದಿನಾ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿದ್ದಿ ಬಿಟ್ಟ ನೆಲಗ ।
ಈಗ ಹರೆ ಬಂದರ ಹಿಡಿದ ಮನಿನಗ ಮಾಡಿನೆಲಗ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ತೆರದಾಳ ಊರಾಗ ತುಕಾರಾಮ ವಸ್ತಾದೆಲಗ ।
ಅವನ ಪಾದಕ್ಕೊಂದಿ ಮುಕ್ತಿಪಡಿಯೆಲಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಅಗಣಿತ ಮಾತ ಗಣಿತಕ ಹಚ್ಚಿದರ

ಸಖಿ

ಕಾಮದೇನು ಆಕಳಲ್ಲ। ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಗಿಡಾ ಅಲ್ಲಾ।
ಮಾದೇವ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ। ಕೇಳೊ ಗಜಾನನಾ।
ನೀನು ಕೇಳೊ ಗಜಾನನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೧॥

ಕಿವುಡು ಪದಾ ಕೇಳುದಿಲ್ಲಾ। ದಡ್ಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ಓದುದಿಲ್ಲಾ।
ಕುರುಡ ಕನಡಿ ನೋಡುದಿಲ್ಲ। ಕೇಳೋ ಗಜಾನನಾ ಕೇಳೊ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೨॥

ತೇರದಾಳ ಊರ ಮಿಗಿಲ। ತುಕಾರಾಮನ ಕವಿ ಅಸಲ।
ಇವರದು ನಮಗೆ ದರ್ಜಿಲ್ಲ। ಕೇಳೋ ಗಜಾನನಾ ಕೇಳೋ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೩॥

ಪದಾ

ಎಷ್ಟ ಹೇಳಿದರ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ತಮ್ಮಾ ತಿಳದ ಪಾರ ಆಗಿಲ್ಲಾ ಯಾಂವಾ।
ಅಗಣಿತ ಮಾತಾ ಗಣಿತಕ ಹೆಚ್ಚಿದರ ಆಗಬಲ್ಲದೇನೋ ಅನುಭಾವಾ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಏರು : ಅನುಭಾವ ಅಂದರ ಅದು ಹ್ಯಾಂಗ ಇರತೈತಿ
ಅದರ ಕೂನ ಹೇಳಾಂವ ಬಲ್ಲಾ।
ಬಲ್ಲಾಂವ ಬಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬನೇ ಅವನ ಹೊರತ ಮತ್ತ್ಯಾರಿಗಿಲ್ಲಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥

ಇಲ್ಲಾ ಐತಿ ಐತಿ ಇಲ್ಲಾ ಅನುಟಗೆ
ಆತ್ಮ ಸೃಷ್ಠಿಯೊಳಗ ಅಷ್ಟು ಎಲ್ಲಾ।
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರ ಎಲ್ಲಾದರೊಳಗ
ಅಲ್ಲೇ ಹಾನೊ ನಮ್ಮ ಗುರುವ ಬಲ್ಲಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಬಲವಂತ ಬೈಲರೂಪಾ।
ರೂಪ ಸಣ್ಣಾಗಿನ ದೀಪಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥
ಈ ಮಾತ ಹಿಡಿ ನೆನಪಾ
ನೆನಪ ಹಿಡಿದಾಂವ ನಮ್ಮಪ್ಪಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಏರು : ಎಷ್ಟ ಹೇಳಿದರ ತಿಳದಿಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಾ ತಿಳದ ಪಾರ ಆಗಿಲ್ಲ ಯಾಂವಾ
ಕೂ.ಪ. : ಅಗಣಿತ ಮಾತಾ ಗಣಿತಕ ಹಚ್ಚಿದರ ಆಗಬಲ್ಲದೇನೋ ಅನುಭಾವಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ಹಾಡ ಹಾಡಂತ ಹಾಡತೀನಿ ಖರೇ
ಹಾಡಿನ ಮ್ಯಾಲ ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವಿರಲಿ।
ಧ್ಯಾನದೊಳಗಿನ ಜ್ಞಾನ ಆಗಿ ನಿಮಗ
ಆನಂದಾತ್ಮನ ಅರುವಿರಲಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಇರಲಿ ಇರಲಿ ಅಂದರ ಇಷ್ಟ ಕೇಳುದಿಲ್ಲ
ಘಟ್ಟಿ ಮನಸ ಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಬದೀಲಿ
ಸತ್ತ ಹುಟ್ಟುದಾರಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬರುದರಾಗ
ಅತ್ತ ಇಟಗೊ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಬದೀಲಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನಿನ್ನ ಹೊರತ ನಿಜ ಯಾರಿಲ್ಲಾ ।
ನಿನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತು ಜಗವೆಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ನಾನು ನೀನು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಲಿಲ್ಲಾ ।
ತಿಳಿಯದೆ ಬಂದಿರೊ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ತಿಳಯದಕ್ಕಾಗಿ ತಿರ ತಿರಗಿ ಬಂದ ಮನಾ
ಮಾಯಕ ಮಾರ್ಗಾತೋ ಈ ಜಲ್ಮಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ಅಗಣಿತ ಮಾತಾ ಗಣಿತಕ ಹಚ್ಚಿದರ
ಆಗಬಲ್ಲದೇನೊ ಅನುಭಾವಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಕವಿಯ ಮಾಡಬೇಕೊ ಕಳಸಿಟ್ಟಂಗs
ತಿಳಿಸಬೇಕೋ ಈ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ । ಜಗಕೆಲ್ಲಾ ।
ಜನಪದದೊಳಗ ಜಾಣನಾದರ
ಜನದಗೊಡವಿ ತನಗೇನಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇಲ್ಲದ ಸುಖಾ ವಿಪರಿತೊ ಆನಂದ
ಇದು ದೇಹ ಬಿದ್ದ ಮ್ಯಾಲೋ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮ್ಯಾಲ ತೆಳಗ ಹೊರಗ ನೋಡಿದರ
ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ಜಗಾ ಬದಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನೀ ನಿರಾಳ ನಿಜ ಮೂರ್ತಿ
ನಿನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತೊ ಈ ಮೂರ್ತಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸೌದಾಗಾರಗಾದರ ತರತಿ
ತುಕಾರಾಮ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ವೆಂಕು ಅಣ್ಣಾರಾಮಾ
ನೀರಿನ ಮ್ಯಾಲ ನಡಿಸಿದಂಗ ನಾವಾ ।
ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ ಮಾತ ನೆನಪ ಹಿಡಿರಿ
ಹಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿದಂಗ ಅನುಭಾವಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ಅಗಣಿತ ಮಾತಾ ಗಣಿತಕ ಹಚ್ಚಿದರ
ಆಗಬಲ್ಲದೇನೊ ಅನುಭಾವಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಅನಂತನಾಮ ಅನಂತ–ರೂಪ

ಸಖಿ

ಸೂಜಿಕಿಂತ ಸಣ್ಣ ತೂತಿನೊಳಗ
ಆನಿ ಹೋಗಿ ಆನಿ ಬರತಿತ್ತರಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಎಂಟ ಎತ್ತಿನ ಧಾವದ ಮ್ಯಾಲ।
ಓತಿ ಕಾಟ ಒಂದು ಕುಂತಿತ್ತರಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಓತಿಕಾಟಿನ ವಜ್ಜಿಗಾಗಿ।
ಕಂಬದ ಕಳಾಸೊಂದ ಬಿಟ್ಟತ್ತರಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಇಮಾರತ ಇದು ಬೀಳತದಂತ।
ನೂರ್‍ಜ ಹೋಗಿ ತಲಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತರಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೪ ॥

ನಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ ಚ್ಯಾತುರ ತುಕಾರಾಮ।
ಜವಾಬ ಹೇಳಿದರ ತಿಳಿದೀತಂದಾನರೀ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೫ ॥

ಪದಾ

ಅನಂತ ನಾಮ ಅನಂತ ರೂಪಾ। ಅನಂತದೊಳಗ ಆತನ ವಸ್ತಿ।
ಆದಿಶಕ್ತಿ ಶಿವನ ಆಚೇಕಡಿ ಹೇಳತಿ। ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಅನಂತದೊಳಗ
ಹೆಂಗ ಹುಟ್ಟೈತಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅನಂದದೊಳಗ ಆಲದ ಎಲಿ ಮ್ಯಾಲ
ತೇಲತಿದ್ದೋ ಶ್ರೀ ಭಗವಾನಾ।
ಆದಿನಾರಾಯಣ ಆದ ಬಳಿಕ ಮುಂದ ಕೇಳೋ ಶಕ್ತಿವಾನಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಈರಾಟನ ಅವತಾರ ವೀರಾಟದೊಳಗ
ಮುಣಿಗಿ ತಗದ ಔದಾರತನಾ। ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಆದಿಶಕ್ತಿ ಅವನ ಉಂಗುಷ್ಟದೊಳಗ
ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಾಳೋ ಉತ್ಪನ್ನಾ। ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸಮುದ್ರ ದಂಡೀಲೆ ಸಣ್ಣ ಕೂಸನಾಗಿ
ಆದಿಮಾಯಾ ಕೊಟ್ಟಾಳೋ ವಚನಾ। ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಆದಿ ಮಾಯಾ ಆಕಾರ ಹೊಂದಿದರ
ಸಮುದ್ರ ಕಡದ ಆದಿತೊ ಮಥನಾ। ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ವನಾ।
ಕಡಿಯಾಕ ತಗದೋ ಭಗವಾನಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ನಾಲ್ಕ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾ।
ಕದನಕ ಹಾದಿ ಮಾಡ್ಯಾನೊ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಶಿವನ ಇಚೀಕಡಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಳ
ಹೆಚ್ಚಿನಾಕಿ ಹ್ಯಾಂಗ ಅಂತೀರತೀ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಆದಿಶಕ್ತಿ ಶಿವನ ಆಚೀಕಡಿ ಹೇಳತಿ
ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಅನಂತದೊಳಗ ಹ್ಯಾಂಗ ಹುಟ್ಟೈತಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಏರು : ಕ್ರೋದಿ ಇದ್ದಾಂವ ತನ್ನ ಓದಿನ ಮಂತ್ರದಿಂದ
ಕೈಕಾಲ ಬಂದಾವ ಚಿಗತು
ಗುರುಳಿಯೊಳಗ ಬಸವಣ್ಣ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಾವದಿಂದ ಅನಿಸಿದ ಭಕ್ತಾ।
ಎರಡ ಗುರಳಿಯೊಳಗ ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಾರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ
ಇಷ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಣುನ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದಕೊಂದು ಹತ್ಯಾವ ಗಣಿತಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ನಂದಿವಾಹನ ಶಿವನಿಂದ ಏರಿದರ ಆದಿಮಾಯಿ ಆದಾಳೋ ಗೊತ್ತಾ
ಬಸವನ ಬಾಯಾನ ನೊರಿಯಿಂದ ನೀವು ಹಡಿತೀರಿ ಮುಂದಿನ ಮಾತಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ನಿರಂಕಾರದಾ ಜಂಬು ಬಸವೇಶ್ವರ ತಿರಗತಿದ್ರೊ ತಂತಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ।
ಜಂಬು ಋಷಿ ಮಕ್ಕಳನಾ ಭೂಮಿಗೆ ಹೆಪ್ಪಕೊಟ್ಟ ಹಾಕ್ಯಾರ ಜಾಲಾ
ಸದ್ಗುಣ ಮಾಯಾ ನಿರ್ಗುಣಾ ಮಾಯಾ ಕಲಿಗೇನ ಕಡಿ ಹಾದಿಲಾ
ಕಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕೆಟ್ಟಿತೋ ದೇವ ದೇವ ಸತ್ತ ಸತ್ತಂಗಾದಪ್ಪಾ ಕಲ್ಲಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನಾನು ಗುರುವಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡತೀನಿ
ತುರಾಯಿ ಹಚ್ಚಿ ದಪ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲಾ
ಬೇಧ ತಿಳಿಯದೇ ಒಣಾ ವಾದ
ಹಾಕತಾರ ನಾದ ಕಮ್ಮ ನಾಗ್ಯಾರದೆಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ವೆಂಕು, ಅಣ್ಣಾರಾಮಾ
ನಿರಂಕಾರದ ಹೇಳ್ಯಾರ ಕವುಡಿ।

ಕೂ.ಪ. : ಆದಿಶಕ್ತಿ ಶಿವನ ಆಚಿಕಡಿ ಹೇಳತಾಳ ಅರ್ಧಾಂಗಿ
ಅನಂತದೊಳಗ ಹೆಂಗ ಹುಟ್ಟೈತೀ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಪ್ರಥಮವಿತ್ತೊ ಬೈಲಿಗಿ ಬೈಲಾ

ಸಖಿ

ಸಾಂಬ ನಿಮ್ಮ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡತೀನಿ ಒಂದ ಶ್ಲೋಕ।
ನಿಮ್ಮ ಪಾದಸೇವಕ। ಪ್ರಸನ್ನಾಗ ವ್ಯಾಳೆಕ।
ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ಘನ್ನಾ। ಅಬರು ಕಾಯವಾ ಭಗವಾನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಹತ್ತರ ಬಾರೋ ಹಂಬಲಸಿ ತೆರವು ತೀನಿ ಬಾಯಿ।
ಮುಗುವತೀನಿ ಕಯ್ಯಾ। ನಾಲ್ಕ ಮಂದಿಯೊಳಗ ಭಾಯಿ।
ಇರಲಿ ದಯಾ ಕರುಣಾ। ಸಭಾದಾಗ ಕಾಯೋ ಎನ್ನ ಮಾನಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಸಭಾ ಆತ ಸನ್ಮತಾ। ಜಮಖಂಡಿ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಧಾನಾ।
ಇರುವುದು ತೇರದಾಳ ಪಟ್ಟಣಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಪದಾ

ಆಕಾಶ ಭೂಮಿ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಸೀಮಿ ಹೇಳತೀನ ಕೇಳರಿ ಎಲ್ಲಾ।
ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಮುಗಲಾ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಸಿಡ್ಲ ಪ್ರಥಮವಿತ್ತೊ ಬೈಲಿಗಿ ಬೈಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು :
ಶೂನ್ಯದೊಳಗ ನಿರ್ಶೂನ್ಯ ಹುಟ್ಟಿತೊ ನಿರ್ಶೂನ್ಯದೊಳಗ ಹುಟ್ಟಿತ ಮುಗಲಾ।
ಮುಗಲದೊಳಗ ಬಂದು ಗಾಳಿ ಹುಟ್ಟಿತೊ। ಗಾಳಿಯೊಳಗ ಅಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿತಲಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅಗ್ನಿಯೊಳಗ ನೀರ ಹುಟ್ಟಿ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿ ನೇಮಿ ಆತು ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ।
ಏಳು ಸಮುದ್ರ ಮುನ್ನೂರದಾರವತ್ತ ನದಿ ಗುಡ್ಡ ವನಾಗ್ರ ಆದುಎಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇಂದ್ರಲೋಕ ಹುಟ್ಟಿತೊ ಮ್ಯಾಲಾ।
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ ಬೆಳಕ ಬಿತ್ತೊ ಖಚೀಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮಾಡ ಮಿಂಚ ತಿತ್ತೊ ಜಗವೆಲ್ಲಾ
ಆಗ ಹುಡುಗ ಮಿ. ಹೊಡದಿತೊ ಸಿಡಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಿರಲಾ।
ಸುಳ್ಳಂದಾವನ ಮುರದಿನೊಹಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ತಿಳಿಲಾರದೆ ಒದರಾಡಕೋತಾಳ ಹಿಂಗೀಂದ ಆಗ್ಯೆತಿ ಇದೆಲ್ಲಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಮುಗಲಾ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ಸಿಡಲಾ ಪ್ರಥಮವಿತ್ತು ಬೈಲಿಗಿ ಬೈಲಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಂಚ ಮುಖದಿಂದ
ಐದು ಮಂದಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದವರಾ।
ಗಂಡಕರಣ ಗಜಕರಣ ರೇಣಿಕಾದಾರೂಕ ಈಶ್ವರಕ ಎಂಬು ಹೆಸರಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಐದು ಮಂದಿಲಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಾರ ಮನು ಮನುಷ್ಯರು
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೂರಾ ಅಲ್ಲೇಲ್ಲಿಗೆ ಶಹರಾ
ಸಂತಿ ಪ್ಯಾಟಿ ನಡಿತೊ ವ್ಯವಹಾರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಪೈಲೆ ಹುಟ್ಟಿದರೊ ಐದು ಮಂದಿ ।
ಶಿವನ ಪೂಜಾ ಮಾಡತಾರೊ ಗರದಿ ।
ಆವಾಗ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲೊ ಪಾಪದ ಸುದ್ದಿ ।
ಸರ್ವೆಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯದ ಹಾದಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದ ಹಾದಿ ಕೇಳತಿ ನಿಮ್ಮ ಆ ಅಜ್ಜಗ ದೊರದಿಲ್ಲಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ಮುಗಲಾ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ಸಿಡಲಾ ಪ್ರಥಮ ಇತ್ತ ಬೈಲಿಗಿ ಬೈಲಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ (ಮರಾಠಿ)

ನಾದ ವಾಯಿಟರೆ । ನಾದ ವಾಯಿಟ । ನಾದ ವಾಯಿಟ ।
ರಂಡಿ ಬಾಜೀಜಾ । ಘಾತ ಹೋಣಾರ ಆಪ್ಲೆ ಜೀವಾಚಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಪೈಲೆ ರಾಂಡ ಲಾವು ನಾರಿ ಗೋಡಿಕೇಳಪೂರ ಬಗೂನ ಶೆನಿ ಜೋಡಿ ।
ಘೇತಿ ಸಾರಿ ಓಡೂನ ಗಾಠೋಡಿ । ಕೇಲಿ ಬರಬಾದರೆ । ಕೇಲಿ ಬರಬಾದ ।
ಕೇಳಿ ಬರಬಾದ ಬಾಯಿಕ ಪೋರಾಂಚಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ನವರ್‍ಯಾಚಿ ನೆದರ ಚುಕವೂನಿ । ಬಸನಾರಿ ಮಿತ್ರ ಫೇಮಾನಿ ।
ಕವಚಿತ ಪಹಲೆ ಸೌರ್‍ಯಾನಿ । ಕೇಲಿಬೋಚಾಟರೆ ।
ಕೇಲಿ ಬೋಟಾಟ । ಕೇಳಿಭೋಬಾಟ ಬಳಜ ಬರೀಚಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಪಂಚನಾಮ ಕೇಲಿ ಕಾಯಾನಿ । ಪಿರ್ಯಾದಿ ದಿತಿ ರಾಂಡಾನಿ ।
ಅಟಕ ಕೇಳಿ ಪೋರಿಸಾನಿ । ಝುಲಿ ತಯ್ಯಾರಿಕೆ ।
ಝುಲಿ ತಯ್ಯಾರಿ । ಹಾತ ಬೇಡಿ ಚಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೪ ॥

ಮಿತ್ರ ಜಾಲಲೆ ತುರಂಗ ಭೋಗಾಯಾ
ಹ್ಯಾರಾಂಡಾ ಲಾಯೆಯಿನಾದಯಾ ।
ಹ್ಯಾ ಲಾಗ್ಲೆ ಆತಾ ಉದುಳಯಾ
ಹಾಥ ಧರುನಕಿ । ಹಾಥ ಧರೂನ ।
ಹಾಥ ದರುನ ಗೇಲಿ ದುಸರ್‍ಯಾಂಚಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೫ ॥

ತುಕಾರಾಮ ಬೋಲಿ ಸದ್ಗುಣಿ । ಹ್ಯಾರಾಂಚನಾದ ಸೋಡುನಿ ।
ಗಳ್ಯಾರ್ತ ಗಳ್ಯಾಲಾ ಹಾತ ಜೋಡುನಿ ।
ಕೇಲಿಧಿಕಾರರೆ । ಕೇಲಿಧಿಕಾರ । ಕೇಲಿದಿಕ್ಕಾರ ಹ್ಯಾರಾಂಡಾಂಚಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೬ ॥

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂದೆ ಆದಾಳೊ ಉತ್ಪತ್ತಿ

ಸಖಿ

ಸಖಿ ಒಂದ ಹೇಳುವೆನು ಕಡ ಕಡ ಕಡಲ್।
ಒಡದಂಗಾತ ಸಿಡಲ್ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲ್॥ ॥ಗೀಗೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಮಾಡೋ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನಾ।
ಪಂಡೀತಾ ಕುಂತ ಕೇಳೋ ನೀನಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ನೀರ ಇದ್ದರ ಬೆಂಕಿ ಬೇಕ।
ಬೆಂಕಿ ಇದ್ದರ ನೀರ ಬೇಕ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಗಂಡ ಇದ್ದರ ಹೆಣ್ಣ ಬೇಕ।
ಹೆಣ್ಣ ಇದ್ದರ ಗಂಡ ಬೇಕ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಪ್ರಪಂಚೈತೋ ಹೀನಾ।
ಭೂಮಿ ಮ್ಯಾಲ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೆ ಸವನಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೪॥

ಗಾಳಿ ಬೆಂಕಿ ನೀರ ಗಂಡ।
ಬೀಸುಕಲ್ಲ ಗೂಟ ಗಂಡ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೫॥

ರಂಡೀ ನಿನ್ನ ಬಿಡಾನಿಲ್ಲಾ
ಒನಕಿ ಬಿತ್ತ ನಿನ್ನ ವಳ್ಳ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೬॥

ಪದಾ

ತಾಳೊ ತಾಳೊ ಬಾಳ ಸಿಟ್ಟ ಬಂದರೆ ಮುಂದೆ ಓಡಬ್ಯಾಡ
ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳ ಹಿಂದ ಆಗಿದ್ದ ಹಕಿಕತಿ।
ನನಗ ಗುರತೈತಿ। ಬಾಳ ಬಲ್ಲಕ್ಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೊಂದು ಹೇಳಬೇಡ
ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂದೆ ಆದಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ। ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಆದಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೊಡ್ಡಕ್ಕಿಂತ ಹಾದಿ ಬಿಟ್ಟ ಒದರಬ್ಯಾಡ
ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಕಂಡಾಳ ಸದ್ಗತಿ। ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ
ವಿದ್ಯಾದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೂಗಕೊಯ್ಸಿಕೊಂಡಾಳ ಸರಸ್ವತಿ।
ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಕೊ ಬಿಚ್ಚಿ ನಿನಗ ಹೇಳತೇನು
ಎಷ್ಟೊ ಕಾಲ ಸಾಂಬನ ಮ್ಯಾಲ ಇಟ್ಟಾಳ ಭಕ್ತಿ।
ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ।
ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷತನಕ ಅನ್ನ ನೀರ ಇಲ್ದೆ ಆರ್‍ಯಾಣದಲ್ಲಿ
ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ವತಿ। ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹಿಂಗಿತ್ತಾಽ ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರಾ।
ಸವಿಲಾರ್ದ ನಿಮ್ಮ ಹಾದರಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಬಲ್ಲಕ್ಕಿ ಆದರ ಓದಿ ನೋಡ ಶಾಸ್ತರಾ।
ಓದಿದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ದುಸ್ತರಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಸಾಂಬ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಾ ಮೂರು ಪ್ರಣಾಮ ಬೀಜಾಕ್ಷರಾ।
ಸ್ವರ್ಗ ಮೃತ್ಯ ಪಾತಾಳ ಮೂರು ಆಕಾರಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಏರು : ಶಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಎಷ್ಟೊ ನಾನು ನೋಡ್ಡಿಕ್ಕಾಗಿ
ಕಣ್ಣ ಮುಚಗೊಂಡು ಯಾಕ ನೀ ಕೂಡ್ತಿ
ಸೀತಾದೇವಿ ಇದ್ದಾಳಂತಿ ರಾವಣನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕು ಆದಾಳ ಫಜೀತಿ
ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ।

ಕೂ.ಪ. : ಬಾಳ ಬಲ್ಲಕ್ಕ್ಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೊಂದು ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂದೆ
ಆದಾಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಸಿದ್ದ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಗುದ್ದಿ ರಾವಣನ ಕೊಲ್ಲುದಿತ್ತ।
ಬಲತ್ಕಾರದಿಂದ ಓದಾನ ಎತ್ತಿ। ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಐದ ಮಂದಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಮಡದಿ ಎನಸಿಕೊಂಡಾಳ ದ್ರೌಪದಿ
ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ।

ಷಂಡ ಭೀಮಸೇನ ಬಂದು ಆ ಗಂಡಿಸಿಂದ ಅನಿಸಿಕೊಂಡಾಳ ಒಳೆಗರ್ತಿ
ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಬಲಾಢ್ಯ ಕೀಚಕ ಬಂದು ಬಲತ್ಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ
ಆಗ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಯುಕ್ತಿ। ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಪ್ರಭುನ ಅಂಗುಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಳ ನೋಡ ಪಾರ್ವತಿ।
ಸುಳ್ಳೆ ಯಾಕ ಬೆಳತನಕ ಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟತಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೪ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಭೃಗುಮುನಿ ವ್ರತಾ ಕೆಡಿಸುದಕ ರಂಬಾ ತಾ ಹೋಗಿ।
ಹನ್ನೆರಡ ವರುಷ ತಿರಗಿದಾಳ ಕುದರಿ ಆಗಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಮಾನವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡದಾಳ ಶಿರಬಾಗಿ।
ಮೂರುವರಿ ವಜ್ರ ಸಲುವಾಗಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ತಾಳೊ ತಾಳ ಬಾಳ ಸಿಟ್ಟ ಬಂದರ ಮುಂದೆ ಓಡಬ್ಯಾಡ।
ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳ ಹಿಂದ ಆದ ಹಕಿಕತಿ। ನನಗ ಗುರುತೈತಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಾಳ ಬಲ್ಲಕ್ಕ್ಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೊಂದು ಹೇಳಬೇಡ।
ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂದೆ ಆದಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ। ನಿಮ್ಮ ಆದಿಶಕ್ತಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಬೆಳಕಿನ ಪದಾ

ಸಖಿ

ಬೆದಿಗಿ ಬಂದು ಪಂತ ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಜಲ್ಮಕ್ಕಿರತಾವ ಕೇಳೆಲಗ।
ಮಸಳಿ ಮೆಟ್ಟ್ಯಾಗ ಸಿಕ್ಕು ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುದು ಪೂರ್ವಮಣ್ಯಾ
ಅದಕ್ಕಾ ಕೆಲಗ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಸಮೇರ ಬರು ಪ್ರಸಂಗ ಘಡಾಸಿತು
ದುಸ್ಸಂಗ್ಮಾರ್ಗ ತರಬ್ಯಾಡೆಲಗ।
ಸವಾಲ ಕೇಳಿದಿ ಶಾಹೀರಾದಾವಾ
ನಿನ್ನ ಜವಾಬ ಹೇಳತೀನಿ ಎಲಗ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮಾ ದಕ್ಷಿಣ ಉತ್ತರಾ
ಚಕ್ರ ಉದ್ದ ಅಗಲ ಕೇಳೆಲಗ।
ಮಹಾಕಾಳ ದೇವರ ಫೇರಿ ತಿರಗತಾನು
ಈ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಂತೂ ಅಲ್ಲೆಲಗ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ನವಖಂಡ ಪೃಥ್ವಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ
ಕಸಿಗ್ಗಚ್ಚಿ ಹೇಳತೀ ನೆಲಗ
ಸುಸುಮ್ನ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಳಾ ತಿರವಿದರ
ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ಚಕ್ರ ಕಳದಾವೆಲಗ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೪॥

ಆಧಾರ ಹಿಡದು ಪಶ್ಚಿಮ ತನಕ
ನವದ್ವಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಲಗ।
ತುಕಾರಾಮ ಹಿಂಗ ಜವಾಗ ಹೇಳತಾನು
ಪಂಚ ಕರಣದೊಳಗ ನೋಡೆಲಗ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೫॥

ಪದಾ

ಬ್ರಹ್ಮಗುಪ್ತ ತಾನು ಪರಭಾರೆ ಇರತಾನು
ಪರಿಪರಿಲಿಂದ ಆದಿತ ಬೆಳಕಾ।
ಅನಂತ ರೂಪದಿಂದ ಆರೂಪ ಹಿಡದು
ಸರಳ ರೂಪದಿಂದ ಆತ ಬೆಳಕಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಭೂಮಿ ಸೀಮಿ ಆಗ ಏನೂ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ
ಕತ್ತಲ್ಹೋಗಿ ಆದೀತ ಬೆಳಕಾ।
ಸಪ್ತ ಪಾತಾಳ ಹುಟ್ಟ್ಯಾವ ಏಳ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಾದರು ಬೆಳಕಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ದುಷ್ಟರನೆಲ್ಲಾ ವಧಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕ।
ಅವರು ಇನ್ನ ಆದರು ಬೆಳಕಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಎಣ್ಣಿ ಇರುತಾನ ದೀಪದ ಜ್ಯೋತಿ।
ಖಾಲೆ ಏನ ಮಾಡ್ತಿ ನಿನ್ನ ಫಣತಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಭೂಮಿಗಿ ಮಳಿಯ ಬೇಕ ಭರತಿ।
ಮಳಿ ಇಲ್ಲದಿರಕ ಕಿಸಗೊಂಡ ಅಲ್ಲೆ ಬೀಳತೈತಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ಬ್ರಹ್ಮಗುಪ್ತ ತಾನು ಪರಭಾರೆ ಇರುತಾನು ಪರಿಪರಿಲಿಂದ
ಅದಿತ ಬೆಳಕಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಅನಂತ ರೂಪದಿಂದ ಆ ರೂಪ ಹಿಡದು
ಸರಳ ರೂಪದಿಂದ ಆತ ಬೆಳಕಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಭೂಮಿಗ್ಹೆಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಗಪ್ಪ ಆದರು
ಕಲ್ಲದೇವರಾದರು ಬೆಳಕಾ।
ಸಾಧುಸಂತರನಕಯ್ಯ ಹೋದರು ದುಸ್ವಾಸನ ಆದರು ಬೆಳಕಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ರಾವಣ ತಮ್ಮ ಮಹಿರಾವಣಾ ಸಂಜೀವದಿಂದ ಆದಾನ ಬೆಳಕಾ।
ಲಢಾಯಿ ನಡದಿತು ನೆತ್ತರ ಮಟದಿತು ಒಂದೊಂದ ಹನಿಗಿ ಆದರು ಬೆಳಕಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸಭಾದಾಗ ಹೇಳತೀನ ಉತ್ತರಾ।
ನಿಮ್ಮದಿಲ್ಲ ನೋಡ ದರ್ಕಾರಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಓಂಕಾರದಾಗ ಓಂ ಅಂದಾವ ಬಸವೇಶ್ವರಾ।
ಬಸವೇಶ್ವರ ಕರದ ಈಶ್ವರಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ಬ್ರಹ್ಮ ಗುಪ್ತ ತಾನು ಪರಭಾರೆ ಇರತಾನು
ಪರಿ ಪರಿಲಿಂದ ಆದಿತ ಬೆಳಕಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಅನಂತರೂಪದಿಂದ ಆ ರೂಪ ಹಿಡದು।
ಸರಳ ರೂಪದಿಂದ ಆತ ಬೆಳಕಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತ ನನಗ ನೆಪ್ಪ ಆಗೈತಿ
ಒಂದೊಂದ ಹನಿಗೆ ಆದಾಳೊ ಉದಿ।
ಸುರಂಗ ಹಚ್ಚಿ ಬಾಂವಿ ಕಲ್ಲ ಒಡಿಯತಾರ
ಪಾತಾಳಗಂಗಿ ಆದಾಳ ಉದಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಸಾತಾರಾ ಅಚ್ಚಿಕ ವಾಯದೇಶದಲ್ಲಿ
ಕೃಷ್ಣಬಾಯಿ ಆದಾಳ ಉದಿ।
ಐದಿ ಮಂದಿ ಅವರು ಅಕ್ಕ ತಂಗೆರ
ಗೋಮಾತೆ ಮುಖದಿಂದಾರು ಉದಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತೇರದಾಳ ಊರಾಗ ತುಕಾರಾಮ
ಸಿದರಾಯ ಶಂಕರಾದಾರ ಉದಿ
ಗುರು ತುಕಾರಾಮನ ದಯದಿಂದ
ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಆದರ್‌ಉದಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಬ್ರಹ್ಮಗುಪ್ತ ತಾನು ಪರಭಾರೆ ಇರತಾನು
ಪರಿ ಪರಿಲಿಂದ ಆದಿತ ಬೆಳಕಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಇರಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರ ಜಲ್ಮಾ
ಸತ್ಹೋಗಬೇಕು ಸುಮ್ಮಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಜಮದಗ್ನಿ ಸತಿ ಕೇಳ ಎಲ್ಲಮ್ಮಾ।
ಮರ್ತ ಬಿಟ್ಟಾಳು ತನ್ನ ಪತಿ ನೇಮಾ।
ಹಸಿ ಕೊಡದಾಗ ನೀರ ಒಯ್ದು ಮುಳಗಿ ಹೋಯ್ತು
ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಧರ್ಮಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಜಮದಗ್ನಿ ಝುಳಕದ ನೀರಿಗಿ ವ್ಯಾಳೆ ಎಷ್ಟು ನೋಡ ತಮ್ಮಾ
ಜಮದಗ್ನಿ ಶ್ರ್ಯಾಪದಿಂದ ನಾರತಾಳ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಮ್ಮಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಸೀತಾನ ಸುತ್ತ ಮಂಡಲ ಬರೆದು
ತಾಕೀತ ಮಾಡಿ ಹೋದಾ ರಾಮಾ।
ಮೋಹದ ಚಿಗರಿ ಚರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ
ಸೀತಾಂದು ಹೊಯ್ತು ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ದ್ರೌಪತಿ ಸೀರಿ ದುಶ್ಯಾಸನ ಸೆಳೆವಾಗ
ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಕುಂತಾರೊ ಸುಮ್ಮಾ।
ಅಣ್ಣನಾಜ್ಞೆಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಬಿಟ್ಟು ಕುಂತಾನ ಭೀಮಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೪ ॥

ದ್ರೌಪತಿ ಹರಿ ಸ್ಮರಣಿ ಮಾಡ್ಯಾಳ ನಿಷ್ಠಿಲಿಂದ ನೇಮಾ।
ಯಂಕ ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೇಳ್ಯಾರ ಮರ್ಮಾ।
ತಿಳದ ನಿಮಗ ಇನ್ನ ಬರ್ಲೆ ಶರ್ಮಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೫ ॥

ಗಮಜಿಲೆ ಮಾತಾಡಬ್ಯಾಡಾ

ಸಖಿ

ಅಥಣಿ ತಾಲೂಕದಾಗ ಕಡಿಹಳ್ಯಾವರು।
ನಿನ್ನ ಗೆಣ್ಯಾರೊಳಗ ನಾವ ಒಳ್ಳೆವರಾ।
ಪರಮಾನಟ್ಟಿ ಅವಾ ಅಬ್ಯಾಸಗ ಕೊಂಡ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ
ನಿನಗೊಂದ ಕುಪ್ಪಸ। ಪಂಟ ಹೇಳಿ ಹೊಂಟ ಹೋದ ಮನಿಗೇರಿ।
ತುಂಗಳ ಸತ್ತೆಪ್ಪ ಅವಗೌಡಗ। ಅವ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಹಳಿ ಜೋಳ ಅವಗಡಗ।
ನಿನ್ನ ಬೆಳತನಕ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಸವಡಾಗಲಿಲ್ಲ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪದಾ

ಸದ್ಗುರು ಸಂಜೀವನ ಕಳಾ ಅನುಭಾವದ ತಳಾ ಹಿಡಿಯೇ ಬಿಡಬೇಡಾ।
ಹಿಡಿಯ ಬಿಡಬೇಡಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ನಾರಿಗ ಸಮಜ ಹೇಳತೀದಿ ಗಮಜಿಲೆ ಮಾತಾಡಬೇಡಾ।
ನಿನ್ನ ಗರ್ವ ಗಮಜ ಬಲು ಖೋಡಿ ಮರಣ ಬೇಡಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಓಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿ। ಓಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿ।
ನಿನಗೇಸ ಮಂದಿ ಆಗಿ ಹೋಗ್ಯಾರ ಹೇಳಾಕ ತಾಯಿ ತಂದಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಮನ ಮಾಯ ಆತ್ಮನ ತಂಗಿ ಪುಗಸೆಟ್ಟಿವರ ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿ
ತೊಟ್ಟ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿ।
ಇಲಿಯ ಗುಣಾ ಇರಲಿ ನಿನ ಬದಲಿ ಮಾಯದ ಬಲಿ ಕಡಿತಿ
ಕಾಯಪುರ ಗೆದ್ದಿ। ಕಾಯಪುರ ಗೆದ್ದಿ।
ಆ ಜಲ್ದವಾಗದ ಈ ಜಲ್ಮ ದಾರಿನ ಹಿಡಿದಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಚ್ಯಾಲ : ನಿನ್ನ ಒಡಲೊಳಗಿರುವುದು ಗದ್ದಲ ಗಜಿ ಬಿಜಿ ಗುಣಾ।
ಒಡದ ಕೆಡುವ ಬೇಕ ಆ ಹೆಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಹೌದಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾ।
ಈ ದೇಹಕ ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಾಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಏರು : ಪ್ರಾಣೊ ಪ್ರಾಣೊ ಪ್ರಾಣೊ ಜಾಣೊ
ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯ ಬಿಡಬೇಡಾ। ಬಿಡಬೇಡಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸದ್ಗುರುವಿನ ಸಂಜೀವನ ಕಳಾ ಅನುಭಾವದ ತಳಾ ಹಿಡಿಯೋ
ಬಿಡಬೇಡಾ॥ ॥ಚೌಕ॥೧॥

ಏರು : ಆನಂದ ಆತ್ಮದ ಬೆಳಕ ಹೊಳುವತ್ತೈತಿ ಟಳಕ। ಉನ್ಮನಿ ಸ್ಥಳಕ
ಉನ್ಮನಿ ಸ್ಥಳಕ।
ಮನಪಾಕ ಆದ ಮೇಲೆ ಕೊಳಕ ದೇಹಕ್ಯಾಕ ಝಳಕ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ದೇಹ ಅಂಬುದ ದೇವರ ಗುಡಿ ಗುಡಿಯ ಮಣ್ಣ ಹೂಡಿ
ಯಾತರ ಸವಿಸುಖಾ ॥
ಅಖಂಡ ಸುಖ ಅದು ಬೇರೆ ಐತಿ ಕಡೆತನಕ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಕಡಿ ಆಟ ಕಾಯಪುರಕೆ ಸಂತಿ ಜಂತಿಯೊಳಗ ಕುಂತಿಯಾಕ।
ನಿನ್ನ ಜೀವಕ। ನಿನ್ನ ಜೀವಕ ॥
ಏನ ಸುಖ ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದಿ ಬಳಕೊಳ್ಳುದಕ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಎತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರ ಏನ ಇಲ್ಲ
ಸೊಯ್ಯನ ಆಟ ಏನ ಮಾಡಿದಿ ಗುರುರಾಯ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಎಂದಿಲ್ಲದಕೊಂದಿನ ಹೋಗತಾದ ಈ ಕಾಯಾ
ಸಂತೋಷಲೆ ಬಿಡುವೆನು ದೇಹ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೇನೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ। ಫಜೀತಿ ಕಡಿಮಿಲ್ಲ।
ಹೊತ್ತಿನ ಬೇಡಾ ಗುತ್ತಿನ ಬೇಡ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ನಾರಿಗ ಸಮಜ ಹೇಳತೀದಿ ಗಮಜಿಲೆ ಮಾತಾಡಬೇಡಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌ ೨ ॥

ಏರು : ಹರ ಮುನಿದರೆ ಗುರು ಕಾಯುತಾನ
ಸರ್ವ ಸಂಜೀವ ಜಗನ್ನಾಥಾ। ಜಗನ್ನಾಥ।
ಈ ಜಾತಿ ಜನರಿಗೆ ಅಂಗ ಐತಿ ಕುಲದೊರ್ತಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಶಿವಾ ಕುಲಗೇಡಿ ಜೀವ ಕುಲ್ಲದ್ರೋರ್ತ ತಿಳಿರಿ
ಇದರರ್ಥ ತಿಳಿರಿ। ಇದರರ್ಥ।
ಇವು ವೇದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಗಣಿತ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನಮ್ಮ ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಶಿಷ್ಯ ಶಿರೋಮಣಿ ಶಿಸ್ತಾ।
ಶಿವಶರಣ ಪದಕ ಬೀಳತಾರ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ತುಕಾರಾಮನ ಅಕ್ಷರ ಜನಕ ಮನಕ ಸನ್ಮತಾ।
ಅಖಂಡ ಸ್ವರೂಪದವ ಇದ್ದಾನ ಪಂಡರಿನಾಥ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ತೇದಷ್ಟ ಗಂಧ ಉಳದಷ್ಟ ಕೊರಡ
ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯ ಬಿಡಬೇಡಾ। ಹಿಡಿಯ ಬಿಡಬೇಡಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ನಾರಿಗ ಸಮಜ ಹೇಳತೀದಿ ಗಮಜಿಲೆ ಮಾತಾಡಬೇಡ ॥ ಗೀ ॥ ಚೌ ೩ ॥

ಕೃಷ್ಣ–ಗಯ

ಪದಾ

ಕೃಷ್ಣಗಯ ಮಾತ ಕೇಳರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಸರ್ಪ ಒಂದ ಚಮತ್ಕಾರ।
ಮುಂದ ಲಡಾಯಿ ಆರಂಭ ಕೇವಲಾ ಸಾಂಬ ಮಾಡಿದಾನ ದಿಗಂಬರಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನುಡಿ : ಸೋಳಾ ಸಾವಿರ ಗೋಪ್ಯಾರ ಕೃಷ್ಣಗ
ದಯಾಳ ಗುಣಾ ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ।
ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿರಿ ಮಹಾರಾಜ ಹೋಗೂನು ಸ್ನಾನಕ
ಯಮುನಾ ತೀರದಲ್ಲಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಮಾತ ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜ ನಡದಾನೊ
ಚಕ್ರ ತಗೊಂಡ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ
ಭೂಮಿಮ್ಯಾಲ ಒಮ್ಮೆ ಹೊಡದ ನೋಡಿದ
ಒಡದಂಗಾತ ಮಹಾಶೇಷನ ತೆಲಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ನದಿಯೊಳಗ ಜನಕ್ರೀಡಾ ಆಡತಿದ್ದ
ಸಂತೋಷಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ।
ಸೂರ್ಯ ಅಸ್ತಮಾನ ಸನಿಯ ಬಂದಿತು
ಜಪಸಾದ್ನ ಜಪಿಸಿದಲ್ಲಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಜ್ಯಾಲ : ಕುಬೇರನ ಪುತ್ರ ಗಯ ಅಂವ ಬಂದ।
ಅಂತ್ರ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕುದುರಿಯ ತಂದ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಹಾಸಿದ ಅಬ್ಬರಲಿ ಬಾಯಾನ ನೊರಲಿ।
ಬಿದ್ದಿತ ಮ್ಯಾಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಲಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ಹಲ್ಲ ತಿಂತಾನ ಕರಕರರಾ। ಕುದರಿ ಹೊಂಟಿತ ಭರಭರರಾ।
ಕಣ್ಣ ತಿರವಿದಾನ ಗರರರಾ।
ಅವನ್ನ ಜೀವವ ನಾ ಇನ್ನ ಹೊಡದ ಊಟಾ ಮಾಡಾಂವ ದ್ವಾದಶಿಗೆ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹಿಂಗ ಆಣಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡ ತನ್ನ ಮನಸಿಗೆ।
ಆ ಮಾತ ಹತ್ತಿತ ತನ್ನ ಕಾಶಿಗೆ।
ಸಿಗದಿದ್ದರ ನಾ ಜಿಗಿಯುವ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದೊಳು ಕರಾರಾ ಮೊದಲಿಗೆ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕೃಷ್ಣ ಗಯಂದು ಮಾತ ಕೇಳರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಸರ್ಪ ಒಂದ ಚಮತ್ಕಾರಾ।
ಮುಂದ ಲಡಾಯಿ ಆರಂಭ ಕೇವಲಾ ಸಾಂಬ ಮಾಡಿದಾನ ದಿಗಂಬರಾ
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ನುಡಿ :
ಗಯಾ ಅಂಬಾಂವಾ ಗಾಬರ್‍ಯಾಗಿ ಗಡಬಡಿಸಿ ಹೋದ ಮಹಾದೇವನ ಕಡಿ।
ಮಾದೇವ ಅಂದ ನಮ್ಮಿಂದ ಆಗದ ಕೃಷ್ಣನ ಕ್ರೋಧ ಬೆಂಕಿ ಕಿಡಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದುಃಖ ಬಂದ ಅಡರಾಸಿ ಅಳುವಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಅಂತಾಳ ದಮ್ಮ ಹಿಡಿ।
ಹಿಮಾಚಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ಯಾನ ನಾರದಾ ಹವಾ ತಿನ್ನಲಾಕ ಹಣಕುಡಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹೋಗಿ ಅವಗ ಗಂಟ ಬೀಳ ನಿನ್ನ ದೋಷ ದೂರ ಮಾಡ್ಯಾರ ಕೂಡಿ
ಕೈ ಕಾಲ ಕಟಿಗೊಂಡ ಬೀಳಹೋಗ ಅಡ್ಡ ಬಂದಂಥಾ ನುಡಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೋಗಿ ಗಂಟ ಬಿದ್ದ ನಾರದಗ।
ಹಾಕಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ತಾನು ಅವಗ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಕೊಡರಿ ಜೀವದಾನಾ ಒಂದ ವಚನಾ।
ನೀಂವ ಇನ್ನಾ ಮಾಧವನಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ಅಂತ್ರ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಳಳಳಾ
ಕುದರಿ ಹೊಂಟಿತೊ ಜಳಳಳಾ
ಕುದರಿ ಜೊಲ್ಲ ಬಳಳಳಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅಟ್ಟಕ್ಕ ತಟಕ್ಕ ಸಿಟಕ್ಕ। ಕೃಷ್ಣ ಕುಂತಿದ್ದ ಸಂದಾನಕ।
ಆ ಉಗುಳ ಬಿದ್ದಿತ ಅವನ ಹಂತ್ಯಾಕ।
ಕೃಷ್ಣ ನೋಡ್ಯಾನ ಬೇಲಶೇಕ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಿಸಿಹತ್ತಿ ದ್ವಾದಶಿ ದಿವಸ ನನ್ನ ಹೊಡಿಯತಾನ ಕರರಾ।
ಕೃಷ್ಣ ಗಯಂದು ಮಾತ ಕೇಳರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಸರ್ಪ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರಾ।
ಮುಂದ ಲಡಾಯಿ ಆರಂಭ ಕೇವಲಾ ಸಾಂಬ ಮಾಡಿದಾನಾ ದಿಗಂಬರಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನುಡಿ :
ನಗಿಮುಖದ ನಾರದ ಕುಸಿ ಹೇಳತಾನ ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಬಗಿ ಹರುದಿಲ್ಲಾ।
ಕಾಮಿಕ ವನದಾಗ ಅದಾನ ಧರ್ಮರಾಜಾ ದಾನಸೂರ ದಂಡಸಹಿತ ಮಹಾಬಲಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಅವರ ಸೇವಾ ಮಾಡುದಕ್ಕ ಅರ್ಜುನ ಪುಷ್ಪ ತರಾಕ ಹೋಗ್ಯಾನ ಕಮಲಾ।
ಗಂಟಬಿದ್ದ ಜೀವದಾನ ಬೇಡ ಅವನ ಹಸ್ತ ಇಡಿಸಿಕೊ ತೆಲಿಮ್ಯಾಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಹುಡುಕಿದಾನ ಬಾಳ ಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಸರಿಮಾಡಿ ಹಿಡದ ಅವರಕಾಲಾ।
ಕೊಡ್ರಿ ನನಗ ಜೀವದಾನಾ ಹೇಳತೀನಿ ಬಾಳ ಮಾತ ಏತ ಜರೂರಿಲ್ಲಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಅರ್ಜುನ ಇಟ್ಟಾನ ಅಭಯ ಹಸ್ತಾ।
ಇರ ನೀ ಸ್ವಸ್ತ ಯಾವ ಗ್ರಹಸ್ಥಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅವರ ಹೆಸರ ಹೇಳ ಈ ಕ್ಷಣಕ।
ಮೆಟಟಿ ತುಳಿಯತೀನ ಪಾತಾಳಕ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಹದ್ದ ಹಾರಿದಂಗ ತಿರಿರಿರಿರೀ। ಬಿರಕಾಸಿ ಒಗದಾನ ಬಿರಿರಿರಿರೀ।
ಸೀಳಿ ಒಗಿಯತೀನಿ ಚಿರಿರಿರೀ।
ಅಲಕ್ಕ ಮಲಕ್ಕ ತಲಕ್ಕ। ಇದ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಾವ ಸಮುದರಕ್ಕೆ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನ ಇಲಿ ಬರಲಾಕ। ಜೋಡಯವರ ಹೆಂತವರ ಹೇಳಾಕೊ।

ಕೃಷ್ಣ ಅಂತ ಅರ್ಜುನ ಹೇಳಿದಾನ
ಇಳಿತ ಅವನ ಅಹಂಕಾರ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕೃಷ್ಣ ಗಯ ಅವರ ಮಾತ ಕೇಳರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಸರ್ಪ ಒಂದ ಚಮತ್ಕಾರಾ।
ಮುಂದ ಲಢಾಯಿ ಆರಂಭ ಕೇವಲ ಸಾಂಬ ಮಾಡಿದಾನ ದಿಗಂಬರಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ನುಡಿ : ಬಂತ ದ್ವಾದಶಿ ಗಡುವ ಕೃಷ್ಣ ಗಯನ ಹುಡುಕಿದಾನ ದೇಶಾವರಿ।
ಸ್ವರ್ಗ ಮೃತ್ಯು ಪಾತಾಳ ಹುಡುಕಿದರ ಎಲ್ಲಿ ಹತ್ತವಲ್ಲ ಗಯಾನ ಝುರಿ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚಿಂತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಕುಂತಾರೊ ಖಿನ್ನ ಆದಿತೊ ಮುಖಾ ಬಾಡಿಕ್ಯಾರಿ।
ನಾರದ ಬಂದಾನ ಕೃಷ್ಣನ ಮಂದಿರಕ್ಕ ಭೆಟ್ಟಿ ಆಗೂದಕ್ಕ ಸಹಜವಾರಿ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಏನ ಕಾರಣ ಕಡಿಮಿ ಆಗೇತಿ ನಿಮ್ಮ ಉಮೇದವಾರಿ।
ಮುನಿ ಮಹಾರಾಯನ ಮುಂದ ಹೇಳತಾನ ವ್ಯಾಳೆ ಘಡಾಸಿತ ಕೆಟ್ಟಕ್ಯಾರಿ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು :
ನಾರದ ನಗತಾನ ಅಲಲಲಾ। ಚಾಂಗುಣಿ ದಂಡ ಮಹಾ ಬಲಲಲಾ।
ಪಾಂಡವರ ನೆವರಿ ಬಂದ್ರ ಅಲಲಲಾ।
ಒದರಿ ಕೆದರಿ ಚದರಿ। ಹಿಂದ ತಾವು ಮಾಡಿಕೇರಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ।
ಅಭಯ ಹಸ್ತ ಇಟ್ಟಾ ಅರ್ಜುಣಾ। ಆ ಮಾತ ನನ್ನಿಂದ ಆಗದ ಕೇಳೋಣ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬ್ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡ ಕೊಡಾಕಿಲ್ಲಾ ಕೂತಲ್ಲೆ ಲಢಾಯಿ ಮಾಡಿ ಪಾಂಡವರಾ
ಕೃಷ್ಣ ಗಯಾಂದ ಮಾತ ಕೇಳರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಸರ್ಪ ಬಂದ ಚಮತ್ಕಾರಾ।
ಮುಂದ ಲಢಾಯಿ ಆರಂಭ ಕೇವಲಾ ಸಾಂಖ ಮಾಡಿದಾನ ದಿಗಂಬರಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ನುಡಿ : ಕೃಷ್ಣನ ತಂಗಿ ಸುಭದ್ರಾನ ಪುತ್ರ ಅಭಿಮನ್ಯು ಹುಡುಗ ಸಣ್ಣ ಬಾಲವಯಾ।
ಗಂಡ ಅರ್ಜುನಗ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೇಳತಾಳ ಬಿಟ್ಟ ಬಿಡರಿ
ಹೊಂಟ ಹೋಗಲಿ ಗಯಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಪಂಚ ಪಾಂಡವರ ತಿಳದ್ರ ಮನಸಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಗ ನಮಗ ಬಾಳ ಮಾಯಾ।
ಅನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಅಭಿಮನ್ಯು ಕೇಳಿ ಇವ ಮಾನಗೇಡಿ ಮತಾಡಿದರ ಭಯಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಭೀಮಸೇನ ಹಲ್ಲ ತಿಂದ ಅರ್ಜುನ ಬಂದ ನಿಂತಿದ್ದಾ ತಲವಾರ ಕಯ್ಯಾ।
ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಸುಭದ್ರಾ ಅಣ್ಣ ಸೋಮಿತ್ರಗ ಹೇಳತಾಳ ಆದ ನ್ಯಾಯಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕೃಷ್ಣಂದ ತಥಾ ಇನ್ನಾ ಯಾಕ।
ದಂಡ ಕೈಲಾಕ ಕಾಮಿತ ವನಕ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಕೂಡಸ್ಯಾರ ಸುತ್ತ ಅವಜಿತ।
ಆ ಹೊತ್ತ ಕೂಡಿತ ಮತ್ತs॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ಭೀಮ ಬಂದ ಗಡ ಗಡಡಾ। ಗದಾ ತಗೊಂಡ ಕಡ್ ಕಡಡಡ।
ಬಡದ ಚೆಲ್ಲಿದ ಪಡ ಡಡಡಾ।
ಇರದ ಹಿರದ ಒರದಾ
ತಂದ ಚಲ್ಲಿದ ಬಲಮಂದಿ ಆದಿತ ಜಕಮ್।
ಕೈಕಾಲ ಮುರದ ಆದುವ ಆ ಕಲಮ।
ಕೃಷ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಬಲರಾಮಗ ಹುಕುಮಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಲರಾಮ ಜಗ್ಗ್ಯಾನ ನೇಗಿಲ ಹಾಕಿ ಭೀಮ ಬಾದ್ದೂರ।
ಕೃಷ್ಣ ಗಯಾಂದು ಮಾತ ಕೇಳರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಸರ್ಪೊಂದ ಚಮತ್ಕಾರ।
ಮುಂದ ಲಢಾಯಿ ಆರಂಭ ಕೇವಲಾ ಗಾಂಬ ಮಾಡಿದಾನ ದಿಗಂಬರಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ನುಡಿ :

ಅರ್ಜುನ ಹೊಡದ ಕೃಷ್ಣಗ ಬಾಣ ಪರ್ವತಗುಡ್ಡ ಒಂದ ಝಂಕಾರಾ।
ಕೃಷ್ಣ ಹೊಡದ ಪಶಪತಿ ಬಾಣ ಅರ್ಜುನ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದ ಸಮುದರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅರ್ಜುನ ಹೊಡದ ಪಶುಪತಿ ಬಾಣ ಅರ್ಜುನ ದುಃಖ ಮಾಡಿಕೇರಿ।
ಈ ವರ್ತಮಾನ ತಂಗಿ ಕೇಳಿದರ ಏನ ಹೇಳಬೇಕ ಸುಭದ್ರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಹುಶಾರಾಗಿ ಅರ್ಜುನ ಎದ್ದ ಬಂದ ಬಾಣ ಬಿಡತಾನ ಇಲ್ಲ ಸ್ಥಿರಾ।
ಕೃಷ್ಣ ಕಪಟಿಲಿ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರ ಹಾರಸ್ಯಾನ ಗಯಾನ ಶಿರಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಬಂದ ಕೆಲಸಾತ ಕೈ ವರ್ತ
ಕೃಷ್ಣ ಸಮರ್ಥ ತಿರಗಿ ಆ ಮಾತಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹೇಳಿದ ಅರ್ಜುನಗ ನಮ್ಮ ನಿಮಗ।
ಇದರಾಗ ಬ್ಯಾಡಿನ್ನ ಹೋಗ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಕೈಲಾಸ ಬಾಗಿಲ ಕಣ ಕಣಣಣ। ಝೋಂಕಾರ ಆದಾವ ಝುಣ ಝುಣಣಾ।
ಇಳದ ಮಾದೇವ ಆ ಕ್ಷಣಣಣಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇಳದ ತಿಳದ ಹೇಳಿದ ಅವರೀಗಿ ಏನ ಕಾರಣ ಕಡದಾಡುದ
ಆ ಗಯಾನ ಶಿರಾ ಬಿಟ್ರ ಪಡದಾ
ಅವರು ಹೋದ್ರ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವ ಹಿಡಿದಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ತುಕಾರಾಮ ರಘುನಾಥಂದಾ ಎಂತ ಮಾಡಿದ ಹೊಸತರಾ।
ಕೃಷ್ಣ ಗಯಾಂದು ಮಾತ ಕೇಳರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಸರ್ಪ ಒಂದ ಚಮತ್ಕ
ಮುಂದ ಲಢಾಯಿ ಆರಂಭ ಕೇವಲಾ ಸಾಂಬಾ ಮಾಡಿದಾನ ದಿಗಂಬರಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೬ ॥

ರಾಮನಕಿಂತಾ ಸೀತಾ ದೊಡ್ಡಕ್ಕಿ ಹೆಂಗ

ಪದಾ

ಚ್ಯಾರ ಲಾಕ ಬಾರಾ ಹಜಾರ ಹಿರಿಯಳಂತಾ ಹೇಳತಿದಿ ಕೇಳ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ।
ಒಂದೇ ಜಲ್ಮದಾಗ ಕಮ್ಮ ಇದ್ದಾಳು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮರಕಿಂತಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಏರು :

ಅಂಧಕಾರ ದುಂದಕಾರ ನಿರಂಕಾರದೊಳಗ ಬೈಲರೂಪದವ ನಮ್ಮ ರಾಮಾ।
ಯಾವ ಯುಗದೊಳಗ ಮಹೇಶ್ವರ ಇದ್ದಾನು ಮಾಯಾ ರೂಪ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಕಾಯಮಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಸೀತಾನ ಅವತಾರ ನಿನಗ ಹೇಳತೇನು ಚಿತ್ತ ಕೊಟ್ಟ ಕೇಳಾಕs ಸುಮ್ಮಾ।
ಬೈಲ ರೂಪದಾಗ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಸೀತಾ ಗುಪ್ತದೊಳಗ ಹಾಕ್ಯಾಳ ಜಲಮಾ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಹಿಂಗ ಎರಡ ಯುಗವು ಹೋದವು ಸನಿಯ ಬರಗೊಡವಲ್ಲ ಅವಾರಾಮಾ।
ಸ್ವಪ್ನದಾಗ ಆಕಿ ಹೋಗಿ ಹೇಳತಾಳು ಹಿಂಗ ಎರಡಾದು ಪತಿ ಧರ್ಮಾ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಚ್ಯಾಲಾ : ಆಗತ್ತ ವಿಷ್ಣುನ ಅವತಾರಾ।
ಸೀತಾ ಅಂಬುದೆ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಹೆಸರಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಹಿಂಗ ಎರಡನೆ ಅವತಾರ ಕರಾರಾ।
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇದ್ದಾಳೊ ಶಾಹೀರಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಏರು : ಚ್ಯಾರ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸೀತಾ ಅನಶ್ಯಾಳ ಬರದ ಇಟ್ಟಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಗಣಿತಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಚ್ಯಾರಲಾಕ ಬಾರಾ ಹಜಾರ ಹಿರಿಯಳಂತ ಹೇಳತಿದಿ ಕೇಳ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ।
ಒಂದೇ ಜಲದಾಗ ಕಮ್ಮ ಇದ್ದಾಳು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮರಕಿಂತಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥ಚೌಕ ೧॥

ಏರು :

ಕಂಡ ಗುಡ್ಡಯೆಲ್ಲಾ ಸಾರ್ಥಕಾದವು ಅವಾಗೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ।
ಅದರ ಆಚ್ಚೆಕಡಿ ನಿರ್ಗುಣ ಸ್ವರೂಪದವಾ ಏಕರೂಪ ಇದ್ದನೊ ಸಾಕ್ಷಾತಾ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ನಿರ್ಗುಣ ರೂಪಬಿಟ್ಟು ಸಗುಣಕ ಬಂದಾನು ವಿಷ್ಣುದೇವರು ತಾ ವಿಪರೀತಾ।
ಉಡಿಕಟ್ಟಿ ಅವ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದಾನು ಆವಾಗೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳೊ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಅಂಡಜಾ ಪಿಂಡಜಾ ಉದ್ವಿಜಾ ಅಂಬುದು ಕೂರ್ಮ ವಿಷ್ಣುದೇವರ ಮಾಡಿದ ಗೊತ್ತಾ।
ನಾರಸಿಂಹ ಹಿಂಗ ಒಂಬತ್ತ ಅವತಾರ ಆಗ ಇದ್ದಾಳು ತಂಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಐದನೆಯವತಾರ ವಾಮನಾದಾನು।
ಆರನೆ ಅವತಾರ ಪರುಷರಾಮನು ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಏಳನೆಯವತಾರ ರಾಮನಾದಾನು।
ಎಂಟನೆಯವತಾರ ಮುಂದ ತೊಟ್ಟಾನು ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ದಶರಥನ ಮಗಾ ಅನಸ್ಯಾನು।
ಅಯೋಧ್ಯಗಾದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಆದಾನು ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಏರು : ದಶರಥನ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ರಾಮ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಆವಾಗೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳೊ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಒಂದೇ ಜಲ್ಮದಾಗ ಕಮ್ಮ ಇದ್ದಾಳು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮರಕಿಂತಾ
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು :
ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ತಾ ಸೀತಾನಾಗುವಾಗ ಎಷ್ಟ ವರುಷದಕಿ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ।
ಎರಡನೆ ವರುಷದವ ರಘುವೀರ ಇದ್ದಾನು ಓದಿನೋಡೊ ರಾಮಾಯಣ ಪೂರ್ತಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರುಷ ರಾಮಗಾದವು ಸೀತಾ ಇದ್ದಾಳು ಹದ್ನೈದ ವರುಷದಕ್ಕಂತಾ।
ಹತ್ತ ವರುಷ ರಾಮಗಾದು ಹೆಚ್ಚ ಅವನ ಆಗಲಿಕ್ಕ ಏನ ಕಾರಣಿತ್ತ ಹೆಳುತತಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸುತ್ತ ದೇಶದೊಳಗ ಅಥಣಿ ತಾಲೂಕ ಪೈಕಿ ಮಲಾಬಾದಿ ಊರಾ।
ಅಲ್ಲಿ ನೆನದಾನ ಸಂಗಯ್ಯ ದೇವರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇವು ತುಕಾರಾಮನಕ್ಷರಾ
ಗೋಪಾಳ ದುರದುಮಡಿ ಮಾಡಿದ ಭರಪೂರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಗಂಗಾ ಸಾಗರಾ।
ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೂಡಿದಾವ ನೀರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಅಂದ ಯಂಕಣ್ಣಾ ಮಾಧುಘುಲಾರಾಮ ಜವಾಬ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಾರ ತುರ್ತಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಚ್ಯಾರ ಲಾಕ ಬಾರಾಹಜಾರ ಹಿರಿಯಳೆಂದು ಹೇಳತಿದಿ ಕೇಳ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾ।
ಒಂದೇ ಜಲ್ಮದಾಗ ಕಮ್ಮ ಇದ್ದಾಳು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮರಕಿಂತಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ

ಶಿವ ಶರಣರ ಚರಣ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಭಕ್ತಿ।
ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಏರು : ಈ ಸಭಾದೊಳಗ ಹೆಣ್ಣ ಹೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಹಾಡತಿ ಕೇಳೋ ನೀ ಹಾಡತಿ।

ಹೆಣ್ಣ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾಗ ನಿನಗೇನ ಠಾವಕಿ
ಈ ದೇಹದೊಳಗ ಗಂಡ ಗಾಳಿನಾದ ಐತಿ ನಾದ ಐತಿ

ನನ್ನ ಗಾಳಿ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲ ಯಾತರ ಮ್ಯಾಲ ಕೂತ ಹಾಡತೀ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನಲ್ಲ ನೀ ಧನಾ।
ತಿಳಿವಲ್ದ ಹಾಡಿನ ಕಲ್ಪನಾ।
ಮಾಡಬೇಕೋ ಹರ ಹರಾ ಧ್ಯಾನಾ॥
ಸುಳ್ಳೆ ಎಲ್ಲಿಗಿ ಬ್ಯಾಡಾ ಕದನಾ।
ಓದಿ ನೋಡೊ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾ॥

ಏರು : ನದಿಯನ್ನೇರಿ ಬಂದಾ ಈಶ್ವರಾ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿನಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಶಿವಶರಣರ ಚರಣ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಭಕ್ತಿ।
ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ಹರದಾಸನೊಬ್ಬ ಹರೀನಾರಾಯಣ ಹರಿನಾರಾಯಣ।
ಸೃಷ್ಟಿ ಆಕಾರ ಮಾಡಿದಾ ನಿರ್ಮಾಣಾ।
ಹರಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ನಾಗೇಶಿ ಬೊಗಳತೈತಿ ಶ್ವಾನಾ ಕೇಳೋ ನೀ ಶ್ವಾನಾ।
ನಾಡಾಗ ನಾಗೇಶವರ ಕುಲಾ ಜಾತಿಬೇಮಾನಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹರೀ ಸಾಂಬ ಭಗವಾನಾ।
ಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಯಾಳ ಯಾವ ಠಿಕಾಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹರದೇಶಿ ಬಂದ ಉಂಡಿತೊ ಅನ್ನಾ।
ಅನ್ನಾ ತಿಂದ ಮರದಿನಾ ತಿರಗಿ ಬೀಳುದು ನಿನ್ನ ಹೆಣಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗಂಡ ಇದ್ದರ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾನಾ।
ಪಡಕೋತಾಳ ಮುತ್ತೈದಿತನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಗುಂಡ ಗುಳದಾಳಿ ಗುರು ಗಂಡಗ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳತಿ ಕೀರ್ತಿ ।

ಕೂ.ಪ. : ಶಿವಶರಣರ ಚರಣ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಭಕ್ತಿ ।
ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಒಂದು ಮಿಕಾ ನೆನಪಾತ ನಾಯಿ ಹಂಗ ಬಾಲಾ
ಒಂಟಿ ಹಂಗ ಗೋಣಾ । ಒಂಟಿ ಹಂಗ ಗೋಣಾ ॥
ಅದರ ಗೋಣಿನ ಮಾಲ ಹಸರ ಕೆಂಪ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆ ಮಿಕಾ ಹಸದಾಗ ತಿನ್ನುವುದು ಮುಕಳಿಲಿ ಮಣ್ಣಾ ।
ಮಣ್ಣ ತಿಂದ ಮರದಿನಾ ಬಾಯಿಲೆ ಬೀಳುದ ರತನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಆ ಮಿಕಾ ಹೆಣ್ಣ ಇತ್ತಲಾ ।
ಹೆಡಗಿ ಹಂಗ ಮಾಡಿತೊ ಕೆಂಚಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅದು ಹಿಂಡತಿತ್ತೊ ಕೊಡಹಾಲಾ ।
ಶಾವೀರಾ ಕೇಳೋ ನಿನ್ನ ಬಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅದರ ಅನುಭವಾ ಏನ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ।
ಹೋಗಿ ಕೇಳೊ ಗುರುವಿನ ಎಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶ್ಯಾಮಸುತ ಗಬರು ಏನ ಹಾಡ । ನೀ ಕಟ್ಟಿs ನೀ ಕಟ್ಟಿs

ಕೂ.ಪ. : ಶಿವಶರಣ ಚರಣ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಭಕ್ತಿ ।
ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಮತ್ತೊಂದು ಮಿಕಾ ನೆನಪಾತ ಹೇಳತಿನ ಕೇಳೋ ನೀ ಜಾಣಾ ।
ಹದಿನೈದ ನಾಲಿಗೆ ನಾಲ್ವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಎಂಟು ಮೂಗ ಎಂಟ ಬಾಯಿ ಗಂಟಲ ತೂತ ಸಣ್ಣಾ ।
ಆ ಮಿಕಾ ಉಣ್ಣುವುದೊ ಹೋಗಿ ಇಚ್ಛಾದ ಅಕ್ಕಿ ಬಾನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಆಯ್ತಾರ ಇತ್ತ ಅಮಾಸಿ ।
ಆ ಮಿಕಾ ಬಂತ ಗಾಬರಾಸೀ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನನ್ನ ಕರುವತ್ತಿತ್ತು ಕೈಬೀಸಿ ।
ಅಂಜಿ ಓಡತೀನೊ ಅಡರಾಸಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇದನ ಹೇಳಿಕೊಡೋ ನಾಗೇಶಿ ।
ದೈವ ಮಾಡತಾರ ಚೌಕಾಸಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇದನ ಹೇಳಿ ಕೋಡೋ ಅಂದರ ಕಡದಾಡಲಾಕ ಬರತಿ ।

ಕೂ.ಪ. : ಶಿವ ಶರಣರ ಚರಣ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಭಕ್ತಿ।
ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಏರು : ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ದೇಶದೊಳಗ ಸಮುದ್ರಕ ಝಾಂಜ
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಿಲ್ಲೆ ಕೋಟಿ ನಾಲ್ಕು ಕುಂಬಿ ಬುರಜಾ।
ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಭು ಸ್ವಾಮಿದ ಸೇವಾ ಆಗುದು ಬಲು ಮೋಜಾ।
ಆ ನಾಗೇಶವರದ ಹರದಾಸಗ ಇಲ್ಲಾ ದರಜಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಡಂಕೆ ಹೇಳಿದ ನುಡಿ।
ಅವರ ಹಾಡುದಿಲ್ಲ ತಿಣಕ್ಯಾಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆತ್ಮರಾಮ ಅದಾನ ಅವನ ಜೋಡಿ।
ಇನ್ನ ಕಲ್ತರವರದ ಯಾತರ ಭಿಡೇ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಮಾದುರಾವ ಮನದಾಗ ಮತಿಕೊಟ್ಟಾ ಮಾರುತಿ ಕೊಟ್ಟಾ

ಕೂ.ಪ. : ಶಿವಶರಣರ ಚರಣ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಭಕ್ತಿ।
ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿ ಮಾಡತಾಳ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಶಕ್ತಿ ಕೇಳತಾಳ ಸಾಂಬಗ ಮಾತಾ

ಶಕ್ತಿ ಕೇಳತಾಳ ಸಾಂಬಗ ಮಾತಾ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ದೈವಯೆಲ್ಲಾ।
ಪೈಲೆ ನಿರಂಕಾರ ಹ್ಯಾಂಗ ಆದಿತರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳರಿ ಇದರ ತಪಸೀಲಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು :

ಬೋಳೆ ಶಂಕರಾ ಹೇಳ್ಯಾನ ಆಗ ಕುಂತ ಕೇಳ ನೀ ಗಿರಿಜಾಪತಿ
ಏಳು ಪಾತಾಳವಿಲ್ಲ ಏಕವೀಸ ಸ್ವರ್ಗವಿಲ್ಲ ಆವಾಗ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ವನಸ್ಪತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಮೇರು ಮಂಡಲವಿಲ್ಲ ಮೇದಿನಿ ಠಾವಿಲ್ಲ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಜ್ಯೋತಿ
ಏನೂ ಇಲ್ಲಂತ ಗುರುತಾನೇ ಹೇಳತಾನ ನಾನೇ ಇದ್ದೀನ ಕೇಳ ಪರಬಾರ್ತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಆರ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ ಅಟ್ರಾಷೆ ಪುರಾಣವಿಲ್ಲ ನಾಲ್ಕ ವೇದವಿಲ್ಲ ಬರದೈತಿ।
ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರವಿಲ್ಲ ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪವಿಲ್ಲ ಪಾವನ ಇದ್ದೀನ ತ್ರೀಮೂರ್ತಿ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ನಿರಂಕಾರ ಅಂದರ ಅದು ನನ್ನ ಹೆಸರ ಸರ್ವ ಮಾಡಾಂವ ನಾ ಉತ್ಪತ್ತಿ।
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯಿದ್ದೀನ ಆವಾಗ ನೀರ ಬೈಲಗಿ ನಿಜ ಎಲ್ಲೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೪ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕೇಳರಿ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯ।
ಶೂನ್ಯಲಿಂದ ನಿರಶೂನ್ಯ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿರ್ಶೂನ್ಯಲ್ಲಿಂದ ಓಂಕಾರ ಉಕಾರ।
ಇಕಾರಲಿಂದ ಮಕಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಕಾರಲಿಂದ ಆಕಾರಾ।
ಆಕಾರಲಿಂದ ಉಕಾರಲಿಂದ ಗಗನ ಹುಟ್ಟಿತೊ ಆತ ಆಕಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ದೈವವೆಲ್ಲಾ

ಕೂ.ಪ. : ಪೈಲೆ ನಿರಂಕಾರ ಹ್ಯಾಂಗ ಆದಿತರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳರಿ ಇದರ ತಪಶೀಲಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು :

ಪಿಂಡದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹ್ಯಾಂಗ ಆದಿತೊ ಕೇಳಿನ ಹೇಳೋ ಶಂಕರಾ।
ಸಂರಕ್ಷಣ ಮಾಡುವ ಸಂಜೀವದಾತಾ ಏಳುಲೋಕಕ ಅಧಿಕಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚಿತ್ತಿಟ್ಟ ನೀ ಕುಂತ ಕೇಳಕೋ ಮಾತ ಹೇಳತಿನ ಗೌರಾ।
ಆತ ಆಕಾರಾ ಯಾತರಲಿಂದ ಗೋತ್ರದ ಹೇಳತೀನ ಮಜಕೂರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸತಿಪುರುಷರು ಶಕ್ತಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಬಿಂದು ಬಿಟ್ಟ ಬಂದಿರತಾರಾ।
ಒಯ್ಯಕೊಳ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಇಳದ ಕಮಲಿ ಸೇರಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕೇಳರಿ ಪ್ರಥಮ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಲಟಾ ಆಯಿತು।
ದ್ವಿತೀಯ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಶಿರಸ ಹುಟ್ಟಿತೊ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತೃತಿಯ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಪಾದೇ ಪಾಠವನಾಯಿತೊ।
ಹಿಂಗ ಹಡದ ಬಳಗ ಆದೇವ ನಿಶ್ಚಿತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚಂದ್ರಕಳಿಯ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದಾ।
ನಾ ಅಂತ ನಾಲಗಿ ಕಚ್ಚಿದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಂಜಿ ಬಗಲ ಮುಚ್ಚಿ ಬರೇ ಗಂಟ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಿಚ್ಚಿದಾ।
ಮುನದಾಗ ಬಾಳ ನಾಚೀದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ತೇರದಾಳವರ ಗುಡಾ ಯಾನ ಹಾಡಿಲ್ಲಂದಾ।
ಕಾಲಾನ ಸರಾ ಬಿಚ್ಚಿದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ವೆಂಕು ಅಣ್ಣಾರಾಮ ನಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ
ತುಕಾರಾಮ ತೋಡೇದ ಗಡಿ
ಗುರು ಹಿರಿಯಾರ ದಯಮಾಡಿ ಕೇಳರಿ ಕೈಮುಗದ ಹೇಳತೀನಿ
ಶರಣ ಮಾಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಶಕ್ತಿ ಕೇಳತಾಳ ಸಾಂಬಗ ಮಾತಾ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ದೈವಯೆಲ್ಲಾ।
ಪೈಲೆ ನಿರಂಕಾರ ಹ್ಯಾಂಗ ಆದಿತರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳರಿ ಇದರ ತಪಶೀಲಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಸುಖಕ ದುಃಖಿಲ್ಲ ದುಃಖಕ್ಕ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲಾ

ಅಳುದರಚ್ಚಿಕಿಲ್ಲ ನಗುದರಿಚ್ಚಿಕಿಲ್ಲ ಸತ್ತ ಹುಟ್ಟುದರಾಗ ಏನ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲ
ಸುಖಕ ದುಃಖಿಲ್ಲ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲ ಅಕ್ಕೊ ಬೇರೆ ಐತಿ
ಇದರ ಗುರುಕೀಲಾ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಪದದರ್ಥ ಒಂದು ಪಲ್ಲದಾಗ ಹೇಳತಾರ ಬಲ್ಲವಗ ಬಿರಿ ಇಲ್ಲ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟ।
ಮಾಡುವ ಆಡುನುಡಿಗಳು ಬರತಾವ ಮುಕ್ಕಟ್ಟ
ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವೆ ಕೊಡತಾವ ಅಜಕಟ್ಟಾ
ಪಲ್ಲದ ಪದರ ಹರಿದು ಪದಾ ಮಾಡಿ ಪದಾ ಮಾಡಬೇಕ ಹದಾ ಇಳುತಾವರಿ
ರುಚಿಕಟ್ಟಾ। ಕವಿಗಳನೇಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊಸ ಮಾತು ತಗಿದು ರಸಾ ತುಂಬಿದಂಗ ಹಸನಾದು ಕವಿಗಳ ಥೇಟಾ
ನೀ ಮಿಡಕುವಂಗ ಹಾಡತೀವ ಧುಡಕಿ ಇಟ್ಟಾ
ತೋಡಿ ಇದ್ದರ ಹಾಡ ಇದರ ತೋಡಿ ಇದ್ದರ ಮಾಡಿ ಝಾಂಗ ಝಾಂಗುಟಿ
ಬಡಿದಂಗ ಭೋರಿಟ್ಟಾ। ದನಿ ಅರ್ಭಾಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುಡಕಿ : ದನಿ ತಗದ ಹಾಡ ಢಣ್ ಢಣಾಣಾ
ಗಾಡಿ ರೂಪಾಯಿ ಭಾರಿಸಿದಂಗ ಛಣ್ ಛಣಾಣ।
ಕೆನಿಮ್ಯಾಲ ಘಿಣ್ಣ ಒಗದಂಗ ಖಣ್ ಖಣಾಣ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕರದ ಕಾಗದ ಬರದ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡತೀವ ನಿಮ್ಮ ಗುಡಾ
ಸಾಲಿ ಹುಡುಗರಂತಾವ ಕವಿ ಮಾಡುದಕೇನ ಅರಿದಲ್ಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸುಖಕ ದುಃಖಿಲ್ಲ ದುಃಖಕ್ಕ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲ ಅಕ್ಕೊ ಬೇರೆ ಐತಿ ಇದರ
ಗುರುಕೀಲಾ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಇದ್ದದ್ದ ವೈದದ್ದ ಹೋದದ್ದ ಮದಲಿಂದ ಮಾತಾಡತಾರ ಇವರು ಬರಿಬಾಯಿ।

ಸುಳ್ಳ ಮಾತಾಡಿ ಆಗತಾವ ಅಲ್ಲಭಾಯಿ।
ನೀ ಹಾಡಾಕ್ಕಂತ ನಾಡವೊಳಗ ಆತ ಆವಾಯಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹನ್ನೊಂದ ತಾಸ ಹೋದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದ ತಾಸ ಉಳದೀತ
ಸಾವಿಗಂಜಿದರೇನಾತ ಕಿಸಬಾಯಿ।
ನೀ ನಿನ್ನದ ಅಂತಿ ಖರೆ ನಿನ್ನದು ಅಲ್ಲ ದೇಹಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದೇಹದೊಳಗ ಇಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ದೇವರೈತಿ
ಗುಡ್ಡಾ ಇಳದ ನೋಡಬೇಕ ಭಾಗಶಾಯಿ
ಈ ಭಾಗದಾಗ ಇದ್ದಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ತಂದಿ ತಾಯಿ

ನಾವು ದೀಪ ಧೂಪ ಕೊಟ್ಟ ಒಡದೇವ ಕಪ್ಪರಕಾಯಿ
ಅವರ ಕಾಯಿದಿದ್ದರ ಇಲ್ಲರೆಪ್ಪಾ ನಮ್ಮ ಉಪಾಯಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದುಡಕಿ : ಕಾಮದಿಂದ ಇಳದ ಬತ್ತ ಝುರ್ ಝುರಾರಾ।
ಭಾವದಿಂದ ಇಳದ ಬಂತ ಬರರರಾ।
ಸಾವಧಾನ ಸದ್ಗತಿ ಸರಾರಾರ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ವಸ್ತೀಲಿ ಸಿಸ್ತೀಲಿ ಒಳೇ ಮಸ್ತೀಲಿ ಇರುದೇನ ಜರುರಾ
ತಮ್ಮ ಪಾಪಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಸತ್ತ ಹೋಗವರ
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಏನ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸುಖಕ ದುಃಖಿಲ್ಲ ದುಃಖಕ್ಕ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲ ಅಕ್ಕೊ ಬೇರೆ ಐತಿ
ಇದರ ಗುರುಕೀಲಾ।
ಜ್ಞಾನ ಮೂಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಸತ್ತರ ಸಾಯದಂಗ ಮಾಡಕೋರಿ ಜೀವ ಇರತಾ
ಜೀವ ಇರತ ಮಾಡಕೋರಿ ಜನ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ
ಜನ್ಮ ಕರ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಬೇಕ ಪೂರ್ತಾ
ಪೂರ್ತಾ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಏನ ಪುಗಸೆಟ್ಟೆ ಬಂದಿಲ್ಲ
ಅಗಟ ವಿಗಟ ಅನುಭವ ನುರ್ತಾ ತಿಳದ ಆತ್ಮಹಿತಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಓದಿಕೊಂಡ ತಿಳಿಬೇಕ ನಿನ್ನೊಳಗ ನಿನ್ನ ಧೇಯಾ
ಜಲ್ಲಗಿಲ್ಲ ಅಂದಿಯೆಪ್ಪಾ ಜೀವ ಇರತಾ
ಈ ಜಲ್ಲಿನೊಳಗ ಮರ್ತಿ ಮಹಾರಾಯಾ ಮಾಡಿ ಅನರ್ಥಾ
ಜಾತಿ ಹೊರ್ತಾಗಿ ನಿಂತಾ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದುಡಕಿ : ಘಟದವೊಳಗ ಘಗ್ಗರಿ ನುಡಿದಂಗ ಗಲಲಲಾ।
ಮನಾ ಬುದ್ಧಿ ಅಲ್ಲ ನಿಂದ ಅಲಲಲಾ
ನೀರ ಚೆಲ್ಲಿದಂಗ ಫಲಲಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಅಲ್ಲಽಕ ಗುರುವಿನ ಮೇಲಕ್ಕ ಬಿಡು ಬಿಡು ನಿನ್ನ ರಾಮಾಯಣಿ
ಸುಳ್ಳೆ ಸುಂಟಿ ಮೆಣಸ ಮಾರಿದಂಗ ಕಿರಾಣಿ
ಬಾಳ ಮಂದಿ ಹೇಳತಾರ ನಿನ್ನ ಗರಾಣಿ
ಯಂಕ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಹಿಂಗ ಹೇಳತಾರ
ಅವರಿಗೈತಿ ಗುರುವಿನ ಬಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸುಖಕ ದುಃಖಿಲ್ಲ ದುಃಖಕ್ಕ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲ ಅಕ್ಕೊ ಬೇರೆ ಐತಿ
ಇದರ ಗುರುಕೀಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಅನುಭವ ಪದಾ

ಮಥನಿಕರ ಮಾತಿಗಿ ನಂಬಬಾರದೊ ತಿಳದ ನೋಡಬೇಕ ಮನಾಸೋಸಿ।
ಮನಾ ಮಾಯಾ ಮನಾ ಮಹಾದೇವ ಮನಾ ಗುರು
ಮನಸಿನೊಳಗ ಹಿಡಿಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಸಂಶಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ಯಾವ ಶಬ್ದಾ
ಶಿವಾ ಅಂಬಾವ ರಾಜೇಕ ಧನಿ।
ಶಿವ ನಾಮ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಯಿಗಿ ಅನಬೇಕ
ಜ್ಯಾತಿಗಿ ಬಾರದ ಪಾಯಿಖಾನಿ।
ಅದು ಹೇಲ ಮನಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಹರಿ ಪುರಾಣದೊಳು ಹೇಳ್ಯಾವ ವಚನಾ
ಹರಿ ಅಂಬಾವ ಒಬ್ಬ ಶಿರೋಮಣಿ।
ಹರಿನಾಮವಿಲ್ಲದ ಆ ದೇಹಕ ಅನಬೇಕ
ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವ ಮತಿ ಮೂತ್ರ ಕಳಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಅವರವರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅವರನs ಹೊಗಳಾವ
ತಗಿಯಬೇಡ್ರಿ ಮತನದ ಗಾಣಿ।
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾರ್ಗ ಬ್ಯಾರೆ ಐತಿ
ಪ್ರಭುಗುರು ದಿಗಂಬರ ನಿರಂಜನ ಗಣಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವಾಗ ಸಾವ ಸಂಗಾಟ ಬಂದೀತ
ಬಹು ಬಂಧನದೊಳಗ ಸಿಕ್ಕ ಒದ್ದ್ಯಾಡಿ।
ಹೊರಬಿದ್ದದ ಬಳಕೊಂಡೇವು ಎರಡು ಕೈಲಿ ಗುದ್ದ್ಯಾಡಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಏಸ ದಿವಸ ಇದ್ದರೇನ ತಾಸಿನೊಳು ಮೋಸಮಾಡಿ
ವೈತಾರ ನಿನ್ನ ಜಗ್ಗಾಡಿ।
ನಿನ್ನ ಅತ್ತತ್ತs ತಪ್ಪಶ್ಯಾಡಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಏರು : ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೇನ ಸಾವ ಬಿಡುದಿಲ್ಲ ಖರೆ ಸಾಯಬೇಕ ಹುಣ್ಮಾಯಿಸಿ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮನಾ ಮಾಯಾ ಮನಾ ಮಹಾದೇವಾ ಮನಾ ಗುರು
ಮನಸಿನೊಳಗ ಹಿಡಿಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಸಂಶಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಹುಣ್ಮಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೇನ ಸಣ್ಣ ಮಾತಲ್ಲ
ಇದು ಬಲ್ಲಿದರ ಹೇಳು ಭವಾ ನೀಗುವದೆಲ್ಲಿ।
ಭವಾ ಬೈಲಿಯಾಗಿ ತೂಗಿಕೊಂಡ ಯೋಗಿ
ನೀಗಿ ನಿಜಾ ನಿಂದ್ರುದ ಅಲ್ಲಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮನಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವಾ ಮಹಾದೇವನ ನಿಲ್ಲಿಸತಾನು
ಮನಾ ಘನಾ ಗುರು ತನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ।
ಮುಳ್ಳ ಕೊನಿ ಎಳ್ಳಕಾಳದಷ್ಟು ಪಳ್ಳ ಬೀಳಗೊಡದೆ
ಒಳಗ ಹೊರಗ ತುಂಬ್ಯಾನ ಸರ್ವರಲ್ಲಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥
ಗುರು ಹಂಬಲಿಟ್ಟ ಸಂಭನ ಸ್ಮರಣಿ ಯಾಕ ಮಾಡವಲ್ಲಿ।
ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣ ಬೇಕಾದಷ್ಟ ಬೇಡಿ ಉಣ್ಣ ನೀಡಿದಷ್ಟ
ಕಾಯಾ ಕಷ್ಟ ಮಾಡು ನಿನ್ನ ಭೋಗದಲ್ಲಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಭೋಗ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಯೋಗಿ ಉನ್ಮನಿ
ನಿದ್ರಾ ಮುದ್ರಾ ಎಚ್ಚರ ಸುಳು।
ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡಿದರ ಪಂಚವರ್ಣದ ಬಿಳು॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥
ಬಿಳುಪಿದ್ದರೇನ ಅದರ ಸುಳುವಿನ ಮ್ಯಾಲ ಇಟ್ಟೀನ ಮಾಯದ ಶೇಳು।
ಕಡಕೋತ ಹೊಂಟಿನ ನಾಗೇಶವರದ ಮುಳು॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಮುಳು ದೇಹಕ ಮುಂಚೆ ಸಾವುದು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಮೈಲಿಗಿ ಕಳಿಸಿ ಮಡಿ ಉಡಿಸಿ॥

ಕೂ.ಪ. : ಮನಾ ಮಾಯಾ ಮನಾ ಮಹಾದೇವಾ ಮನಾ ಗುರು
ಮನಸಿನೊಳಗ ಹಿಡಿಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಸಂಶಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಮರವಿನ ಮೈಲಗಿ ಕಳದ ಉಡ ಅರವಿನ ಮಡಿ ಉಡ ಅರವಿಂದಾ।
ಮಡಿಯುಟ್ಟ ಗುಡಿಯಾಗ ಅಡಿ ಹಿಡಿ ಗುಡಿ ಹಿಡಕೊಂಡಿತ
ದೇವರಿದು ಎಂಥಾದು॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥
ಎಂಥಾ ಕಾಂತನ ಹರನ ಪಾದಾ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೋಧಾ ಮಾಡುವದಾ।
ವಾದಿಗುಣ ನಮ್ಮನ್ನ ಬೋಧ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿಸಿತ
ದಾರಿ ಹಿಡಿಸೀದಾ ನಮ್ಮ ಊರಿಗ್ಹೋಗುದಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥
ಊರೇನ ದೂರಿಲ್ಲ ದೀರ ಮಾಡಿ ಹೋಗಬೇಕು
ಯಾರ ಅಂಜಿಕಿಲ್ಲಾ ದಯಾ ಧರ್ಮದ್ದಾ।
ದಯಾ ಧರ್ಮತಾ ಭಯಾ ಲಯಾ ಆಗಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭು ಗುರುವಿನ ಪಾದಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಪಾದ ಪಾದ ಅಪಾದ ಪಾದದಿಂದ ಪರ ಗಂಡಾನು।
ಸೈ ಸವದಾಗಾರ ತುಕಾರಾಮ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಾನು ॥ ಗೀಗೀ ॥
ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಗುರುವಿನ ಶಿಷ್ಯಾ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಓದಿಕೊಂಡಾನು।
ಗುರು ನೀಡಿದಷ್ಟ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಉಂಡಾನು॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಯಂಕ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಮಾಧಘುಲಾರಾಮ ನಮಗ ಹೇಳ್ಯಾರ ಅನುಭವಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಮನಾ ಮಾಯಾ ಮನಾ ಮಹಾದೇವ ಮನಾ ಗುರು
ಮನಸಿನೊಳಗ ಹಿಡಿಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಸಂಶೆ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಸಾಧು ಆದಾಂವ ಸಜೀವ ಬಲಾ

ಶಿವಲೀಲಾದೊಳಗ ಈಬತ್ತಿ ಭಸ್ಮಾ ಪೂಜಿ ಆಗೂದು ಎಲ್ಲಾಕು ಮೇಲಾ।
ಆ ಪ್ರಭುಯಿದ್ದಾಂವ ಅನೇಕ ರೂಪಾ ಸಾಧು ಆದಾಂವ ಸಂಜೀವ ಬಲಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಅವಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಆವಾ ಹೆಪ್ಪ ಮಾಡುವಾಗ ಕತ್ತಲಿತ್ತೊ ಬರಿ ಮದಲಾ।
ನಿತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಂವಾ ಹೆಪ್ಪ ಮಾಡಿದಾನ ಸಾಪ ಆತ ಕೇಳ ನೀರಬೈಲಾ ॥ಗೀಗೀ॥

ಮುನ್ನೂರಾರವತ್ತು ಮಂದಿ ಗಂಗ್ಯಾರನ ಜೊಡಿಯೊಳಗ ಇಟ್ಟಿದ್ದೊ ಮ್ಯಾಲಾ।
ಆಕಾರ ಮಾಡುದು ಬಂತು ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ಆರ ಪಿಂಡ ಹುಟ್ಟಿಸ್ಯಾನ ಅಸಲಾ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹೆಪ್ಪ ಮಾಡಿದಾನೋ ಕೇಳೋ ಮುಟ್ಟಾ
ಬಂದ ಕಲ್ಪನಾ ತಗದಾನೋ ಆತನ ದಯದಿಂದ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಮಹಾತೀರ್ಥ ಗಂಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂಗೀ ಹೇಳ್ಯಾಳೊ ಕರದ
ಆಗ ಕೆಳಗ ಬಿದ್ದಾಳೊ ನೀರ ಆತೋ ಅಲ್ಲಿಂದಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಆ ಪ್ರಭುಯಿದ್ದಾಂವ ಅನೇಕ ರೂಪಾ ಸಾಧು ಆದಾಂವ ಸಜೀವ ಬಲಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಏರು :

ಆರ ಪಿಂಡಿನ ಆಕಾರ ಕೇಳತೀನ ಹ್ಯಾಂಗ ಹುಟ್ಟಿತು ಬೇಡ್ಯಾಗ।
ಮಾಡಿದ ಪಿಂಡ ಹರದ ಹೋದಿತೋ ಹೆಪ್ಪ ಮುರದ ಈ ಜಲದೊಳಗ ॥ಗೀಗೀ॥

ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ರತಿಪಿಂಡಾ ಉದ್ಭವಿಸಿತೋ ನೀರಿನೊಳಗ।
ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೇ ಎರಡನೆ ಪಿಂಡಾ ಇಂಬನೋಡಿ ನಿಂತಿತೋ ಮ್ಯಾಲ ॥ಗೀಗೀ॥

ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮೂರನೆ ಪಿಂಡಾ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಹರನ ತಿಳಿದಾರೊ ಜಾಗಾ।
ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಿಂಡಾ ನಾನೇ ಸೇವಾ ಮಾಡಾಂವ ಬೇಗಾ ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇನಾ ಎರಡ ಪಿಂಡ ಕೂಡಿ। ಮದಾ ಮೇರು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಬೇಡಿ।
ಅದರೊಳಗ ಜಾಗಾ ನೋಡಿ। ಸಾಂಬ ಇರತಾರ ಕಿಡಿಗೇಡಿ॥ಗೀಗೀ॥

ಏರು : ಸಾಂಬ ಹೇಳತಾನ ಚನ್ನಬಸವಗ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಇದರ ಲೀಲಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಆ ಪ್ರಭುಯಿದ್ದಾವ ಅನೇಕ ರೂಪ ಸಾಧು ಆದಾಂವ ಸಜೀವ ಬಲಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥ಚೌಕ ೨॥

ಏರು : ಭಾವ ಕೇಳರೀ ಹೆಪ್ಪ ಮುರದದ ಈ ಜಗದೊಳಗ ಮೂರ ಸರತಿ।
ಹಿಂಗ ತಿರಗಿ ಬಂದಾನೋ ಹೆಪ್ಪ ಆಗಲಿಲ್ಲಾ ಅವನಿಂದಾ।
ಬಸವೇಶ್ವರ ಅಂತಾನ ಮಾತ ಮಾರ್ಗ ಜನದ ಬೀಜಮಂತ್ರ ಒಂದ
ತಿಳಿಸಿದಾರ ಹೆಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಬರತೀನ ಮುಂದಾ।
ಮಹಾದೇವ ತನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ತಿಳದು ತೃಪ್ತವಾಗಿ ಮುಂದಕ ಕರದಾ।
ಸಾಕ್ಷಾತ ದೇವರ ಸತ್ಯ ವಚನದಾಂವ ಮಂತ್ರಗಳನ ತಿಳಿಸಿದಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಜಪಾ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದೇ ಕಲತಾ।
ನಿರ್ಧಾರ ಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಒಂದ ನೀತಿ ಹಿಡಿದ ನಿಂತಾ।
ಹಾ ! ಅದು ಕೇಳರೀ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಮಾತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಸಾಂಬ ಹೇಳತಾನ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಕದರ ಲೀಲಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಆ ಪ್ರಭು ಇದ್ದಾಂವ ಅನೇಕ ರೂಪ ಸಾಧು ಆದಾಂವ ಸಜೀವ ಬಲಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಚ್ಯಾಲಿ ಕೇಳರಿ ಬಲತ ಮಹಾ ಪಂಡಿತರಾ।
ಜ್ಯಾಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಜ್ಯಾಂಬು ಹೊಡದಾಗ ಜನಪ್ರಳಯ ಆದಿತೋ
ನಿರಂಕಾರ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಬಸವೇಶ್ವರ ಹೋಗಿ ಕೈ ಹಚ್ಚಿದಾನೋ ಹೆಪ್ಪ ಆಡೊ ಸೋಜಿರಾ।
ಹೆಪ್ಪ ಆಕ ಕ್ಷಣಕ ನಾಗನಾಥ ಒಬ್ಬ ಉದಯವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೋ ದೌಡ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಜ್ಯಾಂಬನ ಹೊಡದೋ ಸರಳಾ।
ಮೈ ನೆತ್ತರ ಕೋಡಿಗಿ ಏರಳಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ತಮ್ಮ ಶಹರ ತೇರದಾಳ।
ಅಣ್ಣಾರಾಮ ವಜ್ರದ ಹರಳಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮಾಧು ಘುಲಾರಾಮ ದುರ ದುಂಡಿ ಗೋಪಾಳ।
ರಾಮು ಲಿಂಬು ಶೃತಿ ಒಳೇ ಸರಳಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ವೆಂಕು ಅಣ್ಣಾರಾಮ ತುಕಾರಾಮ ಹೇಳ್ಯಾನ ಅಸಲಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಆ ಪ್ರಭು ಇದ್ದಂವ ಅನೇಕ ರೂಪಾ ಸಾಧು ಆದಾಂವ ಸಜೀವ ಬಲಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರ ಗಂಡಾ

ಶೂನ್ಯ ಮಹಾಶೂನ್ಯ ನಿಶ್ಶೂನ್ಯದಾ ಶೂನ್ಯ
ನೇಮಸಿದ್ದ ದೇವರ ಗಂಡಾ।
ಅಖಂಡ ನಿಖಂಡದಾಗ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವ ಗಂಡಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನಿರಂಕಾರ ನಿರಂಜನದಾಗ ಬಸವೇಶ್ವರ ಆದಾನು ಗಂಡಾ।
ಸೃಷ್ಟಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಾದಾನು ಗಂಡಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಮಹೇಶ್ವರ ಕೇಳ ಅಂವ ಗಂಡಾ।
ವಿಷ್ಣು ದೇವ ತಾನು ಗಂಡಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ವಾಲ್ಮೀಕ ಋಷಿ ಅಂವಾ ಗಂಡಾ।
ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವರು ಗಂಡಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಸೋಳಾ ಸಾವಿರ ಗೋಪ್ಯಾರೊಳಗ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾದಾನು ಗಂಡಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಅಖಂಡ ನಿಖಂಡದಾಗ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರಾದಾನು ಗಂಡಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ತ್ರೈತ್ರಾಯುಗದಾಗ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದರೊ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವರ ಗಂಡಾ।
ಅವರ ಸೇವಾ ಮಾಡತಿದ್ದ ಮಾರುತಿ ಅವ ಕೇಳ ಆದಾನು ಗಂಡಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಲಂಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾವಣೇಶ್ವರ ಆದಾನು ಗಂಡಾ।
ಹುಮ್ಮತತನದಿಂದ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಸತ್ತನೊ ಅವನು ಇದ್ದಾನು ಗಂಡಾ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ವಿಭೀಷಣ ಕೇಳ ಅಂವಾ ಗಂಡಾ।
ನಳ ನನಿಳಾ ಆದರು ಗಂಡಾ।
ಸುಗ್ರೀವ ಹಾನ ಕೇಳ ಗಂಡಾ।
ವಾನರರು ರಾಕ್ಷಸರು ಗಂಡಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಮೂರಲೋಕಕ ಹೆಚ್ಚಿನವ ಆದಾನ ಗಂಡಾ। ಅವನ ವಾಹಾನಗರುಡ
ಅದು ಕೂಡಾ ಗಂಡಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಅಖಂಡ ನಿಖಂಡದಾಗ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರ ಗಂಡಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಾಗ ಹುಟ್ಟಿದಿಂದ ಇರೋದ ಮನಸ್ವಾಮಿ ಆದಾನೊ ಗಂಡಾ।
ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಪುಂಡ ಅನಿಸಿದಾನೊ ಭೀಮಸೇನ ಇದ್ದಾನ ಗಂಡಾ
ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗಂಡಾ
ಮೂರುಲೋಕಕ ಗಂಡ ಅರ್ಜುನ ಅವನ ಬಿಲ್ಲೂ ಗಂಡಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಗಂಡ ಮೆಟ್ಟ ಚಿಮ್ಮಲಗಿ ಊರ ಗಂಡಾ।
ಹರದೇಶಿ ಹಾಡುವದು ಗಂಡಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಡಪ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲ ತುರಾಯಿ ಗಂಡಾ।
ವೀರ ಬಸಲಿಂಗನ ಹಾಡು ಗಂಡಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಯಂಕ ರಾಮ ಜೋಡಿಲೆ ಹಾಡುವರು ಗಂಡಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಅಖಂಡ ನಿಖಂಡದಾಗ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರ ಗಂಡಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ

ಸಖಿ

ಲಂಬೋಧರಾ ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಚರಣಾ।
ಸಾಂಭವಿ ಪತಿಯ ಸುತ ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ತುಂಬಾ
ತೋರಿದಿ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ನಿನ್ನಿಂದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ
ಸುರ ನರರಿಗೆ ಸದ್ಗುರು ಅನಿಸಿದಿ
ಸರ್ವ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನವ ಕಿರಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ನೀನು ಒಲತ್ರ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಉದ್ದರಣಾ
ನಾನಾ ಅಂತ ನಿಗರ್‍ಯಾಡಿ ಹಾಡುವ ನಾಗೇಶಿಗಿ
ಮಾಡೊ ಗರ್ವ ಹರಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಅಂದಿಗಿಂದಿಗಿ ವಂದಿಪೆ ನಿನಗ ಶರಣಾ।
ತೇರದಾಳ ತುಕಾರಾಮನ ವಿಘ್ನ ನಿನ್ನಿಂದೆ ನಿವಾರಣಾ ॥ಗೀಗೀ॥೪॥

ಪದಾ : ಗಂಡಾ ಹೇಣತಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಯಾ ಮಮತಾ ಅಂತೀ ಬರೆ
ತಿಲ್ಲಾಕ ಜ್ವಾಳವಿಲ್ಲ ಅಶಣಕಬಾಳ ಬಡತಾನಾ।
ಹಾಸಗ್ಯಾಗ ಮಲಕೊಂಡ ಕಿಸಿ ಕಿಸಿ ಹಲ್ಲ ಕಿಸದ
ದೊಡ್ಡದೊಂದ ತಗದಾರ ಕಲ್ಪನಾ ಕುಂತ ಕೇಳರೆಣ್ಣಾ॥ಗೀಗೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಏರು : ಕತ್ತಲ ಮನ್ಯಾಗ ಬತ್ತಲೆ ಕುಂತ ಮಾತಾಡತಾರ ಏಕಾಂತಾ।
ಗಂಡ ಅಂತಾನ ಹೇಣ್ತೆಽ ನಮ್ಮದ ದೈವ ಕೆಟ್ಟಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥
ಜ್ವಾಳ ಇರಲಿಕ ಶಂಟಹೋತ ಘೋಳ ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕ
ಮಕ್ಕಳ ಇದ್ದರ ಮಾತಽ ಬ್ಯಾರೆ ಮನಿ ಚೆಂದಾ
ಹೇಣತಿ ಅಂತಾಳ ಏನು ಸುಡತಿಽಽ ತುಂಬವಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟಿ॥
॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಉಪ್ವಾಸ ಕುಂತೀವ ಮನ್ನಿಯಿಂದ ತಿಲ್ಲಾಕ ಕೂಳ ಇಲ್ಲದ।
ಮಗಾ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನ್ಯಾಗ ಹರಿವಿಲ್ಲ ಎರಿಲಾಕ
ಅರಬಿ ಇಲ್ಲ ಎರದ ಮಾರಿ ವರಸುದಕ ತರುದು ಎಲ್ಲಿದ।
ಅರಬಿ ಅಂಚಡಿ ಚಿಂತಿ ಯಾಕ। ಕುಡತೀನ ನನ್ನ ಪಾವಡಾ।
ಹೆಸರಿಡ ಹೀರ್‍ಯಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಂದ ಹೇಳಿದಾರ ನನ್ನ ಮುಂದ।
ಹಸೀದ ಬಿಸೀದ ತಿನಬ್ಯಾಡ ಹುಷಾರ ಮಾತ್ರ
ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ಮುಂದಿಂದ ನಾಳಿ ಹಡದಿಂದ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇಷ್ಟ ತಾಕೀತ ಕೊಟ್ಟಾನೋ ಹೇಣ್ತೇಗಿ।
ಬಸರ ಇಲ್ಲದ ಮುಂದಾಗಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಹೇಣತಿ ಗಂಡನ ಮಾತಿಗಿ ಹುಷರಾಗಿ।
ಹೊರಸಲ ನುಲಿ ಹೇಳ್ಯಾಳ ಕೊರವೀಗಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೨॥
ತೊಟ್ಟಲ ಕಟ್ಟೂನು ಕೊಟಡಿ ಇದಿರೀಗಿ।
ಮಗಾ ಆಡಾಂವ ಬೆಳಕಿಂಡಿ ಬೆಳಕೀಗಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೩॥

ಏರು : ಬಾಣಂತಿ ಸಾಮಾನ ಬಾಳ ಬೇಕ ಅಂತಾಳ ಒಳೆ ಹೌಸಾ।
ತಿಲ್ಲಾಕ ಆಗ್ಯಾಳ ಒಳೇ ಹಾವಸಾ ಕಂಡಾಳ ಮಳ್ಳ ಗಂಡಂತಾ ॥ಗೀಗೀ॥
ಗಂಡಾ ಹೇಣತಿ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಯಾ ಮಮತಾ ಅಂತಿ ಬರೆ
ತಿಲ್ಲಾಕ ಜ್ವಾಳವಿಲ್ಲ ಅಶಣ ಬಾಳ ಬಡತಾ ನಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹಾಸಗ್ಯಾಗ ಮಲಕೊಂಡ ಕಿಸಿ ಕಿಸಿ ಹಲ್ಲ ಕಿಸದ
ದೊಡ್ಡದೊಂದ ತಗದಾರ ಕಲ್ಪನಾ ಕುಂತ ಕೇಳರೆಣ್ಣಾ॥ಗೀಗೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ಬಲ್ಲವರನ ಕರಕೊಂಡ ಬಾಜರಕ್ಕ ಹೋಗೇನೀ
ಜ್ಯಾಜಿಕಾಯಿ ತಗೋ ಒಂದೇಳೆಂಟಾ
ಖೊಬ್ಬರಿ ತಂದಿ ಕೌಂವಟಾ। ಊದ ಸಕ್ಕರಿ ಉತ್ತತ್ತಿ ಸಾಕ ನಾಲ್ಕ ಸೇರಾ।
ಮೆಂತೆ ತಗೋ ಒಂದ ದುಡ್ಡ ಕೊಟ್ಟಾ॥
ಐತಿ ಬ್ಯಾರೆ ಕಟ್ಟಾ। ಬಜಿ ಬಳ್ಳೊಳ್ಳಿ ಅದು ಇರಲಿ
ಮೋಡಿ ಕಾಡಿs ತಗೊ ಮತ್ತಿಷ್ಟಾ।
ಶುಂಟಿ ಒಂದ ಬಟ್ಟಾ। ಯಾಲಕ್ಕಿ ಪತ್ರಿಲಾ ಒಂದ ನಾಲ್ಕ ಸೇರಾ।
ಬೆಲ್ಲ ಆದರ ಕುಡತೈತಿ ನನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಬ್ಯಾನಿ ಹೊಂಟಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥
ಸಣ್ಣಕ್ಕಿ ಶಾಂವಗಿ ಸಾಕ ಒಂದ ನಾಲ್ಕ ಸೇರಾ।
ಸಣ್ಣ ಕುಳ್ಯಾಗ ಮಾಡಾಕ ಇಟ್ಟೀಟ್ಟ ಉಂಡಿ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಾ।
ಖಾರ ಹಾಕಿದ ಕಡಬಾ ಒಂದು ಸ್ವಾರ್ಯಾಗ ಮಾಡಕೋ
ತುಪ್ಪ ಹಾಕೊಂಡ ಉಣ್ಣಾಕ ಮತ್ತಿಷ್ಟ ಅದs ನನಗಿಷ್ಟ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇಷ್ಟ ಅನಾಣಾ ಬಂದಾಳೋ ಸಿಟ್ಟಿಗಿ।
ಕೈ ತಿವದಾಳೊ ಗಂಡನ ಸ್ವಾಟೀಗೀ
ಆಶಿ ಮಾಡಿ ಕುಂತೀದಿ ಕಡಬೀಗೀ
ಹತ್ತಲಾಕಿಲಾ ಬಾಣಂತಿ ಹೊಟ್ಟೀಗಿ
ಹಡದ ಮನ್ಯಾಗ ಇರಬೇಕ ಮಜ್ಜೀಗಿ
ಉಂಡ ಮಲಿಯ ಕುಡಸ ಕೂಸೀಗಿ ॥ಗೀಗೀ॥

ಏರು : ಹಾಲಾ ತಪ್ಪಾ ಉಣ್ಣಾಕ ಬ್ಯಾಡ ಯಾವ ಅಂತಾನ ಮಗಾ।
ನೀ ಹಡದಿ ನೀ ಹೆಣ್ಣಾ
ಬಡದಾನ ಮನಸೀಗಿ ಬಂದಂಗಾ ಹೆಣ್ಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಹಾಸಗ್ಯಾಗ ಬಿದ್ದಕೊಂಡ ಕಿಸಿ ಕಿಸಿ ಹಲ್ಲ ಕಿಸದ
ದೊಡ್ಡದೊಂದ ತಗದಾರ ಕಲ್ಪನಾ ಕುಂತ ಕೇಳಕಿಣ್ಣಾ ॥ಗೀಗೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಏರು : ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ಸುಬ್ಬವ್ವಗ ಹೇಳ ಗಾಣಗ್ಯಾರ ಬಾಳೀನ ಕೇಳ
ಹಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಮುಂದ ಕುಂಡರುದಕ ನಡಾ ಹಿಡಯುದಕss।
ಶಾಣ್ಯಾಳ ಬಾಳ ಆಕಿ ಸಿಂಪಗ್ಯಾರ ಶಿವನಿಂಗಿ।
ಅಡ್ಡಗಿಡ್ಡ ಸಿಕ್ಕರ ಮರತ ಕುಂಡ್ರಬ್ಯಾಡ ಕುಳ್ಳಬೇಕ ಸದ್ಯಕs॥
ತುರತ ಕಾಸಗೊಳಾಕ। ನೀನು ಬ್ಯಾಸರತ್ತ ನೀರ ತರವರ್ಯಾರ।
ಗೊತ್ತಿ ಕುಡ್ಯಾವರ್ಯಾರ ಹೋಗ ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿನ ಕರಿಲಾಕ।
ಕೂಳ ಮಾಡಲಾಕ ಮಾಡುವಂದರ ಪುಗಸೆಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥
ಗಾಂವನಾಂಗ ಹೋಗಿ ತೊಟ್ಟಲಾ ತಗೊಂಡ ಬಾ।
ಹಿರ್‍ಯಾ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಂದ ಹೆಸರಿಡುದಕ ಹತ್ತ ಮಂದಿಬೇಕ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇನ ಬಸರಿಲ್ಲದ ಮುಂದಗಡಿ। ಕುಂತ ತಗದಾಳೋ ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿ।
ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದರ ತಮ್ಮಗ ಮದವಿ ಮಾಡಿ।
ಕುಡ ಅಂತ ಕೂತಾಳೊ ಹಟಮಾಡಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥
ಗಂಡ ಸಿಟ್ಟಗೇರಿ ಬಡಿಗಿ ಹುಡಿಕ್ಯಾಡಿ।
ನಾಲ್ಕ ಸ್ವಾನಿ ತಗೊಂಡ ತಿರವ್ಯಾಡಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಏರು : ಬಸರ ಹೆಂಗಸನ ಬಡಿಬ್ಯಾಡೋ ಪ್ರಜಾಜನದಾಗ।
ಕಳದಿ ನನ್ನ ಮಾನ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿ।

ಕೂ.ಪ. : ಹಾಸಗ್ಯಾಗ ಬಿದ್ದಕೊಂಡ ಕಿಸಿ ಕಿಸಿ ಹಲ್ಲ ಕಿಸದ
ದೊಡ್ಡದೊಂದ ತಗದಾರ ಕಲ್ಪನಾ ಕುಂತ ಕೇಳರೆಣ್ಣಾ ॥ಗೀಗೀ॥ ಚೌಕ ೩॥
ಓಡಿ ಬಂದು ಒಳೇ ರಪಾಟಾಗಿ ಒಂದಿಟ್ಟಾ
ತೆರವು ತಗೊಂಡು ಹೆಣ್ಣ ಕೊಡುದಿಲ್ಲಂತಿ ಮಗನ ಅಂತ ಬಿದ್ದಾನೋ
ಗಂಟ ಒಡದಾನೋ ಹುಚ್ಚಾಳಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥
ಇವನಕ್ಕನs ಜನ್ಮನಾ ಹುsಡ್ಡಿ ಶ್ಯಾವಿಗಿ ಉಣಲಿಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಾ
ನಾನ ಅವ್ರ ಆದರೊಟ್ಟಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥
ದನಾ ಬಡದಂಗ ಬಡದ ಒಟ್ಟಿಗೊ ಎಲಾ ಇವನವ್ವನs
ಕಷ್ಟಗೆಟ್ಟ ಹಾವುದು ಹೇಲಾಟ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತೇರದಾಳ ಊರ ಪ್ರಭಲಾ
ಪ್ರಭುಗ ಹೋಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕೋ
ಏನ ಬೇಡಿದ ನಿನಗ ಕೊಡಾಕೀ
ಅಂಗಡಿ ಲೆಕ್ಕಾ ಮುಟ್ಟವಲ್ಲದೊ ಬಾಕಿ।
ನ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅಂತಾನ ವಿಘ್ನಾ
ಹೆಂಗಸರ ಒಳೆ ಬಾಳ ಕವನಾ ಮಾಡತಾರ ನ್ಯವನಾ ॥ಗೀಗೀ॥

ಏರು : ಹಾಸಗ್ಯಾಗ ಬಿದ್ದಕೊಂಡ ಕಿಸಿ ಕಿಸಿ ಹಲ್ಲ ಕಿಸದ

ಕೂ.ಪ. : ದೊಡ್ಡದೊಂದ ತಗದಾರ ಕಲ್ಪನಾ
ಕುಂತ ಕೇಳಿರೆಣ್ಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ಚೌಕ ೪॥

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಪದಾ

ಸಖಿ

ಹುಡುಕಬೇಡಾ ಕೈಯಾಂದು ಕಳಕೊಂಡು
ಹಿಡಿಕೊ ವತ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಕೊಂಡು
ನಡಿ ನುಡಿ ತೋಡಿ ಇವು ಶುದ್ದಿಟ್ಟು
ಮಡಿ ಮಾಡಿಕೊ ಮೈಲಿಗಿ ತೊಳಕೊಂಡು ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಅರಿವಿಲೆ ನಡಿ ಅವಗುಣಾ ಅಳಕೊಂಡು
ಅರುವುಳ್ಳವರ ಇತಿಹಾಸ ಕೇಳಕೊಂಡು
ಪರ ಉಪಕಾರ ಮಾಡು ಪರದ್ರೋಹಿಯಾಗಬೇಡಾ
ಇರು ಶಾಂತಿ ತಾಳಿಕೊಂಡು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಆನಂದ ಊಟ ಮಾಡು ದ್ರವ್ಯ ಬಳಕೊಂಡು
ಬಂಧನ ಲಗು ದಾಟು ಉಸ್ತಾದ ತುಕಾರಾಮನ
ತುರಾಯಿ ಬಿರ್ದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಪದಾ

ಸರ್ವ ಜನಕೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಹೇಳತೇನು
ಬಿರಿ ಐತಿ ಹೌದ್ದೌದು ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುದು ।
ತನಗ ನೀಗಂಗ ಇದ್ದರ ಹಿಡಿಬೇಕ ಊರಾಗ ಕಾರಭಾರ ಮಾಡುದು ।
ಮಗಾ ತಂದೀಗಂತಾನ ಯಾತಕ್ಕೆ ಬೇಕ ನಿನಗ ಇಂಥಾದು ।
ಅಲ್ಲದ ಮಂದಿ ಕೈಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದೊಂದು ಅನಿಸಿಕೊಂಡು
ಏನ ಕೊಳ್ಮ್ಮಿ ಆಗೈತೆಪ್ಪಾ ಈ ಕೆಲಸಿಂದು
ಸುಮ್ಮನೆ ಉಂಡುಕೊಂಡು ಕೂಡ್ರು ಹಾಸೀಲ ಏನ ಇದರಿಂದು ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಮನಿ ಕೂಳ ತಿಂದು ತಾನು ಮಂದಿ ಉಸಾಬರಿ ಮಾಡಿ
ಹಿಂದ ಮುಂದ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುದೇನ ಆಗೈತಿ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಲಾಃಗರೆ ನನ್ನ ತಲಿ ಬ್ಯಾಸರ್ಕಿಡದೈತಿ ।
ಇನ್ನ ಸಾಕ ಬಿಡು ಹಿಂದ ಕಾರ್ಭಾರಾಗುದು ಆಗೈತಿ ।
ಊರ ಉಪಾಗಾರೇನ ಬಲ್ಲುದು ಹೆಣಾ ಶೃಂಗಾರರಿಯದಪ್ಪಾ
ಕರದರ ಸಾಕು ಅವರ ಬಟ್ಲಕ ಅವರ ಮನಿಗ್ಹೋಗತಾ
ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ ಕೈಲಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಉಬ್ಬಿ ಉಡಾ ಆಗೈತಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಊರವೊಳಗ ಮಾಡುದಂದ್ರ ಈಗ ಆಗಿ ಶಕ್ತಿ ಬರತೈತೆಪ್ಪಾ
ಅಗ್ದಿ ಸಾರ್ಕಾ ದಗದಾ ಬಯಸಿ ಮಾಡಲ್ದೆ ಕುಂತಿ।
ನಿನಗ ಹುಗದ ಬರಂಗರೆ ನನಗ ಸಿಟ್ಟ ಬರತೈತಿ।
ಇನ್ನ ತ್ವಾಡೆ ದಿಂದಾಗ ಹಗ್ಗ ಹರಿಪಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋಗ್ತೀ।
ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳುದಿಲ್ಲಾ ನೋಡತೀನಿ ಇನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ನಾಲ್ಕ ಕೈಲಿ
ಅನಸತೀನಿ ನಿನ್ನ ಬುದ್ದಿ ತಪ್ಪೈತಿ
ಅಲ್ಲಿಂದರೆs ನಿನಗ ಮಾತ್ರ ಅಕಲ ಬರತೈತಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸೇರದವರು ಬೆಯ್ಯತಾರ ಎಷ್ಟ ಕೇಳೂನು।
ಎಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನಪ್ಪಾ ಇಂವಗ ಎಷ್ಟ ಹೇಳೂನು॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥
ಉಪರಾಟಿ ಊರ ಕಸಾ ಯಾಕ ಹೊರೂನು।
ಬಾಳ್ವೆವಂತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನ್ಯಾಗಿರೂನು॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥
ಮಂದಿ ನ್ಯಾಯ ಬರುದಿಲ್ಲಂತ ಅನ್ನಾಕೊ ನೀನು।
ಇಷ್ಟ ಅಂದ್ರ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಕಾಲ ಬೀಳ್ತೇನೋ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಏರು : ಹಿಟ್ಟ ಬೂದಿ ಸವನಂತಾರೊ ಖರೆ ಮಂದೀನ ಇಲ್ಲಾ।
ಮುರದೆಪ್ಪಾ ಮುಂಚಿನ ಪಾಯಾ ದೊಡ್ಡಸ್ತಾನದು
ನನಗ ಪಾಡ ಕಾಣತೈತಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟ ಕೊಡ್ರೂದು।
ಹಿಂಗ ಸಾಗತೈತಿ ಈಗಿನ ಅಮಲೈತಿ ಕಲಿಯುದು॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸುಮ್ಮನೆ ಉಂಡಕೊಂಡ ಕೂಡ್ರು ಹಾಸೀಲೇನ ಇದರಿಂದು
॥ಗೀಗೀ॥ಚೌಕ ೧॥

ಮನಿ ಹಿರ್‍ಯಾ ಸಿಟ್ಟಗೇರಿ ಮಗನ ಬೈದಾನ
ಮಾದರ ಚೋದ ಅಡ್ಡಾತಿಡ್ಡಾ ಮಾತಾ ಬ್ಯಾಡೊ ಗಂವಾರಾ।
ಸರದ ಕೂಡ್ರಂತ ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಅಂದಿಲ್ಲ ಯಾರ್‍ಯಾರಾ।
ಇಂಥ ಲುಚ್ಯಾ ಮಂದಿದು ಲಂಚ ತಿಂದ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಕಾರ್ಭಾರಾ
ವರ್ಮ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ವತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಧರ್ಮ ನ್ಯಾಯಾ ಮಾಡಿದೇನು
ಕರ್ಮಯಿದ್ದರ ಪುರಾಸೀತು ನನ್ನ ಬೆಯ್ಯವರ್‍ಯಾರ
ನನ್ನ ಕೈಲೆ ಖರ್ಚ ಮಾಡಿದೆನು ಅನೇಕ ಅನಿವಾರ್ಯ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಉಲ್ಲು ಮನಷಾ ಅಲ್ಲ ನಾನು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಠಾಂವಕೈತಿ
ಚಿಲ್ಲರ ಮಂದಿ ನಾಡಿನೊಳಗ ನಿಮ್ಮಂಥವರಾ।
ನಡುವಿಗಿ ವಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳೆ ಕಾರ್ಭಾರಾ।
ತಮ್ಮ ಹೆಂಡರ ತಮಗ ಅಂಜುದಿಲ್ಲೊ ಹರಿತಾರ ಆಚಾರಾ।
ಯಾರಿಂದರೆ ನೀಗಿರಬೇಕು ನಾನೇ ಮಾಡಿನಂತ ಹೇಳಿ
ಮುಂದ ಬಂದು ಕೂಡ್ರತಾರ ಎಂಥಾ ದಡ್ಡರಾ।
ಒಳೆ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರ ಹಿಂದಕ ಸರದು ಡೊಕ್ಕೊಳ್ಳವರಾ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಚ್ಯಾಲ : ಈಗ ಕುಸ್ತಿ ಪಳ್ಯಾಗ ಕಂಡಾಪಟಿ ಡೌಲ ಮಾಡ್ತಾರೋ।
ಬಾಯಿಗಿ ಬಂದಂಗ ಬೇಲಸೇಕ ಮಾತಾಡವರೋ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮಾರಿ ನೋಡಿ ಮುಕಳಿ ಬಡ್ಯಾಗ ಮಣಿ ಕೊಡತಾರೊ।
ಕಡದsವನ ಬಾಲ ಹಿಡದ ಹೊತ್ತು ಸರ್ದಾರಾದರೋ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ರಂಡ್ಯಾರ ಮುಂದ ಸುಳ್ಳೊಂದು ಸೊಟ್ಟೊಂದ ಹೇಳತಿರತಾರೊ।
ಒಂದೇ ರುಮಾಲ ಮನಿ ಮಂದೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತತಿರತಾರು॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಹಾಕಿದಷ್ಟು ಕೂಳ ತಿಂದು ಸಾಕಿದ ನಾಯಿಹಂಗ ಇರಬಾರದೇನು
ಮಗನ ನೀನು ನನಗ ಬಯ್ಯುದು
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ಹುಟ್ಟಿ ಫಲಾ ಇಲ್ಲದಂಗ ಇದು
ನನಗ ಮಾರಿ ತೋರಿಸಬ್ಯಾಡ ಹೊಂಟು ಹೋಗು ಹೊರಬಿದ್ದು
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸುಮ್ಮನೆ ಉಂಡಕೊಂಡ ಕೂಡ್ರು ಹಾಸಿಲ ಏನ ಇದರಿಂದ
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಅನಿಸಿಕೊಂಡ ತಂದಿ ಕೈಲಿ ಮುನಿಸಗೊಟ್ಟು ಮೂರು ಸಂಜಿಲೆ
ಪುರಮಾನಸಿ ಮಿತ್ರನ ಮನಿಗಿ ಹೋದs ಆಚ್ಚಿs ಓಣ್ಯಾಗ।
ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಕರಕೊಂಡಾನು ಬಾ ನನ್ನ ಗೆಳ್ಯಾ ಒಳಗ।
ಯಾಕೋ ಉಂಡಿದಿಲ್ಲೋs ಮಾರಿ ಸಣ್ಣ ಮಾಡಿದಿ ಈಗs।
ಆದ ಕಥೀ ಹೇಳಿದನೊ ಮುದುಕ ಮನ್ಯಾಗಿರಗುಡಲಿಲ್ಲ
ಅದರದಸಿಂದ ಬಂದಿದೇನು ಮಾಡು ನೀನ್ಹೆಂಗ।
ಅನಕಾ ಉಂಡು ಮನಕೊ ನೋಡುನಂತಾನ ನಾಳಿ ಹರ್ಯಾಗ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚೈನ ಅವಾಗ ಕಾಣಲಿಲ್ಲಾ ವೈನ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಆಗಲಿಲ್ಲಾ
ಶಯನ ಹಾಕಿದಾ ನಿವಾ ಇಲ್ಲ ನಡದ ಪಡಸಲಗ್ಯಾಗ।
ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಗುರ ಗುಡಸತಾನ ಅವಾ ನಿದ್ದ್ಯಾಗಿದ್ದಾಂಗ
ಅವಗ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡ್ರ ಪ್ರೀತಿ ಬಾಳ ಮದವಿಯಾಕಿ ಮ್ಯಾಗ
ಉಡಿಕಿ ಹೇಣ್ತಿ ಒಳಿತಿಲ್ಲ ತುಡುಗ ಬುದ್ಧಿ ಫಲ ಇತ್ತು
ಪಡಕ ತೆರದ ಹೊಂಟಾಳಪ್ಪ ಸಂವಾ ಹೊತ್ತಿನ್ಯಾಗ
ಅಂವಾ ಎದ್ದು ಕುತ್ತು ನೋಡ್ತಾನ ಆಕಿ ಆಕಾರ್ಷ್ಯಾಂಗ್ಯಾಗ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತಿಳಿಗುಡದ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿದಾನು ಆಕಿ ಹಿಂಬಾಲಾ।
ಬಗಲಾನ ಕೂಸ ಅತ್ತs ಮಾಡಿತ ಗುಲ್ಲಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಬಾಯಿ ಒತ್ತಿ ಹಿಡದ ಕೊಂದಾಳ ಹೋಗ ಉಸಲಾ।
ಎಳಿ ಕೂಸ ಆರ ತಿಂಗಳ ಕಳಲಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಬೇಲಿ ಮ್ಯಾಲ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಾಳ ಕಾಲಾ।
ಕಾಮ ತಲಿಗೇರಿದಮ್ಯಾಲ ಸಂಬಾಳಸುವದಿಲ್ಲಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಏರು : ದೇಶದೊಳಗ ಸಿಗದಂಥ ಹೇಸಿ ಕುರುಬನ ಸಂಗ ಮಾಡಿ
ಕೂಸಿನಾಸೆ ಹಿಡಿಲಿಲ್ಲಾ ಧೈರ್ಯ ಎಂಥಾದು
ಕುರಬನ ಗೊಂಡಗಿ ಹಿಡದು ಜಗ್ಗತಾಳ ನಿದ್ದ್ಯಾಗಿತ್ತದು
ಯಾಕ ಹಾದರಗಿತ್ತಿ ಅಂತಾ ಬೈಯತಾನ ಸೊಕ್ಕೇನ ಮೆಯ್ಯಾಂದು॥
॥ಗೀಗೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸುಮ್ಮನೆ ಉಂಡಕೊಂಡ ಕೂಡ್ರು ಹಾಸೀಲೇನ ಇದರಿಂದಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಏರು : ಲಗುಮಾಡಿ ಬಂದಾಳಣ್ಣಾ ಮೂಗ ಹಾರಿಸುವಳು ಬೇತಾ।
ತೂಗತಾಳ ತೊಟ್ಟಿಲಗ್ಹಾಕಿ ತಗದ ಹಂಚಿಕಿ
ಸರಿಸವತಿ ಮ್ಯಾಲ ತಗೋಬೇಕೆಂಬುವ ಈ ಹ್ವಾರೆ
ನಾ ನೀರಿಗ್ಹೋಗತೀನಿ ಕೂಸ ಎದ್ದಿತವ್ವಾ ಜ್ವಾಕಿ।
ಕೊಂದ ಕೂಸಿನ ತೊಟ್ಲಾಗ್ಹಾಕಿ ಫಂದ ಮಾಡಿ ಮಲಗಶ್ಯಾಳು
ಮುಂದ ಕೇಳ್ರಿ ಚಮತ್ಕಾರ ಈ ಹಂಚಿಕಿ।
ನೀರ ತಂದ ಮ್ಯಾಲ ಕೂಸಿನ ಕಯ್ಯಾಗ ತಗೊಂಡಾಳ ಬೆಂಕಿ।
ತಾಸ ನೀರಿಗ್ಹೋಗಿದೆನವಾ ಕೂಸ ಕೊಂದು ತೊಟ್ಲಾಗ್ಹಾಕಿ ಮೋಸಾ
ಕೊಲಿ ಮಾಡಿದಾಳು ಸವತಿ ಇದ್ದಾಕಿ
ಬಂಗಾರದಂಥಾ ನಂದನ ಬಲು ಮಾಡಿದೆನು ಜ್ವಾಕಿ
ಶಿವಾ ಕೊಡಬಾರದಿತ್ತ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಳತಾಳ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ।
ಹನ್ನೆರಡ ದೇವರಿಗರಿಕಿ ಹೊತ್ತು ಹಡದಿದ್ದನೆವ್ವಾ ಇಂಥಾ ಮಗನಽ।
ಹಾರಿಗಡಿಲಿ ಹಣಿಬಾರಕ ಹಚ್ಚಲಿ ಬೆಂಕಿ
ಕೂಸಿನ ಮಾರಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಽಽ ಬಂಜಿ ಇದ್ದಾಕಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಕಣ್‌ಗಂಡ ನೋಡಿದ ಮಗಾ ಕುಂತಾನ ಗೇಣಸಿ।
ಹಿರಿಯಾ ಹ್ಯಾಂಗ ಮಾಡ್ತಾನ ನೋಡು ನಂದಾನ ಇದರ ಚೌಕಾಸಿ॥
॥ಗೀಗೀ॥

ಊರ ಗೌಡ್ರು ಕುಲಕರ್ಣ್ಯಾರು ನ್ಯಾಯ ನೀಗಿಸಿ।
ತೀರಲಿಲ್ಲ ಊರ ಮುದಕನ ಹಿಂದಾಗಡಿ ಕರಿಸಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ತುಂಬಿದ ಕೊಡಾ ಬತ್ಲೆ ತರಬೇಕು ಹುಟ್ಟಮಾರಾಸೆ।
ಉಡಿಕಿಯಕ್ಕಿ ಅಂತಾಳ ತರ್ತೀನ ಬಿಡ್ರಿ ಇದಕ್ಯಾಕ ಸಂಶೆ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಏರು : ಮದವೆಕ್ಕಿ ಅಂತಾಳ ಈ ಮಾತು ಕಡದರ ನನ್ನ ಕೈಲೆ ಆಗದು ।
ಎಷ್ಟ ದೂರ ಐತಿ ನನ್ನ ಆಬುರು ಹೋಗುದು
ಸಧ್ಯೆ ಶೂಲಕ್ಹಾಕಿದರು ಆಶೆ ಹಿಡಿಲಿಲ್ಲಾ ಜೀವದ್ದು
ಖರೆ ಅಂತೈತಿ ಕುಂತ ದೈವ ಈಕಿ ಮಾತು ಹೌದು ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸುಮ್ಮನೆ ಉಂಡುಕೊಂಡ ಕೂಡ್ರು ಹಾಸೀಲೇನ ಇದರಿಂದು ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಏರು : ಪರಭಾರೆ ಉಡಕಿಯಾಕಿನ ಕರಿಸಿ ಬಡ ಬಡದು ಕೇಳತಾರು
ಬಾಯಾಗಿನ ಹಲ್ಲ ಒಂದೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ
ಕೂಸಿನ ನಾನೇ ಕೊಂದಿನಂತ ಆಕಿ ಆದಳು ಕಬೂತಾ ।
ಮಗಾ ತಂದಿಗಂತಾನ ಹೆಚ್ಚಐತಿ ನಿನ್ನ ಅಕಲಾ
ತಿಳದಮ್ಯಾಲ ತೀರಿಹೋಯ್ತು ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟ
ಆರಿಹೋಯ್ತು ದೂರ ಐತಿ ನಿನ್ನ ರೀತಿ ಮಾತಾಡೋಣಿಲ್ಲಾ ।
ಏಕಲಾಕ ಖರ್ಚು ಮಾಡು ನಿನ್ನ ಕೇಳೋಣಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದಡ್ಡರೆಪ್ಪಾ ಈಗಿನವರು ದೊಡ್ಡ ಮುಕಳಿ ನೋಡತಾರೊ
ಅಡ್ಡ ಬಡವರು ಬಂದ್ರೆ ಅವರು ಮಾತಾಡೋಣಿಲ್ಲಾ
ತನಗ ಹುಟ್ಟಂಗಿದ್ದರ ಅವರ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟತಾರಲ್ಲಾ
ಹುಟ್ಟಿದ ಹುಳಾ ಮೊದಲಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟತನಕ ಅಂಜುದಿಲ್ಲಾ ।
ಹುಟ್ಟಂಗಿದ್ದರ ಪುರಾವೆ ಹೇಳತಾರ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮ್ಯಾಲಾ
ಅವನ ಕೈಲೆ ಇಸಗೋತಾರ ಖರ್ಚಿಗೇನಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸಾವಿರಕೊಬ್ಬರ ಇರತಾನಪ್ಪಾ ತೀರಾ ನಿರಾಶಿ ।
ಒಬ್ಬನ ಕಂಡ ಒಬ್ಬರು ಮಾಡ್ತಾರು ರಾಮೇಶ್ವರಕಾಸಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೊಟ್ಟಲಗಿ ಊರಾ ಜಾಗಾದ ಮಹಿಮಾ ಹಾಡುಣಕಿ ಹರದಾಸಿ ।
ದರವಾರ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ಪಾದವ ನೆನಸಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಗುರುವಿನ ಬಿರ್ದಾ ಇನಕಾ ಬನಕಾಸಿ
ಚಲೋದು ಕೆಟ್ಟ ಅನಾವ ಒಪ್ಪ ನೀನೇ ಜಗದೇಸಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಜ್ಯಾರ ಬಲ್ಲವರು ಧ್ಯಾನಕ ತಂದು ದೂರತನಾ ತಿಳದ ನೋಡ್ರಿ
ಪಾರ ಮಾಡಾಂವ ಪರಮೇಶ್ವರ ಯಾರ ಕೈಯಾಂದು
ಕವಿ ಕೇಸು ಅಂತಾನ ಯಾರದೇನ ಹೋಗೂದು

ಕೂ.ಪ. : ಸುಮ್ಮನೆ ಉಂಡಕೊಂಡ ಕೂಡ್ರು ಹಾಸಿಲೇನ ಇದರಿಂದಾ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ನಿರ್ಮಲ ವಾಕ್ಯ ನಾ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುದಿಲ್ಲ

ಸಖಿ

ಭೂಮಿ ಕಡಿಗಿಯಾಗಿ ಕೂತಾದ। ಬೆಂಕಿಗಿ ತಂಡಿ ಹತ್ಯಾದ
ಗಾಳಿಗಿ ಗರ್ಭ ನಿಂತಾದ। ನೋಡಿ ಬಂದೀನಿ ಬರುವಾಗ
ಹಡದ ಕೂಸಿಗಿ ಹೆಸರೇನು ಇಡಬೇಕ್ರೆ ಈಗ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥ಪಲ್ಲ॥
ಐದು ವರುಷದ ಹುಡಗ ಇದ್ದಾ। ಹತ್ತ ವರುಷದ ಹುಡಗಿನ ಕೂಡಿದಾ
ನೂರ ವರುಷದ ಮಗನ ಹಡದಾ। ವಿಚಿತ್ರಾಯಿತೂರಾಗಾ।
ಹೊರಗ ಹುಡಕಬ್ಯಾಡ। ನೋಡಿಕೊ ಸೀರ್ಯಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೨॥
ತಂದಿ ಲಗ್ನ ಮಗಾ ಮಾಡಿದಾ। ಮೊಮ್ಮಗಾ ನಿಂತು ನೋಡತಿದ್ದಾ।
ಹಣಕಿ ಹಾಕಿ ಕಿಂಡ್ಯಾಗ। ಹಬ್ಬ ಯ್ಯಾಕ ಬಂತು ಹೇಳ ಐನಕುಂಡ್ಯಾಗ॥
॥ಜೀಜೀ॥೩॥
ಮಂದ ಮತಿ ಹೇಳ ಎದ್ದಾ। ಮುದಕಿ ಗತಿ ತುಕಾರಾಮ
ಕೇಳತಾನ ನಿಮಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೪॥

ಪದಾ

ನಿರ್ಮಲ ವಾಕ್ಯ ನಾ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುದಿಲ್ಲಾ
ಗುರು ಕಲಿಸಿದಂತಾದ ನುಡಿ।
ಗುರು ಹಿರಿಯಾರು ದಯಮಾಡಿ ಕೇಳರಿ
ಕೈ ಮುಗದ ಹೇಳತೀನಿ ಶರಣ ಮಾಡಿ
ಕಂಡ ನಾಯಿಯೊಂದ ಖರೇ ಬೊಳಗತೈತಿ
ಕಾಣದ ನಾಯಿ ಬೊಗಳತಾದ ಅವಕ ಲೇಬಲಿಲ್ಲಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಕಚ್ಚು ನಾಯಿ ಬೊಗಳುದಿಲ್ಲಾ ಬೊಗಳು ನಾಯಿ ಕಚ್ಚುದಿಲ್ಲಾ
ಸುಮ್ಮನಿರುವದು ಸ್ವಾನುಭವ ಸುಖಾ ಬದಲಿದ್ದರ ಹೇಳಬೇಕ
ಅರಿದಿದ್ದರ ಕೇಳಬೇಕ ಜಗಳ್ಯಾತಕಬೇಕ ಹಾಡುದಕ
ಕೇಳಿದರಾವರ ಮನಾ ಹರುಷವಾಗಿ ನಮ್ಮನ ಹರಸಬೇಕ
ಮುಂದಿನ ವರುಷತನಕಾ
ಹೌಂದು ಅಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ ಹೌಂದು ಮಾಡಿ ನೋಡ ಮನದಾಗ ತೂಕಾ ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತೂಕ ಮಾಡಿ ಜೋಕ ತನಕಡಿ
ಒಲವಿಟ್ಟ ಅನುಭವಿಕಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅನುಭವದ ಅರುವ ಅದಕ
ಇಲ್ಲ ಮರವಾ ಗುರುವ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ।
ಗುರು ಗುಪ್ತದಲಿ ನಿಜ ಭಜನಿಯೊಳಗ ಓಂಕಾರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ನಿನ್ನ ಬದಲಿಸಿದ ಮ ಅಕ್ಷರಾ ।
ಓದಿ ನೋಡೊ ಅನುಭವದ ಅಕ್ಷರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ವಾಚಾ ಇರತಾನ ಓದೂದ ಒದರೂದ ಅನ್ನವರ
ವಾಚಾದಾಗ ಅಡಗಿ ನಡಿ ।

ಕೂ.ಪ. : ಗುರು ಹಿರಿಯರ ದಯಮಾಡಿ ಕೇಳರಿ
ಕೈಮುಗದ ಹೇಳತೀನಿ ಶರಣ ಮಾಡಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಹಂಬಿಗಿ ಹರದೀತ ರಾಟಲ ಮುರದೀತ ಕಾಯ ಆದಿತೊ ಕಡಿಯಾಕ ।
ಹಂಬಿಗಿ ಆದ ಮ್ಯಾಲ ಹಾಲ ಅರಿದು ಗಂಡ ಕರಿತಾನ ಮನಗುದಕ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಉಂಡ ಉಟ್ಟ ಸುಖಬಿಟ್ಟ ಆನಂದವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮನಗಿನೋ
ಅವನ ಹತ್ಯಾಕ ।
ಗಂಡ ಮುಟ್ಟಿದ ಜ್ಯಾಗ ಗರತಿಗಿ ಠಾವಿಕಿಲ್ಲಾ
ಗಯ್ಯಾಳಿ ಬೀಳತಾಳೊ ಗದ್ದಲಕ ।
ಗದ್ದಲದೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದಬಂದ ನಾ ನಿದ್ದಿ ಇಲ್ಲದ ಬಿದ್ದಿನವಾ ಬೆಳತನಕಾ ।
ಕಾಲಜಾರಿ ಕೈಮೀರಿ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲ
ಯಾರ ಉಪಾಯಿ ಇನ್ನೇನೆದಕಾ ।

ಚ್ಯಾಲ : ಮಥುನಾಪುರದಾಗ । ಆದೀತೊ ನಾದ ಎಲವಿನ ಹಂದರದೊಳಗ ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೂಡಿತೋ ಬಂದು ಬಳಗ ।
ಅರಿಷಿನ ಹಚಿ ಐರಾಣಿ ತರುವಾಗ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹೈರಾಣ ಆತೊ ಜೀವದಾಗ ।
ಇದನ ಹೇಳಿದರ ಆಗತೈತಿ ಬೆಳಗ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸಾರಮುಕ್ತಿ ಸಾಧುದೊಮ ಸುರು ಮುಕ್ತಿ ಸೌದಾಗಾರ ।
ಗುರುವಿನ ಗುಂಡ ಗುಳದಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದೆ ಕೊರಳಾಗ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ತಾ ಒಂದ ಹೊನ್ನುಂಗುರ ಇಟ್ಟನೊ ಬೆರಳಾಗ ।
ಕಣ್ಣ ಕಾಣದೆ ಕೈ ಒತ್ತಿ ಹಿಡದಾನ । ಬಾವುಲಿ ನದರ ಇಡಶ್ಯಾನ ವಾಲಿ
ಬುಗುಡಿ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗುರು ಹಿರಿಯರ ದಯಮಾಡಿ ಕೇಳರಿ
ಕೈ ಮುಗದ ಹೇಳತೀನಿ ಶರಣ ಮಾಡಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಹಸಿ ಜಗಲಿಮ್ಯಾಲ ಕೂತಗೊಂಡ ಹಾಲ ಕಂಕಣ ಕಟಗೊಂಡ
ಅರಿಷಿಣ ಹಚ್ಯಾನಪ್ಪಾ ತನ್ನ ಎಡಗೈಲಿ ।
ಹಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಿನ ಮ್ಯಾಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕುಂಕುಮಬಟ್ಟ
ಹಚ್ಯಾನವ್ವಾ ತನ್ನ ಕೈಲೀ ।
ಕೋರೂಟ ಉಂಡ ಕೊಂಬ ಹಿಡಿಸಿ ಹೋಗತಾರ
ಬಾಸಿಂಗ ಬಂದ ಬಳಗದಲ್ಲೀ ।
ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪಂಕ್ತಿ ಆಗಿ ಭೂಮದ ಊಟಾ ಉಂಡ
ಪ್ರೀತೀಲಿ ಹೊಂಟಾಳಪ್ಪಾ ಅವರಲ್ಲಿ ।
ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಡಿಯಾಕ ಆದೇವಪ್ಪಾ
ನಾಗೋಲಿ ಮಾಡುದು ಜ್ಯಾಗ ಯಾವಲ್ಲೀ
ಮೆರವಣಿಗಿ ಹೊಂಟಾಂಗ ಹೂರಣಗಿ ಕಡದಾರ
ನನ್ನ ವೈದ ಹುಗದಾರ ನೀರಗಂಡದಲಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹಿಂಗ ಹದ ಬಳಗ ಆದೇವ ನಿಶ್ಚಿತಾ
ಚಂದ್ರ ಕಳಿಯ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದಾ ।
ನಾ ಅಂತ ನಲಗಿ ಕಚ್ಚಿದಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಬಂಜಿ ಬಗಲ ಮುಚ್ಚಿ ಬರೆ ಗಂಟ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಿಚ್ಚಿದಾ ।
ಮನದಾಗ ಬಾಳ ನಾಚಿದಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ತೇರದಾಳದವರ ಗುಡಾ ಯಾನ ಹಾಡಿಲ್ಲಂದಾ ।
ಕಾಲಾನ ಸರಾ ಬಿಚ್ಚಿದಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ವೆಂಕು-ಅಣ್ಣಾರಾಮ ನಮ್ಮ ವಸ್ತಾದ
ತುಕಾರಾಮ ತೋಡೇದ ಗಡಿ

ಕೂ.ಪ. : ಗುರು ಹಿರಿಯರ ದಮಾಡಿ ಕೇಳರಿ
ಕೈ ಮುಗದು ಹೇಳತೀನಿ ಶರಣ ಮಾಡಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಗಂಡ ಹೆಚ್ಚಿಂದಲ್ಲ

ಪದಾ

ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಾದ ಕೇಳರಿ। ನಾ ಹೆಚ್ಚ ನೀ ಹೆಚ್ಚ ಅಂಬುವರಾ।
ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಎರಡ ಸರಿಸಮಾನಕ ಬಂದ ಗಂಡ ಹೆಚ್ಚಿಂದಲ್ಲಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಮೊದಲ ಸಾಂಭ ಹೇಳತಾನ ಕೇಳ ಪಾರ್ವತಿ
ಆಧಾರ ಹೇಳುವೆ ಮೊದಲಿಂದಾ।
ಗಂಡ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ನಂತರ ಹೆಣ್ಣ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂತ ನೋಡಾ ಹಿಂದಿಂದಾ ॥ಗೀಗೀ॥

ನಿರಂಕಾರ ನಿರ್ಬೆಲಿನೊಳಗ ವಾಯು ಗಂಡನೊಬ್ಬನೆ ಸುಳದಾ।
ಬ್ರಹ್ಮ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಲ ಬೆಳಗತಿ ಸುಳ್ಳೇನ ನೋಡ ತಿಳದಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಊಟಕ ಮಾಡ್ಲಾರದ ಇವುಗಳ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಆಧಾರ ಹಿಡದಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಎರಡು ಸರಿಸಮಾನಕ ಬಂದ
ಗಂಡ ಹೆಚ್ಚೆಂದಲ್ಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಹಡದ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಾಂವ
ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲೋನೋ ನಾಭಿ ಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಂಡ್ಲ ಹುಟ್ಟೀತು ಭವನಕ್ಷತ್ರದಿಂದಾ
ನಾಲ್ಕು ತರಹ ಹೆಣ್ಣು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹರನ ಮರಾ ಷನ್ಮುಖ ಎಂಬಾಂವಾ
ಹುಟ್ಟಲ್ಲೇನ ಪಾರ್ವತಿ ಉದರದಲ್ಲಿ
ಗಜಾನನ ಗಣಪತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಉದಯವಾದೊ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ
ಹೆಣ್ಣ ಇಲ್ಲದ ಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ತಗೆತರಾದಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಎರಡು ಸರಸಮಾನಕ ಬಂದ
ಈ ನರ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬಂದು ತಾಯಿ ತಂದೆನೇ ದೇವರಾ।
ಅಪ್ಪಾ! ತೆಂದಿಲಿಂದ ತಾಯಿ ಬಂದಾಳೊ ಮೊದಲಿನ ಆಕಾರಾ।
ತಂದಿ ತಾಯಿಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದೊ ಮೊದಲಿನ ಆಕಾರಾ।
ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತವರೆಲ್ಲಾ ದೇವರೆಂದು ಆಗುದಿಲ್ಲಾ
ಹುಟ್ಟಿ ಸಾವೂದು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹಣಿ ಬಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತ ಮಹನಿಯರೆಲ್ಲಾ ಜಗ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸಾಯುದಿಲ್ಲಾ
ಎಷ್ಟೊ ಮಂದಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತಾರ ಯಾರಿಗಿ ಉಪಕಾರಾ।

ಈ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹದವರಿಗೆ ಮರಣ ತಪ್ಪಿಸುವರ್‍ಯಾರ।
ಅಪ್ಪಾ! ಜನನ ಮರಣ ದೇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ರಿ ಹಿರಿಯರಾ।
ಗುಡ್ಡದೊಳಗ ಹುಟ್ಟಿದಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ
ಕಟ್ಟಿ ನೀರ ಹಾಕತಾನ ಸೃಷ್ಟಿ ಈಶ್ವರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಇದ್ದ ದೇವರ ಇದ್ದಂತೆ
ಬುದ್ದಿಗೇಡಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದದ್ದು ಯಾವೂರಾ।
ನಾವು ನಿದ್ದಿಗಣ್ಣಿನ್ಯಾಗ ಇದ್ದೇವು ನಮಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಆ ಊರಾ।
ನಾನು ಖುದ್ದ ಇರುವ ಊರ ಹಿಂದುದೇಶ ಧನ್ಯಾಳ ಊರಾ।
ಭಕ್ತಾವರ ಮಾಡಿದ ಕವಿ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಬಾಳ ಸವಿ
ಅಲ್ಲದಂತಾ ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಬಾಳ ದುಸ್ತರಾ।

ಇಳುವು : ಎಳಮೇಲಿ ಊರ ಜಾಹೀರಾ ಗಾಲಿಬ ಸಾಬದೇವರಾ।
ಆ ತಂದೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ದಿಗಿ।
ಖರೆ ತಿದ್ದಿ ಹೇಳಿದ ನಮಗ ಶ್ರೀಗುರುವನೆ ಸಿದ್ದಿಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭೀಮಬಸಯ್ಯ ಜೋಡಿಲೆ ಹಾಡವರಾ। ಗಿರಮಲ್ಲ ಕವಿಗಾರಾ।
ಬಾಬಣ್ಣ ವೇದ ಓದಾಂವ ಗಾದಿಗಿ।
ಎದಿಸೀಳಿ ಮೂರಕ್ಷರ ಓದಿ ಹೇಳಿದ ವಾದಿಗಿ॥

ಏರು : ಕಂದರಾಮಸಿಂಗ ಬಂದು ವಂದನ ಮಾಡಿ ಹೇಳತಾನ।

ಕೂ.ಪ. : ದೇವರ ಸಿಕ್ಕಾ ಸಿಗಲಾರದಿರಲಿ ಇದ್ರು ಇರಲಿ
ಪರದೇವರ ಮ್ಯಾಲ ಭಕ್ತಿ ನಮ್ಮದು ಜಲ್ಮ ಇರೂತಾನ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಶ್ರೀ ಗಜರಾಜಾ ಸದಾ ನಿನ್ನ ಪೂಜಾ ॥ ಕಾಲಗೆಜ್ಜಿ ಹಾಲಗಡಗಾ ಕಂಕಣಾ
ತೋಳಬಂಧಿ ಬಿಂದುಲಿ ವಡ್ಯಾನಾ। ಧಿಮಿ ಧಿಮಿ ಮದ್ದಳಿ ನುಡಿಸುತ ವಾದ್ಯೆದಲ್ಲಿ
ಬಾರೊ ॥

ಅಷ್ಟಗಂಧ ಮಹಾನಿಷ್ಟಿಲಿ ಧರಿಸಿ। ಮುಟ್ಟಿಪೂಜಾ ಮಾಡುವೆ ಮನಾಸ್ಮರಿಸಿ।
ಮುರಗಿಸೊಂದಿ ಮುರಲಿಧರನೇ ಮುಕುಂದ ನೀ ಬಾರೊ ॥ ಶ್ರೀ

ಕಾಯಿಕರ್ಪೂರ ಊದಿನ ಹೋಗಿ। ಕರಗಿ ಕಣಗಿಲ ಹೂವ ನಿನಗಾಗಿ।
ಕಳಸ ತಂಬಿಗಿ ಕಂಚಿಣಾರುತಿ ಬೆಳಗುವೇನು ಬಾರೊ॥ ಶ್ರೀ

ದೇಶದೊಳು ಲೇಸಾದ ಆಲಮೇಲಾ। ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದಿ ನೀನು ಅಲ್ಲಿ।
ಭೀಮಭಸಯ್ಯನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ। ಬಾರೋ ॥ ಶ್ರೀ

ಅಯ್ಯೋದ್ಯಾಪುರದರಸ

ಅಯೋದ್ಯಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅರಸಕಿ ಮಾಡತಿದ್ದ ದಶರಥನ ಮಗಾರಾಮಚಂದ್ರ ಸ್ವತಾ।
ಅವರ ಗುರು ವಶಿಷ್ಠ ಅರುಂಧತಿ ಕಾಂತಾ।
ಸಭಾ ಕೂಡತ್ತ ಅಷ್ಟ ಪ್ರಧಾನ ಮಂಡಳಿ ಸಹಿತಾ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ನುಡಿ : ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾತ ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬರದಂಗ
ನಿರತಾ ಮುಂದ ಕೇಳರಿ ಕಥಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಕರದ ಅನುಜನಗ ಹೇಳಿದ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕೇಳ ತಮ್ಮಾ ಸೌಮಿತ್ರ ನೀನು।

ನಿನಗೊಂದ ಮಾತನಾ ಹೇಳುವೆನು।
ನಮ್ಮ ವಂಶಕ ಬಂದದ ಇಂದ ಕುಂದವನು॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಅಡವಿಗೆ ಒಯ್ದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕೊಂದಬಾರೊ ಮುಂಚೆ
ಸೀತಿಯನು।
ಯಾಕ ಚಿಂತೆಯನು।
ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಸಿ ಮಾಡತಾನ
ಅತಿ ಶೋಕವನು।
ನೆಲಾ ಬಗಟ ಕಚ್ಚತಾನ ಮಣ್ಣವನು।
ಅಣ್ಣಗ ಅಂತಾನ ಬಡದದೇನೊ ಭೂತ ನಿನಗ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ತಿರುಗಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೇಳಿದ ಆತಗ ಸೀತಾನ ಇಂದ ಕೊಲ್ಲದಿದ್ರ ನೀನು
ನಾ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡತಿಹೇನು॥ ॥ಗೀಗೀ॥೪॥

ನನ್ನ ಹತ್ಯಾದೋಷ ನಿನಗ ತಟ್ಟೀತು ಹೋಗಲಾರದ ಕರ್ಮವನು।
ಅಘೋರ ನರಕ ನಿನಗ ತಪ್ಪಿತೇನು।
ಕುಂದ ಬಂದ ಜೀವಿಸಿ ಫಲವೇನು
ಕರುಣ ಇಲ್ಲದ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಸಿದ್ದ ಮಾಡಿ ರಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ
ಬಂದಾನು॥ ॥ಗೀಗೀ॥೫॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸೀತಾ ಇದ್ದಾಳ ಆಗ ಬಸವಂತಿ
ಅಯ್ಯೋ ದೈವ ಗತಿ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮಾ।
ಏನ ಲಿಖಿತ ಬರೆದ ತಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಖರೆ ಇದ್ದಾಳ ಸೀತಾ ರಾಜ ಪಿಂಡಾ।
ಆದಾಳ ಈಗ ಭಂಡಾ।
ಕಾಲಚಕ್ರ ಮಹಿಮಾ।
ಹತ್ತಲಾರದ ನೆಲಿ ಬಹಳ ಗುಮ್ಮಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಬಿಟ್ಟ ಹೋಗೊ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನೋಡಿ।
ಕರಳ ಅಂದ್ರ ಖೋಡಿ।
ಅಂತಾಳ ಯಾತರ ಜಲ್ಮಾ।
ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದಾಳ ಭೂಮಿಗಿ ಬೇಫಾಮಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಚಾಲ ೨: ತಂಪಗಾಳಿಗಿ ಕೂತಾಳ ಎಚ್ಚತ್ತಾ।
ಪಾಪದ ರಾಶಿ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಜಲ್ಮ ವ್ಯರ್ಥಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಅನಾಥ ಬಾಲಿದ ದುಃಖ ವಿಪರೀತಾ।
ಹಾ ರಾಮಾ ಬಿಟ್ಟೆನೊ ನನ್ನ ಮರತಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಪಶು ಪಕ್ಷಿ ಕೂಡ್ಯಾವು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಾ।
ನಿರಾಹಾರ ನಿಂತಾವು ಮರುಗುತಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಏರು : ಅಕಸ್ಮಾತವಾಗಿ ಬಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕೇಳತಾನ ಸರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತಾ।
ಯತಿ ಧರ್ಮದಂತೆ ಕರುಳ ಕರಗುತಾ।
ಆಶ್ರಮಕ ಒಯ್ದಾನ ಅಂದಿನ ಹೊತ್ತಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಅಯ್ಯೋಧ್ಯಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅರಸಕಿ ಮಾಡತಿದ್ದ ದಶರತನ ಮಗಾ
ರಾಮಚಂದ್ರ ಸ್ವತಾ।
ಅವರ ಗುರು ವಶಿಷ್ಠ ಅರುಂದತಿ ಕಾಂತಾ।
ಸಭಾ ಕೂಡಿತ್ತ ಅಷ್ಟಪ್ರಧಾನ ಮಂಡಳಿ ಸಹಿತಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ನುಡಿ : ಪರ್ಣಶಾಲೆಯೊಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಪರಭಾರೆ ಇರಿಸಿದ ಅಲ್ಲಿ।
ಮಗಳಂತ ತಿಳದ ಭಾಗ್ಯ ಮನದಲ್ಲಿ।
ಮತ್ತ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುವ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಮ್ಯಾಲಿ।
ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಹಡೆಯುವೆ ಮಗಳೆ ನನ್ನ ಮಾತ ಆಗದ ಕಾಲಿ।
ಆಶೀರ್ವದಿಸುತಲಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ವಾಲ್ಮೀಕಿ ವಚನದಂತೆ ಹಡದಾಳ ಸೀತಾ
ನವಮಾಸ ಆಗ ಪೂರ್ಣ ತುಂಬತಲಿ।
ಶುಭ ತಿಥಿ ವಾರ ಶುಭ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ।

ಋಷಿಜನ ಪತ್ನಿಯರ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ।
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಕೂಡಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಾರ ಏನೋ ಅನ್ನುವಂತೆ
ಭೂಮಿ ಮ್ಯಾಲಿ।
ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೨॥

ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತ ನೋಡಿ ತೊಟ್ಟಲಾ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡುತಲಿ।
ಕುಶ ಲವರೆಂಬ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತಲಿ।
ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು ಆರತಿ ಬೆಳಗುತಲಿ।
ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳಂತ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡುತಲಿ
ಅವರ ಬಾಲಲೀಲಾ ನೋಡುತಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತಲಿ ॥ಗೀಗೀ॥ ೩॥

ಚಾಲ : ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವನು ಮಾಡಿಸಿ
ಉಪನಯನ ತೀರಿಸಿ ಇಚ್ಛಾ ಭೋಜನಾ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಸ್ತ ದಕ್ಷಿಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೧॥
ರಾಜನೀತಿ ಧರ್ಮವನು ತಿಳಿಸಿ
ತಾಳಮೇಳ ಕಲಿಸಿ। ಸಾಮವೇದ ಗಾನಾ।
ವೀಣಾ ಹಿಡಿದ ಹಾಡುವರು ರಾಮಾಯಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೨॥
ಧನುರ್ವಿಧ್ಯಾ ಕಲಿಸಿದಾನ ಜೋರ
ಒಳಗಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾರಾ। ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಏನೇನಾ।
ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತ ಪೂರ್ಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೩॥

ಚಾಲ ೨: ಕುಶಲವರು ವಾಲ್ಮೀಕನ ದಯದಿಂದ।
ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದಾರು ಉಂಡ ತಿಂದಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೧॥
ಯಜ್ಞ ಹೂಡಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಶ್ವಮೇಧಾ।
ಅಯೋಧ್ಯಾದಿಂದ ಅಶ್ವ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೨॥
ತಿರುಗುತಾ ಮುಟ್ಟಿತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ।
ಲವ ತಾನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೩॥

ಏರು : ಬಂದ ಅಶ್ವ ಇದು ಯಾರದೇನೊ ಅಂತ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ತರುಬಿ ನಿಂತಾ।
ಫಣಿ ಫಲಕ ಓದಿ ಆದಾನ ತಪ್ತಾ।
ಇಲ್ಲಿ ಬರಲಿ ಅಂದ ಕೌಸಲ್ಯಾ ಸುತಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೧॥

ಕೂ.ಪ. : ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅರಸಕಿ ಮಾಡತಿದ್ದ ದಶರಥನ ಮಗಾ
ರಾಮಚಂದ್ರ ಸ್ವತಾ॥
ಅವರ ಗುರು ಅರುಂಧತಿ ಕಾಂತಾ।
ಸಭಾ ಕೂಡಿತ್ತ ಅಷ್ಟ ಪ್ರಧಾನ ಮಂಡಳೀ ಸಹಿತಾ
ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂಗ ರಾಮಗಾತ ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬಡದಂಗ ನಿರತಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ನುಡಿ : ಎಂಥಾ ರಾಮ ಅವನ ನೋಡಬೇಕಂತ ಅಂಬುದು ಮನಸಿನ ಉಮೇದ್ವಾರಿ।
ವೀರss ಬಾಹುತಟ್ಟತಾನ ಬೆಂಕಿಕಾರಿ।
ಪಂಥ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟತಾನ ಆ ಕುದರಿ।
ಯಾರ ಬಂದ ನನಗ ಏನ ಮಾಡಿವರಂತ ಬಾಣಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಝುಣತ್ಕಾರಿ ಒಳೆ ಶೋಧ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಇಷ್ಟ ಅಂಗ ಅವ ನಿಲ್ಲುದರೊಳಗ ವೀರ ಭಟರ ಬಂದಾರ ಸಾರಿ।
ಅವರೊಳಗ ಶತೃಘ್ನ ಮಹಾಪುಂಡ ಅವರ ದೊರಿ।
ಲವ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಹೆದರಿ।
ಬಂದ ದಂಡಯೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಕ ಓಡಸಿದಾನ
ಬಾಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಶರಸೂರಿ। ಸಿಂಹದ ಮರಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ರಥಾರೂಶನಾಗಿ ಬಂದ ಶತ್ರುಘ್ನ ಬಾಣ ಒಗದ ಒಳೆ ಹೂಡಿಗುರಿ
ಲವ ಬಿದ್ದ ಧರಣಿಗಿ ಖಬರ ಹಾರಿ।
ಮೋಡ ಮುಸುಕಿ ಪ್ರಕಾಶ ಆದಾಂಗ ಆತ ಮಾರಿ।
ಕಟ್ಟಿದ ಕುದುರಿ ಅವರು ಚಿಚಗೊಂಡ ಹೋದಾರು ಲವನ ಸಹಿತ
ರಥದಲ್ಲಿ ಹೇರಿ।
ಇಲ್ಲ ಅದೇನು ಬಿರಿ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಚಾಲ ೧ : ಸೀತಾಗ ಮುಟ್ಟಿತ ಈ ಸುದ್ದಿ
ಬಂದಾಳ ಆಗ ಜಲ್ದಿ। ಬಾಯಿ ಬಿಡವೊತಾ।
ಹೊರಳಿ ಮರಳಿ ಧರಣಿಗಿ ಬೀಳುತಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಪ್ರೀತಿ ಮಗನ ಗುಣಗಳ ನೆನಸಿ।
ಹಲುಬಿ ಹಂಬಲಿಸಿ। ಮಾಡ್ಯಾಳ ಆಕ್ರಾಂತಾ।
ಆಯಿತೇನೊ ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ಘಾತಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಕುಶ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ
ನಿಂತ ತಾಯಿ ಮುಂದ। ಕೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತಾ।
ಚಿಂತಿ ಯಾತಕ ಇದೇನಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಮಾತಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಚಾಲ ೨ : ಸೂರಿ ಮಾಡಿ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣಾ।
ತಿರುಗಿ ತರುವೆ ತಾಯಿ ತಮ್ಮನಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೧॥

ಹರಿ ಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಲೋಕವನ್ನಾ।
ಸುಟ್ಟ ಬಿಡುವೆ ಅದಕ ಬ್ಯಾಡಕ್ಷಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೨॥

ಉಳದ ಮಂದಿದ ನನಗ ಪಾಡ ಏನಾ।
ಬೇಗ ತಾರವ್ವಾ ಬತ್ತಳಕಿ ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥೩॥

ಏರು : ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣಗಳ ಸಾಕಷ್ಟ ತಕ್ಕೊಂಡ ಹೊರಟಾನ ತಮ್ಮನ ಹುಡುಕೂತಾ।
ಮುಂಗಾರಿ ಸಿಡ್ಲಿನಂಗ ಗುಡಗುತಾ।
ಅವರ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದಾನ ಆಗ ಜಿಕ್ಕೋತಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅರಸಕಿ ಮಾಡತಿದ್ದ ದಶರಥನ ಮಗಾ
ರಾಮಚಂದ್ರ ಸ್ವತಾ।
ಅವರ ಗುರು ಅರುಂಧತಿ ಕಾಂತಾ।
ಸಭಾ ಕೂಡಿತ್ತ ಅಷ್ಟ ಪ್ರಧಾನ ಮಂಡಳಿ ಸಹಿತಾ।
ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾತ ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬಡದಂಗ ನಿರತಾ॥
॥ಗೀಗೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ನುಡಿ : ತಂದಿ ಮಕ್ಕಳಂಬು ಗುರುತ ಹತ್ತದೆ ಸಿದ್ದಾಗಿ ನಿಂತಾರ ಸಂಗ್ರಾಮಕ।
ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ದರಕರಕs।
ಉರಳಿ ಬಿದ್ದಾನ ಸೌಮಿತ್ರ ರಥದಿಂದ ನೆಲಕ।
ವೀರಾದಿ ವೀರರೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಾರ ಧರಣಿಗೆ ಘೋಳಶ್ಯಾಡುತ ಕೈಲಾಸ
ಬೀಳುದಕ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಬಂದ ರಾಮಚಂದ್ರ ನೋಡಿ ದರುದಶಾ ಅಯ್ಯೋ ಅಂದ
ಮಾಡತಾನ ಶೋಕ।
ಇದೇನಾ ಆತ ಅಂದ ಮಹಾ ಕೌತುಕ।
ಹ್ಯಾಗ ಮಾರಿ ತೋರಸಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಜಾಜನಕ।
ತಾಯಿ ಸುಮಿತ್ರಾಗ ಏನ ಹೇಳಲಿ ಅಪವಾದ ತಂದ ಇಟ್ಟ ನ್ನ ಪಾಲಕ
ತಮ್ಮ ಕಡಿತನಕ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೨॥

ಕೋಪಾರೂಢನಾಗಿ ನಿಂತ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ ಒಂದ ಕೈಲಾಕ।
ಮುರದ ಒಗದಾರ ಕುಶ ಲವ ನಡಬರಕ।
ಮೂರ್ಛಾ ಬಂದ ಬಿದ್ದ ರಾಮಚಂದ್ರ ನೆಲಕ।
ವಾಲ್ಮೀಕನ ದಯದಿಂದ ಎದ್ದಾರ ಎಲ್ಲಾರು ಶಿರಬಾಗಿ
ಅವನ ಪಾದಕ ಹೊಂಟಾರ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಚ್ಯಾಲ ೧: ರಾಮ ಸೀತಾ ಮಕ್ಕಳ್ನ ಕೂಡಿಸಿ।
ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿ। ಮಾಡಿದ ಆಶೀರ್ವಾದ।
ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಆಳಿರೆಂದ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೧॥

ಜನಮೇಜಯನ ಅಶ್ವಮೇಧ ತರಸಿ।
ಓದ ಪುರಮಾನಿಸಿ। ತಿಳಯತತಿ ಭೇದಾ।
ನೋಡುನ ಹಾಡ ಮುಂದಿನ ಸಂದ॥ ॥ಗೀಗೀ॥ ೨॥

ಶತಕೋಟಿ ರಾಮಾಯಣ ಕೆಲಸ।
ಹೇಳಿದಷ್ಟ ಹುಲಸ । ಆಗುವದು ಮುಂದಾ।
ಮುಂದ ಬೇಕಾದ ನೋಡುನು ಅಂದಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಚಾಲ ೨ : ನಮ್ಮದು ಕೇಳ ಇರುವುದು ಅಥಣಿ ವಾಸ।
ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ನೆನದಾನು ಅಲ್ಲಿ ಖಾಸ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೧ ॥

ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲ ಪೌಳಿ ಅದಾವ ಆರಾಸ।
ನೋಡಿ ಮನಸಿಗೆ ಆಗೂದು ಉಲ್ಲಾಸ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೨ ॥

ಸೌದಾಗಾರ ಸುರಸಿದೊ ಕರುಣ ರಸಾ।
ಗುರು ನಾಡಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ರಾಜಹಂಸಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ೩ ॥

ಏರು : ಬಾಲ ತುಕಾರಾಮ ತಿಳಿಸಿದಂಥ ಕಲಮ ನಿತ್ಯ ಓದವರ ಶ್ರೀರಾಮಕಥಾ।
ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವರದು ಬಹಳ ಸ್ವತಾ।
ವಸ್ತಾದ ಮುರಲೀಧರನ ಕವಿ ಪ್ರಕಾಶಿಥಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅರಸಕಿ ಮಾಡತಿದ್ದ ದಸರಥನ ಮಗಾ
ರಾಮಚಂದ್ರ ಸ್ವತಾ।
ಅವರ ಗುರು ವಶಿಷ್ಟ ಅರುಂಧತಿ ಕಾಂತಾ।
ಸಭಾ ಕೂಡಿತ್ತ ಅಷ್ಟ ಪ್ರಧಾನ ಮಂಡಳೀ ಸಹಿತಾ
ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಗಸಂದ ರಾಮಗಾತ ಎದಿಗಿ ಬಾಣ ಬಡದಂಗ ನಿರತಾ॥
॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಗಂಡ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ನಂತರ ಹೆಣ್ಣ ಹುಟ್ಟೈತಿ

ಪದಾ

ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಾದ ಕೇಳರಿ। ನಾ ಹೆಚ್ಚ ನೀ ಹೆಚ್ಚ ಅಂಬುವರಾ।
ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಎರಡು ಸರಿ ಸಮಾನಕ ಬಂದ ಗಂಡ
ಹೆಚ್ಚಿಂದಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೊದಲ ಸಾಂಭ ಹೇಳತಾನ ಕೇಳ ಪಾರ್ವತಿ
ಆಧಾರ ಹೇಳುವೆ ಮೊದಲಿಂದಾ।
ಗಂಡ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ನಂತರ ಹೆಣ್ಣ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ನೋಡಾ ಹಿಂದಿದಾ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ನಿರಂಕಾರ ನಿರ್ಬಲಿನೊಳಗ ವಾಯು ಗಂಡನೆಬ್ಬನೆ ಸುಳದಾ।
ಬ್ರಹ್ಮ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಲ ಬೆಳಗತಿ ಸುಳ್ಳೇನ ನೋಡ ತಿಳದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಊಟಕ ಮಾಡ್ಲರ ಇವುಗಳ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಆಧಾರ ಹಿಡಿದಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಎರಡು ಸರಿ ಸಮಾನಕ ಬಂದ
ಗಂಡ ಹೆಚ್ಚಿಂದಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಹಡದ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಾಂವ
ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲೋನೋ ನಾಭಿ ಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಹುಟ್ಟೀತು ಭವನಕ್ಷತ್ರದಿಂದಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾಲ್ಕು ತರಹ ಹೆಣ್ಣು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹರನ ಮರಾಷನ್ಮುಖ ಎಂಬಾಂವಾ
ಹುಟ್ಟಲ್ಲೇನ ಪಾರ್ವತಿ ಉದರದಲ್ಲಿ
ಗಜಾನನ ಗಣಪತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಉದಯವಾದೊ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ
ಹೆಣ್ಣ ಇಲ್ಲದ ಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ತಗೆತಗದಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಗಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಎರಡು ಸರಿ ಸಮಾನಕ ಬಂದು
ಈ ನರ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿ ಬಂದು ತಾಯಿ ತಂದೇನೇ ದೇವರಾ।
ಅಪ್ಪಾ! ತೆಂದಿಲಿಂದ ತಾಯಿ ಬಂದಾಳೊ ಮೊದಲಿನ ಆಕಾರಾ।
ತಂದಿ ತಾಯಿಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದೊ ಮೊದಲಿನ ಆಕಾರಾ।
ಹುಟ್ಟ ಸತ್ತವರೆಲ್ಲಾ ದೇವರೆಂದು ಆಗುದಿಲ್ಲಾ
ಹುಟ್ಟಿ ಸಾವೂದು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹಣೆ ಬಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತ ಮಹನಿಯರೆಲ್ಲಾ ಜಗಾ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸಾಯುದಿಲ್ಲಾ
ಎಷ್ಟೊ ಮಂದಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತಾರ ಯಾರಿಗಿ ಉಪಕಾರಾ।

ಈ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹದವರಿಗೆ ಮರಣ ತಪ್ಪಿಸುವರ್‍ಯಾರು।
ಅಪ್ಪಾ! ಜನನ ಮರಣ ದೇವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ರಿ ಹಿರಿಯರಾ।
ಗುಡ್ಡದೊಳಗ ಹುಟ್ಟಿದಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ
ಕಟ್ಟಿ ನೀರ ಹಾಕತಾನ ಸೃಷ್ಠಿ ಈಶ್ವರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಇದ್ದ ದೇವರ ಇದ್ದಂತೆ
ಬುದ್ದಿಗೇಡಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದದ್ದು ಯಾವೂರಾ।
ನಾವು ನಿದ್ದಿ ಗೆಣ್ಣಿನ್ಯಾಗ ಇದ್ದೇವು ನಮಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಆ ಊರಾ।
ನಾನು ಬುದ್ದ ಇರುವ ಊರ ಹಿಂದುದೇಶ ಧನ್ಯಾಳ ಊರಾ।
ಭಕ್ತಾವರ ಮಾಡಿದ ಕವಿ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಬಾಳ ಸವಿ
ಅಲ್ಲದಂತಾ ಅಜ್ಞಾನಿಗ ಬಾಳ ದುಸ್ತರಾ।

ಇಳುವು : ಎಳ ಮೇಲಿ ಊರ ಜಾಹೀರಾ ಗಾಲಿಬ ಸಾಬದೇವರಾ।
ಆ ತಂದೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ದಿಗಿ।
ಖರೆ ತಿದ್ದಿ ಹೇಳಿದ ನಮಗ ಶ್ರೀಗುರುವನೆ ಸಿದ್ದಿಗಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಭೀಮಬಸಯ್ಯ ಜೋಡಿಲೆ ಹಾಡವರಾ। ಗಿರಮಲ್ಲಕವಿಗಾರಾ।
ಬಾಬಣ್ಣ ವೇದ ಓದಾಂವ ಗಾದಿಗಿ। ಎದಿ ಸೀಳಿ ಮೂರಕ್ಷರ ಓದಿ
ಹೇಳಿದ ವಾದಿಗಿ॥

ಏರು : ಕಂದರಾಮಸಿಂಗ ಬಂದು ವಂದನ ಮಾಡಿ ಹೇಳತಾನ।

ಕೂ.ಪ. : ದೇವರ ಸಿಕ್ಕಾ ಸಿಗಲಾರದಿರಲಿ ಇದ್ರ ಇರಲಿ
ಪರದೇವರ ಮ್ಯಾಲ ಭಕ್ತಿ ನಮ್ಮದು ಜಲ್ಮ ಇರೂತಾನ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಶ್ರೀ ಗಣರಾಜಾ ಸದಾ ನಿನ್ನ ಪೂಜಾ॥ ಕಾಲಗೆಜ್ಜಿ ಹಾಲಗಡಗಾ ಕಂಕಣಾ
ತೋಳಬಂಧಿ ಬಿಂದುಲಿ ವಡ್ಯಾನಾ। ಧಿಮಿ ಧಿಮಿ ಮದ್ದಳಿ ನುಡಿಸುತ ವಾದ್ಯೆದಲ್ಲಿ ಬಾರೊ॥
ಅಷ್ಟಗಂಧ ಮಹಾನಿಷ್ಟಿಲಿ ಧರಿಸಿ। ಮುಟ್ಟಿಪೂಜಾ ಮಾಡುವೆ ಮನಾಸ್ಮರಿಸಿ।
ಮುರಗಿಸೊಂಡಿ ಮುರಲಿಧರನೇ ಮುಕುಂದ ನೀ ಬಾರೋ॥ ಶ್ರೀ

ಕಾಯಿ ಕರ್ಪೂರ ಊದಿನ ಹೊಗಿ। ಕರಕಿ ಕಣಗಿಲ ಹೂವ ನಿನಗಾಗಿ।
ಕಳಸ ತಂಬಿಗಿ ಕಂಚಿಣಾರುತಿ ಬೆಳಗುವೇನು ಬಾರೊ॥ ಶ್ರೀ

ದೇಶದೊಳು ಲೇಸಾದ ಆಲಮೇಲಾ। ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದಿ ನೀನು ಅಲ್ಲಿ।
ಭೀಮಬಸಯ್ಯನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ। ಬಾರೊ॥ ಶ್ರೀ

ಡಂಬರಾಟಿನಂಗ ಪ್ರಪಂಚದಾಟ

ಡಂಬರಾಟಿನಂಗ ಪ್ರಪಂಚದಾಟಾ ಜಂತ್ರ ಲಾಗಾ ಅಂತ್ರರೆಲೆ ವಗದಿ
ಗರುವ ಎಂಬು ಗಣಿಯ ನಡಸಿ ಮರುವೆಂಬು ಮಿಣಿಯಹೂಡಿ
ಅದರ ಮೇಲೆನ ನಡದ ಒಡ್ಸ್ಯಾಡಿದಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹುದಿಕಿನ್ಯಾಗ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದದ್ದು ಕುಶಿಗಿ ಸಾವಿನ ಅಂಜಿಕಿನೆ ಮುಂದಿಂದಾ ।
ಹಿಂದ ಸತ್ತಂಗ ಮುಂದ ಸಾವುದು ಅದಕ ಅಂಜಿದರೇನಾಗುವದು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಿಕ್ಕಿ ಬೇಡಿ ತಂದ ಬದಕಿನಂತೈತಿ ಭಿಕಾರಿ ಜಲ್ಮ ಇದು ಮನುಷಂದಾ ।
ಬಾಳ ಬಡುವ ದೌಳಾಂವ ಇದ್ದರ ಕೂಳ ಇಲ್ಲದ ಸತ್ತ ಹೋಗುವದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಹರದ್ಯಾಡಿ ಮಾಡಿದಿ ಜಿನಣಾನಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನ ।
ವ್ಯರ್ಥ ಜಲ್ಮಾ ನಿಂದಲ್ಲ ಹೊತ್ತಿದಿ ಚರ್ಮಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬರಬರ್ತ ಸಣ್ಣಾಂವಾ ದಿನಕ ದೊಡ್ಡಾಂವಾ ಮನಕಾದಿಕಮ್ಮಾ ।
ಹಿಂಬರಕಿ ನಡದೆಲ್ಲೊ ತಮ್ಮಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಮಟ್ಟೀ ಎತ್ತಿನಂಗ ಸರದ್ಯಾಡ ಸಾಯೋ ಗೊತ್ತಿ ಕುಡಿಲಾಕ ಮತ್ಯಾಕ ಬಂದಿ ।

ಕೂ.ಪ. : ಗರುವೆಂಬು ಗಣಿಯ ನಡಿಸಿ ಮರುವೆಂಬು ಮಿಣಿಯ ಹೂಡಿ
ಅದರ ಮೇಲೆನ ನಡದ ಓಡ್ಸ್ಯಾಡಿದಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಪರಪಂಚೆದ ಆಟ ಬಾಳ ಜಂಜ್ಯಾಟ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಮಾಯಾದಾಪಾಸಿ ।
ಪಾಪಿಯೊಳಗಂದ ಪಾರ್ರ್ಯಾಂವ ಆಗತಾನ ಅಂವಗ ಅನಬೇಕ
ಯೋಗಿ ಋಷಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಯೋಗ್ವಿರೇಶಾ ಸುರಾಮಹಾ ಮುನೇಶ್ವರ ಶಿರಬಾಗಿ ನಿಂತಾರ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ।
ಅಪೆ ಆಪಾ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಾ ನೀನೇ ಕೇಳೊ ಜಗದೀಶಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜ್ಯಾತಿಗಿ ನೀತಿಲ್ಲ ಆತ್ಮ ತಿಳಿಯೊ ಮನಾ ಸೋಸಿ ।
ಮನಾ ಉಡಾಳ ದನಾ ಹತ್ತ ಬ್ಯಾಡ ಅದರ ಬೆನ್ನಾ ಸಮಾಧಾನ
ಮಾಡೋ ನೀರ ಕುಡಿಸಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನೀರ ಕುಡಿಸಿ ಸಮಾದಾನ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿಯೊ ಕಿವಿಗಡ್ಡಿ
ಹಾಕ ಮುಗದಾಣಾ ಸಿಂವಾ ದಾರ ಜೀಂವಾ ಡಬ್ಬಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಡಬ್ಬನ ದಾರ ಎರಡು ಕೂಡಿ । ದೇಹಕ ಜೀಂವಾ ಜೋಡಿ ।
ಆಗು ನೀ ಪ್ರಾಣಾ । ಸಿಂಹದ್ಯಾತಕ ಅಂತಃಕರುಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಕರುಣ ಕಡಿ ಇಲ್ಲ ಮರಣ ಮಾಯಾ ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳಗ ಆಚೆಕ ಉಳದಿ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗರುವೆಂಬ ಗಣಿಯ ನಡಿಸಿ ಮರುವೆಂಬು ಮಿಣಿಯ ಹೂಡಿ
ಅದರ ಮೇಲೆನ ನಡದ ಒಡ್ಸ್ಯಾಡಿದಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಗುರುವೆಂಬ ಗಣಿಯ ನಡಿಸಿ

ಗಾಳಿಗಿ ಹಚ್ಚಿದ ದೀಪಾ ನಿತ್ತರನಿಂತು ಹ್ವಾದರ ಹೋತೇನ ಬರೋಸಿಲ್ಲ
ನಾವೇನs ನೀವೇನ ಆದಿ ಪ್ರಕಾರಾ
ತುಂಬಿದ ಹೊಳಿ ಏನ ಹರಗೋಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೈಲ ಬೆಟ್ಟಿಕಡಿ ಜ್ಯೋತಿ ಅಖಂಡ ಜ್ಯೋತಿನಾಗುದಿಲ್ಲ ।
ಜ್ಯೋತಿ ರಾಮನಂಗ ತುಕಾರಾಮ ವಶ್ಯೆ ಭಗವಂಥ ಗುರುವರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಸಾಧುರ ಕೈಯಾಗಿನ ಗಿಂಡಿ
ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ
ಮಾಡಿದಂತ ಪದಕ
ಬೆಲಿ ಕಟ್ಟಾವರಾಯ್ಯಾರಿಲ್ಲಾ ಅದಕಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೆಲಿಗಾರ ಬಲ್ಲ ಮುತಗಾರ ತನ್ನ ಹಿತಗಾರಾದ ಬಳಿಕ ।
ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಪತ್ತಾರ ತೂಕಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಎಂಕ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಮಾಧುಪುಲಾರಾಮ ಗುರು ಗರುವ ಕುಡಬ್ಯಾಡ ಬುದ್ದಿ ।

ಕೂ.ಪ. : ಗರುವೆಂಬು ಗಣಿಯ ನಡಿಸಿ ಮರುವೆಂಬು ಮಿಣಿಯ ಹೂಡಿ
ಅದರ ಮೇಲೆನ ನಡದ ಓಡ್ಸ್ಯಾಡಿದಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ತಾಳ ತಿಳಿಯದ ತಾಳ ಕೇಳತೀರಿ

ಪದಾ

ತಾಳ ತಿಳಿಯದ ತಾಳ ಕೇಳತೀರಿ ತಾಳಿಂದ ಕೇಳರಿ ನೀವು ಲೆಖ್ಖಾ।
ತಾಳ ತಾಳ ನೀ ಎಷ್ಟ ತಾಳತಿ ತಾಳಪ್ಪ ನನ್ನ ಗುಡಾ ಹಾಡುದಕಾ
ಏಕತಾಳವೊಳಗ ಎಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿತು ಏಕದೇವ ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ಬೆತಾಳವಳಗ ಬೇಧ ಹುಟ್ಟಿತು ವಾದ ಕಲಿತ ಮಾನು ಜಲ್ಮಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತ್ರಿತಾಳವೊಳಗ ತ್ರಿಲೋಕ ಹುಟ್ಟಿತು ಸ್ವರ್ಗ ಮೃತ್ಯು ಪಾತಾಳ ಗುಮ್ಮಾ।
ಬೇತಾಳವೊಳಗ ಚತುರ ಮುಖದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವೇದ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪಂಚಾತಾಳವೊಳಗ ಪಂಚಮುಖ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪಂಚಭೂತಮ್ಮನೊಳಗ ಜೀವಾ ಆತ್ಮಾ
ಸಾವೆ ತಾಳಿನಲ್ಲಿ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳರಿ ಬಡ್ಡಿಯ ಕಲ್ಮಾ।
ಸಾತ್ವೆ ತಾಳಿನಲ್ಲಿ ಸಪ್ತ ಸಾಗರದೊಳು ಅವತಾರ ತಾಳಿದ ರಾಮಾ
ಅಟ್ಟೇ ತಾಳಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಕ ಪರ್ವತ ಅಷ್ಟಕಾ ನಿನ್ನಲಿಂದಮ್ಮಾ
ಎಕ್ಕಾವನ್ನ ತಾಳಿನಲ್ಲಿ ಬೇಧ ಎಚ್ಚರಾ ಗುರುದಾಸರಗಿ ಗುರುನಾಮಾ

ಚ್ಯಾಲ : ಪತ್ತು ಎಕ್ಕಾವನ್ನ ಬಾವನ್ನ ಬಿರದಾ।
ಡಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಮಾ।

ಏರು : ತಾಳಿನ ತಳಾ ನಾ ಹಿರದ ಒಗದೀನು ತಾಳ ತಂದ ನೋಡಿಕೊಲೆಕ್ಕಾ।

ಕೂ.ಪ. :
ತಾಳ ತಿಳಿಯದ ತಾಳ ಕೇಳತೀರಿ ತಾಳಿಂದ ಕೇಳಿರಿ ನೀವು ಲೆಖ್ಖಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ತಾಳಿನವೊಳಗ ಹೆಜ್ಜಿ ಬೆಲ್ಲ–ತಾವ ಆಣಿ ಒಂಟಿ ಕುದರಿ ದನಾಕರಾ।
ತಾಳಬಿಟ್ಟ ನೀ ಅಡವಿ ಬೀಳಬ್ಯಾಡ ಎಡವಿ ಬಟ್ಟ ವಡಕೊಂಡಿ ಉಗರಾ।
ತಾಳಿನವೊಳಗ ಹೇಳುದ ಮಾತಾ ತಾಳ ತಪ್ಪಿದ ಮ್ಯಾಲ ಹೇಳುದ ವ್ಯವಾರಾ।
ತಾಳ ಮೇಳ ಎರಡು ಗೋಳವಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಗುದು ಬಿರಿ ಐತಿ ಸಂಸಾರಾ।
ಕೈತಾಳ ಬಾರಸುದು ಕೈಯ ಚಪ್ಪಾಳಿಗಿ ಭಜನಿ ಮಾಡತಾರ ಸಾಧುರಾ।
ಸಾಧು ಶಿಸ್ಯಾಂದು ಮನಸ ಒಂದಾದರ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ತಾಳಿನ ಜುಮ್ಮಕಾರಾ॥

ಏರು : ತಾಳ ಮ್ಯಾಳ ಗೋಳಮಾಡಿ ಸೀಳ ಚೆಲ್ಲಿದ ಹಾಡಾ ಹಾಡಿ ತಾಳ
ತಪಿದೆಪ್ಪಾ ಡಪ್ಪ ಇಡ ನಲಕ ॥

ಕೂ.ಪ. : ತಾಳ ತಿಳಿಯದ ತಾಳ ಕೇಳತೀರಿ ತಾಳಿಂದ ಕೇಳರಿ ನೀವು ಲೆಕ್ಕಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ತಾಳಿನೆ ನಾನು ಹತ್ತ ಅವತಾರ। ನಾರಾಯಣ ರುದ್ರ ಅನಸೀದಾನ ಹನ್ನೊಂದಾ।
ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹೊ ಪರಸರಾಮಾ ಕೃಷ್ಣ ಗೋವಿಂದಾ।
ತಾಳ ಹಿಡದಾ ಮಾಡ ಮುಗಲಾ ಮಿಂಚಾ ಗದ್ದರಣಿ ಅವಾಜ ಆಗುದು
ತಾಳ ಮದ್ದಲಿಗ ಒಳೆ ಹಿಡದಂಗ ಮಳಿ ಆಗತೈತಿ ತಾಳ ಹಿಡದಾ
ತಳಸಿ ಒಳಗ ತಾಳ ಮನಸೀ ಕಾಳಬಿಡತಾರ ತಾಳಿನೊಳಗಿಂದಾ।
ಕೂಡತಾಳ ಕಡತಾಳ ಎಡತಾಳ ತಪ್ಪಿ ನಾಟಕಿ ಹರದಾ।
ತಾಳಗತ್ತ ಮ್ಯಾಲ ಬೀಸಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದ ಚನಾನಾಽಡೆಪ್ಪೆ
ಹಾಡ ಕಥಿಗಳ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪುರಾಣ ಕಲ್ಪಣಾ ಅದರ ಹಿಂದಿಂದಾ ನುಡಸುದಾ।
ಸರ್ವ ತಾಳ ಎಲ್ಲಾ ಅರುವ ಸೌದಾಗರ ಸಾಕ್ಷಾತ ತುಕಾರಾಮ ಹೇಳಿದ್ದಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಮಾಧು ಪುಲಾರಾಮ
ಎಂಕಣ್ಣ ಹಿಂಗ ಹೇಳಿದ್ದಾ।
ಎಂಕ ಅಣ್ಣಾರಾಮ ಮಾಧುಪುಲಾರಾಮ ತಾಳ
ಇಳಿಸಿದಾರ ಪಾತಾಳಕ್ಕ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ತಾಳ ತಿಳಿಯದ ತಾಳ ಕೇಳತೀರಿ ತಾಳಿಂದ ನೋಡಿಕೊಲೆಖ್ಖಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನಾರಿ ಅಂತಾ ದಾರೀಗೆ ತಿಳಿಯದು

ಸಖಿ

ಹುಡುಕಬೇಡಾ ಕೈಯಾಂದು ಕಳಕೊಂಡು।
ಹಿಡಕೊ ಒತ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಕೊಂಡು॥

ನಡಿ ನುಡಿ ತೊಡಿ ಶುದ್ದಿಟು
ಮಡಿ ಮಾಡಿಕೊ ಮೈಯ ತೊಳಕೊಂಡು
ಅರಿವಿಲೆ ನಡಿ ಅವಗುಣಾ ಅಳಕೊಂಡು
ಅರುವುಳ್ಳವರ ಇತಿಹಾಸ ಕೇಳಕೊಂಡು
ಪರ ಉಪಕಾರಾ ಮಾಡು ಪರದ್ರೋಹಿಯಾಗಬೇಡಾ
ಇರು ಶಾಂತಿ ತಾಳಿಕೊಂಡು॥

ಆನಂದ ಊಟ ಮಾಡು ದ್ರವ್ಯ ಬಳಕೊಂಡು
ಬಂಧನ ಲಗೂ ದಾಟು ಉಸ್ತಾದ ತುಕಾರಾಮನ
ತುರಾಯಿ ಬಿರ್ದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು॥

ಪದಾ

ನಾರಿ ಅಂತಾ ದಾರೀಗೆ ತಿಳಿಯದು
ಬ್ಯಾರೆ ಐತಿ ಒಳಗಿನ ಕುಶಲಾ
ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಪ್ರೀತಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವರು
ಅಂಗಡಿ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥ಗೀಗೀ॥

ಸತಿ ಹೇಳ್ತಾಳ ತನ್ನ ಪತಿನ್ನ ಕರೆದು
ನಿಮ್ಮ ಹೊರ್ತಾ ಜೀವಾ ಗಮಸೋಣಿಲ್ಲಾ
ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ತೊಳೆದು ನೀರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಎಂದಿಗೂ ನಾ ಏನು ಉಳ್ಳಾಕಿಲ್ಲ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಮೂರ ಲಾಕ ರೂಪಾಯಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಎಂದ ಬರತೇನಿ ಬರೋಸಿಲ್ಲ।
ಗಚ್ಚಿನ ಹೌದಿನ್ಯಾಗ ಪಾದ ಇಡ್ರಿ ಸ್ವಾಮಿ
ಲಗು ತೀರ್ಥ ತೀರೋಣಿಲ್ಲಾ॥ ॥ಗೀಗೀ॥

ಘಟ್ಟಕ್ಕ ಹೋಗು ಮುಂದ ಗಂಡ ಹೇಳ್ತಾನ
ಮನಿಯೊಳಗ ಏನೂ ಕಡಿಮಿಲ್ಲಾ
ಹಾಲಾ ಭಾನಾ ಉಂಡು ಮಲಗು ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲ
ಮೂರು ಸಂಜೀಲೆ ಹಾಕಿ ತೊಲ ಬಾಗಿಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ರುಮಾಲಿ : ನಿಮ್ಮಂಥಾ ಗೊಂಬಿಯೊಂದು
ಜಿಸಗಾರಬಲ್ಲಿದು ತಂದು ಇಡ್ರಿ ಸಂಜಿ ಮಾಡಿ
ಹೊತ್ತ ಗಳಿತೀನಿ ಮಾರಿ ನೋಡಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹೆಂಡತಿಗಿ ಹೇಳ್ತಾನ ಧೀರಾ ಚತೊ ಚಾತೂರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಚಿತ್ತ ನನ್ನ ಕಡಿ ಬೇಕಾದ್ದು ಉಣ್ಣು ಹಟ ಮಾಡಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ತಯ್ಯಾರಾ ಹುಂಡಿ ಚೀಟಿ
ಸಾವುಕಾರ ನಡಕಟ್ಟಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕುದುರಿಗಿ ಹಾಕಿ ಥಡಿ
ನಾರಿ ಅಳತಾಳ ಬೋರ್‍ಯಾಡಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಗಂಡ ಘಟ್ಟಕ್ಕ ಹೋದಾನೊ
ಮುಂದ ಬಂತ್ರಿ ಕಾಡೋ ಕಾಲಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವರು
ಅಂಗಡಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಗಂಡ ಹೋದ ಮರುದಿವಸ ನಾರಿ ತಗದಾಳ ಬೇತಾ ।
ಕೆಟ್ಟ ಛಲಾ ನಂದು ರಾತ್ರಿ ಹೋಗುದಿಲ್ಲಾ
ಗಂಡಸ ಮಗ್ಗಲದಾಗ ಇಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಾs ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹುಳ್ಳಗ ಬೆಳ್ಳಗ ಹರೆದವರ ನೋಡಿದರ
ಮೂರನೆ ದಿವಸಕ ಹತ್ತುದು ಗೊತ್ತಾs ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕಟಿಗಿ ವಡ್ಯಾಂವಗ ಹರಕ ಕೋರ್‍ಯಾಗ ಹೇಳತಾಳ
ಮನಿಗಿ ಬಾರೋ ಸಂಜೀಯ ಹೊತ್ತಾs ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಗಡ್ಡಾ ಬೋಳಸ್ಯಾಳs
ಬಿಸಿ ನೀರ ಇಟ್ಟು ಎರದಾಳ ಶಿಸ್ತಾss ॥
ಬೆಳ್ಳ ಬೆಳಗಾನಾ ಗುದಮುರಗಿ ಹಾಕಿ
ಮನಿಗಿ ಕಳವ್ಯಾಳ ಹರಿಯ ಹೊತ್ತಾss ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದುಮಾಲಿ : ಗೆಣಿಯಾಗ ಸಣ್ಣ ಶ್ಯಾಂವಿಗಿ।
ಸುರುಳಿ ಹೋಳಿಗಿ। ಸಕ್ಕರಿ ಮಾಡಿ।
ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪ ಕಿಚಡಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸೂಳೀ ಮಗಾ ತಿಂದ ಆದ ಲಟ್ಟಾs।
ರಕೀಪ ಅಂವಗ ಕೊಟ್ಟ।
ಆಡತಾನ ಬೇಡಿ।
ಅಂವನ ಸ್ವರೂಪ ಸಿಂಹದ ಜೋಡಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಗಂಡ ಕೂಸೊಂದ ಅಗಡ ಬಂಬಾ
ಕೊಟ್ಟ ಶಿವಾ ಸಾಂಬಾ। ಎಂಥಾ ಕುಲಗೇಡಿ
ಮುದ್ದ ಕೊಡತಾಳ ಮಾರಿಯ ನೋಡಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಮುಂದ ಮೂರ ವರ್ಷಕ ಗಂಡ ಬಂದಾನೊ
ನೋಡ್ಯಾನs ಕೂಸ ಆಡತಿತ್ತೊ ಹಾದಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ

ಕೂ.ಪ. : ನಾರಿ ಅಂತಾ ದಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು
ಬ್ಯಾರೇ ಐತಿ ಒಳಗಿನ ಕುಶಲಾ
ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವರು
ಅಂಗಡಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಕೂಸ ಎತ್ತಿ ಗಂಡನ ಕೈಯಾಗ ಕೊಟ್ಟಾಳ
ಮುದ್ದ ಕೊಟ್ಟ ಒಳೇ ಏಳೆಂಟಾ।
ನಾ ಘಟ್ಟಕ್ಕ ಹೋಗುವ ಮುಂದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ
ಬಸರಿದ್ದಳು ಎಂಥಾ ನನ್ನದು ಅದೃಷ್ಟಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹಿತ್ತಲ್ದಾಗ ಕರದ ಹೇಳತಾಳ್ತಾಳ
ನನ್ನ ಗಂಡ ಎಡವಟ್ಟಾ ಬಲುಕೆಟ್ಟಾ
ತಗೊಂಡು ಹೋಗು ನಿನ್ನ ಕೊಡ್ಲಿ ಕೋರಿ
ಗೆಳೆತಾನ ಆಯ್ತು ಇಂದೀಗಿ ಮಟ್ಟಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಉಣ್ಣುದು ಮಲಗುದು ಎರಡು ಬಿಡಶ್ಯಾಳ
ಮನಸ್ಸಿನ್ಯಾಗ ಆದಾನೋ ಸಿಟ್ಟಾ।
ಅಂಗಳದಾಗ ಆಡುವ ಕೂಸಿನ ಕೇಳ್ರಿ
ಹೆಗಲಮ್ಯಾಲ ಹೊತಗೊಂಡು ಹೊಂಟಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಮೂರ ಮಂದಿದು ನಡೀತು ಜಟಾ ಪಟ್ಟಾ
ಕೂಡ್ಯಾರ ಊರಾನ ದೈವ ಪ್ಯಾಳಿ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದುಮಾಲಿ : ಕೂಡಿ ಶ್ಯಾಣ್ಯಾರ ।
ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವಂಥಾ ಪಂಚರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಬಡವನ ಕೇಳತಾರ ಕರೆದು
ಕೂಸ ಹೆಂಗ ನಿಂದು ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹೇಳೋ ಇದರ ವಿಸ್ತಾರಾ ।
ಕರೇ ಮಾತ ಕೇಳೋ ಮಜಕೂರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಸತಿ ಪತಿ ಆಗಿದಾರು ಒಂದು ।
ಕೂಡ ಹ್ಯಾಂಗ ನಿಂದು ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಹೇಳೋ ಮುಡದಾರ ಕಾಮಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ಸಾವುಕಾರಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಬಡವ ಹೇಳ್ತಾನ ನನ್ನದು ಕೇಳರಿ ನನ್ನ ಮಾತೇನ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ।
ನನ್ನ ಬಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅಕ್ಬರ ಮೋಹರಿತ್ತು
ಇಡ್ಲಿಕ್ಕ ಜ್ಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲಾ ।
ಸಾವುಕಾರನ ಮನಿಯಾಗ ಕಾಲೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ।
ಖಾಸ ಇತ್ತು ಕುತನೀಯ ಚೀಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ನಾರಿಯಂತಾ ದಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ಬ್ಯಾರೆ ಐತಿ ಒಳಗಿನ ಕುಶಲಾ ।
ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಪ್ರೀತಿಲಿಂದಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತಿದೊ
ಅಂಗಡಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಅದರೊಳಗ ನನ್ನ ಮೋಹರಕಿ
ಸಾವುಕಾರಗ ಏನಿದು ಗೊರ್ತಿಲ್ಲಾ ।
ನಂದು ನನಗ ಕೊಡುಮೊಲ್ಲಾ ಮುರ್ಖಾ
ಗೊಡ್ಡ ನ್ಯಾಯ ಹಚ್ಚಿದಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ನಂದು ನನಗ ನೀ ಕೊಡು ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪಾ
ನಿನ್ನ ಪತ್ತ ಉಳಿಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ
ಸಾವುಕಾರ ಅಂತಾನ ನಂದು ಕೇಳಗಿ
ದೈವ ಮುಂದ ಓಡಿ ಏನ ಫಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದುಮಾಲಿ : ನಾ ಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಮುಂದ।
ಕುಂಬಳ ಬೀಜಾ ಒಂದು।
ಊರಿದೆ ಬಚ್ಚಲಾಗ।
ಜ್ಯಾಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ಹಿತ್ಲಾಗ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಬಡತಾನ ಚಪ್ಪರ ಸನಿದಾಗ।
ಬಳ್ಳಿ ಹೋಯ್ತು ಮ್ಯಾಗ॥
ನಾ ಜಗ್ಗಿದಾಗ ನನ್ನ ಬಳ್ಳಿಕಾಯಿ ಬಂತು ಉರುಳಿ
ನನ್ನ ಮನಿಯಾಗ ಇವುಂದೇನ್ಯೆತಿ ಪಾಲಾ ಇದರಾಗ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಸಾವುಕಾರನ ಮಾತು ಖರೇ ಆಯಿತು
ಬಡವನ ಮಾತಾ ನಡಿಲಿಲ್ಲಾ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸಾವುಕಾರ ಮಡದಿಗಿ ಕರದು ಹೇಳತಾರ
ಖರೇ ಮಾತ ಹೇಳವ್ವಾ ತಂಗೀ
ಮಂದಿ ಕೂಸಿಗಿ ನಂದ್ಯಾಂಗ ಅಂತಾನ
ಇನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ತಲಿಯಾನ ಬಿಂಗಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ನನ್ನ ಮನ್ಯಾಗ ಒಂದ ಆಕಳಿತ್ತು
ಹಿಂಡತಿತ್ತು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಚರಿಗೆ
ಮಜ್ಜಿಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಸಗೊಂಡು ಬಂದೆ
ಬಡವನ ರೇವಗಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಇವನ ರೇವಗಿ ಏನ ಪುಕ್ಕಟ್ಟಾ ಬೇಡುದಿಲ್ಲ
ಮಸರ ಕೊಟ್ಟೇನವ್ವಾ ಖೋಡಿಗಿ
ಇವನ ರೇವಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಿಯಾಗ
ಇರಿಸಿ ಮಜ್ಜಿಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಮುಟಸೀನಿ ಬಾಡಿಗಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ದುಮಾಲಿ : ಮಜ್ಜಗ್ಯಾಗ ಮುಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ತಲ್ಲಾ।
ಬೆಣ್ಣಿ ಕೊಡುಮಾತಾ।
ಯಾವಾಗ ಮಾಡಿದಿ। ಈಗ ಬೇಡತಿ ಬೆಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಆ ನಾರಿ ಸಭಾಕ ಇಷ್ಟಂದ। ಕೂಸ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಹಿಡದಾಳ ಮನಿ ಹಾದಿ। ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಆಗುದು ಮರಿಯಾದಿ
ಹಿಂತಾದ ಹೇಳತಾರ ಅನುದಿನದಿ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥

ಏರು : ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಯಂಕ ಅಣ್ಣಾರಾಮ
ತುರಾಯಿ ಹಚ್ಚಿ ಡಪ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲ ॥
ಕೂ.ಪ. : ನಾರಿ ಅಂತಾ ದಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ಬ್ಯಾರೆ ಐತಿ ಒಳಗಿನ ಕುಶಲಾ।
ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಪ್ರೀತಿಲಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತಿದ್ರೊ
ಅಂಗಡಿಯ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಕೃಷ್ಣಾ ನಿನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ಬೈಲಾ ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ದಾಮೋಜಿ ಪಂಥನ ಝೋಲಾ ಮಹಾರ ಆಗಿ ಬಿಡಿಸಿದಿ।
ಕಬೀರನ ಮಗನಿಗಿ ಹೊಡಿದಿ ಹೊರಳಿ ಪ್ರಾಣ ಪಡಿಸಿದಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ತುಳಸಿದಾಸನ ಆತ್ಮದಿಷ್ಟಕ್ಕೂ ತಿಳಿದಳಿದುಳಿಸಿದಿ।
ಚಿರಂಜೀವಿ ಮಾರುತಿ ಬಿರುದಾ ತ್ರಿಕಾಲ ಬೆಳೆಸಿದಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಪಂಚಪಾಂಡವರ ಸಂಚಿತ ಅಗಮ್ಯ ಪ್ರಾರಬ್ದ ಪರಿಹರಿಸಿದೆ।
ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಮರಣಿತ್ತು ಗರುಡ ತಿಳಿಸಿಸಂಶಾ ಮುರದಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಸಂತ ತುಕಾರಾಮನ ಕೀರ್ತಿ ಜಗದಲಿ ಮೆರೆಸೀದಿ।
ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನ ಕೊಂದು ಪ್ರಲ್ಹಾದನ ಕಾಯ್ದಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ತೇರದಾಳ ಪ್ರಭುದೇವ ಶ್ರೀ ಹರಿನಾರಾಯಣ ನೀನಾದಿ।
ತುಕಾರಾಮನ ತ್ರಿಗುಣ ಹೈನಾ ಕಸಗೊಂಡ ತಿಂದಿದಿ ॥ ಗೀಗೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ತಾಂಪಸಿ,

ಮೀರಜ

ಭವರಿ ಹೆಣ್ಣ ಹಗನ ಗಿತಿ

ಸಖಿ

ಭವರಿ ಹೆಣ್ಣ ಹಗನ ಗಿತ್ತಿ।
ಕಸಬ ಎಲ್ಲಿ ಕಲ್ತೇ ಕಸಬ ಗಿತ್ತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತ ನಿನಗ ಹೇಳತೀನ
ನೆನಪ ಹಿಡಿಯ ಮರತಿ
ಮದವಿ ಆದಾಗ ಮಾನಕ ಬರತಿ
ಮದಿಮಗಾ ಅಂತ ಜನಾ ಎಲ್ಲಾ ಕರಿಯತೈತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹ್ಯಾಣ್ತಿ ಕುತ್ತೇನಿ ನನಗ ಮಗಾ ಅಂದರs ನೀ ತಿಂದಿಯಲsತ್ತಿ
ಅರಸಿನ ಜಗಲಿಮ್ಯಾಲ ಕುತ್ತಿ।
ಹೆಸರ ಕೇಳ್ಯಾಳೊ ಕಳಸಗಿತ್ತಿ।
ಅರ್ಥಾ ಹಾಕಿ ಒಳೆ ಆನಂದದಿಂದ
ಹರದಾಸಂತ ಹೇಳತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಾಳಿಗೇರಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹುಚ್ಚೈತಿ
ಅದರ ಏನ ತಡ್ಡೆ ತಿಳಿತೈತಿ
ತಾಂವಸಿ ಹುಡುಗ ಶಿವಗೊಂಡ ಹೇಳತಾನ
ಸರಳ ಐತಿ ನಡತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ।

ಸಖಿ

ಗಜಾನನ ಬಾರೊ ನೀನು ಮುಖ್ಯ
ಕೈ ಮುಗದೀವ ಊದ ಹಾಕಿ
ದಯಾ ಮಾಡೊ ಜನಕ।
ಭಯಾ ಆಗುವಂಗ ಕೊಡು ನಮಗ ತಿಳವಳಿಕಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಾಂಢೆ ತೊಳದ ಭೋಜನ ಮಾಡಕ್ಕಿ
ಪಗಾರ ನಿನಗ ಯಾರ ಕೊಡಬೇಕ ಮುದಿಕಿ
ಸತ್ತವರ ಮುಂದ ಕುತ್ತ ಅತ್ತವರಂಗ
ಮಾರಿ ಮಾಡಿ ಹೊಯಿಕೋತ ಹೋಗಕ್ಕಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಕಾಳ ಕರಿತ ಹುಡಗಿ ನೀ ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕಿ।
ಗಂಟ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪಂಟ ಹೇಳಿ ಹೊಂಟ ಹೋಗಕ್ಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಂಠದಲ್ಲಿ ನಾದವಿಲ್ಲದೆ ಕವಿಯ ಮಾಡಕ್ಕಿ।
ಬಾಯಿಗಿ ಬಲ್ಲಂಗ ಬಗಳತಾಳೊ ಬಾಳಿಗೇರೆಕ್ಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಊಳಗ ರಂಡಿ ಉಡಾಳ ಬಾಳೊ ಉಮ್ರಾಣಿಯಕ್ಕಿ।
ಮ್ಯಾಳಿಗಿ ಏರಿ ನೋಡತಾಳೊ ಮಾನೆಪುರದಕ್ಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಾನಕ ಅಂಜಿ ಮನಿಗಿ ಹೋದಾಳೊ ಮದರ ಖಂಡೆಕ್ಕಿ।
ಹುಚ್ಚ ಹತ್ತಿ ತಿರಗತಾಳೊ ಹುಲಗಬಾಳಿಯಕ್ಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಡತಾನದೊಳಗ ಬಡಿವಾರ ಮಾಡತಾಳ ಬಾಡಗಿ ಊರಕ್ಕಿ।
ಕಲಮಡಿಯಕ್ಕಿ ದರಗ್ಯಾನ ತಗೊಂಡ ಹೊರಗ ಮಲಗಕ್ಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಾಟ್ ಹಾಕಿ ಮುಕಾಟ ಬಂದಾಳ ತಿಕೋಟಿ ಊರಕ್ಕಿ।
ಗೆಣ್ಯಾನ ಕಳಕೊಂಡ ಗ್ಯೆಯಾಳಿ ಆದಾಳೊ ಗೆಣ್ಣೂರ ಊರಕ್ಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾಚಿಕಿಲ್ಲ ಈ ನಾಗೇಶಿಯವರಿಗೆ ಹಾಕತಾವ ಹಣಿಕಿ।
ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ ಶಿವಗೊಂಡ ಹೇಳತಾನ ವದೀ ಅಂದ ಟೊಂಕಿಗೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕಾಳ ಕರಿತ ಹುಡಗಿ ನೀ ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೈಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಸಬೆರ್ನ ಹೋಗಬೇಕ

ಕೈಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಸಬೆರ್ನ ಹೋಗಬೇಕ ಖುಷಿಯಾಲಾ ।
ಗಂಡುಳ್ಳವರನ ಹೋಗುದು ಜೀವದ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು : ಒಂದ ಮಾತ ಹೇಳತಿನಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಗುಲ್ಲಾ ।
ನೆಲಿ ಬೆಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಲಿ ಯಾಂವಗ ತಿಳದಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಹೆಂಡರಿದ್ದರು ಒಂದು ಊರೊಳಗ ಖುಷಿಯಾಲಾ ।
ಅವರವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಕೂಡಿದ್ದಂಗ ಸಕ್ಕರಿ ಹಾಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಇಲ್ಲದಾಗ ಹೆಣತಿ ಜೀವನ ಆಗುದು ಹರಿಚಲಾ ।
ಬೇಕಾದ್ದ ತಿನಿಸಿ ಕೈ ಕೈ ಎಳಿವಳು ಮಾರಿಮ್ಯಾಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡೋಣು ಕಡಗಿನ ಕಾಲಾ ।
ಒಂದ ದಿನ ಬಂಡಿ ಹೇರಿ ಘಟ್ಟಕ ಹೊಂಟಾನಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೋಡಿ ಹೇಣತಿ ಅಳತಾಳ ಕೊರಳಿಗಿ ಬಿದ್ದ ಖಬರಿಲ್ಲಾ ।
ನೀವ ಹ್ವಾದ ಮ್ಯಾಲ ಒಬ್ಬಾಕಿ ಜೋಡಿ ಯಾರಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಮನಾ
ಮಾಲ ಹಗರಣ ಮಾಡುತಾ ।
ಗಂಡ ಊರಿಗಿ ಹೋಗಾನಾ
ಖುಷಿಯಾಲಾ ನಗತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಒಬ್ಬ ಗೆಣ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂತಾ ।
ಮಾಡ್ಯಾಳ ಮಸಲತ್ತಾ ।
ಕಂಡಾಪಟಿ ತಿರುಗಿ ಭಂಡಾಗಿ ।
ಬರುವ ಈ ಮಾಲಾ ।
ನಾಳಿ ಗಂಡಗ ಸುದ್ದಿ ಹತ್ತಿದರ
ಆದೀತ ಘಾತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಂಡ ಕಂಡವರನ ಮಾಡಬಾರದ
ಗೌಡ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಹೊರ್ತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಈ ಊರಿಗೆ ಹಿರಿಯರನ ಹಿಡದಿಂದ
ಕೇಳವರ್‍ಯಾರಿಲ್ಲಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕೈಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಸಬೆರ್ನ ಹೋಗಬೇಕ ಖುಷಿಯಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಇಷ್ಟ ತಿಳದ ಓಣಿ ಹಿಡದ ಹೊಂಟಾಳಾಗ ಹೊಯ್ಮಾಲಿ ।
ದೂರ ನಿಂತ ಗೌಡನ ಕರದಾಳ ಕೈಯ ಸೊನ್ನಿಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೀವ ಬರ್‍ರಿ ಗೌಡ್ರ ಯಾರಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲಿ ।
ನನ್ನ ಗಂಡ ಘಟ್ಟಕ ಹೋಗ್ಯಾನ ತಿಳಿರಿ ಮನದಲ್ಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಾತ ಕೇಳಿ ಮನಸಾತ ಆಕಿಯ ಮಾರಿಯ ನೋಡುತಲಿ ।
ನಸು ನಗುತ ಅಂತಾನ ಬರತೇನಿ ಮೂರು ಸಂಜೀಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗೌಡಗ ಹೇಳಿ ಘಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮುಂದಕ ನಡದಾಳ ಬಾಲಿ ।
ಒಳೇ ಡೌಲಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈ ಸೊನ್ನಿ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಉಮ್ಮೇದದಲಿ ।
ಮಾರಿ ನೋಡಿ ಓಡಿ ಬಂದ ನಿಂತ ಆಕೀಯ ಹಂತೇಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಏನ ಬೇಡತಿ ಬೇಡ ।
ಕೈಯಾಗ ಕೊಡತೀನ ಹಿಡಿ ।
ನೀವೇನ ಕೊಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ।
ಇಂದ ಹಂಗs ಬರ್‍ರಿ ಮನಿಕಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಷ್ಟ ತಜವೀಜ ಹೇಳಿ
ಹೊಳ್ಳಿ ಬಂದಾಳ ಪ್ಯಾಟಿಗಿ ಓಡಿ ।
ದೂದ ಪೇಡೆ ಮಾಜುಮ್ಮಾ
ತಗೊಂಡಾಳ ಬುಂದೇ ದುಂಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮನಿಗಿ ಹೋಗಿ ಮಂಚಹಾಕಿ
ಮೆತ್ತಗ ಹಾಸಿಗಿ ಮಾಡಿ ।
ತಯ್ಯಾರಾಗಿ ಕುಂತಾಳ
ಗೌಡನ ಹಾದಿಯ ನೋಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಗೌಡ ಬಂದ ನಿಂತ ಬಡದ ಬಾಗಲಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ಕೈಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಸಬೆರ್ನ ಹೋಗಬೇಕ ಖುಷಿಯಾಲಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಗೌಡನ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಎನ್ನ ದೊರಿ ಬಂದಂತಾ ।
ಪೇಡೆ ಬರ್ಫಿ ತಿನಸತಾಳ ಗೌಡನ ತೊಡಿಮ್ಯಾಲಿ ಕುಂತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಷ್ಟರೊಳಗ ಬಂದ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮಚ್ಚಿಯ ಬಡಕೋತಾ ।
ಅವನ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಕೇರಿ ಗೌಡ ಅಂಜಿ ನಡುಗುತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇನ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಲೆಂತಾ ಘಾಬರ್‍ಯಾಗಿ ಓಡಾಡುತಾ ।
ಹಾದರಗಿತ್ಯಾರ ಹಗಣಾ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗೌಡಗ ಹೇಳ್ಯಾಳ ದೇವರ ಮನಿಯಾಗ ಕೂಡ್ರೆಂತಾ ।
ಅಡರಾಸಿ ದೇವರ ಮನ್ಯಾಗ ಹೊಕ್ಕ ಮೂಲ್ಯಾಗ್ಹೋಗಿ ಕುಂತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೈ ಹಿಡದ ಕುಲಕರ್ಣಿನ ಕರತಂದಾಳ ಅಂತಾಳ ಬಾ ಅಂತಾ ।
ಬುಂದೇ ದುಂಡಿ ಮಾಜುಮ್ಮಾ ಬರ್ಫಿ ಪೇಡೆ ತಿನಿಸುತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇವರ ಗರ್ದಿಯೊಳಗ ಗಂಡಾ ಘಟ್ಟದಿಂದ ಬಂದಾ ।
ತನ್ನ ಹೇಣ್ತಿಗಿ ಒದರಿ ಲಗು ಕದಾ ತಗಿ ಅಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಕಿ ಕಿಂವಿಗಿ ಸಪ್ಪಳ ಬಿದ್ದೀತ ಗಂಡ ಕರಿಯುದಾ ।
ಅಂಜಿ ಉಚ್ಚಿ ಹೋದಾಳ ಪಲಪಲಾ ಖಬರಿಲ್ಲದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೌಹಾರಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ ದೇವರ ಮನಿಗಿ ಓಡಿದಾ ।
ನಡಗ ಹುಟ್ಟೀತ ಈಕಿಗಿ ಕೆಳತನಕ ಮ್ಯಾಲಿನಿಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅವರಿಬ್ಬರನ ಅಡಗಿಸಿ ಬಂದ ತಗದಾಳ ಬಾಗಿಲಾ ।
ಕೂ.ಪ. : ಕೈಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಸಬೆರ್ನ ಹೋಗಬೇಕ ಖುಷಿಯಾಲಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಘಾಬರ್‍ಯಾಗಿ ಗಂಡಗ ಅಡಗಿ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಓಡ್ಯಾಡುತಾ ।
ಉಂಡ ಮಲಗ್ಯಾರ ಇಬ್ಬರು ಮುಂದ ಕೇಳಿ ಗಮ್ಮತಾ ।
ನೀರಡಿಸಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ ತಾಳಲಾರದ ಒದರಿದಾ ।
ಅಯ್ಯೋಯೊ ಸಾಯತೀನ ಲಗು ನೀರ ಕುಡಸೆಂದಾ ।
ಗಂಡ ಕೇಳತಾನ ಹೇಣ್ತೀಗಿ ಏನ ಒದರತಾವಂತಾ
ಹೇಣ್ತಿ ಹೇಳತಾಳ ಬಾಳ ದಿನಾ ಆದೀತ ದೇವರ ಹಸ್ತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೆಂಡ್ಲ ಹೆಣ್ಣ ಮಳ್ಳ ಗಂಡಗ ಹೇಳತಾಳ ಸನಮಂತಾ ।
ಗೆಣ್ಯಾಗ ಹೇಳ್ಯಾಳ ಜಗಲಿಮ್ಯಾಲ ಕಾಯಿ ಇಟ್ಟೈತಿ ಅಂತಾ ।
ಅದನೊಡದು ಕುಡಿ ನೀರ ಜೀವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ಶಾಂತಾ ।
ಆಕಿ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಎದ್ದಾನ ಕಾಯಿ ಹುಡುಕ್ಯಾಡುತಾ ।

ಚ್ಯಾಲ : ಜಗಲಿಮ್ಯಾಲ ಇಟ್ಟ ಕಾಯಿ
ಕುಲಕರ್ಣಿ ಕೈಯಾಗ ಹಿಡದಾ ।
ಕಾಯಿ ಒಡಿಲಾಕ ಕಲ್ಲ ಕಾಲಿಲೆ ಮನ್ಯಾಗ ಹುಡಿಕಿದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇದರಷ್ಟ। ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಗೌಡ ಮೂಲ್ಯಾಗ ಕೂತಿದ್ದಾ।
ಹುಡಕ್ಯಾಡುತ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವನ ತೆಲಿ ಮ್ಯಾಗ ಕೈ ಊರಿದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭಲೆ ಗುಂಡಗಲ್ಲ ದೊರಿತಂತ ಕಾಯಿ ಬಿರಿಸಿಲೆ ಒಡದಾ।
ಘಾಬರ್‍ಯಾಗಿ ಗೌಡ ಗಡಬಡಿಸಿ ಲಬ್ಬಿ ಕೈ ಹೊಡದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸಾಯತಿನಂತ ಗೌಡ ಮಾಡಿದಾನ ಗುಲ್ಲಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಕೈಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಸಬೆರ್ನ ಹೋಗಬೇಕ ಖುಷಿಯಾಲಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಏರು : ತೆಕ್ಕಿಮುಕ್ಕಿ ಹಾದ ನೆಗ ನೆಗವಿ ಒಗದ್ರ ಬಲ್ಲಂಗ।
ಖಬರಿಲ್ಲ ಕುಸ್ತಿ ಹಿಡದಾರ ದೇವರ ಮನಿಯಾಗ।
ಇವರ ಗದ್ದಲಕ ಆಕಿ ಗಂಡ ಎದ್ದಾನ ಹಾಸಿಗ್ಯಾಗ।
ತನ್ನ ಹೇಣ್ತಿಗಿ ಅಂತಾನ ದೀಪಾ ಹಚ್ಚ ಲಗುಬೇಗ
ಎಂತಾ ದೇವರ ನೋಡೋಣಂತ ಒನಕಿ ತಕೊಂಡ ಕೈಯಾಗ
ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮಾರಿ ನೋಡಿದ ಮನಿಯಾಗ।
ದೊಡ್ಡವರಂತ ಮಾನದ್ಲೆ ಹಾಕಿದ ಹೊರಗ।
ಕರಾಕರಾ ಹಲ್ಲ ತಿಂದ ಸಿಟ್ಟಾದ ಹೆಣ್ತಿ ಮ್ಯಾಗ।
ತುರಬ ಹಿಡದ ಜಗ್ಗಿ ಹಾಕಿ ನಾಕ ಹೊಡದ ಬೆನ್ನಮ್ಯಾಗ।
ರಟ್ಟಿ ಹಿಡದ ಜಗ್ಗಿ ಬಡದ ಮನಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹಾಕಿದ ಹೊರಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಮಾನಗೇಡಿ ಮಾಡುದುಕ ಸೀರಿ ಕುಬಸಾ ಕಳಿಸಿ।
ಸುಣ್ಣ ಕ್ಯಾಮಣ್ಣ ಮುಸಡಿಗಿ ಬಡದ ಓಣ್ಯಾಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಊರ ತುಂಬ ಮೆರಸಿದಾರ ಕತ್ತಿ ಮ್ಯಾಲ ಕೂಡ್ರಿಸಿ
ಒಳೇ ಗರತಿ ಹೆಣ್ತೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪುರಮಾಸಿ
ಸುತ್ತ ನಾಡೊಳಗ ತಾಂವಸಿ ಊರ ಒಳೆ ಬೇಸಿ
ಕಲಗಿ ಇಟ್ಟ ಡಪ್ಪ ಓಡಿ ಹೋದಾಳ ನಾಗೇಶಿ

ಏರು : ಕವಿ ಶಿವಗೊಂಡನಹಾಡ ಹೊಡದಂಗ ಮುಂಗಾರಿ ಸಿಡ್ಲ
ಕೂ.ಪ. : ಕೈಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಸಬೆರ್ನ ಹೋಗಬೇಕ ಖುಷಿಯಾಲಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಹಾದರದ ಸತಿ

ದೈವವೇ ದೇವರೆಂದು ಗುರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು
ಸ್ಮರಿಸಿ ಮಾಡತೀನಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗು ನಮಸ್ಕಾರ।
ಗದ್ದಲ ಮಾಡದೆ ಗಪ್ಪ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ಲಕ್ಷಗೊಟ್ಟು
ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವ ಬಂದದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾತು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪದಗಳ ಸೆಂವಿ ಕೆಟ್ಟ ಹೋತು। ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯು ಹೆಂಗಸರ
ಪದಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಚ್ಚಕಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಭಾಷಾದಾಗ ತಿಳಿಯುವಂಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೊಡ್ಡ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಸಿರಿವಂತ ಸಾವಕಾರನಿದ್ದಾ ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾ।
ಹತ್ತಿ ಅರಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತಿದ್ದ ಒಳ್ಳೇ ಆರ್ಭಾಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಾಮಪ್ಪನೆಂಬ ನಂಬಿಗಸ್ತ ಆಳ ಇದ್ದಾ ಒಳ್ಳೆ ಸೊಗಸಾ।
ಕಸ್ತೂರಿ ಹೆಸರಿನ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದಳು ಒಳ್ಳೇ ಸುಂದರಿ
ಕಸ್ತೂರಿ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಮಗಾಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಬಹುಮುದ್ದಾ।
ಈ ರೀತಿ ಸಿರಿವಂತನ ಬಾಳು ಒಳ್ಳೇ ಕುಸಿಯಿಂದ ನಡದಿತ್ತೊ ಕೆಲ ದಿವಸ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಸಿರಿವಂತ ಶೆಟ್ಟಿಗಿ ತಾರ ಬಂದಿತ।
ಮುಂಬಯಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಾರ ಓದಿ ಸಿರಿವಂತ।
ಕರದ ಹೇಳತಾನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾನು ನಾಳಿಗೆ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕ।
ತಾರ ಬಂದೈತಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿಂದ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೋಗು ಸಜ್ಜ ಮಾಡು ನನ್ನ ಸಾಮಾನಾ।
ಸಾಲಿದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಾನ ಮಗಾ।
ಮಗನ ಮುದ್ದಾಡಿ ಹೇಳತಾನ।
ನಾನು ಬರುವರೆಗೆ ಜ್ವಾಕಿದಿಂದ ಇರು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮನೆಯ ಆಳು ಮನಷ್ಯಾ ರಾಮಪ್ಪಗ।
ಕರದ ಹೇಳತಾನ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತಾ।
ಮನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡ ನೀನೆಲ್ಲಿಗು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸಿರಿವಂತ ಹೊಂಟಾನ ಮುಂಬೈಕ ಮಗಾ ಅಂತಾನ ಅಳುತ
ನೀನು ಹೋಗಬ್ಯಾಡ ಮುಂಬೈಕ।
ಕೂ.ಪ. : ನೀ ಹೋದರ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ ಮನಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ನಾ ಹೋಗದಿದ್ದರ ಹತ್ತಿ ಅರಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಬಂದ ಆಗುತಾ।
ಇಬ್ಬರ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಬಂದಾಳ ಕಸ್ತೂರಿ ಮಗನ ಹತ್ಯಾಕ।
ಮಗನ ಕರೆದು ಹೊಡಿತಾಳ ಕಪಾಳಕ।
ಊರಿಗಿ ಹೋಗು ಮುಂದ ಅಡ್ಡ ಬರಬಾರದು ಹೋಗು ಒಳ್ಯಾಕ।
ಮಗು ಅಳುತ ಹೊಂಟಿತೊ ಅಪ್ಪನ ಹಂತ್ಯಾಕ।
ಅಪ್ಪ ಮಗನ ಸಮಧಾನ ಮಾಡಿ ಹೊಂಟ ಮುಂಬೈಕ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗದ್ದಲಾ ಮಾಡಿದರ ನಾವ ಬಂದದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾತ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಮೂರನಾಲ್ಕ ವಾರವಾದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ಧನವಂತ ಊರಿಗೇ।
ಕಸ್ತೂರಿ ಅಂತಾಳೊ ಮನಸ್ಸಿನಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಮುಳ್ಳ ಹಚ್ಚಲಿ ಯೌವ್ವನ ವ್ಯರ್ತ ಹೋಗತೈತಿ।
ಇಂಥಾ ಗಂಡಿದ್ದರ ಏನ ಹೆಣ್ಣಿಗಿ ಸುಖಾ ಆಗತೈತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆಗ ಕಸ್ತೂರಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ದಿ ಮನದಾಗ।
ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆ ತರಲು ಹೋದ ರಾಮಪ್ಪ ಬಂದಾನ ಅದ
ಹೊತ್ತಿಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಗಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಾಲೀಗಿ
ರಾಮಪ್ಪ ಅಂತಾನ ಪಲ್ಲೆ ತಗೋ ತಾಯಿ ಅಂತ
ಒಳಗ ನಡಿ ಕೈ ಚೀಲಿ ಇಡು ತಾಯಿ ಅಂತ ಕರೆಬ್ಯಾಡ ನನಗ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿನಗಾಗಿ ನಾನು ಸಿಹಿ ಊಟಾ ಮಾಡೇನಿ ಊಟಮಾಡು
ಮಗಾ ಇಲ್ಲ ಮನಿಯಾಗ।
ಎಂದಿಲ್ಲ ಇಂದ್ಯಾಕ ಈ ಮಾತು ಹೇಳವ್ವಾ ತಾಯಿ ನನಗೀಗ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಊರಾಗ ಗಂಡಿಲ್ಲ ಮನಗಾಕ ಸೊಗಸಿಲ್ಲ ನನಗ।
ಒಳಗ ಬಂದು ಮಲಗಬಾರ ನೀ ನೀಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಗಾ ಬಂದು ನೋಡಿದರ ಏನಂದಾನ ಮನದಾಗ।
ಊಟಕ ಬಡಿಸು ಹೊರಗಡೆ ನನಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಸಾಕಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ಕೊಡುವೆ ನಿನಗ।
ಬೇಡಿದರೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ನಿನಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಬ್ಯಾಡೆವ್ವಾ ನನ ತಾಯಿ ಜ್ಯಾತಿಲೆನಾ ಕೀಳು
ಉಂಡ ಮನಿ ಜಂತಿ ಎಣಿಸಲಾರೆ ನಾನೀಗ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿದರ ನಾವು ಬಂದದ್ದ ವ್ಯರ್ಥವಾತ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಕೈ ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗತಾಳೋ ಬಾಗಿಲ ಹಾಕತಾಳೊ
ಸಿಹಿ ಊಟದ ತಾಟು ಕೊಟ್ಟಾಳೊ ಅವಗ ।
ಸಾಲಿದಿಂದ ಮಗಾ ಅದs ವ್ಯಾಳೇಕ ಬಂದಾನ್ರಿ ಹಾಕಿದ ಬಾಗಿಲ ನೂಕತಾನ್ರಿ
ಹೊಲ್ಯಾನ ಅಬ್ಬರದಾಗ ಬಾಗಿಲ ಅಗಳಿ ಎಳದಿದ್ದಿಲ್ಲರಿ ।
ಮಗಾ ಬಂದ ನೋಡ್ಯಾನ್ರಿ ಹೊಲ್ಯಾನ್ರಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಂದಿಲ್ಲದ ಕೀಳ್ತಾನ ಇಂದ್ಯಾಕ ನಡು ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳವ್ವ ನನಗ ।
ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮ ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಹೊಂಟಾನ ತನ್ನ ಮನಿಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೆಟ್ಟ ಮನಸಿನ ಕಸ್ತೂರಿ ಹೇಳತಾಳ ಮಗಗ ।
ಬಾ ನನಮಗನೆ ಉಣ್ಣಾಕ ಕೊಡತೇನ ನಾ ನೀರಿಗಿ ಹೋಗಬೇಕೀಗ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಹೊಟ್ಟಿಗಿ ಹಸಿವಿಲ್ಲ ನನಗ ।
ನೀ ನೀರ ತರಲು ಹೋಗು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೀರಿಗಿ ಹೊರಟಾಳ ಆವಾಗ ।
ಕೊಡಾ ಬಗಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹಾದಿಯೊಳಗ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತಾಕೀಗಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಬಂದಮ್ಯಾಗ ನೋಡಿದ ನೋಟ ಮಗಾ ।
ಹೇಳ್ತಾನ ತನ್ನ ತಂದಿಯ ಮನದಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಯುಕ್ತಿ ಹುಡುಕಬೇಕು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಗ ।
ಗಂಡ ಬರುವದರೊಳಗ ಮಗನ್ನ ಕೊಂದ ಹಾಕಬೇಕ ಈಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಬಡ ಬಡಾ ಹೋಗಿ ಅವಸರಲೆ ಮಗನ್ನ ಕರದಾಳಾಗ ।
ಓಡಿ ಬಂದು ಮಗ ಕೇಳತಾನ ಯಾಕವ್ವಾ ಕರೆದಿ ಈಗ ।
ಒಳಗ ಹೋಗ್ಯಾಳ ಕುಡುಗೋಲು ತಂದಾಳ ಮಗನ ಮಮತೆ
ದೂರವಾಯಿತು ಈಗ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿದರ ನಾವು ಬಂದದ್ದು ವ್ಯರ್ತವಾಯಿತು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಮಗನನ್ನ ತೊಡಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಸ್ಯಾಳ
ಕುಡುಗೋಲಿನಿಂದ ಹಾಕ್ಯಾಳೋ ಮಗನ ಕುತಿಗಿಗೆ ।
ಮಗಾ ಚೀರುತ್ತ ಅರಚುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ ಅರೆಕ್ಷಣದಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಡಬಡನೆ ಬಂದಾಳ ನೀರ ಬೋಗಾನಿ ಎತ್ತ್ಯಾಳ
ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ತಗ್ಗು ತೋಡ್ಯಾಳ ಆಗ।
ಮಗನ ಶವ ಹೊತ್ತು ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮ್ಯಾಗ ಮಣ್ಣ ಮುಚ್ಯಾಳಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಬಂದರೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕ ಅವಗ।
ನಾನಾ ರೀತಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಯಾಳೊ ಹಗಲ ರಾತ್ರ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಬರುವವರೆಗೆ ಮಲಗ್ಯಾಳ ಹಾಸಿಗಿ ಮ್ಯಾಗ।
ಒಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಅವ ಬರುವವರೆಗೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಸಿರಿವಂತ ಸಾವಕಾರ ವ್ಯಾಪರದೊಳಗ।
ಲಾಭ ಪಡೆದು ಕುಶಿಯಿಂದ ಬಂದ ಮನಿಗೆ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಗ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೂಗತಾನ ಮಡದೀಗೆ।
ಹೆಂಡತಿ ಮಲಗಿದ್ದಳ ಕಾಟಾದ ಮ್ಯಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಮತೆಯ ಮಗನ ನೋಡತಾನ ಮನಿಯಾಗ।
ರಾಮಪ್ಪಗ ಕೂಗತಾನ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಷ್ಟು ಒದರಿದರೂ ಒಬ್ಬರು ಬರಲಿಲ್ಲ ಆವಾಗ।
ಗಚ್ಚಿನ ಮನೆಯು ಸುಡುಗಾಡಾಗಿ ಕಂಡಿತು ಅವಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇನ್ನು ಮುಂದ ಹೇಳತೇನಿ ಕೇಳ್ರಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಗುಣಾ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಾದರ ಬಯಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಬಾಳ್ವೇಕ ಬೀಳುವುದು ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣು॥
ಕೂ.ಪ. : ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿದರ ನಾವು ಬಂದದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು : ಮಡದಿನ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೇಳತಾನ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಯಾನ ಮಗಾ।
ಮುದ್ದಾದ ಮಗುವಿನ ಮುಖಾ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ ಈಗ ನನಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೋರ್ಯಾಡಿ ಅಳುತ ಗಂಡನ ಮುಖಾ ನೋಡಿ ಹೇಳತಾಳ ಅವಗ।
ಸಾಲಿಗಿ ಹೋದಾಂವ ನಾಲ್ಕ ದಿನಾತ ಮನಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಮಗಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಿರಿವಂತ ಸಾವಕಾರಗ ಸಂಶಯಬಂದು
ಹುಡುಕುತ್ತ ನಡದಾನ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗೆ।
ಮಗನ ಸುಳು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ಅವಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಓಣಿ ಕೇರಿಯ ಜನರನ್ನ ಕೇಳತಾನ ಅವನು
ನನ್ನ ಮಗನ್ನ ಕಂಡಿರೇನು ನೀವೀಗ।
ಕೇಳಿದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನೋಡಿಲ್ಲಂತ ಹೇಳತಾರ ಅವಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಗಾ ಮಗಾ ಅಂತ ಅಳಕೋತ ಹೊರಟಾನ ಸಾಲಿ ಕಡೆಗೆ।
ಮಾಸ್ತರನ ಕೇಳತಾನ ಆತುರದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕಂಡಿರೇನಂತ
ಮಾಸ್ತರ ಹೇಳತಾರ ಅವಗ ನಾಲ್ಕ ದಿನಾ ಆತು ಅವನ ಮುಖಾ
ಕಂಡಿಲ್ಲ ಸಾಲಿಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲಂತ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಊರ ಊರಿಗೆ ಆಳಕೊಟ್ಟು ಹುಡುಕಲು ಕಳಿಸ್ಯಾನ ಮಗನ್ನ
ಎಷ್ಟು ಹುಡಿಕಿದರೂ ಮಗನ ಸುಳಿಯು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ಅವಗ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಮುದ್ದು ಮಡದಿಯ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳತಾನ
ಮಗನ್ನ ಎಲ್ಲಿಗಿ ಕಳಿಸಿ ಕರೆ ಹೇಳು।

ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಸ್ತೂರಿ ನುಡಿತಾಳ ನಿರ್ಮ್ಮಾಣಿ
ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಾಣಿ ನಾನೆಲ್ಲಿಗೂ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ ಮಗನ್ನ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮನೆ ಆಳ ರಾಮಪ್ಪನ ಕರಿಸಿ ಕೇಳತಾನ
ಮಗಾ ಎಲ್ಲಿ ಅದಾನ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಗನ ಮುಖ ಕಂಡಿಲ್ಲ
ಇದು ಸತ್ಯ ನನ್ನ ಒಡಿಯಾ।
ಆ ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡರು
ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗ್ಯಾರ ಸಿಸ್ತಿನಿಂದ॥
ಸಿರಿವಂತ ಶೆಟ್ಟಿಗಿ ನಿದ್ದಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಮಗನ ವ್ಯಸನದಾಗ।
ನಿದ್ದಿ ಹತ್ತಿದ ಕಸ್ತೂರಿ ನುಡಿತಾಳ ಕನಸಿನಾಗ
ಮಗನ ಕೊಲೆಯ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳತಾಳ ಕನಸಿನಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಧನವಂತ ಶೆಟ್ಟಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀರ ಭೋಗಾಣಿ ಎತ್ತಿ ನೋಡತಾನಾದ
ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಹೊರಬಿತ್ತ ಮಣ್ಣ ತಗದ ನೋಡತಾನ
ಮಗನ ರುಂಡ ಕಡಿ ಅವಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗದ್ದಗಲ ಮಾಡಿದರ ನಾಮು ಬಂದದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೪॥

ಏರು :

ಹಾದರ ಹೆಣ್ಣಿನ ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟೆ ನನ್ನ ಮಗನ್ನ ಬಲಿತಕ್ಕೊಂಡಳು ಈಗ।
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಗನ ರುಂಡವ ಹಿಡಕೊಂಡು ಬೋರ್‍ಯಾಡಿ ಅಳತಾನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಮಗಾ
ರುಂಡವ ಹಿಂಡಕೊಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಎಬಿಸ್ತಾನ ಹೊಡೆದು
ಆಗ ಕಸ್ತೂರಿ ಎದ್ದು ಮಗನ್ನ ರುಂಡ ನೋಡಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಅಳತಾಳಾಗ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಗನನ್ನು ಯಾರು ಕೊಂದು ಹಾಕ್ಯಾರ ಬೇಗ ಹೇಳು ನನಗ
ಚ್ಯಾಂಡಾಲ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಗಂಡಗ ಸಿಕ್ಕದು ಸುಖ ಅಂಬೋದು।

ನಿಜ ಹೇಳು ಮಗುವಿನ ಕೊಲೆ ಯಾರ ಮಾಡ್ಯಾರ ಅಂತ ಬೆದರಸ್ಯಾನ ಶೆಟ್ಟಿ
ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಹೊರಸಬ್ಯಾಡ ಆರೋಪ
ನಿಮ್ಮಾಣಿಯಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಕಂಡಿಲ್ಲ ಮುಖಾ ನಾಲ್ಕ ದಿನಾ
ಕಸ್ತೂರಿ ನುಡಿತಾಳ ಈ ರೀತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸುಖವಿಲ್ಲದ ಸಂಸಾರ ಯಾಕ ಹಾದರದ ಸತಿಯಾ ಸಾಕಿನ್ನಾ ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸ ।

ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಗೋಲು ತಂದು ಕಸ್ತೂರಿಗೆ ಹೇಳತಾನ
ಕೊಂದವರ್ಯಾರು ।

ಇಳುವು : ಕಸ್ತೂರಿ ಹಿಡದ ಹಟಾ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಕಡಿತನಕಾ ।
ಆಗ ಧನವಂತ ಶೆಟ್ಟಿಯು ಕುಡಗೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡಿತಾನ ಕಸ್ತೂರಿ
ಶಿರಕ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಿರಾ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತು ಕ್ಷಣದಾಗ ।
ಮಗನಿಲ್ಲದ ಬಾಳು ನನಗ್ಯಾಕ ಬೇಕು
ಸಾಕಿನ್ನು ಈ ಹಾಳು ಸಂಸಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅಕ್ಕ ತಂಗೆಮ್ಮಗಳಿರಾ ಅಕ್ಕರೆಯ ಬಾಲಕರಾ
ದುಷ್ಟಗುಣಾ ಅಳಿದು ಬಾಳರೆವ್ವಾ ಅಂತ ತಾಂವಸಿ ಕವಿ ನರಸುಬಾ
ಹೇಳತಾನ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ॥

ಕೂ.ಪ. : ದೈವವೇ ದೇವರೆಂದು ಗುರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು
ಸ್ಮರಿಸಿ ಮಾಡತೀನಿ ನಿಮ್ಮಗೆಲ್ಲರಿಗು ನಮಸ್ಕಾರ ।
ಗದ್ದಲ ಮಾಡದೆ ಗಪ್ಪ ಕುಂತ ಕೆಳರಿ ಲಕ್ಷಗೊಟ್ಟು
ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಬಂದದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾತು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಕುಂಟಲಗಿತ್ತಿ ಕೆಂಚವ್ವಾ

ಪದಾ

ಕುಂಟಲತನ ಮಾಡುವದರೊಳಗ ಪಂಟ ಮಾಡಿ
ಅಂಟು ಹಚ್ಚಿ ಹೋಗುವದರೊಳಗ ಬಂಟಿ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಅವಳಿಗೆ ತಂಟೆ ತಿದ್ದಲಿಕ ಹತ್ತತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಜಾವಾ ।
ಕೈಗಂಟು ಮಾಡುವದರೊಳಗ ಯಾರಿಲ್ಲ ಅವಳ ಸಮಾ ।
ಮೋಜಮಾಡಿ ತರುವಳು ನಾಡೊಳಗ ಇಂಥವಳಿಲ್ಲಾ
ಹಿಂದೆ ಆಗಿಲ್ಲಾ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಯಾವ್ಯಾಂವಾ ।
ಮುಂದ ಕಾಣುದಿಲ್ಲಾ ನಾವು ನೀವು ಇಂಥಾ ಜೀವಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೂಡಲದೇಶದೊಳಗ ಇದ್ದರು ಮಿಗಿಲಾದ ಸಾವುಕಾರ್
ಗಂಡ ಹೇಣ್ತಿ ಆಗಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಇಬ್ಬರದು ಒಂದು ಗುಟ್ಟಾ
ಕೇಳರಿ ನೀವು ಚಿತ್ತಿಟ್ಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಾ ಎಂಬುವ ಖಬರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡತಿದ್ದರೊ ಕೂಟಾ ।
ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಯಾರದು ಕಾಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅತ್ತಿಗೆ ನದನಿ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಭಾವ ಮೈದುನರಿಲ್ಲ
ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಇಬ್ಬರದೆ ಆಟಾ
ಹಿಂಗ ಇತ್ತು ಒಳ್ಳೇ ಪೈಟಾ
ಬಹಳ ದೈವವುಳ್ಳವರು ಸಾಂಬ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಾ । ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಊರೊಳಗೆ ಮನಿ ಮಹಲ ।
ಅದರಲ್ಲಿ ಖಜಾಣಿ ಕೋಣಿ ಸೊಗಸಿಲೆ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಾವುಕಾರರೊಳಗ ಇವನ ಆರ್ಭಾಟಾ ।
ಇವನದು ಒಳ್ಳೆಯ ಭರಭರಾಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸೀರಿ ಕುಬಸದ ಅಂಗಡಿ ಪ್ಯಾಟಿಯೊಳಗಿಟ್ಟಾ
ಯಾರಿಲ್ಲ ಇವನ ಸರಿ ಜವಳಿ ವ್ಯಾಪಾರದಷ್ಟಾ
ಕೇಳರಿ ಜನರೇ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಜರದ ಸೀರಿ ಜರದ ಕುಪ್ಪಸ ಹಿರೀದ ಬದಕ
ಅವನ ಹತ್ತರ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಅಳತಿಲ್ಲ ರೊಕ್ಕ
ಪ್ಯಾಟಿ ಶೆಟ್ಟರೆಲ್ಲಾ ಇರತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಇವನ ಬಿಟ್ಟಾ।
ಎಲ್ಲಾರೊಳಗ ಇವನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕುಂಟಲತನ ಮಾಡುವದರೊಳಗ ಪಂಟ ಮಾಡಿ
ಅಂಟು ಹಚ್ಚಿ ಹೋಗುವದರೊಳಗ ಬಂಟಿ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಪ್ಯಾಟಿಯೊಳಗ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಊಟಕ್ಕ ಬರತ್ತಿದ್ದ ಮನಿಗೆ।
ಮನಿ ಇತ್ತ ಬಹಳ ದೂರ ಪ್ಯಾಟಿ ಬಿಟ್ಟ
ಕೇಳರಿ ನೀವು ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಬ್ಬರ ಪ್ರೀತಿ ಹೇಳೇನೆಂದರೆ ಸಾಲದು ತೀರದಷ್ಟಾ
ಇತ್ತ ಕೇಳರಿ ಹಸನಾದ ಬಂದ ಪೈಟಾ
ಇದು ಹೆಂಗಸರ ಕಪಾಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಊರೊಳಗೊಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ ಅಯ್ಯನಿದ್ದಾ
ಸದಾವಕಾಲ ಭಿಕ್ಷಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ ಸೈಪಾಕದ ಹಿಟ್ಟಾ।
ಅವಾ ಬಹಳ ದಿಟ್ಟಾ। ಪ್ರಾಯ ಹದಿನಾರು ವರುಷಾ ಒಳೇ ಮಕರಟಾ
ಬಾಳ ಭರ ಭರಾಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಿಂಗ ಕಟಿಗೊಂಡು ತಾನು ಜಂಗಮ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೊರಟಾ
ಸಿಂಗಾರಾಗಿ ಅಂಗಳ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದಾ
ಮೊದಲು ಶಂಭುಲಿಂಗ ಎಂದು ಹೆಸರಿತ್ತ ಅಂವಂದಾ
ಕುರುಬಗೇರಿ ತಳವಾರಗೇರಿಯೊಳಗಿಂದ
ಬಣಜಿಗರ ಓಣಿಯೊಳಗ ಭಿಕ್ಷಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ
ನಾನು ಸಾಧು ಇರುವೆನೆಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕುಬಸದ ಶೆಟ್ಟಿ ಮನಿಗಿ ಅಯ್ಯ ಬಂದಾ। ಹಿಟ್ಟ ನೀಡೆಂದಾ।
ಶೆಟ್ಟಿ ಮನಿಯೊಳಗ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ। ಪ್ಯಾಟಿ ಅಂಗಡಿಯೊಳಗಿದ್ದ।
ವ್ಯಾಪಾರ ಭರಾಟೆಯೊಳಗಿದ್ದ ತೊಡಗಿದ್ದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಶೆಟ್ಟಿ ಹೇಣ್ತಿ ಹಿಟ್ಟು ನೀಡಲು ತಾ ಬಂದಾಳ।
ಧರ್ಮಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಯ್ಯಗ ಭಕ್ತಿಲಿಂದ ತಂದಾಳ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಳ ಚೆಲುವಿ ಸವುಕಾರನ ಹೇಣ್ತಿ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚೆಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ।
ಪಾಯಕಟ್ಟದ ದೇಹ ಮೈನರದ ಬಾಲಿ।

ಕಳಪೆ ಇಲ್ಲರಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ।
ಒಳ್ಳೇ ಪಾಯಶುದ್ದ ಪದ್ಮಿನಿ ಜ್ಯಾತಿ
ತಿದ್ದಿ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನ ಬುದ್ದಿಲಿ
ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲ ಯಾರಿಗೂ ಅವನ ನೆಲಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಇಂಥಾ ರೂಪವಂತಿನ ಕಂಡು ಭ್ರಾಂತಿಬಡದ ಅಯ್ಯ
ನಿಂತೆಲ್ಲ ಕಡಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಾನ ಹೌಹಾರಿ। ಕಬರ್ದಾರಿ।
ಕಾಮಾತುರ ಏರಿತ ತಲೆಯೊಳಗ ಸೇರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನೋಡಿ ಸಾವುಕಾರನ ಹೇಣ್ತಿ ಅಂತಾಳರಿ।
ಏನಾಯ್ತು ಗುರುದೇವಾ ತಂದೆ। ಇವನಿಗೇನಾತ್ರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕುಂಟಲತನ ಮಾಡುವದರೊಳಗ ಪಂಟ ಮಾಡಿ
ಅಂಟು ಹಚ್ಚಿ ಹೋಗುವದರೊಳಗ ಬಂಟಿ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಏರು : ಕಾಮಾತುರ ತಲೆಗೇರಿ ಅಯ್ಯ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬಿದ್ದ ಬಿಟ್ಟಾ
ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಭೂಮಿಯ ಮ್ಯಾಲ ಹೊರಳಿಕೊಂಡು। ಕಡಕೊಂಡು।
ಯಾಕೊ ತಮ್ಮಾ ಏಕಾಏಕಿ ಬಿದ್ದಿ ಕಡಕೊಂಡು ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ಅವಸರ ಮಾಡಿ ಬಂದಾಳ ಚರಿಗಿ ನೀರ ತಕ್ಕೊಂಡ। ಹಿಡಕೊಂಡ।
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಯಾವ ಕಡೀದ ದೆವ್ವ ಬಂದು ಬಡಿತವ್ವಾ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಾ
ಇವ ಸಾಯತಾನೊ ಉಳಿತಾನೊ ಎಂದು ಗಾಬರಿಗೊಂಡ
ಏನು ಮಾಡಬೇಕ ಇದಕ ಮನೆಯೊಳಗಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಗಂಡಾ
ಬಲ್ಲಿದ ಪುಂಡಾ।
ಚರಗಿ ನೀರ ಸುರುವಿ ಅವನೀಗಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸ್ಯಾಳಲ್ಲಾ।
ಆಗ ಅಯ್ಯ ಎದ್ದಾನಲ್ಲಾ। ಜಗತ್ತಿನ ಭಂಡಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎದ್ದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಜೋಳಿಗಿ ತನ್ನ ಬೆತ್ತ ತಕ್ಕೊಂಡಾ।
ಕೈಯೊಳು ಹಿಡಕೊಂಡಾ।
ಮಾರಿ ನೋಡತಾನ ತಿನ್ನುವವರಂತೆ ಹರಕೊಂಡಾ
ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಾ।
ಎಡಕ ಬಲಕ ಯಾರ್‍ಯಾರಿಲ್ಲಾ ಒಡ ಮುರಿಯತಾನ ಮೈಯಾ
ಮಿಡುಕುತ ಮನ್ಮಥನೊಳು ಸಿಕ್ಕೊಂಡಾ। ಬಹಳ ಬಡಕೊಂಡಾ।
ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ ಹೋಗಲಾರದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಾ। ದಡ್ಡ ಮುಂಡೆ ಗಂಡಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಪಿತ್ತವೆದ್ದಿತ್ತೇನ್ರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸತ್ತಂತೆ ಬಿದ್ದಿರಿ ನೀವು
ಸಾವುಕಾರನ ಹೇಣ್ತಿ ನಾಚಿಕೊಂಡು।
ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ಕಾಮಾತುರ ತಲೆಗೇರಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಳ್ಳ ಮುಂಡೆಗಂಡ
ತಾನಿದ್ದನು ಸಾಮಧೂಮ ಒಣಕೆ ತುಂಡಾ
ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ ಮಾರಿ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ
ಹುಚ್ಚ ಮುಂಡೆ ಗಂಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಭಿಕ್ಷಾ ಮಾಡುದು ಬಿಟ್ಟಾ।
ಆಕಿ ಮೇಲೆ ಮನ ಸಿಟ್ಟಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆ ಕ್ಷಣಕ ಮಠಕ ಹೋಗಿ ಮಲಕೊಂಡಾ।
ದಿಂಗ ಬಡಿದಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆಕಿ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಾ ಗಪ್ಪಚಿಪ್ಪ ಹೊತ್ತಕೊಂಡಾ
ಮಲಗಿಕೊಂಡಾ ಜಗತ್ತಿನ ಭಂಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಹೂವ ಪತ್ರಿ ಹಾಕುತ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವ ಬಂದಳು ಮಠಕ
ಶಂಭುಲಿಂಗಾ ಎಂದು ಒದರಿ।
ಅಂದಾಳೋ ತಾನು ಎತ್ತ ಹೋದೆ ನೀನು ಮಠಾಬಿಟ್ಟು ಬೆದರಿ।
ಮಾರಿ ತಗೆದು ಅಯ್ಯನವರು ಬಾರವ್ವ ಕೆಂಚವ್ವಾ
ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳವ್ವ ನನ್ನ ಮಾತು ನೀನು ತಾಯಿ ಸರಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕುಂಟುತನ ಮಾಡುವರೊಳಗ ಪಂಟ ಮಾಡಿ
ಅಂಟು ಹಚ್ಚಿ ಹೋಗುವದರೊಳಗ ಬಂಟಿ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಏರು : ಏನು ಹೇಳಲವ್ವಾ ಸಿಕ್ಕಿನಿ ಕಾಮನ ಸೆರೀ।
ತಲೆಗೇರಿ ಸೊಗಸಿಲ್ಲಾ ಮನದಾಗ।
ಧ್ಯಾಸ ಐತಿ ಕುಬಸದ ಶೆಟ್ಟಿ ಹೇಣ್ತೀ ಮ್ಯಾಗ
ಎಬ್ಬಿಸಬ್ಯಾಡ ಆಗಿರುವೆ ನಾ ಗಾಬರೀ
ನೀನೊಬ್ಬಾಕಿ ತಾಯಿ ಸರಿ। ಇನ್ನು ಸಾಯತಿನೊ ಉಳಿತಿನೊ
ಎನ್ನುದುನೀಮರಿ।
ರೂಪದೊಳು ಯಾರಿಲ್ಲ ಆಕಿ ಸರಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಸಾವುಕಾರ ಬಾಳ ಭಾರಿ। ಯಾರಿಲ್ಲ ಅವಗ
ದುಡ್ಡಿನೊಳಗ ಸರಿ।
ಬಡವನಾದವಗ ನನಗ ಹೆಂಗ ಬಂದಾಳು ನಾರಿ। ಅ ಸುಂದರಿಕೇಳ।

ಕೆಂಚವ್ವ ಅಂದಾಳ ಅಯ್ಯಗ ಯಾಕ ಬರುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುದು ನೀ ಮರಿ।
ಇಂಥವರೆಲ್ಲರು ನನ್ನ ಕೂದಲಕ ಸರಿ। ಏನು ಮಾಡ್ಯಾಳೋ ಆ ನಾರಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೆಂಚವ್ವ ಅಂದಳು ಕಡೆಗೆ ಇಂಥದರೊಳಗ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದೆ
ಚಿಂತಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇರಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಯವು
ಆ ನಾರಿನ ತಂದಕೊಡದಿದ್ದರ ಕೊಡುವೆನು ನನ್ನ ಜೀವಾ
ತಗೊ ನನ್ನ ಹ್ಯಾವ ಆಕಿ ಬೇಕಾದಂತವಳಿರಲಿ ಬಿಡರಿ ಸಂಶಯ।
ಆಕಿ ದೇಹದೊಳಗ ಕಾಮಬಾಣಾ ಹೂಡಿ ಹೊಡಿರಿ ನೀವು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಅವಳ ಗಂಡ ನಮ್ಮ ಪ್ಯಾಟಿಯೊಳಗ।
ಒಳ್ಳೆ ಸಾವುಕಾರ ಎನಿಸಿರುವಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಕಿ ಶೆಟ್ಟಿರೆಲ್ಲ ಅವನ ಕೈಯಾಗ।
ಅವನ ಬೆಳಕ ಬಹಳ ಈಗ ನಮ್ಮೂರಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಜನದಾಗ ಕೊಡುವನು ಆಗs।
ಜವಳಿ ಬೇಕಾದ್ದ ಬೇಡಲಿ ಅವನ ಅಂಗಡ್ಯಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ವ್ಯಸನ ಮಾಡುದು ಬೇಡ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳ್ತೀನಿ ನಿನಗ
ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು ನಾ ಹೇಳಿದಂಗ ನೀ ಕೇಳು
ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ ಜರಕಾಟ ಖಣಾ ಒಂದು ಅವನ ಅಂಗಡ್ಯಾಗ
ಚಿಂತಿ ಬಿಡು ನೀನೀಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕುಂಟಲತನ ಮಡುವದರೊಳಗ ಪಂಟ ಮಾಡಿ
ಅಂಟು ಹಚ್ಚಿ ಹೋಗುವದರೊಳಗ ಬಂಟಿ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಏರು : ಚಂದವಾದ ಕುಬಸದ ಖಣಾ ಒಂದು ಕೊಡು ನನ್ನ ಕೈಯಾಗ।
ಇಂದೇ ಕರತಂದು ಕೊಡುವೆನು ನಿನಗ
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ವ್ಯಸನ ಈಗ ಆಕಿ ಬಂದಳೆಂದು ತಿಳಿ ಮನದಾಗ
ಪಂಥ ಗೆಲುಸುವೆನು ನಿಂದು ಈಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗುಂಗ ಬಡಿದು ಕೂಡ್ರ ಬೇಡ ತರಲು ಹೋಗು ನೀ ಲಗು।

ಮನದೊಳಗ ಹಿಗ್ಗಿ ಅಯ್ಯ ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಇಸಕೊಂಡಾ

ಭರ ಭರ ಹೋದರು ಇಬ್ಬರು ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ। ಮಠ ಬಿಟ್ಟ ಆಗ।
ಕುಬಸದ ಶೆಟ್ಟಿ ಸಾವುಕಾರನ ಅಂಗಡಿ ಇತ್ತು ಕೂಟಿನಾಗ।
ನಡುಬಾಜಾರಿನ್ಯಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊಕ್ಕನು ಕುಬಸದ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಳಗಿ ಮಿಕಿದ ಶಂಭುಲಿಂಗಯ್ಯ
ಕೊಡ್ರಿ ಸಾವುಕಾರರೆ ಕುಬಸದ ಖಣಾ ಒಂದು ನಮಗ। ಬಹುಬೇಗ।
ನಿಮಗ ಬೇಕಾದದ್ದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳರಿ ಇದರಾಗ। ಈ ತಡಪಿನ್ಯಾಗ।
ಕೊಡರಿ ಜರಕಾಟಿ ಖಣಾ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿದಾಗ। ಈ ಬಡ ಅಯ್ಯಗ।
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ತಗೆದು ತೋರಿಸಿದಾ ಸಾವುಕಾರ
ಹಿರಿದು ಇತ್ತು ಜರದ ಕುಪ್ಪಸಾ
ಹರಿದು ಕೊಟನು ಅಯ್ಯನವರ ಕೈಯಾಗ।
ಆ ಜರದ ತಡಪನಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ
ಕೊಟ್ಟನೊ ಸಾವುಕಾರಗ ಖುಷಿಲಿಂದ ಆಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕುಪ್ಪಸ ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ಕೆಂಚವ್ವನ ಕೈಗೆ
ತೋರಿಸು ನಿನ್ನ ಕಸ್ಬ ನೋಡುವ ಲಗುಮಾಡಿ।
ಈ ಜರಕಾಟ ಖಣಾಹಿಡಿ।
ಕರಕೊಂಡ ಬರಬೇಕು ಲಗುಮಾಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಿನ್ನ ಮಗನ ಸರಿ ಕೆಂಚವ್ವ ನಿನಗೆ ಮುಗಿಯುವೆ ಕೈಯ್ಯಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಕುಂಟಲತನ ಮಾಡುವದರೊಳಗ ಪಂಟ ಮಾಡಿ
ಅಂಟು ಹಚ್ಚಿ ಹೋಗುವದರೊಳಗ ಬಂಟಿ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಏರು : ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಬಿಟ್ಟ ನೋಡು ಘೋರ ಮಾಡಿ। ನನ್ನ ವ್ಯಸನ ನೋಡಿ।
ದೌಡ ಹೋಗವ್ವಾ ನೀನು ಮನಸಿನ್ಯಾಗ ನನಗ ಬಾಳ ಗಡಿಬಿಡಿ।
ಗಟ್ಟಿ ಗುಣದ ಕೆಂಚವ್ವಾ ಕುಪ್ಪಸ ಇಸಕೊಂಡಾಳ
ಅಯ್ಯನವರಿಗೆ ಮಿಸುಕುವದರೊಳಗಾಗಿ ತರುವೆನು ನಡಿ
ಮಾಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಮನದಾಗ ಗಡಿಬಿಡಿ।
ಮುದಕಿಯಾದೆ ಇಂಥದರಲ್ಲಿ ಈಶ್ಯಾಡಿ। ನೀ ಮನಸೊಂದು ಗಟ್ಟಹಿಡಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಟಕಮಕ ನೋಡುತ ಮಠದಾಗ ಅಯ್ಯನವರಾ।
ಭಕಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹೊರಗ ಜನರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಲಿಗೇರಿತೆ ಕಾಮಾತುರಾ।
ಇತ್ತ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವ ಆಗಿ ತಯ್ಯಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕುಬಸ ಉಟ್ಟರದಾಗ ಇಟ್ಟಾಳೋ ಜನತಾರಾ।
ತಾ ಹೊಂಟಳೋ ಭರಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪತ್ರಿ ಹಾಕಿಕೊಂತ ಕೆಂಚವ್ವ ಅವಸರಲೆ ಊರಾಗ।
ತತ್ರ ಬಿತ್ರ ಮಾಡುತ ಪರಿ ಬಿಚ್ಚಿದ ಹಾವಿನಂಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹೆಂಗ ಐತ್ರಿ ನೋಡ ನೋಡರಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹ್ಯಾವಾ।
ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೊಟ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ಗುಣಾ
ಹರಿ ಹರಾ ಬ್ರಹ್ಮ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಯಾವಾ।
ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಜ್ಯಾವಾ
ಕೊಲ್ಲುದಕ ಉಳಿಸುದಕ ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲರು ಒಳಗಿನ ಭಾವಾ।
ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಾಳ ಹ್ಯಾವಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೂವ ಪತ್ರಿ ಕೆಂಚವ್ವ ಹೊಕ್ಕಳು ಸಾವುಕಾರ ಓಣಿ
ಪಕ್ಕಾ ಬೇತ ತಗೆದಳೊಂದು ಕುಂಟಲಗಿತ್ತಿ
ಆ ಹೊಯಮಾಲಾಗಿತ್ತಿ।
ಬಂದು ದುಃಖ ಮಾಡಿದಳು ಹೊಟ್ಟಿ ಕಡಿಯತೈತಿ
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿ ಕಡಿಯತೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನರಳುತ ಉರುಳುತ ಬಂದು ಬಿದ್ದಳೊ ಸಾವುಕಾರನ ಮನಿಮುಂದ
ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಹೊರಗ ಬಂದಾಳೋ ಸಾವುಕಾರನ ಹೇಣ್ತಿ
ಹೊರಗ ಬಿದ್ದಿದ್ದಳೋ ಆ ಕುಂಟಲಗಿತ್ತಿ।
ಯಾಕೆ ಕೆಂಚವ್ವಾ ನಿನಗೇನಾಗೈತಿ ಹೇಳಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕುಂಟಲತ ಮಾಡುವದರೊಳಗ ಪಂಟ ಮಾಡಿ
ಅಂಟು ಹಚ್ಚಿ ಹೋಗುವದರೊಳಗ ಬಂಟಿ ಹೂಗಾರ ಕೆಂಚವ್ವ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೬ ॥

(ಅಪೂರ್ಣ)

ಬಡವನ ಸಿಟ್ಟು ದವಡಿಗೆ ಮೂಲ

ಬಡತನ ಅಂಬುದು ಬಾಳ ಕೆಟ್ಟಾ ಬಡವಗ ಬಂದಿತೊ ಬಾಳ ಸಿಟ್ಟಾ।
ಸಾವುಕಾರ ಸಾಲಾ ತೀರಸಬೇಕಾದರ ಸಂಗ್ಯಾಗ ಆದಿತೋ ಸಂಕಟಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಶಾಹರ ಬೈಲಹೊಂಗಲದಾಗ ಸಾವುಕಾರ ಬಲಭೀಮ ಅಂತ ಅವನ ಹೆಸರಾ।
ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ರೊಕ್ಕ ರೂಪಾಯಿ ಅರಳಿಯ ವಹಿವಾಟ ವ್ಯಾಪಾರ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂಲಿಕಾರರು ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು ರೂಪಾಯಿ ಒಯ್ಯತಾರ ಪತ್ತಾರಾ।
ವಾರ ವಾರ ಚಾಲ್ತಿ ಚೊಕ್ಕ ಮಾಡಾವರ ಶನಿವಾರ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆನಂದ ದುಂದ ಅವನ ಕಾರಭಾರ।
ಹತ್ತೆಂಟು ಮಂದಿ ಅವನ ಮನಸಾಕ್ಷಾ।
ಮಾಗಿ ಮಳೆಗಾಲ ಹತ್ತಿ ಅರಳಿ ಉತಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧನಿಯಲ್ಲಿ ಏನ ಹೇಳಲೆ ವಣಾ ಕಾರಭಾರಕಿ।
ಅವ ಮಾಡುತ ಇದ್ದಾನೋ ನಿವಾರಶಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮರಿಬ್ಬರೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆ।
ಅವರು ಮಾಡುದಕ ಕಡಿಮಿಲ್ಲ ಗಳಿಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಊರಾಗ ಯಾರಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ ಬ್ಯಾಸರಕಿ।
ಬಾಳ ಸಾಚ್ಯಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಸಾವಕಾರಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಸಾವಕಾರನ ಪೋಷಾಕ ಹೇಳ್ತೀನಿ ನಿಮಗ।
ಹಿಡದ ತಿರಗತಿದ್ದ ಓಣಿ ಓಣಿ ಕೇಳ್ರಿ ಈಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚಾಕ ಶಿಖಾಮಣಿ ಕಾಗದ್ಧ ಕೊರಳಾಗ।
ಜರಿಕಾಟ ರುಮಾಲ ತಲಿಮ್ಯಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಉಟ್ಟಿರುವ ದೋತ್ರ ನಾಗುಪುರಿ ನೋಡ ಅವಗ।
ಟರಲಿನ ಅಂಗಿ ಮೈಮ್ಯಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚಂದ್ರಹಾರ ಗೋಪಚಂದ್ರ ಹ್ಯಾಂಗ ಎದಿಮ್ಯಾಗ।
ತಳಾ ತಳಾ ಹೊಳೆಯುವ ಬಂಗಾರ ಉಂಗರ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಬೆರಳಾಗ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾ ಬಹು ದಿಟ್ಟಾ।
ಸುಳ್ಳ ಮಾತು ಇಲ್ಲ ಎಳ್ಳಷ್ಟಾ।
ಸಾಲಾ ಕೇಳಲು ಸಂಗ್ಯಾನ ಮನಿಗ್ಹೊಂಟಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಸಾವುಕಾರ ಸಾಲಾ ತೀರಸಬೇಕಾದರ ಸಂಗ್ಯಾಗ ಆದಿತೊ ಸಂಕಟಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಏರು :

ಸಂಗ್ಯಾ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಮನಿಯಾಗ। ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದಳು ಬಹು ಸುಂದರಿ।
ಸುಂದರಿ ಮ್ಯಾಗ ಸಾವುಕಾರನ ಮನಸಾತು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮನಿ ಒಳಗ ಹೋಗಿ ಕೂಗ್ಯಾನ ಸಂಗ್ಯಾನ್ನ।
ಸಂಗ್ಯಾನ ಹೇಣ್ತಿ ಬಂದು ಹೇಳತಾಳ ಸಾವಕಾರಗ।
ಹೊಲಕ್ಕ ಹೋಗಿ ಅರತಾ ಸಾತು ಬರುಹೊತ್ತಾಗೇದ ಕುಂದರ್ರಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಾವಕಾರ ಕೇಳತಾನ ಸಂಗ್ಯಾನ ಹೇಣ್ತೇಗ।
ನೀರ ಕೊಡು ಕುಡಿಯಾಕ
ಸಂಗ್ಯಾನ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಗನೆ ಒಳಗ್ಹೋಗಿ ತಂಬಿಗಿ ತುಂಬಿ ಕೊಟ್ಟಾಳ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನನಗ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು
ಕೊಡದಿದ್ರ ವಾರಂಟು।

ಸಂಗ್ಯಾನ ಹೆಂಡತಿ ಸಾವಕಾರನ ಪಾದಕ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಳ ಪರಿ ಪರಿಯಿಂದ

ಸಾವಕಾರ ನುಡಿತಾನ ಕೆಡಕಿನ ಮಾತ ಪಾದಕ ಬಿದ್ದರ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ನನ್ನ ರೊಕ್ಕ
ದುಡಿಯಾಕ ಬಾ ನೀನು ನನ್ನ ಮನಿಗೆ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಡತನ ಇದ್ದರೂ ಮಾನ ಅಂಬುದು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ
ಗಂಡ ಬರಲಿ ಕೇಳಿ ಬರತೀನಿ ಅಷ್ಟ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಲದಿಂದ ಸಂಗ್ಯಾ ಬಂದಾನೊ
ಸಂಗ್ಯಾ ಬಂದು ನೋಡತಾನೋ ಸಾವಕಾರನ ಮನದಾಗ ಸಂಶಯ ಬಂತೊ।
ಮಾನ ಹೋದ ಮ್ಯಾಗ ಬದಕಬೇಕ ಯಾಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಾವಕಾರನ ಈಗ ಕೊಂದ ಹಾಕಬೇಕ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಕುಡಿಗೋಲದಿಂದ ಚಂಡಹಾರಸ್ಯಾನ

ಹೆಂಡತಿ ಕೇಳತಾಳ ಸಂಗ್ಯಾಗ ಯಾವ ತಪ್ಪ ಕಂಡು ಕೊಂದರಿ ಸಾವಕಾರನ।
ಸಾಲ ಕೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದ ಬಾಗಲಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಂಗ್ಯಾ ಅಂತಾನ ಹೆಂಡತಿಗಿ ನಿನ್ನ ಕೆಡಿಸಲು ಬಂದಾನೆಂದು।
ಮನದಾಗ ಸಂಶಯ ಬಂದು ಕೊಂದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ದುಡುಕು ಕೆಡಕಂತ ಹಿರಿಯರ ಮಾತು ನಿಜ ಐತಿ।
ಬಡವನ ಸಿಟ್ಟು ದವಡಿಗೆ ಮೂಲ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಡವರ ಬಾಳು ಏನಾದರೇನು ಕೇಳುದಿಲ್ಲ ಜನಾ।
ಬಡವ ಕೊಲೆ ಮಡಿದರ ಆ ಜಲ್ಮ ಕಾರಾಗ್ರಹವಾಸ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶ್ರೀಮಂತರು ಹತ್ತೆಂಟು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರೂ।
ಲಂಚಕೊಟ್ಟು ನಿರ್ದೋಶಿಯಾಗಿ ಹೊರಗ ಬರತಾರ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಸಮಾಜವಿಲ್ಲ ಸರಕಾರವಿಲ್ಲ।
ಅಂಥವರು ಬದುಕುದು ಬಾಳ ಬಿರಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಡವನಿಗಾತು ಬರಿ ಹೊಟ್ಟಿ।
ಹೊಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ನಿಶ್ಶಕ್ತತೆ ಬೆಳದಿತೊ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿಶ್ಶಕ್ತತೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ರೋಗ ಬಂದಾವು।
ಮೂವತ್ತು ಅಂಕಿ ದಾಟುವ ಮುನ್ನ ಹೋಗತಾನೊ ಸುಡಗಾಡಕೊ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ತುಂಬಾ ಯೌವ್ವನ ಹೆಂಡತಿ ಯೌವ್ವನ ಸುಖಕ
ಹಗಲಿ ರಾತ್ರಿ ತಿರಗತಾಳೋ ಊರ ಊರಾ
ಅದಕ ಬೆಳಿತಾ ಹೊರಟೈತಿ ವ್ಯಭಿಚಾರಾ
ಭಂಡ ರಂಡ್ಯಾರ ಹಿಂದ ಬಂಡ ಗಂಡಸರಾ
ತಿರಗತಾರೊ ನಾಯಿಯಂಗ
ತಾಂವಸಿ ಊರಾಗ ನರಸುಬಾಗ ಹೂವಿನಹಾರ ಹಾಕಿ
ಶಿವಗೊಂಡ ಕವಿ ಹೇಳತಾನೊ ನೀತಿ ವಚನಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಡತನ ಅಂಬುದ ಬಾಳ ಕೆಟ್ಟಾ ಬಡವಗ ಬಂದಿತೊ ಬಾಳ ಸಿಟ್ಟಾ।
ಸಾವುಕಾರ ಸಾಲಾ ತೀರಸಬೇಕಾದರ ಸಂಗ್ಯಾಗ ಆದಿತೋ ಬಾಳ ಸಂಕಟಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ನೋಡಕೊಂಡ ಬಿಡಬೇಕ ಮುಂದ ಹಾದರ ಮಾಡುದು

ಪದಾ

ಪತಿವ್ರತಾ ಬಾಲ್ಯಾರ ಕೂಡಿ ಕೇಳ ಬೇಕ್ರಿ ದಯಮಾಡಿ
ದಯಮಾಡಿ ಹೇಳ್ತೀವರಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಡಿಬೇಕು
ತಿಳಕೊಂಡ ಹಿಡಿಬೇಕ ನೋಡಕೊಂಡ ಬಿಡಬೇಕ ಮುಂದ ಹಾದರ ಮಾಡುದು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಏರು : ಹಾದರಂಬುದು ಪ್ರಥಮ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂತ ಕಾಯೇಮ
ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಾ ಸೇರ್‍ಯಾವ ನೋಡ್ರಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮದಂದ್ರ ಚಿಂತಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮವರಂದ್ರ ಚಿಂತಿಯಿಲ್ಲ
ಮನಸ ಹೋಗತಾವ್ರಿ ನೋಡ್ರಿ ಬೇಕಾದವರ ಮ್ಯಾಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಮನಸ ಹೋದ್ರ ಅಷ್ಟೇ ಹೋತ ಮನಷ್ಯಾ ಹೋಗಬಾರದ
ಹಿಂಬಾಲಹತ್ತಿ
ಸುತ್ತಿ ಒಗಿಯಬೇಕ್ರಿ ಅದನ ಸತ್ವ ಗುಣದಲ್ಲಿ
ಸತ್ತ ಹುಟ್ಟಿದರ ಚಿಂತಿಯಿಲ್ಲ ಜ್ಯಾತ್ಯಾಗಿಂದ ಹೋಗುದಲ್ಲ
ರೀತಿ ತಪ್ಪಿದರ ಬಾಳ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗುದರಿ ಇಲ್ಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಅನ್ಯದ ಕೆಲಸಾ ಮಾಡಿ ಅಕ್ಕಽ ತಂಗೇರಂತ ಕೂಡಿ
ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕಡ್ಯಾಕ ಆಗತಾರ ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ
ಪಾಪಾಗುದ ದೇವರಿಗೆ ಗುರುತ
ಪುಣ್ಯೆಯಾಗುದು ಮನಸಿಗಿ ಸರತ
ದೀಪ ನಾಶ್ಯಾದಾವ ತಿಳಕೋರಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಇದನ ಕೇಳಿ ಇರಬೇಕ್ರಿ ಒಳೇ ಪಚ್ಚಽ।
ಬಿಗದ ಹಾಕ್ರಿ ಕಽಚ್ಚಿ।
ಹೇಳತೀನ ಸ್ವಚ್ಛಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಕಚ್ಚಿಽದಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವಾಸಾ।
ನಿಮ್ಮನ ಮಾಡತೈತ್ರಿ ಒಮ್ಮೆ ಮೋಸಾ
ಘಳಿಗಿ ಕೆಲಸಕಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನಿಹೋಗಿ
ಪರಪುರಷರಿಗಿ ಕೆಡುದೇನ ಕೆಲಸಾ।
ನಿಮ್ಮವರ ಮ್ಯಾಲ ನೀ ಇದ್ದರ ಬಹುಲೇಸಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಿಮ್ಮವರ ನಿಮಗ ದೇವರಂತ ವೇದಾಂತಾ
ಮಳ್ಳ ಹಿಡದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಿಯಾಕ ಸೇರುದಾ।
ನೋಡಕೊಂಡ ನಡಿಬೇಕ ॥

ಕೂ.ಪ. : ತಿಳಕೊಂಡ ಹಿಡಬೇಕ ನೋಡಕೊಂಡ ಬಿಡಬೇಕ
ಮುಂದ ಹಾದರ ಮಾಡುದು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಶ್ರೀಮಂತ ಸಾವುಕಾರ ಮಾಡತಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಾ
ಬುದ್ದಿಯಿಲ್ಲಿದ್ದ ಬಹು ಪಂಡಿತಾ।
ಆತನ ಹೇಣ್ತಿ ಇದ್ದಾಳ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿ
ಊಟಾ ಮಾಡತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅವನ ಮುಖಾ ನೋಡದ ಹೊರತ।
ವ್ಯಾಪಾರಕ ಹೋಗುವಾಗ ಬಂದ ಬಿದ್ದಾಳ ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲ
ದುಃಖ ಮಾಡಿ ಅಳತಾಳ ನಾನಾ ವಿಪರೀತಾ।
ವ್ಯಾಪಾರಕ ಹೋಗತೀರಿ ದೂರ ಅಂತಾಳ ಸುಂದರಾ।
ಕಾಮ ಆದರ ಹೆಂಗ ಮಾಡ್ಲಿ ಹೇಳ್ರಿ ಖಚಿತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೇಳಿ ಸಾವುಕಾರ ಹಾದಿ ತಗದ।
ಎಲ್ಲಾರಿಗಿ ಆಗುವಂತೆ ಬೋಧ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದೊಂದ ದೃಷ್ಟಾಂತಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಗದ್ದಾ ತುಟಿ ಹಿಡಿದ ಸೂರ್ಯ್ಯ ಉದಯಕ।
ಅರ ಮಂದಿರ ಮ್ಯಾಗೇರಿ ನಿಂದರ ಬೇಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಅರಮಂದಿರ ಮ್ಯಾಗೇರಿ ನಿತ್ತ ನೋಡಬೇಕ
ಸುತ್ತಮುತ್ತ ದೂರ ಎಲ್ಲಾರಕಿಂತ
ಹೋಗಾಂವ ಹೊರಿಯಾಕ
ಅವನ ಗುಡಾ ಭೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಷ್ಟ ಗಂಡಾ ಹೇಣ್ತೇಗಿ ಹೇಳಾನಾ ಆದಾಳ ಸಮಾಧಾನ
ಹಿಡದಾಳ ಅವನ ಚರಣ ಬಿದ್ದಾಳ ಪಾದಕ
ಇನ್ನ ಹೋಗ್ರಿ ಸ್ವಾಮಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಸ್ವಾಮಿ ಹೋದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ
ಕಾಮ ಆತ ಬಾಲಿಗೆ ನೆಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಅಳತಾಳ ತಮ್ಮ ರಾಯರನಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ತಿಳಕೊಂಡ ಹಿಡಿಯಬೇಕ ನೋಡಕೊಂಡ ಬಿಡಬೇಕ
ಮುಂದ ಹಾದರ ಮಾಡುದು॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ನಿದ್ದಿ ಇಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾಗ ಎದ್ದ ಕುತ್ತಾಳ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಗ
ಚಿಂತಿ ಹತ್ತಿ ಮಾಡತಾಳ ಸೂರ್ಯಾನುದಯ ಆದಿಂದ।
ಅರಮಂದಿರ ಮ್ಯಾಲ ಏರಿ ನೋಡತಾಳ ಸುಂದರಿ
ಊರ ಹೊರಗ ಒಂದ ಮಠಾ ಇತ್ತ ಒಬ್ಬಾಂವಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆ ಭಾವಾನ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿತ್ತಂದ್ರ ಬೈಲಕಡಿಗಿ ಪರಸ್ಪರ ದೂರ
ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತ ಆ ಭಾವಾಂದು।
ಅಂತರಜ್ಞಾನಿ ಭಾವಾಯಿದ್ದ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಓದತಿದ್ದ
ಬಲ್ಲವರ ಕೇಳ್ರಿ ಆ ಬಾಲಿ ಮನಸಿನೊಳಗಿಂದು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನೀರ ಮುಟ್ಟಿ ಜಲ್ದಿ ಎದ್ದ। ಕಲ್ಲಿಗಿ ಮಗಿ ಒಡದ
ದುಃಖ ಮಾಡಿ ಅಳತಾನ ನಾನಾತರದಿಂದ।
ಅಳುವುದು ತಾ ಕೇಳಿ ಬಂದಾಳ ಅಲ್ಲಿಗಿ ಓಡಿ
ಯಾಕ ಅಳತೀರಿ ಹೇಳ್ರಿ ನನ್ನ ಮುಂದ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹೇಳತಾನ ಅತ್ತಿತ್ತ ಮಗಿನಂದು ವಡಿತಂತ
ಅದು ನಾನು ಕೂಡಿ ಇದ್ದೀವ ಬೇಕಂತಾ
ತನ್ನ ಹೋತ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟ ನಡಿ ನೀರಾಗ ಕೈಬಿಟ್ಟ
ನಾನೇ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ಮುಗಿಕಿಂತ ಮುಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶ್ಲೋಕ : ಛೇ ಹುಚ್ಚ ಮುಂಡೆ ಹೆಂತಾದ ಇದ್ದರ ಭಾಂಡೆ
ಅದಕೆಂಗ ತೋರಿಸಬೇಕ ಕುಂಡಿ
ಒಂದಕ ತೋರಿಸಿದರ ಸ್ವರ್ಗದಾಗ ಕುತ್ತ ಸುಖಾ ಉಂಡಿತ।
ಮತ್ತೊಂದ ತೋರಸಿದರ ಹೋಗಿ ನರಕರಾಡಿ
ಹಿಂಗ ಹೇಳ್ಯಾರ ಮಹಾ ಮುನಾದಿಗಳು
ಎಚ್ಚರ ಹಿಡಿ ಹುಚ್ಚರಂಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನನ್ನ ಶರೀರ ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲ
ಈ ಮಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಿ।
ಒಡಿತ ಇಂದಿಗಿ ಕಡಿತ ನೋಡವ್ವಾ।
ಕಲ್ಲ ಬಡಿತ್ರಿ ಹಡದವ್ವಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮತ್ತೊಂದ ಮಗಗಿ ಶರೀರ ತೋರಿಸಬೇಕಾದರ
ಪ್ರಾಣಯ್ಯಾತಕ ಇಡಲಿ ಸುಟ್ಟ ಹೋಗಲಿ
ಸಾವುನೇಳವ್ವಾ ಇನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ನಮ್ಮವ್ವಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಇಳಿತ ಆಕೆ ಮದಾ ಆತನ ಗುರುಬೋಧಕ
ಬಿಟ್ಟಿತ ಆಕಿ ದೆವ್ವಾ ಬಾಯಿಲೆ ಅಂತಾಳ
ಶಿವ ಶಿವಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ಅಂದ ಹೋದಾಳ ಜಲ್ಮನೀಗಿ
ಶ್ರೇಷ್ಟ ಪದವೀಗಿ ನೀವು ಕೇಳರೆವ್ವಾ
ವಾಳೆಗಳಿರೆ ಬಾಳೆವ್ವಾ ಬಸವ್ವಾ

ಏರು : ಮಲಾಬಾದಿ ಮೋಜಿಂದ ಸಂಗಯ್ಯನ ಊರ ಸಾಕಂದ್ರ
ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಕವಿ ಚೆಂದ ದಿನ್ನಾ ಮಾಡುದಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ತಿಳಕೊಂಡ ಹಿಡಿಬೇಕ ನೋಡಕೊಂಡ ಬಿಡಬೇಕ
ಮುಂದ ಹಾದರ ಮಾಡುದು॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ವೈಗೂರ

ಕೆಡಸತೈತಿ ಮನಾ

ಸಖಿ

ಕೆಡಿಸತೈತಿ ಮನಾ ಉಡಾಳ ದನಾ ಉಪರಾಟಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಮಾಯಾ ಮೆಟ್ಟಹಾಕ ಮಮತಾ ನೀರಾ ಕುಡಸ
ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಕೋ ಗಿಡಕ ಕಟ್ಟಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮನಸ ಕಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಲ ಮಾರ್ಗ ದೊರೆಯುವುದು ।
ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಗುವುದು ಗುರುಭೆಟ್ಟಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗುರು ದೊರೆತ ಮ್ಯಾಲ ಸರ್ವ ದೊರೆಯುವುದು
ಗರವ ಬರವು ಹೋದ ಉಪರಾಟಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಗುರುವ ಇಲ್ಲದ ನಿರವಾಹವಿಲ್ಲ ।
ಅರುವು ಎಂಬುದು ಗುರುವಿನ ಕುಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಾ ಬಲದ ಪಾಲಾ ಬೈಲಾ ಬೈಲ ಅನ್ನುದು ಬಾಲದ ಮ್ಯಾಲಾ ।
ಮೈಗೂರ ಜ್ಯಾಗ ರಂಗಲಾಲಾ ಮಾರುತಿ ದಯಾ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಣಮ ಭೀಮಣ್ಣಾ ಹಾಡ ಮಾಡತಾರ ಹಗಲ ಇರಳಾ ಸ್ತವನಾ ।
ಗ್ರಂಥ ಓದತಾರ ಸಾಧು ಜನರಾ ।
ಮೂಢ ಜನರಿಗೆ ಯಾತರ ಖೂನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಕಾಶಿ ರಾಮೇಶ್ವರಕ ಲೇಸಾದ ಗೋಕರ್ಣ ಜಾತ್ರ ಮಾಡೂನು ಬಾ ।
ಜಗದೇಶ್ಯಾನ ನೋಡುನು ಬಾ । ಆತಗ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೇಡೂನ ಬಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಲವಿಷಪ ಆವರಣ ಪಾಪಾ । ಅದರಿಂದ ಕುಲನಾಶ ಆದಾವಾಧಿಪಾ ।
ನರಕದೊಳಗ ಆಗುದು ತಾಪಾ । ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಗಳು ಮಾಡರಿ ನೆನಪಾ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. :

ಗೋಕರ್ಣ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡೂನು ಬಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಯಲ್ಲಾಪುರದಿಂದ ಹಾದಿಯ ಒಡೆದು । ಮುಂದ ಹೋಗರಿ ನಡದ
ರಾಮನ ಗುಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗುಡೊಳಗ ಇಳದಾ । ಈಶ್ವರ ಲಿಂಗನ್ನ ಪಾದವ ಪಡೀದು
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. :

ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗೂನ ಬಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೋಗಿ ಮಾಡನೀ ಸಾಧುರ ಸಂಗ। ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೊಳಿಬೇಕ ಲಿಂಗಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗತಾನ ನಿನಗ ಆತ್ಮಲಿಂಗಾ। ಸಮುದ್ರ ನೋಡಿ ನಾ ಆದೀನ ದಂಗಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. :

ಜಾತ್ರೆಯ ಮಾಡೂನ ಬಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಉಳಿವಿ ಅಂದರ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದ ತೀರ್ಥ। ಜಲ್ಮನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಆಗುದು ಸ್ವಾರ್ಥ
ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ತಾ ಇರತಾನ ದಾತಾ। ಗೋಕರ್ಣ ಜಾತ್ರಿಗೆ ಹೋಗುನು ಬಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೇಶದೊಳಗ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯಾಳ ಶಿಸ್ತಾ। ಶಿವಗೊಂಡನ ಭಕ್ತಿಗೆ ನರಸುಬಾ ಒಲತಾ
ನಾಗೇಶವರ ಕೇಳಿ ಕುಂತಾರ ಅಳತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿನ್ನಂಗ ಸತ್ತ ಹೋದು ಒದರ್ಯಾಡಿ

ಪದಾ

ಹೆಚ್ಚ ಅಂತಿ ಶಕ್ತಿ ಹೆಂಗ ದೊರದೀತ ಮುಕ್ತಿ
ನರಕಕ ಹೋಗಿ ಕೂಡಿ।
ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ಹಿಂದಕ ನಿನ್ನಂಗ ಸತ್ತ ಹೋದು ಒದರ್ಯಾಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ನಿರಂಕಾರದಾಗ ನೀರಿನ ರೂಪ ಅವಂದಾ
ಓಂ ಸೋಮ ಶಬ್ದ ಆದಿತು ಉಸಲ ಅವನ ಇಚ್ಛಾದಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಓಂ ಅಂಬು ಶಬ್ದದಿಂದಾ ಅಲ್ಲಮ ಮಹಾಪ್ರಭು ವಾದಾ।
ನಾ ಅಂಬು ಶಬ್ದವಾದಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ಹುಟ್ಟಿದಾ।
ಸಿ ಕಾರದಾಗ ಶಿವಾ ರೂಪವಾಗಿ ಸೃಷ್ಠಿ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಾ।
ರಜ ತಮ ಸತ್ವ ಮೂರು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಅವನ ಇಚ್ಛಾದಿಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ರಜಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಹುಟ್ಟ ಸಾಂವಾ ಸತ್ವಗುಣಾ ವಿಷ್ಣು ಪಾಲನ ಮಾಡಾಂವ
ತಮೋ ಗುಣಾ ರುದ್ರ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಾಂವಾ।
ಇದರಂತೆ ಈ ಮೂರು ತತ್ತಿ ಭಾವಾ।
ಎಲ್ಲಿ ಐತಿ ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣ ಹೇಳಾಕೊ ಬಲ್ಲಾಂವಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಮುಂದಿನ ಸಂಧಿಗಿ ಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಾಕಿ ಆಕಾರಾತ ಇಚ್ಚಕಡಿ।

ಕೂ.ಪ. :

ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ಹಿಂದಕ ನಿನ್ನಂಗ ಸತ್ತ ಹೋದು ಒದರ್ಯಾಡಿ ॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೧॥
ಶಿವಾ ಹೆಣ್ಣೂ ಅಲ್ಲ ಗಂಡು ಅಲ್ಲಂತ ಹೇಳತಿ।
ಹೆಣ್ಣಾ ಗಂಡಾ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಅಂತ ಹೆಸರ ಹೆಂಗ ಬರತೈತಿ ॥ಜೀಜೀ॥
ಅನಂತದಾಗ ಆಲದ ಎಲಿ ಹೆಣ್ಣಂತ ಹೇಳತಿ।
ಆ ಎಲಿಗಿ ಮುನ್ನೂರದಾ ಅರವತ್ತ ಶಿರಾ ಗಂಡೈತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ನಿನ್ನ ಎಲಿಗಿ ನನ್ನ ಗಂಡ ಶಿರಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಉಳ್ಳಿ ಬೀಳತೈತಿ।
ಇದರಂತೆ ನಿನ್ನೊಳಗ ಗಂಡ ಜೀವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರ ಹುಳಾ ಬಿದ್ದ ಕೊಳತ ಹೋಗತಿ॥
॥ಜೀಜೀ॥
ಕೇಳ ಶಾವೀರಾ ಹೆಚ್ಚಂತ ಆದಿಶಕ್ತಿ ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರದಾಗ ಬರದೈತಿ।
ಕೃತಾಯುಗದಾಗ ಹೂಗಾರನ ಮನ್ಯಾಗ ಹೆಂಡಿ ಯಾಕ ಬಳಿತಿದ್ದಳ ನಿನ್ನ ತಾರಾಮತಿ॥
॥ಜೀಜೀ॥
ಹೆಚ್ಚಿನದಕ್ಕಿದ್ದರ ಸುಟ್ಟ ಭಸ್ಮ ಮಾಡುದಿತ್ತ ಹೆಂತಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಆದಿಶಕ್ತಿ
ತ್ರೇತಾಯುಗದಾಗ ಮಂಡಲದಾಟಿ ಸೀತಾ ಯಾಕ ಹೋದಳ ರಾವಣನ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ
ಆಕಿ ಹೆಚ್ಚಿನಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಆದಿಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿನಕ್ಕಿದ್ದರ ಅವರ ಸುಟ್ಟ ಭಸ್ಮ ಮಡ್ಲಾಕ
ತಿಳಿಲಿಲ್ಲೆನೋ ಅಡಜ್ಯಾತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಪಂಚ ಪಾಂಡವರ ವನವಾಸಕ ಹೋದರ ಐದಿ ಮಂದಿ ಕೂಡಿ।
ಕೂ.ಪ. : ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ಹಿಂದಕ ನಿನ್ನಂಗ ಸತ್ತ ಹೋದರ ಒದರ್ಯಾಡಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಾನ ಮಾತ ಹೇಳತಿನ ಚಿತ್ತಿಟ್ಟ ಕೇಳ್ರಿ ಇನ್ನs।
ಹೆಚ್ಚನಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾ ದ್ರೌಪತಿ ಆದರs ನನ್ನ ಕರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಯಾಕ
ಇಟ್ಟಾಳ ಕಣ್ಣಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೆಚ್ಚಿನಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ದ್ರೌಪತಿ ಆದರ ನನ್ನ ಕೃಷ್ಣನ ಅಂದು ಯಾಕ ಮಾಡ್ಯಾಳ ದ್ಯಾನಾ।
ಹಿಂತಾದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಆದಿಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ಹೆಂತಾ ಹೈವಾನಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪರಪುರುಷರನ ನೋಡಿದಂತ ಜಮದಗ್ನಿ ಋಷಿ ಸಿಟ್ಟಾದ
ಪರಶುರಾಮ ಎಲ್ಲಮ್ಮಂದ ಹೊಡದ ಪ್ರಾಣಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೇಳರಿ ಎಲ್ಲಮ್ಮ ಅಂದರ ಹೆಚ್ಚಿನಕ್ಕಿ ಅಂತಿ ನನ್ನ ಆದಿಶಕ್ತಿ
ಏರು : ನೀರ ತರಲಾಕ ಹೋಗಿ ಯಾಕ ನೋಡಿದಾಳ ಪರಪುರುಷನ
ಕೊಡದಾಗ ನೀರ ನಿಂದ್ರಲಿಲ್ಲ ಒಂದೀಸ।
ಹಿಂತಾದ್ಯಾಕೊ ನಿನ್ನ ಆದಿಶಕ್ತಿ ಮನಸಾ
ಶ್ಯಾರ ಮಿರಿಜ್ಯಾಗ ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಹೇಳ್ಯಾನ ಹರದಾಸ
ಶಿಷ್ಯಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣವ್ಯೆರಿಗಿ ಹೇಳತಾನ ನೀ ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ಗಡಿ॥
ಕೂ.ಪ. : ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂತ ಹಿಂದಕ ನಿನಂಗ ಸತ್ತ ಹೋದರ ಒದರ್ಯಾಡಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೊ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ

ಪದಾ

ಗಂಡಸಿನ ಬಸರಾ ಕಾಯುದಿಲ್ಲ ಕಸರಾ। ಹೇಳತೀನ ಹೆಸರಾ।
ಸೋಸಿ ತಗದ ನಾವು ಬೀಸಿ ಒಗೀತೀವಿ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೊ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಕಾಲ ಕಡೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೊಂಕಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ತೆಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರಾ
ಮೂರು ಮಂದಿದು ಮನಸ ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ರೇತ ಆಗುದು ಪುರಾ।
ತಂದಿ ಉದರದಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಇರುವುದು ಕಂದ ಹುಟ್ಟುದ ಜೋರಾ।
ಮಣಿಪೂರ ಚಕ್ರ ಅನಾವತ್ತ ಚಕ್ರಾ ನುಡುವ ಬೀಳೂದು ಈ ಶರೀರಾ ॥ ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತಾಯಿ ಉದರಲ್ಲಿ ಬೀಳುದು ತಂದಿ ಬಿಂದು।
ಅಲ್ಲಿಂದ ಹುಟ್ಟುದು ಕಂದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇದರಾಗ ಇಲ್ಲೋ ಹೆಣ್ಣಿಂದಾ।
ಇಲ್ಲಿ ನೋಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ತಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಆರಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟ ಪುರಾಣಾ
ನೋಡಿದಕ ಹತ್ತಿಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣಿನ ಆಧಾರಾ॥

ಕೂ.ಪ. :
ಸೋಸಿ ತಗದ ನಾವು ಬೀಸಿ ಒಗಿತೀವಿ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೊ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಒಂಬತ್ತ ತಿಂಗಳ ವಜ್ಜಿ ಹೊತ್ತ ತಿರಗಿನಂತ ಹೇಳತಿ ಯಬಡತಿ।
ಯಾರ ಉಪಕಾರಕ ವಜ್ಜಿ ಹೊತ್ತಿದಿ ಡಂಬರ ಮನ್ಯಾನ ಕತ್ತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆರ ಮಂದಿ ಸೈರಾಕಟ್ಟ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಯಲಿಟ್ಟೈತಿ।
ಯಾರರೆ ರತ್ನಾ ಓದಾರಂತಾ ಹೊತ್ತಕೊಂಡ ತಿರಗಾಡತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಒಂಬತ ತಿಂಗಳ ತುಂಬಿತ್ತು।
ಆ ರತನ ಹೊರಗ ಬಿತ್ತು॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ನಿನ್ನ ನಿನಗ ಚಿಲಕಲೆ ಆತು
ನಿಂದೇನ ಗಂಟ ಹೋತು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಹಾಡಿಗಿ ಹಾಡ ಹಿಂಗ ಹತ್ತಿ ಬರಬೇಕು ಕುತ್ತ ಕೇಳತಾರ ಪಂಡಿತರಾ।
ಕೂ.ಪ. :
ಸೋಸಿ ತಗದ ನಾವು ಬೀಸಿ ಒಗಿತೀವಿ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೊ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ನಾನೇ ತಾಯಿ ನಾನೇ ತಂದಿ ಹಡದ ಹುಟ್ಟಿಸಿನಂತಿ ಶ್ಯಾವೀರಾ।
ನಾನೇ ತಂದಿ ಜಗಕೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿ ಜಗಪಾಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಂದ ಬೀಜಾ ನಂದs ಹಾಲಾ ಅಂತ ಎಷ್ಟ ಮಾಡತಿ ಬಡಿವಾರಾ।
ನಾ ಇಲ್ಲದಾಗ ಹದನೈದ ವರ್ಷದಿನಾ ನಿನಗ ಹಾಲ ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದುವ ಚದುರಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ತಗೋ ನಿನ್ನ ಹಾಡಿನ ಉತ್ತರಾ।
ಜರಾ ಕಾಯುದಿಲ್ಲ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮೋಜಿನ ಮಿರಜಿ ಊರಾ।
ಗರಿಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಹೇಳಿದ ಕವೆಸೂರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಶಿಷ್ಯಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಸಿದ್ದಣ್ಣಾ ಮಾಡಿ ಹೊಡಸಿದಾನ ಡಂಗುರಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಸೋಸಿ ತಗದ ನಾವು ಬೀಸಿ ಒಗಿತೀವಿ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೊ
ನಿನ್ನ ಉತ್ತರ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡ ಆದಾರೊ ಮಸ್ತಾ

ಸಖಿ

ಗುರು ನನಗ ಬೋದ್ನಾ ಕೊಟ್ಟಾ।
ಅರ್ಥ ಒಂದ ಹೇಳ್ಯಾನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಗನ ಊರಾಗ ಹೋಗೋ।
ಸ್ವಲ್ಪ ರೊಟ್ಟಿ ಬೇಡಿ ತರಹೋಗೋ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತಂಗಳ ತಾಜಾ ತರಬ್ಯಾಡಾ।
ತರಲ್ದ ಹಾಗೇ ಬರಬ್ಯಾಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಗನ ತರಹೋಗೋ ತುಂಬಿ ನೀರ ಕೊಡಾ।
ಬಾವಿ ಕೆರಿದ ತರಬ್ಯಾಡಾ।
ಹಳ್ಳs ಹೊಳೀದ ನೀರ ಬ್ಯಾಡಾ।
ತರಲ್ದ ಹಾಗೇ ಬರಬ್ಯಾಡ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಗನ ಅಡಿವ್ಯಾಗ ಹೋಗೋ।
ಸ್ವಲ್ಪ ಉರಲ ತರಹೋಗೋ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹಸೀದ ಏನಾದರು ತರಬ್ಯಾಡಾ।
ತರಲ್ದ ಹಾಗೇ ಬರಬ್ಯಾಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಸದಾ ಮಾಡಿ।
ಶ್ಯಾವೀರಾ ಕೊಡೋ ಇದರ ತೋಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತೋಡಿ ನೀನು ಕೊಡಬ್ಯಾಡಾ।
ಕೊಡಲ್ದ ಹಾಡ ಹಾಡಬ್ಯಾಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪದಾ

ಶಾಸ್ತ್ರದಾಗ ಇಲ್ಲ ಪುರಾಣದಾಗಿಲ್ಲ ಹಂತಾ ಮಾತಿಂದ ಕೇಳತಿಗುರತಾ।
ಗಂಡಿಗಿ ಗಂಡ ಹಿಂಡ ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡಾದಾರೋ ಮಸ್ತಾ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ನನ್ನ ಮತದಿಂದ ಹಣೆದಿಂದಾ ರುದ್ರಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗ್ಯೆತಿ।
ಮತ್ತ ಹೇಳತಿ ಕೇಳರಿ ವಿಷ್ಣುಂದ ಭೀಜದಿಂದ ಆಗ್ಯೆತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹೊಂಕಳದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರದುತ್ಪತ್ತಿ ಆಗ್ಯೆತಿ।
ದಕ್ಷ ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ನಾರದ ಋಷಿಗಳ ತೊಡಿದಿಂದ ಆಗ್ಯೆತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹೊಂಕುಳದಿಂದ ಯಾರದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗ್ಯೆತಿ ಹೇಳಕೋ ಅಡಜ್ಯಾತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶಕ್ತಿ ಹೊಟ್ಟಿಲೆ ಶಿವಾ ಹುಟ್ಯಾನಂತ। ಏಷ್ಟನಿಂದ ಮಂದಮತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಶಾಸ್ತ್ರ ಬುದ್ಧಿಮಾತ ಹೇಳಿ ಮತ್ತs। ಅಡವಿಯಾಕ ತುಳಿತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರ ಕುತ್ತಿದಾರ ಹೇಳಬೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾತಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಗಂಡಿಗ ಗಂಡ ಹಿಂಡ ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡೆ ಅದಾರೊ ಮಸ್ತಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ತೆಳ್ಳಾಕಿನ ಹೊತ್ತಾ ಮ್ಯಾಲಕ ಉದಯಯಾಗಿ ಹೆಂಗ ಬಂದಿತ ಮ್ಯಾಗ।
ಕುಬಂಡ ಮಾತೊಂದ ಅಬಂಡ ಹೇಳತೀರಿ ಬಾಯಿಲೆ ಬಲ್ಲಂಗಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಪ್ಪ ಇಲ್ಲದ ಮಗಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಈ ನಾಡಾಗ।
ನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಂಶೆ ಬರತೈತಿ ತಂದಿ ಅದಾನಿಲ್ಲೊ ನಿನಗಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಂದಿ ಇಲ್ದ ತಾಯಿ ಬಸರಹೆಂಗ ಆದಾಳ ಸಂಶಯ ಬಡದೈತಿ ನನಗ।

ಹತ್ತೆಂಟ ಮಂದಿ ಹೆಂಗಸರ ಕೂಡಿ ಮಾಡಿರೇನೊ ರತಿ ಸಂಭೋಗಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶಾಸ್ತ್ರದಾನ ಮಾತ ಹುಡಿಕಿ ಹೇಳಬೇಕ ಹೇಳಬಾರದ ಅಡ್ನಾಡ ಮಾತಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಗಂಡಿಗ ಗಂಡ ಹಿಂಡ ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಂಡ ಅದರೊ ಮಸ್ತಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಕಲಿಗಿ ತಾಯಿ, ತುರಾಯಿ ತಂದಿ ಹಿಂಗ ಶಾಸ್ತ್ರದಾಗ ಬರದೈತಿ।
ಹಿಂತಾ ಮಾತಗಳಾಡಿದೆಂದರ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಕ ಧಕ್ಕಿ ತರತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸರಕಾರದಾಗ ಖಾತೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಸರ ಯಾರದ ಹೇಳತಿ।
ತಂದು ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟ ತಾಯಿ ಹೆಸರ ಹೆಂಗ ಹೇಳತಿ ಹೇಳಾಕೊ ಅಡಜ್ಯಾತಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಜ್ಜ ಆರತೆಲಿ ಮುತ್ತ್ಯಾ ಮೂರ ತೆಲಿ ಹಿಂಗ ನಡಕೊಂಡ ಬಂದೈತಿ।
ತಂದಿ ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟ ತಾಯಿ ಹೆಸರ ಹೇಳುದು ಯಾವಶಾಸ್ತ್ರದಾಗೈತಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಶಿಷ್ಯಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಹೇಳಿದಾನ ಮಾಡಿ ಕವಿತಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಭಾವಾನ ಟಗರಾ

ಭಾವಾ ಟಗರಾ ಬೆಳಸಿ ನಾಡಾಗ ಮಾಡಿದಿ ಜ್ಯಾಹೀರಾ।
ಸೋಸಿ ತಗದ ನಾವು ಬೀಸಿ ಒಗಿಯತೀವ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೊ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಭಾವನ ಪ್ರೀತಿ ಬಾಳಿತ್ತ ಆ ಟಗರಿನ ಮ್ಯಾಗ
ಟಗರ ತಗೊಂಡ ಭಾವಾ ಜಳಕಕ ನಡದಾನ ಪೈಲೆ ಪುರದಾಗ।
ನಾಲ್ಕ ತಾಸ ಹೊತ್ತಯೇರಿ ಬತ್ತ ಭಾವಾ ಹೋದ ಬಾಂವಿ ಮ್ಯಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜಳಕಕ ಹೋದಾನ ಭಾವಾ ಟಗರ ಕಟ್ಟಿ ಬಾಂವಿ ಮ್ಯಾಗ।
ಜಲ್ದಿ ಜಳಕಾ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಭಾವಾ ಮ್ಯಾಗ।

ಚ್ಯಾಲ : ಎರಡನೆ ಪರಾರಾತ ಕೇಳಿ ಶಾಪ।
ಟಗರಾತ ಐಪ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭಾವನೊಳಗ ಟಗರ ಕಾಣಸೊಲ್ಲದ ಬಾಂವಿಮ್ಯಾಗ।
ಯಾರ ಹೇಳ್ಯಾರ ನನಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಬಾವಾನ ಟಗರ ಬಾವಾಗ ತಿಳಿವಲ್ಲದ ಆದಾನ ಬೇಕ ಬರಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಸೋಸಿ ತಗದ ನಾವು ಬೀಸಿ ಒಗಿಯತೀವ ತಗೊಂಡ ಹೋಗೊಕೊ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಭೂಮಿ ತಾಯಿಗಿ ಹೋಗಿ ಬಾವಾ ಕೇಳಿದಾನ ಆಗ।
ನಿನ್ನ ಟಗರ ನೋಡಿಲ್ಲಂತ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಹೇಳ್ಯಾಳ ಬಾವಾಗ।
ಅಷ್ಟಾದರೂ ಸಮಾಧಾನಾಗಲಿಲ್ಲ ಬಾವಾನ ಮನದಾಗ।
ಮ್ಯಾಲ ಹೋಗಿ ಬಾವಾ ಕೇಳಿದಾನೋ ಶಿವ ಹರ ಶಂಕರಣಾ।
ಶಿವಾ ಅಂತಾನ ನಿನ್ನ ಟಗರ ಗೊತ್ತ ಇಲ್ಲೊ ನನಗಾ।
ಶಿವಾ ಹೇಳಿದರೂ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಬಾವಾನ ಮನದಾಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಬಾವಾ ಆಗಿ ಕುತ್ತಾನ ದಿಗಲ್ಲಗೇರಿಸಿ।
ಎಲ್ಲೆದಟಗರ ಕೇಳಲಿ ಯ್ಯಾಂವಗಾ॥
ಯಾರ ಹೇಳ್ಯಾರ ನನಗ
ಬಾವಾಂದ ಹೊಂಟಿತ್ತೊ ಸವಾರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿರಿರಿರಿ ಬಂದ ಕೇಳ್ಯಾನ ಶೇಷ್ಯಾಗ।
ಅಂವ ನೋಡಿಲ್ಲಂತಾನ ಬಾವಾಗ।

ಏರು : ಶೇಷ್ಯಾಂತಾನ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರನ ಕೇಳಹೋಗ ಹೇಳ್ಯಾರ ನಿನಗ ಅವರಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ಸೋಸಿ ತೆಗೆದ ನಾವು ಬೀಸಿ ಒಗಿಯತೀವ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೋ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಗಿ ಹೋಗಿ ಬಾವಾ ಕೇಳಿದಾನ ಮೂರ ಪ್ರಹರಾತ ಕೇಳ್ರಿ ಆಕಾಸಗಳಾ ।
ನನ್ನ ಟಗರಾ ಯಾರ ನೋಡಿರಂತ ಬಾವಾ ಹಚ್ಚಿದಾನ ಗೋಳಾ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾಮ ಇಬ್ಬರು ಬಾವಾಗ ಅಂತಾರ ಕಾಣಸ್ತಿಲ್ಲೊ ಲುಚ್ಯಾಕಳ್ಳಾ ।
ನಿನ್ನ ಟಗರ ನಿನ್ನ ಹಿಂದ ನಿಂತೈತಿ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೊ ನಿನ್ನ ನೆಳ್ಳಾ ।
ತಿರಗಿ ಬಾವಾ ಹೊಡಮಳ್ಳಿ ನೋಡಿದಾನ ಕಾಣಸಿಬತ್ತಿನೆಳ್ಳಾ ।
ತನ್ನ ಟಗರ ತಾ ನೋಡಿ ಬಾವಾ ತಾ ಕಚಗೊಂಡ ತನ್ನ ಬಳ್ಳಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಬಾವಾ ಟಗರ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ।
ಆಗಿದಾರ ಜೋಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಿಳಕೋರಿ ಬಲ್ಲವರಾ ।
ಹೌಂದ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೋರಿ ಬಲ್ಲವರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಮಿರಜಿ ಜ್ಯಾಗೈತಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಲ ಜುಮ್ರ
ಅಲ್ಲಿ ಕವಿ ನೇಮ ಹುಟ್ಟುವೊ ಹೊಸತರಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಶಿಷ್ಯಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಸರ್ವರಿಗೆ ಹೇಳತಾನ ಬೋಧ ಶೋದ ಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರ ।
ಸೋಸಿ ತಗದ ನಾವು ಬೀಸಿ ಒಗಿಯತೀವ ತಗೊಂಡ ಹೋಗಾಕೋ ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಉಚ್ಚಿ ಒಗದೀವ ಹಾಡಿನ ಪಾಸಿ

ಪದಾ

ಪಂಚಮುಖಿ ದೈವ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ನಿರ್ಮಳ ಮಾಡಿ ಒಳೆ ಮನಾ ಸೋಸಿ ।
ತೋಡಿಗಿ ತೋಡಾ ತಗದ ಹೇಳತೀವ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದೀವ ಹಾಡಿನ ಪಾಸಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಸುಕ್ಲದೇವ ಸುಕ್ಲವಿರಾಜಿ ನಡದಾರ ಮನಾಸೋಸಿ ।
ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅವರ ಸಂಸಾರ ಒಳಗ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದಾರ ಮಾಯದ ಪಾಸಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಹಣಮಂತ ಒಬ್ಬ ಮಾಯಾತ್ಯಾಗ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದಾ ಮಾಯಾದ ಪಾಸಿ ।
ಭೀಷ್ಮಾಚಾರಿ ಒಂದೇ ನಿರ್ದಾರಿ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದ ಮಾಯಾಂದ ಪಾಸಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಏರು : ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಶುಕ್ರಾಚ್ಯಾರಿ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದಾನ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಸಿ ।
ಕಾರ್ತಿಕ ಸ್ವಾಮಿ ಏನ ಅವನ ಮಹಿಮೆ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದ ಮಾಯಾದ ಪಾಸಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಕೂ.ಪ. : ನಿಮ್ಮೊಳಗ ನೀವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳರಿ ನಿರ್ಮಲ ಮಾಡಿ ಒಳೆ ಮನಾ ಸೋಸಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ॥

ಸ್ವತಾ ಶಿವನ ಸಂಕಟ ಬಂದಿತ್ತ ಆಗ ಅವಂದ ಗಣಪತಿ ಉಚ್ಚ್ಯಾನ ಪಾಸಿ ।
ಭಸ್ಮಾಸೂರ ಶಿವನ ಭಸ್ಮ ಮಾಡ್ಲಾಕ ನಿಂತ ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಶಿವುಂದ ಉಚ್ಚ್ಯಾನ ಪಾಸಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮತ್ತೊಂದ ಮಾಥಾ ನೆಪ್ಪಾತೊ ಹೇಳತೀವ ಪುರಮಾನಸಿ ।
ಮಾರ್ಕಂಡೆ ಋಷಿಗಿ ಯಮಾ ಎಳದ ಒಗದಾಗ ಸೋತ ಶಿವಾ ಉಚ್ಚ್ಯಾನ ಪಾಸಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ದಸರಥ ರಾಜಾ ಕೈ ಕೈಗಿ ವಚನಕೊಟ್ಟಾ ಆಗ ರಾಮ ದಸರಥಗ ತಗದಾನ ಪಾಸಿ ।
ತಂದ್ವಿ ಮಗಗ ಬಿದ್ದತ ಆಗ ನಾರಸಿಂಹ ಪ್ರಲ್ಹಾದಂದ ಉಚ್ಚ್ಯಾನ ಪಾಸಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಏರು : ಶಕ್ತಿಬಾನ ಹತಿಬಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾನ ಮಾರುತಿ ಉಚ್ಚ್ಯಾನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪಾಸಿ ।
ಕೂ.ಪ. : ತೋಡಿಗಿ ತೋಡಾ ತಗದ ಹೇಳತೀವ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದೀದ ಹಾಡಿನ ಪಾಸಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಕರ್ಣಾ ಅರ್ಜುನಂದ ಲಡಾಯಿ ನಡೆವಾಗ ಅರ್ಜುನಂದ ಕೃಷ್ಣ ಉಚ್ಚ್ಯಾನ ಪಾಸಿ ।
ಬೇಜಾ ಬಾಯಿಗಿ ಸಂಕಷ್ಟ ಬಂದಿತ ಆಗ ವಿಠ್ಠಲ ದೇವರ ಉಚ್ಚ್ಯಾನ ಪಾಸಿ ॥ಜೀಜೀ ॥
ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ಕುಂತ ಅನಸೂಯಾಗ ಆಗ ಅತ್ರಿ ಋಷಿ ತಗದಾನ ಪಾಸಿ ।
ಸೆಟ್ಟಿ ದಾಮೋಜಿ ಪಂಥಗ ಸಂಕಟ ಬಂದಿತ್ತ ಆಗ ಇಟ್ಟಾ ಮಾಹರ ತಗದಾನ ಪಾಸಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹಾಡಿಗ ಹಾಡ ಹಿಂದ ಹತ್ತಿ ಬರಬೇಕ ಪಂಡಿತರ ಮಾಡತಾರ ಚೌಕಾಸಿ ।
ಚೆಂದ ಮಿರಜ್ಯಾಗಂದ ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದಾನ ಪಾಸಿ ॥
ಕೂ.ಪ. : ತೋಡಿಗಿ ತೋಡಾ ತಗದ ಹೇಳತೀವ ಉಚ್ಚಿ ಒಗದೀವ ಹಾಡಿನ ಪಾಸಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗೋಕೋ ನಿನ್ನಡಪ್ಪಾ

ಪದಾ

ಎಲೋ ಶಾವೀರಾ ನನಗೊಂದ ಮಾತ ಆದಿತೊ ನೆಪ್ಪಾ।
ಈ ಸವಾಲ ಹೇಳದಿದ್ದರ ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗಾಕೊ ಡಪ್ಪಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ಈ ಗಂಡ ಹೆಣ್ತಿ ಇದ್ದಾರ ಒಂದ ಶ್ಯಾರ ಪಟ್ಟಣದಾಗ।
ಅವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರೀತಿ ಬಾಳ ಇತ್ತ ಸಾಂಭನ ಮ್ಯಾಗಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹೇಣತಿ ಅಂತರಾಳ ಗಂಡಗ ನಮ್ಮ ಜಲ್ಮ ಹೋತ ಬಡತನದಾಗ।
ಒಂದ ಕಮ್ಮಾನ ಕುಬಸ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಮೈಯಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಗಂಡಗಂತಾಳ ನಂದನಿಂದ ಏನ ಗಂಟಿ ಬಿತ್ತೊ।
ಬಡತನದಾಗ ಏನ ಜಲ್ಮ ಹೋತೋ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಾ ಒಂದ ನಿನಗ ಕೇಳತೀನ ಮಾತಾ।
ಕೇಳದಿದ್ದರ ಇಲ್ಲೇ ಮುಗಿತು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಬೇಡಿದ್ದ ಕುಡತಿನಂತ ಗಂಡಗ ತಗೊಂಡಾಳೋ ಶ್ಯಾಪಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಈ ಸವಾಲ ಹೇಳದಿದ್ದರ ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗಾಕೊ ಡಪ್ಪಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೧॥

ಹೇಣತಿ ಹೇಳತಾಳ ಗಂಡಗ ಹೇಳತೀನ ಕೇಳ ನಾ ನಿನಗಾ।
ಚ್ಯಾರ ಕಾನಿ ಕುಬಸಾ ತೊಡೂದು ಬಾಳ ನನ್ನ ಮನಸಿನ್ಯಾಗಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗಂಡಂತಾನ ಹೇಣತಿಗಿ ಹೆಂತಕ್ಕಿದ್ದಾಳ ಈಕಿ ಮಂಗಾ
ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಕುಬಸಾ ತಂದ ಒಗದ ಮನಿಯಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹೇಣತಿ ಅಂತಾಳ ಹಿಂತಾ ಕುಬಸಾ ಏನ ಮಾಡುದು ನನಗಾ।
ಆ ಕುಬಸದ ವಿಸ್ತಾರ ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳ ನಾ ನಿನಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನುಲಿ ಇರಬಾರದ ಅದರದ್ದ
ಅದನ್ನನ ಜ್ಯಡ ನೆಯ್ಯಬಾರದು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕುಬಸ ಇರಬೇಕ ಹಂತಾದ್ದು
ಅದನ ಕುಡರಿ ನಮಗ ತಂದು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹಂತಾದ ಕುಬಸ ಗಂಡ ತಂದ ಕೊಟ್ಟ ತೊಟಗೊಂಡ ಕುತ್ತಾಳ ಗಪ್ಪಾ ।

ಕೂ.ಪ. : ಈ ಸವಾಲ ಹೇಳದಿದ್ರ ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗಾಕೊ ಡಪ್ಪ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಕುಬಸಾ ತಂದ ಕೊಟ್ಟ ಗಂಡ ಮನ್ಯಾಗ ಹಾಕಿ ಕುತ್ತಾನೋ ಉಸರಾ ।
ಅದಯಾ ತರ ಕುಬಸತ್ತ ಹೇಳಿ ಕೊಡೋ ಶಾವೀರಾ
ಕುಬಸಾ ಹುಡಕ್ಯಾಡಿ ತರವಾಗ ಗಂಡಗ ಒಬ್ಬ ಬಡದ ಹಾದಕಾರ
ಮನ್ಯಾಗ ಬಂದ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಾನ ಆಕಿ ಬರತಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನನ್ನ ಗಂಡನ ಯಾಂವ ಕೊಂದಾನ ಹೇಳಿಕೊಡು ಅವನ ಹೆಸರಾ ।

ಚ್ಯಾಲ : ನನ್ನ ಗಂಡ ಸತ್ತ ಆತ ಮೂರ ದಿವಸಾ ।
ನನ್ನ ಗಂಡನ ಕೊಂದಾವ ಸತ್ತ ಆರದಿವಸಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅದ ಹೆಂಗ ಸತ್ತನೊ ಹೇಳಿಕೊಡಾಕೋ ಕಾಸಾ
ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಹಿಂಗ ಕೇಳ್ಯಾನೊ ಹರದಾಸಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶಿಷ್ಯಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳ ಇರುದು ಹುರುಪಾ ॥
ಕೂ.ಪ. : ಈ ಸಾವಾಲ ಹೇಳದಿದ್ದರ ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗಾಕೋ ಡಪ್ಪಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳ್ಸಂದ ಬಡ್ಡಿ ಬೇದಾ

ಹಿಡಕೊಂಡ ಕೈಯಾಗ ಡಪ್ಪಾ ಹಿಂದಿಂದ ಮುಂದಿಂದ ಮಾಡ ನೆಪ್ಪಾ।
ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳ್ಸಂದ ಬಡ್ಡಿ ಬೇಧಾ॥
ಬಲ್ಲಂವಗ ತಿಳದೀತ ಅರಿಯದಂವಾ ಹಾಕತಾನ ಏನ ವಾದಾ ಅವತೆಲ್ಲಿ ಬೇಧಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಪಲ್ಲ॥

ಆರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟ ಪುರಾಣಾ ಬಡ್ಡಿ ಹಿಡದ ಕೇಳರಿ ವಿಸ್ತಾರಾ।
ತ್ರೀಮೂರ್ತಿಗಳ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಯಾವ ಮೂರ ಗುಣದ ಜೋರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಗಾಳಿಯ ವಿಷ್ಣು ನೀರ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಗ್ನಿಯ ರುದ್ರಾ ಮೂರು ಗುಣಗಳ ಕೂಡಿದ
ಮೇಲೆ ಪಿಂಡ ಆಕಾರ।
ಹುಟ್ಟು ಸಾವ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಾಯಾವ ವಿಷ್ಣು ಸಂಸಾರ ಮಾಡಾಂವ ರುದ್ರಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಬಡ್ಡಿ ಹಿಡದ ಕೇಳೊ ಕೂನಾ।
ನೋಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಎಲ್ಲಿ ಐತಿ ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣಾ।
ಅರಿದಂಗ ಆಗೈತಿ ಜಗದ ಉತ್ಪನ್ನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಒಂಬತ್ತಮಂದಿ ಬ್ರಹ್ಮರ ಹುಟ್ಟಿಸ್ಯಾರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಾಯಿಂದಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಲ್ಲಂವಗ ತಿಳದಿತ ಅರಿದಾಂವ ಹಾಕತಾನ ಏನ ವಾದಾ ಅಂವಗೆಲ್ಲ ಬೇಧಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ಬ್ರಹ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಹುಟ್ಟಸ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ತೋಡಾ।
ಶೇತರುಪಿಸೊ ಎಂಬು ಮಕ್ಕಳನ ಹಡದಾನೊ ಎರಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಅವರಿಬ್ಬರಿಗ ಹೆಣ್ಣಾ ಗಂಡಾ ಮಾಡಿದಾನ ಜೋಡಾ।
ಮಕ್ಕಳ ಮೂರಾದಾವ ಹೆಣ್ಣು ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಗಂಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ದೇವತಿ ಅಕೊಂತಿ ಪರಸತಿ ಅಕ್ಕ ತಂಗೇರ ಜೋಡಾ।
ಪರಸುತಿಗಿ ದಕ್ಷ್ಯಾ ಅನ್ನು ಋಷಿ ಕರದ ಅಂವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ದಕ್ಷ್ಯಾಗ ಬ್ರಹ್ಮ ಕರದಾನೊ।
ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ತುಂಬ ಸಂದಾನೊ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದಕ್ಷ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಂದ ಹೇಳ್ಯಾನೊ।
ಹತ್ತ ಸಾವಿರ ಗಂಡ ಹಡದಾನೊ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಾರದ ಹೇಳ್ಯಾನ ಸಂಸಾರದೊಳಗ ಸಿಗಬ್ಯಾಡರೆಂದಾ॥
ಕೂ.ಪ. : ಬಲ್ಲಂವಗ ತಿಳದೀತ ಅರಿಯದಂವಗ ಹಾಕತಾನ ವಾದಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಮತ್ತ ದಕ್ಷ್ಯಾಗ ಹೆಣ್ಮಕ್ಕಳ ಹುಟ್ಯಾವೊ ಚದರಾ।
ಚಂದ್ರಗ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳ ಧರ್ಮಗ ಹತ್ತ ಕಶ್ಯಪಾಗ ಹದಿಮೂರಾ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಿಂಬಿಗಿ ಮಿಂಚಾ ಐಮನ ಹೊಟ್ಟೆಲೆ ಹುಟ್ಟದಾಕಿ ತೇತ್ರಾ।
ದಿತಿ ಅದಿತಿ ಕಶ್ಯಪನ ಹೆಂಡರಾ ದೈತ್ಯ ದೇವರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇನಿಯ ಹಡದಾಳ ಗರುಡ ದಕ್ಷನಾ। ತಾರಕ್ಕಿವರಾ
ಕ್ರೋಧಿ ಶಿವಾ ಶಾರದಾಳು ಹುಲಿಗೊಳು ಸುರಂಬಿಕಾವದೆನೂರಾ

ಚ್ಯಾಲ : ತಗದಾನೊ ಪಶ್ಚಿಮಕ ಬಂದಿನ ತಿರಗಿ
ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಹಾರಿತ್ತು ಅಂಧಕಾರ ನೋಡಿ
ಅಂಜಿ ಕುಂತೀನಿ ಘಾಬರ್‍ಯಾಗಿ॥

ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಂಜಿನಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೆನಾ
ಚಿತ್ತಾ ಸತ್ತಂಗ ಆಗಿ।

ಏರು : ಏಲೋ ಶಾವೀರಾ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಹೊರತಾ ತಿಳ್ಯಾಕಿಲ್ಲಾ ಇದರ ರೀತಿ॥
ಕೂ.ಪ. : ಬಲ್ಲಂವಗ ತಿಳದಿತ ಅರಿಯದಂವಾ ಹಾಕತಾನ ಏನ ವಾದಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಸದ್ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಅಗಾದ ಕರುಣಿ ಏನ ಹೇಳಲಿ ಇನ್ನಾ।
ಇಲ್ಲಿದ ವಿಪರೀತ ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೇವರ ತೋರಸ್ಯಾನೊ।
ಕಛೇರಿ ಮುದ್ರಾ ಅಲ್ಲಾ ತ್ವಾ ವರಣ ದೃಷ್ಟಿ ನೋಡ್ಯಾನೊ
ಭಾನು ಪ್ರಕಾಶ ಆದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಣದಾಗ ಹೋಯಿತು ನಿರಶೂನ್ಯನೊ।
ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಗಣಪತಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸಾವಂತಿ ಕುಂತಾರ ತಿಳಿ ನೀನು
ಸಾರಜಿ ಸರಸ್ವತಿ ಗಾಯೇನ ನಡಸ್ಯಾನು
ಬುಚೇರಿ ಮುದ್ರಾ ನೀಲವರ್ಣಾ ವಿಷ್ಣು ಸಹಿತ ಮಲಗ್ಯಾನು
ಆಕಾಶ ಮಾತ ನಾರದ ತಂಬೂರಿ ಸಹಿತ ಪರಗಡಸ್ಯಾನು
ಸುಷಮ್ನಾ ಅವಸ್ತಾ ನೋಡಿ ಇವತ್ತಾತ ನೇತ್ರ ತೃಪ್ತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾಲ್ಕು ಮುದ್ರಾ ಸ್ತೋತ್ರ ವರಣ ಕೈ ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಸಪ್ಪಳಾ ಮಾಡ್ಯಾನು
ವೈರಾಗಿ ರೂಪ ಆಗಿ ಶಂಕರಾ ನಿಂದ್ರುದ ಸಮಸ್ಯಾನು
ಆಗು ಚೆರಿ ಮುದ್ರಾ ಅಲಕ್ಷ ನೋಡೊ ಸೋಮ ವರಣಾ ನಜರಲ್ಲಿ ನೋಡಿನು
ಬ್ರಹ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ತೇಜಿ ಪ್ರಕಾಶರು
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಹಿಡಕೋರೊ ಮೋಹಿನಿ ಮುದ್ರಾ ಹಚ್ಚಿನೋಡೊ
ತ್ರಿಕೂಟ ತ್ರಿಕೋನ ನೀನೊ। ಶ್ರೀ ಹಾಟ ಗೋಲಾಟ ಅವುಟ
ಪೀಟ ನಾಡಾ ಟೀನಾ ನಡುವ ಶಿಶು ಮನನ ಸಂಗಮ

ಚ್ಯಾಲ : ಪ್ರಯಾಗ ಯಮುನಾ ಸರಸ್ವತಿ ಹಿಡಿಕೂನಾ
ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮುನಿಜರನ ಹಾಕಿ ಕುಂತಾರ
ಇದೇನ ಮುದ್ರಾಸ್ಥಾನ ನೋಡ ಕಳದೀತ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಾರನ
ತೇಜಿ ನಡು ದೃಷ್ಟಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು।
ಅಚ್ಚ ಈತನೇ ಕವಿಗಾರ ಚಿನ್ಮಯ ಕಪಾಟ ತೆರಿಬೇಕು।
ಹುದುಳದೊಳ ನಮನ ಮಾಡಿ ಉನ್ನಮಣಿ ನೋಡಬೇಕು।
ನೋಡಿದಾಗ ತನ್ಮಯ ಆಗೋ ನೀನಾ ವಾಸುಕಿ ಹಡದಾಳ ಕರುಣಾ ನಿನ್ನಾ
ಪಡದಾಳ ಗುಡ್ಡಗಾರ ಹಿಂಗ ಸೃಷ್ಠಿ ರಚನಾವಾಗುವಾಗ ಓಂ ಸೋ ಆತ
ಅಲ್ಲಂದ್ರ ಹಿಂಗ ಹುಟ್ಟುವುದೊ ಹೊಸತರಾ

ಏರು : ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗನ ಶಿಷ್ಯಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಸಭಾದೊಳಗ ದುಂದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬಲ್ಲಂವಗ ತಿಳದೀತ ಅರಿಯದಂವಾ ಹಾಕತಾನ ಏನ ವಾದಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸಾಂಬನ ಪರಿಯಲ್ಲ
ಪದಾ

ಗುರುಮಾರ್ಗದಲೀಲಾ ಬಲ್ಲವನೆ ಬಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾರೆ ಐತಿ ಇದು ಗುರುಕೀಲಾ।
ಅದು ಎಲ್ಲಾರಿಗಿ ಸಿಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾಮ ಬೂದಿಯಲ್ಲಾ
ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮಿ ಅನಬಾರದೆಂದರೆ ಸಿಟ್ಟ ಬರತೈತಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ
ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸಾಂಭನ ಸರಿ ಅಲ್ಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೈ ಮುಗದ ಪಾರ್ವತಿ ಕೇಳತಾಳ ಮಾಡಿ ಸ್ತುತಿ
ಪ್ರಥಮ ಪೈಲೆ ಬಡ್ಡಿಯ ಲೀಲಾ।
ಸೃಷ್ಠಿಯ ಆಕಾರ ಹೆಂಗಾತ ಹೇಳ್ರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಇದರ ತಪಶೀಲಾ।
ಆಗ ಸಾಂಬ ಹೇಳತಾನ ಪೈಲೆ ಹಿಡದ ಬಡ್ಡಿ ಲೀಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏಳ ಪಾತಾಳವಿಲ್ಲಾ ಏಕವೀಸ ಸ್ವರ್ಗವಿಲ್ಲಾ।
ಆಚ್ಚಿಕಡಿ ಬೈಲಿಗೆ ಬೈಲಾ।
ನಿಂದು ಅನ್ನಾಕ ಹೇಳಾಕ ಹೆಸರಿಲ್ಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅಷ್ಟ ಜಿಡಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ವಸುಗಳಿಲ್ಲ ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರ ಏನೇನಿಲ್ಲಾ।
ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಕ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾಮನಿಲ್ಲ
ತೆಳಗ ಬುವಿಯಿಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶವಿಲ್ಲ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೧॥

ನಿರಂಕಾರ ಇತ್ತ ನೇಮಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಸಂಗ್ರಾಮಾತ ಎಲ್ಲಾ
ಅವನ ಆಚ್ಚಿಕಡೆ ಯಾರ್ಯಾರಿಲ್ಲ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೨॥

ಅಹಂಕಾರ ಜಯಕಾರ ನಿರಂಕಾರ ಆಕಾರ ಆಚ್ಚಿಕಡೆ ಯಾರ್ಯಾರಿಲ್ಲ।
ಅದು ನಿಮ್ಮದು ನಿಮಗ ತಿಳದಿಲ್ಲಾ
ತಿಳಿಲಿಕ ಯಾಕ ಕೈ ತಗೋತಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಮ್ಯಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೩॥

ನಿರಂಕಾರದಾಗ ಪರ ಬ್ರಹ್ಮಂದ ಅದರಾಗ ನೀರ ಮೇಲೆ ಆಡತಿತ್ತೊ ಉಸುಲಾ॥
ಉಸಲ ಪಾಸು ನಡಳ ಮಸಳಸಿತು ನೀರಲ್ಲಾ।
ಓಂಕಾರದಾಗ ಓಂ ಅಂಬು ಧ್ವನಿ ಆತ ಕೇಳ್ರಿ ಮದಲಾ
ನಕಾರದಾಗ ನಾ ಅಂಬು ಸಲ್ಲಾ ಮಕಾರದಾಗ ಮಾ ಅಂಬುದು ಆತ ಮದಲಾ
ಮುಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಗುವ ಕಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಿ ಕಾರದಾಗ ಸಿ ಒಂದು ಪ ಆಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಳತಿದ್ದ ಜಗವೆಲ್ಲಾ
ಆಕಾರದಾಗ ಆತ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿ ಆಕಾಶ ಮೇಲೆ ಆತ ಮುಗಲಾ
ಓಂಕಾರದಾಗ ಓಂ ಅಂಬು ಧ್ವನಿ ಆತ ಓಂ ನಾಮಶಿವಾ ಎಲ್ಲಾ
ಐದ ಅಕ್ಷರಗಳ ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಐದ ಅಕ್ಷರಾ ಪಂಚ ಮುಖಪರಮೇಶ್ವರ
ಪಂಚಭೂತ ವಳಗ ಸರ್ವಯೆಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ರಿ ಮುಂದಿನ ಲೀಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಓಂಕಾರದಾಗ ಓಮನಮಶಿ ಧ್ವನಿ ಅದರಾಗ ಧ್ವನಿವೊಳಗ ಐದ ಶೂನ್ಯ
ಓಮನಾಮಶಿದಯೆಲ್ಲಾ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರ ದೊರದಿತ ಫಲಾ
ಶಿವನಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಜಗಕೆಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಶಿವನ ಹಣಿಯದಿಂದ ರುದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷ್ಣು ಬುಜದಿಂದ
ವಿಷ್ಣುನ ಹೊಂಕಳದಾಗ ಕಮಳ ಅದರೊಳಗ ಬ್ರಹ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದಾ
ಶಿವನ ಹುಕುಮದಿಂದ ಸೃಷ್ಠಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಾ
ಆಗ ದಕ್ಷ ಅಂಗುಷ್ಟದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಾ
ನಾರದ ಋಷಿಗಳ ತೊಡಿದಿಂದ ಹುಟ್ಯಾರಾ
ಬಾಯಿಲೆ ಆಂಗಿ ಋಷಿ ಹುಟ್ಟಿದಾ ಘುಲಸ್ತ್ಯೆ ಕಿವಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಾ ।
ಗಂಡಿಗಿ ಗಂಡ ಹಿಂಗ ಪಿಂಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶರಿಂದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ನಡೆಯುವುದು
ಮುಂದ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟತಾಳ ಹೇಳಾಕ ಹೆಸರಿಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣೆಂಬುದು
ಕಸಬಿ ಮಿರಜಿ ಊರವೊ ಸಖಿ ಪದಾ ಒಂದ ಸಾಸವಿ ಕಾಳಷ್ಟ ಕಡಿಮಿಲ್ಲಾ
ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಅಂದಾನ ಇದಕ ನೆಲಿಯಿಲ್ಲಾ
ಶಿಷ್ಯಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅಂದ ಇದ ಬಲ್ಲವನೆ ಬಲ್ಲಾ ॥

ಸಿಟ್ಟ ಗಿಟ್ಟ ಮಾಡಿ
ಪದಾ

ನಿರಂಕಾರವಿತ್ತ ಶೂನ್ಯ ಮಹಾಶೂನ್ಯದ ಅಚ್ಚಿಕಡೆ
ಮೇಘಾವಳಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಕೇಳತೀನ ಸಿಟ್ಟಗಿಟ್ಟ ಮಾಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಕೇಳತಾಳ ಪರಮೇಶ್ವರಗ ಪಾರಬತಿ ।
ಜಗಪ್ರಳಯ ಆಗಿ ಜಗಾ ಮುಣಗಿ ಮತ್ತೆಂಗ ಹುಟ್ಟೈತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಿವಾ ಹೇಳತಾನ ಕೇಳಾಕs ಗೌರಿ ನನ್ನಿಂದ ಆಗೈತಿ ।
ನನ್ನ ಹೊರತ ಯಾರ್‍ಯಾರಿಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಇದರ ಗಣಿತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತೆರೆದ ನೋಡಿದಾಗ ಮೂನೆ ಕಣ್ಣಾ ಸುಟ್ಟ ಭಸ್ಮ ಆಗ್ಯೈತಿ।
ದೇವ ದೇವಾದಿಗಳು ಮಾನವ ಲೋಕವೆಲಲ ಸುಟ್ಟ ಹೋಗ್ಯೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಲೆಖ್ಖಾ ಕೇಳ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ್ದ
ಇದ ನಾಲ್ಕ ಇಚ್ಛಾಧದ್ದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊತ್ತ ಮುಣಗಿ ಉದಿ ಆಗಾಗ।
ಅದ ಪರಳ್ಳೈ ಆಕಾರ ಆಗುದಾಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ದೇಹ ಹಿಂಗ ಆಗುದು ಮುರಾಬಟ್ಟಿ।

ಕೂ.ಪ. : ಮೇಘಾವಳಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಕೇಲತೀನ ಆದಿನೀ ಸಿಟ್ಟಗಿಟ್ಟ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಳಯ ಹೋಗಿ ನಿರಂಕಾರ ಆಗ್ಯೈತಿ।
ನಾನು ಇಲ್ಲಾ ನೀನು ಇಲ್ಲಾ ಆಕರ ಮುರದೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧ್ಯಾನರೂಪ ನಿಜರೂಪ ನೀರಿನೊಳಗ ನನಗ ಮಾತ್ರ ಐತಿ।
ನಿರಲಂಬಿ ನಿಜ ವಸ್ತು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಜ ಬಿದ್ದೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪರವಸ್ತು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಅಂತ ನನಗ ಹೆಸರ ಬಿದ್ದೈತಿ।
ಎಷ್ಟ ದಿವಸ ನೀರಿನೊಳಗ ಮಗೊ ಕೌತುಕಾಗ್ಯೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಒಂದು ಇಚ್ಛಾ ಹುಟ್ಯೈತಿ।
ಓಂಕಾರ ದೊನಿ ಆಗ್ಯೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆ ದೊನಿ ಗುರುಳಿ ಆಗ್ಯೈತಿ।
ಆಕಾರಾಗಿ ನಿಂತ್ಯೈತಿ।
ನೀರಿಗಿ ಹೆಪ್ಪ ಕೊಟ್ಯೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಬೆಳದೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಶಿವಾ ಹುಟ್ಟಿದಾನ ಆಕಾರ ಆಯಿತು ಇಚ್ಚಿಕಡಿ।

ಕೂ.ಪ. : ಮೇಗಾವಳಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಕೇಳತೀನಿ ಸಿಟ್ಟಗಿಟ್ಟ ಮಾಡಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಪೈಲೆ ಹೆಂಗಸಾ ಆಕಾರದಾಗ ಹೆಣ್ಣ ಇದ್ದಿದಿಲ್ಲ।
ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮಾದೇವ ಹುಟ್ಯಾರ ತಾಯಿ ತಂದಿ ಕೂಸಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಒಂಬತ್ತ ಮಂದಿ ಬ್ರಹ್ಮರ ಹುಟ್ಟಿದಾರೊ ಎಲ್ಲಾ।
ತಪಾ ಮಾಡ್ಲಾಕ ಹೊಂಟ ಹೋದರೊ ಹೆಣ್ಣ ಇದ್ದಿದಿಲ್ಲಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೊಟ್ಟಿ ನಾಗಿ ವಟ್ಟಿಗೆ ವಾದ ಹಾಕಬ್ಯಾಡ ನಿನಗೇನ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ।
ನಿನಗ ತಿಳಿದಿದ್ದರ ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಹೋಗಿ ಕೇಳಾಕ ಮದಲಾ

ಚ್ಯಾಲ : ತಾ ಆದ ಬಳಿಕ ಶಾವೀರಾ। ಓದಿ ನೋಡಬೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಾ ॥ಜೀಜೀ॥
ಗರೀಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಹೇಳ್ಯಾನ ಕನಿ ಶೂರಾ। ಹಿಂಗ ಸಿದ್ದ ಹೇಳ್ಯಾನ
ದಪ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲ ತುರಾಹಚ್ಚಿ

ಏರು : ಶಿಷ್ಯ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹಾಡ ಕೇಳಿ ವೈರಿ ಹೋದ ಓಡಿ।
ಕೂ.ಪ. : ಮೇಗಾವಳಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಕೇಳತೀನಿ ಸಿಟ್ಟಗಿಟ್ಟ ಮಾಡಿ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಮಲಾಬಾರಿ

ಸದ್ಗುರುವಿಗಿ ಶರಣ ಮಾಡೂನು

ಖ್ಯಾಲಿ

ಬಾ ಗೆಳತಿ ಹೋಗೂನು ಇಬ್ಬರು ಕೂಡುನು।
ಸದ್ಗುರುವಿಗಿ ಶರಣ ಮಾಡೂನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿರಾಳಂಬು ನೀರಿನ ಚೆರಿಗ್ಯಾನ ನೀರ ಸಿಂಬಡಸಿತಲಿಗಿ
ಗಂಗಾ ಯಮುನಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ತೀರದಲ್ಲಿ
ಕುಂಟುನು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡುನ ಲಗುಮಾಡಿ
ಬರುವುನು ಪ್ಯಾಟಿ ಕೂಡಿ ಉರಿದಂಗ ಹಚ್ಚುನ ಸುರಗಡಿಗಿ ಇಡುನು ॥ಜೀಜೀ॥

ಸದ್ಗುರುವಿಗಿ ಶರಣ ಮಾಡುನು।
ಗುಣಯೆಂಬು ಗೋದಿ ಬೀಸಿ। ಬುದ್ದಿಲೆ ವಗಿಜ್ಯಾಣಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ದುಮ್ಮಂಬು ಒನಕಿಯ ಪೆಟ್ಟಾ ಬೆಲ್ಲಣಗಿ ಕೆಟ್ಟಮನಾ
ಆಸೆಯಂಬು ಎಣ್ಣಿಯ ರಸಾ ಕಾಮಕ್ರೋದೆದಲಿಡಸಾ
ಮಧಾ ಮತ್ಸರ ಚೆಲುತಂಗಿ ಬೆಸಾ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಗಳ ಸುಟ್ಟಿಬಿಡ।
ಅದರಿಂದ ಆದಿ ಕೇಡಾ। ಕೆಟ್ಟಿಂದ ಆದಿ ನೀ ಪಾಡಾ॥
ಬಾ ಗೆಳತಿ ಹೋಗೂನು ಇಬ್ಬರು ಕೂಡೂನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿರಾಶದಿಂದ ಜಡಿಯ ಬಿಚ್ಚಿ ನಾನಾ ತರದ ಎಣ್ಣಿ ಹಚ್ಚಿ।
ಇನ್ನ ನಾವು ಮಾಡುನು ಸ್ವಚ್ಛ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪಂಚ ತತ್ವ ಸೀರಿಯನುಟ್ಟು ಆತ್ಮ ವಿಚಾರ ಕುಬಸವ ತೊಟ್ಟು।
ಪಂಚೆಂಟ್ರುತ ಎಡಿಯ ಮಾಡಿ ಸಂಗಯ್ಯಗ ಹೋಗುನ ನಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಲಾಬಾದಿ ಹಳ್ಳದ ಧಡಿ ಸಂಗಯ್ಯನವರು ಹೇಳ್ಯಾರ
ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೊಂದ ಹೋಗು। ಬಾ ಗೆಳತಿ ಹೋಗೂನು ಇಬ್ಬರು ಕೂಡುನು
ಸದ್ಗುರುವಿಗಿ ಶರಣ ಮಾಡುನು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಧ್ಯಾನ ಕೊಡು ಸದ್ಗುರು

ಸಖಿ

ದ್ಯಾನ ಕೊಡು ಸದ್ಗುರು ನನಗ ಹೇಳ್ಯಾನ ಏಕಾಂತ
ಅರದಾ ಚಂದ್ರ ತೋರಶ್ಯಾನ
ಅರದಾಂಗಿ ಓಂ ಸೋಮ ಜೋತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರ ಇದನೆಲ್ಲಾ ನಾ ತಿರಗಿ।
ಕೋಟ್ಯಾನ ಕೋಟಿ ಏರಿ ಜ್ಯಾರಿ ಹಾಕಿನ ಅದರೊಳಗ ಮನಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೀಟಕ ಪಶುಪಕ್ಷಿವೊಳಗ ತಿರಗಿ ದನದ ಕುತ್ತಿನೊ
ಮಾಯಾದಾಗ ಮುನುಗಿ ನಿರ್ಗುಣ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇವನಿಗೆ
ತಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾ ತಾನೆ ವಸ್ತುತಾಗಿ ತಾ ವಂದಾಗಿರಬೇಕು
ಚಂದ ಮಿರಜ್ಯಾಗ ಅಂದಾಗರಿಬ ಶಿವಲಿಂಗ
ಇಷ್ಟು ನಾ ತಿಳಿಲಿಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಹಂತ್ಯಾಕ ಹೋಗಬೇಕು
ಶಿಷ್ಯ ಮಲ್ಲನ್ನ ಸರವರಿಗೆ ಹೇಳತಾನ ಇದರ ರೀತಿ ಬ್ಯಾರೆ ಐತಿ ॥
ಅರದಾ ಚಂದ್ರ। ತೋರಶ್ಯಾನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕತ್ತಲು–ಬೆಳಕು

ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣದೊಳಗಿನ ಕಥೆಯು ಹೇಳತೀನಿ
ಕೇಳರಿ ದೈವವೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಇತ್ತ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವುದು ನಿರಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಯೋತಿ ಆಗದ
ಮುಂಚೆ ನಿರ್ಗುಣ ಕತ್ತಲಿತ್ತು ಏಕ ಸಮಾ ।
ಅವನ ಬೆಳಕಿಲೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಶಕ್ತಿ ತಿಳಿದರಲ್ಲಿ ಮರ್ಮಾ ।
ಆಕಾಶ ಆಪ ತೇಜ ವಾಯು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾಮಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೆಳಕಿನೊಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ಸ್ವರ್ಗ ನರಕ ಪಾತಾಳ ಅವು ಮೂರಣ್ಣಾ ।
ಬೆಳಕಿನ ಮುಂಚೆ ಇತ್ತು ಕತ್ತಲೆ ಕಾಳ ಹಗಲಿರುಳಣ್ಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪರ್ವತ ಗುಡ್ಡ ಬೆಳಕಿನ್ಯಾಗ ಹುಟ್ಟ್ಯಾವ ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ।
ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಬೆಲೆ ಕಂಡಾವಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ಕೂಡಿ ।
ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ತಾರೆಗಳಣ್ಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಬೆಳಕು ।
ತಿಳಿಯದವರಿಗೆ ಕತ್ತಲವಣ್ಣಾ ।
ನನ್ನ ಬೆಳಕು ಅನ್ನುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೀನು ಕೇಳಣ್ಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲಗಡ್ಡಿ ಮಾಡಿತು ನೀವು ಬೆಳಕಿನಲಿ ಮಾಡುವಿರಿ ಸಂಸಾರಣ್ಣಾ ।
ಕೂ.ಪ. : ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣದೊಳಗಿನ ಕಥೆಯು ಹೇಳತೀನಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ನನ್ನ ಬೆಳಕಿನೊಳಗೆ ಮಾಡುವದು ವಿಲಾಸ ।
ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಗರ್ಭಕೆ ಶಿವನು ಕೊಟ್ಟನು ಕೈಲಾಸಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತೋ ನವಮಾಸದ ಪಿಂಡದ ಪ್ರಕಾಶಾ ।
ಬೆಳಕಿನೊಳಗ ಇಷ್ಟು ತಿಳಿದು ಹಾಡಬೇಡ ಕತ್ತಲ ಮರಮೋಸಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಿವನಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿದವಗ ದೊರಕೀತು ಕೈಲಾಸಾ ।
ಹೋಗುವದು ಬರುವುದು ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾಶ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳವು : ಸುಳ್ಳs ಕತ್ತಲದ ಎಷ್ಟು ಹೇಳುವಿ।
ನನ್ನ ಬೆಳಕಿನಲಿ ಬೆಳಯುವಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಭೂಮಿಯ ಮ್ಯಾಲ ನನ್ನ ಜೋತಿ।
ಇದರ ಹೊರತು ಅನ್ಯದಕ ಇಲ್ಲಾ ಗತಿ॥

ಏರು : ಮೋದಿನ ಸಾಹೇಬಗ ಜಂಗಲೈ ಪಿರಾನ ವರವ ಇರುವುದು
ಜವಾಬ ಹೇಳೊ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ಗರುವ
ಕಲ್ಪನ ಮಾಡಬೇಕು ಮನಸಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಮುಂದಿನ ಇರುವ॥

ಕೂ.ಪ. : ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೆಂಟು ಪರಾಣದೊಳಗಿನ ಕಥೆಯು ಹೇಳತೀನಿ
ಕೇಳರಿ ದೈವವೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಇತ್ತ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜಾತಿಯ ವರ್ಣನೆ

ಪದಾ

ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನೇಮ ಕೇಳತಾಳ ರತಿಯು ಮನ್ಮಥನ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ।
ರತಿಯ ಮುಂದಾ ಮನ್ಮಥಾ ಹೇಳತಾನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಲೀಲಾ।
ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳಗ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿ ಇರುವವು ಕೇಳು ಚಿತ್ತಿಟ್ಟಾ।
ಪದ್ಮಿನಿ ಚಿತ್ತಿನಿ ಹಸ್ತಿನಿ ಶಂಖಿನಿ ಈ ನಾಲ್ವರೊಳಗೆ ಪದ್ಮನಿ ಶ್ರೇಷ್ಟಾ।
ಪದ್ಮನಿ ಜಾತಿಯ ಲಕ್ಷಣ ಹೇಳತೀನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿರಿ ಮನಸಿಟ್ಟಾ।
ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಸಾಂಗ ವರ್ಣ ಮುಖದಮ್ಯಾಲೆ ಯಾವತ್ತು ನೋಡುವಳು
ವಾರಿನೋಟಾ ಘಟ್ಟಿ ಕುಚಾ ನಸುಗೆಂಪು ಮೈಬಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣು ಇರುವಳು ಪಾಯಕಟ್ಟಾ।
ದಂತವೃಂದ ಬಹುಸುಂದರ। ಕುಚಗಳ ನೋಟಾ ಮೇಲಕ್ಕಿರುವುದು ಕೂಟ।
ದೇಹ ಕೇಳ್ರಿ ಶುದ್ದ ಸಿರಸಲಹುವ್ವಿನಾಂಗ ಮೃದೂ ಕಸರಿಲ್ಲ ಎಳ್ಳಷ್ಟಾ
ಕಲಾಕುಶಲದ ಜಾಣಗಳವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವಳು ಊಟಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಒಳ್ಳೆ ಯೌವ್ವನತಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಪ್ರೀಯ ಕಮಲದಾಂಗ।
ದೇಹ ಕಾಣಿಸುವುದು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶುದ್ದ ನೀಲವರ್ಣ ಮೈ ಛಾಯೆ ನೀಲ್ಗೆಂಪ ದೇಹ ಬಹುಭಾರಾ।
ಕೋಗಿಲ್ದಂಗ ಸ್ವರವಯ್ಯ ಬಿಳಿಬಿಳಿ ಅರಿವೆ ಉಡುವಳು ಪ್ರೀತಿಲಿಂದಾ।
ಆಕೆ ಕೊರಳಾ ಶಂಖನವವಯ್ಯಾ ಹವಳದುಟಿಯು ಮೂಗು ಪಸಂದಾ॥

॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಇಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಾ ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ಇರತಾವ ಕೇಳರಿ ಹರ್ಷದಲಿ॥

ಕೂ.ಪ. : ರತಿಯ ಮುಂದ ಮನ್ಮಥಾ ಹೇಳತಾನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಲೀಲಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ಚಿತ್ತಿನಿ ಜಾತಿಯ ಲಕ್ಷಣ ಹೇಳತೀನಿ ಚಿತ್ತಿಟ್ಟು ಕೇಳರಿ ಜನರಾ।

ನಡತ ನೋಡಿದರ ಆನಿಹಂಗ ಯಾವತ್ತೂ ನೋಟ ಇರುವುದು ಜಾರಾ।

ಶಿಲ್ಪಿ ವಿದ್ಯೆದಲ್ಲಿ ಚತುರಳಿರುವಳು ಊಟ ಮಾಡುವಳು ಭರಪೂರಾ।
ಸಾಧಾರಣ ಹೆಣ್ಣ ಎತ್ತರ ಕಿರಿದ ಕುಂಡಿ ತಿಗಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಅತೀಕಾಮ ಬಹು ಕಾಮ।
ಜೇನು ತುಪ್ಪದ ಭಾವ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇರುವುದು ಪಂಡಿತರಾ।
ಗುಹ್ಯ ಸ್ಥಾನದೊಳು ಬಹು ತ್ಯಾಂವ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಹಳ ಬಲ್ಲವಗ ಇದು ಗೊತ್ತಾ।
ಸುಳ್ಳ ಹ್ಯಾವ ಹಾಕತೀರಿ ನೀವು।
ತಿಳಿಯದೆ ಗುರ್ತಾ ಹೆಣ್ಣಿನ ಚಿತ್ತಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿಂದ ಬೋಗ ಕೊಡುವಳು
ಚಿತ್ತಿನಿ ಹೆಣ್ಣಾ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯಲಿ।

ಕೂ.ಪ. : ರತಿ ಮುಂದ ಮನ್ಮಥಾ ಹೇಳತಾನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಲೀಲಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಶಂಕಿನಿ ಜ್ಯಾತಿಯ ತತಿಯು ಉದ್ದ ಕೈಕಾಲ ದೊಡ್ಡವು
ಇರತಾವ ಒಂದಾ।
ಸಿಟ್ಟಿನ ಹೆಣ್ಣು ಬಹುಕೊಟ್ಟಿ ಇರುವಳು
ಭಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ಉಡುವಳು ಬಿಗಿದಾ
ಕುಚಗಳು ಸಣ್ಣು ಶಂಕಿನಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ
ವಾರಿ ನೋಟ ನೋಡುವಳು ಬಹುಚಂದಾ।
ಗುಹ್ಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಹೊಲಸುನಾತ ನಾರುವಳು ದುಂದಾ।
ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಭೋಗವ ಕೊಡುವಳು ಕಾಮುಕ್ಕಿ ಹೋಗುದು
ಹರದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ವ್ಯಾಳೆ ಮೀರಿ ಊಟ ಮಾಡುವಳು ಆಕಿ ಮೈಯ್ಯ ಬೆಚ್ಚಗಿರುವುದು।
ಕಾದ ಕೆಂಪ ಅರಿವಿ ಕೆಂಪು ಹೂವಿನ ಮಾಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಾಕುವಳು
ಪ್ರೀತಿಲಿಂದಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಂದಿನ ನೋಡಿ ತಾ ನಿಂದೆ ಮಾಡುವಳು ಕೆಟ್ಟಗುಣ ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಘಟ್ಟಿಮುಟ್ಟ ದಾಂಡಿಗ ಹೆಣ್ಣ ಬಿತ್ತಿನಿ ಹಂಗ ಗುಣಾದಿಗಳು।
ಎಲ್ಲ ಇರುವವು ಈ ಶಂಕಿನಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿತ್ಯ ನೇಮ ನಡಾವಳಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ।
ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವದರಲ್ಲಿ ಬಲು ಹುಚ್ಚಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಹೀಗ ತಿಳಿಯಿರಿ ನೀವು ಹೆಣ್ಣಿನ ಜ್ಯಾತಿಯ ಕೂನವನಾ।
ಹಸ್ತಿನಿ ಜ್ಯಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಲಕ್ಷಣ ಹೇಳತೀನಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಕೇಳರಿ ನೀವು ಮನಸಿಟ್ಟಾ।

ಕೂ.ಪ. : ರತಿಯ ಮುಂದ ಮನ್ಮಥ ಹೇಳತಾನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಲೀಲಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಹಸ್ತಿನಿ ಜ್ಯಾತಿಯ ಕಾಲು ಬೆರಳುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇರುವವು ಡೊಂಕಾ ।
ನಡಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಡಿಯ ಕುಂಟಿಹಾಂಗ
ನಡೆಯುವಾಗ ನೋಡುವಳು ಎಡಕ ಬಲಕಾ ।
ನಿತ್ಯ ಯೋನಿಯೊಳು ನೀರಿನ ಶಲೆಯು
ಹರಿದುಹೋಗುವದು ಇದು ಒಂದು ಕೆಡಕಾ ।
ಆನಿ ಕುಂಭ ಸ್ಥಳದಂಗ ನಾರುವಳು
ಹೆಣ್ಣು ಇರುವಲ್ಲರಿ ಠೀಕಾ ।
ರಸ್ತೆ ಹಿಡಿದು ಆ ನಾರಿ ಹೋಗುವಾಗ
ಆನಿಯಂಗ ನಡೆಯುವಳು ಮೆಲ್ಲಕ ।
ಬೇಕಾದಾಗ ಮೈಥುನ ಮಾಡಿದರೆ ತೃಪ್ತಿ ಆಗುದಿಲ್ಲರಿ ಜೀವಕ ।
ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ತನಕಾ ಮೈಥುನ ನಡದರ
ಶಾಂತಿ ಆಗುವದು ಆಕಿಯ ಮನಕಾ
ಮಳ್ಳಿಹಾಂಗ ಮಾತನಾಡುವಳು ಆಕಿ
ಸುಳ್ಳಲ್ರಿ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿರುವುದು ನಿರಕಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಆಯ್ತು ನಾಲ್ಕು ಜ್ಯಾತಿ ಕಳಾ ।
ಮುಂದೆ ಕೇಳರಿ ತಿಥಿಗಳಿಲ್ಲರುವ ಕಾಮಕಳಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪ್ರತಿಪದ ದ್ವಿತಿಯಾ ಚೌತಿ ಪಂಚಮಿಯೊಳು ಬಹಳ
ಪದ್ಮಿನಿಗಿ ಕಾಮಕಳಾ ।
ಚಿತ್ತಿಣಿಗಿರುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಷ್ಟಮಿ ದಶಮಿ
ದ್ವಾದಶಿಯೊಳು ಕಾಮ ಕಳಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಂಖಿನಿ ಜ್ಯಾತಿಗೆ ತ್ರಯೋದಶಿ
ಏಕಾದಶಿಯೊಳು ಬಹಳ ಕಾಮಕಳಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹಸ್ತಿನಿಗೆ ನೌಮಿ ಚತುರ್ದಶಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಅಮಾವಾಸಿ
ಕಾಮವಿಕಾರ ಆಗುವದು ಬಹಳ ॥

ಕೂ.ಪ. : ರತಿ ಮುಂದ ಮನ್ಮಥ ಹೇಳತಾನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ತರ್ಕಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳತೀನಿ ಕೇಳರಿ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ಲೀಲಾ
ಯಾವ ಜ್ಯಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯೊಳು ಯಾವ ಪ್ರಹರದಲ್ಲಿ

ಕಾಮದಿಂದ ಪೂರ್ತಾ ಪದ್ಮಿನಿ ಜ್ಯಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲರಿ
ಮೊದಲು ಪ್ರಹರದಲ್ಲಿ ಕಾಮಾ।
ಚಿತ್ತಿನಿ ಇರುವಳು ಮೂರನೇ ಪ್ರಹರದಾಗ ಕಾಮ ಇರುವುದು ಬಲುಜೋರಾ।
ಪದ್ಮಿನಿ ಚಿತ್ತಿನಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ। ಹಗಲು ಇಲ್ಲರಿ ಕಾಮವಿಕಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಶಂಖಿನಿ ಚಿತ್ತಿನಿ ಜ್ಯಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ। ಹಗಲು ಬೇಕರಿ ಸಂಭೋಗಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅದರಿಂದಾಗುವರು ಪ್ರೇಮ ಪೂರಾ। ಹಿಂಗ ತಿಳಿಯಿರಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಳಾ।
ಅಂದರೆ ಆಗುವುದು ಸಂಸಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಮಲಾಬಾದಿ ಊರ ಗುರುಮನಿ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಧನಿ
ಕ್ಯಾದಿಗಿ ತೆನಿ। ಮುತ್ತಿನ ಗೊನಿ
ಗುರಿ ಇಟ್ಟ ಒಗದಂಗ ಬಾಣಾ। ಒಗದಂಗ ಬಾಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ರತಿ ಮುಂದ ಮನ್ಮಥ ಹೇಳತಾನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ತರ್ಕಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೫॥

ಸುಳ್ಳ ಯ್ಯಾಕ ಬೆಳತಾನಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟತಿ

ಪದಾ

ಕತ್ತಲ ಕಾಳಂಬರಿ ಹೆಣ್ಣಂತ ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ಅದರ ಆಚಿಕ ಗಂಡಿನ ಬೆಳಕೈತಿ।
ಆಕಾರದಾಗ ಬಂದಕೆ ತನ್ನ ಗುರತಾ ತಾ ತೋರಿ ಸುಳ್ಳs ಯ್ಯಾಕ
ಬೆಳತಾನಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಂದಕಾರ ದುಂದಕಾರ ಭಯಂಕಾರ ಅಚ್ಚಿ ಕಡಿ।
ಬೈಲ ರೂಪ ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ತಿಳಿದೈತಿ।
ಬೈಲಿಗಿ ಬೈಲನಾಗಿ ನಿರ್ಗುಣ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಬೆಳಕನಲ್ಲಿ ತೋರತೈತಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅರ್ಧಾ ಶೂನ್ಯ ಮಹಾಶೂನ್ಯ ದರದಾಶೂನ್ಯ ಅದರೊಳಗ ನಿನ್ನ ರೂಪೆಲ್ಲಿ
ರೂಪಿಗಿ ರೂಪಿಲ್ಲ ಬೈಲ ಇತ್ತ ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ ವೇದಾಂತ ಹಿಂಗ ಬರದೈತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವೇದಾಂತ ಸಿದ್ದಾಂತ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮೂರ ಬಿಟ್ಟ ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ಹಿಂತಾ ಬಕ್ಕಡಕತಿ।
ಹೇಳಿದರ ಕೇಳಾಂಗಿಲ್ಲ ನಿನಗ ತಿಳಿಯಾಂಗಿಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಂಗ ಹೇಳಬೇಕ ಹಿಂತಾ ರೀತಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಆಗ ಇತ್ತ ಕೇಳ ಜಯಕಾರ
ಒಬ್ಬನೇ ಶಂಕರಾ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ಕೇಳ ಯ್ಯಾರೂ।
ಹಾರತಿತ್ತ ಬಿಳಿ ಜುಮ್ಮರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಲದ ಎಲಿಯ ಮ್ಯಾಲಿಯ ಮ್ಯಾಗ
ಆಗ ಇದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಹೇಳತಿನ ಕುತ್ತ ಕೇಳೊ ಶಾವಿರಾ।
ಮುಂದಾತೊ ನೀರಿಗಿ ನೀರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಲದ ಎಲಿಯ ಆಗ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಮ್ಯಾಲ ಮಲಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬನೆ ಶಂಕರಾ।

ಆಗ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಯಾರ‍್ಯಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನಾ ಸತ್ತ ದೇಯಾ ನಿನಗ ಸೋಸಿ ನಾ ಹೇಳತಿನೋ
ಸುಳ್ಳ ಯ್ಯಾಕ ನಿನ್ನ ದೇಹಾ ಬೆಳಿಸಿ ಇಡತಿ

ಕೂ.ಪ. : ಆಕಾರಾದಾಗ ಬಂದಕೆ ತನ್ನ ಗುರುತಾ ತಾ ತೋರಿ ಸುಳ್ಳ ಯ್ಯಾಕ
ಬೆಳತಾನ ಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಆಲದ ಎಲಿಯಮ್ಯಾಲ ಯ್ಯಾಕ ಮನಿಗಿದಾನ
ಹಾಕಿದಾನೊ ಬೇತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೆಣ್ಣಿನೊಳಗ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಗಂಡಿನೊಳಗ ಗಂಡಾಗಿ
ಎಲ್ಲಾರೊಳಗ ಇರತಾನ ಸಾಕ್ಷಾತಾ
ಹೆಣ್ಣಾ ಗಂಡ ಎರಡು ಬಿಟ್ಟ ಬೈಲವೊಳಗ ಕೊಡತಾನೊ
ಎಲ್ಲಾರೊಳಗ ಇರತಾನೆ ಸಾಕ್ಷಾತಾ ।
ರಗತ ಮಾಂಸ ಬಿತ್ತ ಹಲ್ಲ ಕಿಸದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೂರುವರಿ ಮಳದ ಕಂತಿ ತೊಟ್ಟ ಅಂತ ತಿರಗತಾನ
ನಡಸಿದಾನ ಹೂಡಿರತಾ । ರಥಾ ಇಳಿದ ಆದ ಬಳಿಕ
ಮುರದ ಮೂಲಿಗಿ ಒಟ್ಟತಾನ ಬ್ಯಾರಿಯಾಗಿ ತಿರಗತಾನ ಮೋಜು
ಮಾಡುತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಒಟ್ಟ ನೌಲಾಕ ಚಿಕ್ಕಿ ಅದರೊಳಗ
ನೂರ ಚಿಕ್ಕಿದ ಹೇಳ ಹೆಸರಾ
ಮಣ್ಣಿನೊಳಗ ಮಣ್ಣ ಸೇರೈತಿ
ಹೇಳತೀನ ಕುಂತ ಕೇಳರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ
ಹಿಂಗ ಐತಿ ಆತ್ಮದಾನ ಕೀಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಗುಡಿಯೊಳಗ ದೇವರಿದ್ದಾಂಗ ತಿಳಿಯ ನಿನ್ನೊಳಗ ಇರುವತಾನ ಉಸಲಾ ।
ದೇವರಿಲ್ಲದ ಗುಡಿ ಹಾಳದೇಗುಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಣ್ಣೊಳಗ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿದಂಗ ಜೋತಿ
ಹೊಳದಂಗ ಕಾಣುದುರಂಗ ಮಾಲಾ ।
ದೀಪ ಹೋದಿಂದ ಬೀಳುದು ಕತ್ತಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಆಕಾರದಾಗ ಬಂದಕೆ ತನ್ನ ಗುರುತಾ ತಾ ತೋರಿ
ಸುಳ್ಳ ಯ್ಯಾಕ ಬೆಳತಾನ ಗೊಳ್ಳ ಕಟ್ಟತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಜೀವದ ಸಂಗಾಟ ನಿನ್ನದ ಯ್ಯಾಕ ಹೋಗುದಿಲ್ಲ ಪಿಂಡ
ಯ್ಯಾಕ ಇಲ್ಲಿ ಕುತ್ತ ಅಳತೈತಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಳಿ ಗಂಡ ಅದರ ಮ್ಯಾಲ ಇರಬೇಕಂತ ಕೇಳತಿ
ನಿನಗ ನಾ ಹೇಳತಿನ ಬುದ್ದಿವಂತಿ ಸಿಡ್ಲ ಮಿಂಚ ಗದ್ದರಣಿ
ಮುಗಿಲ ಮಾಡಿ ಕೂತಿ ಮಳಿ ಆಗತಾವ ದಿನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆವಾಗ ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಹೌವ್ಹಾರಿ ತಿರಗತಾಳ
ಮರಿ ಮರಿಗಿ ಸಾವತಾವ ಎಷ್ಟೊ ಜನಾ
ಹಳ್ಳಾ ಹೊಳಿ ಕೆರಿಬಾಂವಿ ಬತ್ತಿ ಹೊಸ್ತ ಮ್ಯಾಲ ಭೂಮಿ ತಾಯಿ
ಕರುತಾಳ ಮೇಘರಾಜನ್ನಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಮೇಘರಾಜ ಶಾಂತದಿಂದ ಇಳದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು
ನಿಂತಾನ ಕಾಮ ಸ್ವಧ್ಯಾನಾ।
ಸಮುದ್ರದಾನ ನೀರತಂದ ಪೃಥ್ವಿಮ್ಯಾಲ ಬಿಟ್ಟಿದಾನ
ಎಷ್ಟ ಜನಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಒಟ್ಟ ನೌಲಾಕ ಚಿಕ್ಕಿದ ಅದರೊಳಗ ಹುಡುಕಿ
ನೂರ ಹೇಳ ಹೆಸರಾ ಇಂದ ತಿಳದ ಹೋಗಲಿ ಶ್ಯಾವೀರಾ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಥಣಿ ತಾಲೂಕದಾಗ ಬೆಳಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲಾದಾಗ ಮೋಜಿನ
ಮಲಾಬಾದಿ ಊರ।
ಅಲ್ಲಿ ನೆನೆದಾನೆ ಜಂಗಲ್ಯೈ ಪೀರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸಂಗಯ್ಯವರು ಹಿಂಗ ಸಾರಿ ಹೇಳತಾರ
ಬಿಸ್ತ ಅವರ ಮ್ಯಾಲ ಐತರಿ ಪೂರಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಆಕಾರದಾಗ ಬಂದಕೇರಿ ತನ್ನ ಗುರತಾ ತಾ ತೋರಿಸುಳ್ಳs
ಯ್ಯಾಕ ಬೆಳತಾನ ಗೊಳ್ಳ ಕುಟ್ಟಿತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಖರೇ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೀತಿ

ಪದಾ

ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳರಿ ಮೋಜಿನ ಮಾತ ಒಂದ ಐತಿ।
ಒಂದ ಘಳಿಗಿ ಮಾಯ ಖರೇ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೀತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಒಂದ ಊರೊಳಗ ಗಂಡ ಹೆಂಡರ ಇದ್ದರ ಇಬ್ಬರಾ।
ಧನ ದ್ರವ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಮಸ್ತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದೇವರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಗಂಡ ಹೊರಗಿಂದ ಬರಾನಾ ಮಾಡತಿದ್ದಳ ಭಾಳ ಉಪಚಾರಾ।
ಅಂತಾಳ ನಮ್ಮಂಗ ಪ್ರೀತಿ ಇರಾಕಿಲ್ಲ ಯಾರ್‍ಯಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನಿಮ್ಮ ಮಾರಿ ನೋಡದಿದ್ರ ಚೈನ ಬೀಳುದಿಲ್ಲ ಚೂರಾ।
ಅಂತಾಳ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬ್ಯಾಡ್ರಿ ದೂರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಗಂಡ ಅಂತಾನ ಪಕ್ಕನ।
ಸತ್ರ ಗಿತ್ರ ನಾನಾ ಗತಿ ಏನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಹೇಣ್ತಿ ಅಂತಾಳ ನಿನಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಂದೇನೊ।
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಾ ಸುಖ ಜ್ಯಾಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನೀ ಸತ್ರ ನಿನಕೂಡಾ ಸತಿ ಬೀಳತೀನ।
ನಾನು ಅದೇ ಕ್ಷಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಗಂಡಂತಾನ ಇದ್ರ ಇರಬೇಕ ಹಿಂತಾ ಹೇಣತಿ।
ಹಿಂಗ ಮಾತಾಡಿ ಕಾತಾಡಿ ಕಮ್ಮಗ ಉಂಡಾರ ಕೂತಾ।
ಗಂಡ ನೆರಮನಿಯವರ ಮನಿಗಿ ಹೋದ ಸಹಜ ತಿರಗ್ಯಾಡುತಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅವನ ವಾರಿಗಿ ಗೆಳೆಯಾರ ಓದತಿದ್ರ ವೇದಾಂತಾ।
ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಕೊಂಡಾನ ವೇದವಾಕ್ಯ ಕೇಳಿಕೊಂತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಅವರು ಓದಿ ಹೇಳಿದಾರ ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಗಂಥಾ।
ಧನ ದ್ರವ್ಯ ಹೆಂಡ್ರು ಮಕ್ಕಳು ಸುಳ್ಳಂತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಒಂದ ಘಳಿಗಿ ಮಾಯಾ ಖರೇ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೀತಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏರು : ಕೈಯಾಗ ದುಡ್ಡು ಇರುವತನಕ ಎಲ್ಲಾರು ಮಾಡತಾರ ಪ್ರೀತಿ
ಅಂವಾ ವೇದಾಂತ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಆದಾನೋ ಸಿಟ್ಟ ಬೆಂಕಿ।
ಅವರಿಗೆ ಅಂದಾನೋ ನನ್ನ ಹೇಣತಿ ಅಲ್ಲೊ ಹಿಂತಾಕಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಾ ಉಣ್ಣುವದಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುವದಿಲ್ಲೊ ಆಕಿ।
ತುಸು ಹೊರಗ ಹೋದರ ಅಳತಿರತಾಳೋ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ನಾ ಸತ್ರ ನನ್ನ ಕೂಡ ಸತಿ ಬೀಳತಾಳೊ ಆಕಿ।
ಹಿಂಗ ಆಣೆ ಕೊಟ್ಟಾಳ ನನ್ನ ಕೈಮ್ಯಾಗ ಕೈಯ ಹಾಕಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಅವರಂತಾರ ಈ ಮಾತು ಚೌಕಾಸಿ
ಮಾಡೋ ಚಲೊತಂಗಿ ಈಗಿಂದೀಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಸುಳ್ಳs ಹೊಟ್ಟಿ ಕಡಿತಂತ ಹೊಯ್ಯಕೊಂತ।
ಹೋಗೋ ಮನೀಗಿ ಲಗು ಬೇಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಒಳೆ ಒದ್ದ್ಯಾಡಿ ಒಂದು ತಾಸ।
ಗಪ್ಪ ಬೀಳೋ ಸತ್ತಂಗ ಮಾಡಿ ಸೋಂಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಆವಾಗ ಅವರ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಅಂವ ಮನಿಗಿ ಹೋದಾನೊ ಆಗ।
ಸುಳ್ಳ ಹೊಟ್ಟಿ ಕಡಿತ್ಯೈತಿ ಅಂತ ಹೊರಳ್ಯಾಡಕ ಹತ್ಯಾನೊ ಆಗ॥

ಕೂ.ಪ. : ಒಂದ ಘಳಗಿ ಮಾಯಾ ಖರೇ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೀತಿ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಏರು : ಹೆಂಡತಿ ಅಂತಾಳ ಹೆಂತಾ ಹೊಟ್ಟಿ ಕಡತ ಗಂಟ ಬಿತ್ತ ನಿಮಗ।
ಇಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಬಡಿಯತ್ಯೈತಿ ನಡೀರಿ ಅಂದಾಳ ಕೋಲ್ಯಾಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಗಂಡ ಅಂತಾನ ನಾರಿ ಏಳೋ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ನನಗ।
ತುಸು ಕೈಯ ಹಿಡಿಯ ಕೋಲ್ಯಾಗ ಬರ್ತೀನಿ ಮೆಲ್ಲಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಆ ಕೋಲಿ ಬಾಗಿಲಾ ಅಸ್ತ।
ಇತ್ತ ಚೌಕಟ್ಟಾ ಒಳೇತಿಟ್ಟಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಅವನ ಕೋಲ್ಯಾಗ ಓದು ಮಲಗಿಸ್ಯಾಳ।
ಗೊತ್ತಿ ಪಟ್ಟ ಹಾಸಿ ತಟ್ಟಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಬಿಟ್ಟ ಸಾಯಾಕ ಹತ್ತ್ಯೈತಿ ನೋಡ।
ನನ್ನ ಸಂಗಾಟಾ ಕಣ್ಣ ಮುಟ್ಟಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗಪ್ಪ ಬಿದ್ದಾನ ಸತ್ತವರ ಗತಿ।

ಕೂ.ಪ. : ಒಂದ ಘಳಿಗಿ ಮಾಯಾ ಖರೇ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೀತಿ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಏರು : ಅವ್ವಾ ಗಂಡ ಸತ್ತ ಅಂತ ಹೊಯ್ಕೊಂಡ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಹಗರಣಾ।
ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿಕೂಡಿತು ಸುತ್ತಿನ ಬಳಗದ ಜನಾ।
ದೈವದವರಂತಾರ ಬಹಳ ಇಟಕರ‍್ಯಾಗ ಸಿಕ್ಕ್ಯೈತಿ ಹೆಣಾ।
ಕೋಲಿಬಾಗಿಲ ಅಸ್ತ ಇದನ್ನ ಕಡ್ಯಾಕ ತಗಿಯುದು ಕಠಿಣಾ।
ಉಣ್ಣ ವ್ಯಾಳೆ ಆಗ್ಯೈತಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತ ಇಡಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಹೆಣಾ।
ಲಗು ತಗೊಂಡು ಹೋಗರಿ ಇದನ ಕಾಣಿಸರಿ ಇದರ ಮಣ್ಣಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನಾಲ್ಕ ಗುದ್ದಲಿ ತಗೊಂಡ ಬರ್‍ರಿ ಲಗೂಟ ಮಾಡಿ।
ಕೆಡವೂನು ಕುತ್ತಿದ್ದ ಬೆನ್ನಗ್ವಾಡಿ ಲಗುಮಾಡಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಆ ಕಡೆ ಬೈಲ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೆಣಾ ತಕ್ಕೊಂಡ।
ಒಯ್ಯೋಣ ಚಂದ್ರ ಮಾಡಿ ಗೋರಿ ಕಡಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನಾಳಿ ಕಟ್ಟಸಾಕ ಮೂವತ್ತ ರೂಪಾಯಿ ಥಡಿ।
ಕೊಡುವರ್‍ಯಾರ ಗಾಡಿ ಭರತಿ ಮಾಡಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹೆಣಾ ಕಟ್ಯಾಕ ತಗಿಲಾಕ ನಾ ಒಂದ ಹೇಳ್ತೇನಿ ಯುಕ್ತಿ।
ಈ ಹೆಣಾ ನಾ ಕಡದ ಚೂರ ಚೂರ ಮಾಡುದೆನಂದ ಯುಕ್ತಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಒಂದ ಘಳಗಿ ಮಾಯಾ ಖರೇ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೀತಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಏರು : ಬಾಗಿಲದ ಹೊರಗ ನಾ ಇಡತೇನು ಒಯ್ಯರಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾ।
ದೇವರ ಮನಿ ಕಪಾಟದಾಗ ಇತ್ತ ಗಂಡನ ಹತಿಯಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ನಾರಿ ತಗೊಂಡ ಬಂದಾಳ ನೋಡಿದರೆಲ್ಲಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಅವನ ನಡುವಿನ ಸರತಿ ಎತ್ತಿದಾಳ ಹತಿಯಾರಾ।
ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮ್ಯಾಗ ಮಾಡಾಕ ಹೋದಾಳ ವಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಗಂಡ ಚಟ್ಟನs ಎದ್ದ ಆಕಿಯ ಕೈಯ ಹಿಡದಾ ಸುಂದರಾ।
ನೀ ಸತಿ ಬೀಳೋದು ಇದ ಏನ ಅಂದ ಶೆಡಗಾರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಮೂಗ ಮಲಿ ಕೋದಕೇರಿ।
ಹೊರಗ ಹಾಕ್ಯಾನ ಅದೇ ಕ್ಷಣಾss॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಮನಿಮಾರ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ ವಿಪ್ರರಿಗೆ।
ಮಾಡ್ಯಾನ ದಾನಾ ಪುಣ್ಯವಾನಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ದೃಢ ಭಾವದಿಂದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ।
ಹೋದಾನ ಶರಣಾ ವಡದ ಕರಣಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಸಂಗಯ್ಯ ಸಂಗಯ್ಯಾ ಅಂತಾರ ಬಾಳ ನಿಷ್ಠುರ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜ್ಯಾತಿ।
ತನಗ ತಾ ಬೇಕಾದ ಮಾಡುವಾಕಿ ನಡಿಯಾಕಿ।
ಮನುಷ್ಯ ಆದಾವ ವಹಿಸಬೇಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಎಚ್ಚರಕಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಇತ್ತಿಂದತ್ತ ಹೊರಳತೈತಿ ಆರೆ ಮನಸಾ।
ದೀಪದ ಕುಡಿಯಂಗ ಯಾವತ್ತು ಬಿಡತೈತಿ ಹೊಲಸಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಇದನ ತಿಳಕೊಂಡ ನಡದಂವಗ ಆಗುದು ಸೊಗಸಾ।
ಕೇಳಿ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಿ ಮಲಾಬಾದಿ ಗೀಗೀಕಾರನ ಸೊಗಸಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಒಂದ ಘಳಗಿ ಮಾಯಾ ಖರೇ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರ ಪ್ರೀತಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಮೇದಾರ ಕ್ಯಾತಯ್ಯ

ಪದಾ

ಶಿವಾಚಾರದವರು ಚಿತ್ತಿಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ಬಸವ ಪುರಾಣದಾನ ಮಾತಿದು
ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟ ಕೇಳಿದವರಿಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಆಗುವದು
ಭಕ್ತಿ ಸಾರಿ ಹೇಳ್ತೀವ ಕೈ ಮುಗುದು ಮೇದಾರ ಕ್ಯಾತಯ್ಯದು
ಮೋಹದ ಬಯಕೆ ಹೊನ್ನ ನೋಡದವರಲ್ಲ ಕಣ್ತೆರೆದು
ಶಿವಾ ಬಂದಾ ಇಳದು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಕ್ಷದ ಮ್ಯಾಲ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಶರಣರ ಇರುವಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟವನು
ಅದರೊಳಗ ಮೇದಾರಕ್ಯಾತಯ್ಯನು ।
ಬಡತಾನದೊಳಗ ಯಾಳೆ ಗಳಿಯವನು
ಅಸ್ತಮಾನ ಉದಯ ಆಗಿ ಬರುದರಾಗ ತಪ್ಪದೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನ ಮಾಡವನು
ಶಿವನ ಸ್ಮರಿಸುವನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗುಡ್ಡಕ ಹೋಗಿ ಗಟ್ಟಿ ಬಿದರ ನೋಡಿ ಶಿವ ಶಿವ ಅನ್ನುತ ಕಡಿಯುವನು
ಮನಿಗಿ ತಂದು ಸೀಳಿ ದುರಡಿ ಮಾಡವನು
ಪ್ಯಾಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನಮಾರುವನು
ಮೂರಾಣೆದ ಸಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಣ್ತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವನು
ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಿಸುವನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಡಿಗಿ ತಯ್ಯಾರ ಆದ ಬಳಿಕ ಕ್ಯಾತಯ್ಯ ಜಂಗಮರ ಕರಕೊಂಡ ಬರುವನು
ಆನಂದಿಂದ ಅವರ್ನ ಉಣಿಸುವನು
ಹಿಂದಿಂದ ತಾನೆ ಊಟಾ ಮಾಡುವನು
ಮೂರು ವ್ಯಾಳೆ ತಪ್ಪದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾ
ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ಹಿಂಗ ನಡಸಿದ್ದಾನು
ಮಾಧವ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನಕ್ಕಾನು
ಕೈಲಾಸ ಬಿಟ್ಟು ಶಂಕರ ಹರಿಯಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಪುರಕ ಬಂದಿದ್ದಾನು
ಲಿಂಗದೊಳ ಮೂರ್ತಿ ಜಂಗಮ ಆಗಿದ್ದಾನು
ನಂದೇ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ಧರಿಸಿದ್ದಾನು
ಮೇದಾರಕೇಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿ ನೋಡುವದಕಾಗಿ ಬಂದ ಮರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದಾನು
ಹೊನ್ನ ತಂದಿದಾನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಜಂಗಮು ಹೋದ ಬಲ್ಲೇಕ ಶರಣಿನ ಮುಂದ ಕರದ ಕೇಳ್ಯಾನು
ಶರಣೆಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ಯಾನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗುಡ್ಡದ ಬಿದರ ತರಲಾಕ ಹರ್‍ಯಾಗೆದ್ದು ತಾನು।
ಇನ್ನೊಂದು ತಾಸಿಗಿ ಬರತಾನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಜಂಗಮು ನಕ್ಕ। ತಗೋರಿ ಅಂದ ರೊಖ್ಖವನು।
ನಿಮ್ಮ ಬಡತನಕ ಬಸವ ಕೊಟ್ಟಾನು।
ಇನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವೆನು ನಾನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇವ ಬಾಡರಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗ।
ತಗದ ಒಗಿಯತಾಳ ಅಂಗಳದಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜುಲಮಿಂದ ಸುರುವಿ ಹೋದ ಮೂಲ್ಯಾಗ।
ಮಾಯನಾಗ ಹೋದ ಕ್ಷಣದಾಗ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಬಿದರ ತಗೊಂಡ ಶರಣ ಮನಿಗಿ ಬಂದಾನು
ಮೂಲ್ಯಾಗ ನೋಡ್ಯಾನು। ಕಣ್ತೆರೆದು।
ಕೂ.ಪ. : ಭಕ್ತಿ ಸಾರಿ ಹೇಳ್ತೀವ ಕೈ ಮುಗುದ ಮೇದಾರ ಕ್ಯಾತಯದು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಏನೆಂದ ಕೇಳ್ಯಾನ ಶರಣಿನ ಕರದು
ನಮ್ಮ ಮನಿವೊಳಗ ಹಣಾ ಎಲ್ಲಿದು
ಪತಿವ್ರತಾ ಶರಣಿ ಸತಿ ಹೇಳತಾಳ ಶರಣನ ಮುಂದ ಕೈ ಮುಗುದು
ಬ್ಯಾಡ ಅಂದರೂ ಸುರುವಿ ಹೋದ।
ಹಿಂದಕ ತಿರಿಗಿ ನೋಡುದರೊಳಗ ಮಾಯ ಆದ।
ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಶರಣ ಶರಣಿನ್ನ ಮನಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೊರಗ ಹಾಕಿದಾ
ಒಗದಾನ ಎಳದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪತಿನಾಥ ಶರಣಿ ಸತಿ ಹೇಳತಾಳ ಶರಣನ ಮುಂದ ನಿತ್ತ ಪಾದ ಹಿಡದಾ।
ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸಿಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲ ನಿಮ್ಮದಾ।
ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ನೋಡಿದ್ದಾರಂತಿ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಭ್ರಾಂತಿ ಆತ ಅವಗ
ಚಿಂತಿ ಮಾಡುತ ಕುಂತಾರ ಭ್ರಮಿ ಹಿಡದಾ ಇನ್ನ ಏನ ಮಾಡುದಾ।
ಸತಿಗಿ ಹೇಳತಾನ ಕುತ್ತ ಅತೀ ಹೊಲಸ ಇದನ ಚಲ್ಲ ಬಳದಾ।
ತಿಪ್ಯಾಗ ಒಗದ ಮ್ಯಾಗ ಮಣ್ಣ ಎಳದ।
ಹೊಲಿ ಆಯಿತಂತ ಮನಿ ಸಾರಿಸಿ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿನ ಕರಸಿ
ಎಲ್ಲಾ ಕಡಿ ಸಿಡಿಸಿ ಮನಿ ತೊಳದಾ ಮೈಲಿಗಿ ಒಗದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಅಲ್ಲಿಂದ ದುರುಡಿ ಮಾಡ್ಯಾನ।
ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗ ವೈದಾನ ಮಾರಿ ತಂದಾನ ಸಿದಾ ಸಾರುತಾ
ಪೈಲೆ ಅಡಗಿ ಮಾಡ ಜಂಗಮ ಹಸ್ತಾ
ಪೈಲೆ ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಿ ಉಣಿಸಿ। ಆದರು ಒಳೆ ಕುಶಿ।
ಹೊಯಿತರಿ ಸೌಂಶೆ।
ಹೆಂತಾ ನಿಜಭಕ್ತಾ।
ಚಿಂತ್ಯಾಗಿರತಾನ ಭಗವಂತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳದಾನ ತೆಳಗ ಬಂದಾನ ಮರ್ತ್ಯೆದಾಗ ತಾನು
ಎಲ್ಲಾ ಪಿಸಬ್ಯಾಗ ತುಂಬ್ಯಾನ ಮುತ್ತಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಾಯಾ ರೂಪದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅವಾ ಕುತ್ತಾ
ಕ್ಯಾತಯ್ಯ ಬಿದಿರ ಕಡದಾನು।
ಮುತ್ತ ಬಿದ್ದಾವ ತೆಳಗ ನೋಡ್ಯಾನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮತ್ತೊಂದ ಮೇಳಿಗಿ ಹೋದಾನು।
ಎಲ್ಲಾ ಪಳ್ಳ ಅದಾವಂತ ತಿಳದಾನು ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹುಳ್ಳ ಬಿದರ ಸುಳ್ಳ ಕಡದಿ ಅಂತ ಕುತ್ತ ಮಳ್ಳ ಹಿಡದು
ಬಂದ ವ್ಯರ್ಥಾತಾ ಅಂತ ನಿತ್ತ ದಂಗ ವಡದು।

ಕೂ.ಪ. : ಭಕ್ತಿ ಸಾರಿ ಹೇಳ್ತೀವ ಕೈ ಮುಗುದ ಮೇದಾಯ ಕ್ಯಾತಯದು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ನಿಷ್ಠಿವಂತ ಶರಣ ಗಟ್ಟಿ ಬಿದರ ನೋಡಿ ಏರಿ ನಿತ್ತಾನ ತುಟ್ಟ ತುದಿಮ್ಯಾಗ।
ನೀಲಕಂಠರು ನೋಡ್ಯಾನ ಸುಂಟರ ಗಾಳ್ಯಾಗ
ನಡು ಮುರದ ಬಿದರ ಸಿಡದ ಬಿದ್ದಾನ ತೆಳಗ
ಕೆಟ್ಟ ಮಿಸಿವಂತ ನಟ್ಟಿತ ಎದಿಯ್ಯಾಗ
ಗಟಾ ಬಿದ್ದಿತ ಶರಣನ ಮ್ಯಾಗ
ಆಣಿ ಹಾಕತಾನ ಆಗ ಕೇಳ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಗ
ಬಿದರ ವೈದಾನ ದುರುಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾರಿ ತಂದಾ
ಅನ್ನಾ ಹಾಕುವುನ ಜಂಗಮರಿಗ
ಕಿರೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಂದೀನಿ ಹರ್‍ಯಾಗ
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತಗೊ ಕೀರೆ ತೀರಿದ ಮ್ಯಾಗ
ಹೆಂತಾ ವೀರನ ಭಕ್ತಿ ಅಂದಾನ ರಾಜಪತಿ
ಯಾರ ಇಲ್ಲ ಕರಸ್ಯಾರ ಒಳಗ।
ಕಾದನೊ ಅಂವುಗ ಹಿಂದಿಂದ ಮುಂದಿಂದ
ಅಂವ ಕಡದ ಒಗದಾನೊ ಬಿದರ ಉಳಿತ

ನಡುವ ಎದಿಯ್ಯಾಗ ದೋತ್ರ ಹರದ ಪಟ್ಟಿ ಬಿಗದಾನ ಎದಿಮ್ಯಾಗ।
ಬಿದರ ತಗೊಂಡ ಬಂದ ತನ್ನ ಮನಿಯೊಳಗ
ದುರುಡಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಡದಿಗಿ ಕೊಟ್ಟಾನು।
ಮಾರಿ ತಂದ ಉಣಸ ಜಂಗಮಗ। ಸೊಗಸಿಲ್ಲ ನನಗ।
ಮೂರಾಣೆದಾಗ ಬೆಲ್ಲ ಬ್ಯಾಳಿ ಅಕ್ಕಿ
ಎಲ್ಲಾ ತಂದಾಳ ಬಾಲಿ ಮನಿಯೊಳಗ।
ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಿ ಉಣಸಿದಾಳ ಜಂಗಮಗ।
ಶರಣ ಸಂತೋಷ ಆದ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗ
ಜೋಳ ತಿಂದ ನಾವು ವ್ಯಾಳೆ ಗಳೆವರು
ಬ್ಯಾಳಿ ಬೆಲ್ಲಾ ಭತ್ತ ನಮ್ಮ ಮನಿಯೊಳಗ
ಮಾಯಾ ರೂಪ ಮಾಡ್ಯಾನ ಮಾದೇವ ಇದರೊಳಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ಶರಣಿನ್ನ ಶರಣ ಕರದಿದ್ದ
ಬಿದರ ತೋರಸಿದ್ದಾ
ನೋಡಿ ಎದಿ ವಡದ ನಿಂತಾಳ ಸುಂದರಾ
ಇದ್ಯಾನ್ರಿ ಸ್ವಾಮಿ ನೆತ್ತರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಿದರ ಗಟ್ಟಿ ಅದಾವೊ ಇಲ್ಲಂತಾ
ಮ್ಯಾಲೇರಿ ನಿಂತಾ ಜ್ಯಾಡಸಿನಿ ಮುರದ ಬಿತ್ತ
ಕೆಟ್ಟ ಬಿದ್ದರ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಮಾಡತಿ ಭವಜೇರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಈಗ ಬೈಬೇಡ ನೀ ನನಗಟಾ।
ನಿಗಮ ಗೋಚರಾ ನಿನ್ನಾಣೆ ಅನ್ನೆ ಶಂಕರಾ।
ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಾನೊ ಶಿವಯೋಗಿ।
ಜಂಗಮಾ ಉಂಡಿದಾನ ಶಾಂತಾಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಗುಮಾಡಿ ಬಿದರ ನೀ ತಗಿ।
ಕೀರೆದಂದ ಇರುವುನು ಪಾರಾಗಿ।
ಶರಣಿ ಬಿದರ ಜಗ್ಯಾಳೊ ಗಾಬರ್‍ಯಾಗಿ।
ಶರಣ ಆಗ ಬಿದ್ದಾನೊ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶರಣ ಸತ್ತಾನಂತ ಬಬ್ಬಿ ಕೂಗಿದಾಳ ಧರಣಿಗಿ ಬಿದ್ದಾಳ ಬಾಯಿ ತಗೆದು
ಬಸವಣ್ಣ ಏನ ಮಾಡಿದೊ ಇದು
ನನ್ನ ಮುತ್ತೈದಿತನಾ ಮಾಡಿದಲ್ಲೊ ಬಾಧ ॥
ಕೂ.ಪ. : ಭಕ್ತಿ ಸಾರಿ ಹೇಳ್ತೀವ ಕೈ ಮುಗದ ಮೇದಾರ ಕೇತಯ್ಯಾಂದು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಶರಣನ ವರ್ಣನ ನಾರಿ ಸರಿ ಇಲ್ಲದ ಮಾಡ್ತಾಳ
ಒರತ ಆದಿತ ನನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾ ಇಂದಾ
ಬಿಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಾಂತಾ।
ದುಃಖ ಮಾಡ್ತಾಳ ಧರಣಿಗಿ ಬಿದ್ದ ಹೊರಳುತಾ।
ಬಸ್ಯೆಸೂರಗ ಪತ್ರಿ ತಗೊಂಡಾ
ಚನಮೂರ್ತಿ ಬಂದಾನ ಅಂವು ಚಿತ್ತಾ ನೋಡ್ಯಾನ ನಿತ್ತಾ
ಜಂಗಮ ಅಂತಾನ ನಾವು ಹಂಗ ಹೋಗಬಾರದಂತಾ
ಹೂವಾಪತ್ರಿ ಅಂವ ಪರತಿಟ್ಟ ಹೆಣಾಗ್ವಾಡಿಗಿ ಕುಂಡ್ರಶ್ಯಾನ ಸಿಸ್ತಾ
ಪುಷ್ಪಾಪತ್ರಿ ಎರಿಸಿ ಊದ ಸುಟ್ಟಾಮಸ್ತಾ।
ಇಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಅಂವಾ ಹೊಂಟ ಹೋದಾನೊ ಕಲ್ಯಾಣ ಪರುದೊಳು ಸಾರುತ।
ಕ್ಯಾತಯ್ಯ ಸತ್ತಂತಾ। ಅಳಕೋತ ಬೀಳಕೋತ ಬಳಕೊಂತ
ಶರಣರ ಬಂದ ಕೂಡ್ಯಾರ ಕ್ಯಾತಯ್ಯನ ಸುತ್ತಾ
ಬಸವೇಶ್ವರ ಬಂದ ನಿತ್ತ ಜಗಭರಿತಾ
ದುಃಖಾ ಮಾಡ್ತಾನ ಕಳದೆವ್ವಾ ಹೆಂತಾ
ಎಲ್ಲಾ ಶರಣರನ ಲೆಖ್ಖ ಮಾಡಿದಾರ
ವೀರಗಂಟಿ ಮಡಿವಾಳ ಬಂದಿದಂತಾ ಕರಿ ಅಂದಾ ದುರಂತಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಚನ್ನಮೂರ್ತಿ ಹೊಂಟ ಹೋದಾನೊ
ವೀರಗಂಟಿ ಮಡಿವಾಳನ ಮನಿತನಕಾ
ಬ್ರಹ್ಮ ಕರದಾನ ನಡಿ ಅಂದ ಅಲ್ಲಿ ತನಕಾ
ಲಕ್ಷದ ಮ್ಯಾಲ ತೊಂಬತ್ತಾರ ಸಾವಿರೊಳಗ
ಒಬ್ರ ಶರಣಗ ಪತ್ರ ಆತವನಘಾತಾ
ಅಳುವರು ಯಾಕಂತ

ಚ್ಯಾಲ : ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಜಂಗಮ।
ಯಾಕ ಬಾರೊ ಸುಮ್ಮಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆದಿಯೋ ನೀ ಹುಮ್ಮಾ।
ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿ ಬಂದಾನ ಜಂಗಮಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಂದ ಮಾತೊಂದ ಹೇಳ್ಯಾನಾ

ಏರು : ಶಿವಾಚಾರದವರು ಚಿತ್ತಿಟ್ಟ ಕೇಳರಿ ಬಸವ ಪುರಾಣದಾನ ಮಾತಿದು
ಕೂ.ಪ. : ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಆಗುವದು
ಭಕ್ತಿ ಸಾರಿ ಹೇಳತೀವ ಕೈಮುಗದು ಮೇದಾರಕ್ಯಾತಯ್ಯನದು ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ದಿನ ದಿನಕ ಕರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ ನಡದಾವ

ಪದಾ

ಕಲಿಯುಗ ಧರ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ನಡಿದತೊ ಪುಣ್ಯ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ।
ದಿನ ದಿನಕ ಕರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ ನಡದಾವ ಅದಕ ಬಿಡು ಇಲ್ಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಯಾವದಾದರೊಂದು ಇದರು ಮಾತಾಡತೀರಿ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲಾ।
ತಿಳದ ತಿಳದ ನೀವು ಮತ್ತ ನಡಿಯತೀರಿ ಹಿಡದ ಕೆಟ್ಟ ಚ್ಯಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಐಗೋಳೆಲ್ಲಾ ಮಂದಿಗೆ ಹೇಳತಾರ ಅಕಲಾ।
ಪರನಾರ್‍ಯಾರ ನೋಡಿ ನೀವು ಮಾರಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡರಿ ಮ್ಯಾಲಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಿಂದಿ ಸೆರೆಗಳನ್ನು ಕುಡಿತಾರೊ ಮಾಡಬೇಕೊ ಶೀಲಾ।
ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ನಾನಾ ತರದಿಂದ ಹೇಳತಾರೊ ಅಕಲಾ।
ತಾವ ಕೇಳರಿ ತೆಲಿಮ್ಯಾಲ ಕಾಯತಾರೊ ಕೂದಲಾ।
ಹೊತ್ತ ಮುಳಗಿದ ಮ್ಯಾಲ ಹೋಗಿ ಕುಂಡರತಾರಿ ಸಿಂಧಿಕಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಲ।
ಭಿಕ್ಷಾ ಬೇಡಿ ಬಂದ ದುಡ್ಡ ಕಳಿಯತಾರ ಹೋದು ಮಣ್ಣ ಪಾಲಾ।

ಚ್ಯಾಲ : ಕ್ಯಾಂವಿ ಅರಿವಿ ಇವರ ಮೈಯಾಗ ಇಲ್ಲ ಒಂದ ಜರಾ
ಮೈಯಾಗ ಹಾಕತಾರ ಸದರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಾರಿಕಟ್ಟ ಸುತ್ತಿ ತಗುವ ತಾರೋ ಜರಾ।
ಜೋಡ ಗಚ್ಚಿಹಾಕಿ ಉಡತಾರೊ ಧೋತರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಐಗೋಳು ಅನ್ನುವುದ ಕೂನ ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲೊ ಜರಾ।
ಇವರಿಗೆ ಹ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಬೇಕೊ ನಮಸ್ಕಾರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಶುದ್ಧ ಘಟಿಂಗರ್‍ಹಾಂಗ ತಿರಗತಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಡೌಲಾ
ತಮ್ಮದು ತಮಗ ಅಬರು ಹೋಗುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ॥

ಕೂ.ಪ. : ದಿನ ದಿನಕೆ ಕರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ ನಡದಾವ
ಅದಕ ಬಿಡುವಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಪರದೇಶಿ ಅಯ್ಯ ವಿರಕ್ತ ಅವರು ಬಾಯಿಲೆ ಆಡಾವರಲ್ಲ
ಭಿನ್ನ ಹೋದ ಭಕ್ತರ ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡತಾರ

ತಗಲಿ ರಂಡ್ಯಾರನ ಇಟಕೊಂಡ
ಇಟ್ಟ ರಂಡ್ಯಾರನ ಬಿಟಕೊಳರೀ ಹೊರಗ ಮಾಡತಾರ ಈ ಬಲಾ।
ತಮ್ಮ ಅಬರು ತಮಗೆ ನೋಡರಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಾಣಿಲ್ಲ।
ಕಸಬಿಣ್ಯಾರ ಮನಿಗೆ ಹೋಗತಾರ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಾ
ಕಾಮಿಣಿ ಆಟ ಹೂಡಿ ಅವರದು ಹಿಡಿಯತಾರ ಕಾಲಾ।
ಆರ‍್ಯಾರಿರಲಿ ಮುಸುಲರಿರಲಿ ಬೇಕಾದ್ದಿರಲಿ
ಕುಲಾ ಹೇಸಕಿಯಂಬುದು ತಮ್ಮದ ಹಾಕಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಠಾವಿಕಿಲ್ಲಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಯಾಗ ಮುಖಾಹಾಕಿ ಲಟಾಲಟಾ ಮುದ್ದ ಕೊಡತಾರಲ್ಲಾ।
ಹಿಂತಾ ಕೆಟ್ಟ ವರ್ತೂಣಕ ಮಾಡಿ ಮ್ಯಾಲ ಮಾಡತಾರ ನೋಡರಿ ಶೀಲಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚ್ಯಾಲ : ನಾಲ್ಕ ಮಂದ್ಯಾಗ ಕುಂತ ಮಾಡತಾರ ಬೋಧಾ।
ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಂಥವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಆಗುದಿಲ್ಲಾ ಎಂದೆಂದಾ।
ನರಕದೊಳಗ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತುಕಾರಾಮನ ಹೆಸರಾ ದೇಶಕ ಪ್ರಸಿದ್ದಾ।
ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆದಾರ ಈಗ ಸದಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಗೋಪಾಳ ದುರುದುಂಡಿ ಹಾಡ ಹಾಡತಾರ
ಹೊಡದಂಗ ಕೇಳರಿ ಢಾಲಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ದಿನ ದಿನಕ ಕರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ ನಡದಾವ ಅದಕ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಹಿರಿಸಾವೆಳೆಗ

ಬೈಲನೊಳಗ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ನಾಗಿ

ಸಖಿ

ವಾಳಿಯಾದ ಬಾಳಿಗೇರಿ ಕೋಳಿ
ಎಂಕಂಚಿ ರಾಮಂದು ತಿಂದದ್ದ ಕೋಳಿ
ತಿಕ್ಕ ಕೋಳಿಗಿ ಸೊಕ್ಕಿದ ಭಾವಗ ಬೆಕ್ಕ ಕಡದು ಹಾಕಿತೋ ಗ್ವಾಳಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಮಂಗಾಗಿ ಪೆಂಗ ಇಂಗಳಗಿ ಕೋಳಿ।
ಹಂಗಹರದ ಆಲ್ಲೂರಕ ಹೋಗಿತೊ ಸೂಳಿ।
ಕಾಸು–ನಬಿ ಕಾಸಕೊಯ್ದು ತಿಂದರು ಹೇಸಿ ಬಿಟ್ರೊ ಹಳಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಳ ಮೇಲಿಗಿ ಹೋಗಿತೊ ಕ್ವಾರಳ್ಳಿ ಕೋಳಿ।
ಮಕ್ತು ಮಸಾಬ ಕೊಯ್ದ ಹೇಳಿಕೇಳಿ।
ಕಣ್ಣಿ ಕಲ್ಲಣ್ಣಾ ಸಣ್ಣಾಗಿ ಮೆಲ್ದಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣ ಕೋಳಿಮುಳಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಾವಳಗಿಗೆ ಹೋಯಿತೊ ಮಾಗಾಂವಿ ಕೋಳಿ।
ಕಲಬುರ್ಗಿ ಕೋಳಿ ಅಲ್ಲಿಗಿ ಬಂದಿತ ಬೋಳಿ।
ಹರದಾಸ ಮಹ್ಮದ ಹಿರದು ತಿಂದಿದ್ದ ಸುಲದ ಸೆಳ್ಳಿ ಸೆಳ್ಳಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪದಾ

ಬೈಲ ಬ್ರಮ್ಮಾ ತನ್ನ ಬೈಲಿನೊಳಗೆ
ತನ್ನ ತಾನೆ ಬೈಲರೂಪಾಗಿ।
ಆ ಬೈಲಿನೊಳಗೆ ಕುಲದೀಪಾಗಿ ಆ ಬೈಲಿನೊಳಗೆ ನಿಜರೂಪಾಗಿ।
ಬೈಲು ಬೈಲು ಚುಕ್ತಾ ಬೈಲೆ ಇತ್ತು ಬೈಲಿನೊಳಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲನಾಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಗಿದ್ದು ತಾನೆ ಈಗ ಇದ್ದಿದ್ದು ತಾನೇ ತಾನಾದ ಶಿವಯೋಗಿ।
ತನ್ನ ಚಿತ್ತಿನಿಂದ ತಾನೆ ಕೂಗಿ ತನ್ನ ಸತ್ವದಿಂದ ತಾ ತೇಲಿ ತೂಗೀ
ಹೇಳುದು ತಾನೆ ಕೇಳುದ ತಾನೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮದೊಳು ತನ್ನ ನಗಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೀಜಾ ಪುಷ್ಪಾತೊ ಬೀಜಾ ಫಲಾ ಆತು ಸರಿಯಾಗಿ।
ಬೀಜಾ ಬೀಜರಸಾ ಆತೋ ನೊರಿಯಾಗಿ।

ಆ ರಸದೊಳು ತೋಟ ಬರಿಯಾಗಿ।
ಸಾಕ್ಷಾತನ ಆಟ ಆತನೂಟಾ ತ್ವೋಟ್ಯೆತಿ ಈ ಪರಿಯಾಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆ ಭೀಜರಸವ ಬಲಿತು ನೇಟಾಯಿತು।
ರಸ ರಸವೆ ಕೂಟಾಯಿತು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂಟ ಕೂಡದ ಮೇಲೆ ಮಾಟ ಹೆಣ್ಣಾಯಿತು।
ಆ ಹೆಣ್ಣೇ ಮಣ್ಣಾಯಿತು॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಆ ರಸ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಸುಣ್ಣಾಯಿತೊ
ಆ ರಸವೇ ಗಿಣ್ಣಾಯಿತೊ

ಏರು : ಕೂಟವೇ ಪ್ರಸಾದ ಕೂಟವೇ ತೀರ್ಥ ನಾಟಿದ ನಿಜಲಿಂಗ ಅಗಿಯಾಗಿ।
ಆ ಬೈಲಿನೊಳಗೆ ತಗಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ।
ಇದು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ನಗಿಯಾಗಿ।

ಕೂ.ಪ. : ಬೈಲು ಬೈಲು ಚಕ್ರಾ ಬೈಲೇ ಇತ್ತು ಬೈಲಿನೊಳಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾ ನಾಗಿ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಏರು : ಬೀಜದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಆಗೇದ ಬೀಜದಿಂದ ಪಿಂಡಾಂಡ ಆಗೇದ।
ಬೀಜ ತೇಜಾಃ ಬೆಳಿಯುತ ಹೋಗೇದ।
ಬೀಜ ಬಿದ್ದ ಅಂಕೂರಾಗಿ ಸಾಗೇದ।
ಬೀಜದಿಂದ ನೌಖಾಂಡ ಬೀಜನ ಮೇಲೆ ಭವತಗದ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬೀಜ ಬೀಜ ಒರಿಸಿ ಸಸಿ ಆಗೇದಾ।
ಬೀಜ ಭೂಮ್ಯಾಗ ಹೋಗಿ ರಾಶಿ ಆಗೇದ।
ಬೀಜದಿಂದ ಹರುಷಾ ಬೀಜದಿಂದ ಸರ್ವಾ।
ಬೀಜ ಪರಮೇಶಾ ಆಗೇದ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬೀಜ ಸತ್ತ ಕೊಟ್ಟದ। ಬೀಜಾ ಭತ್ತಾ ಕೊಟ್ಟದ
ಬೀಜ ಕೋಟಾ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟದಾ।
ಬೀಜನ ಕಾವಿಗಿ ಕೋಟಾ ಕೆಟ್ಟದಾ।
ಅದರ ಕಾವಿಗಿ ಭೂಮಿ ಸುಟ್ಟದ।
ಪೂಜಾ ದೀಪಾ ಬೀಜ ಮೋಜೀಲೆ ಬೆಳೆದು।
ಸಹಜ ಗಾಳಿಗಿ ಹಸರ ಇಟ್ಟದ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಏರು : ಚಿತೆಂಬ ಬೀಜದಿಂದ ಚಿತ್ಕಲಾಯಿತು ಒಟ್ಟ।
ಬೀಜಾನೆ ಮಾಡಿತು ಪ್ರಕಟ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕಲಾತೀತ ಬೀಜದಿಂದ ಶೀಲಾಯಿತು ಮುಟ್ಟs।
ಬೀಜ ಬೀಜದಿಂದ ಮಜಾ ಉಂಟಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿರಾಳ ಬೀಜದಿಂದ ನಿಸ್ಕಾಕಳಾಯಿತು ಸಗಟ।
ಒಂದಾಗಿಲ್ಲ ಬೀಜಿಗಿ ಬಿಟ್ಟ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಓಂಕಾರ ಬೀಜದಿಂದ ಸಕಾರ ಆಗೇದ
ನಿರಾಕಾರದಿಂದ ಆಕಾರ ಆಗಿ।
ಇದು ಬೇಕಾದರ ಇದ್ರ ನೀನು ಹಿರಿದ ತಗಿ
ಮತ್ತು ಕೇಳಿದವರಿಗಿ ಬರತದ ನಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬೈಲು ಬೈಲು ಚುಕ್ತಾ ಬೈಲೆ ಇತ್ತೊ ಬೈಲಿನೊಳಗ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲಾನಾಗಿ।
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ಏರು :

ಭೂಮಿಯೊಳು ಬೀಜಾ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೆ ಬೀಜದಿಂದ ಹುಟ್ಟುದು ದೊಡ್ಡ ಮರಾ।
ಅದಕ ಪಂಟ್ಯಾವಡಿತಾವ ನೂರಾರ
ಮತ್ತು ಪಾತಾಳ ತನಕ ಇಳಿತಾವ ಬೇರಾ
ಟಿಸಲ ಘಂಟಿಯಿದ್ದರ ಅಸಲಗಿಡಾ ಒಂದು ಕುಶಲ ಬೀಜದ್ದು ಒಂದೇ ಹೆಸರಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕಸ್ತೂರಿ ಸುವಾಸ ಜಗಾ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದು।
ತಿಪ್ಪ್ಯಾಗ ಒಯ್ದು ಚೆಲ್ಲಿದರ ಅದರ ಗುಣಾ ಆದೀತೇನೊ ಹೇರಪೇರಾ।
ಖರೇ ಸರ್ವೇಶ ಇರುವುದು ಜೋರದಾರಾ।
ಕನ್ನಡಿಯೊಳು ತನ್ನ ರೂಪ ಕಾಣುವದು
ತಿನ್ನವರಾರ ಇರುವುದಿಲ್ಲಾ ಯಾರ್‍ಯಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೀಜದಿಂದ ತಯ್ಯಾರಾತೊ ಮೂಜಗಾ ತಯ್ಯಾರಾತೊ।
ಅಜ ಹರಿ ರುದ್ರ ಈಶ್ವರಾ ಬೀಜದಿಂದ ಆಗೇದ ಪರಮೇಶ್ವರಾ।
ಬೀಜದಿಂದ ತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿ ದೇವತೇರಾ।
ಚರಾಚರ ಬೀಜದಿಂದ ಹುಟ್ಯಾವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿ ಕುಂತ ಪಂಚರ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಆದಿ ಬೀಜ ಮಧ್ಯೆ ಮರ ಟೊಂಗ್ಯಾಕ ಬೀಜಿನ ಬುರಜ।
ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಬಡದಾಡತೈತಿ ನೊರಜ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬೀಜ ತಗೊಂಡ ಭೂಮಿ ಉರುಳಿಸುವರು।
ಅದರದೇನ ಗರಜ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಬೀಜಿನದರಜ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭೂಮಿ ಒಂದಿನ ಸಾಯುವದು ಬೀಜಾ ಹರಸುದ ಫರಜಾ।
ಭೂಮಿ ಬೀಜಿಗಿ ಬೇಡತದ ಅರಜ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಧರಿಯೊಳ ಅಧಿಕ ಮೆರಿಯುವ ಹಿರಸಾವಳಗಿ।
ಜಗದ್ಗುರು ಶಿದ್ದಲಿಂಗಯೋಗಿ।
ಕವಿ ಮಹ್ಮದ ಅಂದ ಬೀಜಾ ಮೇಲಾಗಿ।
ಇದು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಆದಿತೊ ನಗಿ॥

ಕೂ.ಪ. : ಬೈಲು ಬೈಲು ಚುಕ್ತಾ ಬೈಲೆ ಇತ್ತು
ಬೈಲಿನೊಳಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ನಾಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೪॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ನಡಿ ಗೆಳದಿ ತಿಳಿದು ಹಗರಕ ಇಳಿದೇವ ಭವಯೆಂಬು ಬಾಜಾರಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಮ್ಮ ತಲಿ ಮೇಲೆ ತನುವಿನ ಹೆಡಿಗಿ।
ಅದರೊಳು ಘನಯೆಂಬು ಗಡಿಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮನಯೆಂಬುವ ಮಾಪಹಿಡಿದು ಮಾರುದುಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೧॥

ಹರುಷಯೆಂಬುವ ಹಾಲು ಹಿಂಡ ಹುಡುಗಿ।
ನೆಪ್ಪಯೆಂಬುವ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕ ಮೊಸರಾಗುವದ ಅಡಗಿ।
ಮಥನೆಂಬುವ ಮಜ್ಜಿಗಿ ಕಡಿ ಅದಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೨॥

ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುವ ಬೆಣ್ಣಿ ಕಾಸು ಕರಗಿ
ಮುಕ್ತಿ ತುಪ್ಪ ಸೋಸ ಸರಿಯಾಗಿ
ಪಂಚ ಪಕವಾನವಾಗುವದು ಟೀಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೩॥

ತ್ರಾಸ ದೇಹದ ತಕ್ಕಡಿ ಅಂಡಿಗಿ।
ದೃಢಯೆಂಬುವದು ಮೇಲದಂಡಿಗಿ।
ಆಶಾ ಪಾಷಾ ಪಾಸಾಂಗ ಇಡಬೇಡ ಅದಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೪॥

ಅರಿಯೆಂಬುವ ಆರು ಓಣಿ ತಿರುಗಿ।
ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಚರಣಕ ಎರಿಗಿ।
ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೇರುನು ಶಿವಲೋಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೫॥

ಧರಿಯೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ।
ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧನಲ್ಲಿ ಸದಾದೀವಳಗಿ।
ಕವಿ ಮಹ್ಮದ ಕೊಟ್ಟಿದ ಈ ಬದಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥೬॥

ಮುತ್ತಿನಂತ ಮಾತಿಗಿ

ಸಖಿ

ಘೋರ ಚಿಂತಿ ದೂರದಿಂದ ಬರಲಿ।
ಮೀರಿದ ಚಿಂತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರಲಿ।
ಮೂರ ಲೋಕ ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಶ್ರೀ–
ಗುರವಿನ ದಯಾ ಇರಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮಾಯಾ ಮುಸಕಿನ ಮಣಿ ಸುಡಲಿ।
ಮೋಹದ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಮಡಿಲಿ।
ಮತ್ಸರ ಬುದ್ಧಿಗಿ ಅಚ್ಚುತನಂದನ ಮಚ್ಚಿ ಉಚ್ಚಿ ಹೊಡಿಲಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸೇರಲಾರದ ಶತ್ರು ವಿಷಾ ಕುಡಲಿ।
ಗಸ್ಕನೆ ಮಿಸಕದನಾ ಕುಡಿಲಿ।
ವಿಷಪಾನ ಮಾಡಿದ ವಸುದೇಶಾ ಚಿಂದು ಶಿಶುವಿಗಿ ಬಂದು ಹಿಡಿಲಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಧರಿಯೋಳು ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ ವಾರ್ತಿರಲಿ।
ಜಗ್ದಗುರುಸಿದ್ದನ ಮೂರ್ತಿರಲಿ।
ಹರದಾಸ ಮಹ್ಮದಗ ಶ್ರೀ ಗುರುಕರುಣದ ಚರಣದ ಕೀರ್ತಿ ಇರಲಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪದಾ

ಮುತ್ತಿನಂತ ಮಾತಿಗಿ ರತ್ನದಂತ ಕುಂದಣ
ಮರತಗಿರತಿ ಅತ್ತಿ ನೆನಪ ಹಿಡಿ।
ಕರಿತಂಡ ಕರಗಿಸಿದ ಅಖಂಡ ಭಿಡೆ ಬ್ಯಾಡ ಲೌಡಿ ತಗೊಂಡ ನಡಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬೈಲಿನೊಳು ಬೈಲ ಬ್ರಹ್ಮವೊಬ್ಬಾಂವ ಭೂಮಿ ಆಕಾಶಿಲ್ಲ ಎಚ್ಚರ ಹಿಡಿ।
ಶಿವಾ ಶಕ್ತಿ ಕಿನ್ನsಮುನ್ನೂರ ವರ್ಷ ಹಿರ್‍ಯಾಂವಾ।
ಬಸವಾಗಿದ್ದ ಮೇಲಗಡಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಒಂಬತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಹತ್ತು ರುದ್ರ ಹನ್ನೊಂದು
ಬಸವಾ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅವತಾರ ತೊಟ್ಟ ಕಡಿ।
ದುಂಧ ಮೋಹ ಆ ದುಂಧ ಈ ದುಂಧ ಛಂದಸ್ಸು ಆಯಿತು ಈಚಕಡಿ ॥ಜೀಜೀ॥

ಶಿವಾ ಶಕ್ತಿ ಆಕಾರದಾಗ ಆಗ್ಯಾರ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಚುಕ್ಕಿಯಿಲ್ಲ ಆಚಿಕಡಿ
ಗುಂಜ ಶೂನ್ಯ ಯಾಜ ಶೂನ್ಯ ಮಂಜ ಶೂನ್ಯ ಶೂನ್ಯ ಶೂನ್ಯದು ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ
ಕುಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಬೈಲು ಬೈಲು ಬೈಲಿನೊಳಗ ಬೈಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ।
ನಿರ್ಬೈಲು ತೊಟ್ಟಿದ ಜುಬ್ಬ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿರ್ಬೈಲು ಬೈಲ ಮೆಟ್ಟಿ ಹೊಯಿಲ ಆಗಿತ ರಬ್ಬ।
ನಿರಾಕಾರದು ಹಾರಿತು ಹುಬ್ಬ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಂಥ ದುಂಥ ಮಹಾದುಂಥ ಒಂದೂ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಝುಬ್ಬ
ಆಕಾರ ಆವಾಗೆಲ್ಲಿತ್ತು ಗಬ್ಬ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅಚ್ಚಿಕಡಿ ಸ್ವಚ್ಚ ಬೈಲ ಬೈಲ ಮಿಂಚಿತು ಬಿಚ್ಚ ವಿಚಿದ್ರ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಪಡಿ
ಕೂ.ಪ. : ಕರಿತಂಡ ಕರಗಿಸಿದ ಅಖಂಡ ಭಿಡೆಬ್ಯಾಡ ಲೌಡಿ ತಗೊಂಡ ನಡಿ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ತನ್ನ ಚಿತ್ತ ತನ್ನಲ್ಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಚಿದ್ಘನ ಆಯಿತು ತಯ್ಯಾರ।
ಚಿತ್ತಿನಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಚಿದ್‌ಬಿಂದು ಪಂಚಮುಖ ಪರಮೇಶ್ವರ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಳಂದರ ಕಳಂದರ ನಿಳಂದರ ಜಳಂದರ ನಾಲ್ಕು
ವರ್ಣದ ನಿರಾಕಾರ।
ಆದಿಶೂನ್ಯ ಗಾದಿಶೂನ್ಯ ಮಹಾಶೂನ್ಯ
ಐಲಿಕಡಿ ಆಯಿತಿ ಆಕಾರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಂಧಕಾರ ದುಂದಕಾರ ಜಯಂಕಾರ ಭಯಂಕಾರ
ನೀರೇ ನೀರಾತು ನಿರಧರ ಮಕರ ಗಕರ ಎಕರ ಕೂಡಿ
ನೀರೊಳು ಹುಟ್ಟಿದು ಏಳವಾರ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಅಂಡಜಾ ಅರ್ಭಜಾ ತಾಂಬಜಾ ತಾರಜಾ ಭಿನ್ನಜಾ ಎಂಬವು
ಚರಾಚರ ಆಕಾರದೊಳು ಇವು ಆಗ್ಯಾವ ಲೌಡಿ
ಬೇಕಾರ ಒದರಬ್ಯಾಡ ವರಾವರಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ನಿರಾಕಾರದಾಗ ಜಂಬುದ್ವೀಪ ಆಯಿತು ಪ್ರವೇಶಾ
ತೊಂಬತ್ತಾರ ಘೋಯಿಣಿ ಆವಿಷ್ಯಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಜಂಬು ದ್ವೀಪದ ಗಡ್ಡ್ಯಾಗ ಉತ್ಪನ್ನ ಆದ ಬಸವೇಶಾ।
ಅದರಾಗ ಇದ್ದ ಜಲಮುನಿ ಪುರುಷಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹಾಲು ಹೆಪ್ಪ ರಕ್ತ ಬಿಗಿದ ಜಲಮುನಿ ಮಕ್ಕಳು ಹರುಷ।
ಬಸವಾ ಮಾಡಿದನು ನಾಶಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಸವನಿಂದ ಭೂಮಿ ಹೆಪ್ಪಾಗಿಲ್ಲಂದ್ರ ನಿನ್ನ ತಲಿ ಬೋಳಿಸಿ।
ಉಳ್ಳಿಗಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಿ ಊರೊಳು ಮೆರಿಸಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹಣಿ ಹೊಡೆದು ಕಾದುವೆ ಇಣಿ ನೆಕ್ಕುದಕ ಬಂದಿಲ್ಲ
ಟಣ್ಣ ಟುಣ್ಣ ಕುಣಿಯಬೇಡ ಜ್ಯಾಣಿ ದಮ್ಮ ಹಿಡಿ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕರಿತಂಡ ಅಖಂಡ ಬಿಢೆ ಬ್ಯಾಡ ಲೌಡಿ ತಗೊಂಡನಡಿ
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ ಮೂವರಕಿಂತಲು ಬಸವಾ ಅಚ್ಚಿಕಡಿ ಮೇಲಗಡಿ।
ಬಾರ ಕಡಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಮುಗದೈತಿ ಬಾಯಿ ಬಡಿಬೇಡ
ಹಾರಸೇನ ಭಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಸವಾ ವ್ಯಂಜನಾ ಬಸವಾ ನಿರಂಜನಾ
ನೀರ ಮಲಾಗಿ ನೀರೊಳು ಮೂಡಿ
ಬಸವಾ ವಿಷ್ಣು ಸಸಿಧರ ಮೂರಕ್ಷರದೊಳು ಮುಕ್ತಿಪಡಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಸುಧಿಶಾ ಬಸವೇಶ್ವರನೆಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಬರದೈತಿ ಕಡಿ।
ಬಸವನಿಂದ ಭೂಮಿ ತಯ್ಯಾರಾಗೇದ ಬಸವಾ ಬಸವಾನ
ಕಾಲ ಹಿಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಿನ್ನ ರುದ್ರ ಹಿರಿಯಾಂವಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾ।
ಅವನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತೊ ಓಂ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಶಿಧರ ಶಂಕರ ಬಸವ ಆದ ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾ।
ನೀ ತಿಳಕೋರs ತಂಗಿ ಇದರ ಹಲಮ್ಮಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಭಾದೊಳು ನಿಂತು ಸಾರಿ ಮಾಡತಿನಂತಿದಿಸಲ್ಮಾ।
ಯಾವ ಗುರುವಿನಿಂದಾದಿ ಗುಲಾಮಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ನೀರಿನ ಕುಳಿ ನೀರ ಗುರಳ್ಯಾಗ ಹುಟ್ಟಿತ।
ಗರಗರ ತಿರಗಿಸುವೆ ಕಿವಿ ಮಡ್ಡಿ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕರಿತಂಡ ಕರಗಿಸಿದ ಅಖಂಡ।
ಬಿಢೆ ಬ್ಯಾಡ ಲವಡಿ ತಗೊಂಡ ನಡಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೩ ॥

ನೀರಿನೊಳು ಪಿಂಡ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಲಮುನಿ ಮಿಂಡಿ ಮನಗಂಡು ಕೇಳು ಜರಾ।
ಅಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಅಳತಿಯ ಹೇಳಿ ಗಂಡ ಹಚ್ಚಿ ಮೆರೀತೀನ ತುರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಭೂಮಿ ಗಣಿತ ಅಗಣಿತದ ಲೆಖ್ಖ ಅಳತಿ ತೊಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಸಾವಿರಾ।
ಭೂಮಿ ಆಕಾಶ ಒಂದು ಯೋಜನಾ ಎರಡು ಯೋಜನ ಸೂರ್ಯ ದೂರಾ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏಳು ಯೋಜಿನ ಎತ್ರ ಚಂದ್ರ ಲೋಕಕ್ಕ ಎಂಟು ಯೋಜಿನ ದೇವಿಂದ್ರ।
ಒಂಬತ್ತು ಯೋಜಿನ ಷಣ್ಮುಖಲೋಕ ಸ್ವರ್ಗ ಹತ್ತು ಯೋಜಿನ ದೂರಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥
ಹನ್ನೊಂದು ಯೋಜಿನ ದೂರ ಮಂಡಲ ಕೈಲಾಸೈತಿ ಬೈಲ ಆಕಾರಾ।
ಕೈಲಾಸದ ಅಗಲಳತಿ ಕೇಳತೀನಿ ಹೇಳಿ ಹಾಡರಿ ಕಲ್ಗಿಯವರಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ನೀ ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಾ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆನಿ ಪೂರ್ಣಾ।
ಇನ್ನಮ್ಯಾಲ ತಗಿತೀನಿ ನಿನ್ನ ಹೂರ್ಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಭೂಮಿ ಆಕಾಶ ಬೆಂಕಿದು ನೀರ ಗಾಳಿದು ಯಾವ ವರ್ಣಾ।
ಎಷ್ಟ ಅಂಶ ಕೊಡೈತಿ ಪ್ರಮಾಣ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆಕಾಶದ ನೌದ್ವಾರ ಪೂರ ಹೇಳರಿ ಲಕ್ಷಣಕ್ಷರ್ಣಾ।
ಹೇಳದಿದ್ರ ನಿಮ್ಮ ದೇವಿ ಪ್ರಮಾಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧರಿಯೊಳು ಮೆರಿಯುವ ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಾ
ಅಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ಶಿವಯೋಗಿ ಠಾಣಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಹರದಾಸ ಮಹ್ಮದ ಹರನಾಮ ಸ್ಮರಿಸುತಾ ನಾಗೇಶಿಯವರಿಗಾಡಿಸಿದಾ ಪುಗಡಿ ॥

ಕೂ.ಪ. : ಕರಿತಂಡ ಕರಗಿಸಿದ ಅಖಂಡ ಬಿಢೆಬ್ಯಾಡ ಲೌಡಿ ತಗೊಂಡನಡಿ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೪ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ನೋಡಿರೇನು ನೋಡಿರೇನು ಕೂಡಿ ಕಾಡುವ ಮೂಡಲವಡಿನ ॥ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಪಡಕಿಲ್ಲದಽ ಉಡಿಕಿ ಅದಕ್ಕಿನ। ಅಡಿಕೀಗಿ ಉಡಿಕಿಯಾದಕ್ಕಿನಾ।
ಮಡಕಿಗೆ ಮಿಡಿಕ್ಯಾಡಿದಕಿನಾ। ಹಡಕ ಸೂಳಿ ವಡಕ ಅದಕ್ಕಿನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ನೀಗಿ ಹೋಗಿ ತಿರಗಿ ಬಂದಕ್ಕಿನಾ। ಗುದ ಮುರಗಿಗಿ ಹೂಂ ಅಂದಕ್ಕಿನಾ।
ಕರಗಿ ಸೊರಗಿ ನೊಂದಕ್ಕಿನಾ। ಮುರಗಿ ಘಾರಗಿತಿಂದಕ್ಕಿನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಹಳದಿ ಹಸರು ಕೆಂಪಾದಕ್ಕಿನಾ। ಕಂದಿ ಕಪ್ಪು ಇಂಪಾದಕ್ಕಿನಾ।
ಮೂರುವರಿ ಮಳಾ ಜಂಪಾದಕಿನಾ। ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಸಂಪಾದಕ್ಕಿನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಏಕಂದರ ಮೂಕಾದಕ್ಕಿನಾ। ಲೋಕಕ ಬೇಕಾದ ಕಿನಾ।
ಜೋಕರ ಹಿಡಿದು ಜೋಕ್ಯಾದಕ್ಕಿನಾ। ಆಕಾರಕ ಐಕ್ಯ ಆದಕ್ಕಿನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೪ ॥

ಧರಿ ತಿರಗಿ ಗರ್ತ್ಯ ಆದಕ್ಕಿನಾ। ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ ಪರತಾದಕ್ಕಿನಾ।
ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಗ ಹೊರಲಾರದಕ್ಕಿನ। ಮಹ್ಮದಗ ಗುರುತಾದಕ್ಕಿನಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೫ ॥

ಪಂಚಮುಖದ ಪರಮೇಶ್ವರದ

ಸಖಿ

ಹುಡಿಗಿ ಈಕಿ ಹಾರಸ್ತಾಳ ಹುಬ್ಬಾ
ಶಿವಾ ಅನ್ನ ಅಂದ್ರ ಅಂತಾಳ ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ।
ಗಂಡಸನ ಒಣಿಕಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಂಗಸರ ಹೆಂಗಸರ ಹೆಬ್ಬಿ
ಆಗಿದಾರೇನೊ ಗಬ್ಬಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅಂತೆಯೇ ಈಕಿ ಮೈಯಿ ಹಿಡದದ ರಬ್ಬ।
ಗಂಡ ಕೊಜ್ಜ್ಯಾರಂಗ ಇಟ್ಟ ಜಬ್ಬಾ।
ತೊಂಡಿ ಹಣ್ಣಿನಂತ ತುಟಿಗಳು ಹೋಗಿ ಕುಂಡಿಕದಾ ಹಿಡದಾವ ಮಬ್ಬಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಧರಿಯೊಳು ಹಿರಸಾವಳಗಿ ಇಂಬಾ।
ಶಿವಯೋಗಿ ಮುಂದ ಶುದ್ಧ ಮಾಲಗಂಬಾ
ಹರದಾಸ ಮಹ್ಮದ ಹರವಕ್ತ ಹಿಡಿದಿದ ಹರನಾಮದ ಕೊಂಬಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪದಾ

ಪಂಚಮುಖದ ಪರಮೇಶ್ವರ ಅಚ್ಯುತನಂದನಗ ಹೇಳಿದಾನು।
ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಇಚ್ಚಿಕಡಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಹೆಣ್ಣs।
ಅಚ್ಚ ಉಚ್ಚತನದಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿರಿ ನೀವು ಹುಚ್ಚುಚ್ಚ ಪುರಾಣ।
ಕಚ್ಚಿಗಡಕ ಸೂಳ್ಯಾರ್ಯಾ ನಿಶ್ಚಯಾ ನಿಮ್ಮದು ಹೇಳುವೆ ಪ್ರಕರಣಾ।
ಬಿಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಚುಚ್ಚೆಂದು ಪಿಚ್ಚಗಣ್ಣಿನವರು ಹೇಳತೀರಿ
ಬೂಚ ಹೊಡಿಲಾರದೆ ಯಾರದು ಆಗೇದ ಪಿಂಡಣ್ಣ
ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂದರ ಮಚ್ಚಿಲೆ ಹೊಡೆದು ಮಾಡ್ಯಾರು ಮುಂಡಣ್ಣಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿರ್ಮಲಶಕ್ತಿಗಿ ನೀಲಕಂಠ। ವಿಶ್ವಾ ಶಕ್ತಿಗಿ ಈಶ್ವರ ಬಂಟಾ।
ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗೆ ಮಹಾದೇವನೆಂಟಾ ಬುಜಂಗಭೂಷಣಾ।
ಮಡದಿ ಮಲಿಕುಡದಾನಂತೀರಿ ಹೆಂತಾ ಕಠೀಣಾ
ಮಾಯಿಕಾರಣ ಮಗ್ಗಲಾಗ ಮಲಗಿ ಚಿಪ್ಪ್ಯಾಳು ಮಾಯದ ಗಿಣ್ಣಾ।
ಗಂಡಿನಿಂದ ಪಿಂಡು ಉತ್ಪನೆಂದು ನೌಕಾಂಡೆಲ್ಲ ನೋಡಿರುವುದು
ಗಂಡಿಗೆಬಿಟ್ಟು ಮಿಂಡ್ಯಾರ್ಯಾರ್ಯಾರು ಆಗಿಲ್ಲ ಗರ್ಭಿಣಾ।
ಖಂಡಿತ ಪುಂಡ ಸಭಾದೊಳಗ ಹೇಳಿ ಹೊಡಿರಿ ಡಪ್ಪ ಡಣ ಢಣಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸೇಟೆವಿ ಮನಿಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಹೌದು ಸೇಟೆದು ನಿಂತು ನಾಹಾಡುದು ಹೌದು
ಗೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲ ಶೆಟಿಆದ ಆಕ್ಕಿ ಬರದ ಆದ್ಧು ಮಣ್ಣಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ಭೋಗದ ಭವಿಷ್ಯ ಬರಿಯೆಂದ ವಸ್ತು ಭವದ ಪ್ರಕರಣಾ
ನಿಮ್ಮ ಸೊಟ್ಟು ಸೂಳಿ ಶೆಟವಿಕೂತು ಅರಿಯಕ್ಕಿ ಹೂರಣಾ
ಹೂರಣ ಅರಿಯುವ ನಾರ‍್ಯಾರ ಕೆಲಸ ಕಾರಣದಾಗ ಇರತದ
ಬರೆಯುವಂವಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಓದುವಂವಾ ವಿಷ್ಣು ಹೀಂಗೈತರಣ್ಣಾ
ಶೆಟಿವಿ ಶ್ಯಾಣೆಕ್ಕಿಯಂದ್ರ ಜೋಗತ್ಯಾರ ಮೂಗಿಗಿ ಮೂರಬಟ್ಟ ಸುಣ್ಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಂಡ ಕೊಜ್ಜ್ಯಾರು ಪುಂಡರಾಗಿ ಜಗಾಹೊತ್ತು ತಿರಗತಾರಂದಿ
ಯಾರ ಬಡ್ಡ್ಯಾಗ ಡೊಗ್ಗಸ ಬೇಕಂದಿದಿ ಕೊಜ್ಜ್ಯಾನ।
ಬಸವ್ಯಾರು ಬಸವಣ್ಣನ ತೊಗಲು ಕೊರಳಾಗ ಕಟ್ಟುದು ಕೆಲ್ಸ ಸಜ್ಜನಾ।
ಬಸವಗ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಲ್ಲಂಗ ಹರಗುದು ಎಲ್ಲಿಗಿ ಯೋಜನಾ।
ದೇವರಿಗಿ ಅವರಿಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲದೇವರಂಗೆ ಇರಬೇಕು
ದೆವ್ವಿನಂಗ ಧಬಧಬ ರೀತಿ ಹೌದೇನಾ।
ಇಂಥಾ ಹರಗಾಡಿದ ಹಡಿಶ್ಯಾರಿಗಿ ಹೇಳದಾಗ ವೈದು ಡೊಗ್ಗಿಸಿ ತಿವದೇನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ಅರಸ ಭೂಪಾಲ।
ಮಂಗಳ ಮೇಳ ಖ್ಯಾಲ। ಮಡಿ ಆಗಿಕಲ್ಲಾ
ಬಿದ್ದಾನಂತಿದಿ ಜಿಗದ। ನಿಂದು ನಿನಗ ಹೇಳುವೆನು ತಗದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಿವಾ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ಯಾಪ ಕೊಟ್ಟ ವನಿಗಿ ಮೊದಲ
ಅನಬೇಡ ಇದಕ ಬದಲ। ಅಂದರ ಮುಂದ ಹುದಲ
ಹಾಕುವೆನು ಹುಗದ। ಇದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನಗದ ನಗದಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಶಿವನ ಶ್ಯಾಪದಿಂದ ಆಗ್ಯಾನಕಲ್ಲ। ಮಗಳದೇನಿಲ್ಲ।
ಕೊಯ್ಯಕ್ಕಿ ನೀ ಹುಲ್ಲ। ಹೇಳಬೇಡ ಫಂದಾ।
ಇನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡಿ ತಂಗಿ ಮುಂದಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಗಳ ಮೇಲ ಕಾಮ ಬಿಟ್ಟಾನೆಂದು ಕಾಯಮಾಡಿ ತೋರಸರಿ ನೀವಾ।
ಸ್ವಯಂ ಈ ಸಭಿಯೊಳ ಮಾಡುವೆನು ಶರಣಾ
ನಿಮಗ ತಂದು ಕೊಡುವೆನು ಓದಿ ನೋಡರಿ
ಶ್ರೀ ಶೈಲ ಪುರಾಣಾ
ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ನಮಗಳ ಚಂದ್ರಾವತಿ ಆಕಿ ನಾಮಕರಣಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಬಿಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಚುಚ್ಚ ಎಂದು ಪಿಚ್ಚ ಗಣ್ಣರು ಹೇಳತೀರಿ
ಬುಚ್ಚಿ ಹೊಡಿಲಾರದೆ ಯಾರದಾಗೇದ ಪಿಂಡಣ
ಕೂ.ಪ. : ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂದರ ಮಚ್ಚಿಲೆ ಹೊಡೆದು ಮಾಡ್ಯಾರ ಮುಂಡಣಾ ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೧ ॥

ಶಿವನಕಿನ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೇಷ್ಟನೆಂದು ಸೆಟದ ನಿಂತು ಹಾಡತಿದಿ
ಘಟಿಶ್ರೇಷ್ಟಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಶಿವಾ ದಿಟವಲ್ಲೇನ
ಶಿವಾ ಸಿಂಪಗ್ಯಾಗ ಸೋತು ಶಿವದೇವಿ ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲೇನು
ಆ ಶಕ್ತಿಗಿ ಹಾದರ ಕಲಿಸಿ ಶಿವಾ ಮೆಟ್ಟಿಲ್ಲೇನ
ಮಾನ ಹೋಯಿತೆಂದು ಮಳ್ಳಿ ಉರಳ್ಯಾಡತಿದ್ದಳು ನೆಳ್ಳಿನೆಳ್ಳಿ
ಭವಶಿವಾ ನಿಜರೂಪ ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲೇನ ।
ಆ ಮಾದೇವಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾನಗೇಡಿ ನಿನಗ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲೇನ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ಮಗಳಿಗಿ ಹೋಗ್ಯಾನೆಂದು ಪಂಥ ಮಾಡಿ ಹೇಳತಿದಿ
ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಹೆಂಡತಿ ಚಂದ್ರಗ ನೋಡಿಲ್ಲೇನ ।
ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮಂದಮತಿ ಮಗನಿಗಿ ಕೊಡಿಲ್ಲೇನ
ತ್ರಾಯಿ ತ್ರಾಯಿ ತ್ರಾಯಿ ಬೇಡೆಂದು ಚಂದ್ರ ಆಡಿಲ್ಲೇನ
ಮುದದಿ ಚಂದ್ರನ ಕಾಲ ಹಿಡಿದು ಬೂದಾನೆಂಬ ಮಗನ ಹಡೆದು
ಬುದ್ದಿ ಹೀನಳು ಗಂಡಗ ಕೂಡಿದ್ದು ಶರ್ಮ ಅಲ್ಲೇನ ।
ಮಗನ ಒಡಗೂಡಿ ಮಮ್ಮಗನ ಹಡದಿದ್ದು ಕರ್ಮ ಅಲ್ಲೇನ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಹೊಯ್ಯಮಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣs ಕೇಳು ನೀನು ಹೊಯಿಲ ನಿನಗ ಹೇಳುವೆನು
ಗೌತುಮನ ಹೆಂಡತಿ ಅಹಲ್ಯಾ ಇಂದ್ರಗ ಡೊಗ್ಗಿಲ್ಲೇನ ।
ಗೌತುಮ ಬಂದಾಗ ಕೋಳಿಯಾಗಿ ಹೋಗೆಂದು ಕೂಗಿಲ್ಲೇನ
ಗೌತುಮ ಶ್ಯಾಪ ಕೊಟ್ಟರ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಆಗಿಲ್ಲೇನ
ಏಳುಗಜದ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಬಿದ್ದು ರಾಮನ ಪಾದದಿಂದ ಆಗ್ಯಾಳ ಶುದ್ಧ
ಹೆಣ್ಣ ಹೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಹಾಡು ಸೂಳಿಗಿ ಬುದ್ದಿಲ್ಲೇನ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಶಿವದೇವಿ ಕೆಟ್ಟಳು ಮಗನೀಗಿ ।
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಣ್ಣಗ ಸರಸ್ವತಿ ತಂಗಿಗಿ
ಮೂವರು ಕೆಟ್ಟಾರ ಶಿವ ಪುರಾಣ ಹಿಂಗ ಬರದಿಟ್ಟಾರ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ವಿಶ್ವಶಕ್ತಿ ಕೆಟ್ಟಳು ಈಶ್ವರಗ ।
ಮಹಾದೇವಿ ಮಹೇಶ್ವರಗ ।
ಪಾರವತಿ ಪರತರಗ ವಚನ ಕೊಟ್ಟಾರ ।
ಒಬ್ಬರಿಗಿ ಒಬ್ಬರು ಮೆಟ್ಟ್ಯಾರ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೀಳು ಮಾಡುದು ಗಂಡಿಗ ಏರಿಸುದ ಹೆಣ್ಣೀನ
ಬಿಡರಿ ನಿಮ್ಮ ಸೋಂಗ।
ಕಲಗಿ ಪಟ್ಯಾರ ಕಡಿಪಲ್ಲವಿಗಿ ಹ್ಯಾಂಗ ಮುಟ್ಟಾರ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅಚ್ಛ್ಯಾ ಮಾಡುವ ಹುಚ್ಚ ಸ್ತ್ರೀಯರು
ಅಚ್ಚ ಹೊಡಿಯುವದು ಮಾಡಿನಂತಿರಿ
ಕಚ್ಚಿ ಕಳೆಯದೆ ಉಚ್ಚಿ ಹೊಯ್ದು ಮುಚ್ಚುವರು ಮಣ್ಣಾ
ಕಚ್ಚಾ ಕೆಡಕ ಹಾವು ಲೋಚರ ಹ್ಯಾಂಗ ಆದೀತು ಧಾಮಿಣಾ
ಅಚ್ಚ ಉಚ್ಚತನದಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿರೆ ನೀವು ಹುಚ್ಚುಚ್ಚ ಪುರಾಣ
ಚಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಚುಚ್ಚೆಂದು ಪಿಚಗಣ್ಣವರ ಹೇಳತಿರಿ
ಬುಚ್ಚಿ ಹೊಡಿಲಾರದೆ ಯಾರದು ಆಗೇದ ಪಿಂಡಣ್ಣಾ॥

ಕೂ.ಪ. :

ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂದರ ಮಚ್ಚಿಲೆ ಹೊಡದ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮುಂಡಣ್ಣಾ ॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ಆದಿ ಇದಿ ಮಾಯಿ ಬಂದು ಮಾದೇವನ ಬುಡಕ ಡೊಗ್ಗಿದ್ದು ಸೀದಾ।
ಮಾಯಿ ಸೀರಿ ನಾಯಿಗ್ಯಾಕ ಆಯ್ತಂತಿ ಪಾವನಾ
ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ವತಿ ಭಸ್ಮಾಸೂರ ಹತ್ತಿದ ಬೆನ್ನ
ಪಾರ್ವತಿ ವಿಷ್ಣುನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಆದಳು ಭಿನ್ನ।
ವಿಷ್ಣು ಪಾರ್ವತಿ ಅವತಾರ ತೊಟ್ಟ ಭಸ್ಮಾಸೂರ ಸುಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟ
ಗಂಡಿನಿಂದ ಉಳದದ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾನ।
ವೀರಶೂರರು ಸೀರಿ ಉಟ್ಟಿದ್ದು ನಿನಗ ಹೇಳಿದ್ದೇನು ಕೂನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ದೇವಲೋಕದ ನಾರಿ ಯಾರಿಗಿ ಜೌಮುರಿಯಾದಿ ಮಾಡುದಕ
ಸನ್ಯಾಸಿ ಅನಿಸಿದ ಶಿವನ ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ಮಾಡ್ಯಾನ
ಶ್ರೀಹರಿ ಹಿರಿಒಡೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಗಿ ಕಾಡ್ಯಾನ
ಆ ಹೆಂಗಳಿಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಮಂಗಳ ಮಾಡ್ಯಾನ
ಅವನೆ ಗಂಡ ಕೊಜ್ಜ್ಯಾಯಾಗಿ ಕೆಡಶ್ಯಾನ ನಿಮ್ಮ ಜೊಗತ್ಯಾರಿಗಿ
ಜೋಗ್ಯೆಯನ ಜೋಗಾ ಬೇಡುತ ಮಾಡತಾರ ಪಾಲನಾ
ಜೋ ಯಕ್ಕಲಗಾ ಯಾಕ ಅಂತಾರು ಜೋಗಣ್ಯಾರು ಹೇಳಿ ಹಾಡು ನಿನs॥ಜೀಜೀ॥

ಮದನಬಾಣ ಸುಟ್ಟುಹೋತು ಮನ್ಮಥನ ಪ್ರಾಣ ಹೊಂಟು ಹೋಯಿತು
ಸುಟ್ಟು ಹೋಗೇದ ಅಂತಿರಿ ಶಿವನ ಗಂಡಸ್ತಾನ
ಸ್ವತಾ ಶಿವಾ ನಿಸ್ಕಾಮಿಯೆಂದು ಅಂತಾರ ಬಹುಜನಾ
ಶಂಕರ ಶಂಕಾ ಹೊಡೆದು ಯಾಕ ಕರದಾನೊ ತೂತಿಗಿ

ಶಂಕರ ದೇವಿನಾ ಅಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಲಬಡಕೊಂಡ ಕುಂತಿದ್ದಳು
ಬಿಲ್ಲಿನಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಮಗ ಬಂದಿಲ್ಲ ಗಂಡಸ್ತಾನಾ।
ನಲ್ಲನ ಬುಲ್ಲಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದು ಹೇಳಬ್ಯಾಡರಿ ಕೌವನ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಐದೇಶಿ ದಿವಸ ಐದ ದೀಪ ಯಾಕ ಹಚ್ಚತಾರ ಅಂತಿರಿ
ನಮ್ಮ ತಂದಿ ಕೊಟ್ಟಾನ ಅಂದಿರಿ ಶೆಟವಿ ಕಾಯಿಬಾನಾ।
ಐ ಅನಕ್ಕಿ ತಾಯಿ ಅಯ್ಯಾ ಅಂದರ ನಮ್ಮ ತಂದಿ ಮಾನಾ।
ಐದಕ್ಕ ಐದು ದೀಪ ಹಚ್ಚುವರು ಐದೇಶಿ ದಿನಾ।
ಪಂಚಮುಖದವನ ಮೇಲೆ ಪಂಚ ಕಳಸ ಹುಡುವದು
ನುಚ್ಚ ತಿನ್ನುವ ಹುಚ್ಚ ಹೆಂಗಸರಿಗಿ ಇದೇನ ಕೂನಾ।
ನಿಶ್ಚಯ ನಿಂದು ನಿನಗs ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದೆ ಉಳದದ ಮತ್ತೇನಾ।
ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಮಗಾ ಸುಕುಮುನಿ ಮೇಲ ಮನಸಾತು
ತಪಾಕೆಡಿಸುದಕ ಹೋಗಿದ್ದಳು ಅಡವಿ ಆರ್‍ಯಾಣಾ
ಹಗಲ ಹಾದರಗಿತ್ತಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಗ್ಯಾಳ ಹೈರಾಣಾ
ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಮುರದ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಒರಸಿ ಗೋಣಾ
ಮಲೆಯಾಳಿ ದೇಶದ ಪ್ರಮೇಲಿ ಮನಸಿಟ್ಟು ಪಾರ್ಥನ ಮೇಲೆ
ಹೊಯ್ಯಮಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣ ತೊಟ್ಟಿದಾಳು ಗಂಡಿನ ವರ್ಣ

ಅಪೂರ್ಣ

ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿ

ಸಖಿ

ಗೌರಿಕುಮಾರಾ ಗಜಾನನ। ಗೋವಿನ ಕಿವಿ ಹಿಡದಿ ಗಜಾನನಾ।
ಭೂಲೋಕಕ ತಂದು ಭೂಕರ್ಣಕ ನಾಮಕೊಟ್ಟಿ ಗಜಾನನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ದಕ್ಷಾವೇನಿಸುಥ ಗಜಾನನ। ದಕ್ಷಾನ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದಿ ಗಜಾನನಾ।
ಮೋಷಿಕ ವಾಹನ ಮೇಷಾ। ತಲಿಹಚ್ಚಿ ದಪ್ಪಗ ಮಾಡಿದಿ ಜೀವನಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅಜಹರಿ ಅಂಜಿಸಿ ಗಜಾನನ। ಗಜಮುಖಿ ನಂಜಿಸಿ ಗಜಾನನ।
ಕುಂಜರ ಧ್ವಜಾವುಳ್ಳ ಮಂಜೂಳ ತರವಾನಿ ಸಂಜಿರಿ ಗಜಾನನಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಾವಳಗಿ ನಂದಂದಿ ಗಜಾನನ। ಗುರು ಸಿದ್ದಗ ತಂದಿಯಂದಿ ಗಜಾನನಾ।
ಹರದಾಸ ಮೊಹ್ಮದ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಸೇವಕಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪದಾ

ಮುಖ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ದ ಭಾವದವಾ ಮುಗ್ದ ಸಂಗ್ಯೆಯ್ಯ।
ಇದ್ದ ಟಳಕಾ।
ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದಿಲ್ಲ ಹುಳಕ।
ಮಳಿ ಬಂದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಆತನ ಜಳಕಾ।
ಅರವತ್ತು ಮೂರು ಮಂದಿ ಪುರಾತನರೊಳಗ
ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಸಂಗಯ್ಯನ ಬೆಳಕಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಂಗ್ಯೆಯನ ಭಕ್ತಿಭಾವ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಸವ ಅವನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಲಿಂಗಾ।
ಶ್ರೇಷ್ಟ ಅವರಣದಿಂದ ನಡಿಸಂಗೇಂದ ಅಷ್ಟವರಣದ ಹ್ಯಾಂಗ।
ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದು ನೀ ಕೇಳೂತ ಕುಂತ್ರರ ಹೇಳುವದಕ ನಾ ಅಲ್ಲ ಮಂಗ॥ಜೀಜೀ॥

ಬಸವೇಶ್ವರ ಹೇಳಿದ ಭಕ್ತ ಸಂಗಯ್ಯಾಗ ಗುರುಲಿಂಗಮ ಯಾವತ್ತು ಹಿಂಗ।
ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಬಿಡಲಾರದಂಗ
ಈ ಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಶ್ರೇಷ್ಟ ತರಗತಿಯಿಂದ ನಡದರ ಸೃಷ್ಠಿ
ವಿಶ್ವಾ ಆಗುವ ಗುಂಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಂಗಯ್ಯ ಅಂದಿದ ಶ್ರೀ ಬಸವಗ। ಸಾಕ ಬಿಡು ಹೇಳೆಬೇಡ ಡೋಂಗ।
ಯ್ಯಾ ಮಗಾ ಮಾಡಾಂವ ನೀ ಹೇಳಿದಂಗ।
ಯ್ಯಾ ದೇವರಿಗಿ ನಾ ಒಡ್ಯಾಂವಲ್ಲ ಟೆಂಗಾ।
ಆಚ್ಯಾರ ಅನಾಚಾರ ಎರಡು ಮಾಡಾಂವಲ್ಲ ಮನಸಿಗಿ ಬಂದಂಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಅಷ್ಟ ಆದ ಕ್ಷಣಕಾ ನನ್ನಷ್ಟು ನಾ ಸ್ವತಂತ್ರಾ।
ಯಾರಿಗಿ ಆಗಾಂವಲ್ಲ ಅತಂತ್ರ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನೀ ಹೇಳುದು ಕೇಳಿ ಬೀಳಾಂವಲ್ಲ ನಾ ನಿಂತ್ರ।
ಅನ್ನಂದ್ರ ಅನಾವಲ್ಲ ಮಂತ್ರ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕುಯುಕ್ತಿ ಕುಬುದ್ದಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಕುತಂತ್ರ।
ನನಗ್ಯಾಕ ಬೇಕು ಪರಯಂತ್ರ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಹಸ್ತ ವ್ಯಾಳೇಕ ದೊರತಿದ್ದೆ ಪ್ರಸಾದ ವಿಷ್ಯಾವಿದ್ರ ಅನುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ವಳಕ।
ದೇವರಿಗೆ ನೈವಿದ್ಯೆ ಹಿಡಾಂವಲ್ಲ ಹಳಕ।

ಕೂ.ಪ. : ಮಳಿ ಬರುವ ಕಾಲಕ ಯೋಗಾಸ ಮೇಳಕು ಅರವತ್ತಮೂರ ಮಂದಿ
ಪುರಾತನರೊಳಗ ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಸಂಗ್ಯೆಯನ ಬೆಳಕಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಶ್ರೀ ಬಸವಾ ಅಂದಿದಿ ಸಂಗಯ್ಯಾ ಭಕ್ತಗ ನೀ ಹೇಳಿದಂಗೆ ಮಾಡ ಆಗಲೆಪ್ಪಾ।
ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಯ್ಯಾಳೇಕ ಹಚ್ಚಬೇಡ ದೀಪಾ।
ಹೂವಾ ಕಾಯಿ ನೈವಿದ್ಯೆ ಬೇಕಿಲ್ಲಾ ಧೂಪಾ
ಓಂ ನಮಸ್ಸಿವಾಯಾ ಬಾಯಾಗ ಅನುತಿರು ಬಾಕಿದು ಹೋದರು
ಹೋಗಲಿ ನೆನಪಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕಳವಿಕೊಟ್ಟ ಬಸವಾ ಓಂ ಶಿವಾಯ
ಓಂ ಶಿವಾಯ ನಡದಿತೊ ಜಪಾ।
ಹಂಗೆ ಅನವರತ ನಡದಿದ್ದ ಸಂಗ್ಯೆಯ್ಯಾ ಭೂಪಾ।
ಮಂಗಲಾಂಗ ತಂದಿಟ್ಟ ತಾರೀಪಾ
ಬೈಲಕಡಿ ಮೈಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತು ಓಡುತ ನಡದಿದ ಜಪತಪಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ನೆಂಬಿಗೆಂಬ ತೆಂಬಿಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸಂಗಯ್ಯ
ಹಂಗ ಹರದ ಹಾರ ತಿದ್ದೊ ದಪಾದಪಾ
ಓಂ ಶಿವಾ ಶಿವಾ ಅಂತಿದ್ದಾ ಗಪಾ ಗಪಾ
ಬೈಲ ಕಡಿ ಮೈಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತ ಪಾ
ಬೇಲಿ ಹಾರಿ ಹೂ ತೋಟದೊಳು ಹೋಗಿ
ಬೈಲಕಡಿ ಕುಂತಿದ್ದ ಸಾಪ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಭಗೀಚದೊಳು ಭಕ್ತಿ ಬೈಲಕಡಿಗಿ ಕುಂತಿದ್ದ ಲಿಂಗ ಪೂಜ್ಯಾದ
ಬಂದಿತೊ ನೆನಪಾ।
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಹೂವಾ ಅರಳ್ಯಾವ ಅಪರೂಪಾ
ತಂಬಿಗ್ಯಾಗ ನೀರ ತುಂಬ್ಯಾವಪ್ಪಾ।
ಲಿಂಗ ಬಿಚ್ಚಿ ಕೈಯಾಗ ಹಿಡದಿದ್ದ ಸಂಗಯ್ಯನ ಶಿವಪೂಜಿ ತಾರೀಪಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಬಾಯಿಲೆ ಓಂ ಶಿವಾ ಶಿವಾ ಅಂತಿದ್ದ ಸಂಗಯ್ಯ
ಹಿಂದ ಬೈಲಕಡಿ ನಡದಿತೊ ನಡಿಯಂಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೋಳಿಗಿ ಮಾರಾಯಾ ಕಟಿಗಿ ಹೊರಿ ಹೊತ್ತು ಹೊಂಟಿದ್ದ
ಸಂಗಯ್ಯಾನ ಶಿವಪೂಜಾ ನೋಡಿ ಆದ ಧಂಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಂಥಾ ಬಿಂಗ್ಯಾ ಸಂಗ್ಯಾನ ಬಸವಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿದಾನೊ ಲಿಂಗ।
ಬಿಂಗ್ಯಾ ಪೂಜಾ ನಡಿಸ್ಯಾನ ಹ್ಯಾಂಗ ಹ್ಯಾಂಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಮಾರಾಯನ ತೆಲಿಮೇಲ ಸವ್ವಾ ಮಳಾ ಅಂತರ
ಕಟಿಗಿ ಹೊರಿ ಬರತಿತ್ತು ಟಳಕ
ಕಟ್ಟಿ ತಲಿ ಮೇಲೆ ಕುಂತು ಗೋಣಂತು ಕಳಕ
ಬುಡುಕ ಧೋತ್ರದಾಗ ಕಾಲ್ಮಡಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಪುಳಕ
ಕೂ.ಪ. : ಅರವತ್ತು ಮೂರು ಪುರಾತನರೊಳಗ ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ
ಸಂಗಯ್ಯನ ಬೆಳಕ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೨ ॥

ಮೋಳಿಗಿ ಮಾರಯ್ಯ ಅಂವಸರದಿಂದ ಕಟಿಗಿ ಹೊರಿ ವೈದಾ
ಕಟ್ನೀರ ಹರಿತಿತ್ತು ಮೈಯೆಲ್ಲಾ।
ಹೊರಿ ಒಗದು ನಿಂತು ಬಡಕೊಂಡಾ ಗಲ್ಲಗಲ್ಲ।
ಬಸವೇಶ್ವರ ನೋಡಿದ ಅದನೆಲ್ಲಾ
ಯ್ಯಾಕ್ರಿ ಮೋಳಿಗಿ ಮಾರಾಯರಾ ಅಂದಾ
ಬಸವಗ ಆದದ್ದು ಹೇಳಿದ ತಪಸೀಲಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಹಾಪ್ರಭು ಬಸವಾ ಮಾರ್ಗದೊಳಗ ಆದ ಮಾತು
ಮರಿಲಾರದೆ ಹೇಳುವೆ ಖುಲ್ಲಾ।
ಮುಗ್ದ ಸಂಗಯ್ಯ ಶರಣ ನಡಿಸಿದ ಲೀಲಾ
ಬೈಲ ಕಡಿ ಕುಂತಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಪೂಜಾದ ಅಮಲಾ
ಎಂಥವನಿಗಿ ಬಸವಾ ಲಿಂಗಾ ಕಟ್ಟ್ಯಾನೆಂದು ಇಷ್ಟೇ ಆಂದಿನಿ
ಹೆಚ್ಚಿಗಿಲ್ಲಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಪ್ಪು ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡ್ರಿ ಬಸವಾ ಅಂದಾ
ಬಸವ ಆಗ ಹೇಳಿದ ಸೊಲ್ಲಾ ನೀ ಹೋಗಿ ಹಿಡಿ ಸಂಗಯ್ಯನ ಕಾಲಾ।
ಅವನಿಂದೆ ಆಗುದು ಸಫಲಾ।
ಹಂಗ ಹರದ ಮರಾಯ್ಯ ಓಡುತ ಹೋಗಿ ಸಂಗಯ್ಯ ಶರಣಂದು
ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕಾಲಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಂಗಯ್ಯ ಅಂದಿದ್ದ ಯಾಕ್ರಿ ಮಾರಯ್ಯರ ಇದೇನ ತಂದಿದಿತಿಪಲಾ
ತಪ್ಪು ಮಾರಯ್ಯ ತಿಳಿಸಿದ ಸಿಲಸಿಲ
ಗಪ್ಪಾಗಿ ಸಂಗಯ್ಯ ಬಡದ ಬೆನ್ನಮ್ಯಾಲ
ನಿಂದು ಮಳಾ ಬಸವನ ಕಡಿಂದು ಸವ್ವಾ ಮಳಾ
ಸವ್ವಾ ಮೂರ ಮಳಾ ಇರಲಿ ಅಂತರ ಮೇಲೆ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಕೈ ಹಿಡಕೊಂಡು ಹೋದರು ಬಸವನ ಭೆಟ್ಟಿಗಿ
ಬಸವಾ ಆನಂದವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಲಕ್ಷ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮರು ಬಂದಿದ್ದರು ಊಟಿಗಿ।
ಕೈ ಹಾಕಿದರು ಜ್ಯಾಂಗುಟಿಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಉಂಡು ಬರುವಾಗ ಬಿತ್ತು ಸಂಗಯ್ಯನ ದೃಷ್ಟಿಗಿ।
ಸಂಗಯ್ಯ ತಿಳಕೊಂಡ ಒಂದೆ ಏಟೀಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು :

ಮುಗ್ದ ಸಂಗಯ್ಯ ಅಂದ ಮುಖಂಡ ಬಸವಗ। ಉಂಡು ಉಂಡು
ಜಂಗಮರು ಅನ್ನದ ಬಳಿಕ।
ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ತಗೋತಾರು ಪುಳ ಪುಳಕ।
ಅದು ನನಗ ತಿಳಸರಂದಿದ್ದಾ ಟಳಕ

ಕೂ.ಪ. :

ಅರವತ್ತು ಮೂರು ಮಂದಿ ಪುರಾತನರೊಳಗ ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಸಂಗಯ್ಯನ ಬೆಳಕ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಸಂಗನ ಬಸವ ಅಂದಾ ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು
ಜಂಗಮರು ಹೋಗತಾರ ಸೂಳ್ಯಾರ ಮನಿಗ।
ಅದಕs ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡತೀನಿ ಅವರೀಗ।
ಆಗ ಮುಗ್ದ ಸಂಗಯ್ಯ ನುಡದಿದ್ದ ಹಿಂಗ।
ಅವರಂತೆ ನನಗೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ರ ನಾನು ಹೋಗತಿನಿ ಅಲ್ಲಿಗ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಂಗಯ್ಯ ಅಂತಾನು ಸೂಳ್ಯಾರ ಎಂಥವರು ಇರತಾರೇನೊ
ನಾ ನೋಡಿಲ್ಲ ಅವರ ಮಾರೀಗ।
ಹುಟ್ಟಿದಿಡದು ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂಥ ದಾರೀಗ।
ನೀನೆ ಬಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು ಅವರಿಗ।
ನೀನೇ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಮೇಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲಿರೆ ಕೊಡಬೇಕು ಮರೀಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ಆದದ್ದಾತು ಎಂದು ಬಸವ ಅಂತರ ದೃಷ್ಟಿಲೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಂತ ನೋಡಿ ಬಂದಿದ ಶಿವಶರಣೀಗ।
ಬಸವಾ ಎರಗಿದ ವೇಶಾಂಗಿನಿ ಶರಣೀಗ। ಸರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತ ತಿಳಿಸಿದ ಜಾಣಿಗ।
ಮುಗ್ದ ಸಂಗಯ್ಯ ಎಂಬ ಸದ್ಭಕ್ತ ಶರಣ ಶರಣಿ ಬರತಾನ ನಿನ್ನ ಭೆಟ್ಟಿಗ ॥ಜೀಜೀ॥
ಸಾಲ ಮಂಚ ಹಾಕಿ ನಾಲ್ಕು ಸಮೆ ಹಚ್ಚಿ ಮಕಮಲದ ಗಾಡಿ ಹಾಕೊ ಅದರ ಮ್ಯಾಗ
ತಂಬಿಗಿ ತುಂಬಿ ನೀರ ಇಡಬೇಕೊ ಹಾಗ।
ಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪ ಸರ್ವ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ದಮಾಡಿ ದಿಗಂಬರಾಗಿ ಮಲಗಬೇಕೊ ನಿಸ್ಸಂಗ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಏನೇನೆ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಮನಿಗೋದಹರಗೊಂಡ।
ಸಂಗಯ್ಯಗ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಉಂಡ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ವೇಶ್ಯಾರ ಮನಿ ತೋರಿಸುತ ಹೊಂಟಿದಾನೊ ಕರಕೊಂಡ।
ಸಂಗಯ್ಯ ಅಂದ ಬಸವಣ್ಣ ಮುಂಡ॥ ॥ಜೀಜೀ॥
ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣ ವೇಶ್ಯರ ಮನಿಕಂಡೆ।
ನಿನ್ನ ನಾಮ ಆಡುದೇನೊ ಕೊಂಡ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಸಂಗಯ್ಯನ ಕರಕೊಂಡು ಶಿವಸ್ವರೂಪಿ ಬಸವಣ್ಣ
ವೇಶ್ಯರ ಮನಿ ತೋರಿಸಿ ಸುಳಕ।
ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಝುಳಕ।
ಗೃಹದೊಳು ಬಿಸಲ ಬಿದ್ದಂಗ ಟಳಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. :

ಅರವತ್ತ ಮೂರ ಮಂದಿ ಪುರಾತನರೊಳಗ
ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಸಂಗಯ್ಯನ ಬೆಳಕ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಚೌಕ ೪॥
ಮನ್ಯಾಗ ಹೋಗಿ ಸಂಗಯ್ಯ ಹಂಗ ಹರದು ನೋಡಿದ ಹೆಂಗಸರ ಸುಳು ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಒಳಗ।
ಹಾಗೇ ಓಡ್ಯಾಡಿದನು ಮೂಲಿ ಮೂಲಿಗಿ।
ಬೆಳಕ ಕಂಡು ಬಂದಿತೊ ಒಂದ ಕೋಲ್ಯಾಗ
ಅಂಗದ ಪರಿ ಇಲ್ಲದೆ ದಿಗಂಬರಾಗಿ ಮಲಗೀಳು
ಲಿಂಗವೆಂದು ತಿಳಿದು ಎರಡು ಮಲಿಗಳಿಗ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸಂಗಯ್ಯ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ।
ಒತ್ತೊತ್ತಿ ನೋಡಿದ ಮಲಿಗಳಿಗ।
ಎರಡು ಲಿಂಗಾವ ಎಷ್ಟು ಮೆತ್ತಗ।
ಎಷ್ಟ ಕಪಟ ಬಸವನ ಹೊಟ್ಯಾಗ।
ಕಲ್ಲಿನಂತ ಒಂಟ ಲಿಂಗ ವಲ್ಲ ವಲ್ಲಂದ್ರ ಜಲ್ಮೀಲಿ ಕಟ್ಟ್ಯಾನು ನನ್ನ ಕೊರಳಾಗ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ನಿರಾಳ ಮನಸಿನ ಶರಣ ಶರಿಣಿನ ನೀರಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದ ಮಲಿಗಳಿಗ।
ವಿಭೂತಿ ಹಚ್ಚಿ ಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪ ಏರಿಸಿದ ಮ್ಯಾಗ।
ಮೋಹದಿಂದ ಮುದ್ದು ಕೊಟ್ಟ ಬಲ್ಲಂಗ।
ಓಂ ಶಿವಾ ನಮ ಶಿವಾಯ ಶಿವನೆಂದು ಭಜನಾ ಮಾಡಿ ಬೆಚ್ಚ ಬೆಳಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಸವ ಇದ್ರ ಬಹು ಸಿಟ್ಟಾಗತಿದ್ದಾ ಇದಕು ದುಪ್ಪಟ್ಟಾ ಹೆಚ್ಚಿಗ।
ನನಗ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನೇನು ಎಲ್ಲೀಗ।
ಏನರೆ ಅಂತಾನೇನೆಂಬುದೊಂದು ಜೆಲ್ಲಿಗ
ಸೂರ್ಯ ಉದಯಕಾರುತಿಯ ಮಾಡತಿದ್ದ ಬಸವ ಹೋಗಿದ್ದ ಮೆಲ್ಲsಗ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಸಂಗಯ್ಯ ಆರುತಿ ಬೆಳಗುವಾಗ ಬಸವ ಕೇಳಿದ ಬೆಳಗ
ನೀನೇ ನಿನ ಸಂಗ ಅಂದಿದ್ದ ಹೊರಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಂಗಯ್ಯನಂತೆ ಮನಸಿರಲೆಂದು ಹೇಳತಿರು ಸರ್ವರಗಿ।
ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ದೈವದವರಿಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧರಿಯೊಳು ಮರೆಯುವ ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ ಆತೋ ನನ್ನ ಜಾಗಾ।
ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಾಡಿದಾ ಯೋಗ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಧರಿಯೊಳು ಅಧಿಕ ಮೆರೆಯುವ ಹಿರಿ ಸಾವಳಗಿ ವಿರಕ್ತ ಮಠಭಲೆಕಡಕ್
ಮಿಂದ ನೀರಿನಂತ ಮಾಡಿದ ಝಳಕ।
ದುಂಡಣ್ಣ ಎತ್ತಿದ ಎಂಜಲ ಹಳಕ।

ಕೂ.ಪ. : ಅರವತ್ತು ಮೂರ ಮಂದಿ ಪುರಾತರೊಳಗ ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕ
ಸಂಗಯ್ಯನ ಬೆಳಕಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಚೌಕ ೫ ॥

ಸರು ಸಂಪತ್ತ ಉಳ್ಳ ಶಿವನಿಗಿ

ಸಖಿ

ಬಾಳಿಗೇರಿ ಪೋರಿ ಅದ ಹಲ್ಕಾ। ತಿಳಿ ನೀರಾ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾಳೊ ಕಲ್ಕಾ।
ಆರು ಹುಡಗರಿಗೆ ಸಾರಿ ಮೇಲೆ ಬಾ ಎಂದು ತೆರೆದಿಟ್ಟಾಳೊ ಚಿಲ್ಕಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಗಗ್ರಿ ಇಟ್ಟು ಮಾಡತಿದ್ದಳೊ ಗುಲ್ಲ ಗುಲ್ಕಾ।
ಗುದ್ದುರದಾಗೆ ಹರದ ಹೋಗಿತ್ತೊ ಪೋಲ್ಕಾ।
ಏಟಿಗೊಮ್ಮಿ ಉಧೋ ಉಧೋ ಅಂತಿದಳೊ ಬುಡಕ ಬುಡಾ ಹಾಕತಿತ್ತೊ ಮೆಲ್ಕಾ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಡಕಿನ ಮಗ್ಗಲಾಗ ಸೇರಿತೊ ಸಿಲ್ಕಾ।
ತೊಡಕ ಬಿದ್ದ ಹಿಡಕೊಂಡಿತೊ ಬಲಕಾ।
ಅತ್ತಂಗೆ ಮಾಡಿ ಸತ್ತಂಗೆ ಬಿದ್ದಳೊ ಹೊಡಕೊಂಡ ಮೇಲಮ್ಯಾಲ್ಕಾ।
ಧರಿಯೊಳು ಹಿರಸಾವಳಗಿ ಖಡಕಾ ಊರ ದಕ್ಷಿಣಕ ರೇಲ್ವೆ ಸೆಡಕಾ।
ಅಗ್ಗದ ಸೂಳ್ಯಾರಿಗಿ ಡೊಗ್ಗಿಸಿ ಮಹ್ಮದ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟ ತೊಡದ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಪದಾ

ಸರು ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ ಶಿವನಿಗಿ ಕರ್ಮ ಅಂತ್ರು ಸುತ್ತೆಯಿಲ್ಲಾ।
ಮರ್ಮ ತಿಳಿಲಾರದ ಒದರುವ ಮಾತು ಗೊಳ್ಳೇನಾ।
ಎಲ್ಲಾರು ಕೊಲ್ಲುದು ಹುಟ್ಟಿಸುದು ಮಡುವದಕಿ। ಬೆಲ್ಲಾ ಎಳ್ಳೇನಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ತ್ರಿಪುರ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವದಕಾ। ಶಿವನಿಗಿ ಬಿತ್ತೊ ಕಾರಣಾ।
ಗಜಾಸೂರ ದೈತ್ಯನ ಮಾರಣಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮಹಾದೇವ ಯ್ಯಾಕ ಕೊಂದ ಅಂದಿ ಪ್ರಾಣಾ।
ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟ ಪರಿಪಾಲನ ಮಾತು ಬಲ್ಲೆನಾ
ನಮ್ಮ ಲೋಕನಾಥ ಮಾಡುವ ಕೃತ್ಯಾದ ರೀತಿ ಅಲ್ಲೇನಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದೇವಲೋಕ ದಾನ ಸುದ್ದಿ ದೆವ್ವ ಕೇಳ ಸುಡುಗಾಡ ಸುದ್ದಿ।
ಅಧಿಕ ನಮ್ಮ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಾ। ಸಾಕ್ಷಾತ ಶಿವಾ ಸಾಂಬನ ಐದು ಮುಖದ್ದು
ಕೇಳು ನಾಮಕರಣಾ ಬಾಳ ದಿನಕ ಬಿದ್ದೀನಿ ಗಂಟಾ। ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿ ಹೋಗಲ್ಲಾ
ಹೊಂಟಾ ಸದ್ದ್ಯೈಜ್ಯಾಸತ್।
ಈಶ್ವನ್ಯ ಪಂಚಮುಖದ ಪ್ರಕರಣಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಕೃತಾಯುಗ ತ್ರೈತಾಯುಗ ದ್ವಾಪಾರ ಕಲಿಯುಗ।
ಯ್ಯಾವ ಯ್ಯಾವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಹುಟ್ಟಿದರು ಅಂತಿದೇ ಹೆಣ್ಣಾ।

ಕೃತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವದಾನವರು ಆಗ್ಯಾರ ನಿರ್ಮಾಣ।
ತ್ರೈತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಾರೊ ರಾಮರಾವಣಾ।
ಅಗೋಚರದಿಂದ ರುದ್ರ ಹುಟ್ಟಿ ಸದ್ಯೋಜ್ಯಾತ ವಿಷ್ಣು ಗಟ್ಟಿ
ವಾಮದೇವ ಸೃಷ್ಟಿ ಹಿಂಗ ಆಯಿತೇನ
ಕಿನ್ನರು ಕಿಂಪುರುಷರು ಸಿದ್ದ ಸಾದ್ಯರು ಆಗಿದವರನಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಅಟ್ಟಲ ಆಲಾದಿ ನಾರಾಯನನ ಆಲದೆಲಿಯ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲಾ
ಅಘೋಚರ ಮಂತ್ರ ಎಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾರಾಯಣಾ ಇಲ್ಲಾ
ಅನಾಸಗೇಡಿ ನಾರದನ ಮುತ್ತ್ಯಾಹಾನ ಆದಿ ನಾರಾಯಣಾ
ನಾರದ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರನೆಂದು ವ್ಯಾಸ ಬರದಿದ್ದ ಪುರಾಣಾ
ಸಾಟಿ ಮಕ್ಕಳು ನಾರದಾ ಹಡದಾನೆಂದು ಹೇಳತಿದಿ ಜಿಗದ
ಸಾಟಿ ಸಂವತ್ಸರ ಶಿವನಿಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾವೊ ಬೆಮಾನಾ
ಹುಲ್ಲ ಕೊಯ್ಯುವ ಹೊಲ್ಸ ಹೆಂಗಸರಿಗಿ ಹ್ಯಾಂಗ ತಿಳಿದೀತಚಿನ್ನಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಪಾರ್ವತಿ ಮಗನೆಂದು ಹೇಳತಿದಿ ಗಣಪತಿ। ಗಂಡಲ್ಲದೆ ಹ್ಯಾಂಗ ಹಡದಿಳ್ಳೊ ಗರತಿ।
ಹರನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಾಡಿಳ್ಳೊ ಹಾದರ ಗಿತ್ತಿ।
ಅದಕs ಜಡದ ಕೊಂದಿದ್ದ ಜಗಪತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸೀತಾ ಲವಾ ಕುಶ್ಯಾಣೇನು ಹಡಿಯತಿದ್ಯೋನೊ ತನ್ನ ಮೋತಿ
ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಾಡಿದ ಉತ್ಪತ್ತಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ರೊಖ್ಖಿನ ಆಸೇಕ ಬಿದ್ದು ಸಿಕ್ಕಂಗ ನಾ ಹಾಡಾಂವಲ್ಲ
ಲಕ್ಕಿ ಪೋಕದಲೆ ಕೊಕ್ಕಿ ಕಿತ್ತುವುದಕ ಬಂದಿನಿ ರಮಣಾ।
ಕಕ್ಕಿಕಾಯಿ ತಿಂದು ನರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂಗ ಮರಣಾ
ಲೆಖ್ಖಿನಮ್ಯಾಲ ಪದಾ ಹಾಡುದಕ ಬೇಕು ಬಹು ತ್ರಾಣಾ॥

ಕೂ.ಪ. : ಎಲ್ಲಾರು ಕೊಲ್ಲುದು ಹುಟ್ಟಿಸುದು ಮಾಡುವದಕಾ ಬೆಲ್ಲಾ ಎಳ್ಳಾನಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೧॥

ಅಲ್ಲಿ ಹಿಡದು ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಇಪ್ಪತೆಂಟು ಯುಗಗಳಾದು ಪೈಲೆ ಇಲ್ಲ
ಇಚ್ಚಿಕಡಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಹೆಣಾ।
ಇದು ಖಾಸ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿ ಬರದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪುರಾಣಾ।
ಮತ್ತ ವಾಲ್ಮೀಕ ಬರದಿದ್ದಾ ರಾಮಾಯಣಾ
ನಾದಬಿಂದು ಜಲಾರಿ ಆತು ಕಲಾತೀತ ಲಿಂಗ ಆತು ಪಲ್ಲ್ಯಾ।
ಮಲ್ಲ್ಯಾರು ನೀವು ಕುಣಿಯ ಬೇಡಿರಿ ಟಣ್ ಟಣಾ
ನಿಮ್ಮ ಪಿಲ್ಲ್ಯಾ ಚೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿ ಆದಾವೊ ಹೊಡದಾರ ಗಾಣಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರಗ ಅನುಸೂಯಾ ಕೂಸಮಾಡಿ ಆಡಶ್ಯಾಳಂದಿ।
ಬತ್ಲೆ ಆಗಿ ಭಿಕ್ಷಾ ನೀಡಂದ್ರ ಬಿಡತಿದ್ದಳೊ ಕಣ್ಣಾ
ಹೋಗಿ ಪತಿ ಅತ್ರಿ ಋಷಿಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳೊ ಅದೇ ಕ್ಷಣಾ
ಪಾದತೀರ್ಥವೈದು ಮ್ಯಾಲ ಹೊಡಿಯಂತ ಹೇಳಿದ ಜಾಣಾ
ಪತಿದಿಂದ ಕೂಸಾಗಿ ಪತಿದಿಂದಲೇ ಸಾಗಿ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಅನಾದಿ ವಸ್ತು
ಅಂತರಲೆ ನಿಂತಾನಾ। ಚಿತ್ತಿನ ಕೊನಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ಮಯ ಚಿದ್ರೂಪ ಕುಂತಾನ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧತ್ತಾದ್ರಿಗಿ ಮೂರತೆಲಿ ಯಾಕ ಆಗ್ಯಾವಂತ ಕೇಳತಿ
ಅತ್ರಿ ಋಷಿ ಮಾಡತಿದ್ದ ಪಾರಾಯಣಾ। ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ ಮೂವರು
ಅಲ್ಲಿಗಿ ಮಾಡ್ಯಾರು ಪ್ರಯಾಣಾ।
ಭಕ್ತಿಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದೀವು ಏನ ಬೇಡತಿ ಬೇಡೆಂದ ಕಾರಣಾ।
ಮೂವರು ಎನ್ನ ಉದರದಿ ಹುಟ್ಟಿ ಉದ್ದಾರ ಮಾಡಂದೀರ ಸೃಷ್ಟಿ
ಅದೆ ಕಾರಣತಿ ಮೂರ ಮುಖಾ ಪಡದಾಣ।
ಮುಂದಕೇಳು ಬಬ್ಬರವಾಹನ ತಂದಿಗಿ ಯ್ಯಾಕ ಹೊಡದಾಣ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮೂರಲೋಕಕ ಪುಂಡ ಅನಸಿದ ಗಂಡಗಲಿಯ ಅರ್ಜುನಾ
ಅಮರಲೋಕದ ದಾರಿ ಹಿಡದು ಒಂದಿನಾ ನಡದಾನಾ।
ಇಂದ್ರನ ಕಾಂಡ ವನದಾಗ ವಿಷಾಕ ಎಂಬುವವರ ಪೀಳಿಗಿ ಹೊಡದಾನ
ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬುವ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ತಲಿ ಕಡದಾನ
ಮಂಡಹಾವ ಶ್ಯಾಪ ಕೊಟ್ಟು ಶರಪಾಸ್ತ್ರ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು ಹೊಂಟು।
ಕರ್ಣನಲ್ಲಿ ಸೇರಿತು ಕರ್ಣಗ ಕೃಷ್ಣ ಹೊಡಶ್ಯಾನಾ।
ಮುಂದ ಬಬ್ರುವಾಹನನ ಕೈಯ್ಯಾಗ ಪಾರ್ಥನ ತಲಿ ಕಡಿಶ್ಯಾನ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಇಳುವು : ಹೆಣ್ಣ ಇಲ್ಲದ ಯಾರ‍್ಯಾರ ಹುಟ್ಟಾರೆಂದ ಕೇಳತಿದಿ ಚೀರಿ ಚೀರಿ।
ನಿಮಗ ಹೇಳುವೆ ಪಿಚ್ಚಗಣ್ಣಿನ ಪೀರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದುರ್ವಾಸ ಚಂದ್ರ ವಿಷ್ಣುನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಧತ್ತಾದ್ರಿ
ಗೊಡ್ಡ ಚೋದಿ ಮಾಡಿಕೋರ ಕಾತ್ರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಷಣ್ಮುಖ ವೀರಭದ್ರ ನೌನಾಥರು ಹುಟ್ಟಾರ ನಾರಿ।
ಈ ನೌಖಾಂಡದೊಳು ಜಾಹೀರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಈಶ್ಯಾನ ಎಡ ಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಯಾಳ ಚೌಡೇಶ್ವರಿ।
ಪಡಿಕಿನದೋತ್ರಿ ಉಟ್ಟಿದಿ ಸೀರಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಅಚ್ಚುತನಂದನನ ಇಚ್ಚಾದಿಂದ ಇಚ್ಚಾಶಕ್ತಿಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಾನು
ಕಾಳಕೋಟ ವಿಷಾ ಬಿದ್ದು ಭೂಮಿ ಉರಿತಿತ್ತೊ ಧಣ ಧಣ।
ನಿಮ್ಮ ಗಂಗಿ ಹೋಗಿ ಹಿಡದಾಳೊ ಮಂಗಳಾತ್ಮನ ಚರಣ।
ಜೇಡಮತಿ ಜರದ ಹೋಗುವದೆಂದು ಜೆಡಿಯೊಳು
ಮಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧಾರಣ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಓದಿನೋಡು ಶಿವಪುರಾಣ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ
ಸಾಂಬ ಶಿವಾ ಜಂಭೂಕ ವಾಹನಾ ಅನಿಸಿದ ಶಂಕರಾ
ತುಂಬಾ ದೇವತಿಗಳಿಗೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ನಿಂತ್ರೊ ಶುಂಭ ನಿಶುಂಭರ
ಆಕಂಬುಕಂಧರ ಮಾಡಿದಾನು ತುಸು ಹುನ್ನಾರ
ರಂಬಿಗಿ ಕರದು ಹೇಳಿದಾನ ಶುಂಭ ನಿಶುಂಭರಿಗೆ ಸಂಹಾರಿಸೆಂದು
ಆದಿ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಹೊಡಿಸಿ ತಿರುವು ಮಾಡಿದಾರು
ಶಕ್ತಿ ಪೌರುಷ ಹೇಳಬೇಡ ಉಡದಾರ ಇಲ್ಲದ ಮುಡದಾರಾ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ದೇವರ ನಿಂದಾ ಮಾಡಿದರ ಮನಿ ದೇಗುಲಾ ಹೋಗುವದು
ಎಲ್ಲಾರು ಕೊಲ್ಲುದು ಹುಟಿಸುದು ಮಾಡುವದಕೇನ ಬೆಲ್ಲಾ ಎಳ್ಳಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೨॥

ದೇವರ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ದೇವಿ ಆಗ್ಯಾಳ ಪಡದಾರಾ
ಸ್ವತಾ ಹತ್ತ್ಯಾರ ಹಿಡದು ಮಾಯಾ ಹೆಂಗಸರನ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಡದಾರ
ಅಂಥಾ ಕಡಿಸಕೊಂಡ ಕನ್ಯಾಗ ಯಾಕಿಲ್ಲ ಉಡದಾರ
ಎಂಬತ್ತ ನಾಲ್ಕ ಕೋಟಿ ಜೀವರಾಶಿಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ ಶಿವಾ ಸಲುವ್ಯಾನ
ಶಕ್ತಿ ಸಲುವ್ಯಾಳೆಂದು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರದಾರ
ಈಗ ಅನುದ ಅಂದಿದಿ, ಇನ್ನೊಮ್ಮಿ ಅಂದರ ಒತ್ತ್ಯಾಡಿ ಹರದಾರ॥
॥ಜೀಜೀ॥

ಆದಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗಂಡ ವಿಷ್ಣು ದೈತ್ಯಮರ್ಧನ ಅನಿಸಿದ
ವಿಷ್ಣು ಅಂದಿನ ಹಿಡದು ಇಂದಿನ ತನಾ ಆಗಿದ್ದ ಬೀರ
ಶೆಟ್ಟಿ ವಿಶ್ವಾಧೀನ ಸರ್ವ ಅತೀತೆಂದು ಹೇಳತೀರಿ ಆಧಾರ
ಶೆಟವಿ ಗಂಡ ಷಡಕ್ಷರಿಂದ ನುಡದಾರ ಸಿದ್ದರಾ।
ಶೆಟವಿ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರ ಹುಚ್ಚ ಮಗನಿಗಿ ಯಾಕ ತೋರಸ್ಯಾಳ ಪ್ರಬಲ
ಕಚ್ಚಿಗಡಕ ಅಚ್ಚಿ ಮಾಡುವ ಹುಚ್ಚ ಸೂಳ್ಯಾರ
ಹಿರಿತಾನ ಮಾಡುವ ಕಚ್ಚಾ ಕವಿ ಮಾಡಿ ನಿಮಗ್ಯಾವ ಹೇಳ್ಯಾರ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇಳುವು : ಸರ್ವ ಕಾರಣಕೆಲ್ಲಾ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಅನಸೀತು ನಮ್ಮ ಗಂಡ।
ಸಾತಯ್ಯ ಅಪ್ಪಣ್ಣಗೇನ ಗೊತ್ತ ಚೆಂಡ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಸಾವಿರದೆಂಟು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ ಅಖಿಳೇಶ್ವರನೆ ನಮ್ಮ ಗಂಡ।
ಸದಾ ಶಕ್ತಿ ಚಿಪ್ಯಾಳೊ ಅವನ ಬೆಂಡ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ನಿಮ್ಮ ಮುರಿಗಿ ದುರ್ಗಿಗಿ ಧಾರಣ ರಾವಣ ಅನಿಸಿದ ಗಂಡ।
ಬಂಧಿ ಖಾನ್ಯಾಗ ಹಾಕಿದ ಪ್ರಚಂಡ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಧರಿಯೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ ಅನಿಸಿತೊ ಗಂಡಾ।
ಶಿವಯೋಗಿಗಿ ಹಸರ ಝುಂಡಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಏರು : ಧರಿಯೊಳು ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ ಕವಿಗಾರ ಮೊಹ್ಮದ
ಬಾಳಿಗೆರ್ಯಾವರತೋಡಿ ಮಾಡಿದರ ಬಡದಂಗ ಬಾಣಾ
ಹಾಡು ಲೌಡ್ಯಾರು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಿಂತು ಬಿಡತಾರ ಕಣ್ಣ
ಅವನ ಶಿಷ್ಯಾ ದುಂಡಣ್ಣ ಹಾಡಿ ಹೇಳಿದ ತರುಣಾ
ಗಜಾಸುರ ದೈತ್ಯನ ಮರಣ ಮಾದೇವ ಯಾಕ ಕೊಂದಂದಿ ಪ್ರಾಣಾ
ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ಸೃಷ್ಠಿ ಪರಿಪಾಲನ ಮಾತ ಬಲ್ಲೆನಾ
ನಮ್ಮ ಲೋಕನಾಥ ಕೃತ್ಯ ಅರಿತಿಲ್ಲೇನಾ।

ಕೂ.ಪ. : ಸರುಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ ಶಿವನಿಗಿ ಕರ್ಮ ಅಂತ್ರು ಸುತ್ತೆಯಿಲ್ಲ
ಮರ್ಮ ತಿಳಿಯಲಾರದ ಒದರುವ ಮಾತ ಸುಳ್ಳೇನಾ
ಎಲ್ಲಾರು ಕೊಲ್ಲುದು ಹುಟ್ಟಿಸುದು ಮಾಡುವದಕಾ ಬೆಲ್ಲಾ ಎಳ್ಳೇನಾ॥
॥ಜೀಜೀ॥ ಚೌಕ ೩॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಯ್ಯಾಕs ತಂಗಿ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸೊರಗಿದಿ। ಪರಿಬಂದಂಗಾಗಿ।
ಯ್ಯಾಕs ತಂಗಿ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸೊರಗಿದಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ ಪಲ್ಲ॥

ನಿನ್ನ ಅತ್ತಿ ಮಾಂವಂದಿರು। ತುತ್ತಿಗೊಂದು ಬೈಗಳ ಬೈದು।
ಕತ್ತ ಕುಸಿದು ಕಣ್ಣ ಒಳಗ ಸೇರಿ ಆಗ್ಯಾವ ಮುದುಡಿ।
ಯ್ಯಾಕs ತಂಗಿ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸೊರಗಿದಿ। ಪರಿಬಂದಂಗಾಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಹಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಮಾರಿಯ ಚಿನ್ನಾ ಟೊಂಕ ಬಾಗಿ ನಡುವ ಸಣ್ಣಾ।
ಕೈಕಾಲ ಆಗ್ಯಾವ ಸಣ್ಣಾ ನಿನ್ನ ಶರೀರ ಆಗೇದ ಹೆಣಾ।
ಯ್ಯಾಕs ತಂಗಿ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸೊರಗಿದಿ। ಪರಿಬಂದಂಗಾಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಎಂಟು ಹೆಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ನನಗ। ಗಂಡ ಮೂರ ಹಡದಿನಿ ಮ್ಯಾಗ।
ಬಂಟ ಗಂಡಾ ಮಾಡ್ಯಾನ ಹಿಂಗ। ದುಡಿಯದಂಗ ಆಗೇದ ನನಗ।
ಯ್ಯಾಕs ತಂಗಿ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸೊರಗಿದಿ। ಪರಿಬಂದಂಗಾಗಿ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮೂರು ಆದನಂತರ ಸಾಕು ಅಂದಾ। ಬರಗೊಡಲಿಲ್ಲಾ ನಾ ಮಾಡಿನಿ ಬಂದಾ।
ಸಿರಿಗೇಡಿಗಂಡಾ ಕೇಳಲಿಲ್ಲಾ ನಂದಾ। ಹಂಗs ರಾತ್ರ್ಯಾಗ ಬರತಿದ್ದ ಎದ್ದ ಯ್ಯಾತಕ॥
॥ ಜೀಜೀ ॥

ತಿಲ್ಲಾಕ ಇಲ್ಲಾ ಮನಿಯಾಗ ಜ್ವಾಳಾ। ಮಕ್ಕಳ ನೋವ ನನಗ ಆಗೇವ ಬಾಳ।
ನನ್ನ ಪ್ರಪಂಚ ಹಿಡದದ ಗೋಳಾ। ನನ್ನ ಗಂಡಗ ನನಗ ತಪ್ಪೇದ ಮೇಳಾ॥
ಯ್ಯಾಕs ತಂಗಿ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸೊರಗಿದಿ। ಪರಿಬಂದಂಗಾಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬಾಳ ಹಡದು ನಾ ಆಗೀನಿ ಹಿಂಗ। ಮುಂದಿನವರು ಆಗಬ್ಯಾಡ್ರಿ ನನ್ನಂಗ।
ದವಾಖಾನಿಗಿ ಹೋಗರಿ ಬೇಗೆ। ಹಡಿಯಲಾರದಂಗ ಮಾಡತಾರ ನಿಮಗ।
ಯ್ಯಾಕs ತಂಗಿ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸೊರಗಿದಿ। ಪರಿಬಂದಂಗಾಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಾಲೋಟಗಿ ಊರ ಮೋಜಿಂದಾ। ಶಿವಯೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆನದಾನ ಚಂದಾ।
ರೇಣೂ ಬಸಯ್ಯ ಹಾಡ್ಯಾರ ಇಂದಾ। ಬಾಲ ಮಕ್ಕಳನ ಹಡಿಬ್ಯಾಡಂತ।
ಯ್ಯಾಕs ತಂಗಿ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸೊರಗಿದಿ। ಪರಿಬಂದಂಗಾಗಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಖಿ

ಸಣ್ಣದೊಂದು ರಾಕ್ಷಿಯ ಮರಿಯಿತೊ
ಜಗತೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಾಗ ಹಿಡದತೊ
ಏಳು ಸಮುದ್ರದ ನೀರ ಕುಡದ ಮ್ಯಾಲ ಉಪವಾಸ ಅಂತಿತೆ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ದಾರಿಮ್ಯಾಗ ನೊರಜ ಒಂದು ಕುತ್ತಿತೊ
ರಾಕ್ಷಿಯಗುಡಾ ನ್ಯಾಯ ತಗದಿತ್ತೊ
ಅದೇ ರಾಕ್ಷಿನ ನೊರಜ ನುಂಗಿ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗಿ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತೊ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸಭಾದಾಗ ಜವಾಬ ಹೇಳುದಾಯಿತೊ
ಹೇಳದಿದ್ದರ ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲಿ ಬಿಡತೈತಿ
ಸುಳ್ಳ ಅಂದಿ ನಿನಗಾಗದಿದ್ದರ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡತೈತಿ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಡೋಣಿ ಸಾಲ ದಂಡಿಲೆ ಧನ್ಯಾಳ ಊರೈತಿ
ಕುಮಾರ ಗನಸೈದ ಸತ್ತೈವಂತೊ
ಸೇಖ ಹುಸೇನಿಸಾಬ ಸವಾಲ ಕೇಳತಾನ ಜವಾಬ ಹೇಳುದಾಯಿತೊ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಗಂಡನ ಊರಿಗಿ ಗೆಳತಿ ಹೋಗುನಬಾರಽ।
ದಾರಿ ಅದವ್ವಾ ದೂರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥ಪಲ್ಲ॥

ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಬಂದೀವ ಶನಿವಾರಾ।
ಮಲಯ ಮಂಜಿನ ಅಲ್ಲಿತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ।
ಜ್ಯಾರಿ ಕ್ವಾಣಿಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಜನಿವಾರಾ।
ಉಚಗೊಂಡ ಬಿತ್ತೊ ಉಡಿಯನಾ।
ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗೂಣು ಇಬ್ಬರಾ।
ಗುಬ್ಬಿ ಮರಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಾ।
ಕೊಬ್ಬಿದ ಹೆಬ್ಬುಲಿದು ಆದ ಅಬ್ಬರಾ।
ಆರ ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರ ಹಾರ ಜಬ್ಬವರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಇದ್ದಷ್ಟ ದ್ರವ್ಯ ಬಡಕೋತಾರ।
ರತ್ನದ ಚೀಲಾ ಒಡಕೋತಾರ।
ಕೊರಳೊಳು ಮಾಂಗಲ್ಯ ಕಟಗೋತಾರಾ।
ಸಂಗನಾಥಗ ನಡಕೋತಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಮನಿಗಿ ಹ್ವಾದರ ಗಂಡ ಭಾವಾ ಕೇಳತಾರ।
ಹಿಂಗ ಆಗಿದ್ದು ಅವರಿಗಿ ಯ್ಯಾರ ಹೇಳತಾರ।
ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರರು ಜಗಳ ತಗಿತಾರ।
ನಾದಿನಿಯ್ಯಾರರು ಹೆಂಗ ಸೇರತಾರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ತಾ ನೆಟ್ಟಗಿದ್ದರ ಎಲ್ಲಾರಾ। ಕೆಟ್ಟವರಲ್ಲ ಯ್ಯಾರಿಗಿ ಯ್ಯಾರಾ।
ಕಟ್ಟೆ ಕಡಿಗಿ ಮಡಿ ದಿಗಂಬರಾ।
ಜಟ್ಟನೇ ಸೇರೂನು ಶಿವಪೂರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಧರಿಯೊಳು ಹಿರಸಾವಳಗಿಕರಾ।
ಜಗದ್ಗುರು ಶಿವಯೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಧೀರಾ।
ಆತನಿಂದ ಆಗಿ ಉದ್ದಾರಾ।
ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ ಕವಿ ದಸ್ತಗೀರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಕೂ.ಪ. : ಗಂಡನ ಊರಿಗಿ ಗೆಳತಿ ಹೋಗುನು ಬಾರಾ।
ದಾರಿ ಅದವ್ವಾ ದೂರಾ॥ ॥ಜೀಜೀ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಬಿಳಿ ಹುಂಜಾ ಬೆಳಗಾನ ಕೂಗಿತ್ತೊ।
ಕೂಗಿದರ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತೊ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ನಿರಾಕಾರ ಹುಂದಜಚ್ಚಳ ಗಟ್ಟಿತ್ತೊ।
ನಿಜ ಆಕಾರ ಕೋಳಿಗಿ ಮೆಟ್ಟಿತ್ತೊ।
ಜಕರ ಮಕರ ಗಕರ ಕೂಡಿ ಮಕರ ಹುಂಜಿಗಿ ಗರಿಗಟ್ಟತೊ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಪಿಂಜಾರ ಪಂಜಾಬ ಹುಂಜಾ ಬಿಟ್ಟಿತೊ।
ಕುಂಜರ ಕೋಳಿಗಿ ಗುಂಜ ಗಟ್ಟಿತ್ತೊ।
ಅಂಜಲಾರದೆ ಹುಂಜ ಮೆಟ್ಟಿತ್ತೊ।
ಸಂಜೀವಿ ಕೋಳಿ ತತ್ತಿ ಇಟ್ಟಿತ್ತೊ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಮೂರ ದಿವಸ ಕೋಳಿ ಕುಡಿಕಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತೊ।
ಗೂಡ ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಕ ಎದ್ದಿತ್ತೊ।
ಐದು ದಿವಸಕ ಹುಂಜ ಗುದ್ದಿತ್ತೊ।
ಇದ್ದ ಕೋಳಿ ಎದರಿಗೆ ಇದ್ದಿತ್ತೊ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಕುಡ ಕುಡಾಯೆಂದು ಹುಂಜಾ ಶಬ್ದವ ನುಡದಿತ್ತೊ।
ಬಿಡಕಿ ಕೋಳಿ ಕೇಳಿ ನೆಲಾ ಹಿಡದಿತ್ತೊ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೪ ॥

ಗರಿಗಟ್ಟಿ ಧರಿಯೆಲ್ಲಾ ತಿರಗಿತ್ತೊ।
ಮೇರು ಪರ್ವತದೊಳ ಹೊರಗೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಿತ್ತೊ।
ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ ಸಿದ್ದಗ ಎರಗಿತ್ತೊ।
ಹರದಾಸ ಮೊಮ್ಮಹದ ಹಿಡದ ಅದರ ಗುರುತೊ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೫ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಪ್ರಾಯಕ ಬಂದಾಳ ಹುಡುಗಿ ಮನಗಂಡಾ।
ಇನ್ನೂ ಯಾಕ ಬರಲಿಲ್ಲ ಈಕಿ ಗಂಡಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಮಾಯಾದ ಮರವಿನ ಗಂಟಕಟಗೊಂಡಾ।
ಏಸ ದಿನಾ ಆತ ಹೊತಗೊಂಡಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಆರು ಬಣ್ಣದ ಸೀರಿ ಉಟಗೊಂಡಾ।
ಮೂರು ಬಣ್ಣದ ಕುಬಸಾ ತೊಟಗೊಂಡಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಎಂಟ ಮಂದಿನ ಗಂಟ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾ।
ಹತ್ತ ಮಂದೀನ ಜತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಒಂಬತ್ತ ಬಾಗಿಲಮನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ।
ಮುನಿಮುರದ ಹ್ವಾದಮ್ಯಾಲ ನಿತ್ತ ಹೊಯ್ಕೊಂಡಾ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಧನ್ಯಾಳ ತವರ ಮನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ।
ನಮ್ಮ ಮಳ್ಳೈ ಸ್ವಾಮಿನ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾ।
ಪ್ರಾಯಕ ಬಂದಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ।
ನಮ್ಮ ಮಳ್ಳೈಯಿ ಸ್ವಾಮಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾ।
ಕೂ.ಪ. : ಪ್ರಾಯಕ ಬಂದಾಳ ಹುಡುಗಿ ಮನಗಂಡಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಕುದರಿ ಒಂದ ಕಂಡ ಬಂದಿನಲ್ಲಾ।
ಕುದರಿ ಒಂದ ಕಂಡ ಬಂದಿನಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಎಂಟ ಕಾಲ ಒಂದೇ ಬಾಲಾ ಇತ್ತೊ ಮುಕಳಿ ಮ್ಯಾಲಾ
ಮೂರ ಮೋತಿ ಇದ್ದಾವರಿ ಅಸಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಲಗಾಮ ಒಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಹಾಕಿಲ್ಲಾ।
ಹಿಂತಾ ಸವಾಲ ಗುರುಪುತ್ರ ಆದಾಂವಗ
ಅವನಿಗೆ ದರ್ಜಿಲ್ಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಸುತ್ತ ದೇಶದೊಳಗ ಧನ್ಯಾಳ ಊರ ಜಾಹೀರಾ
ಈ ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲಾ।
ಘನ ಸ್ಯೆಯದ ಪೀರಾ ಅಲ್ಲಿ ನೆನದಾನಲ್ಲಾ।
ವಸ್ತಾದ ಅಮೀನಸಾಬ ಸವಾಲ ಕೇಳತಾನ
ಬಿಟ್ಟಂಗಾತು ಮೂಲಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಏರು : ಘನ ಸ್ಯೆಯದ ಅಲ್ಲಿ ನೆನದಾನಲ್ಲಾ।
ಸುತ್ತ ದೇಶದ ಮ್ಯಾಲಾ ಸವ್ವಾಲ ಕೇಳತಾನಲ್ಲಾ ॥
ಬಿಟ್ಟಂಗಾತ ಬಿಟ್ಯಾಂಗ ಸವ್ವಾಲ ಕೇಳತ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಬ್ರಹ್ಮಕುಂಬಾರ ನೀ ಆದಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಮಡಕೆಯ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿನಾದಿ।
ಕಾಳದುಂದು ಕರಿ ಕತ್ತಿಗಿ ಪರದಿ ಹರಿದೀದಿ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂಬು ಬರಕವ ಹಾಕಿ
ಮದಲಾಗಿ ಬಿಗದೀದಿ ಗುಣಾ ಗುರುತೆಂಬು ಗುದ್ದಲಿ ಹಿಡಿದು
ಹುತ್ತ ಹುಡ್ಡಿದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕುಂಬಾರ ನೀ ಆದಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ
ಮಡಕೆಯ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿ ನಾದಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ನಿರಾಕಾರ ನಿಚ್ಚಳ ನೀರಿಲೆ ಮಣ್ಣಿನ ತುಳದಿ
ಅರುಯೆಂಬು ಅರಿವಿನ ಹಳ್ಳು
ಇಕ್ಕಳಿಕಲೆ ಎಳದಿ ಓಂ ನಾಮ ಶಿವಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಸ್ಪಟಿಸುತ ತುಳದಿ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಆಧಾರ ಚಕ್ರ ತಿಗರಿ ಮದಲಿಗಿ ಮಾಡಿದಿ
ಸ್ವಾಧಿಷ್ಟಂಬು ತೆಳಗು ಮದಲೆ ಗೂಟಾ ನಡಿಸಿದಿ
ರಿದ್ದಿ ಸಿದ್ದಿ ಬಡಿಗೆಲೆ ತಿರವಿ ಮಣಿಪುರನಾದ ಹಿಡಿಸಿದಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಮೂವತ್ತಾರು ಹರವಿಗಳು ಇಟ್ಟಿದಿ
ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಕೊಡಗಳ ಸುರುವಿಗಿ ತೀಡಿದಿ
ಜ್ಞಾನಾಕ್ಷ ಚಕ್ಷೆಂಬು ದುರಬಿನಿ ಹಚ್ಚಿ ಪರಿಪರಿ ನೋಡಿದಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೪ ॥

ಒಟ್ಟ ಜಮಾಮಾಡಿ ಒಂದ ಅಂವಗಾಗಿ ಇಟ್ಟೀದಿ ।
ಸತ್ವ ರಜ ತಮ ಹುಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲ ಹೊಚ್ಚಿದಿ ।
ಈ ಕೃಪಾಯೆಂಬು ಅಡಕಲ ಏರಿಸಿದಿ ।
ಪಂಚತತ್ವ ಪರ್ಯಾಣವನ್ನು ಮ್ಯಾಲ ಮುಚ್ಚಿದಿ ।
ಈ ಶತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟಿದಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೫ ॥

ಓಂಕಾರ ಪ್ರಣವ ನಾದ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದಿ
ಪುರಾಶೆಂಬು ಎರಡು ಜೋತಿ ಮ್ಯಾಲ ಇಟ್ಟಿದಿ ।
ಪ್ರಾಣ ಅಪಾಣ ಉದಾಣ ಸಮಾನ ತಟ್ಟಿದಿ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೬ ॥

ಧರಿಯೋಳು ಹಿರಿಸಾವಳಗಿ ಊರ್ರೈತಿ ಗರದಿ ।
ಕವಿ ಮೊಮ್ಮದಗ ಕೊಟ್ಟಂತ ಬದಿ
ಆತನ ಆಸಲಿಂದೆ ಇರತಾನ ಕೊಟ್ಟಿದಿ ವರಮಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೭ ॥

ಖ್ಯಾಲಿ

ಪತಿ ಪಾದಾ ಸೇವೆಯೊಳು ಸತತ್ತ ದುಡಿರೆವ್ವಾ ।
ಪತಿಲಿಂದ ಸತಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಸಾರಿತವ್ವಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ತಂದೆಯಂತೆ ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರ ತಿಳಿರೆವ್ವಾ ।
ಭಾವ ಮೈದುನದೇರಿಗಿ ಭಾವಿಸಿ ನಡಿರೆವ್ವಾ ।
ಭಾವ ಮೈದುನದೇರಿಗಿ ಪಾದ ಹಿಡಿರೆವ್ವ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೧ ॥

ಪತಿವ್ರತಾ ಎಂಬುದು ಅತಿಹತಿದೆವ್ವಾ
ಪತಿತ್ತ ಪಾವನಗೊಳಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ಆಗಿರೆವ್ವಾ
ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಾಗಿ ನೀವು ಪರಿ ಪರಿ ದುಡಿರೆವ್ವಾ
ಪತಿ ಪಾದ ಸೇವೆರೊಳು ಸತತ್ತ ದುಡಿರೆವ್ವಾ ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೨ ॥

ಪರ ಉಪಕಾರೆಂಬುದು ಪುಣ್ಯದ ಫಲರೆವ್ವಾ
ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅರಿತು ನೀವು ಧನ್ಯರಾಗಿರೆವ್ವಾ।
ಧಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ ನೀವು ಮಹಾಸಿರಾಗಿರೆವ್ವಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೩ ॥

ಧರಿಯೊಳು ಹರಿಸಾವಳಗಿ ಮೀರಿದ ಜ್ಯಾಗವ್ವಾ
ಕಮರಿ ಮಠದ ಸಿಯಿ ಮರೆನೊಳೆ ಶಿವಲಿಂಗಮ್ಮಾ ಬಾರವ್ವಾ
ಅಮರಾಗುತಾನವ್ವಾ॥ ॥ ಜೀಜೀ ॥ ೪ ॥

ಪತಿಲಿಂದ ಸತಿ ಸದ್ಗತಿ ಸ್ತುತಿ ಸಾರಿತವ್ವಾ॥

ಸಖಿ

ಬಡದ ಕಲಿಸಿದಕ ಎಂದಿಗೂ ಬರಲಾರದು
ಪಡದು ಬಂದ್ರ ಎಂದಿಗೂ ಸರಿಲಾರದು
ಹಿಡದು ಬಿಟ್ಟು ಹಡಬಿಟ್ಟಿ ಗಳಿಗಿಯಾವ ಸುಖಾ ದೊರಿಲಾರದು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಬುದ್ದಿಗೇಡಿಗಿ ಬದಿಲೆ ಇದು ಕೂಡಲಾರದು
ಅದ್ದಿಗೇಡಿಗಿ ಪತಿ ಮಾರದು
ಸದ್ಗುರುನಾಥ ಬಂದು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದ ಉಪಕಾರ
ಗರವ ಅಳಿದರ ಭಯ ಮರಿಲಾರದು ॥ ಜೀಜೀ ॥

ಮರಣ ರೈತಗ ಮಾಯಾ ಸೇರಲಾರದು
ಗುರುಸ್ಥಳ ಅಂದೇವಾಡಿ ಗೈಭಿಶ್ಯಾಗ
ಕೋಟಿ ಶತಕೋಟಿ ಆಗಿ ಹೊರಲಾರದು ॥ ಜೀಜೀ ॥